

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

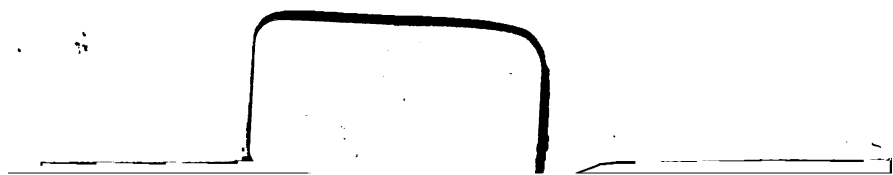
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

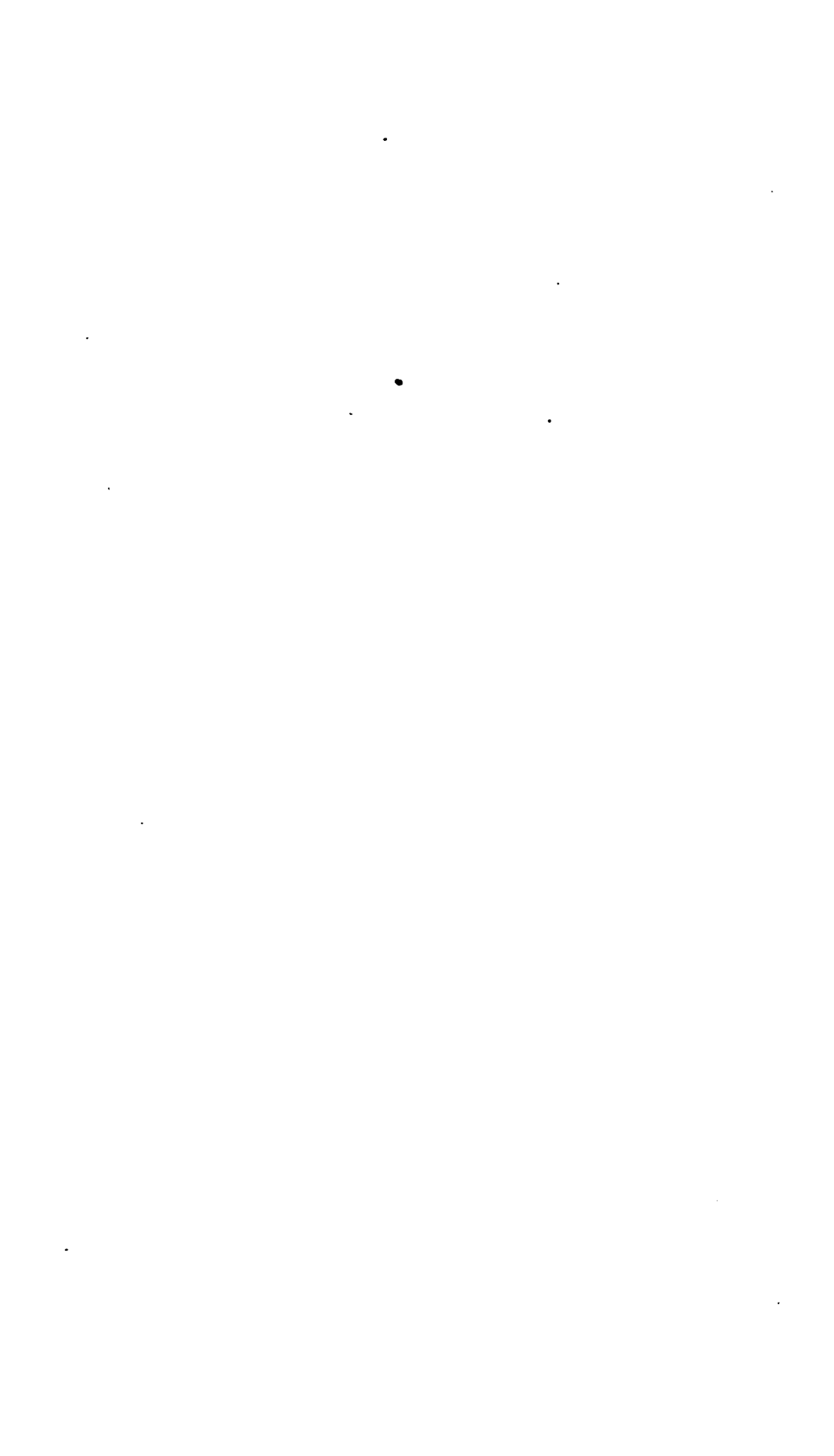
We also ask that you:

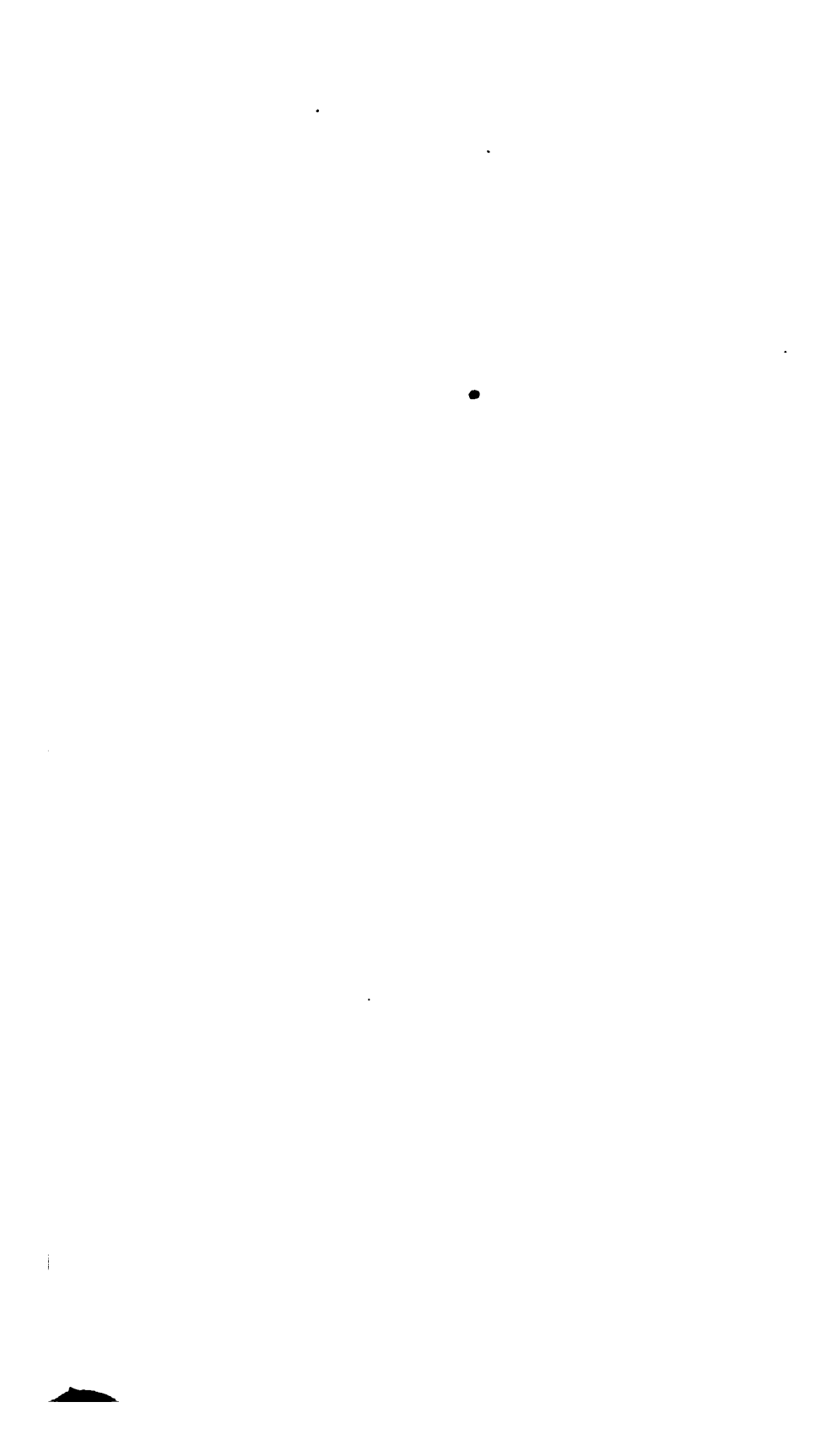
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

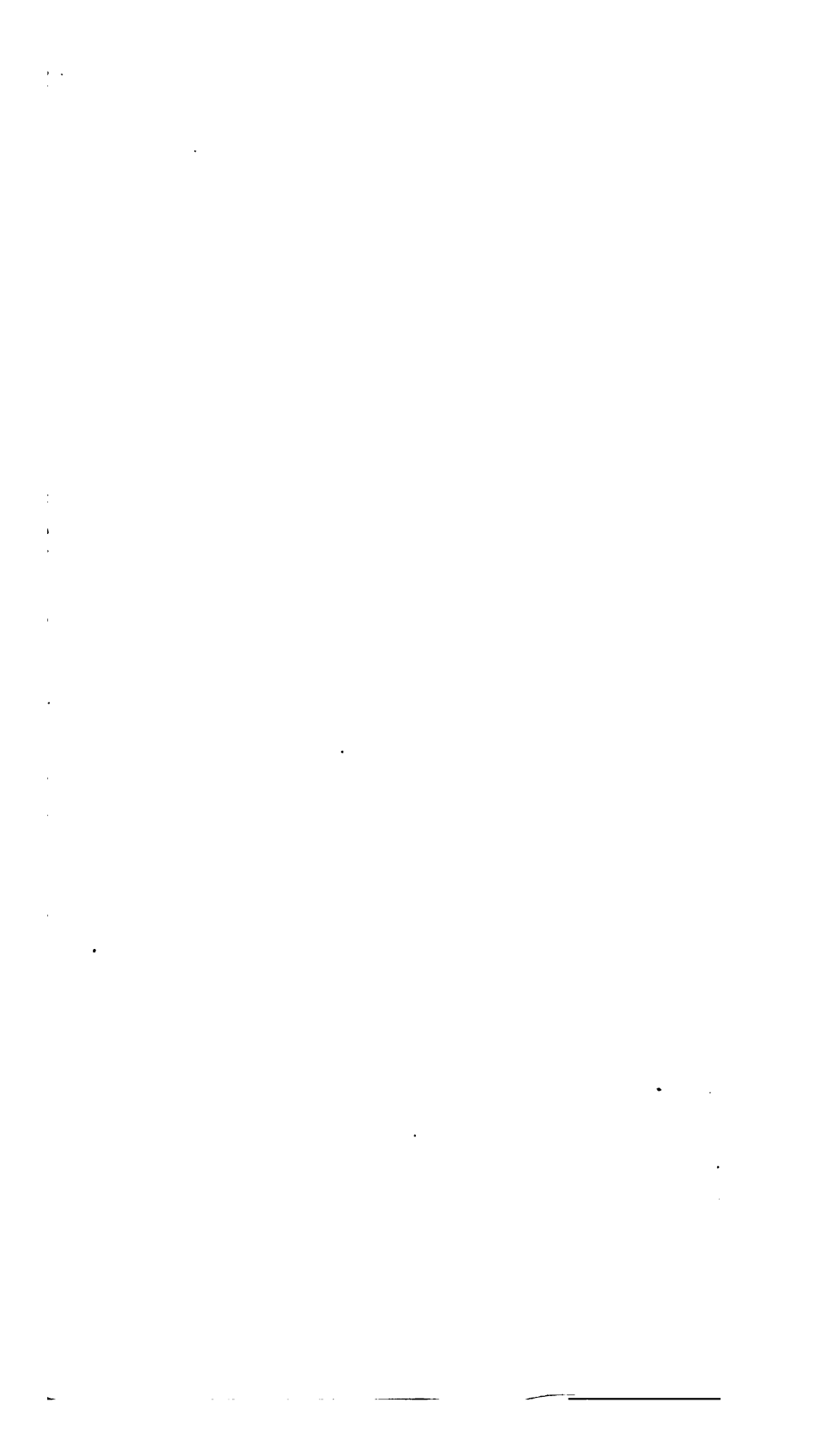
About Google Book Search

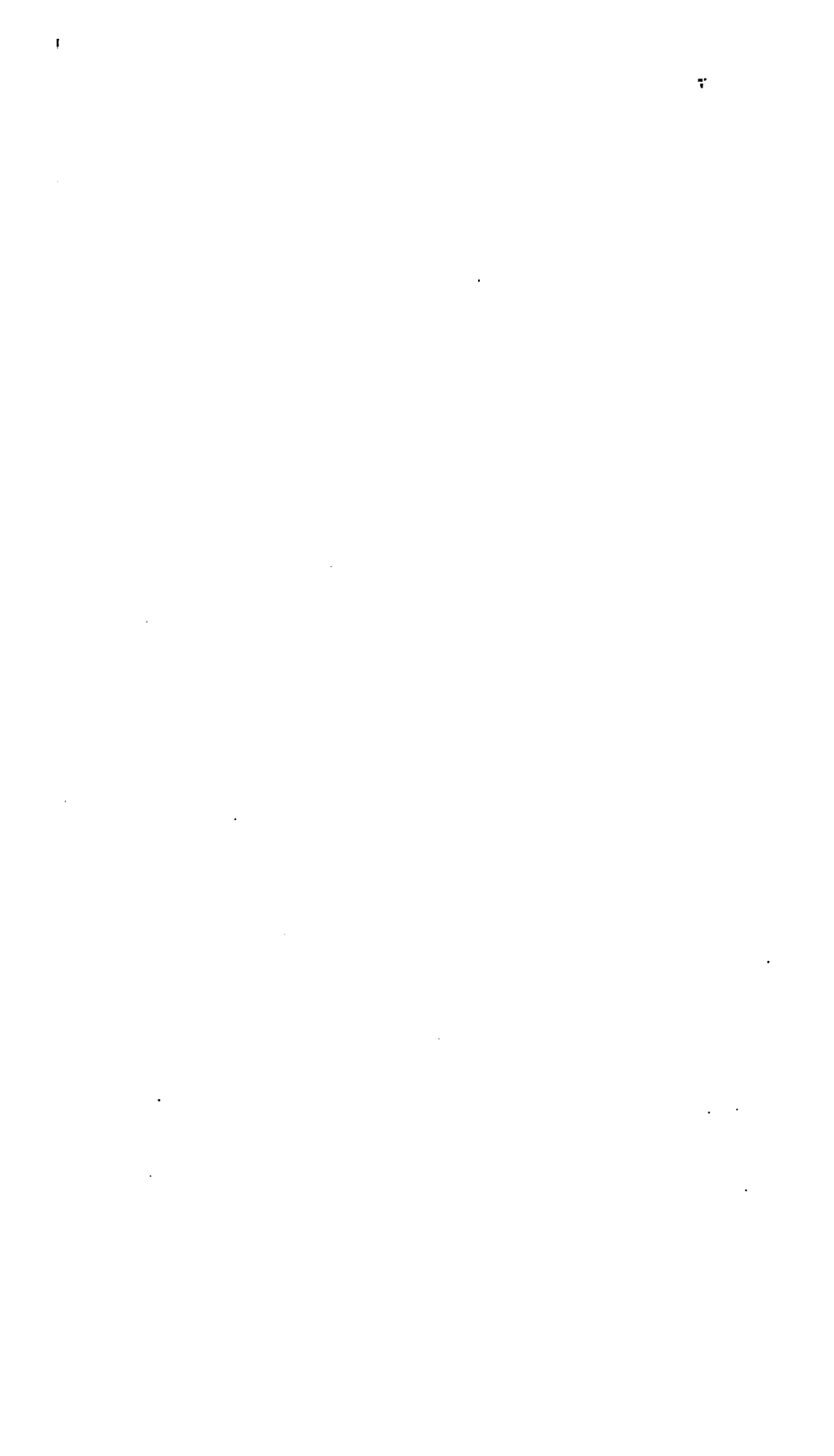
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HUGONIS GROTII
ANNOTATIONES

IN

NOVUM TESTAMENTUM.

DENUO EMENDATIUS EDITAE.

VOLUMEN IX.

CONTINENS INDICES.

GRONINGAE,

Ex officina W. ZUIDEMA, Bibliopolaë.

MDCCLXXXIV.

101. C. 152.

P R A E F A T I O.

Tandem novae huic Editioni finem imponere contingit, additis Indicibus, primi voluminis praefatione promissis. Hos multis locis emendare, opus erat taedii plenum; unde longe maius, quam inter reliqua volumina, inter hoc et octavum volumen editum temporis intervallum existit.

Ne vero Novi Testamenti interpretationi iuvandae minus prosim, quam et officium illius, qui nostro tempore has GROTII Annotationes edit et vero ipse animus me iubet, consilium cepi, deinde, huic Editioni addere Supplementum, quod cum historicam ac
cri-

---

*criticam continebit in harum Annotationum pretium et
usum inquisitionem, tum HUGONIS GROTII
Opuscula nonnulla aut integra aut excerpta, quibus
quaedam Novi Testamenti loca ulterius explicuit.*

*Cui consilio perficiendo Deus, precor, annos mihi
viresque largiatur.*

Scribebam Groningae mense Martio 1834.

P. HOFSTEDE DE GROOT.

INDEX

RERUM ET VERBORUM.

A.

A Longam ut O efferre, Syrorum est, Luc. 3: 2.

Aaron in fronte gerebat Sanctum Domini, Apoc. 14: 1.

Aaronis filii cur generationes Mosis dicti, Luc. 3: 23. Aaronis stirps sacerdotio sacrata, quam Senatus aut Rex in electione egredi non poterat, Matth. 26: 3, Hebr. 5: 4, 7: 12.

Aaronidae populares suos edecumarunt duplici modo, Hebr. 7: 5.

Abadon, Apoc. 9: 11.

Abba, Pater, vox filiorum patribus blandientium, Rom. 8: 15, Gal. 4: 6. Solemne verbum in administratione baptismi, Matth. 28: 19.

Abelis caedes a Deo vindictam exigit, Hebr. 11: 4. Abelis oblatio acceptior propter fidem, Hebr. 11: 4.

Abesse res videntur, quarum forma mutata est, 2 Petr. 3: 10.

Abiathar Pontifex, patris vicarius, successor patris. Fuisse ei idem cum patre Achimelecho nomen, non probatur, Marc. 2: 26.

Abiae ad familiam redit ordo ministerii post intervallum 168 dierum, Luc. 1: 8.

Abib, mensis Nisan nomen, Luc. 6: 1.

Abila urbs, Luc. 3: 1.

Abilene regio, Luc. 3: 1.

Abire pro mori, Matth. 26: 24.

Abitio pro morte, Luc. 2: 29.

Abluendi se totos, morem habuere olim a congressu meretricio venientes, 1 Cor. 6: 18.

Ablutio Pharisaeica manuum et poculorum dicebatur Baptismus, Ioh. 3: 25.

Ablutio, pedum unctio et osculatio, Luc. 7: 38.

Aboleri quaenam dicantur, Eph. 2: 15.

Abora, Ioh. 1: 28.

Abortus cur faciant quaedam mulieres, 1 Tim. 5: 14.

A

Abra-

Abraham ad quod tempus dictus Abram, Rom. 4: 3. **Cur pro Abram dictus Abraham**, Rom. 4: 17. **Amicus Dei dictus**, Rom. 4: 4, Iac. 2: 23. **Ante vocationem fuit impius**, id est, idololatra, Rom. 4: 5. **Ante circumcisionem iustitiae a Deo reportavit testimonium**, Rom. 4: 10. **Cur dictus Hebraeus**, 2 Cor. 11: 22. **Cum Deo fedus facit dissectis pecudibus**, Matth. 26: 28. **Deo pollicente fretus cogitationem de inutili ad gignendum corpore suo expulit animo**, Rom. 4: 19. **Abraham et Sara mortui erant figurate**, Iesu vere et perfecte, Rom. 4: 24. **Abraham expetivit cognoscere beatitudinem Divinae benedictionis**, Ioh. 8: 56. **Immolasse filium suum dicitur**, Hebr. 11: 17. **Nachoro cur praepositus**, Hebr. 11: 20. **Ne glebamquidem terrae promissae possedit praeter tantillum**, quod sibi comparavit ad Saram sepeliendam, Hebr. 11: 9. **Pater mysticus omnium ipsius fidem et opera imitantium**, Ioh. 1: 47, Rom. 4: 12, Gal. 3: 7. **Quot annorum fuerit promissionem seminis accipiens**, Rom. 4: 19. **Quot annis ante circumcisionem Deo crederit**, Rom. 4: 10. **Saturnus dicitur et quare**, Matth. 5: 31. **Sideralis scientiae fama celebris etiam apud Gentes**, Matth. 5: 31. **Sine lege Davidem sub lege constitutum multum superavit**, Rom. 3: 20. **Sicut sanctus fuit**, ita posterius eius fidem imitantes, Rom. 11: 16. **Unus interdum vocatur**, et cur?

Matth. 5: 31. Abrahami sinus, Luc. 16: 22. **Abrahami de semine cur dicatur**, quod de ipso dictum erat, Gal. 3: 16. **Abrahami et Pauli comparatio**, 1 Cor. 9: 11. **Abrahami filius aut filia nomen maximi pretii**, Luc. 13: 16. **Abrahami fides et opera**, Ioh. 8: 40. **Abrahami fides Evangelicae suppar**, Hebr. 11: 19. **Abrahami inter Iudaeos summa existimatio**, Ioh. 8: 59. **Abrahami iustitia tenuior iustitia Christianorum in primitiva ecclesia**, Rom. 3: 20. **Abrahami oblatio filii sui**, typus oblationis Christi, Matth. 26: 36. **Abrahami posteritas praeter Iudaeam tenuit etiam Iudaeam et multa in Arabia et Aethiopia**, Rom. 4: 13. **Abrahami posterorum felicitas aeternae felicitatis imago**, Rom. 4: 13. **Abrahami pars genitilis per naturam inutilis per fidem facta est actuosa**, Rom. 4: 11. **Per Abrahami semen quid mystice intelligatur**, Rom. 4: 18. **Abrahamo antiquior et maior Christus**, Ioh. 8: 58. **Abrahamo concessae vires manserunt ad tempus Cheturae**, Hebr. 11: 12. **Abrahamo Deum apparuisse traditio est Hebraeorum**, Act. 7: 2. **Ab Abrahamo incipiunt promissiones**, Luc. 3: 23. **Abrahamo**, Isaaco et Iacobo maiora bona post hanc vitam reservari, unde colligi potuerit, Act. 26: 6. **Abrahamo non data est promissio propter legem**, sed propter fidem, Rom. 4: 12. **Abrahamo non profuit fides siue operibus**, Iac. 2: 21.

Abra-

- Abrahamo quid Deus promiserit, Rom. 4: 11. Abrahamo cur reputatum sit ad iustitiam, quod crediderit, Gal. 3: 6. Abrahamum amabat Deus, non locum, quo eum duxit, Act. 7: 3. Abrahamum cur dives in inferno adoraverit, Luc. 16: 26.
- Abrahamidae ab Abrahamo, Hebr. 3: 4.
- Abrenuntio Satanae, solemnibus in baptismo responsio, 1 Petr. 3: 21.
- Absentia Christi pios Deo commendat, Ioh. 17: 11, apud non malos eius desiderium excitat, Ioh. 11: 54.
- Absentem corpore, praesentem vero spiritu Corinthiis cur se dicat Paulus, 1 Cor. 3: 4.
- Absinthus nomen urbis, Apoc. 8: 11.
- Absolvere, id est, interpretari omnia benignius, Luc. 6: 37. Absolvere et damnare potestatis eiusdem est, Ioh. 5: 22.
- Absolutos Dei iudicio nec mors manebit postea nec morbi ulli, Apoc. 20: 14.
- Absolutio nulla apud Hebraeos peremptoria, Act. 4: 21.
- Abstemii vivebant qui Naziraeatum voverant, Luc. 1: 15.
- Abstentio ab Ecclesiae communione, Luc. 6: 22.
- Abstinentia, 2 Petr. 5: 1. Abstinentia ab animatis quibus tribuatur, Rom. 14: 2. Abstinentia a secundis nuptiis a multis laudatur, Luc. 2: 36.
- Abstinentia a coniugio, vino et cibis melioribus habet utilitatem quandam intra suos limites, 1 Tim. 4: 8. Eam laudabant olim Christiani, non exigebant, 1 Tim. 4: 3.
- Eam observabant Pythagoristae, 1 Tim. 4: 3. Abstinentia Pythagorizantium et Iudaizantium, Col. 2: 16.
- Abstinentiae Pythagoricae fundamentum quod, 1 Tim. 4: 7. Abstinentiae quorundam ab animatis causa, Rom. 14: 2. Abstinentia quando noxia, Col. 2: 23.
- Abstinerere debent Christiani etiam ab iis rebus, quae mali speciem habent, 1 Thess. 5: 22. Abstinerere a pravis initium virtutis, 1 Petr. 3: 11.
- Abstinentum ab omnibus actibus qui cum doctrina Christi pugnant, Apoc. 20: 4.
- Abstracta pro concretis usurpare omnium populorum Orientalium est, Rom. 8: 38, 10: 6.
- Absurda ex scripturis oriuntur, si mens scribentis negligatur et verba capiantur audacius, 2 Petr. 3: 16. Absurdissima comminiscuntur lucri causa homines valde impii, Ioh. 11: 46.
- Abuti, Luc. 17: 10. Abutirem, 1 Cor. 7: 31.
- Abyssus quid, Rom. 10: 7, Apoc. 20: 1.
- Academici pro omnibus et contra omnia disputabant, Rom. 11: 21.
- Accedere, 1 Petr. 2: 4. Accedere ad Deum, Hebr. 11: 6. Accedere sibi terram, locutio nautarum, Act. 27: 27.
- Accidere cuivis potest, quod cuiquam potest, Rom. 16: 19.
- Accingi lumbos solent ministraturi, 1 Petr. 4: 11. Accinctorum sacerdotum ministerium in ritu Paschali, 1 Petr. 1: 13.
- Accipere, Ioh. 5: 34. Accipere pro amplecti, Ioh. 17: 8.

- Accipere fin dandi significacione sumitur et cur, Eph. 4: 8. Accipere beneficium non semper convenit, Matth. 10: 8. Accipere Spiritum Sanctum, Ioh. 20: 22. Accipi dicitur interdum etiam sine effectu, 2 Cor. 6: 1.
- Acclamatio Angelorum coelestium, Apoc. 12: 10. Acclamationis Divinae formula, 1 Petr. 4: 11. Acclamatione fausta libenter usuros hostes suos, ut ipsius gratiam eblandiri possint, vaticinatur Christus, Matth. 23: 39.
- Accommodationis Divinae exemplum, Ioh. 20: 26.
- Accubitus in lectis quorum mos fuerit, Matth. 26: 20.
- Accubitus in coena Paschatis an securae libertatis signum fuerit, Matth. 26: 20.
- Accusare iusti non esse, Matth. 1: 19. Accusare opus Diaboli, Ioh. 14: 30; Apoc. 12: 10. Accusatoris Diaboli calumnia, Hebr. 2: 14. Accusatio Christi coram Pilato more Romano, reo coram adstante, facta, Matth. 27: 12. Accusationem nemini Lex imperat, Matth. 1: 19. Accusator ferendus non est, qui vitiorum suorum socios accusat, Ioh. 8: 7. Accusatoris officium Christus non exsequitur, Ioh. 5: 45. Accusatore non probante reum absolvi necesse est, Act. 24: 14.
- Acen urbs Phoenices postea Ptolemais dicta, Act. 21: 7.
- Acerrae, Apoc. 5: 8.
- Achabi externa poenitentia ad aliquid valuit, Marc. 10: 21.
- Achabi idololatria maior le-roboami, et cur, Rom. 11: 4.
- Achaia provincia proconsularis sub Augusto, Macedoniae adiuncta a Tiberio, Act. 18: 12. Achaiae praecipua civitas Corinthus, 2 Cor. 9: 2. Achaeorum legitima aetas petendorum magistratum, Luc. 3: 23.
- Achaicus et Fortunatus, qualia nomina, et quinam fuerunt, 1 Cor. 16: 17.
- Achillis cultum fuisse in multis imperii Romani locis, Apoc. 13: 14.
- Achimelech Pontifex Maximus, dictus non fuit Abiathar, Marc. 2: 26.
- Achitophelis et Iudae comparatio, Ioh. 13: 18, Act. 1: 16.
- Accio idem ius quod Titio, Rom. 2: 26, 2 Cor. 8: 13.
- Acta in aurem legere, Matth. 10: 27. Acta litis Divinae sunt hominum cogitata, dicta, facta, Apoc. 20: 12.
- Actibus bonis incumbendum, 1 Petr. 3: 11. Actibus multis acquiritur firma quaedam facilitas, Rom. 3: 20. Actibus per se bonis aut mediis malum animum adscribere contra dilectionis est regulam, 1 Cor. 4: 5. Actibus multis legi congruentibus acquiritur iustitia quaedam inter homines valens, non autem interior illa, quam Deus praecipue desiderat, Rom. 3: 20.
- Actio, Marc. 13: 11. Quibus negetur, Matth. 5: 33. Actionem ad rem qui habet, rem habere videtur, Ioh. 1: 12. Actio nisi libera sit laudem non meretur, 2 Cor. 9: 7, Phil. 1: 14. Actiones Christi et hominum alternae sunt circa conversionem, Apoc.

- Apoc. 3: 20. Actiones Deus aestimat ex animo, Tit. 1: 15. Actiones plerumque sequi solent animi constitutionem, Rom. 8: 5. Actiones lege non vetitas finis praecipue discriminat, Matth. 26: 10. Actiones ex solo fine aestimandas non esse, Luc. 22: 22. Actiones vitae aeternae praemia sunt, non opera, Apoc. 21: 6. Actionum aestimandarum canon certus, Matth. 26: 11. Actionibus nomina aliarum actionum, quarum pares effectus, tribui solent, Act. 13: 46. Actionibus hominum oblatis ad eventum utitur Deus, Luc. 22: 22.
- Activae voces saepe nihil aliud quam permissionem indicant, Matth. 8: 31.
- Actum nihil videtur, quamdiu superest quod agatur, Luc. 9: 62, Phil. 3: 14, Apoc. 3: 2.
- Actus et acta synonyma, Act. 1: 1. Actus secundi saepe intelliguntur sub verbis actus primi, Rom. 5: 10. Actus corporei animis a corpore solutis adscribuntur, Luc. 16: 23. Actum continuum significans locutio, Ioh. 1: 28.
- Aculeus mortis quid, et cur in homines praevaleat, 1 Cor. 15: 55.
- Adad quid et unde, Matth. 19: 17.
- Adam natura terrenus, Rom. 5: 12. Contraria gessit, quam quae Christus gerere debuit, Rom. 5: 12, Quod prius formatus fuerit quam Eva, dignitatis virilis signum, 1 Tim. 2: 13. Quo die erat conditus lapsus dicitur in crimen, Ioh. 8: 44. Cur dictus Dei filius, Luc. 3: 38, Rom. 8: 14. Figura Christi, Rom. 5: 14, Hebr. 2: 6. Imago Dei, sed valde tenuis, Col. 1: 15. Adam secundus Christus dicitur, Luc. 1: 35, 1 Cor. 15: 27, Apoc. 12: 17. Adam secundus quantum priori praestet, Eph. 1: 22, Hebr. 2: 7, 5; 8. Adami honor et gloria, Hebr. 2: 7. Adami quies, Hebr. 4: 3. Adami peccatum symbolum prudentiae pietati non vacantis, Luc. 23: 43. In corde Adami scripta fuisse praecepta, quis dixerit, Rom. 2: 15. Adamo concessus locus abundaverat deliciis omnibus, Luc. 23: 43. De Adamo quid constitutum fuisset si praecepto Divino paruisset, et nobis et ipsi incertum, Rom. 5: 12. Adamo vaticinium de futuro mundi incendio adscribit Iosephus, Matth. 27: 9. Adamum decepit non ipse Diabolorum princeps, sed aliquis ab eo submissus, Ioh. 8: 44.
- Ad astra tolli pro florere, Matth. 11: 23.
- Adclavari, Ioh. 20: 25.
- Addas, alias Judas dictus, Hebraeorum magister quando vixerit, Matth. 15: 2.
- Adducere de victimis proprie dicitur, 1 Petr. 3: 18.
- Adeodatus, Ioh. 1: 45.
- Adhaeresne Christo, solemnibus Baptismo interrogatio, 1 Petr. 3: 21.
- Adiabenorum Rex Izates subsidia mittit Tiberio Alexandro Procuratori, Matth. 24: 7.
- Aditus ad Evangelium per promissa Patribus olim facta, Apoc. 21: 12. Aditus in Sanctuarium per legalem

- mundationem dabatur, in
 coelum summum per res ad-
 versas datur, Hebr. 9: 23.
 Aditus patet ab omni parte
 ad Ierusalem sanctam, A-
 poc. 21: 13.
 Adiuratio reorum sollemnis
 per iudicem inter Iudaeos,
 Matth. 26: 63.
 Adiator ipse est, sed labo-
 ranti Deus, Ioh. 7: 17. Ad-
 iutores Apostolorum qui et
 quales, Eph. 4: 11.
 Administratores rerum alie-
 narum tuti sunt, quoties iis
 credunt quibus publice cre-
 ditur, Matth. 25: 27.
 Admissionis reorum ad Ec-
 clesiam ratio et modus, Luc.
 6: 22.
 Admonitio fundatur in pro-
 missis, Hebr. 10: 23. Admo-
 nitione saepe opus est ad
 inveniendam officiorum vi-
 am, 1 Ioh. 2: 27.
 Adonai, Hebr. 11: 13.
 Adonisedec, Hebr. 7: 1.
 Adoptio huius et futuri sae-
 culi, Ioh. 1: 13, Rom. 8: 23.
 Adoptio in fratres, Ioh. 8:
 36. Adoptione servi liberi
 ex servis fiunt et filii, Rom.
 8: 15. Adoptivi parentes
 genitores vocantur, Luc.
 3: 23.
 Adorari oblati victimis uno
 tantum in loco Deus volue-
 rat, Ioh. 4: 20. Adoratio
 rectene an secus fieret extra
 Divinum cultum ex sensu
 exigentis et praestantis aesti-
 mandum erat, Matth. 4: 9.
 Adoratio submissionis maxi-
 mae signum, Apoc. 3: 9. Ad-
 orationis descriptio, Luc. 5:
 12. Adorationem nulli tem-
 plo adstringendam praedicat
 Christus, Ioh. 4: 23. Adora-
 bant Iudaei et aliae gentes
 Orientis omnes in dignitate
 positos, Graeci et Romani
 Deos tantum, Matth. 2: 2,
 Act. 10: 25, Apoc. 19: 10.
 Adramyttus nomen commune
 multis urbibus, Act. 27: 2.
 Adria pro toto Ionio dici
 incipit, Act. 27: 27.
 Adrianus Imperator partem
 Hierosolymorum evertit, non
 templum, Matth. 24: 15. Bar-
 chochebam in urbe Bether
 obsedit, Matth. 24: 24. A
 multis regibus auxilia accep-
 it, Apoc. 10: 11.
 Adscendere pro oriri, Apoc.
 13: 1. Adscendere vox mi-
 litaris, Apoc. 20: 9. Adscen-
 dere dicunt Hebraei quoties
 de Hierosolymis loquuntur,
 Gal. 2: 1. Adscendere in
 coelum, Ioh. 3: 13. Ad-
 scendere ex terra cur ma-
 gia dicitur, Apoc. 13: 11.
 Adscendere sancti dicuntur
 in sacrarium mysteriorum
 Dei admissi, Apoc. 11: 12.
 Adscendere in cor, He-
 braeis quid, 1 Cor. 2: 9.
 Adscensio in coelum, Ioh.
 15: 15. Adscensus Christi
 in coelum olim in Palaestina
 notissimus, Matth. 28: 20.
 Adscensus in coelum et des-
 census ad inferos quid sig-
 nificent, Rom. 10: 6.
 Adscriptorum collegiis Deo-
 rum nota triplex, Apoc.
 13: 17.
 Adsessores septuaginta Epis-
 copi Romani, Luc. 10: 1.
 Adessorum officium, Matth.
 2: 4.
 Adventus Christi multiplici
 significatu usurpatur, Matth.
 24: 3. Adventus Christi pro
 missione Spiritus, Matth.
 10: 23. Adventus Christi
 ultimus, 2 Petr. 3: 12. Ad-
 ven-

- ventus Domini pro utroque iudicio Christi tum in Iudaeos tum in humanum genus, Ioh. 21: 23, 2 Thess. 2: 1, Iac. 5: 7. Adventus Messiae certa habebat signa a Vatribus pronuntiata, Luc. 12: 56. Adventus Christi promissio, 2 Petr. 3: 4. Adventus sui tempus Christus in occulto tenuerat, Phil. 4: 5. Adventus Divini signum, Act. 2: 2. Adventu Christi saepe virtutis documenta intelligi, Matth. 10: 23. Adventu in nubibus ultio Divina significari solet, Apoc. 1: 7. Adventum Christi quinam diligere dicantur, 2 Tim. 4: 8.
- Adversa nobis immittuntur, ut fiamus meliores, Iac. 1: 13.**
- Adversa pios pati cur Deus permittat, 2 Thess. 1: 5.**
- Adversa passi Apostoli cur, 2 Cor. 4: 7.**
- Adversa passis Christi causa promittitur a Christo auxilium et praemium, Ioh. 15: 21.**
- Adversa facile tolerantur cum Deus ultor creditur, Apoc. 13: 10.**
- Adversis funguntur Christiani omnes, 1 Petr. 5: 9.**
- In adversis praesidia habet qui in secundis commodat, 2 Cor. 8: 14.**
- Advocati Iudaeorum apud Deum, Rom. 11: 29.**
- Advocatum alium Christus pollicetur, Ioh. 14: 16.**
- Adultera exemplum Ecclesiae ex gentibus colligendae, Ioh. 8: 11.**
- Adulterae historia num ab Apostolis in Evangelii scripta, an ab illorum successoribus attexta fuerit, Ioh. 8: 1.**
- Adulterae se defendebant Platonis dogmate de communitate mulierum, Rom. 1: 29.**
- Adultero et adulterae a lege indicitur mortis poena, Ioh. 7: 5.**
- Adulteros et fornicatores Deus iudicabit, Hebr. 13: 4.**
- Adulterae quomodo notatae apud Germanos, 1 Cor. 11: 6.**
- Adulterium spirituale, Iac. 4: 4.**
- Adulterium vel homicidium vel idololatriam qui post Baptismum admiserat, in prima Ecclesia nunquam ad communionem restituebatur, 2 Cor. 2: 6, Apoc. 2: 27; qui mos plerisque in locis postea mansit, 1 Ioh. 5: 16.**
- Adulterium unius, quasi matrimonium esset, absurdisse sui temporis foeminae dicit Seneca, Rom. 1: 29.**
- Adytum, Luc. 1: 9.**
- Adytum coeleste, Apoc. 15: 5.**
- Adytum templi Hierosolymitani symbolum mundi intelligibilis, Matth. 27: 51.**
- Adyti quod erat intra velum templi significatio, Hebr. 6: 19, 9: 8.**
- Adyti velum cur disruptum fuerit Christo moriente, Hebr. 9: 8.**
- Aedificare quid significet in rebus spiritualibus, Act. 20: 32.**
- Aedificare sepulchra et classem, Matth. 23: 29.**
- Aedificium Dei dicuntur fideles, et ea quae in Ecclesia a doctoribus docentur, 1 Cor. 3: 10.**
- Aegrotantes peccatores ad mortis periculum Esseni et Christiani ad communionem recipiebant, Luc. 6: 22.**
- Pro aegrotis Ecclesiae totius preces Paulus requirit, 2 Cor. 11: 8.**
- Circa Aegrotos oleum et manuum impressio in nomine Christi adhiberi solita, Luc. 5: 14.**

- Aegypti et Syriae eversio signum adventus Messiae**, Luc. 2: 11.
- Aegyptii Deorum gradus stantebant**, Act. 7: 40. Deum feris et pecudibus assimilabant, Rom. 1: 23; ideoque a Mose culpatis, Rom. 1: 23.
- Ab Abrahamo Arithmeticam et Astrologiam didicerunt**, Matth. 5: 31. Hebraeos servorum, imo pecudum habebant loco, Act. 7: 29. Aegyptiorum de mortuis opinio, Matth. 10: 28. Aegyptiorum Deos etiam Romani coluerunt, Rom. 1: 23. Aegyptiorum pollincturae ritualia, Matth. 27: 59. Aegyptiacum sermonem Hebraei imitati sunt, Ioh. 6: 31.
- Aegyptius impostor a Felice oppugnatus**, Matth. 24: 5.
- Aelia, urbs extra locum templi condita ab Aelio Adriano**, Apoc. 11: 2. Plurimis gentibus habitata Barchochebae tempore, Apoc. 11: 9.
- Aeliae per Romanos Ecclesiae duae restitutae**, Apoc. 11: 12. Aeliam venire Barchocheba profligata prohibebantur Iudaei non Christiani, Apoc. 11: 15.
- Aelii Galli exercitus quingentos Iudaeos habuit**, Luc. 3: 14.
- Aemulatio schismatum mater**, Act. 8: 38. Aemulatio ignis, Hebr. 10: 27.
- Aeneas cum Aeneas quale nomen**, Act. 9: 33. Aeneas ad agrum Laurentem pervenit ductu stellae Veneris, Matth. 2: 9.
- Aenon apud Salim locus ubi baptizavit Iohannes**, Luc. 3: 3.
- Aequalitas in contractibus Christianis iniuncta**, Luc. 6: 35. Aequatur vi promissi quod in praemio aeterno et opera Christianorum inaequale est, 2 Thess. 1: 5.
- Aequitas**, Ioh. 16: 10. Aequitas Divini iudicii in Tyriis et Sidoniis puniendis, Matth. 11: 21.
- Aer coelum primum**, Ioh. 6: 31. Aer seu medium coeli quid significet, Apoc. 12: 1, 14: 6. Aer obscura caligo, 2 Petr. 2: 4. Aer an sit Daemoniorum carcer, Luc. 8: 31, 2 Petr. 2: 4. Aëris invisibile infernum vocant Graeci, Luc. 16: 23. Aërem ferire, 1 Cor. 9: 26.
- Aestus duplex a sole et a vento**, Apoc. 7: 16. Aestus imago gravis vexationis, Matth. 13: 6, Phil. 2: 19, Apoc. 16: 9.
- Aetas alia alios mores postulat**, Gal. 3: 25, 1 Petr. 1: 14. Aetas ad prudentiam multum confert, Ioh. 20: 6. Aetas juvenilis difficilius regi se patitur, Luc. 15: 12, 1 Petr. 5: 4. Legitima testium annus 13 apud Hebraeos, Ioh. 9: 21. Aetas obnoxia morbis quaenam, Luc. 8: 42. Aetas parentum peior avis, Matth. 23: 15. Aetates ut sunt hominum ita et populorum, Gal. 3: 24, 4: 3. Aetatis discrimen apud Hebraeos, Luc. 2: 42. Aetatis impedimentum una cum sterilitate sublatum duplici miraculo, Luc. 1: 7.
- Aethiopes Regum staturam respiciebant**, Luc. 16: 15. Aethiopum Baptismus, Matth. 3: 2. Aethiopes non Iudizantes a quibusnam cibis abstinerent, Act. 10: 15.

- Aeternitas** quomodo ab Hebraeis populariter describi solita, Ioh. 1: 1. Aeternitatem nulla res nisi aeterna potest comprehendere, 1 Ioh. 3: 2. Aeterna curanda potius quam temporalia et brevi desitura, 1 Cor. 6: 13. Aeterna curantibus temporalia non deerunt, Luc. 12: 26. Aeterna salus, vide Salus aeterna. Aeterna supplicia, vide Supplicia aeterna. Aeterna vita, vide Vita aeterna.
- Aeternum** pro vita hominis, Ioh. 8: 35.
- Affectus** et caro quid praecipue respiciant, 1 Cor. 3: 3, Gal. 5: 16. Affectus per spiritum Dei purgantur, Matth. 5: 22, 1 Petr. 1: 22; in vere Christianis correcti sunt per fidem et Spiritum, Rom. 7: 18. Affectus in veram viam dirigendi sunt, Luc. 19: 41, Col. 3: 2; recte hos directuro luce mentis opus est, Matth. 7: 7. Affectus permanens erga Deum et proximum quomodo comparetur, Apoc. 3: 18. Affectus vitiosi sequuntur ex iudicio corrupto, Matth. 6: 21. Affectuum cum ratione et inter se pugna, Matth. 14: 9. Affectuum impedimentum obstitit Iudaeis in agnoscendo Christo, Ioh. 8: 19. Affectuum morbi Diabolo tribuuntur, Luc. 19: 41. Affectuum movendorum causa Veteres utebantur carminibus, Luc. 1: 46. Affectuum sedes rationis expers, Matth. 5: 22. Affectuum servus, Ioh. 8: 35. Affectuum ubertas te signa nihil saepe habent vitii, Luc. 19. Affectibus ex
- carne orientibus vix quicquam inest boni, Rom. 7: 18. Affectibus nil dandum in Evangelio, Rom. 12: 19. Affectus Divini et Pythonici differentia, 1 Cor. 14: 32. Affectus Dei in animum admittere, Ioh. 6: 45. Affectus Divini discrimina, 1 Cor. 12: 4. Affectus Divini dicuntur Spiritus sanctus, Luc. 2: 25.
- Africa** a Graecis Libya vocatur, Act. 2: 10.
- Africanus**, scriptor diligens, sed iudicio et linguarum cognitione destitutus, in multis rebus labitur, Luc. 3: 23.
- Africus** ventus, quanam ex parte flare dicatur, Act. 27: 14.
- Agabus** famem sub Claudio praedicit, Matth. 24: 7, Act. 11: 28.
- Agapae** convivia Christianorum, Luc. 14: 13, 1 Cor. 11: 20, 2 Petr. 2: 13.
- Agar** a Philone artium cognitio exponitur, quae Sarae, id est virtuti, famulari debet, aut alioquin expelli, Gal. 4: 22. Agar mons et Agra oppidum in Arabia, Gal. 4: 25.
- Agareni** et Saraceni circumcisioni, sacrificijs et dierum discrimini unde subiaceant, Gal. 4: 25.
- Agere**, in ius rapere Marc. 13: 11. Agere, vivere, Rom. 12: 1. Agere sub dio, Luc. 2: 8. Age lege, Iac. 2: 6. Age nunc, Iac. 4: 13. Age si quid agis, Ioh. 13: 27. Age videamus, Matth. 27: 49. Agedum, Luc. 2: 15. Agendi verbis studium saepe significatur, Matth. 7: 23. A-

- gendo secundum legem homo assuevit ad iustitiam carnalem et praemium habentem temporale, Gal. 2: 16.
- Agentia sinendi potestatem habent, Ioh. 6: 39. Agi pro animari, Rom. 8: 14.
- Ager figuli, Matth. 27: 7. Ager purus dicebatur tutela monumenti, Matth. 28: 2.
- Agina quid, Rom. 8: 18.
- Agnes Martyr, Matth. 27: 37.
- Agnus, id est Christus, Deo proximus, Hebr. 1: 3. Agnus Dei dicitur Christus, Ioh. 1: 29. Agnus Dei, hoc est, emundator mundi, Ioh. 10: 41.
- Agnus Paschalis, Ioh. 1: 29; edebatur die parasceves; Matth. 27: 62; perfectus esse debebat, 1 Petr. 1: 19; signum liberationis ex Aegypto, Matth. 1: 22; signum et umbra Christi, Matth. 1: 22, 1 Cor. 5: 7.
- Agricola, Matth. 9: 38, Ioh. 15: 1. Agricolas foenore opprimere odiosissimum, Luc. 6: 35. Agriculturae similitudo, Ioh. 15: 1.
- Agrippa unde haberet nomen, Act. 13: 24; aureas catenas in templo suspendit, Marc. 12: 41; cum Romanis bellum Iudaeis infert, Matth. 24: 7; cur a Paulo negetur ignarus rerum a Iesu gestarum, Rom. 10: 18. Herodis Agrippae filius, quibus regionibus imperaverit, Act. 24: 10, 25: 13. Sub Agrippa Rege alta pax Iudaeis erat, Apoc. 7: 1.
- Ah, Marc. 1: 24.
- Ainan villa, Ioh. 3: 23.
- Ainon nomen fontis in Iudaea, Ioh. 3: 23.
- Akibas Rabbi antiquior exsilio Babylonico, Matth. 15: 2.
- Alabastrites, lapis, Matth. 26: 7.
- Alacritate et fide, non labore et sudore opus est, Rom. 10: 9.
- Alae fugam notant, Apoc. 12: 14. Alae sex quorum remigio ad solium Dei itur, Apoc. 4: 8.
- Alasia, Laesaea et Thalesa, nomina civitatis Cretae, Act. 27: 8.
- Albarii operis comparatio Iudaeis usitata ad notandos mores personatos, Matth. 23: 27.
- Album coeleste, Hebr. 12: 23.
- Alcoranus ex traditionibus Iudaeorum multa habet, Matth. 22: 28.
- Aleator quanto in arte est melior tanto est nequior, Eph. 4: 14.
- Alendi praeceptum includi in praecepto honorandi parentes, aiunt Hebraei, 1 Tim. 5: 3. Alendi sunt honeste qui aliorum saluti procurandae vacant, Matth. 10: 8.
- Alexander Antiochi filius immunitatem tribuit civitati Hierosolymae, Matth. 24: 15.
- Alexander, faber aerarius, Pauli accusator, Act. 19: 33; Ephesi habitavit, 1 Tim. 1: 20; qua ratione Paulo nocuerit, 2 Tim. 4: 14.
- Alexander Simonis Cyrenaei filius, Marci aequalis, Romae vixit, Marc. 15: 21.
- Alexandro Macedoni militarunt Iudaei, Luc. 3: 14.
- Alexandriae frequens sermo Graecus, Act. 6: 1, 11: 20.
- Alexandrini Carabam quendam ornarunt regni insigniis in ludibrium Agrippae, Matth. 27: 28. Alexandrinae naves cur solae ius habebant ad Italicas oras

- appellere non demissis sup-
 paris, Act. 27: 6. Alexan-
 drina classis Niliacus cata-
 plus Martiali, Act. 27: 6.
 Alexandrini Synedrii caput
 praerat Aegypto, Libyae et
 eis proximis, 1 Petr. 1: 1.
 Alexandria unus modo, in-
 de ab antiquissimo tempore,
 erat Episcopus, 1 Tim. 5: 7.
- Aliena** vocantur sub onere
 dispensationis credita, Luc.
 16: 12.
- Alienigena** septum lapideum
 templi transgressus, etiam
 Romanus, occidi poterat, Act.
 21: 28, Philem. 15. Alienige-
 nae non poterant honores
 capere nec pro civibus ha-
 beri, Eph. 1: 12. Non mi-
 nus impuri Iudaeis crediti
 quam cadavera, Marc. 7: 3.
 Alienigenae quinam intelli-
 gantur in causa foenoris,
 Luc. 6: 35. Alienigenarum
 genera, Matth. 5: 43, Act.
 10: 28. Alienigenarum com-
 mercio uti lege vetitum non
 fuit, Ioh. 4: 9. Alienigenarum
 commercio quando abstineri
 coeptum, Matth. 5: 43, Act.
 15: 20: Alienigenas diebus
 sacris et praeparatoriis ad
 sacra publice alloqui licebat
 Iudaeis, privatim accedere
 non licebat, Ioh. 18: 28.
 Alienigenis salutis conse-
 quendae datur ampla spes,
 Luc. 13: 30.
- Alimentum** infanti lac; iuveni,
 panis, caro, vinum,
 Hebr. 5: 13. Alimentum et
 tegumentum opes quas, na-
 tura postulat, 1 Tim. 6: 8.
 Alimenta ex terra nascun-
 tur vi siderum, Hebr. 9: 2.
 Omnia sunt munda natura
 sua et Christi permissu,
 Rom. 14: 20.
- Alleluia**, laeta exclamatio,
 Apoc. 19: 1.
- Aloës** usus in pollincturis,
 Ioh. 19: 39.
- Alon**, hoc est, altissimus,
 nomen summi Dei, Marc.
 5: 7, Hebr. 7: 1.
- Altare** pro loco altaris, Apoc.
 11: 1. Abrahami prope Sici-
 mum, Ioh. 4: 20. Altare
 suffituum quatuor cornua ha-
 bebat, Apoc. 9: 13. Altari
 prima imponebantur caput
 et iecur, Rom. 12: 2. Altaria
 primitus strui solebant in
 locis coelo proximis, Ioh.
 4: 20.
- Altissimi** et Omnipotentis ap-
 pellationi omnia, etiam Dae-
 monia, subiecta sunt, Matth.
 12: 27.
- Altitudo** dignitatem significat,
 Apoc. 21: 16.
- Aman** dicitur Diabolus, Ioh.
 6: 70.
- Amantibus** sui tantum se pa-
 tet facere vult Christus, Ioh.
 14: 23.
- Amare** Deum se, quando quis
 maxime ostendat, 1 Ioh. 2: 5,
 1 Ioh. 4: 12. Amare de facie
 non cognitum multum est,
 1 Petr. 1: 8. Amare verbo et
 lingua qui dicantur, 1 Ioh.
 3: 18. Amando Deo frui pos-
 sumus, 1 Ioh. 4: 12.
- Amaritiae** nomen de ira spe-
 cialiter usurpatum, Hebr.
 12: 15. Amara aqua salsam
 sub se comprehendit, Iac.
 3: 12. Amarum Hebraeis om-
 ne quod malum, Hebr. 12: 15.
- Ambigue** dicta pro ambiguo
 relinquenda donec sensum
 declarat, Ioh. 21: 23.
- Ambrosii** sententia de Natali
 Domini, Luc. 2: 8.
- Ambulare** pro operari, Luc.
 13: 33; pro sequi certum

- vitae institutum, Marc. 7: 5, 1 Petr. 4: 3. Ambulare coram Deo, Hebr. 11: 5. Ambulare in carne et secundum carnem, 2 Cor. 10: 3. Ambulare Sabbatho quatenus licitum, Matth. 24: 20. Ambulare super aspidem et basiliscum, Luc. 10: 19. Ambulatio et lux coniungi solent, Ioh. 12: 35.
- Amen vox approbantis publicam recitationem Ecclesiae, Matth. 6: 13, Luc. 24: 53, 1 Cor. 14: 16, 2 Cor. 13: 13, Eph. 3: 21, Philem. 25, 1 Petr. 5: 14. Amen vocatur Christus, Apoc. 3: 14. Amen cur canatur in Ecclesiis, 2 Cor. 1: 20. Hebraeis quando praecipue in usu, Rom. 1. Amen pupilum, 1 Cor. 14: 16.
- Americani humanae carnis esu et sanguinis potu foedera firmant, Matth. 26: 27.
- Amethystus quid mystice significet, Apoc. 21: 20.
- Amicitia inter bonostantum, 1 Ioh. 1: 7. Amicitia maxima est societas, 1 Ioh. 1: 6. Pares aut recipit aut facit, 2 Cor. 6: 14. Sincera ac sine fuco, 1 Petr. 1: 22. Amicitia cum mundo inimicitia cum Deo, Iac. 4: 4. Amicitia Christi perfectissime fruitur quis contactu spirituali, Ioh. 20: 17. Amicitiae hominis cum Deo tria signa, Rom. 4: 8. Amicitiae initium a Christo, Ioh. 15: 16. Amicitiae specie alterius famam laedere, Romae frequens, Rom. 1: 30. Amicitias bene fundatas intervalla locorum non disiungunt, 1 Cor. 16: 22, Gal. 4: 17.
- Amicus quanto maior tanto liberalior, Rom. 4: 16. Amici vitia si feras, facias tua, Matth. 18: 15. Amici duo, animus unus, Act. 4: 32, 1 Cor. 6: 17. Amicis quam hostibus facilius datur, Rom. 8: 32. Amicis affectus mortis contemptu optime ostenditur, Ioh. 15: 13. Amicorum est eadem velle et nolle, Rom. 4: 4, 1 Ioh. 1: 7. Amicorum in precibus perpetuo meminisse, magni affectus signum, Rom. 1: 9. Amicorum est etiam absentium mandata meminisse et implere, Phil. 2: 12. Amicorum omnia communia, Philem. 1, 11. Amicorum privilegia, Luc. 12: 4, Ioh. 15: 15. Amicorum paria, Ioh. 15: 13, Rom. 5: 7. Amicos diligunt omnes, inimicos Christiani soli, Rom. 12: 20.
- Amor est sine metu, 1 Ioh. 4: 18; cognitionem praesupponit, 1 Ioh. 2: 5; est unio, 1 Ioh. 4: 12; duplex est, Luc. 7: 47. Amor fraternus, 1 Petr. 3: 8, 2 Petr. 1: 6. Amor Christianorum mutuus proprium Christi mandatum, Ioh. 13: 34. Amor in Christum quomodo optime demonstratur, Ioh. 21: 15. Amor inter Christum et Christianos comparatur amor inter Christum et Patrem, Ioh. 10: 15. Amor inconsultus, Ioh. 10: 18. Amor nothus, Rom. 1: 27. Amor omnibus idem, Luc. 9: 48. Amor sui homini agnatus, Rom. 6: 6. Amoris mutuus principia certa, Luc. 7: 47.
- Amphiarai, Trophonii et Py-

- Pythium templum, 1 Cor. 12: 2.
- Amphisbaenae pro cauda est caput alterum, Apoc. 9: 9.
- Amphipolis vicina Philippis, Act. 17: 1.
- Amphitheatrum quid, 1 Cor. 4: 9.
- Ampliatius nomen proprium ex participio passivo, Rom. 16: 8.
- Anacletus Episcopus Romanus Martyr, Apoc. 13: 15.
- Anacreon talenta sibi donata reddidit, Matth. 19: 21.
- Ananias nomen proprium amicorum Pauli et Danielis, Act. 9: 10. Ananias Pontifex Nebedaei filius, Romam cum Cumano missus, Act. 23: 2. Ananias in Pontificatu suffectus Ismael Phabi, Act. 23: 3.
- Anathema, Luc. 6: 22, Ioh. 16: 2, Act. 8: 20, Gal. 1: 7. Anathema Iesum dicere quid, 1 Cor. 12: 3. Anathema gradus secundus separationis, Ioh. 1: 22. Anathema pronuntiandum adversus facta, non adversus homines, Luc. 6: 22.
- Anaxagoras quam sibi tribueret patriam, Phil. 3: 20.
- Anchialus pro *Dens vivit*, corrupte ex Hebraico apud Martialem, Matth. 5: 34.
- Anchorae tenacis vicem praestat consolatio, Hebr. 6: 19.
- Anchoris pluribus opus ubi saevit mare, Act. 27: 29.
- Anci Regis pater nullus dicitur, Hebr. 7: 3.
- Ancilla triginta aestimabatur siclis apud Hebraeos, Matth. 26: 15. Ancilla ianitrix, Matth. 26: 68. Ancillarum erat in mola molere, Matth. 24: 40. Ancillas in ministerio Ecclesiae fuisse notat Plinius, 1 Cor. 1: 28.
- Andreas aetate provector Philippo, Ioh. 6: 6. Andreae auxilio usi sunt Apostoli caeteri in compellendo Domino, et quare, Ioh. 12: 22.
- Andronicus quis et quale nomen, Rom. 16: 7.
- Angariae nomen privatis vexationibus et oneribus publicis, Matth. 5: 41.
- Angelus Christi vel Dei personam referens, Apoc. 14: 14.
- Angelus Dei nomine locutus Abrahamo, Rom. 9: 9. Angelus Iehova aliquando dicitur, Iud. 9. Iehova cum dicitur intelligitur verbo iunctus, Ioh. 1: 1. Angelus Macedoniae curator, Act. 16: 9. Angelus precum Ecclesiae, Apoc. 8: 2. Angelus Satanae, Ioh. 8: 44. Angelum custodem singulis piorum a Deo esse donatum, Matth. 18: 10, Act. 12: 15; etiam singulis Rerum publicarum, Matth. 18: 10. Angeli Christum consolantur rationes, Luc. 22: 43, Hebr. 5: 7. Angeli nomen omnibus creaturis datur, 2 Cor. 12: 7, Hebr. 1: 7, Apoc. 1: 13, 16: 5. Angeli adesse crediti in Synagoga et Ecclesia, 1 Cor. 11: 10. A quibusdam hospitio excepti, Hebr. 13: 2. Audiunt quae dicimus, 1 Tim. 5: 21. Christo et Christianis serviunt, Eph. 1: 10, Hebr. 1: 14. Conspicui aut inconspicui, ut volunt, Luc. 24: 31. Cum Iohanne ut amico locuti, Apoc. 17: 1. Cur Deo saepe addi solent; 1 Tim. 5: 21. Angeli desertores servantur in aere velut in carcere, 2 Petr. 2: 4. Ange-

geli de Regibus et Principibus etiam vitiosis semper modeste loquuntur, 2 Petr. 2: 11. Deum laudant ob libertatem vivendi Christianis datam eiectis Hierosolyma Iudaeis, Apoc. 11: 15. Angeli et pii adunabuntur cum Deo, ut scintillae cum sole, 1 Cor. 15: 28. Angeli homines intellectu et volendi libertate superant, Hebr. 2: 7. Hominibus reconciliati sub Christo, Col. 1: 16. Militia coelestis, Luc. 2: 12. Angeli in libertatem nusquam vindicantur, Hebr. 2: 16. In veris corporibus visi sunt, Luc. 24: 39. Non mentiuntur, Luc. 24: 39. Non quivis sed insigniores piorum custodiae assignati, Matth. 18: 10. Angeli peccantes mittuntur in stagnum ignis, Apoc. 20: 10. Pios percussos quomodo consolari soleant, Matth. 28: 5. Plus possunt pollentque quam Reges, 2 Petr. 2: 11. Angeli qui peccarunt, 2 Petr. 2: 4. Angeli qui Patribus apparere custodes portarum novae urbis, Apoc. 21: 12. Angeli septem primi Dei oculi dicuntur, Matth. 18: 10. Angeli septem iudiciorum Divinorum executores, Apoc. 14: 7. Angeli se mutuo excitant, Apoc. 12: 14. Serius didicerunt Gentium vocationem, Matth. 1: 21. Ubi plures adsunt, unus tantum verba facit, Matth. 28: 2, Luc. 2: 13. Vocantur viri ubi virili specie apparent, Apoc. 21: 17. Christo ministrarunt tentatione absoluta, Marc. 1: 13. Quale ministerium Christo exhi-

buerint, Ioh. 1: 52. Angeli extra ipsum monumentum visi a mulieribus, Matth. 28: 2. Idem ab omnibus mulieribus visi sunt, Matth. 28: 2. Sedentes visi sunt a mulieribus, Matth. 28: 2. Angelorum alii Iudaeis, alii Graecis, alii Persis favebant, Eph. 1: 10. Angelorum beatorum sedes coelum, defectorum aer, 2 Petr. 2: 4. Angelorum cultus a quibusdam institutus, Col. 2: 10. Angelorum descensus magnum quid atque eximium indicat, Matth. 28: 2, Ioh. 5: 4, Apoc. 20: 1. Angelorum dignitas noscitur ex mandati pondere, Matth. 28: 2. Angelorum distinctiones apud Hebraeos et Pythagoricos, Matth. 1: 20. Angelorum in ordinis distinctio unde ortum habet, Rom. 7: 37, Eph. 1: 21. Angelorum in conspectu omnia seria esse debent, 1 Cor. 11: 10. Angelorum ministerio in morbis immittendis Deus utitur, Act. 12: 23. Angelorum ministerio uti Deus solet ad impios puniendos, Apoc. 7: 2. Angelorum nemini datur Filii titulus, Hebr. 1: 4. Angelorum nomina ab Essenis diligenter custodita, Col. 2: 18. Angelis aliquid simile est linguis, per quod conceptus sibi mutuo tradunt, 1 Cor. 13: 1. Angelis aptari solent quae hominum sunt, Ioh. 5: 4. Angelis candida et fulgens vestis, Luc. 23: 11, Act. 10: 30. Angelis cur dentur nomina, Luc. 1: 19; cur tubae in omnibus Dei iudiciis, 1 Thess.

I Thess. 4: 16. Angelis tribui solita a Rabbiniis verba, quae verisimiliter dicere potuerant, Iud. 9. Angelis similes fore homines, Apoc. 21: 17. Angelos flentes ob peccatum Hebraei inducunt Hebraeorum magistri, Luc. 15: 7. Angelos maximos Deo edstantes fuisse septem, putant Hebraei, Apoc. 1: 4. Angelos malos ex bonis saepe factos putant Hebraei, Gal. 1: 8. Angelos nominare cur vetuerit Synodus Laodicensis, Col. 2: 18. Angelos nisi ipsis apparentes non compellabant Iudaei, Col. 2: 18. Angelos de rebus magnis missos adorare solebant Sancti veterum temporum, Apoc. 19: 10. Angelos proficere per homines, I Petr. 1: 12. Angelos videre metuebant pii homines, Luc. 5: 8.

Anguli voce vocantur Hellenistis Primores populi, Matth. 21: 42. Angulis praecipua vis est, qua aedificia sustentantur, Eph. 2: 20.

Angustias pro miseria etiam Latini dicunt, Rom. 2: 9. Angustas iustitiae trames, I Cor. 1: 26.

Animalia muta meliorem statum post resurrectionem adceptura existimant Rabbini, Rom. 8: 21. Animalia munda et immunda, Act. 10: 12. Animalia quatuor, Apoc. 4: 6, 14: 3, 15: 7. Animalibus immundis significantur homines impii, Act. 10: 15. Animalium est vivere ad tempus, I Cor. 15: 45. Animalium esus indifferens, abstinentia rationi magis conveniens, Rom. 14: 2.

Anima modo pro vita, modo pro spiritu, Matth. 10: 28, 12: 11, 26: 41, I Thess. 5: 23. Anima pro persona, Matth. 10: 39, Ioh. 12: 25, Rom. 2: 9, I Petr. 3: 20, Apoc. 12: 11. Pro appetitu rerum terrenarum, Hebr. 4: 12, quomodo perire dicatur, Matth. 10: 28. Anima est vox huius vitae, alterius non nisi improprie, I Cor. 15. Anima Christi quomodo in inferno fuisse dicatur, Luc. 23: 43. Anima non lavatione sed responsione sancitur, I Petr. 3: 21. Anima nulla sine crimine, Rom. 1: 18. Animae et corporis causa par est in ratione sacrorum, Matth. 26: 26. Animae festus dies, Hebr. 4: 10. Animae in terras curvae studia, Matth. 24: 38. Animae immortalitas, vide Immortalitas animarum. Animae lucidum corpus videri posse, Iudaei et Pythagoraei crediderunt, Matth. 28: 9. Animae sanitas, Matth. 26: 41. Animae impiorum quas poenas sustineant, dissentiant Hebraei, Matth. 10: 28. Animae translatae sub solium gloriae, Apoc. 20: 4. Animae quando vivere dicantur, Apoc. 20: 4. Animam ponere, pro mortem non defugere, Ioh. 10: 11. Animarum alimentum, Ioh. 6: 26. Animarum prior coelestis vita, Hebr. 11: 13. Animarum status post hanc vitam, Hebr. 4: 9. Animas defunctorum in alia corpora transire docuerunt ante Pythagoram Hebraei, Matth. 14: 2, 28: 9, Ioh. 9: 2. Animas in terram curvas gerere non oportet.

- oportet, Luc. 13: 11. Animas manere putabant Stoici ad tempus conflagrationis, Eph. 2: 12. Animas putabant Platonici nunc beatas nunc miseras fieri, Eph. 2: 12. Animas suas benefactis commendare, 1 Petr. 4: 19. Animas subsistere post mortem, Christi exemplo docetur, Luc. 23: 43. Animas utpote igneas vi humoris exstingui posse, Veteres credidere, Apoc. 20: 13. Animis a corpore solutis actus corporei qua figura adscribi soleant, Luc. 16: 23. Animis mortuorum nomina propria hominum dant Poetae, Luc. 16: 22, Ioh. 6: 62. Animis omnium hominum Deus et sub Deo Christus imperat, Eph. 6: 5. Animis praemia et poenae contingunt sub terra, Luc. 23: 43.
- Animus ab omni malitia alienus, ideo non ab infirmitate protinus liberatur, 17: 16. Animus accensus rerum Divinarum studio, Ioh. 4: 28. Animus a veritate alienus, Ioh. 8: 45. Animus bene sibi conscius nulla re inquinatur, Matth. 23: 26. Animus blanditiis aut metu corruptus male verum examinat, Matth. 26: 35. Animus corpori comparatur, Matth. 6: 22. Animus humanus est substantia imperfecta, Matth. 22: 32. Animus non promptus ut Deo obediat, Christi doctrinam aversatur, Ioh. 7: 59. Animus omnibus similis, Luc. 14: 18. Ibi est, ubi amat, Phil. 3: 20. Inutilis comparatur ensi in vagina detento, 1 Petr. 3: 19. Impurus flagitiorum conscientia, Luc. 11: 39. Animus laetus plus valet ad obeundum munus suum quam moestus, Hebr. 13: 17. Animus per se subsistit, Luc. 8: 5. Animus paulatim et per partes vitam accipit, amittit et recipit, Luc. 22: 32. Animus peccans servus est peccati, Ioh. 8: 34. Animus praevallet factis apud Deum, Matth. 10: 42, Hebr. 7: 3. Animus per poenitentiam mundatur, Luc. 11: 41. Plenus dilectionis ad sublevendam proximi miseriam ultro festinat, Luc. 10: 32. Animus quomodo in corpore habitat, 2 Cor. 5: 1. Animus spectandus in rebus singulis, Marc. 12: 43. Animus voluntati Divinae se subiiciat oportet, Iac. 1: 4. Animi corrupti vitium, Ioh. 5: 44. Deficientis sanatio, Hebr. 12: 13. Dubii incertitudo, Iac. 1: 6. Emendati notae requiruntur pro culpae magnitudine, Ioh. 21: 16. Animi fortitudo magna in Christo, Marc. 10: 30. Animi ius fasque compositum, Ioh. 4: 23. Animi mors est amissio virtutis, Luc. 15: 24, Rom. 6: 5. Animi motus si foveantur transeunt in habitum, Eph. 4: 27. Animi pars in qua τὰ πάθη sunt, ἀλογος est per se; Matth. 5: 22. Animi probitas in fide consistit et ex fide nascitur aliturque, Rom. 4: 13. Animi probi indicium est severissima in se censura, Luc. 5: 8. Animi puritas interior ex fide nascitur et crescit, Rom. 1. Animi puritatem Deus solus inspicit, Eph. 1: 4. Animi qualitates mutabiles sunt,

sunt, Matth. 7: 18. Animi sordes ablunntur per verbum Euangelii, Eph. 5: 26. Animi submitio maxime decet eos qui Divinis visis illustrantur, Apoc. 1. Animi vita est Deus, Luc. 15: 24. Ex animi sui sententia, Iurisiurandi formula apud Romanos, Matth. 5: 34. Animi leves facile inveniunt quo offendantur, Luc. 7: 39. Animi, post exitam vitae mortalis, ubi sint, Luc. 8: 55. Animo facta discernuntur, Luc. 24: 25. Animo laeto faciendum quod nostri est officii, Hebr. 13: 17, 1 Petr. 5: 2. Animo non purgato frustra corpus lavatur, Matth. 23: 25. Animorum a corpore solutorum cruciatus ante publicum iudicium, Luc. 16: 23. Animorum emundatio, Ioh. 1: 29. Animorum exploratio in adversis ignis dicitur, Luc. 12: 49. Animorum extra corpus sustentatio cogitari potest, Matth. 22: 29. Animorum inspector Christus, Ioh. 1: 48. Animorum obduratio poena est quam Deus comminatur, Apoc. 11: 19. Animorum purgatio exactior, 1 Petr. 1: 22. Animorum vitia, ut corporum, molliter tractanda sunt, Rom. 12: 21. Animos explorare et scrutari Dei est, 1 Thess. 2: 4. Animos durissimos vellicare possunt testimonia Euangelii, Apoc. 14: 11. Animum a vitiis graviorebus avertisse non sufficit, Ioh. 13: 8. Animum peitentis Deus intuetur, Iac. 4: 3. Animum quidnam vere tranquillet, 1 Ioh. 3: 19.

Annus duodecimus pueris puerbertati proximus, eo foeminae viripotentes indicantur, Luc. 2: 42. Annus duodecimus est aetas morbis obnoxia, Luc. 8: 42. Annus nativitatis Domini, Luc. 2: 8. Annus voluntatis, Luc. 4: 19. Annus trigesimus legitima aetas ministerii Levitici et petendorum magistratum, Luc. 3: 23. Anni ferme 450 interfluxere ab exitu ab Aegypto ad tempus, quo David eiecit Iebusaeos ex Sione, Act. 13: 20. Anni ferme 400 interfluxere, ex quo Abrahamo oraculum datum usque ad liberationem ex Aegypto, Act. 7: 6. Anni mille, quibus clausus dicitur Draco, quando incoeperint, Apoc. 20: 3. Annis 40 stetit Hierusalem post Christi passionem, Matth. 24: 22, Luc. 13: 7. Annos tres et dimidium ad varia Deus elegit, Luc. 4: 25, Iac. 5: 17, Apoc. 11: 2, 12: 10.

Annotationes privatas oraculorum habnerunt Iudaei, Matth. 27: 9. Annotationes Paulinis Epistolis adiectae cur nullius sint auctoritatis, Rom. 16: 27.

Annulus in Oriente ingenuitatis, dignitatis, et opulentiae signum, Luc. 15: 22, Iac. 2: 2. Annulus symbolum Spiritus Sancti, Luc. 15: 22. Annulus usu consumitur, 1 Petr. 1: 7. Anuli signum firmat id quod actum est, Eph. 1: 13. Annulorum signa quaenam consueta, 2 Tim. 2: 19. Annulo figura primario, cerae secundario inesse dicitur, Hebr. 1: 3.

- Antichristus et Adversarius** quomodo differant, 1 Tim. 2: 18. Antichristi cur dicti quidam impostores, 1 Ioh. 1., 1 Ioh. 2. Antichristo applicari solent quae de Gog et Magog exstant, Matth. 17: 11. Antichristorum quatenus aetas fuerit feracissima, 1 Ioh. 2.
- Antiochus** vocatur radix peccatrix, Hebr. 12: 15. In templo simulacrum Iovis Olympii collocavit, Matth. 24: 15. Antiochi vexatio duravit per annos tres et dimidium, Luc. 4: 25, Apoc. 11: 2, 13: 5. Antiochi et Domitiani comparatio, Apoc. 13: 2.
- Antiochia duplex**, Pisidiae et Syriae, Act. 13: 14. Antiochia sedes regni quod Magog Ezechielii; et eversum ante adventum Christi secundum oracula, Act. 11: 26. Antiochenae Ecclesiae institutum de Natali Domini, Luc. 2: 8.
- Antipater Herodis filius** quando occisus, Matth. 2: 16.
- Antipatri et Antipae** idem nomen, Matth. 14: 3. Luc. 1.
- Antiphanes** in Stobaeo emendatus, Matth. 6: 16.
- Antisthenis dictum**, Etiam medici cum aegrotis, Matth. 9: 12.
- Antonia arx**, Matth. 26: 47, Act. 21: 34.
- Apelles** quale nomen, Rom. 16: 10.
- Aperire cor quomodo** Deus dicatur, Ioh. 6: 37, Act. 16: 14. Aperire labia quando Deus dicatur, Eph. 6: 19. Aperiri uterus quando dicatur, Luc. 2: 23.
- Apidis cultus** apud Aegyptios valde vetus, Act. 3: 41.
- Apocalypsis** ubi et quando scripta, Apoc. 1: 9. De eius auctore et auctoritate diu dubitatum, praef. ad 1 Thess. et ad Apoc. Cur a multis Cerintho adscripta, Apoc. 20: 4. A Iohanne Apostolo scripta, a Iohanne Presbytero custodita est. Cur et reliqua et inprimis cap. 17 diu in paucorum fuerint manibus, praef. ad Apoc., Apoc. 17: 1, 22: 9. Libri argumentum praecipuum, Apoc. 3: 12.
- Apocalypsis Moesia**, Gal. 6: 15, Iud. 14.
- Apollo proprium Caesaribus** numen, eiusque agnomina varia, Apoc. 9: 11.
- Apollonia urbs** ubi sita, Act. 17: 1, Rom. 15: 19.
- Apollonius Tyanaeus** Deos adorabat, Apoc. 13: 12. Ephesum venit vivente adhuc Timotheo, 1 Tim. 4: 1. Pro Deo habitus, Apoc. 13: 14. Amicus Nervae et Traiani ultra 190 annos vixit, Apoc. 13: 15. Persecutionem in Christianos excitavit, Apoc. 13: 15. Christo oppositus a suis sectatoribus, Apoc. 13: 11. Vino, animalium esu et Venere abstinnit, Apoc. 13: 11.
- Apollonii et Simonis Magi** comparatio, Apoc. 13: 11.
- Apollos Corinthii** gratius cur fuerit, 1 Cor. 16: 12. Apollus quale nomen, Act. 18: 24.
- Apostasia** multorum praedicitur, Matth. 24. Apostata ani ordinis pessimus osor, 1 Tim. 1: 20.
- Apostatarum crudelitas**, Matth. 24: 10; descriptio Philonea, Rom. 1: 31.

Apostolus, vide *Ἀπόστολος*.

Apostoli Christum ipsi non elegerunt, sed ab ipso electi sunt, Marc. 3: 13. Ante passionem Christo familiariter usi sunt, Luc. 24: 52. Christum de futuris interrogant, Matth. 24: 3. Duo tantum incenserunt armati, Luc. 22: 38. Cum Christo post resurrectionem cibum sumpserunt, Luc. 24: 43. Eodem coenaculo usi videntur Christo mortuo quo ille postremo, Marc. 16: 14. Apostoli ex comitatu Christi alimoniam habebant, Ioh. 21: 3. Filios quosnam nominent, Marc. In quid vocati sint, 1 Cor. 12: 28. Non intellexerunt vaticinia Domini de modo mortis eius, Marc. 9: 32. Non vendiderunt bona sua, neque id ab illis exactum, Matth. 19: 27. Prima legatio caruit apparatu ad necessaria itineris, Marc. 6: 8. Apostolos duodecim cur Christus elegerit, Matth. 10: 1, Luc. 10: 1. Apostoli ad baptizandum etiam aliorum utebantur opera, Act. 10: 48. An fuerint baptizati et a quo, Matth. 28: 19. A quibus impostores dicti fuerint, Matth. 27: 63. Cur interdum fugerint, Act. 14: 6, 16: 40. Cur multis in locis coetus habuerint, Act. 12: 18. Cur non permisi in Asiam ire, Rom. 10: 18. Gratias Deo agunt quod pro Christo pati possent, Act. 16: 25. Gregem Christi ut suum curabant, Ioh. 10: 12. Apostoli idola ubique oppugnabant, Act. 13: 13. Illustriora signa dederunt quam Moses, 2 Cor.

3: 6. In rebus maioribus presbyteros et plebem convocabant, Act. 21: 22. Sine signis luctus neminem puniebant, 2 Cor. 12: 21. Cur prodigiosam puniendi potestatem habuerint, Act. 5: 5, 1 Cor. 4: 21, 2 Cor. 13: 10. In quos eam exercuerint, 1 Cor. 12: 10, 2 Cor. 10: 6. Loquendo et scribendo docebant, 2 Thess. 2: 15. Ministri et legati sunt iuris quod Christo datum fuit in coelo et terra, Matth. 28: 18. Non tantum res sed et symbola observarunt, Act. 13: 51. Nusquam minus tuti quam in Iudaea, Ioh. 7: 36. Apostoli omnes omnibus linguis locuti, 1 Cor. 12: 28. Omnia dona possidebant, 1 Cor. 14: 18. Per sabbata Iudaeos instituebant, Act. 13: 42. Quales resurrectionis Christi testes, Act. 2: 32. Apostoli qualis eloquentiae fuerint, 1 Cor. 2: 4. Quomodo adducant Prophetarum auctoritatem, Matth. 1: 22. Sacras scripturas memoria tenebant, Act. 4: 13. Suos auditores ad Christum remittebant, Marc. 6: 12. An uxoribus ut uxoribus usi sint, 1 Cor. 9: 5. Duodecim cur semper dicti etiam cum tot non essent, 1 Cor. 15: 5. Uxoribus suis usi ad convertendas matronas, 1 Cor. 9: 5. Apostolis exhibere omnia officia Christiani obligantur, Ioh. 13: 20. Apostolorum decreta obligantia erant, Act. 16: 4. Apostolorum humilitas, Act. 20: 19. Inter Iudaeos dignitas, Luc. 4: 20. In templo assiduitas, Luc. 24: 53. Lo-

- quendi fiducia, Act. 4: 10. Munus, 1 Cor. 5: 2. Obedientia, Luc. 24: 52, Ioh. 6: 10. Prudentia et bonitas, Rom. 14: 1. Vita tam emendata eos ab omni falsimoniae suspitione liberat, 1 Cor. 15: 15. Apostolos peccata expiasset, Hebr. 13: 11. A Deo supra omnes Prophetas donis ornati, Act. 1: 5, 1 Cor. 2: 7. Cives coelestes, etiam cum viverent, et primogeniti regenerationis, Hebr. 12: 23. Dignitatis suae meminisse solent in initio Epistolarum, Iac. 1: 1, 1 Petr. 1: 1. Apostoli et Doctores alii Dei sunt cooperarii, 1 Cor. 3: 9. Fundamenta sunt Ierusalem coelestis, Apoc. 21: 14. Apostoli respondent Principibus tribuum, Eph. 4: 11. Stellae vocantur, Apoc. 12: 1. Apostolis ac nominatim Petro quomodo tribuatur petrae ac fundamenti nomen, Matth. 16: 18. Apostolorum summa dignitas in futuro seculo, Apoc. 21: 17. Apostoli per excellentiam dicti Petrus et Paulus, Act. 1. Quinam miraculis insignes, 1 Cor. 1: 12. Quo maiores eo magis se submittere debebant, Ioh. 13: 16. Apostoli supernumerarii Paulus et Barnabas, Apoc. 12: 1. Apostolorum praecipui quinam vocantur, 2 Cor. 11: 5. Quis primus martyr, quis ultimus superstes, Matth. 17: 1. Apostolorum qui Hierosolymis erat Episcopi munere fungebatur, Act. 21: 18. Apostolorum sub nomine multi epistolae fabricabant, 2Thess. 2: 2. Apostolorum sub nominibus varia Corinthi dogmata tradita, 1 Cor. 1: 12. Apostolorum verba et sua non bona fide referri testatur Paulus, Rom. 3: 8. Apostolatus summus in Ecclesia honor, Eph. 3: 2. Apostolatus vocatur gratia, Rom. 1: 5, Eph. 3: 2. Apostolica auctoritas spreto Deum habet vindicem, 1 Cor. 14: 38. Apostolica legatio maior Euangelica, Act. 10: 5. Apostolicum est plura quam caeteri adversa fortiter tolerare, 2 Cor. 12: 12. Apostolicum dictum, 2 Cor. 12: 14. Apparere apud Deum Sacerdos dicitur apud Arcam stans, Hebr. 9: 24. Apparitio Christi apud Deum nobis impetrat auxilia necessaria, Hebr. 9: 26. Apparitiones Christi tres post resurrectionem, Ioh. 21: 14. Apparuisse cum dicitur Deus aut Christus, quomodo intelligendum, Apoc. 1: 1. Approbandi dictum formulae, Rom. 11: 20. Appropinquare Deo, Iac. 4: 8. Est vox Sacerdotalis, Hebr. 7: 19. Aqua dari solebat peregre adventantibus, Luc. 7: 44. Aqua ex cinere vitulae facta, Hebr. 9: 13. Aqua peccati, Luc. 2: 22. Aqua vocatur Gabriel, Luc. 1: 19. Aqua viva, Ioh. 4: 10, 7: 38, Apoc. 7: 17. Aqua zelotypae, Ioh. 8: 4. Ex aqua seu massa humida omnia orta dicuntur, 2 Petr. 3: 5. Aqua et igni interdici, Luc. 6: 22. Aquis perisse antiquum mundum, 2 Petr. 3: 6. Aquae elemento indicatur puritas, Matth.

- 27: 24, Ioh. 3: 5, Hebr. 10: 23. Aquae effectus temporarii, Ioh. 4: 11. Aquae pro aquae copia, Ioh. 3: 23. Aquae inutiliter effluentis similitudo, Hebr. 2: 1. Aquae mutatio in vinum in hydriis facta fuit in nuptiis Canae Galilaeae, Ioh. 2: 7. Aquae solent esse in montanis locis, Apoc. 16: 16. Aquae sunt populi, Apoc. 4: 6, 13: 1, 17: 14. Aquam hauriturae mulieris descriptio, Ioh. 4: 7. Aquarum in Bethesda medicatio quare supernaturalis credita, Ioh. 5: 4.
- Aquibas et alii eius aetatis Hebraeorum sapientes Barchochebae παραζήται**, Matth. 24: 24.
- Aquila celeritatis symbolum**, Hebr. 9: 5. Ab aquilae natura desumpta similitudo, Matth. 24: 28. Aquilae magnae alae duae, Apoc. 12: 14. Aquila nomen proprium, Act. 18: 2.
- Arabes pars posteriorum Chus**, Act. 2: 11. Vicini Iudaeorum, Luc. 3: 14.
- Arabia quomodo sita respectu Indaeorum**, Matth. 2: 1. Aurifera dicitur, Matth. 2: 11.
- Arabica dicuntur munera Magorum**, Matth. 2: 1.
- Arabica versio**, vide Versio Arabica.
- Arbitrium liberum potentiori Dei gratiae subiacet**, Matth. 7: 18, Luc. 17: 5. Arbitrii liberi mentio addita fuit Symbolo fidei quibusdam in partibus contra Manichaeos, Matth. 28: 19. Arbitrii libertate concessa Deus non fit mutabilis, Luc. 7: 30.
- Arbiter potius adeundus quam index**, 1 Cor. 5: 1. Arbitri inter Christianos disceptantes Presbyteri, Luc. 12: 14. An Iudaeis in usu, Luc. 12: 13. Pro arbitrato, Hebr. 12: 10. Arbor scientiae boni et mali symbolum mediae scientiae, Luc. 23: 43. Arbor vitae quid, Apoc. 2: 7. Ex arbore vitae vesci, Luc. 23: 43. Arborum nomine significantur quae ex arboribus fiunt, Apoc. 6: 1. Arboribus viventibus boni, emortuis mali comparantur, Luc. 23: 31.
- Arca Dei nomine vocabatur**, Hebr. 3: 11, 9: 4. Arca foederis, Apoc. 11: 19. Arcae foederis inerant tantum duae Testamenti Veteris tabulae, Hebr. 9: 4. Arcae pedes imprimebat Deus, Apoc. 16: 17. Arcam illustrabat quaedam effulgentia, Hebr. 1: 3. Arcae Noae celebritas, Matth. 24: 38. Arcam intrare iubemur allegorice, Hebr. 11: 7.
- Arcanum Dei ingens patuit cum Euangelium Gentibus annuntiari coepit**, Col. 1: 27. Arcanum Christi nomen, Apoc. 19: 12.
- Arcere a communione**, Luc. 6: 22.
- Arces in arduo sitae montes appellantur**, Apoc. 13: 2, 16: 21.
- Archangeli vox est vox Christi eum mittentis**, Ioh. 5: 28.
- Archippus**, Col. 4: 17, Philem. 1: 2.
- Archidiaconi**, Luc. 4: 20.
- Archisynagogus**, Luc. 4: 20, 13: 14. Archisynagogi unius coetus plures, sed inter eos unus primarius, Matth. 9: 18.
- Ardor maximus Iudaeorum ad Christum capiendum**, Ioh. 18: 3.

- Arenae** comparatur quod ingentis est numeri, Apoc. 20: 8.
- Areopagitarum senatus**, Act. 17: 34. Cur puerum damnaverint coturnicum oculos e-ruentem, 1 Cor. 9: 9.
- Aretas Arabum Rex** tempore Pauli Damascum tenebat, 2 Cor. 12: 32.
- Argentum** pro siclo argenteo, Act. 19: 19, Hebr. 3: 14.
- Argumentatio** a minori ad maius, Rom. 3: 20.
- Argumentum** ab eo quod in textu non dicitur Veteribus. non infrequens, Hebr. 7: 3.
- Ariani** cui loco potius addiderint quam abstulerint, 1 Ioh. 5: 7, 8. Ariani primi videntur poenas graviores et persecutiones adversus dis-sidentes instituisse et usur-passe, Matth. 13: 41.
- Aristarchus Pauli comes**, Act. 19: 29, 27: 2, Col. 4: 10.
- Aristoteles** cur de Deo melius docuerit in libris exotericis, quam in acroamaticis, Rom. 1: 21. Deum non curare res humanas credidit, 1 Tim. 6: 4. Aristotelis placita diversa, Rom. 1: 21, 32, Eph. 2: 12. Quomodo ab Origene refutetur, Matth. 7: 22.
- Arma Christianae militiae**, Rom. 13: 12. Arma fulgentia decent milites, Rom. 13: 12. Arma pia quae, Matth. 5: 40.
- Armatura Dei** opponitur armaturae Diaboli, Luc. 11: 22.
- Armenia** Hebraice Harmon et Charmon, Ioh. 9: 7.
- Aromata** ad Christi pollincturam quando comparaverint mulieres, Luc. 23: 54. Aru-mata ad pollincturam opti-ma quaeenam, Ioh. 19: 39.
- Aromatum** in magno cumulo deponebantur Magnatum corpora, Ioh. 19: 39.
- Arrogantia Pharisaeica**, Luc. 12: 1. Arrogantiae doman-dae consilium, Luc. 15: 21, 2 Cor. 12: 1.
- Asia** pro Ionia, 1 Petr. 1: 1.
- Asiae terrae motus** varii, Matth. 24: 7.
- Asiarchae et Asiarchia**, Act. 19: 31.
- Asinus**, Procerum vector in libera republica, a Salomonis tempore evuluit, Matth. 21: 5.
- Asmodaeus**, 1 Cor. 10: 10, Hebr. 11: 28.
- Asamonaeorum domus** Hiero-solymis, Matth. 26: 3.
- Assensionis contemplativae et activae discrimen**, Matth. 7: 24.
- Assuescere a teneris** multum est, Matth. 19: 13.
- Assumere et assumptio** propria vox de adscensione Domini, Marc. 13: 19.
- Assyriorum, Aegyptiorum et Aethiopum bella**, Apoc. 12: 16.
- Astronomiam et alias artes** homines a malis Angelis di-dicere secundum traditionem Enoch, Iud. 14.
- Astu agere** intelligendus ser-pens cum cauda nocet, Apoc. 12: 4.
- Astutia inimicorum Christi**, Ioh. 10: 23.
- Athalam et Balthasarem** cur Deus perdiderit, 1 Cor. 3: 17.
- Athenae fanis refertae**, Act. 17: 16. Athenis arae multae fuere hac inscriptione igno-to Deo, Act. 17: 23. Athe-nis etiam publico scito extra-

- tranea Numina admittebantur, Act. 17: 18. Athenienses caeteris populis religiosiores, Act. 17: 22.
- Athletae et boni viri comparatio frequens, 2 Tim. 2: 5.
- Atrium templi mundum elementarem designabat, Hebr. 4: 14.
- Attalus Rex Membranarum sive Pergemenarum inventor, 2 Tim. 4: 13.
- Attalus Martyr, Matth. 27: 37.
- Attentionis atilitas et necessitas, Matth. 11: 15, Luc. 21: 36. Attentione et illuminatione Divina opus in rebus sacris, 2 Tim. 2: 7.
- Avaritia corpus animumque effoeminat, Eph. 4: 19; omnium malorum radix est, 1 Tim. 6: 10.
- Avaritiae foeneratorum scriptae leges, Luc. 6: 35. Avaritiae irrisio, Luc. 12: 20, Jac. 5: 3, 1 Tim. 6: 7.
- Avarus est idololatra, Eph. 5: 5. Avarus quis a Paulo nominetur, 1 Cor. 6: 10.
- Avari descriptio, Matth. 20: 15; Luc. 12: 20. Avaris ingrata est liberalitatis praescriptio, Luc. 16: 14.
- Auctoritas fidei in Christum pendet ab uno ac vero Deo, Jac. 2: 19. Auctoritas pecuniae demenda, Jac. 2: 3. Auctoritatem Christo qui detrahit, Patri detrahit, 1 Ioh. 2: 22.
- Aucupor, Luc. 11: 53.
- Audire verbum, Luc. 11: 28.
- Audire praestat quam loqui, Jac. 1: 19. Audire aliquem Deus dicitur etiam non rogatus, Ioh. 11: 41. Audit Deus qui eum colunt, Ioh. 9: 31. Audire cum fructu, Luc. 16: 29.
- Auditor primus gradus discere cupientium, Ioh. 1: 42.
- Auditorum qualis in iudicio locus, Matth. 27: 19.
- Ave, Matth. 27: 29.
- Avorni et Asphalitae halitus exitialis, 2 Cor. 2: 16.
- Aversari non debemus quorum Deus miseretur, Luc. 15: 4.
- Auferetur quod condonatur, Ioh. 9: 41.
- Augusta nomen legionis, Act. 28: 1.
- Augustus censum habuit non uno tempore, sed modo hic modo illic, Luc. 2: 1. Domini nomen recusavit, Act. 25: 26. Iudaeis concessit ut tantum vincum die Festo Paschatis dimittere possent, Matth. 27: 15. Sententiam cuius maxime meminisse volebat Praesides provinciarum saepe sua manu adscribebat, 1 Cor. 16: 22. Augusti in Herodis saevitiam ioculari dictum, Matth. 2: 16; in Iudaicam Religionem favor, Luc. 7: 5, 2 Thess. 2: 3.
- Augustini sententia de mendacio, Luc. 24: 28; de poenis haereticorum, Matth. 13: 41. Augustini error circa descensum Christi ad infernum, Luc. 23: 43.
- Aula Dei cur a Iudaeis ad formam Aulae Regis Persarum formata fuerit, Apoc. 1: 4.
- Aulaei scissura moriente Christo quomodo sit intelligenda, Matth. 27: 51.
- Avorum nomina posteris quare imposita, Luc. 1: 59.
- Aurichalcum aeris genus praestantissimum, Apoc. 1: 15.
- Aures tribuantur cordi, Marc.

- 7: 34. Auris post affixa signum corporis quod hero ad dicebatur, Hebr. 10: 5. Aurium et oris convenientia, Luc. 1: 20. Aurium tactus in Baptismi ritibus unde, Marc. 7: 34.
- Aurum pro affectu permanente erga Deum et proximum, Apoc. 3: 18. Aurum coronarium, Matth. 17: 24. Aurum per ignem probatur, Luc. 12: 49. Aurum rubiginem non sentit, Iac. 4: 3.
- Aurea vasa templi quid significant, Hebr. 9: 4. Aureum poculum pro divitiis, Apoc. 17: 4.
- Auxilium legitime certare volentibus a Christo paratum, Hebr. 4: 14. Auxilium Divinum subtrahitur iis qui aequo sunt confidentiores, Luc. 22: 32.
- Auxilio Dei egent veritatis Divinae testes, Ioh. 17: 18. Auxilio egemus ad fugam malorum et acquisitionem honorum, Matth. 19: 17. Auxilium Christi suis praesentissimum, Ioh. 13: 20. Auxilia Romanis a Regibus sibi subditis missa, Apoc. 17: 13.
- Azotus nomen urbis, Act. 8: 40.
- Azymorum dies quot sint et quando incipiant, Matth. 26: 17, Marc. 14, Act. 12: 3. Unde ita dicti, 1 Cor. 5: 7. Azymi mystice quinam, 1 Cor. 5: 7.
- B.**
- Babylon magna, Apoc. 16: 18, 17: 5. Babylon pro Roma, 1 Petr. 5: 13, Apoc. 14: 8, 17: 4. Babylon urbs imperii Parthorum, 1 Petr. 2. Eius potentia, Apoc. 14: 8. Babylone nullos fuisse Iudaeos sua aetate ait Philo, 1 Petr. 1: 1. Babylonis devastatio non semel a Prophetis praedicta, Apoc. 18: 2; solitudo quid significet, Apoc. 17: 3. Babylonic regni casus figura destructionis falsarum religionum, Luc. 10: 2. Babylonic exilii fatum, Matth. 21: 22.
- Babyloniensis Patriarcha praecerat Mediae, Hyrcaniae et longius sitis regionibus, 1 Petr. 1.
- Babyloniorum potus e palma, Luc. 1: 15.
- Baalam et eius sequaces gladio periere, Apoc. 2: 16. Mercedis causa inceptor fuit libidinum, Iud. 2. Propheta contumax, 2 Petr. 2: 15. Balaami consilium Regi Medianitarum datum, Apoc. 2: 14; vaticinium ad Messiam refertur, Matth. 2: 1.
- Balneorum et Baptismi differentia, 1 Petr. 3: 21.
- Baltheus aureus Regum est, Apoc. 1: 13, 15: 6. Baltheo comparatur veritas, Eph. 6: 14.
- Baptarum nomen Athenis celebre, Matth. 28: 19.
- Baptismus aliquis circa tempora Messiae expectabatur, Ioh. 1: 25. Baptismus Iohannis num humanum sit institutum an divinum, Ioh. 3: 25; auspicandi muneris initium fuit Christo, Act. 1: 22; initium Baptismatis melioris, Ioh. 1: 26; in remissionem peccatorum datus dicitur in Evangelio Nazaraeorum, Matth. in script. Baptismi imago quaedam etiam

iam apud Iudaeos et profanas gentes, Matth. 28: 19. Baptismus Christi perfectior Baptismate Iohannis, Act. 19: 4. Baptismus Christianismi solemnissimus professio, Matth. 23: 8, Marc. 16: 16, Ioh. 4: 10, 1 Cor. 12: 13. Bonae conscientiae sponsio, 1 Petr. 3: 21. Cur administraretur in nomine Patris, Filii et Spiritus Sancti, Matth. 28: 19. Datus est pro iniquitate populorum, Gal. 1: 4. Interior et exterior, Hebr. 2: 2. Exteriora corporis lavat, calix irrigat interiora, 1 Cor. 12: 13. E throno Dei et Christi cur fluere dicatur, Apoc. 12: 2. Illuminatio vocatur, Matth. 28: 19; iudicium resipiscen-tiae, Luc. 7: 29, Matth. 3: 6, 2 Petr. 1: 9. Regenerationis lavacrum est, Tit. 3: 5. Poenitentiae Baptismus dicitur candidatus remissionis et sanctificationis in Christo subsequaturae, Marc. 1: 4, Act. 19: 4. Baptismus Iudaeorum antitypus diluvii, Matth. 3: 6. Baptismus per mersionem sepulturae et resurrectionis est imago, Rom. 6: 4, Col. 3: 12. Baptismus per quemlibet impleri potest, 1 Cor. 1: 17. Baptismus simul doctrinam Baptismi significat, 1 Petr. 3: 21. Serius aspersione peragi coeptus et in quorum gratiam, Matth. 3: 6. Baptismi administrandi formula vetus, Matth. 28: 19. Ratio apud varias gentes, Matth. 3: 11. Baptismi infantium antiqua observantia et dissuasio, Matth. 19: 13. Baptismi per interrogationes olim admi-

nistrati formulae, 1 Petr. 3: 21. Baptismi regula quomodo immutabilis dicatur, Matth. 28: 19. Baptismi res in quibus sit, 1 Cor. 10: 2. Baptismi verbum pro ablutione Pharisaeica, Ioh. 3: 25. Baptismo administrando dicata oratio ad Patrem dirigebatur, Matth. 28: 19. Baptismo neminem excludit facinus anteactum, 1 Cor. 6: 2. Baptismo novo ab errore conversi non egebant cum ad Ecclesiam admitterentur, Marc. 6: 13. Baptismo preces iungendae exemplo Christi, Luc. 3: 21. De Baptismo quoties agitur, adiecta sola mentione Christi, intelligitur mentio Patris et Spiritus Sancti, Matth. 28: 19. Baptismus differre solent Graecorum plerique, Matth. 19: 13. Post Baptismus prolabi exitiale est, Hebr. 10: 18. Ad Baptismum quinam ab Ecclesia non admittebantur vel admissi excludebantur, Apoc. 22: 15.

Baptistae nomen sectae inter Iudaeos, Marc. 7: 4.

Baptisterium olim erat in aerea ante Basilicas, Apoc. 22: 1.

Baptizare Spiritu, Christi proprium, Matth. 3: 11. Baptizare, tingere, mersare, sunt verba aequivalentia, Matth. 3: 6. Baptizari in aliquem vel in eius nomen, Matth. 28: 19, 1 Cor. 10: 2. Baptizandi ius Diaconis est, Episcopis absentibus, Act. 8: 38. Baptizandi mos in Proselytis usitatus Hebraeis, Ioh. 3: 25; vox donorum spiritualium ubertatem significat, Matth. 3: 11. Bap-

- tizandi vestes deponerant, et post baptismum resumerant, Eph. 4: 22. Baptizandis commendabatur fides et propositum vitae emendationis, Matth. 28: 19.
- Baptizati memores esse debent eius quod promiserunt et acceperunt, Hebr. 6: 2, 2 Petr. 1: 9. Eodem lavacro ulterius non egent, Ioh. 13: 10. Baptizati quidam vice ac nomine mortuorum Catechumenorum cur, 1 Cor. 15: 29. Baptizata olim quibusdam in locis mortuorum corpora, 1 Cor. 15: 29.
- Barachiae et Ioiadae nomen eadem significatio, Matth. 23: 35.
- Barbari Graecis omnes linguae Graecae ignari, Act. 28: 2, 1 Cor. 14: 11, Col. 3: 11. Barbaros credidisse, esse Numen et nostri curam gerere, Hebr. 11: 6.
- Barchochebas falsus Messias et impostor, Matth. 2: 1, 9: 4, 24: 24, Ioh. 5: 43, 1 Ioh. 2: 18. Titio non fuit obsessus sed Bargioras, Matth. 24: 24. Barchochebae factio in Iudaea potens et Christianis inimica, Apoc. 11: 7. Barchochebae dicti Iudaeis omnes Pseudochristi, Matth. 24: 24.
- Barnabas Apostolus supernumerarius, Apoc. 12: 1; a Graecis Apostolus decimus quartus vocatur, Gal. 2: 9. Eius nomen quid significet, Act. 4: 37. Pauli diu comes, 1 Cor. 9: 6. Barnabam divitem fuisse unde constet, Act. 4: 47. Barnabae epistola an sit genuina, Ad Hebr. inscript. Barnabae pars epistolae ad Hebraeos recte adscribi potest, Ad Hebr. inscrip.
- Barsabas, id est, filius iuramenti, Act. 1: 23; alio nomine Iustus dictus, Marc. praef. Barsabae venenum non nocuit, Marc. 16: 18.
- Baruch et Barachias idem nomen, Matth. 23: 25.
- Basilica templi coelum siderum designabat, Hebr. 4: 14.
- Basilidis sectatorum sententia de Natali Domini, Luc. 2: 8.
- Battologia vitium Ethnicis potius quam Iudaeis familiare, Matth. 6: 7.
- Batus quidam in deserto vivens, Luc. 3: 2.
- Beatus est amator veri, Ioh. 1: 47. Beatus qui adversis exploratur, Hebr. 2: 10, Iac. 1: 12. Beati dicuntur credentes Divinis promissis, Luc. 1: 45.
- Beatitudo aeterna in quo sita sit, Luc. 11: 28. Beatitudinis pars est, amicos eius habere testes, Ioh. 17: 24.
- Beelzebub unde sic dictus, et cur Daemonum princeps appelletur, Matth. 10: 25. Beelzebub vocatur ab hostibus suis Christus, Marc. 3: 22.
- Belial quid significet, 2 Cor. 6: 15.
- Bellum cupiditatum, Iac. 4: 1. Bellum, fames et pestilentia plerumque se mutuo comitantur, Apoc. 6: 2. Bellum in Barbaros venatus genus secundum Aristotelem, Rom. 1: 32. Bellum pro pugna, Apoc. 12: 7. Bellum quando licitum et quibus conditionibus, Matth. 5: 40. Bello captus capientis fit servus, Rom. 7: 23. Bello capti in pericula naufragii saepe truci-

cidati a militibus vel nautis, Act. 27: 12. Bellorum titulus factus ex amoris vinculo, Luc. 21: 26. Bellum Iudaicum a Iosepho descriptum praedixit Christus, Matth. 24: 6. Belli Iudaici causa, Iac. 4: 1.

Bene agendo os obstruimus ignorantiae, 1 Petr. 2: 15; imitatores Dei sumus, Eph. 5: 1.

Bene precandum maledicentibus, 1 Petr. 3: 9.

Benedicere charissimis Deo dignitatis magnae est, Hebr. 7: 6. Benedicere Deo cum tribuitur est benefacere, Ioh. 14: 27.

Benedictio fiebat manibus impositis, Luc. 24: 30, Hebr. 6: 2, 7: 7. Benedictionis, antequam cibus capitur, formulae usus et ratio, Matth. 26: 26. Benedictionem publicam adhibebant Iudaei et Christiani in matrimoniis in eundis, Matth. 25: 1.

Benefacere quid apud Latinos et Graecos, Act. 10: 33.

Benefacta exprobrare solent qui aliquem non amant, 1 Cor. 11: 11. Benefactorum in pauperes commendatio, Matth. 6: 20.

Beneficentia de damnatione triumphat, Iac. 2: 13. Beneficentiae praeceptum ex mente Mosis et legis Christi, Luc. 16: 19.

Beneficium commune datum etiam ad singulos pertinet, Gal. 2: 20. Quod sanctis praestatur non perit, Ioh. 11: 5. Superveniens iniuriam apparere non patitur, Rom. 4: 7. Beneficia coelestia infinita sunt, Marc. 4: 24; corporalia spiritua-

lium argumentum sunt, Ioh. 9: 5; Dei quomodo provocentur, conserventur, augeantur, 2 Ioh. 3; acceptare quinam optime possint, Luc. 7: 36. Beneficia genitoribus conferuntur quae propter ipsos contingunt posteris, Luc. 1: 72. Interna in Christo confidentibus contingunt, Marc. 5: 36. Omnia cibo et potu indicantur, Rom. 12: 20. Plura recipit qui scit redere, Matth. 13: 12. Beneficii acceptatio saepe intelligitur in vocibus beneficium significantibus, Act. 2: 39; nomen quid retineat, Ind. 22. Beneficii sui quemque oportet esse arbitrum, Rom. 11: 55. Beneficiorum collocandorum vera ratio, Luc. 6: 35, 14: 12. Beneficiorum Dei genera tria, Luc. 7: 13; contemptus causa deportationis Babylonicae Iudaeorum, Act. 13: 40. Beneficiorum loco quaedam apud Deum habentur, Luc. 17: 10. Beneficiorum nomen quibus tributum, Luc. 22: 25.

Benevolentia, Luc. 12: 37; Dei salutem nobis acquirit, 1 Petr. 1: 5; peccatum minuit, 1 Cor. 13: 7. Benevolentia audientium indiget oratio, Hebr. 4: 2.

Berenice, soror Regis Agrippae, nupsit patruo Herodi et postea Polemoni Ciliciae Regi, Act. 25: 13. Infamis in fratre, Act. 25: 13.

Beroea, Act. 17: 9, 20: 4.

Beroeenses cur auditis Apostolis scripturas scrutati fuerint, Act. 17: 11.

Beryllus creditur animos addere gestantibus, Apoc. 22: 20.

- Bestia pro magia**, Apoc. 13: 11; pro religione idololatrica, Apoc. 13: 14. **Bestiae** os dicitur Domitianus, Apoc. 13: 5. **Bestiae sedes**, Apoc. 16: 10. **Bestiam adorare**, Apoc. 13: 4, 20: 4. **Bestiae vocari solent quae venenis nocent**, Act. 28: 4. **Bestiarum nominibus Reges describi solent a Prophetis**, Luc. 13: 32.
- Bethania sita ad montem Oliveti**, Luc. 24: 50. **Bethaniae distantia ab Hierosolymis**, Act. 1: 12.
- Bethabara locus in Peraea ad traiectionem Iordanis ubi baptizavit Iohannes**, Luc. 3: 3, Ioh. 1: 28, 10: 40.
- Bethel quid significet**, Matth. 10: 25.
- Bethlehem paterna domus Davidis**, Luc. 2: 4, Ioh. 7: 42. **Eius ager valde pascuus**, Luc. 2: 8. **Extra Bethlehemi muros Christus natus est**, Luc. 2: 7.
- Bethsaida vicus cum oppidi iure**, Marc. 8: 23.
- Bibere sanguinem filii hominis**, Ioh. 6: 53. **Bibere terra dicitur cum irrigatur**, Hebr. 6: 7. **Bibebatur in coena**, et post in orbem saepius, Matth. 26: 27, Luc. 22: 17.
- Bithynia**, Act. 16: 7, I Petr. 1: 1.
- Blandiri sibi non oportet ob dona a Deo accepta**, I Cor. 10: 1. **Blandientium mos repetere voces easdem aut parvis significatus**, Rom. 8: 15.
- Blandimenta sponsi ad sponsam**, Ioh. 3: 29. **Blandimenta verborum ipse Christus adhibet in moerore gravissimo**, Ioh. 13: 33.
- Blasphemare pro maledicere**, I Petr. 4: 4.
- Blasphemandi vox in Graeco etiam sermone proprie refertur ad Dei iniuriam**, Matth. 9: 3.
- Blasphemia de commentis idololatriae novis**, Apoc. 13: 5, 18: 3. **Blasphemiae poena lapidatio**, Ioh. 10: 39.
- Bona agentis bono animo laus dabitur a Deo**, I Cor. 4: 5.
- Bona communia et hominum pecuniaria**, Luc. 15: 12. **Bona expectata pios gaudio perfundunt**, I Petr. 1: 6.
- Bona futura**, Hebr. 9: 11, 10: 1. **Bona opera quae laudis aut gratiae humanae studio sunt non placent Deo**, Matth. 6: 1. **Bona parentum dicuntur etiam posterorum bona in iure**, Hebr. 7: 8.
- Bona quo iure vocentur divitiae**, Luc. 12: 18. **Bona Christianis confert Deus ob Christum**, I Ioh. 2: 12. **Bona terrena cum salute aeterna nequeunt comparari**, Phil. 2: 4. **Bona vera non sunt quae ab iniustis maximè fiunt**, Luc. 16: 9. **Bonorum terrenorum non sumus proprietarii sed dispensatores**, Luc. 16: 9. **Bonorum et malorum ordo conversus**, Luc. 16: 25. **Bonorum est omnia experiri, ne mali bonis aliis noceant**, I Cor. 16: 10; **nomine omnia chara huius vitae continentur**, Luc. 14: 33. **Bonorum temporalium fallax felicitas**, Luc. 16: 25.
- Boni cur malis exosi**, Matth. 10: 22. **Metu vel malis exemplis interdum mutantur**, 2 Tim. 4: 9. **Bonos mala passos bonis aliquibus Rectores solari debent**, Ioh. 16.

10. Malorum conspiratione facile opprimuntur, Luc. 23:

31. Sponte faciunt, quod reliqui ob legem, 1 Tim. 1: 9. Suspectiores semper quam mali, Matth. 14: 3. Boni viri quidam, quidam satis boni, Apoc. 2: 2. Boni viri aequiores iudices, Ioh. 10: 16. Bonis doctrina facilis, Ioh. 7: 17. Bonis et malis Deus novit uti, 2 Tim. 2: 20. Bonis malos immixtos cur Christus velit ad iudicii tempus tolerandos, Matth. 13: 41. Bonis pauci nocent, 1 Petr. 3: 13. Bonis suae virtutes manent, Luc. 16: 22.

Bonitas Dei, vide Dei bonitas.

Bonum et honestum, Luc. 8: 15. Bonum nostrum, Luc. 16: 12. Bonum publicum praetextus saepe malis ad nocendum, Ioh. 12: 10.

Bonus princeps quoties saevus cogitur esse, dolet, 2 Cor. 2: 3. Bonus vir non faciet malum, 1 Ioh. 3: 9. Legitimum imperium voto expetit, quaecumque tolerat, Matth. 22: 16.

Bos patientiae nota, Apoc. 4: 7; tarditatis nota, Hebr. 9: 5.

Brabeutarum mos in distribuendis praemiis, Phil. 3: 14.

Brachium Dei, Luc. 1: 51, Ioh. 12: 38. Brachia signari, Apoc. 13: 16. Brachiis et pedibus nudis populi multi incedunt, 1 Cor. 12: 23.

Breviarium Evangelii, Luc. 11: 1.

Byssus in aulaeo templi telurem significabat, Matth. 27: 51. Byssus tenuissimum lini genus, Luc. 16: 19, Apoc. 1: 13, 18: 12.

C.

Cabalistae Hebraei imitantur Platonicos et Christianos in Trinitate Divina, Ioh. 1: 2. Eorum traditio de tempore liberationis per Messiam, Matth. 26: 2.

Cadaver tangere impurum Iudaeis et aliis gentibus, Matth. 8: 22; in Lege erat peccatum, Matth. 27: 51. De cadavere sumpta similitudo, Matth. 24: 28. Cadavera lavabantur a proximis, Act. 9: 37; loca vetita reddebant impura apud Iudaeos, Matth. 5: 22.

Cadere in Evangelio qui dicuntur, Luc. 2: 34. Cadere montes dicuntur, ubi arces evertuntur, Apoc. 13: 3. Cadere pro peccare, Rom. 5: 2; pro pudeferi, Luc. 21: 36. Cadere verba dicuntur Hebraeis, quae suo eventu carent, Luc. 16: 17.

Caecilius libertinus qui cum Cicerone certavit de Verre accusando Iudaeus fuit, Luc. tit., Act. 6: 9.

Caecitas a nativitate vitium est insanabile, Ioh. 9: 1. Caecitas animi, Ioh. 9: 40. Caecitas peccatorum poena, Ioh. 9: 2, 20: 23. Caecitate percussi Christi hostes, cum eum capere vellent, ut Sodomae cives, Ioh. 18: 4, 5.

Caecus natus mundi imago, Ioh. 9: 5. Caeci sanati libera confessio fidei suae in Christum, Ioh. 9: 22. Caeci cur per salivam a Christo sanantur, Marc. 7: 33. Caeci dicuntur qui in tenebris vivunt, Luc. 4: 18; qui coelestia non vident, Ioh. 9: 39, 2 Petr.

- 2 Petr. 1: 9. Caecis perpetua nox est, Ioh. 9: 4.
- Caesar et Augustus principatus vocabula, Act. 25: 21.
- Caesares mortui inter Deos collocabantur, Rom. 1: 25; se mundi Dominos appellabant, Act. 17: 7.
- Caesarea urbs maritima, Act. 18: 22, Act. 8: 40. Caesarenses Iudaei erant, Luc. 3: 14. Caesarensium legati duodecim ad Iudaeos Ecbatenses, Luc. 10: 1.
- Caiaphas Pontifex Maximus, Annae soceri sui consiliis ferme regebatur, Luc. 3: 2, Ioh. 11: 47. Eius sententia specialiter a Deo directa, Ioh. 11: 51. Eius odium implacabile in Christum, Ioh. 18: 13.
- Cainan suppositium nomen in LXX Interpretibus et Evangelio Lucae, Luc. 3: 36.
- Cain primus Evae partus, Iac. 1: 15. Ob homicidium exsilii poenam sustinuit, Luc. 6: 22. Eius mors non scribitur, Hebr. 7: 3. Caini vera progenies loquitur ad modum Caini, Matth. 27: 4.
- Caius Imperator bonum se simulando omnium spem excitaverat, factis suis Deum fecit sibi hostem, omnibus se Diis gentium praetulit, Lunam dixit sibi esse concubinam et Castores ianitores, insignia Diis abstulit, 2 Thess. 2: 3. Voluit Deus credi, propositum suum in Iudaea exsequi non potuit aliquamdiu ob Vitellium, 2 Thess. 2: 4. Eius impietas, Rom. 1: 30. Semet in templo Dei posuit, 2 Thess. 2: 4.
- Caius Thessalonicensis, Act. 19: 29. Caius Corinthius Pauli comes, Rom. 1.
- Calamitas sine remedio est invidia, Iac. 4: 2. Calamitas virtutis occasio est, 2 Cor. 12: 9. Calamitates aestui, liberatio aerae refrigeranti comparantur, Act. 3: 19, Phil. 2: 19.
- Calceamentorum genera apud Iudaeos, Marc. 6: 9. Calceamentorum sensus mysticus, Luc. 15: 22.
- Caligae, Marc. 6: 9.
- Calix pro boni aut mali portione, Apoc. 14: 9; pro vino, Apoc. 14: 20. Calix Sacrae Coenae Testamentum dicitur, Matth. 26: 28. Circumferebatur saepe in coena, Matth. 26: 27. Calicem mixtum Irenaeus vocat Eucharistiam, Matth. 26: 27.
- Calor cordis vehementis motus indicium, Luc. 24: 32.
- Calumnia agitat sapientem, Hebr. 13: 9; fisci Iudaici sublata quid, Matth. 17: 24. Calumnia res nulla pestilentior, Iac. 3: 8. Calumniae atrocitas gladio comparatur, Luc. 2: 35; occasionibus non patuit Christi sermo vel doctrina, Luc. 20: 26.
- Calumniantes Diabolo tribunt quod est Dei, Marc. 3: 30.
- Calumniantes in sanguinem in aulis multi, Rom. 3: 15.
- Calumniandi ius ablatum Diabolo, Hebr. 2: 14.
- Campi Elysii, Luc. 16: 22.
- Cananaei vide Chananaei.
- Candelabrum templi imago planetarum, Hebr. 9: 2. Candelabra dicuntur Ecclesiae, Apoc. 1: 12, 4: 5, 11: 4. Candelabrorum in medio versari dicitur Christus, Apoc. 1: 13.

- Candor puritatem significat**, Matth. 28: 3, Apoc. 14: 14.
- Canis quam exseerandum animal fuerit in Lege**, Matth. 7: 6. **Canis reversus ad vomitum suum**, quale proverbium sit, 2 Petr. 2: 22. **Canes cadaverum sanguinem sugere dicuntur**, Luc. 16: 21. **Dicuntur homines invecundi et avari**, Phil. 3: 2, Apoc. 22: 15. **Canibus assimulantur qui monitis obtrahant**, Matth. 7: 6.
- Canones Ecclesiastici propugnacula Legis Divinae**, Matth. 15: 2. **Canonum Apostolicorum origo**, 1 Cor. 11: 34.
- Canticum agni**, Apoc. 15: 3. **Canticum Mariae a quibusdam minus recte Elizabethae tributum**, Luc. 1: 46. **Canticum Mosis**, Apoc. 15: 3. **Cantici Salomonis sensus mysticus**, 2 Cor. 11: 2.
- Caph veritatis**, Luc. 3: 23.
- Caphernaum urbs maritima**, Matth. 11: 23, Marc. 2: 14. **Caphernaumum usque Christum quasi a se abeuntem prosecuti sunt mater et consanguinei**, Ioh. 2: 12.
- Capilli summum formae decus**, Ioh. 12: 3, 1 Cor. 11: 6.
- Capitolii lapsus**, Apoc. 13: 3. **Capitolio fatum urbis contineri credebatur**, Apoc. 13: 3.
- Captivi apud Romanos longa catena alligabantur militi**, Act. 28: 16. **Captivarum castitas suspicioni obnoxia**, Hebr. 7: 3.
- Captura**, Luc. 5: 9. **Captura hominum per Apostolos felicior apud Gentes quam Iudaeos**, Ioh. 21: 6; **piscium maior in mari quam in fluminibus**, Apoc. 12: 18; **minor propius littus**, Ioh. 21: 6.
- Capuae Duumviri Praetores se dici volebant**, Act. 16: 19.
- Caput cur praecipue tuendum militi**, Eph. 6: 17. **Caput Ecclesiae Christus**, Eph. 1: 22. **Caput periculo ponere**, Ioh. 10: 11. **Capitis quassatio signum insultationis**, Matth. 27: 39. **Capita septem ferae**, Apoc. 12: 3, 13: 1, 17: 3.
- Carbonibus comparatur lingua dolosa**, Iac. 3: 6.
- Carcerem obsignare**, Apoc. 20: 3.
- Cardines quatuor Hiernsalem coelestis totum orbem significant**, Apoc. 21: 13.
- Carmina ab antiquis Christianis Christo dicta**, Matth. 26: 30. **In carminibus res eadem multis nominibus exprimi solent**, Luc. 1: 46.
- Caro Christi quo sensu dicitur cibus**, Ioh. 6: 53; **velum templi refert**, Hebr. 10: 20. **Caro est quod natum est ex carne**, Ioh. 3: 6. **Caro infirmitatem et humilem statum significat**, Ioh. 1: 14; **omnia amat quae delectant, et ideo consuetudini peccandi patrocinator**, Rom. 7: 21. **Caro pro corpore toto**, Rom. 7: 25, 8: 10; **pro homine**, Matth. 19: 5, Ioh. 17: 2, Rom. 3: 20, 1 Tim. 3: 16, 1 Petr. 1: 24; **pro vita mortali**, Hebr. 7: 19, 9: 10, 1 Petr. 3: 18, 4: 2. **Affectus includit, et pro illis saepe sumitur**, Rom. 7: 18, 8: 10. **Caro et spiritus naturam in diversum feruntur**, Gal. 5: 17. **Caro et sanguis iunctim pro homine mortali**, Matth. 16: 16, Ioh. 1: 13, 1 Cor. 15: 50, Gal. 1: 16, Eph. 6: 12, Hebr. 5: 7, 1 Ioh. 4: 12. **Opponitur**
- Di-

- Divinae revelationi, Rom. 4: 1, 1 Cor. 1: 26. Pabulum temporarium est, Ioh. 6: 53. Caro vagina afflatus Dei, 1 Petr. 3: 19. Caro victimarum vocatur panis, Matth. 26: 26. Carnis obsequendi affectibus studium ducit ad mortem aeternam, eiusque sapientia inimicitia cum Deo est, Rom. 8: 6. Carnis peccati similitudo Christo tribuitur, Ioh. 3: 14. Carni indulgent qui resurrectionem non credunt, 2 Petr. 3: 3. Carnem habere dicuntur etiam pisces, 1 Cor. 15: 39. Carnem suam vocat Paulus iunctos sibi ortu sanguinis, Rom. 11: 14. Carnibus humanis vesci non possumus, Ioh. 6: 52.
- Carnales. Deo placere non possunt, Rom. 8: 8. Erant plerique sub Lege, Rom. 7: 5. Spiritualia facere non possunt, 1 Ioh. 3: 9. Carnalia umbram habuerunt spirituum, Luc. 1: 74.
- Carpocrates haeticus Adriani temporibus Divinitatem Christi negans, 2 Petr. 2: 1. Angelos veneratus est, Eius dogma, Matth. 24: 11.
- Carpocratiani Barchochebae fautores, 2 Petr. 2: 1, Iud. 2. Divinitatem Christi negabant, 2 Petr. 2: 1, Iud. 4. Falsi Prophetae dicuntur et scandala, Matth. 7: 16, 13: 41. In omnem Venerem erant proiecti, Iud. 4. Leges avitas pro nihilo ducebant et superiores spernebant, Iud. 8. Resurrectionem corporis negabant, 2 Petr. 3: 3. Superiores se mundi fabricatoribus iactabant, Iud. 16. Sola opinione negotia vel bona vel mala esse dicebant, 2 Petr. 2: 3. Agaparum intemperantia his adscribitur, 2 Petr. 2: 13.
- Castigare, Luc. 23: 16. Castigari quinam proprie dicuntur, 2 Cor. 6: 9. Castigantes recte verbis primum utuntur lenibus, Ioh. 2.
- Castigatio, Luc. 23: 16. Castigatio Dei paulatim procedit, Ioh. 8: 41. Castigatio fraterna Christiani officii pars cuiusmodi esse debeat, Matth. 18: 15. Castigationes amoris, Hebr. 12: 6.
- Castimoniam quibus de causis servaverint Iudaei, 1 Cor. 7: 5.
- Castra Dei, Apoc. 20: 9. Castra Israelitis erant pro urbe, Hebr. 13: 11. Castra multarum urbium initia et nomina, Hebr. 13: 13.
- Caupona, Luc. 10: 34. Cauponariae meretrices, Hebr. 11: 31.
- Causa princeps, cui sumus obligati, Deus Pater, secunda Christus, Eph. 6: 23. Causa Christi suis defensoribus non caret absente Christo, Ioh. 15: 26. Causa cognita possunt multi absolvi, incognita nemo condemnari, Act. 16: 37. Causae Christi probatae maximus fructus, Ioh. 16: 11. Causae maiores, non nisi pro tribunali, leves de plano fieri poterant, Act. 25: 6. Causae per accidens improprie causae dicuntur, Rom. 7: 13. Causarum tria genera, Ioh. 16: 8. Causarum actori quid conveniat, Ioh. 16: 8. Causas fictas et absurdas milites praetexere solent iniuriis, Luc.

- Luc. 3: 14. Causas cuiusque Deus discernere novit, Hebr. 3: 17.
- Cavere homines quid fit, Matth. 10: 17. Cavenda ante omnia, Iac. 5: 12.
- Cedri Libani celsiores caeteris, Matth. 27: 48. Cedrorum varia genera, Ioh. 18: 1. Cedron vallis, Ioh. 17: 1.
- Celsus Iudaeos et Christianos ut seditiosos accusat, Luc. 23: 5.
- Cenotaphia struebantur eiectionis coetu Pythagoreorum, Matth. 8: 22.
- Cenchreae portus Corinthi ad Sinum Saronicum, Act. 18: 18, Rom. 16: 1.
- Censendi morem in Provinciis antiquitus usurpatum Romani retinebant, Luc. 2: 3.
- Census Iudaeorum per tribus, gentes et familias fiebat, Luc. 2: 3. Census orbis Romani ab Augusto habitus per intervalla temporum, Luc. 2: 1. Census tabulae publice proponebantur et in Archivis servabantur, Luc. 2: 3; fidissimi natalitatis Dominicae testes, Luc. 2: 3. Census verbum ad praediorum et capitum onera refertur, Matth. 22: 17.
- Census ratio, Luc. 2: 1. Senatores ei praefici soliti, Luc. 2: 2. In censu qui ex Lege agebatur, viri tantum numerabantur, Ioh. 6: 10.
- An censum dare Caesari oporteat, disputare sub Pilato periculosum cur fuerit, Luc. 13: 1.
- Ceremoniae et ritus cur Iudaeis impositi, Gal. 4: 3. Ceremoniae Legis sapientibus significabant maius praemium pro maiori obedientia, Luc. 10: 25. Ceremoniarum pompa indigna Deo, Matth. 27: 9. Ceremoniis ablutionum et victimarum Dei iram non placatur, Luc. 3: 2.
- Cerinthus, Matth. 7: 16. Iudaismum revocare voluit, Matth. 24: 11, 1 Tim. 1: 7. Cerinthum quantopere aversatus fuerit Iohannes Apostolus, 2 Ioh. 10.
- Cernuus, Marc. 1: 7, Luc. 13: 11.
- Certamen certare, Hebr. 11: 1, 13: 14.
- Cessator dicitur servus officium non faciens, Matth. 25: 26, Luc. 17: 10.
- Chaldaei respectu Iudaeorum populi Septentrionales, Matth. 2: 1.
- Chaldaeorum pharetrae sepulchro aperto a Ieremia comparantur, Rom. 3: 13.
- Chananaei quinam dicantur, Matth. 15: 22. Hebraeis, stricte sumpti, sunt incolae maritimi Tyri et Sidonis, Matth. 15: 22.
- Charitas Deo maxime placet, 1 Ioh. 4: 7. Communem utilitatem respicit, 1 Cor. 8: 1. A Christianis ex puro corde exigitur, 1 Petr. 1: 22. Fidei iuncta promissum habet vitae aeternae, Eph. 6: 22.
- Operit multitudinem peccatorum, Luc. 11: 41, 1 Petr. 4: 8. Praecepti Euangelici finis est, 1 Tim. 1: 4. Vinculum animos coniungens, Col. 3: 14. Charitatis desertores, Matth. 24: 12. Charitatis fraternae commendatio, Matth. 5: 23. Charitatis naturalis praeccepta illustriora apud Christianos reperiuntur, Matth. 2: 43.
- Vestigia ex Iure Mosis peti

- posse, Matth. 5: 43. Charitatis regula in causa usurarum, Luc. 6: 35. Vide etiam Amor et Dilectio.
- Chartae Hebraeorum in orbiculum convolvi solebant, Hebr. 10: 6.
- Cherubini quid significant, Matth. 27: 51, Hebr. 9: 5.
- Cherubinorum oculi versus propitiatorium spectabant, 1 Petr. 1: 12.
- Chochebas pro Barchocheba, Apoc. 11: 7.
- Christus est nomen hominis, 1 Cor. 10: 9; dignitatis, Matth. 16: 20, Ioh. 10: 24, Act. 2: 30; appellatur Iesus etiam a gentibus profanis, Matth. 1: 16; pro Ecclesia Christi, Rom. 9: 3; pro populo Israelitico, Matth. 2: 15, Hebr. 11: 26; pro Evangelio, Rom. 9: 32; generaliter pro vindice libertatis, Matth. 24: 5.
- Christus Adam secundus, Luc. 1: 35, 1 Cor. 15: 27, Apoc. 12: 17. Adumbratus in agno Paschali, Matth. 1: 22. Auctor novae creationis et mundi melioris, Ioh. 17: 5. Circumcisionis minister, Matth. 10: 6, Rom. 15: 8. Cognatus omnibus Israelitis, Matth. 1: 2. Complementum Moysis et Prophetarum, Matth. 17: 5. Concordiae causa inter conversos ex Iudaeis et gentibus, Eph. 2: 14, Marc. 2: 7, Ioh. 2: 24, 6: 15. Cordium introspector, Matth. 26: 50. Deus sub Legis observatione a Nazaraeis creditus, Matth. in script. Dei filius, Ioh. 5: 18, 6: 69, Act. 9: 20, 1 Ioh. 5: 16. Dei imago, 2 Cor. 4: 4, Ioh. 1: 1, 14: 7, 1 Tim. 1: 16. Dei Spiritus, Marc. 2: 8. Divino solio proximus, Hebr. 4: 16. Dominus noster quo iure sit, Ioh. 13: 13, Rom. 6: 11. Dominus per excellentiam vocatur, Marc. 16: 20, Luc. 1: 43, Iac. 5: 10, 2 Petr. 2: 1, Apoc. 11: 15. Dominus gloriae per Arcam praefiguratus, 1 Cor. 2: 8. Donorum spiritualium et vitae aeternae dator et dispensator, Phil. 4: 19. Dux noster omni ex parte, Luc. 24: 26. Ecclesiae caput et cor, Eph. 4: 16. Ecclesiae Dominus, Eph. 4: 5. Ecclesiae patrem familias se testatur, Ioh. 21: 13. Facilis est ac comis, Luc. 7: 35. Filius Davidis, Matth. 1: 1, Ioh. 7: 42, Act. 2: 30. Filium hominis quomodo se dicat, Matth. 8: 20. Finis Legis et ministerii Legalis, Rom. 3: 31, 2 Cor. 3: 15. Fraternitatis novae princeps per mortem et resurrectionem, Matth. 28: 20. Gethilaeus et Nazarenus dictus discriminis causa, Matth. 26: 69. Heres omnium et cum eo Christiani, Rom. 4: 13. Immortalis Spiritu et corpore post mortem et evocationem, Gal. 1: 1, Hebr. 7: 16, 9: 14. Iacobus a Prophetis dicitur, Matth. 2: 16, 27: 57. Iohanni Baptistae praelatus destinatione Divina, Ioh. 1: 15. Israelita secundum carnem, Act. 1: 7. Index verus, Ioh. 5: 30. Legatis se annuerat, Matth. 23: 34. Legislator noster est, Iac. 4: 12. Mosen multum dignitate praecedat, Hebr. 3: 3. Magister est docendo, Ioh. 13: 15. Nazarenus et Iosephi filius

lius creditus, Ioh. 1: 45. Pascha mysticum seu Agnus Paschalis, 1 Cor. 5: 7. Patri in Maiestate proximus, Col. 3: 1. Peccatorum fautor non est, Ioh. 7: 11. Petra of-fendiculi, Luc. 2: 34. Post evectionem rerum omnium Dominus est, Hebr. 1: 2. Post evectionem regni plenam possessionem adeptus est, Matth. 27: 11. Post resurrectionem primum ab Apostolis Deus nominatus est, Ioh. 20: 28. Praecognitus ante mundi constitutionem, Matth. 1: 21, 1 Petr. 1: 20. Primogenitus ex mortuis, Act. 26: 23. Princeps Regum terrae quando vere erit, 1 Cor. 15: 24. Prophetarum arcanum absconditum, Matth. 1: 22. Quomodo Spiritus dicatur, 2 Cor. 3: 17. Resurrectio, Iustitia, Sanctificatio et Redemptio dicitur, Ioh. 11: 25. Rex est iustitiam et pacem adferens, Hebr. 7: 1. Sacerdos noster in aeternum, Hebr. 6: 20, 7: 3. Sacerdos in toto universo, Hebr. 8: 4. Sacerdos summo iure, quia Dei primogenitus, Hebr. 5: 5. Sacrificium nostrum piaculare, Matth. 26: 28. Scopus omnium et rerum et verborum antiqui foederis, Matth. 1: 22, Ioh. 20: 31. Secundum humanitatem suam ex Patribus ortus, Rom. 9: 5. Solo Deo Patre minor est, Hebr. 1: 3. Sospitator, Matth. 1: 21. Vitae Princeps, Rom. 5: 17. Unigenitus Dei filius quomodo dicatur, Ioh. 1: 14. Christus Abrahamo maiora adfert, Ioh. 8: 6. Ad exemplum Dei Patris etiam

sabbato operatus est, Ioh. 5: 15. Ad Gentes famam sui se vivente aliquam manare cur voluerit, Marc. 5: 19. Ad Hebraeos liberandos venit, Hebr. 2: 16. Ad Patrem semper referebat operum suorum gloriam, Marc. 7: 33, Ioh. 11: 42, 6: 38, 17: 4, Act. 1: 7. A Iudaeis Sacerdotibus aestimatus, quanti minimi potuit homo servus, Matth. 26: 15. A Iudaeis vocatus impostor, Matth. 27: 63. Amat non solum virtutes sed et semina virtutum, Marc. 10: 21. Amplexu testatus est amorem quo simplicem puerorum aetatem prosequitur, Marc. 9: 36. A multis fuit vius et auditus, Luc. 12: 1. An in caena Paschali cantaverit hymnos cantari solitos a Iudaeis, Matth. 26: 30. An non aliquando a proposito suo destiterit instanter rogatus, Marc. 6: 48, Luc. 24: 28. An Legi fuerit subditus iam baptizatus, Luc. 7: 14, Matth. 8: 3. An pro suis delictis etiam obtulerit, Luc. 2: 22. An semel a muliere unctus fuerit, Matth. 26: 6. Ante horam sextam crucifixus, post nonam expiravit, Matth. 27: 45. Ante mortem regni sui indicia dedit, et quale esset, Ioh. 12: 13. Ante resurrectionem imperium suum in mortem evulgari noluit, Marc. 5: 43. A paucis agnitus est, Ioh. 1: 12. Apostolos elegit quos voluit, non ipsi enim, Marc. 3: 13. Apparet coram seipso Maiestatis ut res nostras Deo commendat, Hebr. 9: 24. Arastra et iuga fecit, Matth.

13: 55. A rebus obviis occasione sumpsit sententiarum suarum, Matth. 8: 22. Attentius volens precari Patrem adscendit in montem, Marc. 3: 13, 6: 46. A turba undique obstante Capharnaumi impeditur cibum capere, Marc. 3: 20. Audiendi sui copiam quaerentibus facere solitus, Ioh. 7: 11. Baptismum et praedicationem Iohannis ipse cohonestare voluit, Ioh. 1: 29. Bis conspicuo signo probavit se venisse ad purganda sacra, Ioh. 2: 14. Capharnaumi habitavit, Matth. 9: 1. Capharnaumi propinquos habuisse creditur, Marc. 3: 21. Coenabat saepe apud Lazarum, et eius sorores, Ioh. 8: 1. Coniugibus qui ambo Christiani sunt, praeceptum dedit tantum, non iis quorum alter infidelis, 1 Cor. 7: 12. Consilia Dei Mundo patefecit, Ioh. 1: 18. Coram Pilato accusatus eurtacuerit, Matth. 27: 12. Corpore prostrato a suis post resurrectionem adoratus est, Matth. 28: 9. Cum dicitur super omnia, tacite excipitur Pater, Rom. 9: 5. Cum diluculo incipiebat docere, Ioh. 7: 2. Cum elogio affectati regni Pilato traditus fuit, Matth. 27: 11. Cum praedicatione et baptismo venit, Ioh. 1: 27. Cum puer redeuntibus parentibus Hierosolyma remansisset, cur vesperi primum ab ipsis desideratus fuerit, Luc. 11: 44. Cum sacrificium Paschatis implere non posset ob tempus mortis imminens, memoriam tamen eius celebravit, Matth. 26: 18; Ioh.

13: 2. Cur circa tempus Paschale crucifixus sit, Ioh. 13: 1. Cur coecum extra Bethsaidam duxerit ut eum sanaret, Marc. 8: 23. Cur de die ultimo, quando is futurus esset, nihil suis revelaverit, 1 Cor. 15: 52. Cur in parabolis opera potius nomet, quam affectus, Matth. 25: 35. Cur in Synagoga Capharnaumi docuerit, Ioh. 6: 59. Cur in tentationibus suis opus habuerit Angelorum solatio, Luc. 22: 43. Curiosas quaestiones sine responso reiicere solet, Luc. 13: 23. Cur Sicimae rogatus manere, duos dies tantam manserit, Ioh. 4: 40. Cur per multa tribunnalia circumductus fuerit, Ioh. 18: 28. Cur Urbe sub vesperam exierit eiectis e templo nundinatoribus, Marc. 11: 19. Cur ipse neminem tinxerit, Matth. 28: 19. Cur fuisse cum bestiis dicatur, Marc. 1: 13. Cur morbos non sanaverit nisi in credentibus, Rom. 1. Cur urbes et vicos Iudaeae omnes obierit, Luc. 8: 1, Marc. 1: 38, 8: 10. Davidis stirps, in terris regnare coepit per Constantinum, Act. 1: 7. Dei nomine regnat semper, Apoc. 11: 15. Deum Patrem, Deum suum vocat, Apoc. 3: 3. Deo nos exhibebit ut suos, 1 Thess. 3: 13. Dicitur fecisse quod per Apostolos fieri voluit, Ioh. 1: 9. Dicitur rediturus ad segregandos bonos a malis, Matth. 25: 32. Die natali suo non fuit baptizatus sed aliquot post diebus, Luc. 3: 23. Diem labori, noctem precibus impendebat, Luc. 21: 37. Dig-
ni-

nitatem personarum nec respicit, nec in iudicio respiciet, Eph. 6: 8. Dignitatem suam primum Samaritanae mulieri cognitam fecit, Ioh. 4: 26. Divinis rebus vacans parentibus debita officia non subtraxit, Luc. 2: 51. Dux noster in perferendis malis omnibus, nobis praeivit, Luc. 3: 13. Ecclesiam genuisse recte dicitur, Hebr. 3: 4. E vivis ereptus est per captivitatem et iudicium, Matth. 26: 54. Ex amicorum collatione marsupium habuit, Marc. 6: 37. Ex Scripturis noscitur, Ioh. 5: 39. Explicare voluit Apostolis quo respiceret ceremonia Paschalis, Luc. 22: 15. Ex veteribus Hebraeorum dictis multa aumpsit, Matth. 6: 20. Facere ipse dicitur quod Angelis facere iubet, Marc. 13: 27. Facinorosis annumerari debuit, Marc. 15: 28. Fidele studium spectat non ipsa opera, Matth. 25: 22. Fidelis malis eximet, Rom. 6: 10. Fidelitatis paternae genuina imago, Apoc. 22: 13. Flagris caesus est quaestionis in eum habendae gratia, Matth. 27: 19. Gerere debuit contraria iis quae ab Adamo gesta sunt, Rom. 5: 12. Homines non paucos, sed omnes dilexit, 1 Ioh. 2: 8. Honesta et iusta fecit et docuit, arguens contraria, Hebr. 1: 8. Iacobo apparuit statim post resurrectionem, 1 Cor. 15: 7. Idololatrias de improviso se superventurum dicit, Apoc. 16: 15. In Apostolorum persona etiam successores eorum compellavit, Matth. 28: 20.

Incessit calceatus, Marc. 6: 9. In coenae et baptismi sacramento se accommodavit captui Hebraeorum et Gentium, Matth. 26: 27. In coelum adscendens visus fuit a quingentis discipulis simul, Matth. 28: 17. Inconspicuus inimicis factus Divina virtute, Luc. 4: 30. Imperium habet in Angelos et Archangelos, 1 Thess. 4: 16. In cruce gustavit vinum felle mixtum, Matth. 27: 34. In Daemoniaco ostendit se etiam absentem praesidio esse suis, Marc. 5: 15. In sacra coena bibit vinum aqua temperatum, Matth. 26: 27. In miracula a se edenda ius matri esse negat, Luc. 2: 49. In nobis habitat per fidem, 1 Ioh. 5: 12. Iohanni Baptistae primum agnitus cum baptizaretur, Ioh. 1: 31. In parascene tertia hora sententiam accepit a Pilato, Matth. 27: 45. In se habuit vim subsistentem ad quosvis effectus miraculosos, Marc. 5: 30, Luc. 10: 17. In terra degens nemini Legis gratiam fecit, Luc. 6: 5. Ipsa rerum comparatione homines in sui admirationem excitat, Marc. 10: 1. Iudaeis se accenset, Ioh. 4: 22. Iudaeos Gentibus aperte praeposuit, Marc. 7: 24, Act. 3: 26. Iustos ad poenitentiam non vocavit sed peccatores, Marc. 2: 17. Legem Mosis non infregit, sed meliora praecepta dedit, Matth. 5: 32. Magna pro nobis passus mala, quae sui ferunt, ut sibi illata sentit, Col. 1: 24. Medio loco inter Deum et Angelos sedet, Apoc. 20: 4. Metere non vult, ubi

non sevit, Ioh. 5: 8. Ministerium suum in terra per egit, et in summo coelo peragit, Hebr. 8: 2. Morte regnum infinitum acquisivit, Matth. 28: 18. Mortuum tangendo cur contra Legem non fecerit, Luc. 7: 14. Mosis et Aaronis partes implevit simul, sed sublimius illis, Hebr. 5: 1. Mortuus ex decreto Patris ad novam fedas sancendum, Gal. 1: 4. Mortuus est quoad vitam fragilem et caducam, 1 Petr. 3: 18. Mulierum obsequium admittere maluit, quam ignotis esse gravis, Luc. 8: 3. Naturaliter appetebat liberari a morte crucis, Hebr. 5: 7. Natus est partu muliebri quo nobis esset similior, Gal. 4: 4. Neminem excludit, 1 Ioh. 4: 14. Nobis debet esse pro exemplari, Rom. 14: 3. Nihil de se praedicat nisi necessitate extorquente, Ioh. 11: 23. Nihil loquutus est non imperatum a Patre, Ioh. 7: 16, 12: 49, 14: 10. Nobis restituit amissum ius filiorum Dei, Luc. 3: 38. Non aliud doceri iubet, quam quae ipse praecepit, Matth. 28: 20. Non cognoscitur nisi ab iis, qui in unitate sunt corporis illius, Luc. 24: 31. Non laminae sed menti inscriptam habet sanctitas Domino, Hebr. 7: 26. Non Levitarum sed verbi sui ministerio utitur, Hebr. 4: 14. Nos liberavit a servitute et Angelo vastante, 1 Petr. 1: 19. Noscitur ex maiestate sermonis et sanctitate dogmatis, Ioh. 10: 3. Nullo magisterio institutus admirantibus multis summa cum perspicuitate

Prophetarum verba explicat, Marc. 6: 2. Nullo suo crimine in mortem actus est, 1 Petr. 2: 22. Obedientiae exemplo nos a peccatis abstrahit, Gal. 1: 4. Obedientia et precibus homines Patri reconciliavit, Rom. 3: 24. Omnia fecit nova, Eph. 3: 9. Omnia fecit quae fieri poterant ad corrigendos Iudaeos, Eph. 3: 10. Omnia habet quae in summo Sacerdote requiruntur, Hebr. 5: 1. Omnibus modis fugit regni affectationem, Ioh. 6: 15. Omnia sustinuit Dei et hominum causa, Rom. 15: 3, Apoc. 5: 9. Omnicium se ostendit, Ioh. 6: 43. Ostendit se natum ut regnaret, Ioh. 18: 37. Pilato suam dignitatem indicat et eam modestiae admonet, Ioh. 19: 11. Per seditionem Iudaeorum cur mori noluerit, Ioh. 7: 1. Piorum facta benigne interpretatur, Matth. 25: 37. Post resurrectionem habitu interdum minus solito, sed semper tamen vultu apparuit, Marc. 16: 12. Post resurrectionem discipulis non semper, sed quoties sibi consultum videbatur, adfuit, Matth. 28: 9, Luc. 24: 44. Post resurrectionem de quibus cum Apostolis disseruerit, Matth. 28: 18, Marc. 16: 15, Luc. 24: 44. Post resurrectionem demum omnem potestatem et omnem scientiam accepit, Marc. 13: 32. Potestatem habuit quaevis pericula evadendi, Luc. 4: 30, Ioh. 10: 18. Praecipua praecepta ipsa docuit addens auctarii causa parabolas et reprehensiones, Marc.

Marc. 4: 2. Praedecretus ante mundi constitutionem, Eph. 1: 4. Praescientiae suae documentum dedit in praedicanda prodicione Iudae, Matth. 26: 23. Praeter fiduciam nihil exigit ad beneficia adspectabilia impetranda, Marc. 5: 36. Prius ipse crucem per urbem tulit, Matth. 27: 32. Probavit quae Iohannes dixerat, Act. 11: 16. Pro exemplari passionis et gloriae nobis proponitur, 1 Petr. 1: 2. Prophetiae munus sibi vindicat, Luc. 13: 32. Pro omnibus mortuus est etiam pro perituris, Rom. praef., Rom. 14: 15, 1 Cor. 8: 11. Pro peccatis suis obtulisse quomodo dicatur, Hebr. 5: 3, 7: 27. Providentiae Divinae signum dare voluit in prima legatione Apostolorum, Marc. 6: 8. Qua dialecto usus fuerit, Matth. 27: 46. Quando corpus suum obtulerit, Luc. 22: 19. Quadraginta illis post resurrectionem diebus qua ratione cum volebat, ex oculis praesentium evanescere potuerit, Luc. 24: 31. Quae dixit humano ab ingenio non sunt profecta, 1 Cor. 11: 12. Quare apud Caiapham accusatus nihil responderit, Matth. 26: 63. Quibus rebus nos ad Deum colendum idoneos fecerit, 1 Petr. 3: 18. Quomodo dicatur sedere ad dexteram Dei, Matth. 26: 64. Quomodo obedientiam dicatur didicisse, Matth. 26: 38. Quo sensu dixerit Iudaeos se sedentem ad dexteram Dei visuros, Matth. 26: 64. Quos diligit, arguit et castigat, Apoc. 3: 19. Regnum suum

aliquo modo inchoavit, cum veritatem coepit docere, Matth. 27: 11. Regni sui specimen dedit et sacerdotium inchoavit apud Hierosolymam, Hebr. 7: 2. Res eadem plus semel dixit fecitque, Matth. 16: 3. Resuscitatus cum Apostolis cibum cur sumpserit, Ioh. 21: 12. Resuscitatus est, ut sciremus idem nobis eventurum, Eph. 2: 6. Ritus Iudaeos a Sapientibus introductos probat, Matth. 24: 19. Sacerdotale munus aggreditur impleto munere Doctoris et Vatis, Matth. 26: 1. Sacrificium peracturus cur in aedificantes eius participes velit facere, Matth. 26: 26. Satori se comparat, Marc. 4: 26. Saepe externo signo inadspectabilem efficaciam velut spectandam exhibuit, Marc. 7: 33. Sciebat ea quae ante aetatem suam clam acciderant, Ioh. 5: 14. Seditionis accusatur, Luc. 23: 2. Se fecisse omnia quae Prophetiae fecerunt, et praeterea maiora affirmat, Ioh. 15: 24. Se Legatis Dei annumerare videtur, Matth. 23: 34. Sectatoribus suis maiora incommoda proponit, quam Iudaei proselytis, Luc. 14: 26. Sibi fieri dicit, quod fit piis, Luc. 12: 50. Sibi tribuit, quae verbo conveniunt, Ioh. 6: 62. Sibi vindicat inter homines viventi ius peccata condonandi, Marc. 2: 7, Luc. 5: 26. Sine praedicationis damno ad tempus sibi consuluit, Ioh. 4: 3. Singulorum negotiis se non immiscuit, Luc. 12: 14. Solidum hominem postulat, Gal. 1: 10.

Soli merito comparatur, Apoc. 12: 1. Statim a resurrectione a Thoma Deus dici coeptus, Gal. 1: 1. Spiritus mittendi ius per mortem debuit consequi, Luc. 17: 25. Statim post nonam sublatus est de cruce, Matth. 27: 57. Sua per resurrectionem qualia dederit beneficia, Matth. 28: 8. Supte voluntate in manus hostium venit, Ioh. 18: 4. Summo honore et potestate ornatus est, Hebr. 2: 9. Tractatus est ut Deo maledictus, Gal. 3: 13. Tribus modis a peccatis liberare dicitur, Matth. 11: 21. Verbo potentiae paternae regit cuncta, Hebr. 1: 3. Verbis et exemplo nobis praeivit, 1 Ioh. 3: 5. Venditores et emptores An semel tantum e templo eiecerit, Marc. 11: 15. Verum invito Legisperito admirabili prudentia extorquet, Luc. 10: 37. Vitam immortalem per Euangelium in lucem produxit, Matth. 5: 20.

Christus et Ecclesia unum faciunt corpus, Act. 9: 3. Christus et Iustitia quam attulit promittuntur in Lege, Rom. 3: 31. Christus et Martyres sibi non pepererunt, Hebr. 11: 17. Christus quovis modo efficaciter annuntiatur, Marc. 9: 38. Christi absentis verba eius vicem supplet in consolandis fidelibus, Ioh. 15: 11. Christi actiones aliae aliis denotandis inservierunt, Matth. 8: 17. Christi adventus saepe non corporis praesentiam sed virtutis documenta significat, Matth. 10: 23. Agnomina, Apoc. 19: 11. Amoris causa amoris Dei in Chris-

tianos, Ioh. 16: 27, Rom. 8: 39. Apparitio fratribus plusquam quingentis simul ubi contigerit, 1 Cor. 15: 6. Beneficia ex intimo cordis affectu proficiunt, Marc. 1: 41. Bona voluntas incredulitate pertinaci impeditur, Marc. 6: 5. Caro cur vocetur panis Matth. 26: 26. Christi Causa omnia condita, Hebr. 1: 2. Christi Corpus, Vide et Corpus Christi. Corpus cruciatum in obedientiae testimonium, Hebr. 10: 5. Corpus divinitatis velum, id est peccatum, dicitur, Matth. 27: 51. Corpus et sanguis alimentum novae creationis 1 Cor. 10: 13. Christi Corpus ipsum apparuit Apostolis et mulieribus post resurrectionem, Matth. 28: 9. Corpus post resurrectionem qual fuerit, Luc. 24: 31. Crucis et mors Legis imperium sustulit, Rom. 7: 4. Eius cum hominibus caeteris similitudine in conditione mortis et iudicii, Hebr. 9: 28. Christus cum clamore morientis extus miraculum fuit, Matth. 27: 50. Eius facta ante resurrectionem et post resurrectionem quomodo distincta, Act. 10: 39. Christus Deitas ex Psalmis quomodo probetur, Matth. 22: 43. Desiderium pro exploratione fidei suorum, Luc. 12: 4. Dignitas, Luc. 2: 11. Divina natura vocatur Spiritus Christi et filius Dei unigenitus, Marc. 2: 8, Rom. 8: 1, 2 Cor. 3: 17. Eius Divinitate quibus in rebus se factis apparuerit, Matth. 10: 11, 25, Luc. 23: 42, Ioh.

Phil. 2: 6. Christi doctrina Philosophiae et Legi plurimum praestat, Col. 2: 9, Hebr. 12: 14; quod sibi nomen iure vindicare dicatur, quomodo a Sanctis scriptoribus vocetur, spiritualis est, 1 Cor. 3: 1; animo impressa facit Christianum, Gal. 4: 19; hominum affectibus repugnat, Ioh. 7: 7. Christi docendi genus populare fuit, Marc. 4: 21. Christi et Adami comparatio, Phil. 2: 8, Hebr. 2: 7. Christi et Ionae comparatio, Marc. 4: 38. Christi et Davidis regnorum comparatio, Act. 2: 30. Christi et Nabonidi regnorum comparatio, Act. 1: 15. Christi et Ecclesiae damnum est unius exitium, 2 Cor. 2: 10. Christi ascensus in coelum et Eliae differentia, Act. 1: 9. Christi et Sacerdotis summi comparatio, Hebr. 9: 25. Christi exemplo benefici in alios esse debemus, 2 Cor. 8: 9. Christi gloria diem quo crucifixus est maxime respicit, 1 Cor. 2: 8. Gloriatio de sapientia consilii Divini, Luc. 10: 21. Gratia dicendi Divina, Luc. 4: 22. Christi honos cur Iudaeis magis invidiosus quam Iohannis, Ioh. 4: 1. In terris agentis vultus ut sol luxit, quanto magis in coelo regnantis, Act. 26: 13. Eius Maiestas quo titulo maxime exprimitur, 2 Tim. 4: 1. Christi mater et propinqui veri, Matth. 12: 49. Metus et liberatio ab eo, Hebr. 5: 7. Modestia, Ioh. 5: 34. Morientis ultima verba, Matth. 27: 50. Christi resuscitati e mortuis cur saepe

mentio fiat cum magni quid a Deo optatur, Hebr. 12: 20. Christi mentio in Baptismo includit mentionem Patris et Spiritus Sancti, Matth. 28: 19. Christi mors nos a peccatis abstrahit, Gal. 1: 4. Christi mors quomodo profuerit Iudaeis, Ioh. 11: 51. Mors et resurrectio cur tam accurate sint conscriptae, 1 Cor. 15: 3. Mortem et resurrectionem Esaias et Daniel praedixerunt, Ioh. 1: 16. Christus praefiguravit, 1 Cor. 15: 4. Eius oblatio una sufficit, Hebr. 9: 26, 10: 12. Opus in terra, Ioh. 4: 34. Naturae eius humanae veritas, Ioh. 4: 6. Opera eius talia fuere, ut nisi a Deo proficisci nequeant, Ioh. 14: 11. Eius Pater quomodo Iosephus dicatur, Matth. 1: 16. Christi patientis intentae preces, Matth. 26: 39. Patria quae, Matth. 13: 54. Paupertas, Matth. 7: 19. Per Spiritum Christi pervenitur ad gloriam aeternam, 2 Cor. 3: 18. Christi potentia in immundos Spiritus et morborum infirmitates, Marc. 1: 25. Christi potestas a Patre fluit, Ioh. 6: 50, Gal. 1: 1. Christi praecepta, Vide Praecepta Christi. Eius praedicatio uno anno peracta non est, Luc. 4: 19. Christi precibus quid Deus tribuerit, Rom. 1. Christi professio de sua qualitate, Ioh. 8: 18, 10: 24. Reditus in vitam cur resurgendi et resuscitandi verbis significetur, 1 Cor. 15: 4. Resurrectio initium gloriae eius, Hebr. 1: 5. Responsio Pharisaeis data dicentibus Herodem eum occi-

- cidere velle, Luc. 13: 32. Scientiae et potentiae eius exemplum, Ioh. 4: 53. Christi sermo ad omnes Christianos pertinet, Matth. 5: 20. Eius sermo Matthaei quinto et Lucae sexto capite descriptus idem est, Luc. 6: 17. Eius Spiritus Spiritus lenitatis et mansuetudinis, Luc. 9: 56. Eius tempus quo sensu dicatur plenitudo temporum, Matth. 1: 22. Eius temporibus quaedam vaticinia Prophetarum magis congruunt, quam eis quorum res primitus significabant, Matth. 27: 9. Christi tentatio figura tentationis quae Christianis post Baptismum imminet, Marc. 1: 12. Eius in terra existentis gloria, Ioh. 1: 14. Eius vestes spolia fuerunt militum Romanorum, Matth. 27: 34. Christi umbra fuere res gestae priorum temporum nobiliores, Matth. 1: 22, 8: 17.
- Christo credere et in Christum credere quis dicatur, Phil. 1: 29. Christo Dei consilia patent, et ea aliis patefacere potest, Apoc. 5: 7. Christo destinata gloria apparuit mortuo eo in dignitate pollinctoris, Matth. 27: 57. Christo impositum annuntiationis munus, Luc. 4: 18. In omnibus habenda fides, Ioh. 6: 69. In Sacerdotium Leviticum ius nullum ex natalibus fuit, Luc. 3: 23. Nihil defuit ad iustam aetatem triginta annorum cum inciperet functionem sibi mandatam, Luc. 3: 23. Pater semper adest, Ioh. 11: 42, Act. 10: 38. Post Deum omnia debemus, Rom. 5: 2.
- Pendenti in cruce cur patrum praebuerint, Matth. 27: 48. Christo quam sibi notiosem Petrus profitetur Ioh. 21: 15. Qui habet honor ad Patrem ut auctorem redit, Rom. 14: 11 Phil. 2: 11. Christo qui credit certus fit de remissione peccatorum, Act. 2: 38. In Christo quidem se crediturum fuisse dicebat Irenaeus si alium Deum quam Munificem praedicasset, 1 Cor. 15: 27. Christo similis laudis encomium datur ac Itri, Hebr. 13: 21. Eius vitur' cum ipsius pareturibus, Col. 3: 23. Christum tanto quisque propior, quanto Deo est obsequenticus Matth. 12: 49. In Christum desideria naturalia vivere evitandi dolorem ac profuere, Ioh. 12: 27. Christum tribuuntur in Novo quae in Veteri Testamento, 1: 52, 1 Cor. 6: 17, 1: 5: 32, Apoc. 1: 7. Eius buuntur quae Evangelio conveniunt, Ioh. 6: 33. Eius buenda omnia quae Ecclesiae puritatem spectantur, Luc. 6: 22. Christum vita et mors ipsa consecrata sunt, Rom. 14: 8. Iudici tribunal tribuuntur Rom. 14: 10. Christo et auspice nil desperandum Ioh. 5: 3. Christo mortuatur aperta sint monumenta Matth. 27: 52. In Christum esse dicuntur qui sunt eius Ecclesia, 1 Petr. 4: 1. In Christo sunt secunda quae in Patre prima Hebr. 1: 3. Christum a Deo missum paruit etiam ipso iu

latentis proditoris, Ioh. 13: 31. A Discipulis subtractum dormientibus militibus cur a Synedrio divulgatum, Matth. 28: 13. Christum a morte liberari erat ex re humani generis, Hebr. 5: 7. Ad Christum confugere debent qui in aeternum servari cupiunt, 1 Petr. 2: 6. Christum cur a Romanis maluerint prehendi quam a suis Pontifices, Matth. 26: 48. Cur voluerint occidere Iudaeorum principes, Luc. 20: 19. Cur Christum mori siverit et suscitaverit Deus, Rom. 14: 9. Christum debere esse ex tribu Iuda constabat inter Iudaeos, Hebr. 7: 13. Christum deserens Deum deserit, Hebr. 3: 12. Christum discipuli interrogant de tempore excidii templi, de eius adventu et seculorum fine, Matth. 24: 3. Ex Bethania esse sublatum unde colligitur, Act. 1: 12. Eum in morte manere cur aequum non fuisset, Rom. 8: 11. Non fuisse Legi subditum unde quidam probare voluerint, Matth. 8: 3. Nudum hominem fuisse falso dicebant Ebionaei, Ioh. 1: 6. Passurum multa Prophetiae significant, 1 Petr. 1: 11. Per eum hodie via unica est ad iustitiam internam, Rom. 10: 4. Pro Messia cur non cognoscebant Antichristi et Pseudo-Prophetae, 2 Ioh. 7. Christum quinam cruci addixerint, 1 Cor. 2: 8. Christum qui profitetur, est velut homo novus, 2 Cor. 5: 17. Christum qui se falso dicit in Deum est contumeliosus,

Matth. 26: 65. Christum vita et operibus conspicuum fore praedicatur a Simeone, Luc. 2: 34. Secundum Christum vivere volentibus nunquam deerunt vexationes, 1 Cor. 7: 26.

Christianus animo adversus libidinem coecus, Matth. 5: 28. Ut dominus in servos, sic Rex in subditos imperium habere potest, Philem. 1, 15. Quidam ad Christum abnegandum provocatus Persarum Regem amplius noluit adorare, Matth. 4: 9, Luc. 4: 27. Christianus nullius hostis est, Rom. 13: 1. Nullis malis a fide et dilectione absterri debet, Matth. 24: 13. Ob adversa quae fert contemnendus non est, 2 Cor. 13: 4. Christianus populus in Isaaco adumbratus, Rom. 9: 9. Christianus si Christi nomine puniatur Deo gratias eo nomine agere debet, 1 Petr. 4: 16. Christiano desperandum non est in magnis miseriis imperii civilis et Ecclesiae, Luc. 21: 28. Christiano pio nihil est excellentius; si nominis vis absit nihil nocentius, Luc. 24: 34. Christianum non facit professio sed actio, Matth. 7: 21. Christiani qui et unde sic dicti, Matth. inscr., Act. 11: 26. Aaroni similes professione, Apoc. 14: 1. Ab Angelis fratres dicuntur, Apoc. 12: 10. Ad salutem destinantur nisi sibi met obstant, Hebr. 1: 14. An ab omnibus legibus liberi, 1 Cor. 5: 2, 1 Petr. 2: 16. A regula fidei aut vitae deficientes Diaboli fiunt mancipia, Marc. 5: 10. Christiani

Chris-

Christo magistro Dei solius veneratores, Col. 2: 18. Crucis candidati dicuntur, Matth. 5: 40. Electi dicuntur, Ioh. 15: 19. In negotio religionis dignitate pares sunt, Apoc. 21: 16. Iudaeis posteriores tempore, priores Dei donis, Rom. 9: 13, Apoc. 12: 4. Levitae mystici, Rom. 12: 2. Mystica Abrahami soboles, Gal. 4: 23. Nova creatura, Rom. 8: 19. Oves ab Apostolo vocantur unius Pastoris, ut commendet gregis concordiam, Hebr. 12: 20. Per Christum Reges et Sacerdotes, 2 Cor. 1: 21, Hebr. 7: 19. Omnibus Christianis fratres, Eph. 6: 9. Primum fiunt iusti, deinde sancti, Eph. 1: 1. Nomine et re erant Christiani plerique crucis tempore, Rom. 8: 4. Servi Dei et Christi et propter hoc alii aliorum, 1 Tim. 6: 9. Sunt de familia Dei, Gal. 6: 10. Veri ac probi sunt perfecti, 1 Cor. 2: 6. Sal terrae et lumina Mundi, Matth. 5: 13. Vocantur Sacerdotes et Nazarae, Matth. 8: 23. Abhorre debent Christiani ab omni perfidia et vanitate ut a periurio, Luc. 24: 28. Animos ad coelum attollere iubentur, Apoc. 11: 19. Bonis operibus praeesse debent, Tit. 3: 8. Damnum quodvis potius faciant quam ut litigent, 1 Cor. 6: 7. Cur in servos Christianos benevoli esse debeant, Eph. 6: 9. Cur Christiani sint, semper parati esse debent causam reddere, 1 Petr. 3: 15. Diris devoentur passim in libris et ritualibus Iudaeorum, Luc. 6: 22. Exemplo aliis praeire

et verbis commonefacere debent, Matth. 5: 19. In adversis nec recalcitrare nec animum despondere debent, Hebr. 12: 6. Se invicem damnare non debent, Rom. 13: 4. Iudicandi secundum Leges Euangelii, Apoc. 20: 12. Mutuum dare debent, ita ut beneficii vicem non exspectent, Luc. 6: 35. Non a rebus malis tantum, sed et ab iis quae speciem habent mali, abstinere debent, 1 Thess. 5: 22. Sortem quam Apostoli libenter ferant, recusare non debent, Rom. 8: 19. Omnium locorum unum corpus esse debent, 1 Cor. 1: 2. Omnia officia Apostolis exhibere tenentur, Ioh. 13: 20. Per baptisma iubentur tres auctores sui dogmatis agnoscere, Matth. 28: 19. Sine factis piis habentur a Deo pro non Christianis, Ioh. 15: 2. Tolerant brevia, expectant aeterna, Rom. 8: 18. Vere qui sunt praestant quae in Mosis Lege honesta sunt et illis maiora, Rom. 8: 4. — Christiani Diabolum vincunt per sanguinem Agni, Apoc. 12: 11. Gaudent ob perpetuam vitam ac potestatem Christi, Ioh. 16: 22. Non decipiuntur per Pseudopphetas, sed se decipiunt, Matth. 24: 24. Patrem per Christum precantur et gratias agunt, Rom. 1: 8, 16: 27. — Christianorum et Christi portio apud malos, Luc. 23: 11. Christianorum est ad Christi gloriam et aedificationem fratrum suorum mori aut mala perpeti, 1 Petr. 3: 18. Christianorum ex factis religionis puri-

ritas apparere debet, 1 Petr. 3: 16. Gradus tres, Matth. 10: 41, 13: 23, 1 Ioh. 2: 12, Apoc. 17: 14. Obedientia et assensio caeca non sunt, Matth. 9: 22. Pastoribus vivere ex Euangelio, non deliciarum licet, Hebr. 13: 10. Proprium est mite ingenium, Rom. 9: 9. Schismata et malos mores manet seculi finis, Apoc. 20: 7. — Christianis adversa unde veniant, Rom. 8: 28. Baptizatis novum imminet certamen adversus malignos spiritus, Marc. 1: 12. Bene expendenda incommoda et pericula professionis, Luc. 14: 28. His de foenore exercendo nihil dixit Christus, Luc. 6: 35. Militare interdum omnino nefas habetur, Luc. 3: 14. Prohibita non est militia, Luc. 3: 14. Per Christum data est sanctitatis eximia, Iud. 1. Personae gravissimae maxime convenit, Matth. 11: 17. Propter Christum libenter inserviunt omnes Angeli, Eph. 3: 10. Quomodo loqui conveniat, 1 Cor. 4: 19. Rerum affluentia promissa non est, Hebr. 13: 11. Singulis competit improborum consuetudinem devitare, 2 Thess. 3: 6. Singulis quomodo sit data potestas solvendi atque ligandi, Matth. 18: 18. Vindictam iis privatam Christus non permisit, Rom. 12: 17, 1 Thess. 5: 16. Vetatur esse curiosus et alienarum rerum inspectoribus, Ioh. 21: 22. In Christianis spiritualiter impletur quod de Levitis dictum fuerat, Rom. 12: 12. Christiani posteriores Platonicos sequuntur in dogma-

te de Trinitate, Ioh. 1: 2. Christiani veteres Apostolorum temporibus cur etiam apud extraneos gratiosi erant, Act. 2: 47. Ante Constantini tempora a vi publica repellenda abstinuerunt, sed non aestimatione imbecillitatis suae, Matth. 26: 52. Balneis et foro prohibebantur, Apoc. 13: 17. Canebant assa voce, Eph. 5: 19. Claudii edicto Roma et ex magnis urbibus eiecti sunt, Rom. 8: 35, Iac. 1: 2. Christiani veteres Claudii temporibus male tractari coeperunt, Rom. 8: 19. Coetus nocturnos ianuis clausis saepe habuerunt, Ioh. 20: 19. Conventuum suorum loca quomodo vocaverint, Act. 7: 48. Cur ad Orientem orabant, Apoc. 7: 2. Cur gentibus magis exosi quam Iudaei, Matth. 24: 8. De liberis serendis non erant solliciti, 1 Cor. 7: 1. Eorum aliqui ab animatis abstinuerunt, Rom. 14: 2. Eorum aliqui circumcisionem defendebant, Act. 15: 5. Eorum de deo vitiosa opinio, Luc. 12: 18. Felix constantia, Hebr. 10: 18. In malis patientia et vitae tenor qualis erat, Rom. 3: 21. Essentiarum instituta quae retinuerint, Luc. 6: 22. Feris obiecti, 1 Cor. 15: 32. Ferme omnes humilis conditionis, 1 Cor. 1: 20, Apoc. 14: 6. Gaudebant cum pati possent ob nomen Christi, Apoc. 14: 3. In Iudaea Legis ritus observabant, 3 Ioh. 9. In Iudaea post Stephani mortem vehementer vexati fuere, Hebr. 10: 34. Inter coenandum semper coenae Dominicae me-

memoriam recalebant, Matth. 26: 26. Iuramento omni non abstinerunt, Matth. 5: 34. Iuraverunt quidam per salutem Caesarum, Matth. 5: 34. Quidam noluerunt iurare per Genium Caesaris vel Principis, et quare. Quidam vero iuraverunt per salutem Principis omnibus Geniis angustio-riorem, Matth. 5: 34. Lapsos post baptismum in gravissima crimina communioni non restituebant, Act. 8: 22. Laudabant abstinentiam a secundis nuptiis, Luc. 2: 36. Macedones vehementer vexati a Iudaeis et gentibus, 2 Cor. 8: 2. Molesti et Iudaeis et gentibus quare, Apoc. 11: 10. Non minus sabbato quam Dominicis diebus conveniebant, Act. 15: 21. Nonnulli quomodo Imperatorum status honorarint, vel non honorarint, Matth. 4: 9. Nudis pedibus incedebant, Marc. 16: 9. Ob nudam Christianismi professionem a gentibus pariti, Matth. 24: 9. Pacatis temporibus certas aedes habebant in quibus convenirent, 1 Cor. 11: 18. Propter Carpocratianos male audierunt, 2 Petr. 2: 2. Quamvis pauci ab initio, aliqui tamen in dignitate positi, Rom. 16: 23. Quia unum Deum colebant pro atheis habiti a gentibus, Matth. 10: 25, Apoc. 16: 11. Quibus tormentorum generibus cruciati fuerint, Rom. 8: 38. Quidam sub Marco Imperatore militarant, Matth. 5: 40. Quidam cur Iudaeismi partem observaverint, Gal. 5: 3. Relegationem a coetu necessario usurpare

debebant, Luc. 6: 22. Stato die ante lucem convenire soliti carmenque Christo dicere, Act. 9: 14. Ter de die orabant, Act. 3: 1. Usibilibus signis exprimebant allegorica, Marc. 6: 13. Christiani multi erant per omnem Italiam sub sinem principatus Neronis, Hebr. 13: 24. Christianorum cautio egressa in promittendis futuris Act. 18: 21, 1 Cor. 16: Constantiam quibus modolabefactare iam ab initentaverit Satan, Matth. 211. E Iudaea Hierosolym obsideri a Tito coeptis, profugientium perfugia, Mat. 24: 16. Maximus Christianorum numerus Traiani temporibus, Apoc. 14: 2. Christianorum veterum agapae convivia unde ortum habuerint, Luc. 14: 13. Clauabantur Eucharistia, Act. 20. Eorum conventibus singulus erat magister seu piscopus, in rebus magistrum ex omnibus regionibus coibant, Act. 1. Christianorum veterum prompti in mortem ante Rom. 8: 37. Virtutes interioriores suere sub primis Principibus Christianis, A. 21: 1. Christianis concessa Adrianum libera Hierosolym habitatio et Deus expulsus Iudaeorum liquis, Apoc. 10: 7. Intabantur ab idololatriis mundi, Apoc. 13: 6, Quibusdam observata praecepta usque ad Act. tempora, Matth. 24: 2. Christianos ad Leonem Gentilibus ex Apoc. 12: 4. Christianos ad in

rapiendos tam Iudaeorum quam gentium praedicatur a Christo, Matth. 24: 9. Damnant Reges terreni, at Rex coelestis patrocinatur, Rom. 8: 34. Factos esse Dei populum unde appareat, Rom. 9: 19. Solos Spiritu Dei donari unde apparebat, Rom. 1. Christiana religio, vide Religio Christiana.

Christianismi exordium factum in exiguo loco et per exiguum hominum numerum, Act. 1: 13. Initiis Romae nocuit Simon Magus, Apoc. 12: 4. Libertas per annos mille, Apoc. 20: 7. Christianismi professio sine confirmatione vitae totius nihil predest, Luc. 6: 47. In Christianismi professione solida quae perseverat, servatur, Rom. 10: 10, Hebr. 10: 23. Christianismi fundamenta cur saepe repeti et animis inculcari debeant, Hebr. 6: 4. Professionem detractionis periculum, Luc. 17: 33. Christianismi prae Iudaismo praestantiam alte infigit animis Epistola ad Hebraeos, Hebr. inscr. Christianismi summa est fides et dilectio, 2 Thess. 1: 3. Christianismi suspectus habebatur non adscriptus Deorum collegiis, Apoc. 13: 17. Christianismum amplexis Iudaice non vivendum, 1 Petr. 2: 2. Christianismum cum paganismum confundere quinam studuerint, Matth. 24: 11, 2 Tim. 2: 17. A Christianismo deficere, quantum sit peccatum, Hebr. 6: 6.

Chrysostomo et Cypriano futurorum revelatio a Deo facta legitur, 2 Tim. 4: 6.

Chutaei dicuntur Iudaeis Samaritae, Luc. 17: 18.

Cibus nullus abominabilis contra Dei legem, quae gentibus nunquam data et a Iudaeis per Christum sublata, 1 Tim. 4: 4. A cibis Lege vetitis etiam populi extra Iudaeam in vicinis quibusdam locis valetudinis causa abstinebant; eosdemque extra Iudaeam sumi licite posse Iudaeorum quidam cur crediderint, Act. 10: 15. Cibi immunditia per alvum eiecta purgat in corpore relictum cibum, Marc. 7: 19. Cibus solidior adaltioribus datur, lac infantibus, Hebr. 5: 12. Verus quid, Ioh. 6: 55. Cibus vocatur explicatio mysteriorum in Veteri historia latentium, 1 Cor. 3: 1. Cibum Iudaei non sumebant nisi gratis Deo actis; quem morem suo exemplo Christus probavit, Matth. 26: 26. Non sumebant cum excommunicatis, 1 Cor. 5: 11. Cibum sumere solebant primi hominum iacentes in herba aut sedentes, Matth. 26: 20. Ciborum servus est qui ciborum delicias sectatur, 1 Cor. 6: 12.

Cingi solebant milites iter facientes et ministrantes, Luc. 12: 35.

Cinis quid Hebraeis, Matth. 11: 21.

Cinnamomi pretium et genus, Apoc. 18: 13.

Circumcidebantur infantes domi ab exercitato in ea arte pluribus praesentibus, Luc. 1: 59. Circumcidendi filium ius matri non erat invito patre, Act. 16: 3.

Circumcisio A brahami cur signa-

- naculum vocata, Rom. 4: 11. Signum erat circumcisionis internae, Rom. 3: 28, 4: 11. A quibusdam Iudaeorum unica ad salutem via credita, ab aliis vero non, Act. 15: 1. Circumcisio duplex carnis et cordis, Rom. 2: 28, Eph. 2: 11. Cordis necessaria et a Deo expetenda, Rom. 2: 28, Phil. 3: 3. Circumcisio in diem octavum cur dilata, Luc. 1: 59. Praecepta a Mose, quamvis ipso antiquior, Act. 15: 1. Notis militum comparatur, Rom. 4: 11. Posteris Abrahami tantum imperata, Act. 15: 1, 21: 21. Quomodo per excellentiam vocetur. Sabbatho peragi poterat, Ioh. 7: 22. Timotheum non obligavit Iudaeis ritibus, Luc. 24: 28. Circumcisio infantium signum foederis gentilitii, Luc. 1: 59. Circumcisionis diebus nomina infantibus imposita apud Iudaeos, ut diebus lustricis apud Romanos, Luc. 1: 59. Circumcisionis obedientia causa non fuit promissorum Abrahamo factorum, Act. 7: 8. Circumcisionis praeceptum Sabbathi praecepto antiquius, Ioh. 6: 23. Circumcisionis praeceptum cur stabile et praeceptum a Iudaeis vocatum sit, Gal. 5: 6. Circumcisio pro circumcisis, Rom. 3: 30. Circumcisio tua praepitium facta est, quid significet, Rom. 2: 25. Circumspectare pro cavere, Gal. 6: 1. Citationes Prophetarum et Homeri quomodo inter se comparentur, Matth. 11: 10. Cithara canit res Heronum et amores, 1 Cor. 14: 7. Instrumentum laudis, Apoc. 5: 8, 14: 2, 15: 2. Cittium Phoenicum in Cypro colonia, 2 Petr. 3: 7. Civis bonus est qui praesentem Rempublicam mutare non vult, Matth. 22: 16. Cives coelestes iure, non possessione erant Apostolorum viderent, Hebr. 12: 23. Cives tui, Luc. 19: 14. Civium nomina libro publico inscribi solita multis in locis, Apoc. 13: 8. Civium regni coelestis matricula, Apoc. 20: 12. Civitas magna pro Roma, Apoc. 16: 19; pro Ecclesia, Apoc. 21: 10. Civitas pro territorio civitatis, Luc. 2: 7, Ioh. 4: 5. Nostra dicitur ubi larem fiximus, Matth. 9: 1. Sancta Hierusalem dicta, 2 Petr. 11: 2. Civitatis Romanae ius in Iudaea Pauli tempore validius iure Synedrui, Act. 25: 9. Civitatum poenae cur seriores sint quam hominum omnium, Apoc. 13: 19. Clamor seditionem significat, Apoc. 21: 4. Equus est irae, Eph. 4: 31. Nocte latius auditur, Matth. 25: 5. Clamor pulsantis Dei significat cogitata iniecta ad monendam peccatoris conscientiam, Apoc. 3: 20. Classico convocabatur populus apud Hebraeos Graecos et Latinos, Matth. 24: 31, 27: 38, 1 Thess. 4: 16. Clauda insula, Act. 27: 16. Claudius Caesar Achaiam Senatui reddidit, Act. 18: 12. Nunc mitis nunc saevus, Apoc. 13: 2. Matronis magis per contumeliam quam per

- libidinem illudebat, Rom. 1: 30. Peregrinis religionibus inimicus, Apoc. 1: 9. Eius in honorem Iudi instituti ab Herode, Act. 12: 21. Eius edictum de Iudaeis Roma pellendis non diu viguit, Act. 18: 2, 16: 3. Eius aetate accidit terrae motus in Creta, Matth. 24: 7. Quinto imperii eius anno sol quarta parte diametri defecit, Apoc. 6: 12. Septimo imperii eius anno lunae defectus ingens fuit, Apoc. 6: 12.
- Claudiae familiae superbia, Rom. 1: 30.
- Claudianorum temporum avaritia, Act. 22: 28.
- Clavis significat imperium et potestatem, Apoc. 1: 18.
- Clavis dicitur interpretatio scripturarum, Luc. 11: 52.
- Clavis figura intexta Epomidi insigne functionis Curatoris Palatii, Act. 3: 7.
- Clavis traditione potestas interpretandi Legem et Prophetas confirmabatur, Luc. 11: 52. Clavem cordis cum habeat Christus cur ad ostium pulset, Apoc. 3: 20.
- Claves Propheticae et Apostolicae, Matth. 16: 19.
- Clavis ad crucem figi damnati solebant, Ioh. 20: 25. Clavis transfigi edicta antiquata quibusdam in locis solita, Col. 2: 14.
- Clemens Presbyter Ecclesiae Philippensis, Phil. 4: 3. Clementi Romano tribuitur minus recte Epistola ad Hebraeos, Ad Hebr. inscr.
- Clementia Divina praecipua est inter Dei proprietates, Iac. 2: 13. Eam imitari decet in ignoscendis proximorum erratis si poenitentia ducantur, Luc. 26: 2.
- Cleopas quale nomen, Luc. 24: 18. Unus Discipulorum Emauntem euntium, Luc. 24: 13.
- Cleopatra quale nomen, Luc. 24: 18. Cleopatra veneno aspidum de medio sublata, Rom. 3: 13.
- Clerici ad maiorem diligentiam in observandis praeceptis tenentur quam Laici, Luc. 6: 35. Clericorum nomen unde, Act. 1: 17.
- Cleopas Iosephi frater dicitur, Matth. 13: 56.
- Coccinum belli gestamen Imperatorum et Senatorum Romanorum, Apoc. 13: 3. In aulaeo templi ignem significabat, Matth. 27: 51. Eius et purpurae vicinus color, Matth. 27: 28, Ioh. 19: 2.
- Cochaba Galilaeae nobilis vicus, Barchochebae patria, Matth. 24: 24.
- Coelum ab Hebraeis quomodo distinguatur, Matth. 3: 1, 2 Cor. 12: 2, Apoc. 5: 13. A Iudaeis ad modum templi figuratur, Apoc. 8: 3, 15: 6. Templum etiam Latinis dicitur, Apoc. 11: 19. Sedes Christianorum propria, Phil. 3: 20, Apoc. 13: 6, 14: 2. Est Paradisus superior, Luc. 23: 43, Hebr. 4: 14. Coelum novum et terra nova pro novo rerum statu, Matth. 24: 29, Apoc. 21: 1. Coelum pro Deo, Luc. 15: 18, Act. 16: 19; pro Ecclesia, Matth. 24: 29; pro aëre et aethere, Hebr. 1: 10, 12: 27, Apoc. 12: 1; ex aqua constat, 2 Petr. 3: 5. Coelum supremum seu tertium Dei solium, Matth. 23: 22, Ioh. 6: 32,

- 1 Cor. 15: 48, 2 Cor. 12: 2, Eph. 4: 10, Hebr. 1: 3. Lux sub solio gloriae ab Hebraeis dictum, 1 Tim. 6: 16. Respondet templi adyto, Hebr. 5: 5. Coelum silet, idest, venticesant, Apoc. 8: 1. Coeli pro coelis coelorum, Hebr. 9: 8. Coeli apertura solenne signum visionibus praemitti solitum, Matth. 3: 16, Ioh. 1: 52. Coeli fortitudo a Daniele vocantur Hebraei, Apoc. 13: 6. Coelo delapsus quid dicatur, Ioh. 3: 13. Coelorum scissura Christo baptizato signum fuit per raptum subito obstanti regni coelestis, Marc. 1: 10.
- Coelibatus Christianismi initis frequens, Matth. 19: 12; coniugio praeferendus, ibid. Luc. 10: 42, 1 Cor. 7: 1.
- Coenae Dominicae mysterium quando ab Agapis separatum sit, et quo modo postea celebratum, Matth. 26: 26.
- Coenae Dominicae participatio male viventibus non proderit, imo nocebit, Luc. 13: 26. Coenae Paschalis ritualis et iustae solennia, Matth. 26: 18, Ioh. 13: 2.
- Coenis solennioribus se et amicos excipere solebant Iudaei ante dies Paschatis, Ioh. 12: 2.
- Coepisse non sufficit, perstandum est, 2 Cor. 8: 10, Hebr. 10: 36.
- Coërcitionis ins citra mortem Iudaeis a Romanis permisum, Matth. 26: 45.
- Coetus habere non erat contra Legem nec pugnabat cum institutis Iudaeorum, Matth. 18: 17. Coetuum Christianorum ortus et usus, Matth. 17: 17. Coetus nocturnos ianuis clausis prae metu Christianorum primi saepe habuere, Ioh. 20: 19.
- Cogitationes secundae non semper prioribus meliores, Luc. 14: 23. Malae effectus non secuto non censentur peccata Iudaeis, Matth. 15: 19. Foeda opera producent, quorum exemplo multi corumpuntur, Hebr. 12: 15.
- Cogitationum et rerum futurarum conscium se Christus ostendit, Ioh. 13: 19. Cogitationibus impiorum semper obversantur male a se habiti, Luc. 16: 24.
- Cognati Christi ex eius celebritate gloriam sibi quaerebant, Ioh. 6: 4.
- Cognitio de causa pertinet ad indicem originis aut habitationis, Luc. 23: 7. Cognitio alia utilis, alia inutilis et damnosa, 1 Ioh. 2: 3. Cognitio activa quae, Ioh. 17: 25. Cognitio in vita altera perfecta erit. 1 Cor. 13: 2. Cognitio inutilis est nisi quis ea recte utatur, 1 Cor. 8: 2. Cognitio necessaria ad salutem Christianis aequaliter datur, Luc. 19: 13. Cognitio de incorrupto Dei iudicio in multis excitari solet circa mortem, Rom. 2: 2. Cognitioni absque amore pietatis non est fidentum, Ioh. 2: 24. Cognitionem Dei nemo effugit, Hebr. 10: 28.
- Cognomina gentilia quando a Iudaeis usurpari coepta, Luc. 3: 23.
- Cognoscere Dominum, Hebr. 8: 11.
- Cognovit virum, Luc. 1: 34.
- Cohaeredes Christi ut simus quid oporteat facere, Ioh. 13: 8.

- Cohibere a communione, Luc. 6: 22.
- Cohors est ducentorum militum, Matth. 27: 65. Romana Pontificibus a Praeside festis diebus concedi solebat ad servandam Urbis et Templi quietem, Matth. 26: 45, 27: 65, Luc. 3: 14.
- Collecta successerunt in locum decimarum apud Christianos, 1 Cor. 16: 2.
- Collegia omnia, Magis auctoribus, sub Traiano vetita, Apoc. 13: 16. Collegiis maioribus erigendis numerus septuagenarius, minoribus duodenus sacer habebatur, Luc. 10: 14.
- Colloquia prava mores corrumpunt, Apoc. 11: 18. Maxime periculosa eorum qui spem tollant vitae alterius, 1 Cor. 15: 33. Colloquia Salomes et Christi ex relatione Aegyptiorum, Matth. 20: 20.
- Coloniae populosae erant et a variis gentibus frequentari solebant, Act. 16: 12.
- Color pro excusatione, Ioh. 15: 22.
- Colossae urbs Phrygiae non longe a Laodicea sita, Col. 1.
- Ambae terrae motu quando corruerint, ibid.
- Columbae duae a pauperibus offerebantur loco maiorum victimarum, Matth. 21: 12, Luc. 2: 24. Eae pretio accepto reddi solebant a praefecto oblationum, Matth. 21: 12. Columbae serpentem miscere prudentiae est, Act. 23: 6.
- Columnae duae Templi Salomonis ob firmitatem dictae Iakin et Booz, Apoc. 3: 12.
- Columnae Ecclesiae cur Iacobus et Iohannes vocentur a Paulo, Gal. 2: 9.
- Coma longa Clericis per canones interdicta, 1 Cor. 11: 14.
- Comae curam maximam impendant foeminae impudicae, Luc. 7: 37. Coma demissa obligatio, abrasa liberatio voti exprimebatur, Act. 21: 21.
- Comedere ignis dicitur, Hebr. 10: 27. Comedere pro intellectu apprehendere, Matth. 26: 26, Apoc. 10: 9.
- Comem se facere, Phil. 2: 8.
- Comes iucundus in via pro vehiculo est, Luc. 24: 28.
- Cometae etiam in melius mutationem praenotant, Matth. 2: 1.
- Commentariensis Pauli et Silae spem vitae melioris antea habuit, Act. 16: 30.
- Commentarienses, si effugerent vincti, solebant eorum loco poenas pati, Act. 16: 27.
- Domus eorum vicinae carceri solent esse, Act. 16: 34.
- Commentarios rerum gestarum Reges habere solebant, Apoc. 20: 12.
- Commilitones dicti milites ab Imperatoribus, 1 Petr. 5: 1.
- Commodare pro mutuare, Luc. 11: 5.
- Commune quid dicatur, Act. 10: 14, Hebr. 9: 13.
- Communicare passioni Domini, Ioh. 6: 53.
- Communio Fidelium cum Christo, 1 Cor. 1: 9. Communio unde originem sumpserit, et quid fractio panis in ea significet, Matth. 26: 26. Communione iare excidit qui innocentem a communione arceat, Luc. 6: 22.
- Communione Sanctorum pars est gratiae Deo etiam pro aliis agere, Eph. 1: 16.

- Comparationis scopus intuen-**
dens est, non singulae par-
tes premendae, Matth. 24: 1,
Luc. 12: 37. Comparatio-
nibus similibus res simi-
les Christus saepe illustrat,
Matth. 25: 14. Comparatio-
nes eandem diversis recita-
vit Christus temporibus,
Matth. 22: 1.
- Compendium ad omnia vitia**
excindenda, Rom. 3: 22;
praeceptorum est imitari di-
lectionem Christi, Ioh. 6: 53.
- Compendia dictionum amant**
Hebraei et Hellenistae, Matth.
26: 25. Compendia scriptu-
rae in libris saepe causa
vitiorum, Iud. 5.
- Complementum iniquitatis,**
Matth. 23: 32. Complemen-
tum Mosis et Prophetarum
est Christus, Matth. 17: 5.
- Complementi eius quod de**
Messia dictum erat speci-
men, Ioh. 4: 39. Comple-
menta dictorum quorundam
et promissionum Christi,
Matth. 9: 38.
- Conatibus dari solent nomen**
effectus, Act. 5: 3, 7: 26,
2 Cor. 13: 1, 2 Thess. 2: 4.
- Conceptacula apud scaturigi-**
nes aquarum fieri solent,
Ioh. 8: 38.
- Concio quid, Act. 19: 32.**
- Concordiae commendatio,**
Matth. 12: 25, Hebr. 13: 20.
- Concorporationis nostrae cum**
Christo signa, Luc. 22: 16.
- Concubinae stupri lege vel**
infamia apud Hebraeos non
tenebantur, Matth. 5: 32.
- Earum et matrum familias fi-**
liarumque discrimen, Matth.
5: 32.
- Concubitus omnis ante nupti-**
as inhonestus, Matth. 5: 27.
- Conculcatio significat consue-**
tudinem Mundi callum ob-
ducentis ad pietatis prae-
cepta, Luc. 8: 5.
- Concupiscentia abstrahimur**
ut pisces esca, Iac. 1: 14.
- Concupiscentiis indulgentes**
ab aliis vitiis tantum poe-
nae metu abstant, Rom.
7: 6.
- Concupiscere quid in Lege**
significet, Rom. 7: 7.
- Concursus sine iusta causa**
auctores capite puniebantur,
Act. 19: 40.
- Concussio et concutere, Luc.**
3: 14.
- Condemnat alios, qui osten-**
dit facto suo quid facere
deberent, Hebr. 11: 7.
- Conditio impossibilis dicitur**
quae honestati repugnat, Ioh.
6: 52. Conditio tacita in
promissis et minis Dei,
Matth. 10: 33, Ioh. 16: 23.
- Condolere iis qui ignorant et**
errant, non exigua pars est
muneris Doctoris Ecclesiae,
Matth. 26: 35, 5: 41.
- Condonatio an consequens sit**
dilectionis, Luc. 7: 47. Con-
donatio duplex, Matth. 18: 21.
Utraque vel privata vel pu-
blica, ibid. 5: 22.
- Confessio bona, Ioh. 18: 37.**
- Confessio culpae in mediis**
malis poena improborum,
Luc. 16: 23. Confessio fidei
seu symbolum olim ei ordi-
ni et verbis non fuit ad-
strictum, quibus postea scrip-
tum, Matth. 28: 19. Con-
fessio perire volentium ad-
mittenda non est, Matth.
27: 14. Confessionis pecca-
torum necessitas, Iac. 5: 16.
- Confessione propria iam con-**
demnati sunt qui Euangeli-
um contempserunt, Matth. 25:
32, Ioh. 3: 18.

Confessores Christianismi constantes, Apoc. 15: 2.

Confessos reos nihil manet nisi condemnatio, Matth. 25: 32.

Confidere Christo quomodo oporteat, Ioh. 6: 47.

Confirmare fratres suos quid sit, Luc. 22: 32.

Confirmatio in fide et charitas omnibus Christianis aequae necessaria, Ioh. 17: 20.

Conformatio cum morte Christi est interfectio vitiosorum affectuum, Phil. 3: 10.

Coniugium individuam copulam ex Dei facto et verbis esse oportet, Marc. 10: 8.

Coniugii finis liberorum procreatio, 1 Cor. 7: 2; mors repudium, Rom. 7: 2.

Coniugia illegitima pro scortatione ab Ecclesia olim habebantur, 1 Cor. 5: 1.

Coniugia Iudaeorum cum foeminis alieni cultus cur Nehemias dissolvi voluerit, 1 Cor. 7: 12.

Coniunctio Patris et Christi quibus rebus indicetur, Ioh. 13: 10.

Conniti debemus in eam partem, a qua sponte nostra alieniores sumus, Luc. 18: 9.

Connubiorum nimium desiderium damnatur, Matth. 24: 38.

Conscientia mille testes, Rom. 9: 1; bona prodire vult et conspici, Ioh. 3: 21; magis erigitur de iis, quae ex nulla obligatione egregia fecit, 1 Cor. 9: 16; est vestis animi, et quibus polluat et pura servetur, Apoc. 3: 4; intus adurens hospitium gehennae est, Apoc. 14: 10.

Conscientia in Spiritu Sancto quid, Rom. 9: 1. Conscientia pro anima, Hebr. 9: 9, 10: 22. —

Conscientiae bonitas servanda omnibus, 1 Petr. 3: 16; cruciatus flammae urenti comparatur, Luc. 16: 24; pax, piorum quies in labore, Apoc. 14: 13; vis qualis, Matth. 14: 2.

Conscientiae Divinis verbis commotae exemplum, Ioh. 7: 46. Conscientiae sensu carent ignorantiae peccata, Apoc. 14: 11.

Conscientiae tenerae homines, Luc. 20: 20. — Conscientiam minus convellit peccatum, ubi lex Divina non adest, Rom. 7: 8.

Consecratio panis et poculi cuius rei signum sit, Luc. 22: 16.

Consequi vitam aeternam et ad Patrem venire idem, Ioh. 14: 6. Consequimur et quod in posteris consequimur, Hebr. 11: 35.

Consequens ex antecedente intelligitur, Matth. 13: 21.

Consessus, Matth. 26: 57.

Consessus Sacerdotum atque Iudicum idem apud Iudaeos, Matth. 5: 22, 10: 17; quot virorum fuerit in qualibet urbe, Matth. 5: 21, 5: 22, 10: 17; quomodo appellatus fuerit, Matth. 5: 22.

Consilium duplex est, Luc. 7: 30. Consilium Dei in mittendo Iohanne Baptista, Luc. 1: 17; definitum et praescientia Dei quomodo coniungantur, Luc. 22: 22.

Consilium emendandae vitae, Ioh. 3: 21. Id petere primus est poenitentiae motus, Luc. 3: 10.

Consilium factis anteponendum, Luc. 14: 31. Consilium dantis est spectare, quid ei expediat, cui consilium dat, 1 Cor. 7: 35. — Consilii Divini dispen-

pen-

D 3

pen-

pen-

pen-

pen-

pen-

pen-

pen-

pen-

pen-

pen-

pen-

pen-

pen-

- pensatio in eversione Hierosolymorum, Matth. 24: 22. Consilii sui utilitatem commendat Paulus ex rebus futuris sibi revelatis, 1 Cor. 9: 29. De consilii sententia Praesides pronuntiare soliti, Matth. 27: 19. Consilii et laboris verba simul saepe eventum includunt, Rom. 9: 24. — Consilia a praeceptis nimis subtiliter hodie distinguuntur, Matth. 5: 40. Consilia Dei non sunt uniusmodi, Luc. 7: 30; saepe nimium reiiciuntur, Luc. 7: 30. Consilia Patris a Christo revelata, Ioh. 15: 15. Consilia sua homines super rebus incertis quasi super certis disponant, Iac. 4: 13. — Consilio Divino gubernantur animi Potestatum et causae naturales, Luc. 13: 2. Consiliorum suorum exitum felicem prospicere solatium magnum est, Apoc. 11: 16.
- Consobrini saepe fratres nominantur apud Graecos et Latinos, Matth. 13: 55.
- Consolandi officium post mortem alicuius per septem dies extendi solebat apud Iudaeos, Ioh. 11: 19.
- Consolatio coelum intrans, Hebr. 6: 19; firma est, quae nititur dictis immutabilibus, Hebr. 6: 18. Consolationi Christus preces addit, Ioh. 17: 1.
- Constantia quibus rebus recte comparetur, Eph. 3: 18.
- Constantinus Magnus quomodo Christo famulatus fuisse dicatur, Matth. 5: 40; Ecclesiae sua iudicia reliquit, Luc. 6: 22; eius conversio immensum auxit Christianorum numerum, Apoc. 19: 6;
- exercitus eius contra Maxentium, Apoc. 15: 16. A Constantino incipiunt mille anni regnantis Ecclesiae, Act. 8: 2, Apoc. 21: 9.
- Constantinopolis nova Sion dicta, Apoc. 20: 9.
- Constantinopolitanae Ecclesiae institutum de festo natiuitatis Domini, Luc. 2: 8.
- Consuetudo pravorum hominum cur vitanda, Matth. 9: 13. Consuetudo vitiosa vitanda est, Rom. 6: 6, Tit. 2: 3. Consuetudinis parvis in utramque partem, Matth. 7: 13; ad bonum fortior, Matth. 11: 30, Rom. 6: 19. Consuetudinem vitiorum abruptere difficile est, Luc. 15: 7. Consuetudines easdem ubique introducere amant Apostoli, 1 Cor. 16: 1.
- Consulere suae salutis quomodo liceat, Ioh. 5: 3.
- Contemptus bonorum quantum noceat, Matth. 18: 6; Numinis Divini manifestus quid sit, Luc. 17: 10; veniam non habet, Luc. 12: 47. Contemptus signum apud Hebraeos spere in faciem alicuius, Matth. 26: 66. Contemptus Euangelii, Vide Euangelii contemptus.
- Controversiae Asmonaeorum temporibus in adventum Prophetarum reiiciebantur, Ioh. 4: 25.
- Contumacia delinquendi animum testatur, Luc. 6: 22. Contumaciae magnae character, Ioh. 18: 7. Contumaciae in Deum exemplum in Iudaeorum Magistratu et Legisperitis, Luc. 14: 18.
- Contumacium certum exitium, Marc. 4: 12, Luc. 17: 26, Ioh. 8: 21.

- Contumeliam** ob bonam causam honori ducere magna virtus est, Act. 5: 41. Contumeliarum vindex Deus, Ioh. 8: 50.
- Conventus Christianorum et Iudaeorum** quibus diebus et cur fieri soliti, 1 Cor. 16: 2. **Conventus deserere** initium quoddam defectionis, Hebr. 10: 25.
- Conversi ex Iudaeis et Gentibus** pari donati fuere spirita, Apoc. 14: 3.
- Convitia bilem movent**, Rom. 12: 21; non ex verbis sed ex animo dicentis aestimanda; Matth. 5: 22; negligenda sunt Christi exemplo, Ioh. 8: 49, 1 Petr. 2: 23, 3: 9.
- Convivia assidua culpa** non carent, 1 Petr. 4: 3; fidelium quamdiu in Ecclesiarum aedibus celebrata sunt, Matth. 26: 26; instructiora in publica vel privata laetitia adhiberi solebant, Luc. 5: 29; a Iudaeis ante diem Paschatis celebrari solebant, Ioh. 12: 2. **Conviviis idololatrum** adesse, idololatriae species est, 1 Petr. 4: 3. **Convivio** depingitur felicitas vitae alterius, Luc. 6: 25. In convivio dilectissimi solebant recumbere in sinu principis convivii, Luc. 16: 22. **Conviviorum similitudine** exprimuntur magnae laetitia, Apoc. 3: 20. **Convivii curator et princeps** inter se differunt, Ioh. 2: 8.
- Convivis oleum affundi** solitum, Luc. 7: 46.
- Cophinos secum portandi** mos Iudaeorum, quoties longius ab oppidis iter facerent, Matth. 14: 20.
- Coptus urbs** qualis, Act. 2: 10.
- Coquere Sabbatho** non licebat, licebat die festo, Matth. 26: 17.
- Corbonas** quid, Matth. 27: 6, **Corculum et Corculi** quinam Romae dicti fuerint, Matth. 10: 3.
- Cor et similes partes**, in quibus corporis sanitas sita est, sanitatem anam amissam non habent unde recuperent, Luc. 14: 34. **Cor** sedes animi, Matth. 15: 17; consuetudine recte agendi tutum est, Eph. 6: 14; grave quodam dicitur, Rom. 9: 17; voluptatibus obstupefactum, Matth. 13: 15; vulneratum mortis certae indicium est, Ioh. 19: 35. **Cor pro toto animo**, 1 Cor. 2: 9; **pro internis animi**, 1 Petr. 3: 4. **Cor refugit**, Marc. 3: 21. — **Cordis alieni iudex esse** Petrus noluit, Ioh. 21: 15. **Cordis intimum** Deus solus novit, Ioh. 2: 25, Rom. 3: 21. **Cordis mentionem** cur faciant Moses et Prophetae in commendatione poenitentiae, Marc. 1: 4. **Cordis novi creatio** promissa Messiae temporibus, Ioh. 3: 10. **Corda** quaedam caduco quam coelestis vitae pabulo magis afficiuntur, Ioh. 6: 25. **Corda purgantur** per fidem, Rom. 3: 30. **Cordibus fide** munitis infundit Deus Spiritum suum, Rom. praef.
- Corinthus** ubi sita et qualis civitas, 1 Cor. 1: 1; a Mummio excisa, a Iulio Caesare restituta, Act. 18: 1, 1 Cor. 1: 1, Apoc. 18: 6; celebris Philosophiae studio, 1 Cor. 1. **Corinthi initio** pauci divites aut praeparci erant in Ecclesia, 2 Cor. 11: 8. **Corinthi**

praecipue colebatur Venus, multaeque erant meretrices, 1 Cor. 1: 1.

Corinthum non cuiusvis navigatio est, 1 Cor. 1: 1.

Corinthii Christiani cur initio paucillimum contulerint ad iuvandos in Iudaea fratres, 2 Cor. 8: 10; plerique Pauli tempore nomine Christiani, intus Graecanici Philosophi, 1 Cor. 8: 1. Corinthii magni mercatores et navigatores, 2 Cor. 10: 15; quibus vitiis obnoxii erant, scortationem pro re illicita non ducebant, 1 Cor. 1. Eorum arrogantia et divitiae, 1 Cor. 1: 26, 4: 12. Eorum arrogantia, schismatum et seditionum causa, 1 Cor. 1: 1. Eorum ope sperabat Paulus aliquam Evangelii famam ad externos perventuram, 2 Cor. 10: 16. Eos victui et diebus legalibus quidam volebant subiicere, 2 Cor. 11: 20.

Corneliana incircumcisorum primitiae, Act. 8: 27; et cuius, Act. 10: 1.

Cornu Hebraeis omnem potentiam denotat, praecipue regalem, Luc. 1: 69, Apoc. 5: 6, 12: 3, 13: 1, 17: 3.

Cornua pro virtutibus, Apoc. 13: 11.

Corona aurea signum victoriae, Apoc. 14: 14. Corona regni, vitae, iustitiae, Iac. 1: 12. Corona pro vita immortalis et coelesti, 2 Tim. 4: 8. Coronae duae, auditionis et operis, Iac. 1: 22.

Coronarum genera, 1 Cor. 9: 25, 1 Petr. 5: 4. Coronas Diis suis imponebant Gentes, Act. 14: 13.

Corpus animi carcer, 1 Petr. 3: 19; animi instrumentum,

1 Thess. 4: 4; durius tractandum ne animo male pateat, 1 Cor. 9: 27; honorat qui caste id habet, qui aliter, dehonestat, 1 Thess. 4: 4; mortale esse potest, etiam quod non moritur, 1 Cor. 15: 53; onustum hesternis vitiis animum quoque degravat, 1 Cor. 6: 12; quale habuit Adamus, tale et in posteros sevit, 1 Cor. 15: 48; sepultum grano comparatur frequenter a Rabbiniis, 1 Cor. 15: 36. Corpus tribuitur consuetudini peccandi, Rom. 6: 6, Col. 3: 5; Ecclesiae et omnibus collegiis, Rom. 12: 4, Eph. 2: 16, 4: 4, Iac. 3: 2, 3: 6; morti, accidentibus etiam, Rom. 6: 6. Corpus pro doloribus corporis, Hebr. 9: 11, pro materia, 2 Petr. 3: 10; pro perpetuo vitae tenore, Luc. 11: 36. Corpus lucidum animae a Platonis et aliis tribuitur, Matth. 28: 9, 2 Cor. 4: 7. Corpus spirituale quale sit, in hac vita non possumus assequi, Luc. 24: 31; vice animae habet spiritum immutabilem et nunquam abscissurum, 1 Cor. 15: 43.— Corporis deiectio signum venerationis regiae et Divini cultus, Luc 4: 22, 1 Cor. 14: 25. Corporis membra et actus ad animum transferri solent, 1 Petr. 1: 13; mortalis species alia est, alia immortalis, 1 Cor. 15: 42. Corporis vitia interdum poena sunt peccatorum, Ioh. 9: 2. Corpori nihil immundum, animo sibi bene conscio, Luc. 11: 40; non ultra indulgendum quam naturae exigit, Rom. 6: 12. Cor-

po-

pore bene aut male uti licet, Rom. 6: 13; etiam serviendum est Christo, 1 Cor. 6: 15.--- Corpora Angelica cibi non egent, 1 Cor. 6: 13. Corpora mortuorum fasciis involvi solebant, Matth. 27: 59, Ioh. 11: 44; in specu e rupe excavato sepeliebantur a Iudaeis, Matth. 27: 60. Corpora sua comburenda, famae post mortem duraturae causa, quinam tradiderint, 1 Cor. 13: 3. Corporum coelestium et terrenorum inter se est differentia, 1 Cor. 15: 41. Corpus Christi templum dicitur, Hebr. 9: 11, 10: 20. Eius in sepulchro situs, Ioh. 20: 12. Corpus Christi e sepulchro a discipulis subtractum fuisse fama unde orta, et eius falsitas, Matth. 28: 13. Quale fuerit post resurrectionem, Luc. 24: 31. Sumitur in Eucharistia sacramentali modo, Eph. 5: 30; significat vero communicationem per passionem et gloriae Christi, Matth. 26: 28. Quinam id indigne edere vel bibere dicantur, 1 Cor. 11: 27. Vide porro Christi Corpus. Coryvorum pulli a suis parentibus nido expulsi speciali Dei cura aluntur, Luc. 12: 24. Cons insula, Act. 21: 6. Cramosinum, Matth. 27: 28, Ioh. 19: 2. Cranium urbs Cephalleniae, Luc. 23: 33. Crassae aures, Matth. 13: 15. Cras quid eventurum sit nescitur, Iac. 4: 14. Cras serum est vivere, vive hodie Luc. 12: 19. Crastinum pro omni futuro, Matth. 6: 11. Creari et creatura dicitur et-

iam de iis quae substantiae non sunt, Rom. 8: 39. Creatio Deo non adimitur si de Verbo Dei affirmatur, Ioh. 1: 3. Creatio nova quid dicatur, et cur a Deo facta, Ioh. 1: 4, Eph. 2: 10; dicitur et de vita Christiana et de ipso Christiano, 2 Cor. 5: 17; eadem die de septem inchoata qua creatio Mundi, Matth. 28: 1; quae anteacta sunt non respicit, Rom. 9: 11; eius et Mundi melioris conditor est Christus, Ioh. 17: 5. Creatio pro ordine in natura constituto, Hebr. 9: 11. Creationis externae opera habent in se imaginem creationis internae, Phil. 2: 15. Creationis Mundi cur plerumque mentio addatur, ubi de Euangelii doctrina agitur, Matth. 13: 35. Creatura per excellentiam homo dicitur, Col. 1: 23. Creatura pro hominis opere; Hebr. 4: 13; pro ordinatione, 1 Petr. 2: 13; pro universo hoc quod conspiciamus, Rom. 8: 19. Credere quid sit, Matth. 14: 31, Ioh. 2: 11, 3: 36, 5: 24, 6: 35, 7: 38, 11: 15; de augmento fidei dicitur, Ioh. 13: 19, 19: 35. Credere cum intellectu, Ioh. 2: 22. Credere Euangelio et in Euangelium, Marc. 1: 15. Credere et baptizatum esse ad salutem non sufficit, Rom. 8: 9. Credere Iesum a Deo esse missum et Euangelio credere idem est, Ioh. 17: 21. Credere nocet magis quam prodest iis qui mandata Christi non servant, Ioh. 14: 21. Credere nolentes verbo Euangelii gravissimas

D 5

poe-

- poenas ferent, 1 Petr. 2: 8. Credere nostrum Dei donum est, Luc. 17: 5. Non credere pro non satis credere, Ioh. 4: 48. Credendum nulli magis de Deo quam Deo, 1 Cor. 2: 16.
- Credentes eadem bona accipient quae Christus, 1 Petr. 1: 21; eadem via qua Christus ad regnum coeleste perveniunt, Rom. 8: 29; Filio servandos ac vivificandos dat Pater, Ioh. 10: 29. Credentium, ut oportet, privilegia, Marc. 16: 17, Ioh. 14: 12.**
- Crescens Cynicus quis fuerit, Matth. 7: 6, 2 Tim. 4: 10.**
- Creta ob urbium frequentiam quomodo nominata sit, Tit. 1: 5. Semper fuit valde seditiosa, Tit. 3: 2. Cretae terrae motus accidit gravis Claudio imperante, Matth. 24: 7.**
- Cretenses mendaces, Tit. 1: 12.**
- Cretensium Sacerdotes qua abstinentia commendati, Rom. 14: 2.**
- Crimen falsum quasi venenatum telum dixit Cicero, Iac. 3: 8. Crimen laesae Maiestatis committebat qui civem Romanum laedebat, Act. 16: 38. Crimina eorum, qui severitatem iudicis effugerunt, Deum ultorem habent, et quando, Rom. 2: 12; gravia a Deo non condonantur nisi post vitam iam emendari coeptam, Rom. 4: 7; multa dissimulabantur vel leviter puniebantur ante Legem Moysis, Rom. 4: 15; priora per vitam meliorem obtegenda sunt, Apoc. 16: 15; quae nam consensu hominum mortem mereantur, Rom. 1: 32;**
- tribus modis impune servant homines, Rom. 2: 3; vitae ab ipso vivendi genere discrevit Christus, Luc. 3: 13. Criminum cum debitis peccariis similitudo, Act. 7: 60. Criminum recordari dicitur Deus ubi ea punit, Apoc. 18: 5. Criminum atrocium reos indicare tenebantur Iudaei, celantibus vero dirae imprecabantur, Ioh. 11: 57. Graviorum rei quomodo habitus in primitiva Ecclesia, 2 Cor. 2: 6.**
- Crispus Archisynagogus, Act. 18: 8, 1 Cor. 1: 14.**
- Crux pro quovis incommodorum genere, Matth. 10: 38. Crucis aut patibuli poena apud Hebraeos non erat, Gal. 3: 13. Poena Romani iuris, Matth. 10: 38, 27: 23, Ioh. 18: 32. Etiam Persis usurpata, Matth. 10: 38. Supplicium ignominiosissimum, Matth. 10: 38, 27: 23, Gal. 3: 13, Phil. 2: 8. Poena latronum, Matth. 27: 38. Crux complementum est status humilis Christi, 1 Ioh. 4: 3. Arbor semper fructifera, Apoc. 22: 2. Christo irrogata tanquam seditiosis auctori, Matth. 27: 26. Iuncta Euangelio Iudaeos cur offenderit, Rom. 9: 32. Crux Christi causa nobis optimarum actionum, Apoc. 22: 2; fundamentum praedicationis, 1 Petr. 2: 24; imperatorio more praetulit titulos gentium nondum quidem subactarum sed brevi subigendarum, Matth. 27: 37. Crux dicitur quicquid Christi causa ferimus, Gal. 4: 11. Crucis evitandae causa Iudaismus et Philosophica instituta**

ta a quibusdam invecata sunt in Ecclesiam, 2 Tim. 2: 17. Crucis mors lenta, Ioh. 19: 31. Crucis sermone gentes ad Deum convertuntur, Apoc. 22: 2; plures quam Philosophorum dogmatibus ad probitatem perducti sunt, 1 Cor. 1: 20. Crucem nostram nos portare debere post Christum conspicuo signo adumbratum in Simone Cyrenaeo, Matth. 27: 32. Cruce intelligitur doctrina cruce sancita, Eph. 2: 16. Crucifigere iterum Christum quid sit, Hebr. 6: 6, 10: 29. Crucifigendus crucem prius portabat, Matth. 27: 32. Crucifixorum corpora aliquandiu in crucibus servabantur ostentui, Matth. 27: 58. Crurifragium poena distincta a cruce, Ioh. 19: 31. Crystallus puritatem denotat, Apoc. 21: 11. Crystallinis honor quidam habetur sollicitate tractando, 1 Petr. 3: 7. Cubicularii quale officium, Act. 12: 20. Culmen unde dicatur, 1 Cor. 3: 12. Culpae impiorum aggravatio pios consolatur, Ioh. 15: 23. Culpae vestigia post emendationem quotidie opus habent Divina miseratione, Luc. 17: 7. Culpam auget quod mente diversum dicente homo consentiat peccato, Rom. 7: 20. Culpam suam agnoscere expedit homini etiam post annunciatam remissionem, Luc. 15: 21. Cultro Levitico cur sermo Dei comparetur, Hebr. 4: 12. Cultus Dei non in donis et victimis sed in pia ac recta

voluntate situs est, Matth. 5: 23; omnis per iuramentum exprimi solet, Rom. 14: 11; quis optimus dicatur Pythagoreis, Matth. 5: 48. Cultus falsorum Numinum cur illicitus, 1 Petr. 4: 3. Cultus Israelitarum ab Assyriis deportatorum praeparatio ad Euangelium, Hebr. 13: 15. Cultus Leviticus numbratilis erat, Hebr. 8: 5. Eius pars praecipua circa altare victimarum versabatur, Hebr. 13: 10. Eum Deo esse gratissimum, error inutilis, Hebr. 9: 9. Cultus tenuitate in Christo non offendebantur Samaritae, Ioh. 4: 42. Cultum omnem externum in rebus mediis esse, dogma Christianismo multum nocens, Matth. 24: 11. Cultum peragere, Act. 9: 6. Cultum unius Dei soli ferme Iudaei profitebantur, Luc. 7: 5. Cultu corporeo cur Deus nec per se nec praecipue delectetur, Ioh. 4: 24, 16: 3. Cultura animae culturae agrum comparata, Ioh. 15: 1. Cumanus Iudaeorum Procurator, Matth. 24: 7. Cupiditas per Evam figurata, Iac. 1: 15; de se nil nisi pravam producere potest, 1 Ioh. 2: 16. Odiorum et dissidiorum causa, Iac. 4: 1. Cupiditates carnis cur Legi subiici nequeant, Rom. 8: 7; fraenum si absit ducunt ad peccatum, Rom. 6: 12; pabulum morti praebent ipsum hominem, Rom. 7: 5; pugnant cum bono animae, 1 Petr. 2: 11. Cupiditates a Deo alienas fugare a nobis debemus, Hebr. 11: 34. A

- cupiditatibus suis nebulones, a ventis nebulae agitantur, 2 Petr. 2: 17.
 Cura pietatis nobis omnino necessaria, Luc. 10: 42. Cura sequitur crescentem pecuniam, Matth. 19: 22. Curam atque tutelam Dei singularem suis Christus precatur, Ioh. 17: 15. Curam nimiam rerum corporalium Christus improbat, Matth. 8: 22, Luc. 12: 15. Curam nostri Deus agit, 1 Petr. 5: 7. Curae leves loquantur, ingentes stupent, Apoc. 11: 15.
 Curiosus hominis descriptio, Luc. 24: 12. Curiosus quam studiose fugiendi, 2 Thess. 3: 2.
 Curiositas humani ingenii quaeenam sit, 1 Thess. 5: 1. Eidei cedere debet, 2 Petr. 3: 16. Curiositatis humani ingenii exemplum in Petro, Ioh. 21: 20. Curiositati inservire non vult Deus potentiam suam, Luc. 23: 8.
 Currere cursum, Hebr. 12: 1.
 Currus Dei et Christi nubes est, 1 Thess. 4: 17.
 Cursus laborem magnum et assiduum significat, Act. 20: 24. Cursus naturae, Iac. 3: 6.
 Cuspis Fadus Iudaeae Praeses Theudam impostorem capite plectit, Matth. 24: 5.
 Custodia pro custodibus, Matth. 27: 65. Custodia erat sexaginta militum, Matth. 27: 65; Romanorum militum ad templi praesidium missa parabat Sacerdotibus, Matth. 26: 45, 27: 65; salvo tamen Praesidis honore et actorum relatione, Matth. 28: 11.
 Custodes in Templo etiam nocte vigilabant, Apoc. 3: 3.
 Cybeles nomine quid intelligat Varro, Rom. 1: 25.
 Cylonium pisculum, Matth. 27: 25.
 Cymbala pleraque ex argento, 1 Cor. 13: 1.
 Cynici incestum putabant rem mediam, 1 Cor. 5. Cynicum agere quid sit, 1 Cor. 13: 5.
 Cyprianus martyr audita damnatione sua Deo gratias egit, 1 Petr. 3: 15. Cypriani iudicium de lapsis recipiendis, Hebr. 6: 6.
 Cyprus et Cyrene Aegyptio regno dia connexa, Act. 11: 20. Cypro qui praecerat quomodo appellatus, Act. 13: 7. In Cypro multi erant Iudaei Apostolorum tempore.
 Cypselidae et Bacchiadae Corinthi genere nobiles, 1 Cor. 1: 26.
 Cyrenaica quam multis Iudaeis frequentata, Act. 6: 9.
 Cyrus Christi figura, Rom. 11: 26. Non fuit idololatra, Eph. 3: 10. Iudaeos in patriam restituit. Cyri caput demissum in utrem plenum sanguinis, Apoc. 16: 6. — Cyri iunioris liberalitas erga Praesides provincias bene administrantes, Matth. 25: 21.

D.

Daemon religatur et concluditur ne noceat, Apoc. 20: 3; terrenis curis se admiscere solet, Iac. 3: 15. Daemonis nomen cur ab Hellenistic Spiritibus noxiis tantum tributum sit, Matth. 4: 24.
 Daemones aves appellantur a Iudaeis, Matth. 13: 19. Dominium usurpant in Iudaeos et Christianos Apostatas; Marc. 5: 10. Fugabantur prius nomine Dei Israelis, nunc nomine Iesu Nazareni, Matth.

12: 27, Luc. 10: 17. Locis desertis gaudent, Matth. 12: 43, Apoc. 18: 2. Multi saepe unum hominem obsident, Luc. 8: 2. Nisi humana aut bestiarum corpora obsideant, in aëre ferme vagantur, Luc. 8: 31. Per nomina falsorum Deorum homines a vero Deo abducunt, 1 Cor. 10: 20. Se saepe in varias formas transformant, 2 Cor. 11: 14. Terreni suggerunt appetitus crassiores, aërei vero subtiliores, Eph. 2: 2. Unde multa praedicere et stupenda edere possint, 1 Cor. 12: 2. — Daemonum genera multa, 2: 2. Apparentium species tactum non patitur, Luc. 24: 39. Daemonum legio, Luc. 2: 13. Daemonum princeps Deus huius seculi cur vocetur, 2 Cor. 4: 4. Cur Pater generis Diabolorum, Ioh. 8: 44. Ipse Adamum non decepit sed aliquis ab eo submissus. Satan et Diabolus eximie dicitur, Matth. 25: 41. Daemonum principis vi ac potestate pro ultimo remedio incantatores adversus malos Spiritus utebantur, Matth. 12: 24. Daemones aliorum Daemonum vi coactos aliqua facere, suppositio Pharisaeorum a Magis accepta, Matth. 12: 25. Daemones morbos hominibus immittere opinio Iudaeorum vetus, Luc. 13: 11.

Daemones subiiciuntur cuilibet credenti, Marc. 16: 17. Eorum carcer ubinam sit, Luc. 8: 31. Daemoniorum imperii casus, Luc. 10: 8.

Daemoniaci plerumque furore simul corripuntur, Marc. 5: 15, Ioh. 10: 20. Ner-

vorum convulsiones perpeti solent, quas sequitur oris despumatio, Marc. 1: 26. Quidam per intervalla vexantur a Daemone, Marc. 9: 25.

Dalmatia Italiae obiacet, 2 Tim. 4: 10.

Damascus sub Arabum erat regno Pauli tempore, 2 Cor. 11: 32, Gal. 1: 17. Prima gentium, cui Paulus Euangelium annuntiavit, Gal. 1: 17. Commorabantur ibi multi Christiani, Act. 9: 19.

Damnare in alio non debet quis, quod sibi permittit, Ioh. 7: 24. Damnat se vir potens, qui furenti plebi serviliter morem gerit, Ioh. 19: 4. Damnasse mundum Noë cur dicatur, 2 Petr. 2: 5. Damnnari nemo poterat Lege Mosis nisi causa per testes duos probata, 1 Tim. 5: 19.

Damnati apud Iudaeos et Romanos ad supplicium ducebantur extra urbem vel castra, Matth. 27: 32. Eorum corpora non aliter sepeliuntur, quam si fuerit petatum et permissum, Matth. 27: 58.

Damnatorum ad bestias sors erat omnium infima, 1 Cor. 4: 9.

Damnatio cur pro morte dicatur, Rom. 5: 16. A damnatione rei statim sacris vesici Hebraeis non licebat, Ioh. 18: 28.

Damnatum ad tempus facere maximum interdum est lucrum, Luc. 21: 18; intelligitur post subductas rationes, Luc. 21: 18; non accipit qui melior fit, 2 Cor. 7: 9; semper metuendum est, Matth. 24: 42; unde aestimandum sit, Luc. 6: 35.

Dan

Dan tribus ad unam familiam Hussim recidit, quae et ipsa ante Esdrae tempora bellis interit, Apoc. 7: 5.

Daniel Christi figura, Apoc. 5: 5. Ab Angelo tempus inquisivit liberationis per Christum, 1 Petr. 1: 11. Praedixit eversionem Hierosolymorum per Titum, Matth. 24: 15. Eodem tempore ad Danielelem foveae leonum inclusum venit Darius, quo mulieres ad Christi sepulchrum, Luc. 24: 1. Danielis encomium, Matth. 24: 15. Obsignatio in leonum spelunca imago fuit obsignationis corporis Christi in sepulchro, Matth. 27: 66. Oracula Christi tempora spectantia Iudaeis non Chaldaeis tradita sunt, Matth. 2: 1. Vaticinium de imperio aeterno in Christo impletum est, Act. 10: 36. Danielis versio Graeca Theodotionis est, non LXX, Matth. 24: 15.

Dare pro promittere daturum, Ioh. 13: 3, 17: 2. Dandi verbum saepe cum effectu intelligitur, Ioh. 6: 37, 65, 17: 2, 11; interdum sine effectu, 2 Cor. 6: 1, 10: 5. Dat qui per alium dat, Ioh. 6: 11. Dare corpus dicitur qui vexandum aut occidendum praebet, Ioh. 6: 51. Dare se Christo est credere, Ioh. 6: 45.

Daricorum nomen unde, Matth. 22: 20.

David quare appellatus *ναρδάκης*, Act. 7: 8. Christi typum gessit, Matth. 1: 22, 26: 38, 27: 11, Luc. 24: 26, Ioh. 10: 11, 13: 18, 15: 25, 18: 1, 8, 19: 24, Act. 2: 26, Rom. 15: 3, Hebr. 1: 3, 2: 12.

Annis ferme quadraginta regnavit, Act. 13: 20. An Absalomo veniam dederit, Matth. 27: 15. Convivia gentilitia semper Bethleemi celebrare solitus erat, Ioh. 7: 42. Cur labi permissus, 1 Tim. 1: 16. Panes propositionis comedendos a quo acceperit, Marc. 2: 26. Quosnam Reges et gentes subegerit, Luc. 1: 33, Hebr. 11: 33, Apoc. 22: 16. Quomodo distribueret Sacerdotum functiones, Act. 1: 25. — Davidis dominus nemo potest esse nisi coelestis et aeternus, Hebr. 7: 17. Davidis filius Christus dicitur, Matth. 1: 1, Ioh. 7: 42. Davidis liberatio a vi Saulis figura liberationis a corpore peccati, mundo, morte, Diabolo, Luc. 1: 71. Pugna cum Goliatho et evectio in regnum cuius rei figura fuerit, 1 Cor. 1: 28. Eius sepulchri locus, Act. 2: 29. Davidis oris Spiritus Sanctus quisnam, Act. 4: 25. Davidis urbs solium Messiae promissum; Luc. 24: 47. Davidi lucernam dedisse dicitur Deus, multo post mortem eius tempore, Gal. 3: 18.

Debere quis proprie, quis improprie dicatur, Rom. 15: 27; servi Domini possunt non quidem civiliter sed naturaliter, Phil. 19.

Deborae hymnus qualis, 1 Cor. 14: 26.

Decalogus Angelis tribuitur, Ioh. 12: 29. Non omnia delicta, quae lex civilis punnit, sed in quoque genere summa tantum comprehendit, Matth. 5: 27, 33. Decalogi praeceptorum divisio

et

- et differentia, Eph. 6: 2.
- Decem homines facere Ecclesiam Matth. 18: 17.
- Decembris dies 25 ex instituto Ecclesiae Romanae habetur pro natali Domini, Luc. 2: 8.
- Deceptores quinam perniciosissimi, I Ioh. 2: 21.
- Decimae Pharisei etiam ea subiiciebant quae controversi iuris erant, Matth. 23: 23, Luc. 18: 12. Decimam de praeda Deo dare mos vetustissimus, Hebr. 7: 2. Decimas accipere a popularibus alicuius dignitatis est, Hebr. 7: 5.
- Decretum Dei dicitur esse definitum de eventu, non de actionibus hominum, Luc. 22: 22. Decretum Dei de Christo exaltando, Luc. 24: 26, Ioh. 3: 14; de vocatione gentium Deus per Iesum aperuit, Act. 10: 36. Decretum Dei benevoli de piorum malis, Hebr. 12: 6. Decretum Dei Patris generale quid, Ioh. 6: 39. Decreti Divini in mysteriorum revelatione aequitas et sapientia, Matth. 11: 26; peremptorii exemplum, Luc. 10: 20, Hebr. 3: 19. Decreto, excludente omnem actum humanae voluntatis, numerus servandorum non est definitus, Luc. 13: 24. Decreto non parum ponderis adfert concors sententia, Act. 15: 24. Decreta Dei diversi sunt generis, Luc. 2: 34, Eph. 1: 5. Decreta firma et immutabilia Deo soli tribuuntur, Ioh. 6: 6. Decreta Apostolorum qualia comparatione praeceptorum Mosis, Act. 16: 4.
- Decumandi vox ad res et ad personas refertur, Hebr. 7: 5.
- Decumatio legionum monstrat quid omnes meruerint, Luc. 13: 2.
- Decuriones, Matth. 27: 57, Luc. 19: 47. Decurionum primi quomodo appellati et quot in singulis civitatibus, Act. 13: 50.
- Decurrere laborem, Hebr. 12: 1.
- Defensio etiam est ubi factum negatur, Act. 22: 1. Defensio ab ultione differt, Matth. 5: 39. Armata adversus publicam potestatem illicita est, Matth. 5: 40, 26: 52. Defensionem quando silentium praestet, Matth. 26: 63.
- Deficientes voluntarie a fide Christiana per nullas victimas iuvabuntur, Hebr. 10: 27.
- Defectio a Christianismo quantum sit peccatum, Hebr. 6: 6. Cui rei comparetur. Defectionis initium desertio conventus, Hebr. 10: 25.
- Defectores fieri possunt qui iam acceperunt Spiritum Sanctum, Hebr. 6: 6, 10: 29.
- Deiotarum a Senatu Romano Rex appellatus, Act. 17: 7. Ei in multa senectute urbem condenti quid dictum fuerit, Matth. 20: 6.
- Deletorum e libro vitae nulla habebitur ratio, Apoc. 20: 12.
- Delicati quinam vocabantur, Rom. 2: 1.
- Deliciis studentes pietatem negligunt, Heb. 13: 9.
- Delictum facere dicitur qui causam delinquendi dat sua culpa, Marc. 10: 11. Delicta minora sacrificiis expiabantur, maioribus mulcta aut verbera indicebantur, maximatorum poena mors erat apud

- apud Hebraeos, Luc. 6: 22, 15: 2. Delicta parentum etiam suppliciter agnoscere praecipitur Hebraeis, Matth. 27: 25. Delictorum tria genera, infortunia, peccata, iniuriae, Luc. 23: 34.
- Delirandi vox cui rei propria, Luc. 9: 62.
- Demas quale nomen, et cuius, Col. 4: 14, 2 Tim. 4: 10.
- Demetrius Rex ius confugii concessit Templo Hierosolymitano, Matth. 24: 15. Eius insolentia, cum Diis se aequaret, coelitus notata, Matth. 27: 51. Demetrii apud Livium poenitentia quae, Act. 25: 11.
- Democritus interfectores maleficorum innocentes pronuntiat, Matth. 5: 43.
- Demonstratio Spiritus et virtutis, quae erat in Apostolis, omnibus demonstrationibus praestat, 1 Cor. 2: 4.
- Denarius diurnum est stipendium, Matth. 20: 2, Apoc. 6: 6. Est nummus quo tributa solvi solebant, non tributi modus, Matth. 22: 19.
- Dendrophori, professio gentilitia, Apoc. 13: 17.
- Dentes leonis, proverbiale est, Apoc. 9: 8.
- Dentibus frendere, gestus vehementer irascentium, Act. 7: 54.
- Depellere a communione vel de Ecclesia, Luc. 6: 22.
- Deponere eius est proprie qui dominium rei habet, Luc. 23: 46.
- Depositum cur vocetur Evangelica doctrina, 1 Tim. 6: 20.
- Depositum duplex, Dei apud nos, et nostrum apud Deum, 2 Tim. 1: 12. Depositum qui abnegant infames sunt
- apud omnes gentes, 1 Tim. 1: 18.
- Deprecatio humilis Deo magis placet quam externa sanctorum cum confidentia superba, Luc. 18: 14.
- Deprecatores quid facere soleant, Luc. 23: 34, Philem. 1, 2.
- Deputationis arborum usus, Ioh. 15: 2.
- Descendere dicuntur, qui ab Hierosolymis mare versus eunt, Act. 24: 1, 25: 5. E coelo dicitur Christus, quia a Deo singulariter missus est, Ioh. 6: 38, 41. Deus dicitur, quoties magni aliquid dicturus est aut factururus, Apoc. 10: 1. Descendere in abyssum, Luc. 8: 31.
- Desciscentium a Divinis legibus descriptio, Rom. 1: 31.
- Desertum comparate pro oppidis minoribus et provinciis, Apoc. 12: 6. Gehennae aliquando respondet, Hebr. 3: 17. Deserta Pseudo-Christorum et impostorum refugio, Matth. 24: 26.
- Desertores civilis societatis cur Christiani dicti fuerint, 1 Petr. 4: 4. Desertorum a Legis professione apud Iudaeos poena, Matth. 26: 28, Luc. 6: 22.
- Desiderium bene vivendi non sufficit ad salutem, 1 Ioh. 3: 7, 18.
- Desideria maxime naturalia quatenus sint, Matth. 26: 41; naturalia vivendi, evitandi dolorem et probra, in Christo fuere, Ioh. 12: 27.
- Deucalion Noae comparatur, Matth. 24: 39.
- Devovendi se formula frequens in Veteri Foedere, Matth. 26: 74. Devovendi

se et liberos mos vetus fuit, Matth. 27: 25.

Deus cur solus sapiens dicatur, Rom. 16: 27. Dicitur Christi Deus et Pater eximie, et per ipsum noster, Rom. 15: 6. Esse dicitur ubi maxime mira operatur, 1 Cor. 14: 25. Est immutabilis etiam consiliorum eius exitus conditionate suspendatur, Luc. 7: 30. Est invisibilis, Ioh. 1: 1, 1 Ioh. 4: 12. Est ubique, Ioh. 4: 21. Fidelis in comminationibus et promissis, 2 Tim. 2: 13. Figulus dicitur Platoni, Rom. 9: 21. Formam humanae similem non habet, nedum peiorum animalium, Rom. 1: 23. In coelo cur potius esse dicatur quam alibi, Matth. 5: 16. Non est surdus ad iustas preces, Ioh. 9: 31, Iac. 1: 5, 5: 16. Nostra opera beator fieri non potest, Luc. 17: 7, Act. 17: 25, 1 Tim. 1: 11. Omnium Dominus, piorum Deus, Luc. 1: 68. Patrem quo sensu se dicat, Luc. 3: 38. Pater Spiritum cur dicatur, Act. 17: 25. Prodigus non est potentiae suae, Luc. 23: 8. Qua nota distinguatur a Diis falsis, Act. 14: 15. Quomodo membra habere dicatur, Matth. 8: 11. Quomodo dicatur nobiscum esse, Matth. 1: 22. Quo sensu dicatur Deus alicuius, ac nominatum Abrahami, Isaaci et Iacobi, Matth. 22: 32, Rom. 1: 8, Hebr. 11: 16, Apoc. 21: 7. Non vocatur Deus cuiusquam ante vitae huius exitum, Matth. 22: 32.

Deus ad affligendos bonos et malos quorum opera utatur,

Apoc. 9: 11. Ad calculos vocandus non est, Luc. 17: 7. Alia vult praecedant alia consecutanea, Luc. 2: 34. Alternis beneficia praestat, et officia exigit, Matth. 13: 58. Ante Christi tempora neminem admisit ad arcana sua pernosceda, 1 Cor. 2: 16. Arcana sua non revelat nisi se amantibus, id est, inquirerentibus, 1 Cor. 2: 9. Arrolationes novit in veri testimonium trahere, Matth. 2: 1. Bene utenti datis dat plura, Act. 10: 3. Beneficia sua cumulatis implet quam verba ferunt, Matth. 11: 5, Marc. 8: 31, Act. 15: 16. Beneficiorum suorum rationes nemini reddere tenetur, Rom. 9: 1, 11: 36, Hebr. 2: 4. Christum, Mosem et Aro-nem quo sensu dicatur fecisse, Hebr. 3: 2. Cordis munditiam ut efficit, ita et laude et praemiis prosequitur, Rom. 2: 28. Cum foenore redditurus est piis si quid eorum ad tempus interit, Luc. 21: 18. Cum ignoscit, causas primarias et finales habere solet, 1 Tim. 1: 16. Cur ex unius semine totum genus humanum produxerit, Act. 17: 26. Cur omnibus bene velit, 1 Tim. 2: 5. Debitor noster non est nisi ex misericordiae promissione, Luc. 17: 7. Deserit qui ipsum deserunt, Rom. 1: 24. Est in nobis per operationem, nos in Deo per obedientiam, 1 Ioh. 4: 13. Etiam in animis regnat, Luc. 7: 14. Exhibere potest quae non conspicimus, Hebr. 11: 3. Facile efficit difficilima quaeque, Marc. 10: 27.

Fecisse dicitur quod facere decreverat; Hebr. 2: 10. Flagitiis exaequat poenas, Matth. 23: 35, Ioh. 3: 17. Hominem totum sibi poscit, Matth. 6: 33, 1 Cor. 6: 20, Apoc. 3: 2. Homini iram cum remittat, non statim omnia tolluntur quae medicinae aut poenae temporalis rationem habent, Luc. 1: 18. Homines cur creaverit, 1 Cor. 8: 6. Homines singulos curat, animantium vero tantum genera, Iac. 4: 4. Honorem suum extraneo non concedit, Ioh. 5: 23. Idolatriam dissimulasse cur dicitur, Act. 17: 30. Illustrat eos, qui vitiis suis non patrocinantur; Ioh. 7: 17. Inevitabiles vobis non iniicit necessitates ad peccandum, Iac. 1: 13. In nobis coronat sua dona, Luc. 19: 16. In nobis summa benignitate sevit vitae melioris studium, Luc. 17: 7. Interpretatur facta et dicta hominum non ut ipsi volunt, sed ut aequum est, Matth. 23: 29. Ipse solus scit quid suae bonitati ac severitati conveniens sit, Rom. 9: 17. Iuste agit cum omnibus imperiis et hominibus, Apoc. 16: 5. Libera vult obsequia non coacta, Act. 26: 19, Apoc. 22: 11. Magna providentia curavit ut novae terrae patescerent, gente aliqua exundare incipiente, Act. 17: 26. Meminisse populi sui quando dicitur, Luc. 1: 54. Mens aeterna et optima cum sit, mentem potissimum spectat, Rom. 2: 28, 10: 12. Multis unius pii hominis causa benefacit,

Act. 11: 14. Natura Dei ex operibus, doctrina ex praedicationibus cognoscitur, Rom. 1: 21. Neminem excludit, Act. 28: 30. Nil frustra facit, 2 Tim. 3: 16. Non fallit, si nos eum non fallimus, Gal. 3: 20, Hebr. 6: 18, 10: 23. Non ignoravit futuros qui veri doctrinam crudeli odio insectarentur, Luc. 22: 22. Non tantum de actionibus, sed et de cogitationibus et consiliis hominum iudicat, Hebr. 4: 12. Non tantum se bonum ostendit, sed et bonos facit sibi credentes, Rom. 3: 26. Non omnes quos indurat, in perpetuum indurat, Rom. 11: 8. Nos prior dilexit, Ioh. 3: 16. Nos vocavit, 1 Petr. 2: 9. Omnia fecit nostri causa, 1 Tim. 1: 2. Omnium salutem desiderat, sed impiorum intima studia vult detegi, Luc. 2: 34. Deus omnia efficere potest in usum confidentium, Marc. 9: 23. Operatur in nobis et velle et perficere, Phil. 2: 13. Patitur interdum ad tempus amicos suos improborum iniuriis vexari, Luc. 18: 7. Poenitentiam non omnibus qui petunt, sed quibus vult, concedit, Act. 8: 22. Poenas luentibus impiis virtuti sua praemia conservat, Luc. 17: 29. Pravorum hominum facta sua dispensatione dirigit, Matth. 27: 9. Promissionibus cur addiderit iusiurandum, Hebr. 6: 13. Opifex mundi, Apoc. 14: 8. Pulchrum creavit mundum, sed caducum, Rom. 8: 20. Qua conditione det Spiritum suum, Rom. 8: 11. Quando

do ascendere, quando descendere dicatur, Act. 7: 34. Quando alicui adesse dicitur, Ioh. 3: 2. Quia omnipotens est, effectum dat quod vult, Act. 4: 28. Quid in homine respiciat, Matth. 20: 16. Quomodo dispensationes suas temperet, Matth. 11: 25. Quomodo nos confirmet, 1 Cor. 1: 8. Quos pro filiis habeat, Rom. praef. Quot modis voluntatem suam patefaciat hominibus, Matth. 1: 20. Repensat bona et mala facta, Hebr. 11: 4. Rimulis quibusdam penetrare solet in aulas sibi aliquin nimium praeclusas, Luc. 8: 3. Saepe ea mala cur permittat ad quae homines sua sponte feruntur, Matth. 24: 6. Scrutator cordium solus est, Marc. 2: 7, Luc. 16: 15, Act. 1: 24. Semper cum vivat, semper etiam poenas sumere potest, Hebr. 3: 12. Semper et ubique adest piis, Act. 7: 29, 17: 17, Iac. 1: 17. Semper operatur, Ioh. 5: 17. Se diligentes non potest non summe diligere, Rom. 8: 28. Spiritum suum dat, ut arrhabonem vitae aeternae secuturae, Rom. 8: 11. Spiritu suo facit, quod homines verbis et exemplis, Rom. 16: 25. Statim exaudit, at non statim dat, 1 Ioh. 5: 15. Sub qua conditione orandus sit, Rom. 1: 10. Summum bonum praecepta sua spernentibus non dat, Rom. 8: 13. Tarditatem supplicii gravitate compensat, et cur, Matth. 23: 32. Temporibus ultionis puniendorum mentes occaecat, Matth. 24: 16.

Ubi plus contulit, plus etiam exigit, Rom. 3: 20. Verbum suum apud nos, nos spiritum nostrum apud Deum deponimus, 2 Tim. 1: 12. In Veteri Testamento omnia per Angelos, in Novo per Christum maxima, minora per Angelos exsequitur, Apoc. 5: 2. Ultra vires neminem tentat, 1 Cor. 10: 13. Deus conspicitur in operibus, et apertissime in Filio, 1 Tim. 1: 17. Cur clementem et beneficum se ostendat per et propter Christum, Eph. 1: 6. Cur Iudaeis permiserit de Christo agere quae vellent, Act. 2: 23. Cur sanare non velit nisi in Christum credentes, Rom. 9: 19. Cur voluerit prophetias impleri in Messia magis ad verba, Act. 2: 25. Iesum resuscitando e mortuis maximum eius doctrinae testimonium praebeuit, Act. 17: 31. In Christo aestimatus est triginta siclis a Pontificibus, Matth. 27: 9. In Christo restituit domum Davidis, Act. 15: 16. Per Christum ostendit et potentiam suam ad homines convertendos et sapientiam, 1 Cor. 1: 24. Per Christum regnat semper, ibi vero eximie ubi libere praedicatur Euangelium, Col. 4: 11, Apoc. 11: 15. Per Filium noscitur, Ioh. 5: 37. Post Christum missum noluit aliam salutis esse viam quam per Christum, Act. 11: 14, 2 Ioh. 9. Tempora Messiae ob oculos habuit in omnibus actionibus prisci seculi, 1 Cor. 10: 11. Voluntatem suam nobis per Christum

- testatam fecit, 1 Cor. 2: 1. Deus cur exiguam terram dederit Iacobi posteris, et primum decem, deinde duas tribus spargi siverit in oras longinquas, Act. 15: 18. A Iudaeis desertus vicissim ipsos abdicavit a tutela sua, Rom. 3: 5. Fecit in Iudaeis, quod fieri solet in rationibus putandis, Rom. 9: 28. Id perinde aestimat quasi secum iurgati essent Israëlitae altercantes cum Mose et Aarone, Hebr. 3: 8. Israelitas eximia quadam semper prosequitur misericordia, Luc. 1: 55. Iudaeos invitare voluit ad obedientiam Evangelii etiam exemplo Gentium barbararum, Matth. 24: 14. Propitium se ostendebat populo, praesentiae suae signum ostendendo inter Cherubinos, Hebr. 9: 5. Quibus temporibus et modis Hebraeorum Patribus locutus fuerit, Hebr. 1: 1. Se saepe clementem Israëlitis ostendebat propter Abrahamum, Isaacum et Iacobum, Eph. 1: 6.
- Deus post resurrectionem suam Christus primum appellatus fuit, Ioh. 20: 28. Deus nunquam vocatur Christus a Paulo ubi Patris est mentio, 1 Cor. 7: 6. Dei nomen Patri, Domini Filio tribuit Paulus cum de utrisque loquitur, Rom. 9: 5. Dei nominis duplex significatio, Rom. 3: 29.
- Deus nullus apud Romanos colebatur, nisi ex decreto Senatus, Act. 16: 21, Apoc. 17: 3. Deus regnavit, in Psalmis semper aliquid magnum significat, Apoc. 19: 6.
- Dei actiones non videmus, sed ex operibus cognoscimus, Rom. 1: 20. Arbitratu eius liberrimo miracula dispensantur, Luc. 4: 26. Beneficentia eius summa temporibus Apostolorum unde maxime intelligi possit, 1 Cor. 14: 26. Bonitas in dissimulandis et transmittendis peccatis, Rom. 3: 25. De potentia eius dubitant, qui Deum nihil aliud esse quam ipsam naturam putant, Rom. 4: 21. De essentiali eius praesentia opiniones variae, Act. 17: 27. Dona eius finem nesciunt, Marc. 16: 17. Eius filii sunt omnes homines, ortu et animo, Luc. 15: 19, Act. 17: 28. Honor eius ne ullo nostro facto laedatur, cavendum, 1 Cor. 10: 31. Honor eius purissimus in quo cultu situs sit, Act. 17: 29. Eius in homines benevolentia, Matth. 25: 41, Ioh. 6: 45, Act. 14: 17. Eius iudicium cur nemo effugere possit, Rom. 2: 3. Iudicii eius adversus Pharaonem ratio, Rom. 9: 17. Iudicia eius quaeenam dicantur, Matth. 5: 22. Iudicia eius atrocia cur maxima beneficia praecedant, Act. 2: 16. Laudes canendo solebant pronuntiari, 1 Cor. 14: 15. Maiestas eius maxime conspicitur in operibus naturam superantibus, Ioh. 11: 40, 1 Cor. 4: 20. Mandatum decretis Sapientum praeponendum est, Act. 11: 3. De misericordia eius nunquam desperandum, 2 Cor. 2: 11. Dei nomen cum possessivo casu adiuncto quid significet, Matth. 22: 32. In ver-
bis

bis saepe subintelligitur, Matth. 17: 23. Gentibus incognitum, et Iudaeis vulgo pronuntiare non licebat, Act. 17: 23, Iac. 5: 12. *Τετραγράμματος* cur Iudaei pronuntiare desierint, Matth. 22: 44. Quamque varie a variis gentibus expressum fuerit, ibid. Dei osoros quinam recte dicantur, Rom. 1: 30. Dei proprietates omnes ex solo foedere Sinaitico metiebantur Iudaei, Luc. 15: 2. Regnum hic inchoatur, consummabitur post resurrectionem, Act. 8: 12. Dei res dicantur quae eximiae sunt, Act. 7: 20. Dei sumus iure creationis et redemptionis, Ioh. 17: 9, 1 Cor. 6: 20. Verbum exemplar hominis, Ioh. 1: 10. Verbum eius et Spiritus dicuntur membra, pignora et instrumenta Dei Latinis, Ioh. 1: 3. Dei efficaciter agentis signum, Act. 4: 31. Eius epitheta, Eph. 1: 17, 1 Tim. 6: 15. Dei est omne quod possumus, Luc. 17: 7. Dei est incrementum dare plantatis et rigatis, Marc. 16: 20, 1 Tim. 2: 4. Dei proprium est dimittere peccata, Marc. 2: 7. Dei bonitas; caet. Vide Bonitas Dei. Dei cultus, vide Cultus Dei. Dei sedes dicitur Coelum tertium, vide Coelum tertium. Deo credere minoris non constat quam Christo credere, Rom. 9: 32. Deo credit qui Christo credit, Hebr. 3: 12. Deo cur honos debeatur, Rom. 1: 21, Eph. 1: 6. Deo fidendum, non vero divitiis, 1 Tim. 6: 17. Deo gloriam

dare quis dicatur, Rom. 4: 20. Deo in perpetuum sepositi abstemiam vitam vivere iubentur, Luc. 1: 15. Deo nitendum et Deo omnia accepta ferenda, Rom. 3: 27. Deo omnes non sunt exosi, qui in incommodis versantur, 2 Cor. 1: 4. Deo omnia esse possibile, etiam gentibus cognitum, Matth. 19: 26. Deo omnia possibile esse quo sensu dicatur, Luc. 1: 37. Deo Patri ut principi causae tribui solet resurrectio Christi, Rom. 8: 11. Ei per mortem Christi quomodo reconciliati sumus, Rom. 5: 10. Deo quae competunt verba, sensu quodam subordinato interdum hominibus tribuuntur, 1 Tim. 4: 16. Deo quae in Veteri Testamento, eadem Christo in Novo tribui solent, 1 Ioh. 1: 52, Apoc. 1: 7. Deo reddimur similes non maiestate sed bonitate, Ioh. 1: 13. Deo servit, qui bonitati rebusque honestis servit, Rom. 6: 22. A Deo descendere quaenam dicantur, Apoc. 21: 2. A Deo fieri quod apparet, rationem habet, etiamsi ea nobis non appareat, Rom. praef. 9: 1. De Deo eiusque decretis nihil certi habemus nisi Deo docente, Col. 2: 8. Ex Deo esse quid sit, Ioh. 6: 44. Pro Deo habemus cuius causa omnia facimus, Phil. 3: 19. Deum benefacere iis, quibus homines maxime nocent, non sine exemplo est, Act. 7: 9. Deum colere nostri officii est, Act. 17: 25. Concipere non possumus sine iustitia, Rom. 2: 2. Deum boni et virtutis

- omnis, fontem esse etiam gentibus notum, Matth. 19: 17. Deum curam avertisse ab humanarum rerum respectu, fons impietatis, Luc. 4: 6. Deum curam humanarum rerum non gerere quinam Philosophi crediderint, 1 Tim. 4: 6. Deum destruere magna et evehere parva, quando praefiguratum fuerit, 1 Cor. 1: 28. Deum esse et nostri curam gerere etiam a Barbaris affirmatur, Hebr. 11: 6. Deum unum esse, cur fundamentum fidei in Christum sit, Iac. 2: 19. Deum esse qui creasset mundum, aut non credebant gentes, aut quis esset ignorabant, Act. 17: 23. Deum esse corporeum an crediderint Samaritae et Iudaeorum quidam, Ioh. 4: 22. Deum honorare praecipue fit obsequendo, 1 Cor. 6: 20. Deum ignorant, qui voluntatem eius ignorant, 1 Thess. 4: 5. Deum in Messia fore digito monstrabilem dicunt Thalmudici, Hebr. 1: 6. In nobis esse quid significet, et quid eius sit certissimum argumentum, 1 Ioh. 3: 24. Deum offendere quis dicatur, Act. 15: 10. Deum qui irritant praeda sunt Diaboli, 1 Cor. 10: 9. Deum tentare quid sit, 1 Cor. 10: 9. Deum velle coli a gentibus, et vicissim summa beneficia conferre a Prophetis praedictum, Rom. 3: 29.
- Deorum falsorum nomina Iudaei levi flexu in contumeliam mutabant, Matth. 10: 25, Apoc. 9: 11. Deorum multitudinem quo colore defendebant Philosophi, Col. 2: 18. Deorum nomine quid intelligere se dicebant Philosophi, Rom. 1: 25. Deos falsos colere et verum spoliare non multum distat, Rom. 2: 22. Dii gentium erant homines mortui, 1 Cor. 8: 1, 2 Cor. 6: 16. Quibus nominibus a Iudaeis et Christianis vocati fuerint, Act. 14: 15, 17: 16, Rom. 2: 21, 1 Cor. 8: 4, 10: 20, 1 Ioh. 5: 20. Dii et Domini Imperatores post mortem vocabantur, Apoc. 13: 5. Dii aurei et argentei quinam Iudaei dicti, Act. 23: 5. Diis suis si maledicat, peccat insigniter paganus, 2 Thess. 2: 4.
- Divina cognoscere per se homo non potest, Luc. 16: 25, Ioh. 9: 6, 2 Cor. 4: 7; humanis potiora sunt putanda, Act. 4: 19; in modum humanarum rerum explicari solent, Rom. 14: 10. Divinae severitatis adversus Romanos et Iudaeos causa, Rom. 2: 9.
- Deuteronomium quomodo appellatur Philoni, Matth. 22: 37; quidque contineat, ibid., Luc. 10: 26.
- Dextra virtutes et benedictiones, sinistra vitia et maledictiones notat, Matth. 25: 33. Dextra Dei quid significet, Rom. 8: 34. A Dextra venire, boni ominis signum, Luc. 1: 11. Dextram dare apud Hebraeos societatis signum, Gal. 2: 9. Dexter locus eius est qui Regi proximus est, Matth. 20: 21, Hebr. 1: 3.
- Diabolus pro tota universitate malorum Daemonum, Ioh. 8: 44, Eph. 6: 11. Diabolus causa mortis Christi, Ioh. 16:

16: 11. Eorum accusator est qui vitis se dedant, Hebr. 2: 14. Ecclesiam Christi ubique infestare voluit, Apoc. 12: 15. Habet imperium mortis, Ioh. 14: 30, Hebr. 2: 14. Quid ei pro morte sit, Ioh. 16: 11. Homicida et mendax fuit, cum primos homines seducebat, Ioh. 8: 44. Ibit quo ministeria eius praecesserunt, Apoc. 20: 10. Magnam viam ad nocendum habet, Apoc. 13: 2. Non peccat tantum, sed et alios ad peccandum instigat, 1 Ioh. 3: 8. Ob superbiam de coelo deiectus est, 1 Tim. 3: 6. Quomodo ante adventum Christi in mundo regnaverit, Ioh. 12: 31. Saepe repulsus auferiet, et cur, Iac. 4: 7. Tentat, Iac. 1: 15. Verum corpus inferre nequit, sed phantasma, Luc. 24: 39. Verum falso permiscere solet, Luc. 4: 6. Diabolus et qui eum imitantur quomodo eximie vocentur, 2 Thess. 2: 4. — Diaboli astutia ad tollendam religionem Christianam, Matth. 24: 11. Eius instigatione ortae vexationes Christianorum, Matth. 24: 8. Eius in malos visibile dominium unde appareat, Ioh. 20: 23. Eius regnum in hominum animos, Apoc. 13: 2. Sapientiae eius resistendum per Dei sapientiam, Iac. 4: 7. — Diabolo proprium atque perpetuum est male agere, 1 Ioh. 3: 8. Diabolo, cultui, pompae et Angelis eius renunciabatur olim in Baptismo solemniter, Matth. 28: 19. Diabolo serviunt qui colunt idola, Apoc. 13: 4. Diabolo locum dare

dicitur qui ei aditum ad se aperit, Rom. 12: 19. — Diabolum vinctum liberat qui peccat, Apoc. 20: 7. Per fidem vincere debemus, Hebr. 11: 33.

Diaconus in Ecclesia quodammodo imaginem gerit Spiritus Sancti, Rom. 8: 26. Diaconus, id est, minister quo sensu dicatur Christus, Rom. 15: 8. Diaconi in primitiva Ecclesia ex optimis de Christiana plebe eligebantur, 1 Tim. 3: 13. Diaconi discipulis septuaginta Christi comparantur, Luc. 10: 1. Eorum munus in Ecclesia, Luc. 4: 20, Iac. 2: 3. Ex Diaconis optimis Presbyteri eligebantur, ibid. Preces pro Diaconis electis, ibid. Diaconis quando ius baptizandi concedatur, Act. 8: 38. Diaconos ordinare quorumnam sit, Act. 6: 6.

Diaconissae Ecclesiae Christianae, Luc. 4: 20, Rom. 16: 1, 1 Tim. 3: 2. Earum institutio et abrogatio, Luc. 2: 37.

Diademata ius plenum in subditos significant, Apoc. 13: 1. Tot sibi imponere solebant Reges, quot alios Reges devicerant, Apoc. 19: 12. Diademata septem pro septem Caesaribus, Apoc. 12: 31.

Diagorae opinio de Deo, 1 Tim. 6: 4.

Diana Ephesia Magna dicebatur, Act. 19: 10. Haeres a Romanis testatoribus institui poterat, ibid. Pedibus, zonae et coronae literas aenigmaticas inscriptas habebat, Act. 19: 19. Simulachrum eius cur de coelo delapsum credebatur, Act. 19:

35. Eius templum Asiae commune erat, Act. 19: 10, 27. Fuit ante tempora Amazonum et Liberi Patris, ibid. Dianam Ephesiam coronatam fuisse quinam testes sint, Act. 14: 13. Dianae templum celebre Pergae, Act. 13: 13. Dicarchaea vetus Puteolorum nomen, Act. 28: 13.
- Dicere pro cogitare, Ioh. 9: 41, Hebr. 6: 16; pro facere aut moliri, Ioh. 19: 12; pro significare, Ioh. 8: 27.
- Dictum cuiusdam de Christo contra Iulianum Apostatam, Matth. 13: 55; de bonis Principibus, Matth. 20: 25. Dictum quorundam in mare pecuniam proficientium, Matth. 19: 21. Dictum sapienti sat est, 1 Ioh. 2: 20. Dicta quaedam simpliciter et absolute, comparate intelligenda, Matth. 5: 18. Dicta similiter gentium multarum unde veniant, Apoc. 20: 12.
- Didrachmum a Iudaeis pensatum est in usum Templi ad ipsa Vespasiani tempora, Matth. 17: 24; dari solitum in usum Templi, impensum in usus Capitolii, Iac. 5: 1.
- Dienses cuiusnam iuris fuerint, Act. 16: 12.
- Dies ab occasu solis incipiebat apud Hebraeos, Ioh. 20: 1. Apud Prophetas male a quibusdam pro anno accipitur, Apoc. 2: 10. Pro iudicio dicitur, 1 Cor. 4: 3; pro tempore, Hebr. 4: 8, 8: 9; 12: 10. Dies dicitur praesentia Christi conspicua, Luc. 17: 34, Ioh. 9: 4, 12: 35. Dies apud Deum mille anni, 2 Petr. 3: 8. Dies venisse dicitur, qui de proximo imminet, Matth. 26: 17. Dies Dei eadem quae Christi, 2 Petr. 3: 12. Dies Dominica Graecorum more dies Solis a Iustino nominatur, Apoc. 1: 10; discipulis in memoriam resurrectionis Dominicae conventibus dicata, Ioh. 20: 26, Act. 20: 7. Dies Domini vocantur dies omnes beneficiis aut poenis illustres, Act. 2: 20. Dies iudicii universalis per excellentiam dicitur illa dies vel dies Domini, 2 Tim. 1: 12; 2 Petr. 3: 10. Cur tempus eius suis non revelaverit Christus, 1 Cor. 15: 52. Ab eo vivum se deprehendi posse Paulus credebat, 2 Cor. 5: 3. Omnium tum facta et cogitata nudabuntur, Ioh. 12: 48. Dies legalis non computatur de tempore ad tempus, Matth. 12: 40. Dies nativitatis Domini dubius habetur, Luc. 2: 8. Diei partitio apud Hebraeos, Matth. 27: 45. Diem dicere quid sit, 1 Cor. 4: 3. Diem magnam vocant, quae Constantinus Romam cepit, Apoc. 16: 14. Dies civiles, Luc. 4: 2. Dies solemnes post victimas pacificas convivii celebrari solebant, Iac. 5: 5. Dies spontanei ieiunii apud Iudaeos secundus et quintus, apud Christianos quartus et sextus, Luc. 18: 12.
- Differentia inter Baptistae et Christi sapientiam, Matth. 3: 16; inter scripta Prophetarum et Apostolorum, Matth. praef. 3. Differentia dispensationis temporum indicata diversis nubibus, Matth. 17: 5. Differentias quasdam exigunt tempora, per-

personae et loca, 1 Ioh. 2: 37.
 Digami in ordinem sacerdotalem non eligebantur, et qui fiebant loco deiciebantur, 1 Tim. 3: 2.
 Digitus Dei quid significet, Luc. 1: 51, 11: 20.
 Dignari passive usurpatum, 1 Tim. 5: 17.
 Digni vox congruentiam significat inter actus et honorem actibus redditam, Apoc. 3: 4.
 Dignitas Legatorum Christi, Matth. 23: 34; personae facti aestimationem auget, Ioh. 13: 3. Eius differentia non tollit aequalitatem hominum naturalem, Luc. 24: 28. Eius iactura quando vehementius urat, Apoc. 3: 11. Dignitatis nostrae magna pars est indignitatem ingenue confiteri, Luc. 21: 36. Dignitatis, quae Regiae proxima est, descriptio, Luc. 22: 30. Dignitates Christi, Ioh. 8: 28.
 Dilectio a Deo est, sed et studio nostro indiget, 1 Thess. 3: 12. A Deo Patre et Christo non aestimatur sine praeceptorum observantia, Ioh. 14: 23. Unde nascatur, 1 Tim. 1: 5. An consequens sit condonationis, Luc. 7: 47. Cur plus valeat fide et spe, 1 Cor. 13: 2, Iac. 2: 14. Est everriculum omnis iniuriae, Rom. 13: 10. Fidem perficit, Iac. 2: 22. In altero aevo effectum suo manebit, 1 Cor. 13: 13. In quo maxime spectetur, 1 Petr. 4: 8. Maxima est alterum ut semetipsum diligere, Gal. 4: 12. Per se multum est, sed maius si accedant molesti labores, 1 Thess. 1: 3. Proximi bono

multa fert et de suo remittit, Luc. 6: 30, Rom. 14: 15. Quid peculiariter dici soleat, Luc. 7: 47. Seria et perpetua sine auxilio Divini Spiritus in animum admitti non potest, Luc. 10: 29. Virtutum prima, quaenam habeat effectus, Luc. 3: 2. Dilectio Christianorum inter se propria quae, Hebr. 13: 1. Erga Christianos et non Christianos, 2 Petr. 1: 7. Magnum est in malis lenimentum, Phil. 2: 1. Dilectionis Legalis et Evangelicae differentia, Gal. 5: 14. Dilectio Dei antecedens quae, Rom. 5: 8. Dilectio Dei in Lege praescripta an et quatenus ab homine praestari possit, Matth. 22: 37. Huic praecepto cur simile dicatur praeceptum de dilectione proximi, Matth. 22: 39. Ab his duobus praeceptis quomodo caetera omnia pendean, Matth. 22: 40. Oriuntur ex cognitione Christi, Eph. 3: 19. Dilectio Iudaeis praescripta adversus certos quosdam inimicos ex populo, quousque extendi debeat, Matth. 5: 43. Dilectio Patris et dilectio mundi opponuntur, Ioh. 15: 9. Dilectionis debitum semper et solvitur et manet, Rom. 13: 8. Meritum quale, Luc. 7: 47. Genera, Ioh. 13: 34. Maximum testimonium est mors Christi, Eph. 5: 2. Mos est etiam in iusta commotione modum servare, 1 Cor. 13: 5. Mos non est dissimulare, 1 Cor. 13: 4. Officia quaenam respiciant Hebraeorum victimas pacificas, Hebr. 13: 16. Vis et necessitas, Ioh. 13:

- 13: 34, 1 Cor. 13: 1. Veræ opera nisi ex animo mandato proficisci non possunt, Luc. 18: 12. Dilectionis præceptum suum cur novum dicat Christus, Ioh. 13: 34. Dilectionis Christi imitatio compendium est præceptorum, Ioh. 6: 53, 56, 14: 15, Rom. 15: 7. Quomodo eam imitari debeamus, Ioh. 13: 34, 1 Cor. 13: 2, 2 Thess. 1: 2. Vide etiam Amor et Charitas.
- Diligens proximum Dei causa et Deum diligit, 1 Ioh. 3: 10, 23, 5: 20.
- Diluculo Christus cur docere incipiebat, Ioh. 7: 2.
- Diluvii universalis memoria apud omnes gentes celebrata, Matth. 24: 38, 39. Diluvio comparantur res adversæ, Luc. 12: 49.
- Dimitti inanes quinam dicantur, Luc. 1: 53. Diocles et Diocletianus idem nomen, Act. 13: 9.
- Diogenes receptarum inter homines opinionum derisor, 1 Cor. præf. Corinthi multum versatus, ibid. Eius damnosa sententia, ibid. Eius responsio de rebus quæ in coelo geruntur, Rom. 10: 6.
- Dionysius Areopagita, Act. 17: 34.
- Dionysius Petavius Chronologus accuratissimus, 2 Thess. præf.
- Diotrephes quisnam fuerit, et cuius ingenii, Rom. 12: 3, 3 Ioh. 9.
- Diræ recidunt in caput iniuste eas emittentium, Luc. 6: 22.
- Discedere a sese quid sit, Marc. 3: 21.
- Discernere quando Deus dicatur, 1 Cor. 4: 7.
- Disciplina Militaris, Vide Militaris disciplina.
- Disciplina pueris adhiberi debet simulatque liciti vel illiciti cognitionem haurire possunt, Eph. 6: 4. Disciplina Ecclesiastica magno cum temperamento et lenitate exercenda, Matth. 13: 41. Eius exemplum Christus in Petro dedit, Ioh. 21: 15. Eius regula, Matth. 13: 41. Lenitati cur non obstat, Gal. 6: 1.
- Discipulus dicitur qui venit auditum, Ioh. 8: 31. Discipulus Christi quis, et cur Pontifici notus, Ioh. 18: 15. Discipuli Christi quinam in Novo Testamento vocentur, Matth. 5: 1, Marc. 4: 10, Luc. 6: 17, 10: 1, 17: 22. Septuaginta electi fuere a Christo, Luc. 10: 1. Ignobiles electi fuere a Christo, Ioh. 1: 43. Successores fuere muneris Baptistæ impositi, Luc. 10: 1. Cum Christus caperetur, fugerunt alii citius, alii serius, Matth. 26: 56. Mortis Christi tempus tam cito imminere non crediderant, Ioh. 13: 29. Miracula faciebant vi Magistri, Luc. 10: 17. Eos cum Christoprehendere volebant Sacerdotes, Marc. 14: 51. Eos corpus Christi sepulchro subtraxisse falsa fama unde orta, Matth. 28: 13. Discipuli Christi ex dilectione mutua noti sunt, Ioh. 13: 35. Factis probant fidem suam, Ioh. 17: 25. Eorum gradus tres, Matth. 10: 41. Datur iis Spiritus Christi ut inter se summa pace et dilectione vivant, Act. 10: 36. Eos non vult Chris-

- Christus nisi volentes, Ioh. 6: 67.** Discipuli libenter stare solent arbitrio Magistro- rum, Luc. 12: 13. Provec- tiores inioribus praeficie- bantur, Luc. 11: 53. Qui- nam de Doctoribus suis ma- xime gloriabantur, 1 Cor. 3: 21. Sedebant apud He- braeos ad pedes Doctorum, Iac. 2: 3. Discipulorum cau- sa sunt Doctores, 1 Cor. 3: 21. Discipulis evenire quod Magistro non est mirum, Apoc. 11: 8. Discipulos ma- gistro praesente docere pu- gnabat cum veteri more, Luc. 8: 1; multos sibi at- trahant, qui salutem pro- mittunt vitam non corrigen- tibus, 2 Petr. 2: 3.
- Discretio hominum salutaris** per Evangelii sermonem, Matth. 24: 28, 40, Luc. 17: 37.
- Discrimen ovium et hircorum,** Matth. 25: 32. Tem- porum Legis et Evangelii, Luc. 16: 16.
- Dispensatio Deo et ministris** eius tribuitur, Eph. 1: 10. **Dispensatio Dei circa salu- tem simplex est per fidem in Christum,** 1 Tim. 1: 4. **Dis- pensationis Dei admirandae** enarratio, Eph. 3: 10, Hebr. 9: 8. **Dispensationis Divinae** decreta quoad cognitionem mysteriorum et fidem qualia, Matth. 11: 25. **Dispensatio- nes suas quomodo Dominus** semper temperat, Matth. 11: 27.
- Dispensator procuratore mi- nor est,** Matth. 24: 47. **Eius** laus praecipua fidelem esse, 1 Cor. 4: 2. **Eius officium,** Matth. 24: 45. **Dispensato- ribus quale industriae et fidei** praemium concedi soleat, Luc. 16: 12.
- Dispersiones Iudaeorum no- biliores,** Ioh. 7: 35, 1 Petr. 1: 1.
- Disputandi antiquissimus mos** fuit per interrogationes, Marc. 8: 11.
- Disserendi copia fiebat post** absolutam diurnae sectionis lectionem in Synagoga, Luc. 4: 16.
- Dissimulare, res per se media,** quando vitio non careat, Luc. 24: 28.
- Diversoria multis in regioni- bus extra portas sunt;** quare quovis tempore adventantes recipiant, Luc. 2: 7.
- Dives est qui sua sorte gau- det,** 1 Tim. 6: 6. **Divites** cur vix recipiant salutaria dogmata, Marc. 10: 24; quo- modo a divitiarum contagio immunes fieri possint, Matth. 19: 26. **Divitum multa inter se officia** Christus non pro- hibet, Luc. 14: 12. **Mos eorum est imperiose agere** adversus pauperes, Iac. 2: 6. **Status eorum periculosus,** Iac. 5: 1. **Divitibus com- mendatur studium animi sub- missi,** Iac. 1: 10.
- Divitiae adversus mortem ni- hil possunt,** Luc. 16: 22; an bona merito dicantur, Luc. 12: 18. **Dudm sunt ge- nerum,** 1 Tim. 6: 17. **Im- pediunt nos Deo, ut oportet,** servire, 1 Tim. 6: 9. **In- utiliter saepe pereunt possi- dentibus,** Iac. 5: 2. **Morien- tes relinquunt,** Luc. 16: 9. **Quando fiant bonum spiri- tuale,** Rom. 12: 8. **Summae,** nullius rei plane indigere, Apoc. 3: 17. **Divitiae pro** omni abundantia, Rom. 9: 23,

- 23, 11: 12. Divitiarum et divitum affectiones atque incommoda, Matth. 5: 3, 13: 22, 19: 23, Luc. 16: 13, 19, Divitiarum contemptores erant ore Philosophi Graeci, re vero divitum asseclae, 1 Tim. 6: 1.
- Dividere quando Deus dicitur**, 1 Cor. 7: 17.
- Divortere et discedere dicitur de uxore**, non de viro, Matth. 5: 31.
- Divortii et repudii differentia**, Matth. 5: 31. Divortii lex quid permittebat, Ioh. 4: 18. Ea permissio a Christo improbat, Luc. 16: 18. Quaestio haec pertractata, Matth. 5: 32.
- Diuurnum est, quod ad posteros transit**, Hebr. 11: 25.
- Docere est pascere**, Eph. 4: 11; quid secundo loco significet, Rom. 2: 21. Docere alios magnae dilectionis est opus, Eph. 4: 16; monere privatorum est aliquatenus, Col. 3: 16; omnium Christianorum est, Matth. 5: 19.
- Docere in Ecclesia**, munus proprium Episcoporum, 1 Thess. 5: 12, Iac. 3: 1. Docendi ratio duplex, Matth. 28: 20; regula, Matth. 13: 52.
- Dociles imitandis turpibus ac pravis sumus omnes**, Matth. 23: 15. Dociles ac morigeros quaerit Dei Spiritus, Ioh. 14: 17.
- Doctor quisnam apud Ecclesias honorem consequetur**, 1 Cor. 3: 14. Is honor cuius rei sit praesagium, ibid. Doctores Ecclesiae quinam dicebantur, 1 Cor. 12: 28. Cur sinat vivere aut mori Deus ob Euangelium, 1 Cor. 3: 22. Plus tribuere debent utilitati fidelium, quam Philosophicis disputationibus, 1 Cor. 9: 1. Doctores Legis sedentes de sacris dissertabant, stabant vero cum verba Legis legebantur, Luc. 4: 20, 6: 17. Eorum auctoritas impediēbat Iudaeos, ne coelestia monita reciperent, Matth. 23: 37. Doctores rerum novarum seditionis accusantur, Luc. 23: 5. Doctores stellae vocantur, Iud. 13, Apoc. 1: 16, 12: 1. Doctores coecos fore, quo tempore Deus inter ipsos habitaret, vetus traditio Hebraeorum, Matth. 15: 14. Falsos et veros optima dignoscendi ratio, Apoc. 2: 2. Doctorum multitudinem vetuit Christus, 1 Cor. 1: 13. Doctorum gradus proximus a Prophetis, Rom. 12: 7. Auctoritas et differentia inter Christianos et Iudaeos, Matth. 23: 8, Rom. 12: 7. Doctorum pedum pulvere se sordidare, Luc. 10: 39. Doctoribus dona dantur in usum discipulorum, 1 Cor. 3: 21. A Doctoribus plura Deus exigit, quam ab aliis, Iac. 3: 1.
- Doctrina Christi ad dilectionem tendit**, 1 Tim. 1: 5; accusatur seditionis, Ioh. 18: 19. Cur Euangelium Regni vocetur, Matth. praef. Cur vocetur doctrina Dei Patris, Tit. 2: 10. Cur a Iudaeis reiiceretur, Ioh. 5: 43. Non tollit statuum differentias, Philem. 15. Eius plenior explicatio per Spiritum promissa, Ioh. 21: 25. Per eam homines certi fiunt de regno illo coelesti, Act. 28: 31. Doctrinae Christi excellentia, Col. 2: 9; effectus, 1 Thess.

Thess. 5: 9. Doctrina perniciosissima quaenam sit, Tit. 1: 10; salutaris nobis datur, ut luceat in nobis per facta pietati consentanea, Marc. 4: 21; vera sine vitae totius conformatione nihil prodest, Luc. 6: 47. Doctrinae coelestis compendium dicitur Oratio Dominica, Luc. 11: 1. Doctrinae Iudaicae quales, Hebr. 13: 9. **Dogma** qualis vox, Eph. 2: 12. **Dogma Herodianorum** quale, Marc. 8: 15. **Dogma** nullum reparat eos qui a Christi disciplina deficiunt, Marc. 9: 50. **Dogmata vitanda** eorum quibus pietas summa est rituum observatio et regnum huius mundi, Matth. 16: 6. **Dolona** quid Pollux vocet, Act. 27: 40. **Dolor** nimius quando esse non possit, Luc. 19: 41. **Dolor** secundum Deum quis vocetur, 2 Cor. 7: 9. **Dolorem** gravat felicitatis alienae conspectus, 2 Thess. 1: 10. **Dolores Christi** nos a vitiis quomodo sanaverint, 1 Petr. 2: 24; parturientis maximi et maximis comparandi, Matth. 24: 8. **Dolosi** sunt duplices, Rom. 12: 8. **Dominae** vocantur a maritis uxores, 1 Petr. 3: 6. **Dominium** hominum in bestias imminutum, non penitus ablatum, Hebr. 2: 7; in res mundi inferioris Adamo et posteris eius datum, dominii Christi in mundo supremo imago, Hebr. 2: 6. **Dominii** continuatio inter parentes et suos haeredes, Luc. 15: 31. **Dominici** quinam dicti fuerint, Ioh. 7: 3.

Dominus in domo, et Rex in regno pares sunt, 1 Cor. 11: 34, Philem. 15. **Dominus** honoris appellatio, Matth. 8: 1, Ioh. 4: 14, Act. 16: 30. **Domini** nomen Imperatoribus non negatum a Christianis veteribus, Luc. 4: 27; ab Augusto et Tiberio recusatum, posteriores Imperatores receperunt, Act. 25: 26. **Domini** honor est cum servi officium bene faciant, 2 Cor. 8: 19; erga servos officium, Luc. 7: 2. **Domine** mi, blanda compellatio, Apoc. 7: 14. **Domini** servis Romae ministrabant Saturnalibus, Luc. 12: 37. **Servos** olim indicta causa poterant occidere, Matth. 5: 31. **Plures** unius possunt esse servi, non tamen in solidum, Act. 16: 19. **Dominorum** imperium in servos non tollit doctrina Evangelica, Philem. 15. **Dominorum** duorum, peccati et vitae secundum Evangelium electio nostra est, Rom. 6: 16. **Dominos viros** suos vocabant uxores olim, 1 Petr. 3: 6. **Domnula** vocabatur filia familias, Hebr. 3: 6. **Domitianus Calvus Nero** et portio Neronis de crudelitate, Apoc. 17: 11. **Dominum** et Deum semet primus Imperatorum, dum viveret, vocari voluit, Apoc. 13: 5. **Octavus Principum** qui Christianos afflixerunt, Apoc. 17: 11. **Os ferae** vocatur, Apoc. 13: 2, 5, 17: 8. **Patre** et fratre absente imperavit, Apoc. 17: 8. **Eius simulatio** et pessimus exitus, Apoc. 17: 8. **Eventus eius** idolo-

la-

- latriae eventum praefigurabat, Apoc. 13: 2. Eius blasphemia cum fulguraret, Apoc. 13: 6.
- Domus** natura esse sterilis quomodo dicitur, Luc. 6: 35. Domus pro familia, Hebr. 3: 3. Pro patrefamilias, Luc. 19: 9. Domus Dei Ecclesia dicitur, Hebr. 10: 21, I Petr. 2: 5. Domus nostra quae dicatur, Matth. 8: 14, 9: 28. Domum ductio quid, Matth. 1: 18.
- Donatilla** martyr ante supplicium felle et aceto potata fuit, Matth. 27: 34.
- Donare** pro remittere debitum, Luc. 7: 42, Col. 2: 13.
- Donec** saepe non posterius, sed anterius tempus spectat, Matth. 1: 25, Iac. 5: 8.
- Donum Dei** Evangelica vocatio dicitur, Ioh. 4: 10; interpretationis et explicationis, Luc. 24: 45; linguarum maxime dabatur Apostolis et Evangelistis, I Cor. 12: 10. Id non dabatur ostentationis causa, sed ad utilitatem aliorum, I Cor. 13: 1, 14: 23; sanandi morbos maxime dabatur Presbyteris, Marc. 16: 18, I Cor. 12: 9. Donum Spiritus Sancti ordinarie post opera poenitentiae conceditur, Luc. 16: 11. Cur id aliquando anticipatum fuerit, Act. 8: 19, 9: 17, 10: 44. Dona Dei acquirebantur a Christianis citra laborem, Ioh. 1: 16, I Cor. 12: 8; etiam dicuntur quae multo labore obtinentur, I Cor. 7: 7; hominem qui ea obtinuit, modestum reddere debent, I Cor. 4: 7; hominum liberis usibus subiiciuntur, I Cor. 14: 33; inter se non pugnant, ibid. 32; non contingebant nisi in Christum credentibus, qui ea in sese extinguere poterant, I Cor. 13: 1, 14: 2. Quibus modis custodienda sint, I Tim. 4: 14. Quaedam absolutasunt, quaedam conditionata, Rom. 11: 29. Conditionatis quomodo poenitentia tribuatur, ibid. Dona communia ad communem causam conferenda, Ioh. 17: 23. Dona Spiritus Sancti vitae aeternae erant arrhabo, I Tim. 1: 16. Quibus data, Eph. 1: 14. Dona sua quibus vult Christus distribuit, Matth. 25: 14. Donorum magnitudo supra prophetica qua voce significata, Act. 2: 2.
- Dormire** promori, Ioh. 11: 11, Act. 7: 60, I Cor. 11: 30, I Thess. 4: 13.
- Dositheus** aetate posterior Iesu, sibi vindicavit titulum Christi, Matth. 24: 5, Marc. 3: 6.
- Dositheani** sabbatum caeteris rigidius servabant, Marc. 3: 6. Dositheani et Herodiani eiusdem instituti non erant, ibid.
- Draco** serpens vetus sive malus daemon, Apoc. 12: 3. Tertiam partem Doctorum ad se traxerat per Simonem Magum, Apoc. 12: 4. Draco malitiae primus Simon Magus dicitur, ibid. Draconis pugna cum bonis Angelis traditio Iudaica, ibid. Dracones numina vocantur, Apoc. 12: 3.
- Drauci**, I Cor. 6: 9.
- Druides** Gallorum multa de Deorum vi ac potestate inventuti tradebant, Matth.

15: 2. Sacrificiis interdicebant eos, qui decretis suis non stabant, Luc. 6: 22.
 Drusilla Agrippae Regis, soror et Felicis coniux qualis fuerit, Act. 23: 24, 24: 24.
 Dryadum nomine quid Varro intelligat, Rom. 1: 25.
 Dubia facienda non sunt, Matth. 5: 40. Dubiarum rerum iudicium Christo relinquendum, Iac. 4: 12.
 Dubitare de occultis, melius quam litigare de incertis, Luc. 16: 25.
 Dubitatio precum impedimentum, Iac. 1: 6.
 Dubitantium inconstantia, Iac. 1: 6.
 Duces pro militum temporaria salute solliciti sunt, Hebr. 13: 17.
 Duo Prophetae pro coetu Prophetarum, Apoc. 16: 13, 19: 20.
 Duodenarius numerus cur Hebraeis sacer, Iac. 1: 1, Apoc. 7: 5. Duodenario numero quatenam in Veteri Testamento constabant, ibid.
 Duplum reddere sumitur in bonam et in malam partem, Apoc. 18: 6.
 Dura molliter efferendi mos vetus, Matth. 8: 6.
 Durities animi quid vocetur, Rom. 2: 5.
 Dynastae vox generalis, specialius explicata, Act. 8: 27.
 Dyrracheni cuius iuris fuerint, Act. 16: 12.
 Dysenteria quomodo vertatur a Celso, Act. 28: 8.

E.

Eadem dicuntur quae eandem ob causam sufferuntur, 2 Cor. 1: 6.

Earinus libertus cur dictus Flavius, Act. 27: 1.
 Ebion non agnoscebat Christum nisi pro nudo Legis Mosaicae interprete, Matth. 19: 21, 24: 11, Ioh. 1: 17. Cur Pauli epistolas non recipiebat, Rom. 7: 4. Eius in Christum calumniae, Luc. 23: 35. Ebionis spiritus inter Iudaeos qualis, Rom. 11: 16.
 Ebionitae Christum nudum fuisse hominem dicebant, Ioh. 1: 6. Usi dicuntur Evangelio Matthaei mutilo et corrupto, Matth. praef. Ebionitas duplices facit Origenes, comprehendens Nazaraeos, ibid.
 Ebrietas omnium vitiorum mater et nutrix, Eph. 5: 18.
 Ecclesiae vox quid significet, Matth. 16: 18, 18: 17. Etiam de coetu Iudaeorum dicitur, Iac. 2: 2. Interdum pro loco ponitur, Act. 4: 15.
 Ecclesia Christi cur intelligatur Iudae et Israelis nomine, Hebr. 8: 8. Electa est a Deo, 1 Petr. 5: 13.
 Est populus Christianus, ut olim populus Israeliticus, Matth. 16: 18. Est corpus spirituale, 1 Cor. 6: 15, Eph. 2: 15, 20, 4: 3, 16.
 Est respublica quaedam non locorum, sed legum consortio, Eph. 2: 19. Est ubi tres sunt, licet Laici, Rom. 16: 4, 2 Thess. 1: 1, Philem. 1, 2.
 Nova Ierusalem de coelo cur dicatur, Apoc. 3: 12. Tempore persecutionis domus quaeque Ecclesia est, Rom. 16: 4. Vocatur exercitus seu *δύναμις*, Apoc. 3: 8. Ecclesia per Euangelium colligitur, Eph. 3: 6. Dei et Christi beneficio existit, 2 Thess.

1: 1. Coelestia curat ac cogitat, Apoc. 19: 1. Comparatur domui, Rom. 14: 1, Eph. 2: 21. Comparatur sponsae, et urbi monti impositae, Ioh. 3: 29, Rom. 7: 4, Apoc. 19: 7, 21: 9. Ex passione Christi praedicata et credita ortum habuit, Eph. 5: 30. Non intercedit pro peccatoribus contumacibus, Luc. 6: 22. Per tabernaculum figurata, Hebr. 13: 10. Sine malis nunquam est futura, Ioh. 12: 6. In Samaritide praefigurata, Ioh. 4: 42. Turri Babylonicae et iudicio ex duobus surdis apud iudicem surdum agitato quando comparari possit, I Cor. 14: 23. Veritatis columna est et firmamentum, I Tim. 3: 15. Ecclesia et qui ad eam pertinent quales esse debeant, 2 Cor. 11: 2. Ecclesiae sibi colligendae potestatem per quid Christus adeptus sit, Act. 20: 28. Ecclesiae auctor et conservator Christus, Ioh. 14: 1, 16: 15, Act. 20: 28. Qui et eius caput, Ioh. 10: 16, Eph. 1: 22, Col. 2: 18. Cur Christi corpus dicatur, ibid. Causam eius agit Christus apud Patrem, Spiritus Sanctus apud homines, I Ioh. 2: 1. Disciplina eius in criminosos, I Tim. 5: 20. Eius in componendis litibus Christianorum sub profano imperio auctoritas, Luc. 12: 14. Eius titulorum explicatio, I Tim. 3: 15. Unitas quomodo retinenda, Col. 2: 19. Unitas eius ubi servari nox potest, Eph. 4: 3. Unitatis eius figura fuit unum Templum et Tabernaculum

Iudaeorum, Eph. 4: 4. Ecclesiae Catholicae mentio abfuit a primis fidei formulis, Matth. 28: 19. Ecclesiae factiones unde ortae, Luc. 21: 26. Ecclesiae iudicia quatenus inhibenda, Luc. 6: 22. Ordo eius in sacramentis, Rom. praef. Perfectissimae forma quatenus, Rom. 15: 6. Splendor eius et tranquillitas, postquam accessit Constantini et sequentium Principum tutela, Apoc. 20: 1, 21: 1. Status eius florentissimus a Constantino ad Iustinianum imago felicitatis seculi futuri, ibid. Ecclesiae primitivae constitutio et forma, Act. 2: 44, 6: 2, 11: 30, Rom. 12: 3. Eius nota insignis, Ioh. 13: 35. Eius et modernae Ecclesiae differentia magna, Ioh. 13: 35. Ecclesiae schisma ex ambitione ortum Mahumetismo originem dedit, Apoc. 20: 7. Ecclesiae Romanae initium a quibus factum et auctum, Rom. praef. Eius victoriae pro Christo et dignitas, Apoc. 12: 5. Ecclesiae sua iudicia reliquerunt Constantinus et Imperatores eum secuti, Luc. 6: 22. Ecclesiae totius suffragiis iudicia inter Christianos olim exerceri solita moderantibus Presbyteris, Matth. 18: 17. Ecclesiae Christianae quatenus dona reservata sint, Act. 19: 2. Ecclesiae Praepositorum grave munus, Hebr. 13: 17. Ecclesiae qui praeficietur diu ab Ordinatore explorandus est, I Tim. 5: 22. Ecclesiae Rectoribus prima esse debet unitatis cura, Rom.

167 14. Videndum iis non modo quid optimum, sed quid obtineri possit, Rom. 16: 14. Ecclesiae servit, qui Evangelio servit, Col. 1: 25. Ecclesiam Deus nutrit Verbo et Spiritu, vestit virtutibus, Eph. 5: 29. Ecclesiam Hierosolymitanam Apostolica auctoritate primi rexerunt quatuor viri, Apoc. 19: 4. In Ecclesia omnia geri debent summa cum verecundia, 1 Cor. 11: 10. Ibi adsunt et ipsi Dei Angeli, ibid. Ecclesiae ante Leonem solebant sumere pecunias sub trientalibus usuris, Luc. 6: 35. Ecclesiae Asiae septem castra Dei vocantur, Apoc. 20: 9. Ecclesiae per Macedoniam structae quomodo Paulum ornabant, 1 Thess. 2: 18. Ecclesiae cur modo virili specie, modo muliebri describuntur, Apoc. 12: 1. Ecclesiae multae in Indaea fuerunt Apostolorum temporibus postea dispersae, 1 Thess. 2: 14. Ecclesiae plures in una magna urbe erant, et cuique suus Praeses, 1 Tim. 5: 17. Ecclesiae veteres post Baptismum lapsos quosdam admittebant ad communionem, sed non omnes, Hebr. 6: 6. Ecclesiarum totum regimen conformatum fuit ad Synagogarum exemplar, Act. 11: 30, 1 Cor. 5: 2. Ecclesiarum in Palestina penuriae causa tempore Pauli, Matth. 24: 7. Ecclesiarum sanarum iudicio quae stare non possint, 1 Cor. 3: 15. Ecclesias adire solebant Pagani ad videnda quae ibi agebantur, 1 Cor. 14: 23. In Ecclesiis Deus auget sua dona, Hebr. 10: 25.

Ecclesiastica disciplina, vide Disciplina Ecclesiastica. Ecclesiasticis foenus exercere non licet, Luc. 6: 35. Ecbatensium Legati septuaginta a Varo interfecti, Luc. 10: 1. Edere, symbolum alimenti animarum, Matth. 26: 26, Ioh. 6: 27. Edere saepe usum ciborum supra necessitatem significat, Hebr. 13: 10. Edere et bibere pro uti exemplo, Ioh. 6: 53. Edecumare quid, Hebr. 7: 5. Edicta antiquata quibusdam in locis clavis transfigi solita; Col. 2: 14. Effectus idem modo Deo tribuitur, modo Christo, modo nobis subordinate, 1 Ioh. 3: 3. Effecta solent ex causis intelligi, 1 Ioh. 1: 9. Efferendi verbum cur de mortuis dicatur, Luc. 7: 12. Effigies pro re ipsa quae plene spectatur, Hebr. 10: 1. Effusio tacitum habet aquarum comparisonem, Ioh. 7: 38. Egeni a nobis adiuti quo sensu efficiant ut recipiamur in habitacula aeterna, Luc. 16: 9. Egenis popularibus succurrendum ex praecepto Moisia, Luc. 16: 29. Egenti subveniendum ex praecepto Dei, Matth. 26: 11. Egenti dandum, sed non ut ipsi egeamus, Luc. 6: 35, 2 Cor. 8: 13. In Egentes foenus non est exercendum, Luc. 6: 35. Elicere de Ecclesia, Luc. 6: 22. Eldadus unus e numerorum illorum LXX, quos Moses in Synedrium legerat, Luc. 10: 1.

F

Ele-

- Eleazarus idem nomen quod Lazarus**, Luc. 16: 20. **Eleazari Ananiae filii falsum dogma**, Apoc. 9: 1. **Elegisse Deus dicitur, quibus eximie benefecit**, Rom. 11: 28. **Electa nomen proprium**; 2 Ioh. 1. **Electus Messiae titulus**, Luc. 23: 35. **Electi vocabantur primum Iudaei, deinde Christiani**, Matth. 24: 22, 1 Petr. 1: 1. **Electio comitum Christi, ea quae est ad fidem, Patri adscribitur**, Ioh. 13: 18. **Electio et unctio Regis ad quos pertinebant**, Act. 6: 6. **Electio Ministrorum in prima Ecclesia qualis**, Rom. 12: 3. **Electio quaenam fidem sequatur**, 2 Thess. 2: 13. **Electio sub nomine quaenam beneficia veniant**, Eph. 1: 4. **Electio causa omnis exclusa a Christo in eligendis Apostolis**, Marc. 3: 13. **Electio eorum, qui pecunias administrabant Paulus Synodo permittebat**, 2 Cor. 8: 19. **Electio eorum suam Iudaei ab Abrahamo aut ab exitu ex Aegypto auspicantur**, Eph. 1: 4. **Electio eorum suam per bona opera ratam facere oportet**, 2 Petr. 1: 10. **Eleemosynae commendatio**, Luc. 3: 11, 11: 41, 12: 33. **Eleemosynis dispensandis Hebraei tres praeficerent solebant**, 2 Cor. 8: 18. **Elementa artis dicuntur eius rudimenta**, Gal. 4: 3, Hebr. 5: 12. **Eleusinae Sacerdotes qua abstinentia commendati**, Rom. 14: 2. **Elias dicitur metonymice pars** libri Regum, quae res Eliae continet, Rom. 11: 2. **Elias Legis interpretum Princeps**, Luc. 9: 31. **Ex traditione Hebraeorum Messiam erat uncturus eumque populo notum facturus**, Matth. 17: 10, Marc. 9: 19. **Ignem coelitus delapso interfecit duos militum Praefectos**, Luc. 9: 54. **Eliae dictum de futurae vitae gaudiis**, Matth. 27: 9. **Eius et Christi comparatio**, Luc. 23: 2, Act. 1: 9. **Eius preces siccitatem et imbrem Divinitus impetrant**, Iac. 5: 17. **Temporum eius siccitas cur duraverit tres annos et dimidium**, Apoc. 11: 2. **Eliam rediturum vetus fama apud Iudaeos**, Matth. 28: 47, Ioh. 1: 21, 4: 25. **Eliam quomodo Baptista referat**, Matth. 3: 4. **Eliam post tempora Messiae occultatum iri, rursusque se patefacturum in diebus Gog et Magog Iudaei dicunt**, Matth. 17: 11. **Eliam venisse in Spiritu Phineae**, Matth. 11: 14. **De Elia quod dici solebat Iohanni Baptistae aptatur**, Ioh. 5: 35. **Eliakim dictus Rex Ioiakim**, Matth. 23: 35. **Eliezer servus Abrahami requiescere dicitur in sinu Abrahami**, Luc. 16: 22. **Elizabeth mater Iohannis Baptistae, modestiae exemplum**, Luc. 1: 43. **Praesfigurata per Elizabeth Aaronis uxorem**, Luc. 1: 46. **Quo gradu pietatis illustris**, Act. 22: 12, Rom. 3: 9. **Afflatus eius, Iohanne nondum nato, cuius rei indicium fuerit**, Luc. 1: 15. **Nomen eius per insurandum explicatur**, Luc. 1: 72.

- Elizaeus ad propheticum munus ab Elia vocatus spatium salutandi parentes oravit, Luc. 9: 61. Viginti panibus centum homines cibavit, Ioh. 6: 9.
- Elul messis mensis partim Iunio, partim Iulio respondet, Luc. 6: 1.
- Elxaeus dixit cultum Dei externam omnem in rebus mediis esse, Matth. 24: 11.
- Elymaci vicini Persis et Medis, Act. 2: 9.
- Emaus qualis locus, Luc. 24: 13. Emanantem petentium discipulorum nomina, ibi et non alibi Christus versatus est cum Cleopa et altero discipulo, Luc. 24: 28.
- Emerere Latinis veteribus sumere erat, 1 Cor. 6: 20.
- Emendatissimus quis sit, Matth. 18: 22.
- Emmanuel quid significet, Luc. 24: 31. Et Iesus idem nomen, Matth. 1: 22, Luc. 1: 31. Emmanuelis nomen in Christum excellentissimo modo quadrat, ibid.
- Encaenia sive festum Dedicationis, Ioh. 10: 22.
- Encratitae curi Pauli epistolas non receperint, 1 Tim. 4: 3.
- Enochium et Eliam, testes iusti iudicii Dei, in Paradiso vivere traditio vetus, Matth. 8: 11. Enochus dicitur mandasse filio Mathasalae, ut posteris traderet, quae haereditaria traditione audierat, Iud. 14. Speciali privilegio a morte immnis servatus creditur, Hebr. 11: 5. Eius vaticinium de futuro mundi incendio, Matth. 28: 9.
- Epaphras et Epaphroditus idem nomen, Col. 1 praef. Epaphroditus cuius fuerit;
- Col. 4: 9. Princeps erat coetus Philippensium, Phil. 1: 1, Col. 4: 12. Magnum a Paulo testimonium accepit, ibid. Multis locis oberratis Philippis consedit, et inde ad Paulum missus, Phil. 1: 1, Col. 1: 7. Epaphroditus Traiani libertus et procurator, Luc. 1: 3.
- Epaeetus Romanus ex Paganismo ad Christianismum pervenit, Rom. 1: 6.
- Ephesus urbs valde meretrice, 1 Tim. 3: 8; magicis et pravis studiis valde dedita, Act. 19: 19, Eph. 2: 2, 4: 14. Ephesi multi erant sectatores Pythagorae, Eph. praef. Ephesus saepe ex aliis Asiae civitatibus sacrorum causa conveniebant gentes, Iudaei mercatus et iudiciorum causa, Act. 19: 10. Ephesii cur dicantur a Paulo fuisse quondam sine Christo, Eph. 2: 11. Dianae cultores maximi, Act. 19: 35. Ionum traduces, 1 Tim. 3: 10. Eorum detestanda vitia, Eph. 4: 19. Ephesiorum Christianorum perseverantia in persecutione Neronis, Act. 20: 29. Ephesini mercatores multa negotia Romae habebant, 2 Tim. 1: 17. Ephesiis cur tam eximia vocatio contigerit, Eph. 1: 5.
- Ephoris solis apud Spartanos licebat somnia referre, Ioh. 11: 51.
- Ephraimitae ab aliis Iudaeis dialecto distinguebantur, Ioh. 4: 9. Ephraimiticae tribus reliquae post cladem ab Iephtha illatam se contulerunt in urbem Ephraim, Ioh. 11: 54. Ephrem et Ephron urbes diversae, Ioh. 11: 54.

Ephphata vox solemnis olim in Baptismi ritibus, Marc. 7: 34.

Epicuri improba sententia de incestu, Rom. 1: 32, 1 Cor. praef. Eius opinio de resurrectione, Eph. 2: 12; circa Deum, 1 Tim. 6: 4.

Epicurei et eorum dogma, Act. 17: 18, 1 Thess. 4: 13. Divinam providentiam negabant, Matth. 24: 9. Eorum dicta quaedam voluptuosa, 1 Cor. 15: 32.

Epimenides quis et qualis fuerit, Tit. 1: 12. Cur Paulo dicatur Propheta, ibid. Futura non praedicebat, sed incognita revelabat, Matth. 26: 68, Tit. 1: 12.

Epiphanius castigatus, Matth. 22: 23; duobus locis emendatus, Matth. 5: 2. Eius opinio de Natali Domini, Luc. 2: 8.

Episcopus qua forma uti possit, valedicens Ecclesiae suae ex causis necessariis, Act. 20: 18. Episcopi manusquale, Luc. 10: 1, 1 Thess. 5: 12, Tit. 1: 5, Hebr. 13: 7. Illud ambire olim erat fortitudinis maximae signum, 1 Tim. 3: 1.

Episcopi Romani LXX Episcopi adsessores cur olim Libra dicti, Luc. 10: 1. Episcopo quinam responderunt in Templo et in Synagoga, Act. 20: 17. Episcopi vocati Presbyteri omnes, per excellentiam autem hoc nomen Principi coetus adhaesit, Act. 20: 17, Eph. 4: 11, Phil. 1: 1, 1 Tim. 3: 1, Tit. 1: 5, 1 Petr. 5: 2. Episcopi quomodo intelligantur constituti a Spiritu Sancto, Act. 20: 28. Expendendi privatorum controversiis an recte va-

lent, Luc. 12: 14. Cum Presbyteris morum iudicia exercebant praesente multitudine, Luc. 6: 22, 12: 14. Curam gregia paulatim in mundani imperii speciem mutarant, Matth. 20: 28. Eligendi non sunt nisi qui annum aetatis trigesimum compleverunt, Luc. 3: 23. In electione Presbyterorum nihil affectibus suis tribuere debent, Act. 16: 2. Nihil agere debent sine Presbyterorum consilio, Act. 15: 2, 21: 22. Quales esse debeant, 1 Tim. 3: 1, Tit. 1: 6. Quomodo specialiter a veteribus Christianis nominati fuerint, Luc. 2: 25. Sunt veluti gemmae pretiosi in manu Christi, Apoc. 2: 1. Vocantur Angeli in Apocalypsi, Luc. 10: 1, Tit. 1: 5, Apoc. 2: 1, 4: 8, 20: 17. Ultra terminos suos neminem eligere poterant, 2 Cor. 10: 13. Legibus civilibus subiecti sunt, Rom. 13: 1. Hierosolymitani a Simeone ad Iudam quinam fuerint, Iud. 1. Cur ex gentibus primum lecti post profugatum Barchochebam, Apoc. 11: 15. Episcoporum benedictio per manus protensionem initio et sine conventus, Luc. 24: 50. Episcoporum quorundam iuramentum, Vide Inbamentum Episcoporum. Ad Episcoporum gradum vel Presbyterorum non poterant pervenire servi nolente Domino, 1 Cor. 7: 21. Episcopus plures, quam unum in una urbe esse vetuit Synodus Nicena, Act. 28: 27.

Epistola ad Romanos cur prima

ma in ordine Epistolarum Pauli ponatur, cur Graece scripta, ubi scripta, quando scripta sit, Rom. praef.; aliis Epistolis Pauli cur difficilior intellectu, ibid., Rom. 2: 25. A Veteribus melius intellecta quam a novis Scriptoribus, Rom. praef. Haec et ad Galatas Epistola plane germanae sunt, Gal. 3: 19. In Marcionis exemplaribus finitur capite 14, Rom. 14: 23. Epistola prior ad Corinthios ubi scripta sit, caet. 1 Cor. praef., 1 Cor. 16: 19. Epistola posterior ad Corinthios quando scripta sit, et cur priore lenior sit, 2 Cor. praef., 2 Cor. 1. Etiam ad alias Achaiae Ecclesias missa, 2 Cor. 1. Epistola ad Galatas inter primas Pauli esse existimatur, Gal. praef. Cur caeteris vehementior, ibid. Quo tempore scripta sit, Gal. praef. 3: 11. Epistola ad Ephesios cur a Paulo scripta, Eph. praef. Haec et ad Colossenses eodem tempore scriptae, ibid. Huius epistolae argumentum, ibid. Putatur esse eadem quae ad Laodiceos, ibid., Col. 4: 16. Epistola ad Philippenses quando et cur scripta sit, Gal. 6: 12. Cur caeteris blandior et alacrior, Phil. praef. Epistola ad Colossenses ubi et quando scripta, Col. praef. Epistola prior ad Thessalonicenses quando et ubi sit scripta, 1 Thess. praef. 3: 6. Epistola altera ad Thessalonicenses ad quos scripta, Rom. 16: 21, 1 Thess. praef., 2 Thess. praef. Cur secunda dicatur, ibid. Cur diu oc-

cultata fuerit, 2 Thess. praef. Quando scripta, ibid. Videtur de Caio Imperatore et Simone Mago agere, ibid. Epistola prior ad Timotheum ubi scripta sit, 1 Tim. 3: 14. Epistola posterior ad Timotheum quando et ubi scripta, 2 Tim. praef. Multa continet ex priore ad Timotheum et epistola ad Titum, ibid. Epistola ad Titum quando et ubi sit scripta, Tit. 1. Epistola ad Philemonem ubi scripta sit, Philem. 1. Epistola ad Hebraeos ad quos scripta sit, Act. 21: 20. Quo fine scripta sit, Hebr. praef. Quanta prudentia scripta sit, Hebr. 6: 11. Scripta stante adhuc templo, Hebr. 8: 13, 9: 9. Lucae potius adscribenda videtur, quam alicui alii, Hebr. praef. Cur ultimum inter Paulinas sortita sit locum, 1 Thess. 1. Cur serius ab Ecclesia Romana in canonem recepta sit, Hebr. 6: 6. Epistolas plures ad Hebraeos forsitan existitisse, Hebr. 6: 3. Epistolae quas Paulus Romae ex vinculis scripsit maxime omnium sunt egregiae, Col. praef. Quaeenam sint, Eph. 3: 1, Col. 1. Epistolae Paulinae quo ordine digestae, Rom. 1, praef. Epistolarum Paulinarum prima earum quae ad nos pervenere, quaeenam sit, 2 Thess. praef. Quaedam Paulus sua manu scribebat, quaedam aliena, Gal. 6: 11. Epistola Iacobi quibus et quando scripta sit, Iac. 1: 1. Epistola Petri altera Traiano imperante scripta est, 2 Petr.

- 1: 14. Petri esse multi non crediderunt, 2 Petr. 1: 1. Ex binis constat epistolis, ibid.
- Epistola prima Iohannis dicta est olim Epistola ad Parthos. Cur nec in fronte titulum Apostoli, nec in fine salutationes Apostolicas habeat. Ubi, cur et quando scripta, 1 Ioh. praef.
- Epistola Iohannis secunda quando scripta sit, 2 Ioh. 7. Hanc et tertiam non esse Iohannis Apostoli unde constat, ibid.
- Epistola Iudae, a quo, quando, et ad quos scripta sit, Iud. 1, 17.
- Epistolae multae sub Apostolorum nomine fabricatae, 2 Thess. 2: 2.
- Epistolae quoniam apud multas gentes non habebantur pro Apostolicis, 2 Ioh. 1.
- Epistolam suam quo sensu vocet eos Paulus ad quos scribit, 2 Cor. 3: 2.
- Epitaphiorum quoniam frequens tam apud Graecos quam apud Romanos inscriptio, Matth. 28: 6.
- Epulae sacrificium sequi solebant, Apoc. 19: 17. Epulum dare populo post sacrificium quibus mos fuerit, 1 Cor. 8: 1. Epulo excipi solebant victores, Apoc. 2: 17.
- Equus celeritatem significat, Apoc. 14: 14; potentiae signum, ibid. 6: 1. Sine causa male tractatus non redditur docilis, Eph. 6: 4. Equus candidus vocatur Euangelium in Apocalypsi, Apoc. 6: 2, 19: 11, 14. Equus pallidus quid in Apocalypsi significet, Matth. 24: 7.
- Erastus quale nomen, Rom. 16: 23. Erastus Corinthi arcarius, Rom. 1, 2 Tim. 4: 20. Errare vel falli qui passim dicantur, Matth. 19: 6, 22: 37, 44, 23: 2, 23. Errasse alicubi in quibusdam codicibus sacri textus dicuntur librarii, Matth. 5: 37. Erratur laudabiliter et tutius in fuga rerum nobis gratarum, Luc. 18: 9. Errantes leniter tractandi non maledictis exasperandi, 2 Tim. 2: 25.
- Errores quinam primo seculo se Ecclesiae insinuaverint, Ioh. praef.
- Erubescere aliquem pro reverentiusurpant Latini, Marc. 8: 38, Luc. 9: 26.
- Erythraeum mare unde nomen habeat, Hebr. 11: 29.
- Esaias fuit figura Christi, Luc. 4: 21. Multa pertulit mala Manassis tempore, Act. 8: 34. Quo sensu dicatur vidisse gloriam Christi, Ioh. 12: 41, 48. Serra dissectus fuit, Matth. 27: 44, Hebr. 11: 37. Eius in Deum fiducia, Hebr. 2: 13. Eius hymnus qualis, 1 Cor. 14: 26. Ei annuntiationis munus datum fuit, Luc. 4: 18.
- Esau quomodo a Graecis aliter appellatus, Hebr. 11: 29.
- Esau et Edom pro Idumaeis, Rom. 9: 12.
- Esdras usus fuit separatione a coetus communione, Luc. 6: 22.
- Esse apud Deum quid dicatur, Rom. 9: 14. Esse cum aliquo quid significet, Ioh. 16: 32; peculiariter de Deo dicitur, Matth. 28: 20. Esse alicui dicitur quod ab eo habetur, Rom. 7: 3. Esse in aliquo; aut manere quid sig-

significet, Ioh. 6: 56, 14: 17, 1 Ioh. 2: 5. Esse in Christo quinam dicantur, Gal. 3: 28. Esse dicitur id quod apparet, Luc. 10: 36, Ioh. 15: 8, 19: 12, Rom. 3: 4, 5: 20, 15: 16, 1 Tim. 3: 10. Esse pro esse debere, 1 Cor. 5: 7; pro versari, 1 Thess. 2: 5; pro vivere, Matth. 2: 18.

Est et non quid significet, 2 Cor. 1: 17.

Esseni a iuramentis in rebus incertis sibi cavebant, Iac. 5: 12. Iidem qui Hasidæi vocantur, Matth. 5: 44. Per egre proficiscentes armati erant latronum metu, Luc. 22: 38. Potissima sementis Christianorum in Iudæa, Matth. 3: 6, 5: 44, 10: 10, Act. 2: 44. Scortatione velut re illicita abstinabant, Matth. 15: 19. Una veste contenti fuere, Matth. 10: 10. Essenorum instituta qualia, Matth. 3: 6, 15: 2, Act. 2: 44. Eadem erant cum Pythagoricis, Matth. 1: 20.

Cum veterum Christianorum institutis multum congruebant, Matth. 5: 34, 23: 6. Eorum iuramenta rara et religiosa, Matth. 5: 34. Eorum multi a matrimonio abstinabant, Hebr. 13: 4. Qui a matrimonio abstinabant, soli meditationi vacabant, 1 Cor. 15: 1. Eorum opinio de animarum statu, Luc. 16: 23. Eorum ministri ingenui, Act. 6: 3. Eorum precatio, Matth. 5: 44; superstitio, Matth. 15: 2; Synagogæ, Matth. 23: 6; temerantia, Matth. 15: 19.

Esurientes in Evangelio quinam dicantur, Luc. 6: 21.

Et particula apud Hebræos sæpe librum inchoat, Apoc. 11: 19.

Etiā, vocis etymologia, Luc. 1: 15.

Eva concupiscentiam significat, Iac. 1: 14; morituros non peperisset, nisi Adam actu ipso peccasset, ibid.

Eva secunda est tota Ecclesia, Apoc. 12: 17. Eius semen omnes Christiani, ibid.

Euangelium cur secundum Matthæum, Marcum etc., et non Matthæi, Marci etc. dicatur, Matth. præf. Euangelium Pauli quo sensu dicatur, ibid.

Euangelium Matthæi quâ linguâ sit scriptum, Matth. præf. Eodem utebantur et Nazaræi et Ebionitæ; sed illi aucto et interpolato, hi corrupto et mutilato, ibid., Matth. 3: 16, 19: 21.

Euangelium Lucae quâ ratione sit a Marcione refictum, Matth. 19: 21.

Euangelium Aegyptiacum, Luc. præf.

Euangelium Hebraicum, Matth. præf., 21: 9.

Euangelium Iohannis ubi et quo tempore scriptum, Ioh. præf. Praetermissa a cæteris tractat, ibid., 3: 24. Ei ab Ephesina Ecclesia additum caput ultimum, Ioh. 20: 30.

Euangelium facilis res est, Rom. 10: 8. Est causa veræ apud Deum iustitiæ, Rom. 9: 33, 2 Cor. 11: 15. Est cibus, Ioh. 6: 27. Cur Dei brachium vocatur, Rom. 1: 16, Gal. 4: 7. Cur dicatur in Sione positum, Rom. 9: 33. Cur sole lucidius, Rom. 1: 18. Eximie veritas dicitur, Eph. 1: 13, 1 Petr. 1: 22.

Est Thalmud seu doctrina, sed oppositum Iudaico, Rom. 6: 17. Est instrumentum Christi, Eph. 3: 7. Fides dicitur, Gal. 3: 23. Gratia Dei vocatur, Act. 13: 43, 14: 3, Iud. 4. Lex nova et complementum veteris, Act. 2: 1. Lumen dicitur, 1 Petr. 2: 9. Mysterium cur dicitur, 1 Tim. 3: 16. Testimonium Christi cur dicitur, 1 Cor. 2: 1. Potentia Dei ad salutem, Iac. 1: 21. Per excellentiam dicitur scientia Dei, 2 Cor. 10: 5. Dicitur verbum, Gal. 6: 6. Sermo veritatis, Ioh. 14: 6. Via veritatis, Iac. 5: 19. Via ducens ad sedes supraethereas, Hebr. 9: 8, 1 Ioh. 1: 1. Vim Dei in se positam habet, 1 Cor. 1: 18.

Euangelium Christo praedicante paucos, eo vitae mortali exempto plurimos peperit, Gal. 4: 27. Colligendae et servandae Ecclesiae causa datum est, Col. 1: 25. Commitem habet veram sapientiam, Col. 3: 16. Condemnaturum quomodo dicitur incredulos, Ioh. 12: 48. Cur pauperibus et humilibus annuntiatum, 1 Cor. 1: 26. Cur maximi faciendum, Ioh. 12: 48. Dat conscientiae sensum, Apoc. 14: 11, Rom. 2: 7. Etiam ante excidium Hierosolymorum per totum orbem sive omni creaturae praedicatum dicitur, Matth. 24: 14. Per quos primum innotuit, 1 Tim. 3: 16. Fructum producit vere aeternum, 1 Petr. 1: 25. Habet ultimae necessitatis tuae tela, et quando iis uti liceat, Luc. 9: 56. In credentibus ope-

ratur patientiam, 1 Thes. 2: 13. Nec stupidos contemnit, nec ab ingeniosis contemni debet, Rom. 1: 14. Nemini assentatur, 2 Tim. 4: 4. Nil prodest nisi fides ei habeatur, Rom. 1: 16. Purgat a vitiis sectatorum suorum animos, Ioh. 3: 5, 13: 10, Rom. 8: 1, Hebr. 9: 9. Quo die ab Apostolis praedicari coeperit, Act. 2: 1. Qua reverentia tractandum, 1 Tim. 6: 3. Receptum mundi odium parit, Ioh. 17: 14, 2 Tim. 3: 12. Sanctimoniae personam detrahit iis, qui pii indicantur, Luc. 2: 34. Speculo comparatur, Iac. 1: 25. Vires dat magnas uti volentibus, Rom. 6: 14. Ut arbor simul profert fructus et crescit, Col. 1: 6.

Euangelii historia quantum temporis complectatur, Matth. praef., unde incipiat, Act. 1: 22. Euangelii liber cur potius *καὴν διαθήκη* quam *καὶνὸς νόμος* Christianis veteribus appelletur, Matth. praef., et novum potius Foedus quam Testamentum Latine dicatur, ibid. Euangelii nomine quomodo et cur ipsa historia Christi inscribatur, Matth. praef. Tituli huius, libris res Christi continentibus praefixi, antiquitas, ibid. Euangelii vox, item Euangelii regni et pacis a Prophetis accepta, Matth. praef. Eiusdem duplex significatio primaria et secundaria, Matth. 24: 3, 1 Cor. 16: 1, Apoc. 1: 9.

Euangelii annunciatio est sacrificium egregium, 2 Tim. 2: 15. Duas habet partes, postulationem et promissionem,

nem, Luc. 24: 47. Euangelii beneficium Iudaeis et Gentibus aequè necessarium, Rom. 3: 9. Euangelii causa in bonam partem Christus accipit quaevis beneficia a quovis hominum, Marc. 9: 41. Euangelii cognitio vim habet a peccatis liberandi, 2 Petr. 2: 20. Contemptus non est effectus necessarius vitii cuiusdam communis, Matth. 10: 15. Contemptoribus gravior poena imminet quam Sodomitis, ibid. Contemptoribus maiores poenae imminet quam quibus Euangelium annuntiatum non est, Marc. 16: 16, Luc. 12: 47. Eius contemptoribus immitit Deus seductionem praevalidam, 2 Thess. 2: 11. Eius fideles praecones et ministri, Dei sunt socii, quodam respectu, Marc. 16: 20. Gustum eius quendam habuerunt Israelitae liberatione a captivitate Babylonica, Eph. 2: 12, 3: 10, Hebr. 8: 8. Eius lux ex tenebris Legis, 2 Cor. 4: 6. Mirabilis eius brevi tempore propagatio, Matth. 13: 31, 24: 14, Luc. 10: 18, Rom. 15: 20. Euangelii negotium et Agricultura comparantur, 1 Cor. 3: 6. Eius praecepta omnia an verbis, Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris, contineantur, Act. 15: 20. Promotio eius opus Domini est, 1 Cor. 16: 10. Seges felicior fuit apud Gentes quam Iudaeos, Act. 28: 28. Sermo eius pura ac pista veritas est, Ioh. 7: 17. Discernit permixtos, etiam coniuges, Luc. 17: 34. Spiritus eius, Spiritus mansuetudinis et lenitatis, Luc. 9:

56. Summa eius in dilectione consistit, Eph. 1: 4, Rom. 15: 7. Eius vestibulum quid, Eph. 2: 12. Euangelii ministri omnes modestiam prae se ferre debent omnia ad Dei honorem referendo, 1 Cor. 1: 12. Euangelio obedire quinam dicantur, Rom. 10: 16. Eorum qui Euangelio non credunt poenae, Marc. 16: 16, 1 Cor. 1: 18. Euangelio cur citius crediderint pauperes quam divites, 1 Cor. 1: 26. Euangelium dereliquentes Iudaei maximorum criminum rei facti sunt, Ioh. 12: 35. Euangelium praedicandi ius unde, Matth. 28: 18. Euangelium Paulus proprio sumptu annuntiavit, 1 Cor. 15: 58. Euangelium praedicare quorum sit, Act. 8: 5. Euangelium prius spretum Iudaeorum quidam Christi parricidae receperunt, Rom. 11: 8. Per Euangelium Deus regnat in hominibus etiam Regibus, Act. 1: 3. Per Euangelium patet nos naturae nostrae ope vitam consequi non posse, Rom. 3: 27. Euangelia ut Sabbatis legerentur non minus quam veteres Scripturae introduxit primum Synodus Laodicensis, Act. 15: 21. Euangelia quo titulo possent Latine appellari, Matth. praef. Euangeliorum scriptores multa referunt non temporis ordine, sed ex rerum ductu, Matth. 26: 6, 28: 2. Exacte notant locum et modum sepulturae Domini ad probandam veritatem resurrectionis, Matth. 27: 59. Euangelica Doctrina cur de-

- positum vecetur, 1 Tim. 6: 20. Omnibus seculis abscondita ante revelationem Divinam, Matth. 13: 35, 41. Occupatur in fide et dilectione propter Christum, 2 Tim. 1: 13. Statuum differentias non tollit, Philem. 15. Evangelica functio quo tendat, Tit. 1: 1. Evangelicae Legis initium unde sit, Hebr. 2: 4. Evangelicae veritati Paulus fidem adstruebat miraculis, Rom. 2: 16. Evangelicum ministerium cur Prophetico avidius accipiendum, Luc. 9: 61.
- Evangelistae qui vocati, et eorum munus, Act. 21: 8, Eph. 4: 11. Evangelistae munus Lucas Pauli vice multis in locis fideliter obivit, 2 Cor. 8: 18.
- Eubulus nomen Atticum, et quinam ita appellati fuerint, 2 Tim. 4: 21.
- Eucharistia mortuis corporibus olim etiam data, 1 Cor. 15: 29. Infantibus data, Matth. 19: 13. Quando extra convivii formam celebrari coepta, Matth. 26: 26. Vide etiam Coena Domini.
- Euclides Megarensis Socratis audiendi causa noctu Athenas veniebat, Ioh. 3: 2.
- Eventus et Eventa idem, Act. praef. Eventus optimus vaticiniorum interpret, Luc. 24: 45. Eventus nomen saepe datur operae in id impensae, Hebr. 2: 16.
- Everriculum quale retis genus sit, Matth. 13: 47.
- Euge laudantis exclamatio, Matth. 25: 21.
- Eunice Timothei mater, Act. 16: 1.
- Eunuchus Candacis quo in fonte Baptizatus fuerit, Act. 8: 36. De Baptismi necessitate a Philippo etiam instructus fuit, Act. 8: 36. Cur Philippum post Baptismum ultra non viderit, Act. 8: 39. Hebraeo sermone Esaiam legebat, quem cum religione a Iudaeis in Aethiopia acceperat, ibid. 32.
- Eunuchi dicuntur viri, quod virorum habeant speciem; iis ad vitandas suspiciones utebantur Reginae, Act. 8: 27.
- Euphrates pro Tiberi, Apoc. 16: 12.
- Eutyclus sive Eutyches nomen frequens in Graecia, Act. 20: 9.
- Eutychetae praepotens olim secta, Luc. 1: 35.
- Euthymius castigatus, Marc. 16: 12.
- Exceptiones tacite insunt Legibus generalibus, Matth. 5: 32.
- Excerpere ex Sacris Literis quod maxime placet non licet, Luc. 24: 25.
- Excessus et Exitus pro morte, Luc. 9: 31, 2 Petr. 1: 15.
- Excessus nihil facit in eo quod satis est, Luc. 12: 15.
- Excessibus quotidianis institutum lavacrum, Ioh. 13: 10.
- Excidium Urbis et Templi Hierosolymorum figura iudiciorum Dei generalium, Luc. 21: 32. A Paulo latenter praedicitur, Rom. 3: 8. Eius signum fuit Evangelici sermonis ablatio, Luc. 17: 22.
- Excitare quid significet, Act. 3: 26, Rom. 9: 17. Etiam de aedificio dicitur, Ioh. 2: 19.
- Excludere de Ecclesia, Luc. 6: 22.
- Excommunicandi forma, 1 Cor. 5: 12. Quae olim apud Hispana-

- panos usitata, 1 Cor. 16: 22.
- Excommunicatio temeraria in Ecclesia vitanda**, Matth. 24: 29. **Excommunicationis causae praecipuae**, 1 Cor. 5: 11.
- Excutere pulverem quid significet**, Matth. 10: 14.
- Exsecrabiles pronuntiabantur in Lege qui ex Lege vivere nolebant**, Ioh. 7: 49.
- Exemplar nostrum Christus factus est**, Ioh. 12: 27.
- Exemplum Christi plurimum valet ad ferenda fortiter adversa**, Hebr. 2: 10. **Via ad Patrem**, Ioh. 14: 6. **Exemplum obedientiae, patientiae, mansuetudinis, dilectionis est Christus**, 1 Petr. 2: 24. **Exemplo Christi pii ad crucem vocantur**, 1 Petr. 4: 19. **Eo suos ad mutnam dilectionem provocat Christus**, Ioh. 15: 17. **Eo uti est Christum edere et bibere**, Ioh. 6: 53. **Exemplo blandissime iubetur**, 1 Petr. 5: 3.
- Exempla spectatae virtutis in Veteri Foedere quaeenam**, Luc. 13: 2. **Exemplorum bonorum utilitas**, Ioh. 6: 53. **Exemplis facile corrumpuntur homines**, Apoc. 14: 8.
- Exercitationem corporalem voluntariam Christus non improbat**, Luc. 18: 12.
- Exilium legibus Mosaicis incognitum**, Luc. 6: 22.
- Exire et incidere in tentationem quis dicatur**, 1 Cor. 10: 13.
- Exitus ex Aegypto figura liberationis ex ignorantiae tenebris et peccati servitute**, Luc. 1: 54. **Exitus ex Aegypto immortalitatis animorum Symbolum**, Luc. 9: 31. **Tempora Messiae referebat**, Luc. 11: 46, 1 Cor. 11: 28.
- Quo die contigit**, Matth. 26: 2. **Exitus consiliorum Dei quomodo suspendatur interdum conditionate**, Luc. 7: 30.
- Exorcismi formula, In Nomine Iesu Nazareni egredere, cur etiam per minus bonos pronuntiata vim habuerit saepe**, Marc. 9: 38. **Exorcismi per nomen Dei veri, quomodo etiam apud Gentes eventus suos habuerint**, Matth. 12: 27.
- Exorcistae Iudaei fugabant Daemones invocatione Divini nominis**, Marc. 1: 27.
- Expiare hominem cum dicitur Sacerdos in delictis minoribus quid significet**, Marc. 2: 7. **Expiandi apud Gentes ter se mergebant sub aqua**, Matth. 28: 19.
- Expiatio anniversaria per Pontificem figurae magis quam rei causa fiebat**, Hebr. 9: 7. **Eius ritus**, Hebr. 9: 4. **Eius in Veteri Foedere vis ac fructus**, Gal. 3: 10. **Eius dies annuus tempus conceptionis Elizabethae**, Luc. 2: 8.
- Expectatio longa promissionum Dei nos lassare non debet**, Hebr. 11: 9.
- Extorum pars, quae in aram vel focum dabatur, quo nomine a Graecis appellata**, Act. 15: 20.
- Extraneum foenerare Iudaeis licuit**, Luc. 6: 35. **Quem in causa foeneris nominent Iudaei**, ibid.
- Extraneis licuit sacrificare extra Hierosolymam**, Luc. 4: 27. **Vide etiam Alienigena.**
- Ezechias Rex non obscura Christi imago**, Rom. 15: 12. **Ezechiae et Theodosii comparatio**, Apoc. 21: 4.

Ezechiel cum ad Chaboram esset, quomodo viderit ea quae gerebantur in Templo Hierosolymitano, 2 Cor. 12: 2. Cur quadraginta dies lateri suo incumbere iussus fuerit, Apoc. 2: 10. Interdum Chaldaizat, Matth. 27: 46. Tempora putat a sua deportatione, Apoc. 12: 3, 16: 10. Eius vaticinia impios eludebant, 2 Petr. 3: 4. Vaticinio eius deceptus Sedechias, Hebr. 6: 18.

F.

Fabulae, Matth. 7: 3, 13: 3. **Fabulae Iudaicae**, 1 Tim. 1: 4, Tit. 1: 14. **Fabulae de expiationibus ex Chaldaica et Orphica disciplina**, 2 Tim. 4: 4. **Fabulandi quae fuerit materia Poëtis et Thalmudistis et Mahumeti**, Matth. 8: 11. **Facere dicitur et qui facto causam vel occasionem praebet**, Matth. 19: 9, Ioh. 12: 40, Act. 2: 23, 7: 9, Rom. 12: 20, 2 Thess. 2: 4, 1 Tim. 3: 2, Hebr. 13: 21. **Facere dicitur qui per alium facit**, Matth. 28: 11, Ioh. 3: 22, 6: 11, Act. 10: 48, 16: 37, Apoc. 2: 16. **Facere is dicitur in S. Scriptura qui facit quod eodem loco habetur Deo iudice**, Ioh. 15: 23. **Facere dicuntur qui factum approbant**, Hebr. 6: 1. **Facere pro faciendi potestatem habere**, Ioh. 6: 4. **Pro in actu perseverare**, Apoc. 13: 5. **Facere Scriptura dicitur quod ostendit**, Gal. 3: 22. **Facere dicuntur Prophetæ quod praedicunt**, 1 Tim. 4: 14, 1 Ioh. 3: 15. **Fecisse dici-**

tur, qui facere voluit, 1 Cor. 15: 31. **Fecisse scelus dicitur, cui prodest**, Matth. 27: 6. **Facere aliquid ad hunc aut illam finem quis dicitur, qui tamen ab ipso non intentus, sed actum eius aliunde consequitur**, Matth. 26: 12. **Facere dicuntur homines, quod faciunt per gratiam Dei excitati**, Act. 13: 48. **Facere bellum pro hostiliter tractare**, Apoc. 11: 7, 12: 17, 13: 7. **Facere iustitiam quid in Veteri Testamento significet**, Hebr. 11: 33. **Facere rem**, Matth. 25: 16. **Facere veritatem pro sincere agere**, Ioh. 3: 21. **Facere quod nostrum est tenemur, quia Deus fecit quod suum est**, 2 Petr. 1: 5. **Facere ac loqui omnia in nomine Christi quid sit**, Col. 3: 17. **Facere cum aliquo paucos dies quomodo intelligendum**, Iac. 4: 13. **Faciendum parato quod faciendum docetur**, Luc. 19: 8. **Facies in homine pulcherrima**, 1 Cor. 12: 24. **Cui rei comparetur, ibid.** **Hebraeis omne quod adspicitur**, Luc. 9: 53, Ioh. 7: 24, 2 Cor. 4: 6, 5: 12. **Faciem verberare inter maxima Iudibria est**, 2 Cor. 11: 20. **Faciem Regis videre et stare coram Rege quid**, Matth. 18: 10. **Facie in terram prostrata precari summa demissio**, Matth. 26: 39. **Facta aeternum remuneranda quaenam Deo aestimantur**, Rom. 10: 9. **Externa nude non spectanda, sed animus**, Marc. 12: 43. **Fidei opponuntur a Paulo**, Luc. 10: 26. **Facta naturaliter nullam habent significationem nisi quam**

quam quisque vult, Luc. 24: 28. Ad certam significationem restringuntur Lege aut ex pacto, ibid. Facta nostra dignissima comparari non possunt cum futura gloria, Luc. 17: 7. In Factorum contentione temporum et circumstantiarum ratio habenda est, Matth. 26: 11. Factorum quorundam facientorum gratia peccata remittuntur, Luc. 7: 47. Talia non sunt prohibenda, ibid. Factorum serie perpetua quisque optime se potest explorare, 1 Ioh. 3: 19. Factis bonis bona, malis mala Deus reddit, Rom. 2: 6.

Falsi amantes ear alieni sint a Christo, Ioh. 18: 37. Falsi crimina abest ab eo qui mentiendi causam non habet, Ioh. 7: 18.

Fals pro praedicatione Evangelii, Apoc. 14: 14.

Fama magna potius quam mala: orb quibus Regibus aut Regulis periculosa, Marc. 6: 20. Famae malae qui fuerant etiam recipi poterant ad Christianismum, 1 Tim. 3: 7.

Fames ignis nomine appellatur, quia urit, Apoc. 16: 8. Fames ingens sub Gommedo, ibid. Fames in Iudaea sub Claudio, Matth. 24: 7; ab Agabo praedicta fuit, ibid., Apoc. 6: 5. Fames et siti depingitur: status futurae damnandorum poenae, Luc. 6: 25.

Familia Dei, fidei, et Spiritualis quae, Gal. 6: 10. Familia Dei superior Angeli, inferior homines, Luc. 2: 14, 1 Cor. 4: 9, Eph. 3: 15. Familiae Dominus Christus,

pars Moses, Hebr. 3: 3. Familiae imperat Materfamilias, sed viri nomine, 1 Cor. 11: 7. Familiae tutandae occasiones negligi non vult Christus, Luc. 12: 15. Familiarum iura conservabat Lex Leviratus, Luc. 3: 23. Familiarum simul ad fidem conversarum exempla, Ioh. 4: 53. Familiarum progenitores quo nomine appellati, Hebr. 7: 4.

Familiaritatis propioris indicia inter Deum et pios, Ioh. 14: 23.

Famula opera, Matth. 12: 1.

Fascinare deducitur a Graeco *βασανισμῶς*, Matth. 20: 15, Gal. 3: 1.

Fastus est opibus comes, Iac. 2: 6.

Fatum vocat Iosephus providentiam circa ea quae facimus, Matth. 22: 23. Fati discrimen in iudicio Dei nihil potest, Apoc. 20: 13.

Fatis manum inieciantibus hebetari solent hominum sensus et obtundi, Rom. 11: 8.

Fedus a feriendo, Matth. praef. Pactum publicum est, Hebr. 9: 15. Fedus novum et aeternum sancitum est effuso Christiana sanguine; Hebr. 8: 8, 13: 20. Fedus Dei cum Israelitis conceptum pro temporum atque hominum ratione, Luc. 15: 2. Sempiternum est, Luc. 1: 55, 73. Tale fuit ut alterum posset esse perfectius, Hebr. 8: 7.

Federis tabulae quid denotarent, Hebr. 9: 4. Federis vocabulo appellantur circumcisio et adpersio sanguinis, Rom. 9: 4. Federis veteris et novi differentia, Matth.

20: 4. Federis et Testamenti discrimen, Matth. praef. Federis et Legis differentia, Matth. praef. Federis novimentio in vetere cur inveniat, et nullius alterius novi in novo, Gal. 1: 8. Dispensatio propria, Luc. 13: 2. Suavitas unde appareat, Ioh. 4: 21. In Federe novo Deus respicit, quod summam suam bonitatem decet, Luc. 17: 10. Federis sancienti formula vetus, Matth. 26: 28. Federa sanguine et dissectis pecudibus sancienti mos, Matth. praef. 26: 28, Col. 1: 20, Hebr. 8: 10; 9: 20. Etiam admoto calice humani sanguinis sancita, Matth. 26: 27.

Fel Hebraeis vocatur omne venenum, Hebr. 12: 15. Fel amarissimum quid mystice significet, Act. 8: 23.

Felicitas hominis imitatio Dei, Matth. 5: 48. Alterius seculi per verba edendi et bibendi populariter describitur, Matth. 8: 11, 26; 26: 20. Coelestis cur dicatur haereditas, Eph. 1: 14. Temporalia Christianis promissa non est, Marc. 10: 30. Felicitatis alienae conspectus gravat dolorem, 2 Thesa. 1: 10. Felicitatis omne genus promittitur piis, cum vita aeterna, Ioh. 10: 10.

Felix Iudaeae Praeses quis et qualis fuerit, Act. 23: 24, 24: 25. Quibus regionibus praefuerit, ibid. 24: 10. Apud Neronem accusatus per fratris Pallantis potentiam poenae ereptus est, ibid. 24: 27. Cui in causa Pauli interlocutus fuerit, ibid. 24: 12. Oppugnavit Aegyptum im-

postorem, Matth. 24: 5. Femina mas est imperfectus, 1 Cor. 11: 7. Res imbecilla, 1 Petr. 3: 7. Cur ineptior sit viro ad actiones humanas, 1 Cor. 11: 9. Femina Hebraeis in publico non adspiciebatur nisi operto capite, 1 Cor. 11: 5. Femina libidinosam deserens laudatur, Matth. 5: 32. Femina bona car a veteribus testudini comparata, 1 Tim. 5: 13. Feminae persona apud Prophetas refert. Populam Iudaeam, Apoc. 11: 3. Feminam fecit Deus coma nativa, ut equam inba-exultantem, 1 Cor. 11: 15. Femina cur opus fuerit, 1 Cor. 11: 9. Feminae cum de iis Lex non exstaret, propria religione semel in anno locum sacrorum conventuum adibant, Luc. 20: 41. Feminae formosiores sunt doctores veterum, Matth. 5: 29. Feminae in primitiva Ecclesia in Diaconissas et Presbyteras electas, 1 Tim. 3: 8, 11. Electionis earum ratio in Graecia quaenam, Rom. 16: 1, Phil. 4: 3. Earum minus quid, ibid. Feminae non accumbent in conviviis solemnibus Iudaeorum, Ioh. 13: 2. Feminae parum pudicae vitae et prostibula publica Hebraeis non eodem modo vocantur, Luc. 7: 37. Feminae Prophetissae, 1 Cor. 11: 5. Feminae quaedam Christi discipulis annumeranda sunt, Luc. 8: 17. Feminarum habitus in publico apud Graecos et Romanos fuit varius, 1 Cor. 11: 5. Habitus verecundiae maxime conveniens praefere-

ren-

rendus, *ibid.* Feminarum Iudaicarum ministerii statio consistens in precibus et ieiuniis, *Luc. 2: 37.* Earum aditus liberior erat quam feminarum in Graecia, *Rom. 16: 1.* Feminarum mos calumniandi, *1 Tim. 3: 11.* Feminarum nomina enuntiabantur modo simpliciter modo diminutive, *Rom. 16: 3.* Feminis adulteris Germani crines accidebant, *1 Cor. 11: 6.* Feminis maxime convenit pudor etiam circa naturales voluptates, *Rom. 1: 25.* Feminis docere in Ecclesia non permittebatur, nisi speciale Dei mandatum haberent, *1 Cor. 10: 5; Apoc. 2: 20.* Feminis in luctu, caput radi solebat, *1 Cor. 11: 5.* Feminas operto esse capite ob pudorem sexus decet, *1 Cor. 11: 2.* Feminas viri potentes Romani iudicant aetate annorum duodecim, *Luc. 2: 42.* Feminini sexus vera ornamenta sunt pudor et modestia, *1 Tim. 2: 9.* Fera terrestris dicitur coetus Pseudo-prophetarum, *Apoc. 16: 13.* Ferae nomine Barchochebas appellatur, *Apoc. 11: 7.* Ferae vocantur regna idololatrica, *Apoc. 13: 1.* Feris comparantur impii et Reges, *Luc. 13: 32, 1 Cor. 15: 32, 2 Tim. 4: 17.* Feralia non atrectanda, *Matth. 8: 22.* Fermentum quid recte dicitur, *Luc. 12: 1, 1 Cor. 5: 6.* Vetus quid significet, *ibid.* Ferre pro auferre, *Hebr. 9: 28.* Ferri pro exspectari, *Hebr. 9: 16.* Festus cur provocationem Pau-

li libenter arripuerit, *Act. 25: 12.* Festum Legis quoddam vocabatur, *Act. 2: 1.* Festum Nativitatis Christi varie celebratum, *Luc. 2: 8.* Festum collectarum in horrea frugum vocabatur festum tabernaculorum, *Luc. 6: 1.* Festum tabernaculorum Christi mystice sumtum quid significet, *Ioh. 7: 8.* Festa Iudaeorum cur seditionibus opportuna, *Matth. 26: 5.* Festi dies sua habent tempora, *Ioh. 7: 6.* Festorum dierum primus, ultimus et sabbatum otio peragebantur, caeteri laboribus permitti, *Matth. 26: 5, Luc. 6: 1, Ioh. 7: 37.* Festorum dierum ratio, *Matth. 21: 9.* Translatio in aliud tempus apud Iudaeos quomodo intelligenda, *Matth. 26: 17.* Festis diebus Iudaei in ius vocari non poterant, *Matth. 26: 2, 5.* Plecti solebant apud Iudaeos sontium insigniores, *Matth. 26: 5.* Romani Praesides cohortem mittebant ad Templi custodiam, *Matth. 26: 45, Act. 21: 31.* Festis tribus maximis pars tertia ex oppidis, vicis et agris ibat Hierosolymam, *Luc. 2: 41.* Ficus symbolum populi Iudaici, *Marc. 11: 12, Luc. 13: 6.* Sub ficu agere signum tranquillitatis animi, *Ioh. 1: 48.* Fidelis dicitur, qui munere suo bene fungitur, *Hebr. 2: 17, 3: 2.* Fidelis quoties conveniunt, conveniunt in Christi nomine, *1 Cor. 5: 3.* Sunt templum Dei, *Rom. 14: 19, Eph. 2: 22.* Quomodo id templum aedificetur,

- tur, Rom. 14: 19. Quomodo destruat, ibid. Fidelium coetus honorandi diligendo, I Petr. 2: 17. Fidelium mala ad breve tempus tantum durant, Hebr. 10: 37. Fidelibus omnibus consulere debemus, Gal. 6: 10.
- Fides Abrahami Euangelicae** suppar, Hebr. 11: 19. Fides quae nam maior fide Abrahami, Rom. 4: 24. Fidem in Abrahamo cur Deus respexerit, Rom. 4: 16. Fides Patriarcharum qualis fuerit, Rom. 3: 22. Fides Petri cum Christum negaret, an plane defecerit, Luc. 22: 32. Fides miraculorum non cessavit, Marc. 16: 17.
- Fides** quid re ipsa sit in epistolis Paulinis, Rom. praef. Fides prima credulitatis quae nam sit, Matth. 28: 19.
- Fides Euangelica** per crucis tolerantiam demonstrata, Hebr. 11: 25. Fides Christiana quibus argumentis innotatur, Matth. 9: 22, Apoc. 21: 14. Praecipue nititur morte et resurrectione Christi, Rom. 5: 6, Hebr. 9: 14. Cur non debuerit tradi verbis eruditis et artificiosis, I Cor. 1: 17. In quibus rebus consistat, Phil. 3: 10. Repellit libidines omnes, Eph. 6: 16. Unde tota pendeat, Iac. 2: 19. Simul est fides in Deum, Rom. 3: 26, Hebr. 6: 1, 11: 1. Fides pro Euangelio, Gal. 3: 23. Fides quae Dei donum expectetur, Rom. 3: 27, 5: 16, Eph. 2: 8, Phil. 1: 29. Est animae quod esca carni, Matth. 26: 26. Baptismum praecedit, Hebr. 6: 1. Comparatur partibus humani corporis per quae sit digestio, Hebr. 4: 2. Corda purgat, Rom. 1: 17, 3: 23, 10: 9, Hebr. 9: 14, Iac. 2: 14. Cum bonis verbis solum nec aliis nec habenti prodest, Iac. 2: 17. Fides de potentia Dei, ut est initium pietatis, ita confidere Dei potentiae in Christo principium est Christianae Religionis, Matth. 8: 2. Fides efficit sanctitatem et iustitiam illam cui vita aeterna promittitur, Hebr. 11: 1. Est ut navis, vita pura ut gubernaculum, I Tim. 1: 19. Hominem iustum reddit, opera iustiorum, Iac. 2: 21. Initium vitae est, finis vero charitas, I Cor. 13: 13.
- Fides ad iustitiam internam** sine labore ducit, Rom. 1: 17, 3: 23, 25, 5: 9, 9: 32. Ubi iustitiam peperit non quiescit, sed perpetuo in opera influit, Rom. 1: 17. Fides magna vincit metus omnes, Rom. 11: 20, Hebr. 11: 23. Magna est, quae principatus spernit et contemptis se aggregat, ibid. Fides cur multa promissa habeat, I Cor. 13: 2. Non accepta sed custodita vivificat, Luc. 18: 8, Ioh. 4: 14. Per puram conscientiam custoditur, I Tim. 3: 9. Obediendi propositum includit, Ioh. 3: 36, 5: 24, Act. 16: 31. Poenitentiam operata nos a vitae prioris criminibus absolvit, Luc. 7: 50. Quae nam preces commendat, Luc. 18: 8. Quae remissionem impetrat sine dilectione non est, Luc. 7: 47. Fides radix Legis, Hebr. 11: 1. Fides robustissima est credere resurrectionem mortuorum, Ioh.

Ioh. 4: 49. Fides sine operibus bonis non sufficit, Marc. 16: 16, Luc. 22: 32, Ioh. 13: 17, 20: 31, Rom. 4: 17, Philem. 6, Hebr. 3: 14, Iac. 2: 14, 24, 26, 2 Petr. 3: 16. Fides bonam conscientiam gignit, 1 Tim. 1: 5. Spem gignit, Col. 1: 23, 2 Thess. 1: 4. Quibus operibus externis opponatur, Ioh. 6: 29. Vera quatenam dicatur, Ioh. 3: 15, Hebr. 11: 1. Cur sola exigatur, Ioh. 6: 29, 35. Virtus est maxima caeterarumque mater et altrix, Rom. 4: 3. Fides et dilectio par admirabile, Eph. 1: 15, 1 Thess. 3: 6, 2 Tim. 1: 13. Si simul sint in animo et factis nihil ultra ad salutem requiritur, Gal. 4: 6, Eph. 1: 15, 1 Ioh. 3: 23. Fides et spes per Christum tendit in Deum, 1 Petr. 1: 21.

Fidei et fidelium cum arbore comparatio, Col. 1: 6. Fidei adulta praemium res miras efficere, 1 Cor. 12: 9, 13: 2. Fidei argumenta sive fulcra, Matth. 9: 22. Definitiones variae, Rom. 1, praef. Fidei beneficio novam naturam accipimus et velut iterum gignimur, 1 Tim. 1: 2. Fidei Christianorum et Iudaeorum argumentum, Phil. 3: 5. Fidei Christianae causa est sanguis seu mors Christi, Rom. 5: 9. Quis proprius sit effectus, ibid. 3. Ingens momentum est in ipsa morte Christi, 1 Ioh. 5: 6. Eius perfectio est vivere secundum Christum, Act. 8: 13. Eius professio cur Iudaeis videbatur scandalum, 1 Cor. 1: 23. Fidei actu deficiente

habitus servari potest, Luc. 22: 32. Activae et contemplativae differentia, Ioh. 12: 42. Fidei descriptiones eximiae, Rom. 4: 3, Hebr. 11: 1. Fidei discipulorum tarditas fidem nostram confirmat, Marc. 16: 13. Fidei exiguae a Christo non spretae exemplum, Marc. 9: 22. Fidei infirmae exemplum, Ioh. 10: 21. Fidei initia si Deo placeant, multo magis incrementa, Rom. 4: 22. Fidei nulla est mentio in Legge in Sinai data, Gal. 3: 11. Fidei obedientis effectus, Hebr. 4: 3. Fidei opus vocatur quod ex fide venit et fidem perficit, 1 Thess. 1: 3. Eius praeparationes Patri tribuuntur, operatio Filio, obsignatio Spiritui Sancto, Ioh. 6: 37. Eius regula immobilis quid Veteribus significet, Matth. 28: 19. Fidei salvificae descriptio, Matth. 9: 22, 17: 20. Fidei semina subito interdum erumpunt, Matth. 27: 57. Fidei tres gradus, Ioh. 4: 50. Fidei vis, Matth. 9: 29, 17: 20, Luc. 10: 19. Eius obtinendae ratio, Matth. 17: 21. Fidei mixtus sermo Evangelii animum purgat, Ioh. 13: 10. Fidei et eius professioni quae per Baptismum fit, simul coniunctis promittitur remissio peccatorum, Act. 22: 16. Ad Fidei professionem an homines cogendi sint, Luc. 14: 23. Fidem adhibere probabilibus testimoniis recte sentientium est de Deo, Ioh. 20: 29. Fidem famulorum heri explorant in re non magni momenti, Luc. 16: 10. Fidem habent parem quae sunt

- paria, Ioh. 20: 19. Fidem Dei promissis habere quid praesupponat, Rom. 4: 3. Fidem ante miracula exigit Christus, Ioh. 11: 26. Fidem Deus semper pro re egregia habuit, Gal. 3: 6. Fidem cur Deus ad consequenda huius vitae beneficia saepe requirat, Act. 27: 25. Fidem et dilectionem excitat vita aeterna a Christo promissa, Col. 1: 5. Fidem et obedientiam esse exhibendam constitutus supra nos iure humano, Lex Christi est, Col. 3: 23. Fidem quale opus ostendat, 1 Thess. 1: 3. Qualem Deus nunc requirat, Rom. 9: 32. Fidem sequitur Spiritus Sanctus, 1 Thess. 1: 6. Fidem veram assequi cupientem quomodo oporteat esse animatum, Rom. 9: 32. Eam probat sanctitas et in malis constantia, Iac. 2: 18, 1 Petr. 1: 7.
- Fide ante opera an aliqui servari possint, Iac. 2: 14.
- Fide in Christum sanare homines elegit Deus, ne de propriis viribus gloriarentur, Rom. 3: 26. Fide infirmari quinam dicantur, Rom. 4: 18. In Fide manere cur omnes serio moneantur, Rom. 11: 21. Fide pervenimus in maiorem veritatis agnitionem, Tit. 1: 1.
- Fiducia pro iure intrandi in summum coelum, Hebr. 9: 19.
- Fiducia insignis Petri, Matth. 14: 31. Fiducia sola sufficit ad impetranda adspectabilia, Marc. 5: 36. Fiduciam Abrahami nova fiducia confirmatione remuneravit Deus, Luc. 1: 72. Fiduciam in virtutibus falso creditis ponere quam perniciosum, Luc. 18: 9.
- Fieri saepe dicitur quod patescit, 1 Ioh. 1: 7. Fieri aliquid dicitur per aliquid quod sine eo non fit, Hebr. 9: 12.
- Figuram et figuratum dissimile quid habere non est novum, Luc. 3: 5. Figurae Veteris Federis res Novi adumbrabant, 1 Cor. 3: 1. Figurarum veterum complementa, Matth. 4: 1, 5: 17, 8: 17, 9: 21, 36, 37, 10: 2, 11: 11, 12: 28, 16: 21, 19: 29.
- Filia quae fratres habebat, heres esse non poterat, Matth. 1: 16. Filia si post 25 aetatis annum in corpus suum peccaverit, ob id a parentibus exheredari nequit, 1 Cor. 7: 36. De filiabus superadulitis sententia Rabbidorum, 1 Cor. 7: 36. Filia Sacerdotis apud Hebraeos cur gravissime puniebatur, si domum paternam dehonestaret, 1 Tim. 3: 4. Filiae nolenti virginitatis necessitas non est imponenda, 1 Cor. 7: 37. Filiam dare nuptum, ex auctoritate patrum pendet, 1 Cor. 7: 36. Filiae Sarae carne et moribus quaenam, 1 Petr. 3: 6. Filiarum nomine comprehenditur nurus, Luc. 2: 27.
- Filius Davidis cur Iesus sit dictus, Matth. 1: 1, 5, Apoc. 22: 16.
- Filius Dei pro eo quem Deus eximie diligit, Matth. 27: 40.
- Filius Dei Christus Deo ipso teste, Act. 3: 12. Messiae cognomen, Matth. 14: 33. Divinae Christi natura vocatur, Marc. 2: 8. Supra omnes est Christus, ad imperium etiam in

Angelos eVectus, Hebr. 1: 5. Dei per omnia simillima est imago, Hebr. 1: 3. Imitatur Patris opera, Ioh. 5: 20. Patrem in arcanis suis novit, Ioh. 4: 22. Vice Patris indicat Mundum, Ioh. 5: 22. Eius gloria omnis redit ad Patrem, Ioh. 11: 4. Potestas perpetuo fluit a Patre, Ioh. 6: 50. Voluntarium obsequium, Ioh. 6: 51. Eius vox vox Patris, Ioh. 5: 28. Ei dantur tituli eminentissimi, Hebr. 1: 8. Filio res maximas et coelestes credit Pater, non servis, Hebr. 1: 1. Filio cur tribuitur quod veritati, Ioh. 8: 36. Filium suum in quem finem Deus miserit in Mundum, Ioh. 4: 9. Eum Deus gratis tradidit pro peccatis Mundi, Ioh. 3: 16.

Filius hominis pro quovis homine, Matth. 12: 8, 32, Marc. 2: 28. Cur et quomodo Christus sit dictus, Matth. 8: 20, Ioh. 5: 27. Quis intelligebatur ab Hebraeis, Ioh. 12: 34.

Filius Paralipomenon Scriptori dicitur qui iuris est successor, Luc. 3: 23. Filius alicuius dicitur qui ei similis est, Apoc. 21: 7. Filius pro obnoxio, Matth. 23: 15. Filius dicitur, a quo expectantur filii officia, Ioh. 19: 26. Filius cum patre idem in iure esse dicitur, Ioh. 10: 33. Rerum paternarum quasi Dominus est, Ioh. 8: 35, 10: 33, 16: 15, 17: 10, Gal. 4: 1, Hebr. 3: 6. Filius praecepti, Luc. 2: 42. Filius Regis maior Satrapis, Hebr. 1: 14.

Filii Dei quinam dicantur,

Matth. 13: 38, Luc. 20: 35, Ioh. 1: 12, Gal. 3: 26. Omnibus subiecti sunt incommodis vitae huius mortalis, Hebr. 2: 14. Qua de causa sic vocentur, Act. 17: 29. Eorum et filiorum Diaboli differentia, Ioh. 3: 10. Eos Christo educandos atque curandos dat Deus, Hebr. 2: 13. Filii Diaboli quinam dicantur, Matth. 13: 38. Filii pacti quinam dicantur, Matth. 11: 19. Filii terrae quinam dicantur, Matth. 8: 20. Filii tonitru vocantur viri efficaciter loquentes, Apoc. 19: 6. Filii nomine appellatur populus iudaicus interdum apud Prophetas, Apoc. 11: 3. Filii prodigi parabola inter elegantissimas ponenda, Luc. 15: 20. Filii Lege Mosis haeredes necessario, filiae non nisi filiis deficientibus, Rom. 8: 17, Gal. 4: 7. Filii obedientiam erga parentes et probos mores addiscere debent, I Tim. 3: 4. Filii Apostolorum quinam dicti ab ipsis, I Petr. 5: 13. Filii concubinarum succedebant Patri ab intestato apud Hebraeos, Gal. 4: 50. Filii huius seculi et filii lucis quinam, Luc. 16: 8. Naturae et morum qui, Luc. 11: 48.

Filiorum inter se distinctio, Rom. 9: 7. Filiorum et liberorum discrimen, Matth. 1: 1. Filiorum est accumulare cum Patrefamilias, Luc. 17: 7. Filiorum voce Hebraei participes intelligebant, Ioh. 12: 36.

Finis pro monitorum summa, I Petr. 3: 8. Finis actuum saepe alius est quam inten-

- ditur, Matth. 26: 12. Finis discriminata actiones Legenon vetitas, Matth. 26: 10. Solus non facit actiones rectas, Luc. 22: 22. Finis operis merces, 1 Petr. 1: 9. Fini malo adhibiti actus medii, mali sunt, Luc. 24: 28. Ad finem operis stultos reiiicere solenus, Ioh. 2: 19. Fine caret Christi regnum, Luc. 1: 33.
- Flagellatio partim quaestionis causa, partim in poenam a Romanis adhiberi solita, Matth. 27: 19. Eius sententiae formula, ibid.
- Flagello in signum irae Divinae Christus usus est in Templo purgando a nundinatoribus, Ioh. 2: 15.
- Flagitium a scelere distinguunt Latini, Eph. 2: 1.
- Flagitia abscondita hominibus Dei iudicio servantur, Hebr. 13: 4.
- Flagra virgis saeviora, Act. 22: 24.
- Flaminius cur Romae accusatus, Matth. 14: 10.
- Flaminicae Graecorum virgines, Luc. 1: 34.
- Fletus Christo non fuit indignus, Luc. 19: 41. Ad quid Christo profuit, Ioh. 11: 36.
- Fletum cum fletibus, Ioh. 11: 33.
- Florus, vide Cestius Florus.
- Flumen res adversas significat, Apoc. 12: 15. Flumina quaedam a terra absorbentur, Apoc. 12: 16.
- Foecunditas inter alia bona externa Hebraeis Deum pie colentibus promissa cur non omnibus aut non nisi serius quibusdam contigerit, Luc. 1: 7.
- Foemina, vide Femina.
- Foedus, vide Fedus.
- Foenus venenum est patrimonii, Luc. 6: 35. Ne speciem quidem habet beneficii, Matth. 5: 42. Non est interdictum lege naturae, Luc. 6: 35. Interdictum fuit Iudaeis, Matth. 5: 42. An lege Christi sit vetitum, Luc. 6: 35. An et quatenus Christianis ab antiquis Canonibus permittatur, ibid. Ab alienigenis accipere quomodo licuerit Iudaeia, ibid.
- Foetus, qui in utero est, matris portio censetur, Matth. 19: 13, Luc. 1: 15.
- Fomes dicitur quicquid ignem alit, Act. 28: 3.
- Fons Hebraeis omnis scatebra, Marc. 5: 29, Ioh. 4: 6. Fons salutis quis vere sit, Ioh. 7: 37. Fons vitae vocabatur Lex Pharisaeis, Ioh. 5: 39. Fonti debetur quicquid est in flumine, Eph. 2: 9. Fontes in Baptismi usum extracti olim erant ante Ecclesiarum aedes, Matth. 28: 19. Fontes septuaginta in Elim quid significant, Luc. 10: 1. Fontes sine aqua fontes non sunt, 2 Petr. 2: 16.
- Fores clausae designatio eius quod clam fit, Ioh. 20: 19.
- Forma et formare ad animum cur saepe transferantur, Rom. 2: 20. Forma et figura quandoque promiscue usurpantur, Matth. 17: 2. Formae decus capilli, Ioh. 12: 3, 1 Cor. 11: 6.
- Formido Christum capientium, Ioh. 18: 3.
- Fornicatio pro idololatria, Apoc. 14: 8.
- Framea Germanorum hasta brevis, Luc. 2: 35.

- Fraenare pro regere**, Iac. 3: 3.
- Fraenum dicitur Graecis pellicula linguae adhaerens**, Iac. 3: 3.
- Fragmenta unde dicta**, Act. 2: 42.
- Francfurtensis Synodus Symbolum Hieronymi approbat**, Matth. 28: 19.
- Frater benigna appellatio parium inter se**, Eph. 6: 21, 1 Tim. 5: 1. **Pro homine quovis**, Matth. 5: 22, 23.
- Frater qui filia relicta moritur non censetur sine liberis mortuus**, Matth. 22: 24.
- Quare nec in hoc ius levitatus locum habuisse videtur**, ibid. **Fratri Iudaeo foenori dare Iudaeis lex vetat**, Luc. 6: 35.
- Fratres Christi quinam**, Ioh. 19: 16. **Fratres falsi Christianorum quinam dicantur**, 2 Cor. 11: 26. **Fratres in Adamo sumus omnes**, 1 Ioh. 2: 9. **Fratres et sorores se mutuo vocabant Christiani**, 1 Cor. 5: 11. **Idque ob communem regenerationem**, Philem. 1. **Etiam coniuges sic se vocabant**, 1 Cor. 7: 14. **Fratres cur se invicem vocabant Iudaei**, Act. 22: 5, 28: 21.
- Fraternae admonitio Christianorum officii pars, et cuiusmodi eam esse oporteat**, Matth. 18: 15.
- Fraternitatis memoria quid debeat operari**, 2 Thess. 3: 15.
- Frictrices quaenam foeminae Tertulliano dictae**, Rom. 1: 26.
- Frigus quibus ex causis oriri et augeri soleat**, Act. 27: 2.
- Frigidi et fervidi quinam vocentur**, Apoc. 3: 15.
- Frontis servorum notandae mos ex Oriente**, Apoc. 13: 16. **Fronte praeferre dicimur quod aperte profiteamur**, Apoc. 16: 1.
- Fructus satori omni iure debentur**, Luc. 17: 1. **Fructus in matrimonio partus dicitur**, Rom. 7: 4. **Apostolicus quis sit**, Rom. 1: 13. **Disciplinae Christianae qui tranquillitatem conscientiae adfert**, Hebr. 12: 11. **Falsorum Prophetarum quis**, Matth. 7: 16. **Fructuum nomine opera designantur**, Matth. 13: 23, Eph. 5: 9, Iac. 3: 11. **Etiam praemia operum designantur**, Iac. 3: 18.
- Frugalitas Christi et Apostolorum**, Ioh. 6: 9.
- Frugis qua maxime alimur magnus semper honos et apud Iudaeos et apud Christianos**, Iac. 5: 7. **Duplicis in homine descriptio**, Luc. 8: 7. **Frugis bonae nihil ex pectandum est ab eo, qui discedit a Christi praecipis et exemplo**, Ioh. 15: 5. **Frugum Christi colligendarum tempus quando venit**, Ioh. 7: 6. **Frugum tota congeries sanctificatur per primitias**, Eph. 2: 6. **Frugibus comparantur opera pietatis**, Hebr. 6: 7.
- Fruitio tactus voce denotatur**, Ioh. 20: 17.
- Fuga non semper pavoris indicium est**, Luc. 24: 28. **Quandoque licita est**, Matth. 10: 23, 12: 15. **Fuga ac furtum coniuncta esse solent**, Philem. 11. **Fugae impedimenta magna sunt parvi liberi**, Matth. 24: 19. **Fugae**

praecipitandae a malorum contagio necessitas, Luc. 17: 31, 32.

Fugere saevitiam hostium Dei quando non liceat, Ioh. 10: 12.

Fulcire cor alio sensu de Divina gratia, alio de epulis dicitur, Hebr. 13: 9.

Fulgura et tonitrua Dei minas significant, Apoc. 4: 5, 8: 5, 11: 19. Fulmini cur regnum suum Christus comparet, Matth. 24: 27, Luc. 10: 18.

Fundamenta Christianismi sunt Christi historia, praecepta et promissa, 1 Cor. 3: 11.

Fur est qui alienum iniuste arripit, 1 Cor. 6: 10, 1 Petr. 4: 15. Dicitur in iure etiam qui semel tantum furatus est, 1 Cor. 6: 9. Furis comparatio Dei iudiciis et morti improvisae aptatur, Matth. 24: 37., Apoc. 3: 3. Furis et raptoris differentia, 1 Cor. 6: 10. Fures festinare solent, Ioh. 20: 7. Quam amici sint noctis, 1 Thess. 5: 4. Non sunt necandi, Matth. 5: 40.

Furtum de pascuo gravius punitur quam de ovili, Ioh. 8: 5. Furti pecudis poena apud Hebraeos, Luc. 19: 8. Furti genus maximum est hominem liberum furari, 1 Tim. 1: 10. Furti comes mendacium, Matth. 15: 11.

Futura cur in praeterito tempore enuntiabant Prophetae, Ioh. 4: 5. Futurorum revelatio a Deo Cypriano et Chrysostomo evenisse legitur, 2 Tim. 4: 6. De futuris incertis loquendi cautio Christianis usitata, Act. 18: 21, 1 Cor. 16: 7.

G.

Gabriel virtus Dei, Luc. 1: 19. Nomen Angeli primarii, ibid. Misericordiae minister secundum Hebraeos, ibid. Aqua dicitur, ibid.

Galatae orti a Gallis, Gal. 1: 6. Colebant Deum matrem, Gal. 4: 9. Galatas quo tempore inviserit Paulus, Gal. 1: 2. A Paulo conversos Petrus sua auctoritate firmavit, 1 Petr. 5: 12. Galatarum Ecclesias cur Paulus non nominet sanctas, Gal. 1: 2.

Galatia idem quod Gallia, 2 Tim. 4: 10. Vocabatur et Asiae pars a Gallis antiquitus habitata, ibid. Galatia et Phrygia partes Asiae minoris, Act. 16: 6. Galatiae Ecclesiarum nomina, Gal. 1: 2.

Galilaea gentium sive convenarum, Matth. 4: 15. Alia Herodis, alia Philippi, ibid. Galilaeae non praefuit Pilatus, Luc. 13: 1.

Galilaei bellicosi, Luc. 22: 38. Cur Christo faventes, Ioh. 7: 12, 52. Despecti Deo iuxta Iudaeos quod nullus ex illis Propheta, Ioh. 7: 52. Dialecto distinguebantur a Iudaeis, Ioh. 4: 9. Habiti homines indocti, Act. 2: 7. Sacrificantes a Pilato Hierosolymis interfecti, Luc. 13: 1. Tardiores Samaritis in fide Christo adhibenda, Ioh. 4: 45. Una cum Iudaeis Procuratore Cumano Samaritis bellum inferunt, Matth. 24: 7. Galilaeorum nomine quisnam Christianos appellet, Rom. 16: 2. Galilaeorum Bethsaidensium frequens

- quens commercium cum Syrophoenicibus, Ioh. 12: 20. Galilaeae cum Samaritis nulla fuit Sacrorum societas, Luc. 13: 1.
- Galli in consiliis capiendis mobiles, et novis plerumque rebus studentes, Gal. 1: 6. Eorum mos in lastranda civitate, 1 Cor. 4: 13.
- Galli Deum Matris, non circumcidebantur, sed castrabantur, Gal. 4: 9. Eorum pudenda erant abscissa, Gal. 4: 12.
- Gallio frater Senecae, Act. 18: 12.
- Gallus bis canit, Matth. 26: 34. Gallicinium proprie dicitur posterior galli cantus, Matth. 26: 34. Post gallicinium Christus munus suum sacerdotale aspiciatur, ut Pontifex Maximus facere solebat, Matth. 26: 34.
- Gamaliel nomen frequens inter Hebraeos, Act. 5: 34. Eius nominis Patriarcha quoniam tempore fuit, ibid. Gamaliel senior instituit Iudaeos sepeliri operimento ex lino, Matth. 27: 59. Gamalielis consilio abstinet Senatus Iudaeorum a caede Apostolorum, Act. 5: 40.
- Garizim mons Palaestinae, Matth. 25: 33. Sicimis imminens, Ioh. 4: 5; 20. Garizitani erant Chutaei, Luc. 17: 18.
- Gaudendum in castigationibus, Iac. 1: 2, 1 Petr. 4: 13.
- Gaudium Christi pro vita immortali et summa eius potestate, Hebr. 12: 2. Gaudium Christianorum in adversis, Apoc. 14: 3. Piorum absente Christo, Ioh. 17: 13. Gaudium purum, est certam habere spem immortalitatis, 1 Ioh. 1: 4. Gaudium suum quid vocent Latini, Phil. 4: 1. Gaudium vitae nomine venit apud Hebraeos, Rom. 11: 15. A Paulo saepe appellatur animi tranquillitas ex bona conscientia, Act. 20: 24. Sumitur pro causa gaudii, Ioh. 16: 22. Gaudii iustior causa, suae salutis habere fiduciam, quam alienae saluti inservire, Luc. 10: 20. Gaudia de bonis huius vitae suscepta, iacturae et mortis metu fiunt turbida, 1 Ioh. 1: 4. Gaudia futurae vitae adumbrata imagine rerum huius vitae, Matth. 8: 11, 26: 26, 29.
- Gaulonitici, Matth. 22: 16.
- Gaza vetus ab Alexandro disiecta, Act. 8: 26. Sed alia sub eius nomine in proximo aedificata, ibid.
- Gazophylacium, Marc. 12: 41. Locns eius qualis, Ioh. 8: 20. Ubi ille, ibid.
- Gazophylax, sive Gazae custos, unus ex Sacerdotum ordine, Marc. 12: 41. Eius munus quale, Act. 8: 27.
- Gehenna ubinam sit, Luc. 16: 23. Accipitur pro suppliciiis aeternis, Matth. 5: 20, 22. Gehennae est velut hospitium quoddam conscientia intus adurens, Apoc. 14: 10. Gehennae poena incendio comparata, Hebr. 6: 8.
- Genealogiae Iudaeorum saepe pugnare videntur, nec tamen pugnant, Luc. 3: 23. Genealogiae Matthaei sequuntur ius successionis, Lucae ius sanguinis Christi, Luc. 3: 23. Genealogiae quas de Deitate fingebant Iudaei, 1 Tim. 1: 4. Genealogiae Sa-

- cerdotum diligentissime servabantur, Hebr. 7: 3. Genealogias Platonici, Gnostici et Magi Persarum docebant, 1 Tim. 1: 4.
- Genesaralacus, Hebraeis mare Galilaicum dictum fuit, Ioh. 6: 1. Genesareti lacus unde denominetur, Matth. 14: 33.
- Genitores etiam vocantur Parentes adoptivi, Luc. 3: 23.
- Genius Principis in formula iuris-iurandi quid, Matth. 5: 34.
- Gens non gens quomodo intelligatur, Rom. 10: 19. Gens pro optima parte gentis, Ioh. 11: 51. Gentes ut moribus differant, ita et ingenio, Rom. 1: 14, Col. 3: 11.
- Gentes dicuntur Hebraeis omnes, qui Iudaei non sunt, neque Iudaeis additi, 2 Cor. 11: 26, Eph. 2: 11. Gentes putabant tales esse in coelo Deos, quales simulacra exhibebant, Act. 17: 29. Credebant Deos hominibus similes factos interdum in terram descendisse, Act. 14: 10. Falsos Deos colebant, Act. 26: 20. Deum colentes extra Iudaeos ante Christum passum nullum inter se constiuebant Ecclesiae corpus, Ioh. 11: 52.
- Gentium consensus in multis rebus sufficit, Phil. 4: 8. Contra eum disputare impudentium est, ibid. Gentium non conversarum mores corruptissimi erant tempore Apostolorum, Phil. 2: 15. Gentium ab Apostolis conversarum recensio, Act. 15: 3. Gentium in odio cur Israelitae, et contra Gentes spretae ab Israelitis, Eph. 2: 15.
- Gentium subdiale in templo, 2 Petr. 1: 18. Gentium vocatio, Matth. 28: 19. Beneficium est gratituae misericordiae Divinae, Luc. 7: 13, Rom. 3: 5, 15: 9. Sine ulla ciborum lege, Rom. 14: 3. Gentium gratia Iudaeis nihil obest, Matth. 22: 9. Gentium Dii in Oriente Baalim vocabantur, 1 Cor. 8: 5. Qua nota designentur a Paulo, 2 Thess. 2: 4.
- Gentiles quinam dicti, Ioh. 12: 20.
- Genu flectere signum reverentiae, Phil. 2: 10. Mos est precantium in rebus anxii, Act. 7: 60, Eph. 3: 14. Genua in littoribus flectere mos Christianorum congruens mori Iudaeorum, Act. 21: 5. Genua inter Pascha et Pentecosten non flectendi mos quando introductus, Act. 20: 36.
- Genus in Sacerdotibus spectabatur non solummodo paternum, sed et maternum apud plurimas gentes, Hebr. 7: 3. Genus suum posse referre ad unum ex Patriarchis magnificum putant Iudaei, Eph. 3: 15.
- Germanorum mores quales, 1 Tim. 1: 9. Mos in notandis foeminis adulteris, 1 Cor. 11: 5.
- Germanicus a Samothrace in Troada venit, Act. 16: 11.
- Germini comparatur verbum Evangelicum, Act. 12: 24.
- Gestus olim erant varii, sicut in Regum ita in Dei honore, 1 Cor. 14: 24. Gestus qui avocare possunt homines a vera pietate, vitandi, Luc. 24: 28.
- Gethsemane, Matth. 26: 30, 36.

- Villa ubi Christus orare et pernoctare solebat, Ioh. 8: 1.
- Girgaza vicina Gadarae, Marc. 5: 1.
- Giumus arbos fructus profere-
rens ficui similes, Luc. 19: 4.
- Gladiatorum auctoratio, Hebr.
10: 7.
- Gladius verbum Dei, Apoc.
12: 5. Pro praedicatione
Euangelii, Apoc. 13: 14. Gla-
dius acutus et anceps pro
Euangelio, Apoc. 19: 15.
- Gladii vocem de calumniã
saepe Hebraei usurpant, Luc.
2: 35. Gladii officium est
dividere, Matth. 10: 34. Gla-
dii ius est ius publicarum
animadversionum, Matth. 5:
40. Gladio peregrinantes ute-
bantur in Iudaea, Ioh. 18:
10. Gladio quinam mortui,
Hebr. 11: 37. Gladiis utrim-
que secantibus utebantur Le-
vitae in dissecandis victimis,
Hebr. 4: 12. Gladiis Aposto-
lorum ad significationem
tantum Christus usus est,
Luc. 22: 38. Gladios per
fidem quinam effugerint,
Hebr. 11: 34.
- Gloria aliqua statim sequitur
ultimum Christi contemp-
tum, Ioh. 19: 38. Gloria
fugientem sequitur, Marc.
7: 36. Gloria apud Hebraeos
a gravitate nomen habet,
2 Cor. 4: 17. Quenam di-
citur gravis, 1 Cor. 4: 17.
Quae a solo Deo proficiscit-
ur, quanam, Ioh. 5: 44.
Coelestis, gratia dicitur,
Luc. 6: 32. Vera, paratur
per ignominiam et passiones,
Ioh. 12: 24. Gloria Christi
dignior, potestas faciendi
miracula, Ioh. 17: 22. Gloria
Christi quanam, 2 Thess.
2: 14. Supremo die omnibus
apparebit, 1 Petr. 4: 13.
Gloria Dei inclarescit ex
sanctis piorum operibus, Ioh.
15: 8. Gloria Filii Patri
cordi est, ut Patris Filio,
Ioh. 12: 28. Gloria pro ipso
Deo, 2 Petr. 1: 18. Gloria,
honos et gratiae ob quaenam
Deo dentur, Apoc. 4: 9.
Gloria saluti cedere debet,
2 Petr. 3: 16. Gloriam causa
Thebanum quendam distri-
buisse omnes facultates suas
in pauperes, memorat Ori-
genes, 1 Cor. 13: 3. Gloriam
Christi maximum signum
quid, Ioh. 14: 12. Gloriam
Divinae effulgentia in Chris-
to, Hebr. 1: 3. Gloriam Di-
vinae studium in animo ha-
bendum est, Ioh. 5: 42. Glo-
riam Deo dare quis dicitur,
Rom. 4: 20. Quid significet,
Apoc. 19: 7. Gloriam in
terris quaerere non debent,
quorum gloria in coelo re-
posita est, Luc. 22: 29. Ad
gloriam coelestem via est
humilis patientia, ibid.
- Gloriandum in nullo, quando
nostrum nihil est, Luc. 17: 7.
- Gloriatio quaedam iusta apud
Deum, Rom. 4: 2.
- Gloriolae et lucri causa multi
nova docent, 2 Thess. 2: 6.
- Gloriosius nihil est quam op-
tima de causa pati pessima,
2 Thess. 1: 12.
- Gnidus insula Cariae obiecta
Veneris simulacro et culto
nobilis, Act. 27: 7.
- Gnostici quinam dicebantur,
1 Tim. 6: 20. Cur se ita
vocabant, 1 Cor. 8: 10. Inter
scandala nominantur, Matth.
13: 41. Paulo obtrectabant
tanquam minus intelligenti
quanta esset hominis sapien-
tis libertas, 1 Cor. 9: 3. Cur
Epis-

- Epistolam ad Timotheum priorem repudiarent, 1 Tim. 6: 20. Alium dicebant esse Iesum, alium Christum, alium unigenitum, Ioh. 1: 17, 1 Ioh. 4: 3. Distinguebant inter Vitam et Verbum, Ioh. praef., 1: 4, 14. Statuebant alium visibilium rerum opificem, alium invisibilium, Ioh. 1: 3.
- Gnosticorum dogma, Matth. 24: 11, 1 Tim. 1: 4. Eorundem error, Matth. 7: 16, Luc. 19: 41. Error eorundem circa vocem Plenitudo, Ioh. 1: 16. Alter circa vocem Sinus, ibid. 18.
- Gog quibus in partibus regnavit et destructus fuerit, Act. 13: 14. Eius regnum ubi situm, ibid. 16: 7. Gog exponunt Pamphylos et Lydos Sibyllina Poëmata, Apoc. 20: 8. Gog et Magog nomina ad finem Mundi Rabini referunt, Apoc. 20: 8. Gogi nomen pertinet ad Dominum Ottomannicam, Apoc. 20: 8. Gogi et Magogi bella annorum mille, Apoc. 20: 5.
- Graeci humanum genus in Graecos et Barbaros distinguebant, Rom. 1: 14. Adulatores egregii, Act. 13: 7, 18: 17. Sapientiores per Iovem intelligebant summum Deum, Act. 17: 28. Sabbatho disputare solebant, Act. 18: 4. Quo vitio plurimum laborarunt, 1 Thess. 4: 11. Volunt, quae dicuntur, sibi probari per causas naturales, 1 Cor. 1: 22. Iudaeis quinam a tempore imperii Macedonici dicebantur, Act. 11: 20, Rom. 1: 14, 2: 12, Col. 3: 11. A Mose culpati quod Deum homini similem facerent, Rom. 1: 23. Notati idolorum punctis, Eph. 1: 13. Neminem adorantium more salutabant, Matth. 2: 2, 4: 9, Act. 10: 23. Graecorum inhumanitas adversus exteros, Matth. 5: 43. Graecorum libris postquam Iudaei se dedere, doctrina ipsorum vetus multis modis interpolata est, Col. 2: 8. Graecorum regnum Hebraeis dicitur Macedonicum, Ioh. 7: 35. Graeci nonnulla dicunt a Syris edocti, Matth. 16: 18. Graeca lingua post Macedonum imperium facta quasi communis populorum Asiae et Aegypti, Matth. 27: 14, Act. 21: 37. Romanis omnibus, etiam foeminis, quotidiano olim in usu, Rom. praef. Graecae originis vocabula cum Latinis coalescere novum non est, Act. 27: 14. Graece norant plerique Iudaeorum viventibus Apostolis, Hebr. inscript.
- Gradus sunt peccatorum remissionis et aliorum Dei beneficiorum, 2 Cor. 5: 19. Gradus sunt poenarum et delictorum, Ioh. 14: 2, Gal. 6: 5. Gratia et merces quomodo distant, Luc. 17: 9. Gratia habetur liberaliter servientibus, Luc. 17: 9. Gratia pro datis, et precatio pro dandis iungi debent, Eph. 1: 16, Phil. 4: 6, Col. 4: 2. Gratia post beneficium brevi senescit, Ioh. 6: 30. Gratia abundantissima quid vocetur, Rom. 5: 17. Gratia vocatur doctrina Christi, 1 Petr. 5: 12. Gratia pro donis Spiritus Sancti, Hebr. 12: 28. Pro incremento Ecclesiae, Act. 11: 21. Pro Di-

Divinis beneficiis, 2 Cor. 6: 1, 1 Petr. 4: 10. Pro copia Spiritus in Christianos passim effusa, Ioh. 1: 17. Pro vita aeterna, 1 Petr. 1: 13. Gratia Spiritus modo ignis, modo aqua vocatur, Ioh. 3: 5. Gratia vocatur ipsum pati pro Christo, Phil. 1: 7. Gratia saepe dicitur singularis Dei protectio et donorum collatio, Luc. 2: 40. Gratia Dei ante fidem Patris tractio vocatur, Act. 13: 48. Gratia Dei cum quo dicatur esse, 1 Cor. 15: 10. Gratia omnis salutaris a Deo progreditur, Ioh. 3: 14. In Iesu quando nobis data dicatur, Rom. 8: 30. Gratia recedit, recedente disciplina, Marc. 5: 10. Gratia debetur Deo pro omni bono adepto, Ioh. 10: 41.

Gratiae Divinae plus quam arbitrio humano in rebus salutis tribuendum est, 1 Tim. 1: 14. Gratiae Divinae filii dicuntur iam credentes, Ioh. 1: 42. Gratiae commemoratio cur uberius sit et esse debeat in Novo Testamento, quam in Veteri, 2 Cor. 8: 1. Eius mensura quae, Rom. 12: 3. Gratiae Dei generalis ad omnes pios se extendentis exempla in Melchisedeco, Iobo, Naamane, Cyro, Act. 10: 36. Gratiae Evangelicae, quae ad vitam aeternam ducit, participes et viri et foeminae sunt, 1 Petr. 3: 7. Gratias agebant Patres Veteris Testamenti pro bonis terrenis; Apostoli vero pro iis quae ad Dei gloriam pertinebant, Rom. 1: 8. Gratias agendi solemnibus formula,

2 Cor. 1, 1 Petr. 1: 3. Gratias debemus Deo pro donis non tantum in nos, sed et in alios collatis, Philem. 1. Gratias agere ante et post sumptum cibum mos vetus Hebraeorum, et hinc Christianorum, 1 Tim. 4: 3. Grossus ficus immatura, Apoc. 6: 13.

Gubernaculum navem regit, Iac. 3: 3. Gubernacula in antiquis navibus bina erant, Act. 27: 40. Vinculis annectebantur navi, ibid.

Gubernatoris locus in puppi, Marc. 4: 38. Gubernatoris, navicularii et magistri navis differentia, Act. 27: 11.

Gygae Reges Asiae et Gygea, pars Asiae in Lydia, Apoc. 20: 8.

Gynaecitis in Graecia viris clausa, non item in India, ubi liberior erat viris ad foeminas aditus, Phil. 3: 3.

Gypidae Reges Asiae, Apoc. 20: 8.

H.

Habere dupliciter accipitur, Matth. 13: 12. Habere dicimur id quod in nostro est usu, Hebr. 9: 4. Quod in promptu est ut emi possit, Ioh. 6: 9. Habentes pro non possessoribus se debent gerere, Luc. 14: 33. Habenti et utenti amplius dari aequum est, Luc. 19: 26.

Habitare pro frequenter se ostendere, 2 Cor. 12: 9.

Habitaculum omne quo nomine ab Hebraeis appellatum, Act. 15: 16.

Habitus quid in scientiis et virtutibus, Hebr. 5: 14.

Hadessa nomen proprium desump-

- sumptum a Myrto, Act. 12: 13.
- Haeres, vide Heres.
- Haeresis secundum Phryges, Col. 2: 4. Haeresis vox media, 2 Petr. 2: 1, 1 Cor. 11: 19. Haereseos et haeretici definitio, Tit. 3: 11. Haereses cur non impedit Deus, 1 Cor. 11: 19.
- Haeretici an sint cogendi, Matth. 13: 41, Luc. 14: 23. Quomodo tractandi, Tit. 3: 10. Eorum artes ad vexandos orthodoxos, Matth. 24: 11. Persecutionum adversus illos origo et progressus, Matth. 13: 41. Discrimen inter hos et falsos Prophetas, quos Iudaei ad intercessionem delere iussi erant, ibid. Eorum opiniones a factis distinguendae, ibid. Haeticorum Patriarchae quinam dicantur, 1 Tim. 4: 1.
- Hasidaei iidem qui Esseni vocantur, Matth. 5: 44.
- Hasmonaeorum cognomen unde, Luc. 3: 23. Eorum decretum contra Philosophiam, Col. 2: 8.
- Hebal mons Sicimis imminens, Ioh. 4: 5. Item mons Palaestinae versus quem maledictiones proferebantur, Matth. 25: 33.
- Hebdomas quid significet, Apoc. 8: 2. Hebdomados vox generalis est, et tam de annis quam de diebus et rebus aliis accipi potest, Apoc. 2: 10. Hebdomades Danielis excurrunt tempora Antiochi et Maccabaeorum, Matth. 24: 15.
- Hebraei populi antiqui res fuisse figuram temporum Messiae, tradunt Hebraeorum sapientissimi, 1 Cor. 10: 1. Hebraei sunt Iudaei, Hebr. inscript. Amant dictionum compendia, Matth. 26: 26. Ipsi et eorum interpretes Graeci raro compositis vocibus utuntur, Matth. 1: 1, 12: 40. Solent intelligere nomina ex verbis, 1 Petr. 2: 6. Propria nomina saepe mutant in alia eiusdem aut vicini significatus, Matth. 23: 35. Pluribus vocibus res magnas eloqui solent, Act. 2: 22, 2 Tim. 3: 17. Universum mundum modo duobus, modo tribus nominibus exprimunt, Act. 4: 24. Non solent genus recensere per foeminas, Rom. 5: 12. Cur ipsi infantes suos mares exposuerint in Aegypto, Act. 7: 19. Gentium Deos veri Dei indigitamentis decorare non solebant, Matth. 26: 64. Hebraei generis descriptio, ante et post legem, Rom. 7: 7. Vide etiam Iudaei.
- Hebraeorum dictum de Israelita non adducendo ad tribunal Gentium, 1 Cor. 6: 1. Hebraeorum mos ut ditiores etiam opificium aliquod addicerent, Matth. 13: 55. Eorum rythmi lege soluti, uti et saltationes, Luc. 1: 46. Hebraeorum mos erat non loqui in publico cum mulieribus, Ioh. 4: 27. Hebraeorum mos sensum mysticum sensui vulgari opponere, Rom. 2: 28. Hebraeorum opiniones de Adamo, si Deo paruisset, Rom. 5: 12. Hebraeorum proverbium de nocte paschali, Rom. 14: 5. Hebraeorum respublice quamdiu manebat, tam diu Iudaei utebantur sua lege iudiciali, sed a Romanis limitata, Act. 23: 3.

Hebraeis dubia est quaestio, an se interficere liceat, Act. 26: 28. Hebraeis voluit Deus inter se esse praeter communia prioris necessitudinis multa praecepta, Luc. 6: 35. Manente adhuc lege Deus Spiritum suum non dabat nisi iustis secundum legem, Rom. 2: 13. Hebraeis paria censentur cultus idolorum, stuprum, caedes, Matth. 27: 6. Praecipitur ut et parentum delicta suppliciter agnoscant, Matth. 27: 25. Hebraeis quinam dicebantur ἀγράμματος seu illiterati, Act. 4: 13.

Hebraea lingua est Iudaica, Hebr. inscript. Eius angustia quaedam, Matth. 13: 3. Hebraea vocabula quomodo in Graecum transferuntur, Act. 4: 36.

Hebron urbs praecipua portionis Iudae, Luc. 1: 39.

Helena Constantini Magni mater templum extruxit Bethlehemi, Luc. 2: 7. Helena Izatis Adiabenorum Regis mater, Matth. 24: 7.

Hellenistae qui et quales, Ioh. 7: 35. Plerique Hebraice non intelligebant, Act. 6: 19, 9: 29. Hebraeos secuti amant dictionum compendia, Matth. 26: 26. In interpretandis Hebraicis, non semper solent attendere ad Graeci sermonis proprietatem, ibid. 13: 3.

Heraclitus Philosophus Ephesius, Eph. praef.

Herba Latinis etiam vocatur quod primum enascitur, Marc. 4: 28.

Hercules Alexicacus in insula Melite olim colebatur, Act. 28: 6. Eius nomine

simulacrum ab Ephesiis constitutum Apollonio, Apoc. 13: 14. Herculi sacrum cur factum sit aperto capite, 1 Cor. 11: 2.

Heres Christus omnium, pii fidei commissi titulo, Rom. 8: 17. Heres heredis mei, heres meus est, Luc. 3: 23, Heredis vox quomodo etiam sumi soleat, Matth. praef. Heredem qui habet, in herede vivit, Rom. 7: 1. Heredes necessario sunt filii lege Mosis, filiae vero non nisi filiis deficientibus, Rom. 8: 17, Gal. 4: 7.

Hereditas vocatur vita aeterna, Hebr. 9: 15. Cur dicatur felicitas coelestis, Eph. 1: 14. Hereditas dicitur Hebraeis omnis firma et perpetua possessio, Rom. 4: 13. Hereditas terrena et caduca data Patribus, coelestis et aeterna Christo, Hebr. 1: 2. Hereditas viventis nulla est, Hebr. 9: 17. Hereditatis pars quam filii negotiatores accipiunt, in hereditatem conferenda post mortem patris, Luc. 15: 12. Hereditatem parentum lex quaedam tacita liberis addicit, Rom. 8: 17, 2 Cor. 12: 14. Hereditate acceptae res soli apud Hebraeos erant inalienabiles, Rom. 4: 13.

Heri pro tempore praeterito, Hebr. 13: 8.

Hermas nomen libertini hominis contractum ex Hermodoro, Rom. 16: 14. Vestustatis primae scriptor, Marc. 2: 8, Luc. 17: 7. Auctor putatus libri pastoris, qui Latinus habetur et olim certavit cum Epistola ad Hebraeos de autoritate, Rom.

- 16: 14. Eius lenitas circa lapsos, *ibid.*
- Hermes nomen ubi reperitur et de quo, Rom. 16: 14.
- Hermogenis nomen quibus commune fuit, 2 Tim. 1: 15.
- Herodes et Hyrodes qualia nomina, Rom. 16: 10. Herodes dicebantur quotquot ex familia Magni Herodis erant, Act. 12: 1.
- Herodes Magnus templum auxit, non novum fecit, Ioh. 5: 20. Romano imperio tributa dabat, Luc. 2: 1. Ignoravit ea quae Christi nativitate proxime fuerunt subsequuta, Luc. 2: 22.
- Herodes Tetrarcha quisnam fuerit, et quibus imperaverit, Act. 13: 1. Eius imperium Galilaeam et Peraeam non excedebat, Luc. 13: 31. Rex a Galilaeis vocatus, Marc. 6: 14, Ioh. 4: 26. Eius instinctu Pharisei Christum adiere, Luc. 13: 31. Merito a Christo vulpi comparatur, Luc. 13: 32. Causam dixit apud Senatum Hierosolymitanum, Matth. 5: 22. Herodianis clam favit, *ibid.* Cum occideretur Iohannes Baptista, exercitum paratum habebat adversus Aretam, Marc. 6: 21. Eius in spernendo Christo superbia, Luc. 23: 11. Cur Christum illuserit veste purpurea, *ibid.*
- Herodes Agrippa a Claudio Tetrarcha Iudaeae factus est, Act. 12: 2. Eius vestitus regius qualis erat, Act. 12: 21. Cur ab Angelo Domini percutitur, et quomodo, Act. 12: 23. Angelorum vestitum imitari voluit, Matth. 28: 3. Ludos exhibuit in Claudii Caesaris honorem, Act. 12: 21.
- Herodis posteris, Herodis Magni exemplo, Caesaribus et populo Iudaico placere studentes, recte esset vel non quod agerent, plane securi, Act. 12: 3.
- Herodiani an sint iidem cum Dositheanis, quod Thalmudistae volunt, Marc. 3: 6. Herodi honorem deferebant, qui Messiae debebatur, et Sadducaeis in plerisque consentiebant, Matth. 16: 6, 22: 16, Marc. 8: 15.
- Herus Latinis idem quod Heres, Hebr. 1: 2. Herus Minor vocatur in Comoediis filius-familias, Luc. 15: 31, Ioh. 8: 35, Hebr. 3: 6.
- Herae infami servire indignum, Rom. 6: 12.
- Hesiodi locus de iure gentium, Rom. 16: 37. Eius genealogias Deorum ad quid Gnostici referebant, 1 Tim. 1: 4.
- Hierapolis nomen variarum urbium, Col. 4: 13.
- Hierichuntem versus ab Hierosolymis via latrocinii infamis, Luc. 10: 30. Hierichus sita erat inter Galilaeam et Hierosolyma, Luc. 19: 1. Eius munimenta quomodo a Iosua deiecta, Rom. 10: 4, 2 Cor. 10: 5. Quo die conciderint, Hebr. 11: 30.
- Hieronymus Didymi discipulus, 1 Ioh. 3: 9. Biblia ex LXX versione transtulit in Latinum, Hebr. 10: 5.
- Hierosolyma cuius numeri et generis, Matth. 2: 3. Caput regni Iudaici, Luc. 1: 39. Ultimum gentis Israeliticae refugium, 1 Petr. 2: 6. Quinam cum Romanis eam ob-

sidebant, Apoc. 9: 16. In obsidione clausa fuit muro XXXIV stadorum . additis castellis, Matth. 24: 15. Appellata postea est Aelia, Apoc. 12: 7. Coelestis civitatis imago, Hebr. 11: 10. Quae sursum est, vocatur Ecclesia Christiana, Apoc. 21: 1. Coelestis quousque se extendat, Apoc. 21: 16. Ecclesiae figura, Matth. 5: 14. Cur sita dicatur in medullio orbis, Matth. 24: 7.

Hierosolymorum circuitus eximie sacer, Matth. 24: 15. Encomium, Luc. 19: 42. Excidium eorumdem irrevocabiliter nondum decretum fuit Christo inter homines vivente, Luc. 19: 44. Eorumdem excidii signa, Luc. 21: 11. Eorumdem et Iudaeorum excidium, praesagium universalis iudicii, Ioh. 8: 21. Eorumdem obsessio ab Imperatore Vespasiano incepta et per Titum praecipitata, et quare, Matth. 24: 22. Quot in eadem occisi, Luc. 21: 24. Eorum portae noctu patebant alta pace, praesertim festis diebus, Ioh. 18: 1. Hierosolymorum in Prophetas constans crudelitas, Luc. 13: 33.

Hierosolymis exierat sermo Euangelii, 1 Cor. 14: 36. Sceptrum Messiae exire debebat, Marc. 12: 20. De Hierosolymis quoties loquuntur Hebraei dicunt ascendere, et cur, Gal. 2: 1.

Hierusalem notat pacis visionem, Apoc. 21: 2. Urbs Sancta vocabatur, Matth. 4: 5, 27: 53. Eadem quae Salem, Hebr. 7: 1.

Hierosolymitana lingua, quae magna ex parte erat Syriaca, utebantur Iudaei temporibus Apostolorum, Matth. praef., Act. 1: 19, 21: 40. Hierosolymitanae et Antiochenae linguae differentia, Ioh. 19: 13.

Hierosolymitanae urbis Senatus ius verberandi habebat, Philem. 15.

Hierosolymitanorum Princeps quibus praefuerit, 1 Petr. 1: 1.

Hierosolymitanum excidium poenarum gravitate durissimum, iustitiae Divinae aequitate non nimium, Matth. 23: 35, 24: 21. Hierosolymitani excidii ingens calamitas praedicitur, Matth. 23: 35. Latenter etiam a Paulo, Rom. 3: 8. Hierosolymitani obsessi LXX e plebe elegerunt in speciem Iudicum, Luc. 10: 1.

Hierosolymitanum Templum, vide Templum Hierosolymitanum.

Hillel nomen proprium nobilis cuiusdam Magistri Hierosolymitani, Act. 9: 33. Eius Parentes, Matth. 1: 16. Quomodo a Graecis appellatus, Act. 3: 9. Hillel et Sameas diversarum sectarum auctores inter Iudaeos, Matth. 7: 29. Sapientes habiti, Matth. 11: 25.

Hipparcho cuidam cenotaphium exstructum, et quare, Matth. 8: 22.

Hispania an a Paulo lustrata, Rom. 15: 24.

Historia Mosis, Iosuae et Samuelis multa habet a Prophetis et sapientibus explicandi causa adiecta, Luc. 10: 30. Historiae auctoritas

non

- non statim perit, si quando forte in loci vel temporis designatione historicus titubaverit, Act. 7: 3. Historiarum scriptores quomodo soleant libros posteriores cum prioribus connectere, Act. 1: 2. Historiam Abrahami, Isaaci, Iacobi et Iosephi cur legibus suis praeponerit Moses, Rom. 4: 23. Historici saepe rerum connexarum, non temporum sequuntur seriem, Luc. 22: 63, Ioh. 6: 13, Apoc. 9: 1. Historicorum cogitationes in historiis positae extra historias sententiae fiunt, Matth. 26: 31. Historicos nihil oportet scribere quam quod exacte norunt, Luc. 1: 2. Historicus sermo picturae conferri solet, Gal. 3: 1.
- Hodie vocatur festum fixationis tabernaculorum, Hebr. 3: 7, 13. Usurpari solet de temporibus insignis laetitiae, Hebr. 1: 5.
- Holocaustum quale sacrificium, Marc. 9: 49, Rom. 12: 1. Impenditur tantum ut appareat ius summum Dei, Marc. 9: 49. Quibus vocibus exprimi solet, Rom. 12: 1.
- Homerum Syrorum locutionibus uti; a doctis observatum, Matth. 16: 18.
- Homicidium inter crimina a regno coelorum arcentia, Apoc. 21: 8. Eius poenae variae, Matth. 5: 40. Qualis ei poena sit debita, Act. 18: 6.
- Homicidae non recipiebantur ad communionem nisi post longam poenitentiam, Hebr. 6: 6.
- Homo pro quovis homine, Ioh. 2: 25. Ad imaginem Dei conditus, Matth. 24: 38. A Deo factus ut eum coleret, I Cor. 8: 6, Eph. 1: 4. Nihil boni potest sine Deo, Matth. 19: 17. Dei ope potest aliquid conferre ad suam conversionem, 2 Tim. 2: 21. Ex terra sumptus terrae comparatur, Hebr. 6: 7. Ex luto factus, luteos habet affectus, Ioh. 9: 6. Opus habet alimento, successione, iustitia, Luc. 20: 34. Cum caro appellatur, fit ad fastum reprimendum, I Cor. 1: 29. Ne sui quidem Dominus est, Matth. 5: 36. Posse legem praestare quomodo dicatur, Matth. 22: 37. Homo homini Deus Eph. 5: 1. Interior et exterior quid, ibid. Homo interior et novus differunt, Eph. 3: 16. Homo natura sui amans, Rom. 3: 27. Terrena cogitans potest nil nisi pravum de se producere, Iac. 1: 15. Homo sum, humanum nihil alienum a me puto, Matth. 5: 43, Hebr. 13: 3. Homo vetus et novus pro eius qualitatibus, Rom. 8: 22. Affectibus pravis absumptis conservatur in aeternum, Marc. 9: 49. Homo Dei cognomen Prophetarum, 1 Tim. 6: 11, 2 Tim. 3: 17.
- Hominis in potestate situm esse aliquid, unde ad longaevitatem perveniat, apparet, Eph. 6: 3. Animalis et carnalis differentia, I Cor. 2: 14. Interioris et exterioris sentiendi organa, Hebr. 5: 14. Pii Deus specialem curat gerit, Ioh. 19: 36. Renati per Spiritum origo et finis latet, Ioh. 3: 8. Summa perfectio quae, Hebr. 2: 10. Hominis forma in Chernibinis Sym-

Symbolum beneficentiae, Hebr. 9: 5. Hominis vocabulo seorsim appellantur animus et corpus, Ioh. 6: 62, Rom. 7: 18.

Hominem alterum non amans, Deum se amare falso dicit, Luc. 10: 37. Hominem ab omni macula purum mortalis confditio non patitur, Iac. 3: 2. Totum et Deus et Mundus postulant, 1 Ioh. 2: 15. Vitiosum qui non vult peccare, in sicu sui generis succum esse non vult, Iac. 3: 12.

Homines Angelis inferiores, Hebr. 2: 7. Inferior Dei familia, Luc. 2: 11. Quomodo dispersi, Act. 2: 3. Homines animales plerumque aliqua in parte sunt carnales, 1 Cor. 2: 14. Homines non admittit Deus ad consilia sua, Rom. 11: 34. Homines non debent reprehendere facta officis sui Dei, Rom. 9: 20. A Deo plane abalienati Noae non crediderunt, Christo crediderunt, 1 Petr. 3: 20. Ingenio rudes et despectae conditionis possunt adspirare ad regnum aeternum, Matth. 24: 40. De interioribus certo non iudicant, sed Deus solus, Rom. 2: 28. Et sui et aliarum rerum dominium ad instar Dei acceperunt, Act. 17: 25. Non sunt proprietarii, sed dispensatores bonorum suorum, Luc. 16: 9. Ita esse possunt miseri, ut merito optent non esse, Matth. 26: 24. Non semper volunt pro modo eius, quod est in intellectu, Iac. 4: 17. Omnes ortu Dei filii, sed eo iure excidunt. semet a

Deo alienando, Luc. 15: 19. Omnes hic peregrini, 1 Petr. 1: 17, 2: 11. Peccandi consuetudine corrupti opus habent praeceptis particularibus non generalioribus, Luc. 3: 10. Per Deum cur iurent, Hebr. 6: 16. Per impenitentiam alienum supplicium in se traxerunt, Matth. 25: 41. Quod faciunt verbis et exemplis, suo id Deus Spiritu, Rom. 16: 26. Quos a tutela sua destituit Deus, habere dicitur velut pisces et insecta, 1 Cor. 9: 9. Saepe iniuste indicant, 1 Petr. 2: 23. Semel gignunt hominem, Deus perpetuo, 1 Ioh. 4: 7. Subito non pertrahendi sunt ad austeriorem vitam, Luc. 2: 39.

Hominum maiori ex parte descriptio, Rom. 7: 15. Hominum inter se cognatio a Deo, Ioh. 8: 40. Hominum consiliis sua attemperat Deus consilia, Rom. 9: 21. Hominum divisio in eos qui sub Lege, et qui sine Lege sunt, Rom. 2: 12. In eos qui pereunt, et qui salvi fiunt, 1 Cor. 1: 18. Hominum est tentare omnia pro salute proximi, 2 Tim. 2: 25. Hominum paritatis admone-mur in nascendo et moriendo, Luc. 2: 23. Hominum quodnam genus perniciosissimum, 2 Cor. 11: 13.

Homini-bus omnibus conspicuum fore promittitur beneficium liberationis uti ex Babylonia, Luc. 3: 6. Homini-bus quae eximia videntur, Deo saepe displicent, Luc. 16: 16.

Honestas aut. turpitudine rerum ad cultum corporis et

- victimam pertinentium, potissimum ex moribus aestimanda, Matth. 6: 17. Honestas manet in recte factis; laborabit, Luc. 15: 14.
- Honeste** quaedam accipiuntur, quae inhoneste petantur, Matth. 10: 8.
- Honesti et boni viri** descriptio, Luc. 8: 15.
- Honestum** quicquid est, apud Hebraeos et Graecos quo modo significatum, Rom. 3: 10.
- Honor** cur Deo maxime debeat, Rom. 1: 21. Honor adorationis, quo Imperatorum imagines adorant milites Christiani, qualis fuerit, Matth. 4: 19. Omnis ad auctorem redit, Hebr. 13: 16. Qui Christo habetur ad Patrem auctorem, redit, Rom. 14: 11. Doctori ab Ecclesiae habitus cuius rei praesagium, 1 Cor. 3: 14. Penes dantem, non penes accipientem est, 1 Cor. 4: 7. In mortuo futurus laudabilis, in vivente invidiosus esse non debet, Matth. 26: 12.
- Horae** nomine quid Graeci et Latini exprimebant, 2 Cor. 8: 8. Horae diei insigniores apud veteres Iudaeos et Christianos, Matth. 27: 45.
- Horae** precationis apud Hebraeos, Act. 3: 1, 10: 3. Horae diei insigniores significabantur tuba apud Hebraeos, Matth. 27: 45.
- Hortus Eden** Iudaeis vocatur felicitas futurae vitae, Luc. 23: 43. Horti sub imagine gaudia caelestia exprimebantur apud Hebraeos, Luc. 23: 43.
- Hospes** quis sua in urbe, Luc. 24: 18.
- Hospitalitatis** praemia apud Deum, Hebr. 13: 2.
- Hospitium** qui negat, satia excludit, Luc. 9: 52. Hospitium sibi praebentes amavit Iesus, Ioh. 11: 5. Hospitii gratia Zachaeo redditur a Christo, Luc. 19: 9.
- Hostia animalis** quae, Hebr. 9: 22. Hostiae dicuntur perpressiones Christi et Sanctorum eum imitantium precibus et misericordiae operibus, Hebr. 9: 23.
- Hostia Dei** quis, 2 Thess. 2: 4.
- Hostes Christi** qui, Hebr. 1: 13. Hostium Christi conatus inanes, Ioh. 7: 33.
- Humana sapientia** quibus sermonibus uti solet, 1 Cor. 2: 4. Humana dogmata Esaias et Christo dicuntur, quae humana et futili persuasionem nituntur, Matth. 15: 9. Humana humaniter et aequo animo ferre pii didicere, 1 Cor. 7: 10. Humanae naturae praestantia, Matth. 24: 38. Humanae hostiae et carnis humanae esus et sanguinis potus ad foederum confirmationem prohibita non fuerunt apud populos minus mansuetos, Matth. 26: 28.
- Humanum genus** ad suam amicitiam revocandi mandata Apostolis dedit Deus, 2 Cor. 5: 19. Humana in re, qua parte locati simus nihil ad salutem refert, Eph. 6: 6.
- Humilitas** Deo grata, superbia exosa, Matth. 23: 12, Luc. 1: 51. Humilitas et Paupertas Christi conducebat ad nostram salutem, 2 Cor. 8: 9. Humilitatis praecepta suis Christus tradidit abiturus, Luc. 22: 24.

- Humilitatis virtus** Philosophis ferme omnibus fuit incognita, Eph. 4: 2.
- Humilis animus sine operibus** facilius ad salutem perveniet, quam cum operibus coniuncta superbia, Luc. 17: 7.
- Hymenaei nomen** unde, 2 Tim. 2: 17. Hymenaeus Christianus quidem, sed qualis, 1 Cor. 15: 1. Resurrectionem in fine seculorum futuram negavit, 1 Tim. 1: 20. Iam factam resurrectionem esse dicebat, Matth. 24: 11.
- Hymnus in Festo** fixationis tabernaculorum recitari solitus, Hebr. 3: 7. Hymni Hebraeorum nullis numeris adstricti, eorum usus pro re nata, Matth. 27: 30. Hymnos ab afflatu quinque ceteri, 1 Cor. 14: 26.
- Hypocritarum est sanctimoniam summam in ritibus collocare**, Luc. 13: 14.
- Hyssopus in Indaea** excrescere in magnitudinem arboris, satis probabile, Matth. 27: 48. Hyssopi usus in adpersione, Hebr. 9: 19.
- I.
- Iacob et Israel pro Iacobi posteris**, Act. 9: 12.
- Iacob significat supplantatorem**, Luc. 1: 33.
- Iacobus Patriarcha** quid a Deo supra caeteros homines acceperit, Act. 26: 6. Eius et familiae vis non erat tanta, ut aperto bello quidquam auderet, Ioh. 4: 5. Eius posteris cur Deus primum exiguam terram dederit, Act. 15: 18. Eius donatio Iosepho facta non habuit effectum, nisi post occupatam terram promissam, Ioh. 4: 5. Eius vaticinium de Christo, Ioh. 9: 7. Eius testamentum figura Iudaeorum et Christiani populi, Hebr. 11: 20. Eius sepulchrum ubinam, Act. 7: 16. Eius corpus induruisse aromatibus memorant Hebraei, Ioh. 19: 39. Corporis eius pollinectura, imago fuit pollinecturae Christi, Matth. 27: 57.
- Iacobus, Ioses, Simon, Iudas, Iesu consobrini**, Matth. 13: 55.
- Iacobus frater Domini** dictus, non fuit Apostolus sed Episcopus Hierosolymitanus; Act. 21: 19, Gal. 1: 19, 2: 12, Iac. 1: 1. A quibusdam Iosephi filius ex priore uxore putatur fuisse, Iac. 1: 1. Dictus Iustus et columna Ecclesiae, ibid. et Gal. 2: 12. Scripsit epistolam quam habemus, Act. 15: 17, Iac. 1: 1. Cur primam sententiam dixerit in accusatione Petri et Pauli, Act. 15: 13. Cur Paulum hortetur ad liberalitatem, Act. 21: 24.
- Iacobus Zebedaeus**, Marc. 15: 40. Primus inter Apostolos Martyr, Marc. 3: 17, Act. 12: 2, Iac. 1: 1.
- Iacobus Zebedaei et Iacobus Alphaei** a nonnullis confuse sumuntur, Matth. 17: 1.
- Iacobus Minor**, Marc. 15: 40.
- Iacobus a Matthaeo nuncupatus** Pater Iosephi iure legitimo, Luc. 3: 23.
- Iakim** quo alio nomine donatus, Act. 13: 9.
- Iamblichus Magus Pythagoricus** Iulianum a Christianis

- nismo abduxit, Apoc. 13: 15, 19: 20. Veneno semet interemit, *ibid.* Signa quae fecerit in honorem idololatriae, *ibid.*
- Iamnes et Mambres quomodo paria Mosi fecisse dicantur, 2 Thess. 2: 9.
- Ianitores in primitiva Ecclesia, Luc. 4: 11. Ianitricēs foeminae, Ioh. 18: 16.
- Iannes quale nomen, 2 Tim. 3: 8.
- Ianus clausis noctu saepe convenire soliti fuere Christiani, Ioh. 20: 19.
- Iason et Iesus idem nomen, Matth. 1: 21, 2 Thess. 1, 2 Petr. 1: 1.
- Iason praecipuus inter Iudaeos Christianam religionem amplexos, Act. 17: 5, Rom. 16: 21, 2 Thess. 1. Propinquus Silae et Timothei, *ibid.* Hospes Pauli Thessalonicae, Rom. 16: 21.
- Iason Cyrenaeus scriptor historiae Maccabaicae, parisi fati cum Trogo Pompeio, Matth. 1: 21.
- Iaspis utriusque generis, masculini et foeminini, Apoc. 21: 11. Quid mystice denotet, *ibid.* Qualis sit lapis, *ibid.* Iaspidi Deus comparatur, *ibid.*
- Iconium urbs Lycaoniae, Act. 13: 51.
- Idiota quis dicatur, 1 Cor. 14: 16. Idiota quinam dicebantur Hebraeis, Act. 6: 13.
- Idola quid sint, et quomodo vocentur, 1 Cor. 8: 4. Idola Romanorum quae, Rom. 11: 26. Idolorum responsa unde, 1 Cor. 12: 2.
- Idololatra moeche similis, 1 Cor. 8: 15. Idololatrae clandestini multi fuere tempore Iustiniani, Apoc. 19: 21. Idololatrae etiam Deos suos Patres vocabant, Apoc. 19: 20. Idololatrae mystici Hierosolymitani omnes, *ibid.* Morte puniti per Iustinianum, Apoc. 19: 21. Idololatrae Principes ferarum nomine appellantur, Luc. 13: 32, 1 Cor. 15: 32, 2 Tim. 4: 17. Idololatrae censebant Iudaei pro hostibus habendos et necandos, Matth. 5: 43. Idololatrae intelligi per animalia immunda sentiunt Hebraei, 2 Cor. 6: 17. Quae orationis formula eos alloqui debeant, qui ad veram viam eos revocare student, Act. 14: 15, 17: 23.
- Idololatriae vocem cur retinuerint Christiani, 1 Cor. 5: 10. Idololatria quo nomine significata, Act. 26: 18. Occulta quanam Synodo Laodicensi dicta, Col. 2: 18. Concidit Christi temporibus ad sonum verbi eius, Hebr. 11: 30. Dicitur fera et bellua, Apoc. 13: 1. Impietatem adfert, impietas mores pessimos, Rom. 1: 21, Eph. 3: 10, Tit. 2: 12, Apoc. 12: 9. Per Domitianum latius quam ante propagata est, Apoc. 13: 7. Per Domitianum contumeliose Deum tractavit, Apoc. 13: 6. Romae culta et renata, defunctis Caesaribus et in Deos relatis, Apoc. 13: 1. Idololatriae auctores apud Iudaeos quomodo puniti, Act. 7: 57. Eius origo et poena, Eph. 3: 10. Eius destructio poena Diaboli, Ioh. 16: 11. Eius moribundae singultus ultimus, Apoc. 16: 21. Eius exitus combustioni similis, Apoc.

- Apoc. 19: 20. Eius saevitia et interitus, Apoc. 17: 8. Saevitia eius usa leonibus et ursis in Christianos, Apoc. 13: 2. Idololatriae semper adhaeret mendacium, Apoc. 14: 5.
- Idolothytis vesci quando licitum, quando non, 1 Cor. 10: 23. Cur abstinendum, Act. 15: 20, 1 Cor. 10: 32.
- Idumen pro Iudaea apud Poetas, Luc. 3: 14.
- Idumaei religionis societate iungebantur Iudaeis vivente Domino, Marc. 3: 8. Eorum servitus quid denotet, Rom. 9: 13. Idumaeis cur praelati Israëlitae, ibid.
- Iechonias Salathielem successorem habuit, non filium, Luc. 3: 23.
- Iedidias dictus Rex Solomo, Matth. 23: 35.
- Iehoiachim Pater Mariae fuisse dicitur, Luc. 3: 23.
- Ieiunandi per 40 dies mos unde ad Christianos derivatus, Matth. 4: 2.
- Ieiunium per excellentiam dicitur dies expiationis, decima mensis Tisri, Act. 27: 9.
- Ieiunium apud profanas gentes etiam in usu fuit, Matth. 23: 19. Ad quam horam olim observatum, Act. 2: 15. Indicebatur ante administrationem Baptismi, Matth. 28: 19. Optimum quale sit, Luc. 16: 29. Plerumque solet coniungi precibus, Matth. 17: 21. Niveiticum, Matth. 4: 2. Ieiunii spontanei dies festi apud Iudaeos et Christianos qui, Luc. 18: 12. Ieiunii usus et utilitas, Matth. 4: 2, 6: 18. Ieiunia luctus signa aut magni periculi, Matth. 9: 15. A Christianis sponte suscepta ad accendendas preces, 2 Cor. 11: 27. Pharisaeorum, praeter communia totius populi, Matth. 6: 16. Sabbatariorum, Matth. 9: 15. Ieiunos mysteria sumere, et quae eius causa, Matth. 26: 26.
- Iepthes a Iosepho cur Propheta vocetur, Hebr. 11: 32. Quando vixerit, ibid. Filium mactasse non creditur, Matth. 14: 9. Eius filia virginitatis votrix fuit, Luc. 1: 34.
- Ieremias quam ob rem in periculum venerit, Act. 6: 14. Moderato Dei afflatu actus, 1 Cor. 14: 31. Iussus prophetiam suam testae includere, Apoc. 22: 10. Quare zonam defodere iussus, Act. 21: 11. Ieremiae quaedam dicta eminentius conveniunt in tempora Messiae, Rom. 10: 14. Eius reditum expectabant Iudaei, Ioh. 1: 21. Eius et Pauli comparatio, 2 Cor. 10: 8.
- Ierichuntis munimenta, Deo agente, deiecit Iosua ad buccinae sonitum, 2 Cor. 10: 5. Vide Hierichus.
- Ierusalem, vide Hierosolyma et Hierusalem.
- Iesabel Episcopi Thyathirae uxor cur sic dicta, Apoc. 2: 20.
- Iesus nomen inter communissima temporibus Domini nostri, Matth. 26: 69. Diversimode Hebraice scribitur, Matth. 1: 21. Nomen proprium Christi, Matth. 16: 20. Iesus quomodo Graece declinetur, Matth. 1: 21. Iesus et Emanuel idem nomen, Matth. 1: 22, Luc. 1:

31. *Ἄπο τοῦ Ἰακώβου* quibusdam derivatur, Matth. 1: 21. Sospitorem significat, ibid.
- Iesus Dominus noster, quo modo et cur filius Panther appelletur, Luc. 3: 23. Multis modis dicitur Filius Dei, Rom. 1: 4. Nobilis ex materna parte, sed nobilior ex paterna, Rom. 1: 4.
- Iesu nomen quando coeperit esse celebre, Ioh. 7: 6. Adscriptum tabulis census Romani, Luc. 2: 5.
- Iesu nomine pronuntiato, narrant Thalmudistae cognatum quendam Iosuae filii Levi a veneno convaluisse, Marc. 16: 18.
- Iesum agnoscere Christum quid sit, 1 Ioh. 4: 2. Christum esse quomodo abunde probetur, Matth. 1: 22. Eum esse Christum, dum in terris ageret, non erat ab Apostolis publicatum, Matth. 16: 20. Caeterum vide Christus.
- Iesus Nave imago Christi, Matth. 27: 33.
- Iesua alter itidem a Nazarethae fuit ante Dominum nostrum, iuxta Thalmudistas, Matth. 26: 69.
- Iesus Oniae frater Iasonem se dici voluit, praef. in Marc.
- Iesu filii Ananielis praesagium adversus Hierosolyma, Luc. 21: 11, Apoc. 8: 13.
- Ignatius Antiochenus Episcopus Martyr, Apoc. 13: 15. Non potuit vidisse Christum in carne, Matth. 28: 17. Eius Epistola ad Philippenses quae habetur, supposita est, Matth. 27: 5.
- Ignis vocatur Michael, Luc. 1: 19. Ignis flammeus attribui solet omnibus Dei iudiciis praesertim novissimo, 2 Thess. 1: 8. Ignis iram Dei flagrantissimam et non parcentem significat, Marc. 9: 44, Hebr. 10: 77, Iac. 5: 3, Apoc. 8: 5. Ignis holocaustorum inexstinguibilis erat, Marc. 9: 49. In altari victimarum symbolum verbi Dei, Hebr. 4: 12. Ignis infernalis non dicitur paratus aut assignatus hominibus, sed Diabolo et Angelis eius, Matth. 25: 41. Sulphuratus vehementior aliis, Apoc. 19: 20. Ignis voce utuntur Prophetae in celeri exitu, Apoc. 20: 9. Ignis et vermibus vocabulis gravissima supplicia Iudaeis notari solent, Marc. 9: 44. Igni Dei iudicia comparantur, 1 Cor. 3: 14. Amor comparatur, Apoc. 15: 2. Comparantur perpassiones gravissimae, Hebr. 9: 4. Recte comparatur quidquid adversum animos explorat, Luc. 12: 49. Comparatur lingua mala, Iac. 3: 6. Ignem Deus post aquas condidit, 2 Petr. 3: 7. Ignem et aquam principia animalium quis dicat, Matth. 20: 20.
- Ignominiae metu saepe succumbunt qui mortem contemnunt, Rom. 8: 39.
- Ignominiosi ex catalogo civium eradebantur Athenis et aliis in locis, Apoc. 13: 8.
- Ignoscendi potestas nemini data per legem, Matth. 27: 15.
- Illicitum duplex apud Iudaeos, lege Mosis et decreto Sapientum, Act. 10: 28. Illicitum aliquid qui credit, nihil ei licitum, dum id credit, Rom. 14: 14.

Illotis Iudaeis cibus omnis erat immundus, Luc. 11: 38.

Illuminantur homines postquam a pravis affectibus mundati sunt, Ioh. 9: 7.

Illuminationis nomen our datum baptismo, Ioh. 9: 7.

Illuminationum spiritualium auctor Deus, Iac. 1: 17.

Imago Dei in Christo perfectissime apparuit, in Adamo tenuiter, Col. 1: 15. Imaginis et umbrae diacrimen, Col. 1: 15. Imaginem Dei quandam Adam repraesentavit, sed Christiani longe perfectiorem, Col. 3: 10.

Imagine non est opus praesente veritate, Col. 3: 17.

Immolatitia vide Idolothytā.

Immortalitas animarum, Matth. 10: 28. Traditio antiquissima, Luc. 9: 31. Piis ex gentibus probabiliter credita, Rom. 2: 7. Immortalitatis animarum argumenta praecipua, Matth. 22: 32. Divinum testimonium, Luc. 12: 4. Immortalitatis cupiditas non omnibus aequa grata, Luc. 13: 24.

Imperatoris Romani eadem potestas quae Regum, Ioh. 19: 15. Eius exemplum, alios Reges Christianis conciliasse aut inimicos fecisse, Apoc. 20: 3. Imperatores Romani mittebant impune quod in subditos severe puniebant, Rom. 2: 1. Graecis et Iudaeis Reges dicuntur, 1 Petr. 2: 13. Quomodo constitutiones suas Graece vocabant, Rom. 13: 2. Quinam Christianis aequi fuere, 1 Tim. 2: 3. Cur pugionem gesserunt, Rom. 13: 4. Milites suos commilitones vocabant, 1 Petr. 5: 1. Se Se-

natus partem esse dicebant, ibid. Imperatores, Constantinus et alij, Ecclesiae reliquerunt sua iudicia, Luc. 6: 22. Imperatoribus Romanis quotidianum erat levissimis ex suspicionibus hominem morti addicere, Rom. 1: 29.

Impii egregia similitudine expressi, Act. 23: 3. A Christo comparantur holocaustis, Marc. 9: 49. Victimae apud Prophetas passim vocantur destinatae irae Divinae, ibid. Impii dum vivunt sunt mortui, 1 Ioh. 3: 14. Omnes Deo sunt inimici, Rom. 5: 10. Ne conspecta quidem resurrectione mortuorum resipiscere solent, Ioh. 11: 46. Pios odii persequi solent, Rom. 3: 14. Impiorum alius usus non erit quam ut iustitiae Divinae argumenta sint, Marc. 9: 49. Impiorum animis pax esse nequit, Marc. 6: 30. Impiorum poenae vide Poenae impiorum. Impiorum cogitationibus aequiper obverantur male a se habiti, Luc. 16: 24. Impiorum poenae et facta conscripta sunt ad deterrendos alios, Rom. 4: 23. Impiis saepe verba erumpunt animi laniationes testantia, Apoc. 14: 11.

Impleri quomodo scriptura Prophetarum dicatur, Matth. 1: 22, 8: 17. Vide et Prophetiarum complementum, item Sensus prophetiarum duplex.

Impositio manuum, vide Manuum impositio.

Impunitatis spe etiam post hanc vitam consequendae fallentur olim homines uti et nunc Iudaei, Rom. 7: 11.

- Impuritas legalis, an fuerit** testimonium vitiositatis hominibus agnatae, Luc. 2: 22.
- Incendii sub figura describuntur** poenae alterius aeterni, 2 Petr. 2: 17.
- Incendio mundum periturum** sciverunt Gentilium plurimi ex traditione antiquissima, 2 Petr. 3: 7.
- Incendio rei plectebantur** interdum apud Hebraeos, Ioh. 8: 5.
- Incestum in se nihil habere** mali, quinam Philosophi stantiebant, 1 Cor. 1.
- Incidere in manus, est poenas** dare, Hebr. 10: 31.
- Incircumcisi quomodo a** Iudaeis vocati, Act. 11: 1. A quibus rebus cavere sibi debuerint, ut cum Iudaeis sine eorum offensione viverent, Act. 16: 20.
- Incognita multis seculis Deus** per Evangelium patefecit, 2 Cor. 3: 5.
- Incommoda nulla defugere** debemus pro aliorum aeterna salute, Ioh. 13: 34.
- Incorruptibilis proprium Dei** nomen, Rom. 1: 23.
- Increduli in hoc a Deo** destinati, ut gravissime impingant, 1 Petr. 2: 8. Increduli piis evadentibus in summa mergentur mala, Hebr. 11: 29. Incredulis baptismus non impartendus, Ioh. 20: 23.
- Incredulitas aliquid habet** de voluntario, Ioh. 20: 27. Quantum damnosa sit, Rom. 11: 23. Incredulitas duplex, alia ab initio vocationis, alia ex post facto, Hebr. 13: 12.
- Incredulitatis causa plerumque** incuria vel attentionis negligentia, Matth. 13: 19.
- Indemnatum caedere est con-**tra omnium gentium bene moratarum leges, Act. 22.
- Interficere vetant decreta** XII Tabularum, Act. 16: 37.
- Indices undefacti, 2 Tim. 4: 13.**
- Indignitatem nostram ingenue** confiteri pars magna dignitatis nostrae, Luc. 21: 36.
- Indorum Samanaei contem-**tores rerum secularium esse feruntur, Luc. 9: 61.
- Indui Hebraeis dicitur quod** pentus adhaeret, Luc. 24: 49, Rom. 13: 1.
- Indulgentiae nomine multa** Deo debemus, Luc. 17: 7.
- Indurat Deus hominum ani-**mos consilia sua ipsos celando, Rom. 9: 18.
- Infamia non sequebatur virgis** caesum quaestionis habendae causa, Matth. 27: 19.
- Infans pro impuro habebatur** ex lege Moysis statim post nativitatem, Luc. 2: 22. Infanti nomen quando imponi solitum apud Hebraeos et alias gentes, et quare, Luc. 1: 59. Infantem non spectavit oblatio matris pro sui purificatione, Luc. 2: 24. Infantem occidit, qui ei dat panem et carnes, 1 Cor. 3: 2. Infantes non baptizatos quomodo damnaverit Augustinus, Matth. 19: 13. Infantum capita etiam censebantur, Luc. 2: 5.
- Infanticidii Bethlehemitici** non meminit Iosephus in historia sua, Luc. 13: 1.
- Infecunditas piorum Veteris** Testamenti unde, Luc. 7: 7.
- Inferorum historiam a Barba-**ris accepisse dicuntur Graeci, Luc. 23: 43.
- Infernus tibi dicatur esse, et** quorum receptaculum, Luc. 8: 31, 16: 23, 23: 43.

- Infidelium consortia fidelibus sunt vitanda, 2 Cor. 6: 14.
- Infirmitas modo de animo, modo de corpore dicitur, Hebr. 5: 11. Infirmiitati humanae succurrit Christus, non superbiae nec socordiae, Luc. 22: 32. Infirmiitatem humanae naturae cur et quando Christus maxime senserit, Hebr. 5: 7. Infirmiitates aliquas corporis cur voluit Deus manere in Apostolis et eorum amicis, Matth. 26: 35, 2 Tim. 4: 20. Infirmiitatibus aliorum condolendum, Matth. 26: 35, 41.
- Infirmi quinam dicti Paulo, Act. 20: 35. Infirmorum duo genera, ibid. Infirmorum ingenia leniter tractanda, non obtundenda, Rom. 14: 15.
- Inflari quid significet, 1 Cor. 4: 6.
- Ingenium rude spem coeli non aufert, Matth. 24: 31. Ingenii humani ad meliorem frugem tarditas, Luc. 8: 7. Eius curiositas, quae maxime latent, maxime scire cupit, 1 Thess. 5: 1. Ingenii praecocis descriptio, Ioh. 8: 31.
- Ingenio vano praeditis difficillimum Christo credere, Ioh. 12: 39. Ingenio Deum refert, qui honesta amat, Ioh. 8: 47.
- Iniquitas expiatur veritate et misericordia, Luc. 11: 41.
- Iniquitatis magnae exemplum, Ioh. 18: 30. Iniquitatis mensura et complementum quid dicatur, Matth. 23: 32.
- Iniuges pecudes sacros in usus adhibebantur, Marc. 11: 2.
- Iniuria non fit volenti, 1 Cor. 7: 5, Eph. 5: 6. Iniuria quae in publico fit maior est, Act. 16: 37. Iniuriae atrocitatem auget cognita aut quae potuit cognosci qualitas eius cui inferitur, Ioh. 19: 11. Iniuriae titulum quaerere solent iniusti, Luc. 33: 16. Iniuria afficere non possumus quod est nostrum, Luc. 17: 7. Iniurias a summis potestatibus illatas repensabit Deus, 1 Petr. 2: 14. Iniurias lovis pugillaribus inscribi, Apoc. 20: 12.
- Iniustitia pro vita extra leges, 2 Petr. 2: 12.
- Iniustus aliquo modo Deus dici posset, si non staret promissis, Hebr. 6: 10. Iniusti sunt qui plus sumunt quam oportet, 2 Cor. 12: 13.
- Innocens externa aliqua specie laudem potest sperare ab hominibus temporariam, non illam aeternam a Deo, Rom. 4: 2. Innocentium opprimendorum tituli, Luc. 20: 20.
- Inscriptio crucis Christi, Matth. 25: 11. Inscriptio sepulchri epulonis mundani, Matth. 24: 38.
- Inspuere in faciem alicuius, contemptus signum frequens apud Hebraeos, Matth. 26: 66.
- Insulae quales ad deportationem exsilium eligi solitae, Apoc. 1: 9. Insulae pro oppidis maritimis, Apoc. 6: 14.
- Insularum sermo et mores continenti proximo affines, Matth. 24: 40. Circa insulas multa solent esse loca saxosa, Act. 27: 29.
- Intellectio et affectus mutuo se subsequuntur sed per gradus quosdam, 1 Ioh. 4: 6.
- Intelligibilia sub figura sensibilium proponebantur apud Hebraeos, Matth. 26: 29, Luc. 23: 43.

- Interfectio sui ipsius an licita sit, dubitant Hebraei, Ioh. 8: 22, Act. 16: 28. Romanis et Graecis frequens, ibid. A Philosophis non improbat, ibid. Dubitant Christiani de mulieribus quarum pudor periclitatur, ibid.**
- Interficere peccatum est efficientiam adimere, Rom. 8: 5.**
- Intereuntia aquae effluenti comparantur, Hebr. 2: 1. Interire est perinde ac natum non esse, Matth. 26: 24.**
- Iteritum ortui cohaerere, Matth. 20: 20, 22: 30.**
- Interpretum in Ecclesia officium, 1 Cor. 12: 10.**
- Intervenire Latinis dicuntur, qui fidem alicuius fulciunt, Hebr. 6: 17.**
- Intrare in adytum est discere arcana Dei, Apoc. 15: 8. Intrandi et exeundi vocabulo omnes vitae actus significantur, Act. 1: 21, 9: 28.**
- Invidia annumeratur violentissimis affectibus, Marc. 9: 50. Invidia recti super ignorantiam vitium civitatibus commune, Matth. 13: 57, Rom. 1: 26. Invidia in malorum genere non est minimum, Iac. 4: 5. Alienis bonis ingemere solet, Iac. 5: 9. Philosophis frequens, 1 Tim. 6: 4. Eius perveritas, Iac. 4: 2.**
- Invidi character oculus malus, Matth. 20: 15. Eiusdem definitio, ibid. Invidorum animi caecitas, Ioh. 11: 47.**
- Iobus non insolenter diluit calumniam testimonio innocentis conscientiae, Luc. 17: 14. Eius historia vera est, sed poetice tractata, Iac. 5: 11. Eius dolorum exitus quis, ibid.**
- Iod consonantem Graeca litteratura ignorat, Matth. 1: 16.**
- Iohannes gaudii et gratiae nomen, Luc. 1: 13. Misericordiae demonstrationem indicat, Luc. 1: 73.**
- Iohannes Baptista homo venerandae sanctitatis, Ioh. 5: 33. Eliam vita, et moribus expressit, Luc. 1: 80. In deserto maneri se praeparavit, Luc. 3: 2. Inchoavit munus suum anno trigesimo peracto, Luc. 3: 23. Nuncius novi Regni, Luc. 16: 16. Prophanus Christi tradidit Christo populum Iudaicum, Ioh. 3: 29. Praedicavit eadem quae Apostoli a Christo missi, Marc. 6: 12. Quae dixerat, probavit Christus, Act. 11: 16. An summam precum ad poenitentiam pertinentium proposuerit, Luc. 11: 1. Ubi baptismum annu exercuerit, Luc. 2: 3, Ioh. 1: 28. Cur pluribus in locis functus officio suo esse legitur, Ioh. 3: 23. Ipsemet baptizabat, inferiorem se Christo hoc opere confessus, Ioh. 3: 22. Quae nota Christum depinxerit, Act. 19: 4. Baptizatos ad Christum ex officio remittit, Ioh. 1: 31. Postponit se Christo, Ioh. 3: 28. Testatur non sua sponte, sed Divina revelatione, se novisse Christum, Ioh. 1: 31. Cur nulla miracula fecerit, Ioh. 3: 31, 10: 41. In multis profuit publice privatimque, Marc. 6: 20. Cur Saedras dictus Hebraeorum magistris, Matth. 14: 2. Rudimentorum Evangelii traditione animos ad coelestem Christi doctrinam praeparat, Marc. 1: 4.**

Iohannis Baptistae auctoritas Herodi formidolosa, Marc. 6: 20. Modestia laudatur, Luc. 1: 43. Eius legationis causa, Luc. 1: 17. Nobilitas ex utroque parente, Luc. 1: 5. Lans eius, Ioh. 1: 7. Conceptio eius Divina dispositione cur aliquamdiu occultata, Luc. 1: 24. Motus eius mysticus in utero matris, Luc. 1: 41. Testimonium eius legitimum de Christo, Ioh. 1: 19. Eius testimonium editum eo in loco ubi Dei populus traiecit in terram promissam, Ioh. 1: 28. Discipuli eius ex vitae austeritate et ieiuniis noscebantur, Ioh. 13: 35. Discipulorum eius querela de baptismo Christi, Ioh. 3: 26. Eius sectatores quinam se dixerint, Ioh. tit. Eius sectatores publica confessione sua refelluntur, Ioh. 1: 5. Victus eius austerior Pharisaeorum, Luc. 7: 35.

Iohanni Baptistae collatus fuit spiritus plusquam propheticus, Luc. 1: 15. In figura Eliae non defuerunt Achabi et Iesabeles, Marc. 9: 13. Rationis usum anticipatum non fuisse, Luc. 1: 44. Laboris a Iohanne Baptista suscepti eventus, teste Domino, Luc. 7: 29.

Iohannem Baptistam ex utero matris impletum iri Spiritu quomodo explicetur, Luc. 1: 15. Vide et Baptista.

Iohannes Zebedaeus et frater eius unde dicti filii tonitru, Apoc. 6: 1. Iohannes inter Apostolos diutissime vixit, Marc. 3: 17. Eius patria et vita, Ioh. praef. Circa Iudaeos maxime laborabat, 3

Ioh. 4. A quo, cur, et quando insulam Patuum fuit relegatus, Apoc. 1: 9. Columna Ecclesiae vocatur, Gal. 2: 9. Epheso eiectus, Iac. 1: 2. Saepius repetit quae vult haerere in auditorum animis, 1 Ioh. 4: 16. Quae narrat in Apocalypsi non vidit sensibus corporis, sed intra animum, Apoc. 1: 10. Principes numerat a sua deportatione, Apoc. 17: 10; 12: 3. Diversa visa habuit diversis temporibus, Apoc. 1: 10. Cur visa ei in littore obtigerint, Apoc. 12: 18. Locum templi et altaria metiri cur iubeatur, Apoc. 11: 1. Eius designatio, Ioh. 21: 20. Eiusdem exitus qualis fuerit, Matth. 20: 23. Creditur non nocuisse ei venenata potio, Marc. 16: 18. Qua modesta circumlocutione se designare soleat, Ioh. 13: 23. In Euangelio semper docet Christi excellentiam, Ioh. 5: 21. Multa transit a caeteris memorata, Ioh. 6: 4. In Euangelio suo scripsit praetermissa, Matth. 28: 20. Cur suum et Petri testimonium praestruxerit testimonio Mariae Magdalenae de resurrectione, Matth. 28: 2.

Iohannea duo fuerunt Ephesi, Apostolus nempe et Presbyter eius discipulus, 2 Ioh. 1. Iohannes Presbyter Ephesinae Ecclesiae Episcopus, auctor esse a quibusdam dicitur duarum Iohannis Epistolarum et ultimi Euangeliorum capitulis, Ioh. 21: 25.

Iohannes Marcus, alius est a Iohanne Euangelista et Presbytero, Marc. praef., Act. 12: 12, 15: 37. Minister fuit Pau-

- Pauli et Barnabae, Luc. 4: 20. Unus ex 70 Discipulis Christi, Praef. in Marc. Vide et Marcus.
- Ioiada et Barachia, unum et idem nomen, Matth. 23: 35.
- Ionathas impostor multos post excidium Hierosolymae Iudaeos in Cyrenaicam solitudinem perduxit, Matth. 24: 24.
- Ioppe urbs Palaestinae diluvio antiquior, Matth. 24: 39.
- Iosaphat et Samuel viri honesti et laudabiles, Hebr. 11: 35.
- Iosephus Iacobi Patriarchae filius, a fratribus venundatus, imago Christi, Matth. 27: 18, Luc. 3: 23, Ioh. 3: 34. Eius nomen Aegyptiacum, ibid. In Aegypto servientis historiae comparatio, Matth. 24: 47. Mandata eius de ossibus suis in terram promissam deportandis, fidei eius signum, Hebr. 11: 22. Ipse et fratres eius ubi sepulti, Act. 7: 16. Eius historiae cur Moses legibus suis praeposnerit, Rom. 4: 23.
- Iosephi tribum bipartitam cur pro una sumat Paulus, Act. 16: 7.
- Iosephus Mariae matris Domini sponsus fuit oriundus ex Davidis familia, Luc. 2: 4. Senex admodum fuisse fertur quum Maria illi desponderetur, Luc. 1: 34. Quomodo Christi Pater dicatur, Matth. 1: 16, Luc. 2: 27. Eius origo an et quomodo ad Christum pertinere dicatur, ibid. Filium dicitur fuisse Iacobi cognominati Panther, Luc. 3: 23. Ante inchoatam Christi praedicationem iam mortuus fuit, Marc. 3: 21.
- Iosephus Arimathensis creditur fuisse Senator urbis Hierosolymitanae, Matth. 27: 57. Cum imperio et puniendi potestate; Philem. 15. Occultus Iesu discipulus, Ioh. 3: 2. Vir pie et laudatae vitae, Matth. 27: 57.
- Iosephus Herodis Procurator, Matth. 24: 15.
- Iosephus Historicus Galilaeae Praefectus 70 sibi adsores elegit, Luc. 10: 1. Iohannis placita sectatus fuit, Luc. 3: 14. In historia sua nihil dixit de primo Augusti censu Iudaico, et cur, Luc. 2: 2. Romanis aliud persuadere conatur quam quod Lex vult, Act. 19: 37. Eius commendatio et auctoritas, Matth. 14: 3. Eius septem solos indices in singulis urbibus stuentis cum aliorum Hebraeorum, qui 23 numerant, sententia conciliata, Matth. 5: 21. Ipsius error historicus notatus, Luc. 3: 14. Ipse emendatus, Matth. 22: 23, 27: 51, Act. 1: 12.
- Iosephus scriptor Iudaeus alius ab Historico, Luc. 16: 19.
- Ioses et Ioseph, idem nomen, Matth. 13: 55, 27: 56, Marc. 15: 47.
- Ioses Iacobi frater, Marc. 15: 40.
- Iosua et Iesus idem nomen, Hebr. 4: 8.
- Iosua typus Christi, Matth. 1: 21. Eius laus, Hebr. 3: 16. Eius insiurandum an cum Lege Divina pgnaverit, Matth. 14: 9.
- Iosuae libro caput ultimum additum a Synedrio, Ioh. 20: 30.

- Iovis** Latinum esse a Iehova deductum probabile est, Matth. 22: 44. Iovis stella Melchisedeco sacrata a Phoenicibus, Hebr. 7: 1. Iovem secum Mercurium ducere solere Gentes credebant, Act. 4: 12. Per Iovem Graeci sapientiores Deum summum intelligebant, Act. 17: 28. Iovem pro coelo dici frequens Graecis et Latinis, Act. 19: 35, Rom. 1: 25.
- Irae** atrocis descriptio, Act. 23: 10. Iram honestam esse posse, Matth. 5: 22.
- Iracundiae** Dei obtentu se vindicantis suspicio vitanda, Luc. 9: 56.
- Iracundus** quis sit, Matth. 5: 22.
- Ira**sci nunquam, difficile est, 1 Cor. 13: 5. Irascendum tarde, Iac. 1: 19.
- Irenaei** libri cuius sint argumenti, 1 Tim. 6: 20.
- Irenarchae** in Provinciis captivos post interrogationem ad Praesidem vinctos mittebant, Matth. 27: 2.
- Iris** cuiusnam rei sit symbolum, Hebr. 1: 3, Apoc. 4: 3.
- Isaacus** Dei opus, Rom. 9: 9. Propter promissa datus, non autem promissa propter Isaacum, Act. 7: 8. Umbra gratiae per Euangelium dandae, ibid. Christi gessit figuram, Luc. 24: 26, Gal. 3: 16.
- Improles** morti destinatur, Hebr. 11: 18. Quid supra caeteros habuerit, Act. 26: 6.
- Isaaci** testamentum figura populi Iudaici et Christiani, Hebr. 11: 20. Eius historiam cur Moses legibus suis praeposuerit, Rom. 4: 23.
- Isaacum** mystice intelligit Philo gaudium in animis piorum, Gal. 4: 29.
- Ismael** Philoni Sophista dicitur, Gal. 4: 29. Hebraeis dicitur irrisisse pietatem Isaaci, ibid.
- Ismael Phabi** quo tempore susceptus Ananiae, Act. 23: 3.
- Ismaelitae** et Idumaei etiam circumcidebantur, Phil. 3: 5.
- Israël** est, qui Deum superat, id est, quidvis a Deo obtinet, Hebr. 8: 8. Sumitur pro posteritate Israëlitis, ibid. Ubi Iudae opponitur significat decem tribus, ibid. Israëlitis nomen a Deo Iacobo datum, Rom. 9: 4. Israëlitis gloria cur Messias dicatur, Luc. 2: 32.
- Israëlitae** an omnes Deo exosi, Rom. 11: 1. Quare in Aegypto variis malorum poenis coerciti, Gal. 3: 19. Saepe moniti, ne Angelum offenderent, Eph. 4: 30. Recte dicuntur, qui Iacobi virtutes referunt, Ioh. 1: 47, Gal. 6: 16. Israëlitae et Christiani cur vocentur filii Dei, Rom. 9: 4, Gal. 3: 26.
- Israëli**tarum pars certis temporibus ad templum conveniens precibus vacabat, Luc. 2: 37. Deportatorum ab Assyriis cultus, praeparatio ad Euangelium, Hebr. 13: 15. Eorundem prostratio in deserto aeterni excidii imago, 1 Cor. 10: 5. Nube protectorum et mare rubrum transeuntium cum Christianis comparatio, 1 Cor. 10: 1.
- Israëlitae** verus omnia partem habebit in futuro saeculo, Rom. 11: 26. Israëlitae dicitur quilibet fidelis, Luc. 1: 33.
- Israëlitae** nomen quibus eximie

- mie conveniat, Rom. 9: 6. Israëliticus populus sub lege quasi in pueritia erat, Gal. 3: 24, 4: 3. Per templi auream vitem designatus, Luc. 21: 5. Tempore solemnibus suffitus precibus suis iuvabat Sacerdotem, Luc. 1: 10.
- Israëlitidem prostare vetat lex Mosis, I Tim. 1: 14, Hebr. 12: 16.
- Itabyrius mons, unde Christus ascendisse creditur in coelum, Matth. 28: 16.
- Iter noctu facere frequens in Syria ob calores diurnos, Act. 23: 23, Apoc. 8: 12.
- Itineris apparatus significantia verba, Luc. 9: 53. Itineris molestia per desertum praefiguraverat molestiam itineris ad regnum coelorum, Act. 14: 22.
- Ituraea, quae regio proprie sit, Luc. 3: 1.
- Iuba vox significat Deum, Matth. 22: 44.
- Iubilaeus annus per praecognitionem indicii solebat, Luc. 4: 19.
- Iudaea olim dicta terra Canaan, Act. 2: 9. Iudaea per excellentiam Terra dicitur seu Orbis Terrarum, Rom. 9: 28, Apoc. 11: 15. Sumitur pro tractu Hierosolymitano, Matth. 24: 16. Aegyptus dicitur, Apoc. 11: 8. Eius situs, Luc. 12: 55. Eius longitudo quae, Apoc. 14: 20. Ei ad meridiem obiacent regiones calidissimae, Luc. 12: 55. Iudaeam cur reliquerit Christus, Ioh. 4: 3. Prophetae Sodomis saepe comparant, Apoc. 11: 8. Romani partim suo, partim Sebasteno, partim Caesarensi milite custodiebant, Luc. 3: 14.
14. Ex Iudaea proditorum constans fama erat circa Christi nativitatem qui orbi imperaret, Luc. 24: 47.
- Iudaeus quale nomen, et quid olim significaverit, Rom. 2: 17. Commune nomen Israëlitum, Ioh. 6: 41.
- Iudaei stricte dicti habitantes circa Hierosolymam, Matth. 27: 57. Fratres se vocabant ob communem ex Iacobo originem, Act. 22: 5. Deum Patrem suum dicebant, Ioh. 5: 18. Cur vocabantur Filii Dei viventis, I Cor. 8: 4. Vineae Dei olim dicti, Apoc. 14: 18, Feruntur fuisse prociectae libidinis, Matth. 5: 32, Act. 16: 1, Apoc. 9: 21. Soli ferme unius Dei cultum profitebantur, Luc. 7: 5. An habuerint duplicem Senatum summum, Matth. 2: 4, 5: 22. Nec cibum, nec panem sumebant nisi actis Deo gratiis, Matth. 26: 26. Ante solem plane occasum non attingebant labores sabbatho vetitos, Marc. 1: 32. Auspicabantur sabbathorum et festorum otium hora una ante solem occasum, Matth. 27: 58. Ieiunabant diebus festis ad horam usque sextam, Act. 2: 15. Apparebant in templo diebus festis cum sandalis e melium pellibus, Marc. 6: 9. Post Paschatis convivium, aut in diebus festis in coena et post coenam cum gratiarum actione bibebant vinum, et panis distribuebatur coena ferme peracta, Matth. 26: 26. Cur parascene metnerint praetorium Praesidis accedere, Marc. 7: 4. Cur Sabbatho ab hostibus suis aggressi, Matth.

Matth. 24: 20. Diebus sacris et praeceptoris ad sacra alienigenas publice alioqui poterant, accedere privatim non licebat, Ioh. 18: 28. Inhumani adversus alienigenas contra rationem Legis, Matth. 5: 43. Quantopere et cur alienigenas omnes aversarentur, ibid., Eph. 1: 10. Gentiliter viventes alienigenas vocabant peccatores, Matth. 26: 45. Magni faciunt explicationes allegoricas, Matth. 1: 22. Non ponunt inter praecepta Noae data interdictum scortandi, Act. 15: 20. Irascuntur implacabiliter delinquentibus contra legem, Luc. 15: 2. Valde proxi erant ad iuramenta, Matth. 5: 34, Iac. 5: 12. Superstitiosiores ad vulgaria iuramenta non diserte Dei nomen sed res alias usurpant, ibid. Sanctissima eorum irandi formula, Matth. 5: 34. Lavari et ungi solebant tempore laetitiae, Matth. 6: 17. Negarunt in Scripturis esse Prius et Posterius, Matth. 14: 3. Non obligantur ex pactis nisi sureiurando firmatis, Matth. 5: 33. Metuebantur omnes Dei proprietates ex solo Foedere Sinaítico, Luc. 15: 7. Putabant quaedam crimina tempore finiri, Marc. 3: 29. Putabant ad salutem sibi sufficere quod orti essent ex Patriarchis, Rom. 2: 13, 8: 1. Quaerebant viam iustitiae, sed frustra plerique, Rom. 9: 31. Qua ratione nominatim huic vel illi gentium Deo non maledicebant, Act. 19: 37. In Samaritas iniquiores quam Samaritani in

ipsos, Luc. 9: 53. Reddebant loca vetitis caeremoniis usurpata illatis cadaveribus impura, Matth. 5: 22. Sepeliebantur in operimento ex lino haud magni pretii, Matth. 27: 59. Deponebant in funere sandalia, Marc. 6: 9. In luctu magni erant ostentatores, 1 Thess. 4: 13. Adhibebant tibias in luctu, Matth. 9: 23. In exequiis mortuorum maxime ostentant liberalitatem suam, Matth. 6: 2. Lavant manus a funere venientes, et cur, Matth. 27: 24. Stantes legebant in cathedra verba Legis, quae sedentes interpretabantur, Matth. 23: 2. Divisi erant temporibus Baptistae in tres praecipuas sectas, Luc. 1: 17. Precari solebant templum versus, Act. 9: 9. In precando quos mores habebant, Matth. 6: 5. Quomodo novisse Deum dicantur, Joh. 4: 22. Quid prae Gentibus habeant praecipuum, Rom. 3: 2. Unde facilius quam Gentiles Messiam cognoscere potuerint, ibid. Dicuntur nihil certi scivisse de impiorum exitu ante Christum natum, Matth. 5: 20. Cur ante alios ex Dei decreto ad Euangelium vocati, Eph. 1: 12. Impulsores ad interfectionem Christi, Iac. 5: 6. Cur Christum crucifixisse dicantur, Act. 2: 23. Cur non possint dici crucifixisse Christum per ignorantiam, 1 Cor. 2: 8. Cur Pilatum rogarent, ut paulo maturius demerentur crucifixorum corpora cum Christo, Matth. 27: 58. Cur accusaverint Pilatum apud Caesarem,

Luc.

Luc. 13: 1. Spem abdicant de Messia, et rebellio- nis se damnant, Ioh. 19: 15. Quomodo dicantur accepisse aliquid de resurrectione, Matth. 5: 20. Cur excludantur a bonis aeternis et coelestibus, Rom. 1. Paulo dum student nocere, multos pertrahabant ad Euangelium, Phil. 1: 18. Non videntur habuisse Synagogam Romae tempore Pauli, Act. 28: 17. Plurimi quando Christiani facti, Rom. 11: 26. Suum exspectandum Messiam non Christum, sed Delibutum Graece vocant, Matth. 1: 6. Christianam religionem amplexi ante dispersionem per Adrianum non perceperant libertatem a Legis onere, Act. 21: 20. Conversi ad Christum cibis lege vetitis, dum patria illis frui licuit, non utebantur, Act. 10: 48. Si ex praescripto Christi vivant, lege Mosis ne quidem tenentur, Rom. 8: 1. Misericordiam Dei in Gentes cur non recte accusent, Ioh. 8: 11, Act. 10: 39, 28: 28. Pessimi historiae magistri ex quo patria expulsi sunt, Matth. 24: 24. Cur traditi fuerint in manus Chaldaeorum, Act. 7: 42. Ob contemptum beneficium Dei, urbe et templo exciso, olim in Babylonem deportati, Matth. 26: 66. In exsilio 70 annorum multos ad cognitionem veri Dei perduxerunt, Eph. 3: 10. In exsilio stabant Seniorum suorum arbitris quasi rebus iudicatis inter gentes exteras, Luc. 6: 22, 12: 14. Extra Palaestinam Senatus suos

habebant, Matth. 52: 2. Gentium coacti ferre iugum commercium tamen Sapientum suorum instituto aversabantur, et cur, Act. 10; 2. Gentibus invisibili ob institutorum diversitatem, Eph. 1: 10. Inter exteros ad nomen Iudaicum adsciscere soliti alterum Graecum vel Latinum, Praef. in Marc., Ioh. 3: 1, 11: 16. Collidendi multis caedibus significatur, et quando hoc factum sit et ubi, Matth. 24: 7. Romanorum permisso in Iudaea et vicinis locis ius animadvertendi in suos ad verbera usque habebant, 2 Cor. 11: 24. Ponebant partem iuris utendi suis legibus in eo, ne quid publice etiam a Romanis fieret quod tempus festum dedeceret, Ioh. 19: 31. Vetabantur vadari die praeparationis a nona, ex Augusti edicto, Matth. 26: 2. In Achaia non habebant animadversiones in populares suos, quales in Iudaea et vicinis regionibus, Act. 18: 13. Apud Romanos quibus signis nocebantur, Gal. 4: 3. In praesidiis militiam sub Romanis non defugiebant, Luc. 3: 14. Militarunt non semel exteris gentibus, ibid. Militiae adscripti, et Roma in Sardiniam missi, ibid. Usque ad excidium urbis habuerunt tabulas publicas stemmatum, ibid. Alexandrini per Cui Caesaris Divinum nomen iurare nolebant, Matth. 5: 34. Peracenses bellum gesserunt adversus Philadelphenos ob finium controversiam, Matth. 24: 7. Roma et ex magnis

urbibus electi ex edicto Claudii, Iac. 1: 2. Hodierni negant Messiam miracula facturum, Matth. 12: 23. An in patriam restituendi, Luc. 21: 24. In locis ubi Synagogae non erant, habebant loca orationibus destinata procul a turba, ad amnes maxime et mare, Act. 16: 13. Omnes post reditum a Babylone, qui non perpetuo labore victum quaerere cogentur, legem ediscebant, Hebr. 8: 11. Non putabantur delinquere, rem habentes cum muliere non Israëlitide, Hebr. 12: 16. Iudaeis nefas contra populares arma sumere, Luc. 3: 14. Extraneas ducere lege vetabatur, non vero foeminis Iudaeis nubere viris extraneis, Act. 16: 1. In orbem tondere vetitum, Luc. 3: 14. Invicem se obstringere foenore non licuit, Luc. 6: 35. Extraneos obstringere licuit, ibid. 6. Peruasaum erat res Davidis esse typos Regis Messiae, Act. 2: 25. Iosephus exprobat furta, rapinas et adulteria, Rom. 2: 21. Abominatio dicebatur omnis humana effigies et omne simulacrum, Matth. 24: 15. Eis quid Senatus sit, quid Iudicium, Matth. 5: 22. Vetitum sociare verba cum Christianis, Luc. 6: 22. Iudaeis se accenset Christus, Ioh. 4: 22. Christus proprie se missum eis cur profiteatur, Matth. 10: 6. In eis caedis propositum et veritatis contemptus maxime notatur a Christo, Ioh. 8: 44. Iohannes Apostolus Iudaeis ad Christum conversis mul-

tum largiri solebat, 3 Ioh. 9. Iudaeis in magnis urbibus Synagogae erant plures, et singulis sui Archisynagogi, Act. 18: 17. Apostolorum temporibus conveniebant eis omnia quae Deus Maioribus eorum exprobravit, Rom. 3: 19. Iudaeis nullum imperium externum lenius fuit Romano, Iud. 16. Concessum erat a Romanis etiam in Graecia vivere secundum legem Mosis, Act. 18: 13. Temporibus Pauli libera erat Religionis functio per edicta et leges Romanas, non item Christianis, Gal. 1. A Romanis ius gladii ademptum, Ioh. 8: 5, 18: 31. Quando indicta capitatio, Luc. 2: 1. Hierosolymam accedere vetitum nisi uno die quotannis sub Traiano, Apoc. 11: 15. Iudaeorum dictum de ordine temporum in S. literis, Matth. 14: 3. Fabula de Elia, Matth. 11: 14. Opinio de afflictis in hac vita, Matth. 12: 32. Hodiernorum caecitas, Matth. 12: 23. Honestas eorumdem mentio facta, Matth. 14: 3. Effugium in disputationibus, Matth. 17: 10. Privilegium omnibus aliis maius quod ex illis Christus natus sit, Rom. 9: 5. Ipsorum doctissimis mos erat opificium aliquod discere, Act. 18: 3. Genealogiae cur saepe pugnare videantur quae non pugnant, Luc. 3: 23. Eorum abstinencia a suillis carnibus gentibus irrita, Matth. 8: 31. Bella inter se et contra Romanos, Matth. 24: 6. Iudaeorum magnae caedes Alexandriae, et circa

Babylonem Caio imperante, Matth. 24: 6. Excidium infra ipsorum mala merita, Rom. 9: 17. Eorum dispersio inter omnes gentes, Luc. 21: 24. Vitia eorum Deus castigavit per Romanos et Macedones, Eph. 3: 10. Eorum multa millia caesa sub Traiano in locis Indaeae vicinis, Apoc. 14: 20. Panci Hierosolymis servati ex occisione per Resinem et Phaceen facta, Rom. 9: 29. Eorum calamitates post excisa Hierosolyma, Iac. 5: 1. Iudaeorum inexcusabilis impietas, Luc. 16: 31. Iusta reiectio, Matth. 20: 16. Mores corruptissimi tempore Christi, Ioh. 8: 9. Iidem tempore excidii Hierosolymitani, Matth. 24: 21. Iudaeorum summus Senatus quot fuerit virorum, et quare, Matth. 5: 22. Consensus iudicum viginti quatuor in qualibet civitate, ibid. 21. Iudicarii consensus minores iudicium dicebantur, ibid. Potestas iudiciaria regiae fuit auctoritatis, ibid. Ea multum fuit diminuta per Pompeium et Herodem, ibid. Eorum sectae atque scholae diversae, Matth. 18: 17. Mos eorum erat liberos suos a prima aetate imbuere lectione et notitia Legis, Rom. 7: 1. Incredulitas ipsorum quomodo inserviit gentibus, Rom. 11: 11. Plurimos cur Deus ad tempus dereliquit, ibid. Ipsorum durities in fide, Ioh. 4: 48. Poena ipsorum aeternae poenae imago et omen, Luc. 13: 3. Eorumdem et Christianorum

veterum mos in dirimendis quaestionibus schismaticis, Act. 15: 2. Sicut eorum Synagogae in magnis urbibus erant multae, ita plures Christianorum conventus, et cur, Act. 13: 1, 18: 17. Iudaeorum negligentia notata in audiendo Christum, Marc. 8: 18. Paucos eorum tempore Pauli perduxit Deus ad viam salutis, Rom. 9: 29. Ignorantia in tollendo Christo qualis, Luc. 23: 34. Multi Christianismus amplexi exempti sunt subsequenter malis, Rom. 11: 26. Cum Samaritis controversiae unde praecipue, Luc. 9: 53. Ipsorum in Samaritis odium, Matth. 15: 2, Luc. 10: 37. Multi, qui in legem Sabbati aut ciborum peccaverant, in Samariam migrabant, Luc. 17: 18. Externa Legis opera mediocriter plenitium conditio, Luc. 17: 9. Magistri eorum cur proselytos sua institutione et exemplo non faciebant meliores sed peiores, Rom. 2: 19. Institutis adversabatur corpora intersectorum ultra vesperam ostentari, Matth. 27: 58. Morientium precatio, Matth. 12: 32. Noxia eorum de se ob Maiorum virtutes persuasio, Rom. 4: 1. Non agnoscentium extraneam potestatem perniciosissimus error, Matth. 22: 16. Certa eorum norma de miraculis iudicandi, Matth. 12: 28. Opinio de mortuorum animis, Matth. 8: 28, 10: 28, 14: 2. Opinio de temporibus Messiae, Matth. 7: 14. Opinio diversa de via ad salutem, Act. 15: 1. Pietas umbra-

bratica caeteris gentibus parum utilis, Luc. 13: 7. Persuasio de peccatis in hoc vel futuro seculo expiandis, Matth. 12: 32. Perplexitas propter auctoritatem Christi apud populum, Marc. 11: 18. Quidam Iudaeorum cives Romani ordinis equestris pro tribunali flagellis caesi a Floro, Luc. 19: 9. Eorum scrupulositas in Sabbati observantia, Ioh. 5: 8. Deportatorum Principibus concessa saepe Regum beneficio animadversio in populares, Matth. 10: 17.

Iudaeos aliquando etiam a recitandis Decalogi verbis abstinuisse, Matth. 22: 44. Temporibus Asmonaeorum gravissime lapsos, Matth. 12: 45. Cur Deus non distinguat eos a gentibus, Rom. 3: 23. Cur vocati a gentibus non debeant eos spernere, Rom. 15: 8. Iudaeos vere esse Iudaeos cur neget Iohannes in Apocalypsi, Rom. 2: 17. Iudaeos Christianos non obligari lege Mosis revelatum Paulo, Rom. 7: 1. Cur Deus eos siverit pati tanta incommoda sub Caio, Claudio et Nerone, Luc. 13: 8. In patria sua sub Imperatoribus assuetos sermoni Graeco et Latino, Matth. 27: 37. Deus per Cyrum eos in patriam restituit, sed non cum plena libertate, et cur, Eph. 3: 10. Quidnam eos retinuerit et retineat, quo minus Iesum pro Messia agnoscant, 1 Ioh. 4: 2. Apostoli cur eos semper primum in praedicando Evangelio affati sint, Act. 9: 20, 17: 2. Cur Deus

semper aliquos in maximis excidiis servaverit, Act. 3: 25, Rom. 11: 29. Multos vixisse in Galatia Apostolorum aetate, 1 Petr. 1: 2.

Iudaica dogmata quandonam Christianae Religioni admixta, Col. 2: 4. Iudaica gens Petri curis commissa, Ioh. 21: 16. Eam Deo velut ἀπαργήν esse ait Philo, Rom. 11: 16. Iudaicae doctrinae quales, Hebr. 13: 9. Iudaicas fabulas quinam Christianismo admiscebant, 1 Tim. 1: 4.

Iudaicus populus prius a Deo genitus, sed dignitate minor populo Christiano, Rom. 9: 13. Herodi tributa pendit, Herodes imperio Romano, Luc. 2: 1. Eiusdem Respublica imago spiritalis et aeterni regni Christi, Matth. 10: 2. Eius poena nulla celebrior quam doni Prophetiae et notitiae Legis ablatio, eorumque ad Christianos translatio, Matth. 21: 43.

Iudaismiet Christianismicomparatio, Gal. 5: 2. Eius odio quidam Iudaei circumcisionem obtegebant, 1 Cor. 7: 18. Eum suscipiendum suadebant Christianorum quidam Pauli temporibus, et cur, Phil. 1: 1.

Iudaizantes Christiani, Ioh. praef.

Iudas quid significet, Rom. 2: 17.

Iudae tribus ad sacerdotium ius nullum, Luc. 3: 23. Eius familiae regnum promissum, Hebr. 7: 14.

Iudas cognominatus Barnabas quisnam fuerit, Act. 15: 21.

Iudas Gaulonites, Matth. 22: 16. Eius filios interfecit A-

- Veteri Testamento per Deum,** Rom. 9: 1. Iuramenta sacra et profana in re gravissima, 2 Cor. 1: 23. Iuramentorum inter Iudaeos abusus, Matth. 14: 7. Iuramentorum obligatio, vide Obligatio.
- Iurare per alia quam per Deum,** etiam vetitum est, Matth. 5: 34. Iuravit Paulus, sed non nisi in causa Dei atque salutis, Matth. 5: 34.
- Ius pro Tribunali capitur,** Ioh. 19: 13. Ius etiam id dicitur quod quamvis iniquum ferendum tamen est, Matth. 26: 52. Ius et aequum nulla de causa violandum est, Matth. 27: 24. Ius Canonicum vocantur mores veterum Christianorum, Luc. 6: 35. Ius Radamanti, Matth. 5: 38. Ius rituale sive Pontificum Iudaeorum, vide Lex ritualis. Ius summum, vide Summum ius.
- Ius Naturale iure civili Iudaeorum abrogatum non est,** Luc. 10: 37.
- Ius Naturae Graecis Lex divina,** Rom. 1: 32. Iura naturalia praeponderant constitutis, Matth. 23: 23. Naturalis ac civilis differentia, Matth. 5: 17. Iuris distinctio, Rom. 2: 14. Ius constitutum unde ortum habere solet, Marc. 2: 26, Luc. 1: 6. Ius constitutum, sive civile Iudaeorum, quotuplex, Matth. 5: 17. Iuris praecipua omnia eminenter in Religione Christiana continentur, Tit. 3: 12. Ius nascitur ex promisso, Rom. 2: 6. Ius aliquod est etiam inter inaequales, Col. 4: 1. Ius stricte dictum inter domi-
- num et servum locum non habet, Luc. 17: 7. Ius ad haereditatem coelestem, non est ipsa coelestis haereditas, Ioh. 1: 12. Ius ad futuram gloriam habemus, res ipsa latet, 1 Petr. 6: 1. Ius ad rem habens rem habere videtur, Ioh. 6: 47, Eph. 1: 11, Col. 3: 3, Hebr. 4: 12, 10: 34, 1 Ioh. 3: 14. Ius ad recipiendum idem genere vice dominii est in rebus quae genere recipient functionem, Luc. 6: 35. Ius idem valet ubi eadem est ratio, Matth. 5: 32. Ius utendi legibus suis concessum multis civitatibus sub Romanis, Act. 20: 39.
- Iusiurandum quid,** Matth. 5: 34. Aliud testimoniale, aliud promissorium, Matth. 5: 33. Testimoniale illicitum nisi ob res necessarias et egregias quae aliter obtineri nequeant, Matth. 5: 34. Promissorium similiter idque multo magis, ibid. Iusiurandum an prorsus a Christo vetetur, Matth. 5: 37, Luc. 24: 28. Episcoporum quorundam, Matth. 5: 34. Monachorum, ibid. Omne fieri respectu Dei, Matth. 5: 36. Iusiurandum, fides maxima ab Aegyptiis vocatum, Hebr. 6: 16. Iusiurandum Deus solet adiacere promissionibus quae in omne tempus se extendunt, Luc. 1: 72. Iusiurandum Dei nostrae imbecillitatis subsidium, Luc. 1: 72.
- Iurisiurandi rarus usus apud Romanos veteres in contractibus,** Matth. 5: 33. Iurisiurandi vicem quid apud Romanos impleverit, Matth. 5:

- 5: 34. Eius formula quae utebatur iudex apud Hebraeos, ut verum fateretur reus, Matth. 26: 63. Iuriurandi religione nihil contra legem Divinam committendum, Matth. 14: 9. Iuriurandi religioni cessit aliquando lex Divina, ibid.
- Iustificare pro approbare aut etiam laudare, Matth. 11: 19. Iustificari quid significet, 1 Cor. 1: 18. Plus est quam accipere remissionem peccatorum, Rom. 1.
- Iustinianus sericum et byssum ab ultimo orbe petiti curavit ut in Imperio Romano fierent, Apoc. 18: 12. Eius tempore ingens pestilentia per orbem Romanum, ibid.
- Iustinus Martyr fuit Samaritanus natione, Luc. 2: 7. Eius adversarius Crescens Cynicus Philosophus, Matth. 7: 6.
- Iustitia pro perfectione, Hebr. 5: 13. Pro praemio iustitiae, Hebr. 11: 7. Pro rebus nostri officii, Iac. 3: 18. Pro omnibus iis quae Deo grata sunt, 2 Petr. 2: 21.
- Iustitia Dei quid, et unde, Matth. 5: 20, 6: 33, Rom. 10: 3. Iustitia Divina cur donum vocetur, Rom. 5: 13. Iustitia est initium, et Sanctitas profectus in maiora, Apoc. 22: 2. Iustitia cur dono dari dicatur, Rom. 5: 17. Iustitia duplex, Rom. 1. Iustitia distributiva et commutativa et generalis aequitatis, Matth. 1: 19, 3: 15. Iustitia carnalis praemia habet terrena, Gal. 5: 4. Iustitia sinceri cordis probatur Deo, Luc. 1: 75. Iustitia interna dicitur causa vitae aeternae, Rom. 8: 10. Iustitia legis quae, et qualis eius merces, Rom. 10: 5. Legis valet apud homines, non apud Deum nempe ut datorem vitae aeternae, Rom. 2: 13, Gal. 3: 11, Hebr. 7: 9. Iustitia Pharisaeica qualis, Matth. 5: 20. Iustitia pura sine vitiiis erit in altero seculo, 2 Petr. 3: 13. Iustitia Dei spiritualis, opposita carnali vel humanae, Matth. 5: 20. Iustitia vestitus Christianorum; Apoc. 3: 17. Iustitiam externam salutis aeternae causam statuere volebant Iudaei, Rom. 10: 3. Iustitia ex fide nascitur, Rom. 1: 17. Iustitia interna non nisi per Christum acquiri potest, Rom. 10 4. Iustitia ex fide nobis dabit possessionem mundi melioris, Hebr. 11: 7.
- Iustitiae adeptio animi resuscitatio, Rom. 4: 2. Iustitiae Poetae attribuunt tardum pedem, Rom. 2: 4. Iustitiae pars est stare promissis, Hebr. 6: 10, 2 Petr. 1: 1. Iustitiae praecepta sunt vitiosis et male viventibus amara, Luc. 16: 14. Iustitiae nomine veniunt omnia bona opera, Phil. 1: 11.
- Iustitiam facere quis dicatur, 1 Ioh. 2: 29. Iustitiam factorum in Legis peritis cur reprehenderit Christus, Luc. Luc. 10: 25. Iustitiam Deus dat non per laborem sed per fidem, Rom. 3: 27. In Iustitiam imputare quid significet, Hebr. 5: 13.
- Iustus quisnam dicatur, Marc. 2: 17. Iusti descriptio, Matth. 6: 1. Iusti coram Deo dicuntur studiosi pietatis, Luc. 1: 6, 1 Ioh. 3: 7. Quale

ipsis esse debeat pietatis studium, Luc. 1: 6. Ut sol splendebunt, quanto magis omnium iustorum Princeps, Act. 16: 14. Iusti nulli aestimantur ex solo verbi auditi, Luc. 13: 26. Iustis solis Deus suam benevolentiam promisit, Iac. 2: 22. Iustos iniustos fieri posse, 2 Petr. 2: 20. Iustos nonoginta quomodo Christus opponat uni peccatori, Luc. 15: 7. Iustum dicitur Hebraeis omne honestum, Rom. 1.

L.

Labia aperire quando Deus dicatur, Eph. 6: 19. Labia mordere solent qui irascuntur nec vindicare se valent, Apoc. 16: 10. Labium apud Hebraeos loquelam significat, 1 Cor. 14: 21.
Lac et mel quid designent apud Hebraeos, Matth. 1: 22. Lac opponitur rebus non sinceris et cibo solido, 1 Petr. 2: 2. Lac dicitur bibi et edi, 1 Cor. 9: 7. Lac infantibus datur, Hebr. 5: 12. Lacte quinam nutrirī solent, 1 Cor. 3: 2. Lacte pecudum urgente necessitate sustentare se solent pastores, 1 Cor. 9: 7. Lacte intelliguntur elementa Religionis Christianae, 1 Cor. 3: 1.
Lacedaemoniorum preces insignes, Matth. 5: 39. Usurariae eorum uxores reprehenduntur, Matth. 5: 32.
Laconica convivia qualia, 1 Cor. 11: 17. Ea imitati sunt primi Christiani in Achaia, ibid.
Lactantius in articulo de Trinitate defensus contra Hie-

ronymum, Marc. 2: 8. Eius locus integer de Sapientiae Divinae viribus, Rom. 3: 23. Lacus quale genus vasis, Ioh. 2: 6.

Laetari malis ob Christum toleratis, Christianorum proprium est, Col. 1: 11.

Laici Synodorum actis quomodo subscribebant, Act. 15: 21. Laicis etiam quandoque permissum concionari, Matth. 4: 23.

Laodicaea urbs Lydiae, ad Lycum amnem, Apoc. 3: 13. Vicina Colossis, Col. praef. Terrae motu prolapsa, Nerone et Cor. Cossu Consulibus, Matth. 24: 7.

Laodicensis an scripta a Paulo epistola, Eph. praef.

Lapidatio poena atrocior, et de eius modo, Ioh. 8: 5.

Gladio gravior, Matth. 5: 22. Lapidationis initium testibus deferebatur, Act. 7: 58.

Lapidari solebant etiam animalia bruta, apud Iudaeos, Hebr. 12: 20.

Lapis sepulchri Christi maior erat ore specus, et extrorsum non introrsum devolutus, Matth. 28: 2. Eius a motio praefigurata in Iacobi facto cum potaret oves Labanis, Matth. 28: 2. Lapide projecto denunciabant Romani Divinum iudicium, Matth. 10: 14. Lapides Christo dicuntur gentes extraneae, ibid. Lapides pretiosi quid in Apocalypsi mystice significant, Apoc. 21: 20. Lapidum magnitudo ex quibus templum erat aedificatum, Marc. 13: 1.

Lapsi non omnes a peccatis repurgantur, Luc. 5: 16. Lapsi quando et quoties recep-

- cepti in Ecclesia fuerint, Rom. 16: 14, Hebr. 6: 6.
- Laquens Diaboli quid sit, 2 Tim. 2: 26.
- Largitio vere bona, quae, Iac. 1: 17.
- Latina versio Euangeliorum unum auctorem habet, Praef. in Marc. Eius antiquitas, Matth. 6: 13. Usus ad emendationem textus Graeci, Matth. 19: 20.
- Latino sermone ob maiestatem imperii usus est Pilatus in scribendo titulo crucis Christi, Matth. 27: 37.
- Latronum unus, qui in Christum credidit, Christo non maledixit, Matth. 27: 44. Ei Christus plus promittit quam rogatus erat, Luc. 23: 43.
- Lavare cadavera quibusnam concedebatur, Act. 9: 37.
- Lavari et ungi solebant Iudaei extra luctus tempora, Matth. 6: 17. Lavandi manus mos apud Hebraeos, Luc. 11: 38.
- Laudare et benedicere, synonyma Iudaeis, Matth. 26: 26, 27.
- Laus quomodo dicatur iustitia, Rom. 4: 11. Laus non debetur nisi liberis actionibus, Philem. 14. Laus maxima sapientis, Matth. 18: 13. Laus non est, iniurium esse nemini, Rom. 4: 2.
- Lazarus et Eleazarus idem nomen, Luc. 16: 20.
- Lazari et divitis exemplum historiane an parabola sit, Luc. 16: 19.
- Lazari mors pluribus testimoniis probata, Ioh. 11: 37.
- Resuscitati historiam cur omiserint caeteri Euangelistae praeter Iohannem, Ioh. 11: 1.
- Eius resuscitatio Iudaeorum quorundam conversionem et quorundam induratum malitiam operatur et probat, Ioh. 11: 46. Apud Lazarum et eius sororem Christus saepe coenabat, Ioh. 8: 1.
- Lector Synagogae, Luc. 4: 16.
- Lectores in Ecclesia Christiana veteri species Diaconorum, Luc. 4: 20.
- Lecti ex ebore Romanis usitati, Apoc. 18: 12. Lectulus in quo mortui efferebantur, Luc. 7: 14.
- Lectisternii indicti diebus, apud Romanos vinculis dempta vincula, Matth. 27: 15.
- Legatio pro Christo munus durum, Ioh. 17: 18. Legatio Apostolica maior est quam Angelica, Act. 10: 5. Legationis Divinae principes Apostoli, Ioh. 16: 5. Legatione probata, quidquid Legatus affirmat, id censendus est qui legavit affirmare, Ioh. 8: 16, 2 Cor. 5: 20.
- Legatus Christi et Ecclesiarum differt, 2 Cor. 8: 23. Legatum qui iniuria afficit, is iniuria afficere censetur eum cuius personam Legatus sustinet, Ioh. 5: 25. Legatum excludens Regis mandata discere non potest, Ioh. 5: 38. Legatorum fides unde probanda, Ioh. 8: 14. Legatorum est de singulis mandati partibus quid actum sit rennuntiare, Marc. 6: 30.
- Leo ob vaticinium Iacobi semper fuit in vexillo Iudae, Apoc. 5: 4. Leo ex tribu Iudae et radix Davidis dicitur Christus, Apoc. 5: 5, 10: 3. Leonis forma in Cherubinis iram significabat, Hebr. 9: 5. Leonis mu-

gitai verba Dei irati comparantur, Apoc. 10: 3. Leonum nomine appellantur Principes idololatrae et Tyranni, 2 Tim. 4: 17. Leonibus datur hiatus dentium, Apoc. 13: 2.

Levitae surrogati sunt in locum primogenitorum, Luc. 2: 23. Levitae et Sacerdotes, doctissimi Iudaeorum, Ioh. 1: 19. Caeteros per contemptum vocabant populum terrae, Rom. 12: 16. Inter se fratres erant, Rom. 12: 9. Figura Christianorum, Rom. 12: 12. Levitae Mosi et Phineae adhaerebant ardenti odio idololatriae, Rom. 12: 9. Pecudes macabant et de sacro seu victimis vivebant, 1 Cor. 9: 13. Cum pauperibus et peregrinis de tertiis decimis epulabantur, Rom. 12: 13. Sacerdotibus decimas pendebant, quas secundas decimas appellabant, Luc. 6: 1. Quae ratione res aliquas soli possidere potuerint, Act. 4: 36. Cur in templo erant capite tecto, 1 Cor. 11: 2.

Levitarum ministeria antitypa erant Christianae Ecclesiae, Rom. 12: 3. Eorum aliqui semper in templo Hierosolymitano pervigilabant, Apoc. 7: 15. Eorum ministeria diversa diversis aetatibus imponebantur, Rom. 12: 3. Munera seu functiones, Rom. 12: 10. Eorum obsequium per pecudes erat, ibid.

Levitei sacerdotii ius per mares ex maribus tantum deferri potuit, Luc. 3: 23. Id ipsum ius non pertinuit ad Christum, ibid.

Lex varie a Paulo in Epis-

tola ad Romanos usurpatur, Rom. 2: 25. Lex pro omni vivendi regula, Rom. 3: 27. Pro iure, Hebr. 7: 16. Quomodo definiatur Aristoteli et aliis. Lex fidei quid. Libertatis quid. Lex naturae et Lex Dei, quomodo inter se conveniant, Matth. 5: 40, Lex naturae quomodo sepulta et resuscitata dicatur, ibid. 43. Dividitur in natam et scriptam, Rom. 2: 15.

Lex bona est, sed mores mali, Luc. 16: 31. Lex abrogata obligandi vim non habet, Rom. 7: 1. Lex conscientiam iustitiae suae debet eis a quibus obsequium expectat, Luc. 24: 28. Accusatis quidem poenam irrogat, accusationem vero non imperat, Matth. 1: 19, 5: 32. Lex ad poenas non obligat nisi ubi populus sui iuris est, Ioh. 8: 7. Posterior priori derogat, nova veteri, Hebr. 8: 8. Ritualis et civilis cedunt necessitati humanae, Matth. 12: 3, Marc. 2: 25. A mundi initio data quatenus, Luc. 10: 26.

Legis-datio, Regnum et Iudicium inter se cohaerent, Matth. 26: 28. Legis cognitio duplex, 2 Cor. 6: 6. Eius vis et verba opponuntur a Celso Iurisconsulto, Rom. 2: 27. Eius virtus est imperare, vetare, permittere, punire, ibid., 4: 15.

Legi naturali cedit lex ritualis, Ioh. 7: 23. Legi non subiicitur, quod ad Dei honorem pertinet, Ioh. 9: 16.

Legem communem et mandata Dei specialiter hominibus
sui-

singulis data, quomodo ob-
ligent, Luc. 17: 10. Le-
gem legi quandoque cedere,
Matth. 14: 9. Divinam ali-
cubi iurandi religioni
cessisse, ibid. Naturae scrip-
tam in corde cur dicat Pau-
lus, Rom. 2: 15. Datam
post diluvium generi humano
quomodo Iudaei interpre-
tentur, Act. 15: 26. Quamdiu
et quinam illam obser-
vaverint, ibid. Legem nes-
cire quam spernere, minoris
criminis reatus est, Luc.
12: 47.

Leges ad multa connivent,
Luc. 6: 35. Multa conced-
unt, quae bonitatem ac
patientiam Christianam non
decent, Matth. 5: 40. Im-
probos supplicio afficiunt,
defendunt bonos, Rom. 13: 3,
Iud. 10. Leges rituales omnes
sunt minoris pretii apud
Deum quam leges morum,
Matth. 12: 7. Leges pecca-
torum sunt obices, Gal.
3: 23. Civiles suo officio
funguntur, ubi graviora et
societati maxime nocentia
delicta coercerent, Luc. 6: 22.
Legibus introductis quae ante
palam fiebant, clam fieri coe-
perant, Rom. 7: 7. Eis ex-
ceptiones quasdam inesse,
Matth. 5: 32. Posteriora
in eis debere esse perfectiora,
Hebr. 7: 28. Ipeis praeter
Legislatoris mentem inter se
pugnantibus, quid sequen-
dum, Matth. 9: 13.

Lex Divina omnis pacti na-
turam induit, quae sub con-
ditione quaedam promittit,
Hebr. 8: 6. Sub nobilissima
specie indicare solet officia
minora, aequitate servata,
Matth. 18: 15. Lex Dei per

Mosem data effectus magna
ex parte habuit communes
cum aliis civilibus populo-
rum legibus, 1 Tim. 1: 9.
Lex pro pacto in Sinai facta,
Matth. 5: 20. Lex et foedus
quomodo differant, inscript.
N. T.

Lex Mosaica in quid data,
et quid observata pariebat,
Rom. 9: 32. Christum prae-
cessit multis seculis, Hebr.
7: 18. Per Filium data non
est, sed per unum e prae-
cipuis Angelis Dei nomine
loquentem, Gal. 3: 19, Hebr.
2: 2. Data est inter multas
Angelorum turmas, Act. 7:
53. Legis promulgatae sonum
quidem perceptam a populo
Iudaico, sed vocem non dis-
tincte perceptam nisi a Mose
volunt Hebraeorum doctis-
simi, Gal. 3: 19. Cur data
die nabilo, 2 Cor. 3: 14.
Hebraeis dicitur Regnum
Dei, Col. 4: 11. Item cibus
animae et arbor vitae, et
cur, Apoc. 2: 7. Aben-Esrae
principium, Act. 3: 20. Mai-
monidae verba duplicata,
Gal. 4: 24. Quomodo spiri-
tualis et carnalis dicitur,
Matth. 5: 17. Praeceptrix
Divini humanique iuris,
Matth. 2: 4. De transverso
intervenit inter exordium
peccati et exordium novae
iustitiae, Rom. 5: 20. Solos
Israëlitas et eos qui se sponte
ei subiecerunt, obligabat,
Act. 15: 20, Rom. 1: 18.
Iudaico populo officium Pae-
dagogi praestitit, Gal. 3: 24.
Israëlitis cur post promissa
fuerit apposita, Gal. 3: 19.
Cur mortis intemptivae
morboremque comminatio-
nibus sancita, Matth. 9: 2.
Lex

- Lex** ignoscere nequit, Matth. 27: 15. Per praecepta moralia vitam aeternam non dabat, sed ad eam ducebat, Rom. 7: 10. Eius promissa spatium vitae unius hominis limitata, Rom. 3: 20. Promissa coelestia, quae Lex non habuit, a Christo sunt allata, Act. 13: 39. Ad Christum nos ducit, Rom. 3: 31. Cur non potuit praestare id quod Christus, Rom. 8: 3. Cur non satis virium dabat ad animum mundandum, Rom. 3: 20, 6: 14, Gal. 2: 16, Hebr. 7: 19. Magnas divitias homini promittit, Luc. 16: 14. Nihil praecipit quod rectum non sit, permittit quaedam minus perfecta, Rom. 7: 12. Nulli vitam aeternam promittit, 2 Cor. 3: 4. Lex ritualis cur a Deo imposta Indaeis, Matth. 5: 17, Eph. 3: 10, Hebr. 9: 10. Praecipuum eius sunt sacrificia, Rom. 12: 1. Eius antiquatio, Matth. 5: 17, 15: 11, 22. Lex factorum quid, et quare sic dicta, Matth. 5: 20, 19: 19. Legi spiritus opponitur, ibid.
- Lex Sabbathi** ab initio otandi necessitate caruit, Maro. 2: 27. Lex de talione quomodo non cum Christi de patientia praecepto pugnare dicatur, Matth. 5: 39. De orbium et orbium coniugiis, Matth. 1: 16. De Levitico sacerdotio, Hebr. 7: 11. De Pseudo-Prophetis morte afficiendis, Ioh. 19: 7. De dimidio sicli pendendo in usum tabernaculi perpetuae fuerit an temporaria, Matth. 22: 24. De re usuraria per se non obstringit populos alios, Luc. 6: 35. De Leviratu ad conservanda familiarum iura spectabat, Luc. 3: 23.
- Lex vocalis** quid Hebraeis, Matth. 15: 2. Eius et scriptae quodnam et unde natam discrimen, Matth. 5: 20. Lex ut in Sabbatho legeretur, institutum creditur a Mose, Act. 15: 21.
- Legis nomine Pentateuchum** intelligunt Hebraei; interdum totam Veteris Testamenti Scripturam, Matth. 2: 23, Rom. 3: 19. Legis Mosaicae in ritualementalem et moralem divisio, Rom. 12: 1. Eius cognitio acquisita non est difficilis, Rom. 10: 6. Eius scopus, Matth. 5: 17. Eius promissiones quales fuerint, ibid. Eius tempore etiam communis cum Christianis gloria reportari potuit, ibid. Eiusdem effectus per se, Rom. 4: 15. Iustitia, Luc. 1: 6. Aequitas, Ioh. 7: 51. Eius iustitia alia corporalis vel carnalis, alia Spiritualis, Matth. 5: 20. Legis Mosaicae ignorantiae et incogitantiae respondent Christi affectibus naturalibus, Hebr. 5: 7. Eius maximam partem circa sacra versari, Hebr. 7: 12. Legis de non comedenda suilla mysticus sensus, Matth. 8: 31. De Pontifice maximo et Nazarenis ne proximorum exsequiis intersint sensus mysticus, Matth. 15: 11, 22. De victimis explicatio mystica, 2 Petr. 3: 14. Eius non τὸ ἔητόν, sed διάνοια et mens spectanda, Matth.

12: 3. Legis proprium quid, ibid. Per Legis excisionem quid significetur, Rom. 2: 12. Legis optimus interpres Iudaeorum mores antiquissimi, Matth. 25: 2. Legis se-pimenta quatenam vocarentur, Matth. 15: 2, 2 Cor. 11: 24. Legis Spiritus, Spiritus timoris dicitur, Luc. 9: 56. Eius usus est ostendere scelera et flagitia displicere Deo, 1 Tim. 1: 8. Eius pro Israëlitis egregius usus, Rom. 3: 20. Regem iuxta ac privatam quemvis obligat, Matth. 14: 4. Legi Mosis tribuitur vis a-lens, Ioh. 6: 28. Ei apud Paulum Gratia opponitur, Ioh. 1: 14. Legem Israëlitis necessariam fecit Aegyptius incolatus et contagia inde nata, 1 Tim. 1: 9. Cur per Legem non fuerit via optima, Rom. 3: 29. Legem nosse nec Gentibus nec Iudaeis ad salutem sufficiebat, Rom. 2: 14. Illam Christus dum viveret, nec infregit, nec aliis infringendi auctor fuit, Luc. 6: 5, Philem. 15. Legem Mosis mutatum iri in multis apparet, Hebr. 7: 12, 15. Legem facere quid sit, Rom. 2: 27. Legem personam fingere frequens Hebraeis, Rom. 7: 1. Ad Legem addere, est facere quod Lex vetat, diminueri est omittere quod Lex iubet, 2 Cor. 11: 24. Legem non oppugnari sed perfici in statutis Christi ostenditur, Luc. 10: 26, 16: 17. Lege stante Sacerdos non Aaronides esse non potuit, Hebr. 7: 12. Nemo damnari

poterat nisi causa per testes duos probata, 1 Tim. 5: 19. Lex Mosis a Christo eiusque Apostolis, quoad scopum eius praecipuum, non abrogata, sed impleta est, Matth. 5: 17. Idque quantum ad Legem moralem, tum rituales, tum civilem, per Euangelium perficitur, Rom. 12: 1. Lex perfecta pro Euangelio, Iac. 1: 25. Lex vetus per fulgura et tonitrua, Lex nova per sanationes plurimas testimonium habuit, Hebr. 2: 4. Legis novae prae veteri praestantia, Hebr. 9: 1. Lex utraque vetus et nova et pactum continet, et habet praeter officii praescriptionem etiam promissa, Hebr. 7: 22, 1 Ioh. 3: 4. Lex non omnia coërcet, quae Euangelium improbat, 1 Tim. 1: 11. Lex Israëlitica tantum inter se iungit, Euangelium omnes homines, Gal. 5: 14. Lex Christi dilectionem in omnes fraternam imperans non sinit quenquam aliena uti turpitudine, Act. 15: 20. Melioribus promissis firmata est, Matth. 5: 17.

Legis et Gratiae temporum differentia, Luc. 16: 16. Legis Mosaicae necessitatem Christus noluerat fidelibus imponi, Gal. 1: 7. Ritualis ablatio ad quae pertineat, Ioh. 16: 13. Legis Mosaicae ab onere liberi, communi decreto Apostolorum pronuntiati sunt vocati ex gentibus, Act. 21: 25. Legis exacta consummatio de tempore mortis Messiae, Matth. 26: 2. Legis nomen quomodo Christianae doctrinae tri-

- tribuat, in script. N. T. Legis Evangelicae initium ab ipso Domino Dei Filio, Hebr. 2: 3. Ei conveniunt quae de Lege Mosis dicuntur, Iac. 2: 12. Eius inscriptio in cordibus Apostolorum per Spiritum, Ioh. 7: 6.
- Leges Christi multo plus exigunt quam in communi civibus imperii praescribi soleat aut possit, Luc. 6: 22.
- Legislatio in Hebraeorum Republica penes quos fuerit, Matth. 15: 2.
- Legisperiti quatenus audiendi, quatenus non, Matth. 23: 3. Quid pro delicto habuerint, Matth. 5: 22. Eorum et Pharisaeorum dogma de obedientia Deo praestanda quale fuerit, ibid. Eorum error perniciosus, Luc. 10: 25. Insignis eorum improborum descriptio, Marc. 12: 40. Legisperiti Iudaeorum eruditione celebres, Luc. 19: 47. Vitae aeternae spem ex traditione sciverunt, Luc. 10: 25. Eorum discipuli noscebantur ex sententiis quibusdam receptis et interpretationibus Legis, Ioh. 13: 35. Pharisaei ipsorum decreta exactissime observabant et illi vicissim aliorum sanctioniam magnis laudibus celebrabant, Luc. 11: 45.
- Legum discrepantium ea est servanda, quae ad maximas res pertineat, Matth. 9: 13, 12: 7. Legum severitas an et quomodo mitigari possit, Matth. 1: 19, 5: 32. Omnium communis interpretatio, ibid. Humanarum, Politicae Mosis et Christi differentia, ibid. Legum aut Legislatoris contemptor non est, qui, praeterquam quod legibus obedit, plus etiam facit ac docet quam leges praescribant, Matth. 5: 17.
- Libellus divortii quid, Matth. 5: 31. Eius formula, ibid.
- Libellus repudii libertatem demissae alteri nubendi dabit, Matth. 5: 32.
- Libelli vocantur acta litis Divinae, Apoc. 20: 12.
- Liber natalitius civium publice scriptus diversis erat civitatibus, Apoc. 13: 8.
- Liber vitae matricula civium coelestium, Luc. 10: 20, Apoc. 20: 12. Libro vitae inscribitur iustus, aufertur iniustus, Apoc. 13: 8. Libro vitae inscriptum inveniri iudicii tempore tantum prodest, Apoc. 20: 15.
- Libri de rebus Christi extiterunt olim plures, Luc. 1: 1.
- Libri nomen Petri et Iacobi falso praeferentes, Matth. 13: 55. Libri posteriores quomodo cum prioribus connecti soleant ab Historicis, Act. 1: 2.
- Librorum sacrorum alia divisio quam nunc usurpatur, notata Iosepho, Luc. 24: 44.
- Libros multos veteres periisse, 1 Cor. 2: 9.
- Liberalitas unde dicatur, Rom. 11: 35. Vera quanam sit, Luc. 14: 12. Non ex datorum quantitate, sed ex animo et facultate dantis aestimanda, Marc. 12: 43. Liberalitatis effectus quis, 2 Cor. 9: 12.
- Liberatio a voto quomodo expressa, Act. 21: 24. Liberatio a praesentissimis periculis et resuscitatio a morte comparantur, Hebr.

11: 19. Liberatio a peccatis causa est vitae aeternae, Rom. 5: 18, Hebr. 9: 15. Liberatio nostra saepe tribuitur sanguini Christi, 1 Petr. 1: 19. Liberatio ex Aegyptiaca servitute promissa post annos quadringentos, praestita post ducentos et quod excurrit, Marc. 8: 31. Figura liberationis per Christum promeritae, Matth. 1: 22, Luc. 1: 71, 22: 16. Liberatio e Babylonia figura fuit liberationis spiritualis, Luc. 3: 5. Liberationem omnem Veterum figuram gessisse liberationis Messiae temporibus exspectandae, receptum erat inter Hebraeos, Rom. 9: 33. Libere quae fiunt a solo Deo coronari, Matth. 19: 12. Liberi homines manumitti non possunt; Ioh. 8: 33. Liberis vinetri grave est, 2 Tim. 2: 9. Liberi nomine quid intelligat Varro, Rom. 1: 26. Liberi quasi idem cum parentibus, Hebr. 11: 15. Liberi parvi, magna fugae impedimenta, Matth. 24: 19. Liberi ex uno fideli et altero infideli nati cur dicantur Sancti, 1 Cor. 7: 14. Liberos est Patrem moribus referre, Eph. 6: 1. Eorum bona institutio cuius rei signum, Tit. 1: 6. Liberos rationem ut alia tributa Reipublicae debemus, 1 Cor. 7: 1. Liberos et filiorum discrimen, Matth. 1: 1. Liberos turpitudine ad parentes redundat, 1 Cor. 7: 36. Liberis haereditatem parentum Lex quaedam tacita addicit, Rom. 8: 17,

2 Cor. 12: 14. Liberos enecare aut exponere apud Romanos quondam licebat impune, Rom. 1: 31. Liberos miseriae participes videre duplex dolor, Luc. 23: 29. Liberos arbitrium potentiori Dei gratiae subiacet; Matth. 7: 18. Liberos arbitrio an Patres nimum tribuerint; Matth. 19: 17. Libertas Dei in dispensandis beneficiis quaenam, Rom. 9: 13. Libertas a lege Moses debetur Christo, Matth. 28: 18. Libertas Christiana si inde schismata orientantur, male audit apud extraneos, Rom. 14: 16. Libertas in Christo non fecit innocentiae iniuriam, Rom. 6: 1, Hebr. 12: 14. Libertas Daemonis quid sit, Apoc. 20: 3. Libertas rituum causa impotentis odii Iudaeorum in Christianos, Luc. 6: 22. Libertatis et servitutis differentia, Matth. 5: 41. Libertatis Christianae pravus obtentus, 1 Petr. 2: 16. Eius usus circumscribendus finibus prudentiae et dilectionis, 1 Cor. 9: 3. Libertatis lex cur dicatur Euangelium, Iac. 2: 12. Libertatem qualem, et quibus in rebus Christus suis dederit, Gal. 5: 13. Libertatem non semper paci praeferebam, Matth. 22: 16. Libertini Romae multi erant Iudaicae religionis, Luc. praef., Act. 6: 9. Libertum populi Romani quis se dixerat, Matth. 20: 25. Libra vox originis Siculae, Ioh. 12: 3. Libra Romana erat solidorum septuaginta, Luc. 10: 1. Ita vocati sunt sep-

- septuaginta Ad sessores Pontificis Romani, et cur, *ibid.*
- Libya vocatur Graecis Africa, Act. 2: 10.
- Licere quid dicatur, Matth. 5: 31, Ioh. 19: 10.
- Liciti et illiciti discrimina, Rom. 2: 18. Licito melius aliquid est, 1 Cor. 7: 38.
- Ligare et solvere, aliter Deo et Christo, aliter Apostolis tribuitur, Matth. 16: 19. Singulis Christianis attribuitur, Matth. 18: 18. Ligare et solvere in terra, quid significet, *ibid.*
- Ligna viridia vocantur viri boni, et mali arida, apud Hebraeos, Luc. 23: 31.
- Linea veste induti cubare solebant Iudaei, Marc. 14: 51.
- Lingua quare tantum una, et aures duae nobis datae sint, Iac. 1: 19. Lingua igni comparari solet, Iac. 3: 6.
- Lingua est res optima simul et pessima, *ibid.* Lingua Christi ex Hebraeo et Syriaco mixta, Matth. 27: 46.
- Lingua et Labium apud Hebraeos loquelam significat, 1 Cor. 14: 21. Lingua Graeca quo tempore maxime communis, Act. 21: 37. Linguarum Latinae et Graecae utra latius pateat, Rom. praef.
- Linguae extraneae homines inter versari poena est, 1 Cor. 14: 21. Linguam alienam domare nemo potest, Iac. 3: 8. Lingua populari cur preces et laudes celebrantur apud Hebraeos et Christianos, 1 Cor. 14: 16.
- Linguarum donum dispersos in unum populum recollegit, Act. 2: 3. Non ad omnes linguas se extendebat nisi in Apostolis, 1 Cor. 12.
- Eximium est effectum potentiae Divinae ad convertendas gentes, Eph. 3: 7. Latissime patuit, Marc. 16: 7. Serviebat ad agendam Iesu causam, Ioh. 15: 26. Linguarum poena dispersit homines, Act. 2: 3.
- Linus Pauli comes, Phil. 4: 21.
- Litem lite resolvere, Matth. 21: 24. Litem pertinaciter proseguere, damnosum, Luc. 12: 14. Lites ex quibus causis nascantur, 1 Cor. 6: 7. Litium morae, odii nutritices, Luc. 12: 14.
- Litterae sunt secundariae vocum notae, Matth. 1: 22. Litterae pro chirographis, Luc. 16: 6. Litterae Hebraicae quatenus ab Esdrae temporibus in usu, Matth. 5: 18. Litterae vetustae solent evanescere, Rom. 7: 6. Litterarum apices quid, Matth. 5: 18.
- Liturgiae Iudaeorum cum ieiuniis et precibus quos imitati Christiani, Luc. 2: 37.
- Livia et Livilla idem nomen, Rom. 16: 3. Livia omnem Augusti domum evertit, ut suos proveheret, Rom. 1: 29.
- Loca arida sive infructuosa, Luc. 8: 6. Loca continentia urbibus accensentur, Apoc. 11: 8. Loca minus frequentia tutam vitam praestant, Apoc. 12: 6.
- Loca Veteris Testamenti ad Christum accommodata, sed non primo sensu, Matth. 17: 5. Loca Veteris Testamenti de Messia ab ipsis Iudaeis explicata, Matth. 1: 22, 2: 1, 9: 21, 10: 34, 14: 33, 16: 14, 21: 5, 22: 43.
- Loca Veteris Testamenti, ad

ad quae dicatur alludi in Novo, Matth. 6: 34, 8: 17, 9: 20, 12: 32, 13: 32, 15: 14, 18: 4, 20: 28, 21: 35, 23: 23. Loca a Masoretis non observata, Matth. 15: 9. Loca Novi Testamenti a Iudaeis impugnata, Matth. 2: 15, 5: 17, 8: 17. Locorum quorundam apparenter contradicentium conciliatio, Matth. 12: 4, 13: 13—15, 16: 18, 17: 20, Marc. 16: 1. Locorum mysticorum articuli non omnes ad speculum respondent, Hebr. 2: 7.

Locorum discrimen ad Deicultum nihil facit, Ioh. 4: 24. Locorum in coelo magnus numerus cum graduum differentiis, Ioh. 14: 2.

Loquendo Christus se accommodavit ad frequentissimas et notissimas locutiones atque sententias, Matth. 12: 43, 13: 3, 12, 32, 35, 46, 52, 16: 24, 26, 18: 20, 25.

Loris caedere reos sub Romanorum imperio Iudaeis licitum, Ioh. 18: 31.

Loth iustus vocatus comparatione eorum inter quos habitabat, 2 Petr. 2: 7.

Lotio verbo Evangelii tribuitur, Ioh. 3: 5. Interna discipulorum Christi, Ioh. 13: 8. Manuum ante preces quid Hebraeis significabat, 1 Tim. 2: 8. Manuum ad testandam innocentiam non solis Iudaeis usurpata, Matth. 26: 24. Cur ante cibum Iudaeis usurpata, Matth. 15: 2. Pedum ante coenas fieri solebat, Ioh. 12: 2. Lotiones variae Iudaeorum, Hebr. 9: 10. Lotionibus expiatoriis profanarum gentium adhibebatur ieiunium, Matth. 28: 19.

Lucas contractim ex Romano nomine Lucillius, Luc. praef. Lucas Evangelista, Syrus fuit et medicinam fecit, Luc. tit. Est idem de quo Paulus scribit Colossensibus, Luc. tit. Comes itinerum Pauli Christianismum Antiochiae suscepit, Luc. tit. Obiter significat fuisse se comitem itinerum Pauli Romam usque, Act. 20: 5. Ibidem vinctus fuisse creditur, ad Hebr. in script. Mansit in Italia cum Paulo, 2 Tim. 4: 11. Evangelium et Acta quando et ubi scripserit, Luc. ibid. Scripsit Evangelium post Matthaeum et Marcum, Luc. 1: 1. Cur ordiatur a mentione imperii Herodis, ibid. In omnia radicatus inquisivit, antequam inciperet scribere, ibid. Ab ipsa Maria quaedam intellexit, Luc. 2: 51. Sponte sua Evangelium scripsit, non Pauli iussu, Luc. 1: 3. Inseruisse eum in libro suo sermones quosdam Domini a Paulo descriptos, credibile est, Luc. 21: 34. In Evangelio Marcum in quibusdam sequitur, Marc. 1: 23. Connectit diversos Christi sermones nulla habita ordinis ratione, Luc. 22: 21. Rerum magis quam temporum ordinem spectavit, Luc. 3: 16, 6: 39, 4: 21, 13: 32, 9: 51. Scripsit extra Iudaeam viventibus, Matth. 28: 20. Ut eruditus multis utitur vocibus pure Graecis, Luc. tit., Act. 5: 30. Eius sermo liberius spatietur, et bene Graecus et floridus est. Inscript. ad Hebr. Dicitur quibusdam iuris ordinem sequi in

- genealogia Domini, aliis vero naturae; Luc. 3: 23. Lucas cur ad Adamum perduxerit Domini genus, Luc. 3: 38. Septuaginta duas tantum personas recenset in stemmate Christi, ut ait Irenaeus, Luc. 3: 24. Lucae stemma Domini petatum est ex tabulis publicis, Luc. 3: 23. Numerus est ei plenior quam Matthaeo in recensione generis Domini, Luc. 3: 23. Adscribitur ei epistola ad Hebraeos. Inscript. ad Hebr. Vide etiam Evangelium Lucae.
- Lucius Cyrenaens quis fuerit, Rom. 16: 21. Lucius Simonis Cyrenaei filius natus minimus, Marc. 15: 21. Verbi semen in Germania sparsit, ibid. Item Luc. tit.
- Luctus immodicus ob mortuos error gentilium, Luc. 7: 13. Luctus septemdialis apud Hebraeos mos, non ex lege aliqua sed ex antiqua consuetudine, Matth. 9: 23.
- Lugere cur dicitur pro excommunicare, 1 Cor. 5: 2.
- Luna significat lucem Legis ac Prophetarum, Apoc. 12: 1. Per lunam imperium Romanum denotatur, Matth. 24: 29. Lunae et solis caligo quid in Sacris significet, et quomodo sumatur, Matth. 24: 29.
- Lunatici a Caducis distincti, Matth. 4: 24. Lunaticus morbus sua habet intervalia, Marc. 9: 25.
- Lustrare civitatem humana hostia quibus erat mos, et quomodo peragebatur, 1 Cor. 4: 13.
- Lustricus dies infantium apud Romanos, Luc. 1: 59.
- Lustrum et Lustrales victimae, Matth. 20: 28.
- Lux pro initio lucis, Rom. 13: 11. Pro puritate sumitur, 1 Ioh. 1: 5. Lux pro sole fuit in prima creatione, Apoc. 21: 23. Lux dicitur cognitio rerum Divinarum, 1 Thess. 5: 4. Lux pro doctrina apertissima ad Incem, Act. 26: 23. Lux Evangelii ultro hominibus oblata est, Ioh. 3: 19. Lux appellatur doctrina Christi, Apoc. 12: 1. Lux gentium Christus, Ioh. 8: 12. Lux Mundi Christus, ibid. 24, 9: 5. Lux mera in caelo est, 2 Petr. 2: 4. Lux veritati grata, Ioh. 3: 20. Lux et vita coniunguntur apud Hebraeos, Graecos et Latinos, Ioh. 1: 4. Lucem Moses vocat ignem primum, 2 Petr. 2: 7. Lucem Deus ex tenebris fecit existere, Rom. 11: 11.
- Lucifugae, unde ita dicti, Ioh. 3: 20.
- Lychni in templo incensi mysterium, Eph. 5: 8, 1 Thess. 5: 5. Lychni septem Planetas indicabant, Matth. 27: 51.
- Lycii unde falso Iudaeorum progenitores nominentur ab antiquis, Luc. 3: 14. Lycios lingua Phoenissa usos vix credibile, ibid.
- Lydda vicus Palaestinae ad occasum Iordanis, Act. 9: 32.
- Lydia a solo natali appellata, Act. 16: 14.
- Lydiae feminae vestium textu nobiles, ibid.

M.

Maccabaeorum liber primus cur in Bibliis tertio loco sit positus, 1 Thess. 1.
 Macedonia ubi sita, Rom. 15: 19. Vetus negotantium Iudaeorum nutrix, 2 Thess. 1.
 Macedones quando Iudaeam summo imperib tennerint, Act. 15: 20. Mysteria acceperunt a Thracibus, Phil. 4: 12. Macedones Christiani a quibus maxime et quantum vexati, 2 Cor. 8: 8. Macedonum regnum Hebraei vocant regnum Graecorum, Ioh. 7: 35.
 Macellum unde dicatur, 1 Cor. 10: 25.
 Magi quinam dicantur, Matth. 2: 1. Magi ad Christum venientes unde venisse dicantur, Matth. 2: 1, 11: 11. Quomodo Christi adventum cognovisse dicantur, ibid. Quando coram Christo apparuerint, ibid. Quantum auri dederint Christo, Luc. 2: 24. Quos praefiguraverint, Apoc. 16: 12. Magi auctoritate et exemplo adorabant Deos gentium, Apoc. 13: 12. Ex antris loquebantur, Apoc. 13: 11. Vino, animalium esu et Venere abstinere solebant, Col. 2: 21, Apoc. 13: 11. Facere dicuntur id, quod ad eorum invocationem Daemones faciunt, ibid. Magorum signa et prodigia, Apoc. 13: 13.
 Magia cur e terra adscendere dicatur, Apoc. 13: 11. Pythagorica vulnus inflictum idololatriae quodammodo medicata est, Apoc. 13: 12. Magia noxia primis Christianis, ibid.

Magister navis quis vocetur, Act. 27: 11. Magistri vox quibus tribui solita, Luc. 5: 5. Magistri boni et sapientis quid proprium, Ioh. 16: 12. Magistri ignominia atque odium ad discipulos redundat, Luc. 22: 37. Magistrum de dubiis non interrogans se accusat, Ioh. 6: 60. Magistri equitum nomen est vox Magistratus, Luc. 5: 5.

Magistratus Romani cur cum securibus incedebant, Apoc. 20: 4. Magistratus Romanus non sollicitus solebat inquirere in ea quae statum publicum non directe tangebant, 1 Cor. 5: 2. Magistratus templi officium, Matth. 26: 45.

Magistratum nomine comprehenduntur heri seu domini domestici, Rom. 2: 1. Magistratum et dominorum imperia specie libertatis Christianae spernere non oportet, 1 Cor. 7: 21. Qualis reverentia iis debeat, Ioh. 17: 22. Magistratibus mercedem dixit Plato esse honorem, 1 Cor. 3: 14. Magistratibus si qua saevitia Religionis causa, nulli piorum metuenda, 1 Pet. 3: 14.

Magog vocantur Scythae, Apoc. 20: 8. Magogi regni sedes olim erat Antiochia, Act. 12: 26.

Mahumetis Religio Satanae repertum, Apoc. 20: 7. Mahumetismus nihil aliud nisi ingens Christianismi depravatio, Matth. 24: 17.

Maiestas nulla sine bonitate est, Hebr. 11: 6. Maiestas Dei quomodo repraesentata, Act. 7: 55. In quibus rebus

appareat, 1 Cor. 4: 20. **Maiestas Divina** inconspicua per se in Christo cernitur, Hebr. 1: 3. **Maiestatis Divinae radium** Hebraei vocabant gloriam, 1 Cor. 11: 7. **Malachias Propheta**, Angelus dictus, Matth. 11: 10. **Malchus** apud Syros nomen frequens, Ioh. 18: 10. **Malchi vulnerati** historia a Iohanne per retrocessum posita est, Matth. 26: 56. **Maledicentia Hebraeorum vitium**, Iac. 1: 26. **Maledicta non regessit Dominus** in maledicentes ipsum, Ioh. 18: 23. **Maledicorum duo genera sunt**, susurrone et detractores, Marc. 7: 22. **Malefici quinam dicantur**, Luc. 23: 32, 1 Petr. 4: 15. **Mali Principes oderunt quidquid vitii inimicum**, Matth. 14: 3. **Malignitas quid sit**, Rom. 1: 29. **Malitia quale vitium**, Marc. 7: 22. **Malitiae vocis significatio**, Act. 3: 26, 1 Petr. 2: 1. **Malitiae definitio et exempla**, Rom. 1: 29. **Malitia est res deprehensu non difficilis**, Matth. 28: 13. **Praeceptum est et semper ultra repit**, Ioh. 12: 10. **Quaerit non quod miretur, sed quod calumniatur**, Ioh. 5: 12. **Mala punica in vestibus Sacerdotis Magni quid significabant**, Hebr. 5: 14. **Malus nemo est gratis**, Ioh. 7: 18. **Malus bonum cum simulat tunc est pessimus**, Act. 16: 17, 1 Petr. 2: 1. **Malorum contagia omni modo fugienda**, Luc. 17: 32. **Malorum opera utitur etiam**

Deus ad nominis sui gloriam et Ecclesiae purgationem, Luc. 12: 49. **Malis non adeo deputatur ad culpam quod ignorat, quam quod negligent quaerere quod ignorant**, 2 Petr. 3: 16. **Mali mens conscia quidquam boni sperare non audeat**, Rom. 6: 22. **Malum temporarium multos sanat**, 1 Cor. 5: 5. **Malum vincitur ferendo**, Rom. 12: 21. **A Malo vincitur qui malos imitatur**, ibid. **Mala quaedam sunt etiam citra legem**, Luc. 22: 22. **Mala quaedam vere sint**, Luc. 12: 18. **Mala multa patiuntur, qui pietati se dedunt**, Hebr. 11: 10. **Mala fidelium ad breve tempus durant**, Hebr. 10: 37. **Mala magna brevibus, sed efficacibus verbis praetervehi solet Iohannes**, Apoc. 11: 15. **Mala praevisa minus percellunt**, Ioh. 16: 1. **Mala quae in hac vita eveniunt, quando fiant admonitiones**, 1 Cor. 11: 32. **Mala stare non solent ubi incipiunt**, Apoc. 2: 6. **Malorum praedictio quomodo piis inserviat**, Apoc. 4: 1. **Malorum constans perpessio ad exemplum Christi, ut a Christo optima exspectemus, facit**, 1 Ioh. 4: 17. **Malorum in Mundo causae tres sunt, Luxuria, Ambitio et Avaritia**, 1 Ioh. 2: 16. **Malis obicere unum caput quam multa satius est**, 1 Cor. 7: 26. **Malis levioribus defatigari pudendum fidelibus**, Hebr. 12: 4. **Malvae arborescunt in Arabia et baculi usum praebent**, Matth. 27: 48.

Mamma, Marc. 14: 36.
 Mammona iustitiae, id est, verae divitiae, Hebr. 5: 13.
 Manassis coaevalorum descriptio, Rom. 3: 15.
 Mandatum omne Divinum continet expressam aut tacitam rerum necessariorum promissionem, Matth. 4: 4.
 Mandata oratione directa exprimere mos Hebraeorum, Ioh. 1: 19. Mandatorum Dei personalium obligatio et merces, Luc. 17: 10.
 Manducandi verbum Iudaeis significavit etiam animorum pastum et gaudia coelestia, Matth. 26: 26, Ioh. 6: 27.
 Mane primum quid sit, Matth. 28: 1.
 Manere pro esse, Ioh. 3: 36.
 Manes Haereticus duo statuit principia aeterna, Matth. 24: 29. Manichaeorum error, Matth. 13: 38.
 Manna unde nomen habeat, Ioh. 6: 31. Cur vocetur esca spiritualis, 1 Cor. 10: 3, Hebr. 9: 4. Temporariae vitae profuit, Ioh. 6: 49.
 De coelo datum quid figurabat, 1 Cor. 10: 3. Manna intelligibile quid, Apoc. 2: 17. Manna et virga quomodo olim in Arca et alibi custodita, Hebr. 9: 4. Mannae dulcedine quidquid adumbratur, habet magnam in se dulcedinem, ibid.
 Manus Domini quid significet, Act. 13: 11. Manus pro potentia, Act. 4: 28. Pro potestate plena, Ioh. 3: 35. Manum extendere dicturi solent, Act. 26: 2. Manus tota et brachii pars cubito tenus mersabatur in lavando, Marc. 7: 3, Luc. 11: 38.

Manus crebro lavare commune Iudaeorum institutum fuit antiquitus, Marc. 7: 3. Manus imponere quale signum, Act. 6: 6. Manus imponere Baptizatis, solis Apostolis competeat, Act. 8: 5. Manus inter orandum ad coelum tollendi simul cum oculis mos, Luc. 18: 13. Manus signari solebant, Apoc. 13: 16.
 Manuum impositio unde orta, Luc. 22: 36. Divinae gratiae argumentum, Iac. 5: 14. Quando olim usurpata, et cur, Matth. 5: 22, 9: 18, 19: 13, 20: 3. Quibus in ritibus usurpata apud veteres Christianos, Hebr. 6: 2. Apud Hebraeos solebat iungi precibus pro aliquo susceptis, Marc. 6: 13. Precationis signum, Marc. 16: 18. Manufactum dicitur Hebraeis omne quod fit per modum naturalem, Hebr. 9: 11.
 Manu-missi nomen Patroni induebant apud Romanos, Luc. tit.
 Manuscriptus Ecclesiae Lugdunensis Cantabrigiam delatus, Luc. 3: 36.
 Maran-Atha, gravissimum execrationis genus, 1 Cor. 16: 22.
 Marcio Vetus Testamentum negat a Deo profectum, et passionem Christi destruit supposito imaginario corpore, Matth. 24: 29. Tota loca Novi Testamenti falsavit, Apoc. 22: 18. Marcionis Evangelium, inscript. ad Matth. Eius Spiritus inter Christianos qualis, Rom. 11: 16. Marcionis haeresis, Act. 5: 30. Eius audacia in interpolando Lucae et Pauli

- libris, Luc. 4: 31. Eiusdem Evangelio utitur Tertullianus ad ipsam convincendum, Luc. 24: 25.
- Marcionitarum mores notati**, 1 Cor. 15: 29.
- Marcus**, aliquis primus Hierosolymitanus Episcopus ex gentibus, Apoc. 11: 15.
- Marcus**, Barnabae consobrinus, Col. 4: 10. A Paulo et Barnaba commendatus Colossensibus, *ibid.*
- Marcus Evangelista alius fuit** a Iohanne Marco, Mariae filio, Barnabae consanguineo, *in script.* ad Marc. Petri opera conversus fuit, et eius comes ac discipulus, *ibid.* Iudaeus fuit, *ibid.* Scripsit Graece, et creditur non vidisse Christum, *ibid.* Petro suggerente Evangelium scripsit, Matth. 24: 36, Marc. 8: 30. Evangelium suum scripsit vivente Petro, Praefat. ad Marc. Dicitur usus Graeco Matthaei Evangelio, *in script.* ad Matth., Marc. 1: 1. Compendium magis historiae, quam historiam conscripsit, Luc. 1: 1. Extra Iudaeam viventibus scripsit, Matth. 28: 20. Ex consilio deliberato nihil scripsit de nativitate Christi, Marc. 1: 1. Marci Evangelii exemplaria quaedam Graeca ad Latinam versionem mutata, Marc. 14: 8. Vide quoque Evangelium Marci.
- Mardocheus et Marcus idem nomen**, Praefat. in Marc., 1 Petr. 5: 13.
- Mare** significat statum Mundi turbidum, Luc. 21: 25. Populum magnum, Apoc. 7: 1. Mare pro hominum
- multitudine in urbe Roma, Apoc. 16: 3. Pro ingenti idololatrarum multitudine, Apoc. 21: 1. Pro civitate et populo ingenti, Apoc. 12: 12. Mare cedens Israeli, imago ianuaram ceden-
tium Christo post resurrectionem, Ioh. 20: 19. Mare dicebatur labrum ingens quod in tabernaculo et in templo erat, Apoc. 4: 6. Plebem Hierosolymitanam significabat, *ibid.*
- Maria Mater Domini fuit** ex familia Davidis, Luc. 2: 5. Dicitur habuisse ius successionis et fuisse agnata Iosepho, Luc. 3: 23. Ne quidem extra familiam nubere potuit, Matth. 1: 16. Mariae Matris Christi stemma a Luca non recenseri, Matth. 1: 16. An ex Iosephi stemmate colligi possit, *ibid.* Cognatio eius cum Elizabetha, Matth. 1: 16. Eius genus ex traditione Graecorum Veterum, Luc. 3: 23. Ad salutationem Angeli attonita fuit, ad spectu et auditu, Luc. 1: 29. Applicat sibi verba Leae, sed cum augmento, Luc. 1: 48. Quomodo dici possit Prophetissa, Matth. 1: 22. Tenebatur lege de purificatione, Luc. 2: 22. Ecclesiae gerebat imaginem, Luc. 1: 27, Eph. 1: 6. Obedientiae et fiduciae exemplum, Luc. 1: 38. Fortitudinis Christianae praesagium, Ioh. 19: 25. Eius de potentia Christi fiducia magna, Ioh. 2: 5. Testimonium eius de Christo filio quo loco habendam, Luc. 1: 2. Supervixit Iosephum, Ioh. 2: 1. Iosepho mor-

- mortuo Capharnaum migravit, Marc. 3: 21, 6: 3. Maria quomodo dicatur mater Iohannis Apostoli, Rom. 16: 13.
- Maria Cleopae vel Clopae quae fuerit, Matth. 13: 56.
- Maria Alphaei uxor, Iacobi et Iose mater, Cleopam patrem habuisse putatur, Matth. 27: 56. Soror matris Christi, Matth. 13: 55.
- Maria et Marthasorores Christo carae, Ioh. 11: 1. Christo cur nuntium miserint de morbo fratris sui Lazari, Ioh. 11: 3. Maria sosor Lazari non eadem fuit cum Maria Magdalena, Matth. 26: 6. In Christum mire officiosa, Luc. 7: 44.
- Maria Magdalena, foemina erat Galilaea, Matth. 27: 56. Nobilior cur caeteris sociabus fuisse videatur, Matth. 28: 1. Cum sociabus quo tempore iverit ad sepulchrum Christi, ibid., Ioh. 20: 1. Creditur rediisse ad monumentum post apparitionem Angelorum sine caeteris mulieribus, Matth. 28: 9. Christus post resurrectionem suam ei primum apparuit, Marc. 16: 9.
- Mariam nomen Syriacum, Rom. 16: 6.
- Maronitae quinam fuerint appellati, et cur, 1 Cor. 16: 22.
- Mars Daemon Romanae urbi praesidens, Apoc. 12: 2. Mars vigilia, dictum militare, Eph. 6: 18. Martia Roma, Apoc. 12: 3.
- Martha nomen Syriacum pro quo Tacitus bis Martinam posuit, Ioh. 11: 1. Martha vidua fuisse videtur, Luc. 10: 38. Eius sedulitas in curis domesticis, Ioh. 10: 20, 12: 2. Eius fides infirma, Ioh. 10: 22.
- Martyres vocantur doctores qui eximie supra alios testimonium Christo praebent, Apoc. 17: 5. Damnatione audita Deo gratias egerunt, 1 Petr. 3: 15. Dicuntur morte sua Deum glorificare, Phil. 1: 20. Sub Christo regnant, Apoc. 20: 4. Angelos in quo superent, Rom. 9: 6. Martyrum animae cur esse sub altari dicantur, 2 Tim. 4: 6, Apoc. 16: 7. Eorum subita poenitentia gloriosa peccatorum expiatio est, Apoc. 20: 4. Eorum preces pro Ecclesia Deus exaudit, ibid. 6. Eorum gloria iudicium antecedit, ibid. 11. Eorum monumenta ante Constantinum non tuto adibantur, ibid. 4. Eorum honos quando, et quo modo imminutus, ibid. 4. Eorum sanguis semen Ecclesiae, Apoc. 14: 14. Eorum reliquias cur pii honoraverint, Act. 8: 2.
- Martyriorum causa quae, Hebr. 7: 19.
- Masoretæ non omnes lectiones discrepantes Veteris Scripturae annotarunt, Matth. 15: 9.
- Mater Christi quaenam dicitur, Matth. 12: 49. Mater est cui materna debetur obedientia, Ioh. 19: 27. Matrum loco veniunt socrus, noverca et quae mammam dat, Luc. 2: 27. Matrum vocabulo appellare foeminas seniores mos apud omnes gentes, 1 Tim. 5: 1.

- Matrimonium vinculum est,** 1 Cor. 7: 27. Semper per se multas, habet molestias, *ibid.* Matrimonio est res honestior castus coelibatus, 1 Cor. 7: 35, Hebr. 13: 4. **Matrimonium inire cum infidelibus post fidem non licebat,** 1 Cor. 6: 12. Secundum quibusdam Christianis non fuisse probatum, Matth. 5: 32. Vide Nuptias secundas. **Matrimonii institutio argumentum communionis Sanctorum cum Christo,** Matth. 26: 26. Eiusdem incommoda, Matth. 19: 10. **Matrimonia Hebraeis non modo extra familiam sed etiam extra tribum licita,** Matth. 1: 16. Non privatim sed in piorum conventu celebrata a Iudaeis, et ad horum exemplum a Veteribus Christianis, Matth. 25: 1.
- Matthaeus ἀρχιτελώνης** sive Publicanorum magister, Marc. 2: 15. Creditur Hebraice scripsisse Evangelium suum octavo ab adscensione Christi anno, Matth. 9: 9, 28: 15. Iudaeis scribens ab Abrahamo demum orditur recensionem stemmatis Christi, Luc. 3: 27. Breviter se indicasse fatetur stemma Christi, Luc. 3: 23. Naturae ordinem sequi dicitur et Lucas iuris, in recensione Maiorum Domini, aliis vero contra videtur, *ibid.* Cur de adscensu Christi in coelum nihil dixerit, Matth. 28: 20. An idem qui Levin, Matth. 9: 9.
- Matthaei Evangelium Luca scribente Hebraice tantum exstitit,** Luc. 1: 1. Eius interpretis solet ex textu Hebraeo citare loca Veteris Scripturae, Matth. 13: 14. Eundem tamen alicubi etiam ex LXX illa citare, *ibid.* et 15: 9, 21: 42. Graecus eius interpretis unde, et quo modo scripserit Evangelium suum, Matth. in script. Eius Evangelio Graeco usi dicuntur Syrus et Arabs, Matth. 1: 23. Vide et Evangelium Matthaei.
- Matthias plenius scribitur Mathathias,** Act. 1: 23. Matthias e numero septuaginta Christi discipulorum ad Apostolicum Episcopatum proventus, Luc. 10: 1.
- Mediator novi pacti Christus,** Hebr. 9: 15, 12: 23. Eius Mediatoris munus in Iobo praefiguratum, 1 Tim. 2: 5.
- Medicina munus fuit servile,** Luc. tit. Medicinam Sabbatho facere quatenus licitum apud Iudaeos, Luc. 24: 4.
- Medico ultra mercedem gratia quando possit haberi,** Luc. 17: 9. Medicum crudelem intemperans aeger facit, Luc. 24: 25. Medice cura te ipsum, proverbium Hebraeis, Syris et Arabibus tritum, Luc. 4: 23. Medicorum aedium porticus pleni aegris esse solebant, Ioh. 5: 2.
- Mel et Lac quid designent Hebraeis,** Matth. 1: 22.
- Melchisedech Sacerdos in perpetuum quo sensu dicatur,** Hebr. 7: 3. Non minus Rex fuit quam Sacerdos, Hebr. 6: 20, 7: 1. Stemmatum eius ignoratio mysterio non caret, Hebr. 7: 3. Eius nativitatis et mortis dies cur in historia Mosis non inven-

- ziantur**, *ibid.* A Phoenicibus stella Iovis ei consecratur, *ibid.*
- Melite insula** non longe ab Africa, Act. 28: 1. Inscriptio vetus ibi inventa, *ibid.*
- Melitensium Princeps** nomen Magistratus, *ibid.*
- Melius dicitur id quod minus malum**, 2 Petr. 2: 21. Melius est homini in ignem conici, quam proximum diffamare, Matth. 18: 15.
- Membra in corpore quomodo Deus disposuerit**, in Cor. 12: 18. Membris humanis quomodo virtutes Divinae exprimantur, Matth. 8: 11.
- Membranae seu pergameneae olim loco chartae Attali Regis invento**, 2 Tim. 4: 13.
- Memnisse pro curam gerere**, Gal. 2: 9. Memnisse Deus malarum actionum dicitur, quum eas ulciscitur, Apoc. 16: 19.
- Memoria malorum similium quam maxime nos movet ad miserandum**, Hebr. 2: 18.
- Menander historicus meminit siccitatis Eliae**, Iac. 5: 17.
- Menander Samaritanus impostor pro Christo se venditans**, Matth. 24: 24.
- Mendacium, an semper illicitum**, Luc. 24: 28. Furti comes, Matth. 15: 11. Idololatriae adhaeret, Apoc. 14: 5. Mendacii convictos pudor sequi solet, 2 Cor. 7: 14.
- Mendacem facere Deum quis dicatur**, Ioh. 3: 33, 1 Ioh. 1: 10. Mendaces dicuntur, qui pacta contractusve violant, Apoc. 21: 8, vani solent vocari et cur, 2 Cor. 1: 17.
- Mens vocatur homo interior et vere est homo**, Rom. 7: 22. Languidius agit in voluntatem quam affectus carnalis, nisi magnis adiuta praesidiis, *ibid.* 15. Approbat honesta, Caro dulcia, *ibid.* 23. Ei caro cur adversetur, *ibid.* Mens quae se custodit, virgini comparatur, Apoc. 14: 4. Mens pura, Ioh. 4: 23. Distracta ad pietatem inhabilis, Matth. 6: 24. Mentis est approbare, non gaudere, Rom. 7: 22. Eius dissuasio hominis peccato consentientis culpam auget, Rom. 7: 20. Mentem non impeditam quis habeat, Ioh. 7: 17.
- Mensa pro altari**, Rom. 11: 9. Mensa participata, sinceræ amicitiae symbolum, Marc. 14: 18, Ioh. 13: 18. Mensae servos adhibere manumissionis erat species, Luc. 17: 7. Mensae regiae adhibiti post delictum ad communionem Ecclesiae recipiebantur, Luc. 6: 22.
- Mentiendi vox animum significat studentem fallere**, Luc. 24: 28, Rom. 3: 4. Mentiri Diabolorum proprium, Ioh. 8: 44. Mentiri Deo vel Spiritui Sancto quisnam dicatur, Act. 5: 3. Mentitur qui verum ad rem pertinens subicit, Luc. 23: 2.
- Mercatores plerumque vani**, 1 Tim. 3: 8. Invicem foenerare non iniustum existimatur, Luc. 6: 35.
- Mercedis vox unde dicta**, Matth. 6: 1. Quid proprie significet, *ibid.*, Luc. 17: 8. Merces in fine operis datur, 1 Petr. 1: 9. Factum praecipue respicit, uti gratia animi,

- mum, Luc. 17: 9. Non exigit aequalitatem inter factum et rem, Matth. 6: 1. Datur merces laboris, vel in pecunia, vel parte rei in qua laboratur, 1 Cor. 9: 10. Donum dici potest ubi quis pro opere plus reddit quam quanti est opera, Rom. 6: 23. Non reputatur operanti secundum gratiam, sed debitum, Luc. 27: 10. Merces iniustitiae Balaamo et sui similibus exitalis, 2 Petr. 2: 15. Merces plena dicitur merces vitae aeternae, 2 Ioh. 8. Merces vocatur vitae aeternae honor, Apoc. 21: 6. Mercedis coelestis spes primum religionis incitamentum, Matth. 16: 24. Mercedem magnam habet quod supra praeceptum fit, 1 Cor. 9: 17. Mercedem operariis suis fraudare magna iniustitia, Iac. 5: 4. Mercedem pacisci pro actu directe ad Dei gloriam ordinato, haud dubie Dei gloriae adversatur, Matth. 10: 18.
- Mercurii dies ieiunio sacer apud Veteres Christianos, Luc. 18: 12.
- Mereri vocis quae plerumque significatio, Luc. 21: 36.
- Meretrix est velut uxor usuraria, 1 Cor. 6: 16. Meretrix Babylon sive Roma dicitur, Apoc. 17: 1. Purpurata pro Roma, ibid. Meretrix in fronte cur dicitur signata, ibid. Meretrices olim non ausae prostare in urbibus, sed in agris tantum, idque oblecto vultu, Matth. 5: 27. Meretrices intrare in regnum coeleste quomodo intelligendum, Hebr. 11: 31. Meretricum
- usus gentibus habebatur licitus, Act. 15: 20.
- Meritum nullis provocatus Deus homines amavit, Ioh. 3: 6.
- Meroe quae Aethiopiae accensetur, subiecta erat imperio foeminarum, Act. 8: 27.
- Mero vis maior attrahendi venenum, quam vino diluto, Apoc. 14: 10. Mero venter aestuans cito despumat in libidines, Iud. 13.
- Mesopotamia quam late patuerit, Act. 7: 2. Eius possessio quo tempore inter Romanos et Persas armis disceptata, Iac. 2: 2.
- Messias Hebraeis erat promissus, non gentibus, Rom. 15: 8. Natus ex virgine contemptae sortis, Luc. 1: 51. Doctor gentium et idololatriae destructor, Ioh. 1: 29. Dei Filius vocabatur a Iudaeis, Matth. 14: 33, 26: 3. Cur dictus gloria Israelis, Luc. 2: 32. In Davide praefiguratus, Ioh. 2: 16, Act. 2: 29. Expectandus erat stante Templo secundo, Matth. 23: 1.
- Messias Propheta maximus creditus Iudaeis, et qui maiora quam Moses praestaret, Ioh. 6: 14. Plus quam Propheta, Ioh. 19: 7. In quod missus, Luc. 9: 55. Quomodo expectaretur Iudaeis cum iam adesset, Matth. 2: 1. Danieli dicitur Sanctus Sanctorum, Marc. 1: 24. Iudaeis Sanctuarium Sanctuariorum dicitur, Ioh. 2: 19.
- Messiae nomen dicunt Hebraei fuisse ante Mundum conditum, Eph. 1: 4, Ioh. 17: 5. Eius titulus et dignitas, Ioh. 1: 40. Eius epitheta, 2 Cor. 8: 9. Quenam eius nota iuxta Thalmudicos, Matth.

9: 4. Eius imperium curdicatur Davidis solium, Luc. 1: 32. Eius adventus temporis Iudaeis promissa, Luc. 2: 2. Conveniunt eius tempora Aegyptiaci exitus temporibus, Luc. 1: 46. Magnum est Messiae esse ministrum et Dei dispensatorem, 1 Cor. 4: 1. Paucos temporibus Messiae servandos, dictum Sinai Hebraeorum magistri, Matth. 20: 16. Vitam eius gloriosam fore ubi mortem obierit pro peccatoribus, Ioh. 2: 22. Eius passiones in Prophetis non annotatae a Legisperitis, Ioh. 12: 34. Eius regnum Euangelicum, Matth. 24: 3. Eius Patrem indicari non posse fama, unde apud Iudaeos quosdam, Ioh. 7: 27. Messiae elogia dantur quae Angelis aptari nequeunt, Hebr. 1: 13. Applicari solebant quae de honore Dei dicuntur, Hebr. 1: 6, ibid. In omnibus ei fidem habere aequum est, Ioh. 11: 27. Messiam quomodo Veteris Iudaei vocaverint, Matth. 20: 28. Suum quomodo Iudaei Graece appellaverint, Matth. 1: 16. Non fore Prophetam posteriores Iudaei in nostri odium confixerunt, Ioh. 4: 25. Midrasch ait coecis aperiturum oculos, Ioh. 9: 32. Metropolitanæ quinam dicti, Eph. 4: 11. Eorum officia, ibid. Quomodo ab Episcopis differebant, 2 Tim. 2: 2. Metus servilem conditionem secum trahit, Hebr. 2: 15. Michaël Archangelus defensor Iudaeorum, et nunc sub Christo Christianorum, Iud. 9, Apoc. 12: 7. Severitatis minister, secundum Iudaeos,

Luc. 1: 19. Diaboli potestatem modeste agnoscit, 2 Petr. 2: 11. Miles malus est qui imperia ducum interpretari mavult quam exsequi, Rom. 9: 15. Publicis non privatis utilitatibus et negotiis vacare debet, 2 Tim. 2: 4. Praetorianus a Tiberiij temporibus in castris habitus, et sub eius cura reorum fuit custodia, Act. 18: 16. Militis est non fatigari et stare in praelio, Eph. 6: 12. Milites scuto et hasta quando utantur, et haec ubi gestent, 2 Cor. 6: 7. Ex more Romanorum servabant crucifixos, Matth. 27: 36, 54. Apud Romanos exactores mortis et suppliciorum erant, Matth. 27: 29, 35. Sontium spolia sibi vindicabant ex more Romano, ibid. 35, 54. Quo sensu Filium Dei noverint morientem, ibid. Non praestiterunt redemptum silentium, sed evulgarunt historiam de Angelo cum gloria descendente et Christi sepulchrum aperiente, Matth. 28: 1. Solebant notari in parte quae est inter manum et brachium, Apoc. 13: 16. Cingi solebant, Luc. 12: 35. Militum opera uti solebant Romani ad substructiones aedificiorum et theatrorum, Luc. 7: 5. Concussionis ipsorum notantur, Luc. 3: 14. Hodiernorum summa iniustitia, ibid. Militia servitus quaedam, Rom. 6: 23. Militia est omnis vita hominis, imprimis Christiani, 1 Tim. 1: 18. Militia castrensium sub Imperatoribus gentilibus an et quatenus lu-

- Iudaeis licita fuerit et an Christiani veteres consueverint militiam in totum a Christo sibi vetitam esse, Luc. 3: 14.
- Militaris disciplinae mos, Matth. 8: 9.
- Mimi per ludibrium imitantes mysteria Christiana subito conversi, Luc. 14: 23. Mimorum dicta in Comoediis Graecis et Latinis qualia, Eph. 5: 4.
- Minister Ecclesiae qualis esse debeat, Act. 6: 3. Ministri Dei appellantur omnes creaturae, Hebr. 1: 7. Ministrorum munus in Synagoga Iudaeorum, Luc. 4: 20.
- Ministerium vocatur omnis Divini verbi annuntiatio, 1 Petr. 1: 12. Ministerium Mosis cur dicatur lapideis tabulis inscriptum, 2 Cor. 3: 7. Ministerium vile non detrectare, magnae dilectionis est, Ioh. 13: 1, 14. Ministerium esse desinit quod fit affectu amici, Luc. 17: 9. Ministerii mandati signum quoddam, Act. 6: 6. Ministeria piis iniuncta suis solatiis non sunt caritura, Ioh. 13: 20.
- Ministrare Sanctis quid sit, Hebr. 6: 10. Ministrantes alte cincti esse debent, Luc. 12: 35, 17: 8. Minimum habent in Ecclesia gradum, Luc. 22: 26.
- Mira faciendi potestatem nullus ante Christum Propheta suoapte arbitrio ulli concessit, Matth. 10: 1.
- Miraculum de captura piscium cur omissum a Matthaeo et Marco, Luc. 5: 3. Miraculo peracto, testimonii causa. Christus aliquid imperare solebat, Ioh. 5: 8. Miracula Dei moneta, 1 Cor. 15: 15. Sigillum Evangelicae praedicationis, Luc. 4: 42. Apud credentes nondum cessant, Marc. 16: 17. Non dispensantur pro privatis affectibus, Luc. 4: 26. A Messia expectabantur, Matth. 27: 42. Iesu maiora Mosis, Ioh. 9: 32. Miracula Christus propria vi faciebat; discipuli Christi, vi Magistri, Luc. 10: 17. Christi miracula testimonium sunt invictum veritatis doctrinae eius, 1 Ioh. 5: 6. Data sunt miracula non tam ad commendandos eos per quos fiebant, quam ad testandam veritatem, Matth. 7: 22, 11: 21. Quomodo etiam apud quosdam haereticos facta sint, Matth. 13: 41. Cur fieri ea a Pseudo-Prophetis nonnunquam Deus permittat, Matth. 24: 24, Ioh. 9: 31. Facienti miracula quatenus credendum, iuxta regulam Iudaicam, Matth. 12: 28. Per miracula naturalia allegorice moralia significari, Luc. 17: 6. Vera et falsa Veteris et Novi Testamenti quomodo dignoscenda, 2 Thess. 2: 9. Miraculorum Christi initium, Ioh. 2: 11. Suorum Christus liberalis fuit, ibid. 19. Miraculorum beneficia ad Dei honorem hominibus conferuntur, Ioh. 2: 4. Eorum signa, imagines erant beneficiorum maiorum, Marc. 16: 18. Miraculorum vis, Matth. 11: 21.
- Miseriae eorum, qui vitiis serviunt, descriptio, Luc. 15: 14. Miseriis suis non carentiam Deo chari, Ioh. 11: 3.

- Miseris succurrere novit** Christus non ignarus mali, Hebr. 2: 17.
- Misericordia Dei**, Hebr. 4: 16. Nunquam hominibus defuit, 1 Cor. 7: 25. In Evangelio apertissime est patefacta, etiam in Iudaeos contumaces, ibid., Ioh. 12: 35. Eam Christus probat argumentis ex quotidiana hominum experientia petitis, Luc. 15: 2. Misericordia quodvis Dei beneficium vocatur a Scriptoribus Novi Testamenti, 2 Cor. 4: 1. Hebraeis et Hellenistis dicitur omne genus beneficentiae, Luc. 6: 36, Iac. 2: 13. Deo gratior quam sacrificium, Luc. 10: 32. Virtutum princeps, Matth. 25: 35. Iram Dei finit, Iac. 2: 13. In pauperes caeteris virtutibus associata praemia confert aeterna, 2 Cor. 9: 9. Eius praeceptum, Hebr. 13: 3. Eam exercere erga iumenta cur iubeamur, 1 Cor. 9: 9. Misericordiam quid Stoicis, Matth. 5: 7. Misericordiae opera sunt sacrificia accepta coram Deo, Phil. 4: 18. Cur fundamento comparantur, 1 Tim. 6: 19. An consequantur munditiam, et antecedant, Luc. 9: 41. Veram comitantia poenitentiam magnos habent effectus, Luc. 16: 4. Iuncta cum donis redimunt delicta, Luc. 10: 41.
- Misericordiam proprium Dei nomen** apud Chaldaeos et Arabes, Luc. 6: 36.
- Mittere dicuntur qui alios cum potestate delegant**, 1 Petr. 2: 14. Mittere Deus dicitur, ubi mandata dat, Ioh. 7: 29, 8: 42, 10: 36, Rom. 8: 3, Gal. 4: 4.
- Mitylene**, urbs insulae Lesbi Pittaci, Alcaei et Sapphonis patria, Act. 20: 14.
- Modestia Christi**, Ioh. 11: 11, 21. Modestia cur Christianos maxime deceat, Rom. 12: 3. Animi submissa in precibus praecipue usu venit, Luc. 18: 9. Modestia Christiani Iudaeos veteres vincunt, Luc. 18: 14. Modestiae exemplum, Luc. 19: 16. Eius ingenium est de aliis magnificentius quam de se opinari, Phil. 2: 3. Christianae imago, Luc. 15: 21.
- Moechi post Baptismum recipiebantur interdum in Ecclesia Romana**, Hebr. 6: 6.
- Molles quinam dicti**, 1 Cor. 6: 9.
- Monere memores etiam utile est**, 2 Petr. 1: 12. Monere in Ecclesia cuius officium proprium, 1 Thess. 5: 12.
- Moniti et praecepti differentia**, 1 Cor. 7: 6. Monita generalia addi solent specialibus a sanctis Scriptoribus, Hebr. 12: 16. Non possunt ita esse perpetua quin ob circumstantias restringantur, 1 Cor. 7: 12.
- Monitio acerbitate careat**, Matth. 18: 15.
- Mons Oliveti** Templo vicinus, Matth. 24: 1. Mons Sanctus Hebraeis vocatur Mons Moriae in quo erat Templum, 2 Petr. 1: 18.
- Mons Domini** dicitur Templum Hierosolymitanum, Apoc. 13: 3.
- Montes iuxta Prophetas saepe sunt magna imperia**, Marc. 11: 23. Frequenter sunt arces, Apoc. 8: 8, 16: 21. Montes septem pro urbe Roma, Apoc. 13: 1, 17: 3.
- Mon-

- Montes transferre quid significet, 1 Cor. 13: 2.
- Monumentorum pars in hortis exempta erat usibus humanis, Matth. 28: 2. Illorum duae erant partes, subdiale et spelunca, ibid. Monumentum Christi non longe aberat a loco crucifixionis eius, Ioh. 19: 42. Fuisse illud novum probat fidem resurrectionis, ibid. Monumenti Christi accurata descriptio, Matth. 28: 2.
- Morbus vinculum dicitur, Marc. 7: 35. Imaginosus per remedia imaginosa curatur, Luc. 24: 28. Morbum fateri sanitatis initium, Luc. 7: 35. Morbo ablato novis medicamentis non est opus, Hebr. 9: 2. Morbi piis immittuntur a Satana, Deo id sinente, Luc. 13: 11, 2 Cor. 12: 7. Morbi vetustate vertuntur in naturam, Marc. 5: 26. Morbos transgressoribus Lex minabatur, Ioh. 5: 14.
- Mores oratio profert, Matth. 12: 34. Sunt veluti animi vestes, Col. 3: 9. Potius respiciendi quam sanguinis cognatio, in sacris, Act. 15: 38. Exemplo noxii, Luc. 12: 1, 1 Cor. 15: 33. Mores patris et doctoris indolem probant, Ioh. 8: 37. Mores personati, Matth. 6: 2. Notantur hi a Iudaeis per comparisonem operis albarii, Matth. 23: 27. Mores Leges perduxerunt in potestatem suam, Matth. 19: 4.
- Morum ordinandi cuiusque et apud Iudaeos et apud Christianos fieri solebat exploratio, et quomodo, 1 Tim. 3: 10. Morum corruptio in Mundo esse dicitur, 2 Petr. 1: 4.
- Morigera pectora quaerit Spiritus, Ioh. 14: 17.
- Moria Mons ubi Isaacus sacrificatus, Ioh. 4: 20.
- Mori Philosophis in puncto consistit, Luc. 8: 42. Hebraeis saepe est misere vivere, Gal. 3: 12. Sumitur pro miseriae summas et pericula mortis subire, 2 Tim. 2: 11. Mori dicitur victima pro homine, Matth. 26: 28. Mori indies est maximum vitae lucrum, Phil. 1: 21. Moriendo liberamur a vitae incommodis, Col. 2: 20.
- Mors pro mortis periculo, 2 Cor. 11: 23. Hebraeis dicitur gravis vexatio, Apoc. 14: 13. Mortis nomine tristitiam vocant Hebraei, Rom. 11: 15. Mors pro pestilentia, Matth. 24: 7, Apoc. 21: 4. Pro morbis letiferis, Apoc. 6: 8. Pro permansione in morte, Ioh. 11: 4. Mors dicitur vita in peccatis, et salus liberatio a peccatis, Eph. 2: 8. Philosophis est vita mala, et resurrectio vita correctata, 2 Tim. 2: 18. Mors vulgaris sensu est separatio corporis ab anima, ibid. Cur Medica dicatur Aeschylo, Rom. 6: 7. Ex peccato secuta est, Ioh. 8: 44. Stipendium peccati est, Ioh. 14: 30. Aeterna unde, Rom. 6: 16. Mors finis dispensationis hominibus creditae, Luc. 16: 9. Mors facile inde sequitur, si ad morbum accedat animi cruciatus, 2 Cor. 2: 7.
- Mors nobis via ad gloriam, Christi exemplo, Luc. 9: 31. Christus ei dominium ademit,

mit, vim quoque suo tempore adepturus, 2 Tim. 1: 10. Mors Christo subiecta alteram oblationem excludit, Hebr. 10: 13. Mortis contemptum quid operetur, Hebr. 7: 19. Mortis suae diem instare qui sciverint, 2 Petr. 1: 14. Mortis secundae mentio etiam apud Rabbinos, Apoc. 20: 6. Morti sapientiam Porphyrius comparat, Rom. 6: 2. Mortem ex Naturae lege proveniente an Deus impedire potuerit, et cur non impedierit, Rom. 5: 14. Mortem homo maxime metuit, Hebr. 2: 15. Secundam non evadet qui in Christum non moritur, Apoc. 20: 15. Mortem ubi obierimus non refert, sed quales, ibid. Hanc se mernisse significabat qui pecudem pro se offerebat, Hebr. 9: 22. A morte eripi quis dicatur, Iac. 5: 20. Mors Christi, causa dignitatis eius, Hebr. 2: 9. Pabulum ad vitam aeternam, Ioh. 6: 51. Praeparatio ad transitum nostrum in vitam meliorem, Ioh. 19: 14. Liberatio nostra propter nos suscepta, 1 Petr. 1: 19. Testimonium fuit de veritate doctrinae ipsius et exemplum perfectissimum omnium Christianarum virtutum, Eph. 1: 8, Gal. 1: 4, 1 Tim. 2: 6. Verbum visibile est, Ioh. 6: 53. In quod a Deo destinata sit, Gal. 2: 21. Iudaeis quomodo profuerit, Ioh. 11: 51. Mortis Christi culpa magis erat penes Senatores Iudaeorum quam plebem, Act. 3: 17. Eiusdem memoria cur prae cae-

teris commendata, Luc. 22: 19. Eiusdem mortis quae ratio, Hebr. 2: 9. Eius virtus quando minus apparuisset, 1 Cor. 1: 17. Finis eius inter alios eximius vita Apostolorum purior indies reddenda, Ioh. 17: 19. Mortem Christi et resurrectionem Apostoli magno molimine adstruunt, 1 Thess. 4: 14.

Mortuum dicitur quidquid effectum suum non consequitur, Rom. 4: 17, Iac. 2: 17. Mortuus simul quis est, factus liber est a praeceptis, Rom. 6: 7. Mortui in vitam revocati non polluerunt tactu suo Prophetas nec Christum ipsum, Luc. 7: 14. Mortui translate dicuntur homines decrepiti et inutilis ad generationem, Rom. 4: 17. Proprie ipsa cadavera, Matth. 8: 22. Improprie homines a vera disciplina alieni, ibid. Hebraeis dicuntur quibus vita vitalis non est, Apoc. 14: 13. Interdum qui quasi mortui sunt, et resuscitati qui liberantur, 2 Cor. 1: 9. Mortui qui obesse non possunt, honorantur, Matth. 23: 29. Mortui in peccatis quinam dicantur, Eph. 2: 1. Mortui quomodo dicantur Deo vivere, Luc. 20: 38. Mortuorum non est peccare, Rom. 6: 7. Eorum status post hanc vitam depingitur figuris expressis ad exemplum vitae mortalis, Luc. 16: 19. Mortuis cur annumerari Christus voluerit, 1 Petr. 4: 6. Mortuos deflere erat genus honoris defunctis habitum apud Hebraeos, Act.

- 8: 2. Vocari beatos unde ortum, Matth. 9: 24. Excitandi eos ad vitam vires non deesse Deo, unde pateat, Hebr. 11: 12. Plures in vitam revocavit Christus, Luc. 7: 15. Sepeliri eos cur viventium intersit, 1 Cor. 15: 43.
- Mosaica Lex; vide Lex Mosaica.
- Moses etiam Propheta dicitur, Matth. 2: 23. Cur aliis Prophetis praeferatur, 1 Cor. 13: 12. Sprevit dici filius adoptivus filiae Pharaonis, Hebr. 11: 24. Eruditus fuit omni sapientia Aegyptiorum, Act. 7: 22. Mediator inter Deum et populum Israëliticum, Gal. 3: 19. Pro Deo spondit in Lege veteri, Hebr. 7: 22. Cur historiam Abrahami, Isaaci, Iacobi et Iosephi legibus suis praeponeret, Rom. 4: 23. Cur dictus Deus Pharaonis, Phil. 2: 6. Dei nomine populum Israëliticum alloquens cur velum habuerit vultui opansum, 1 Cor. 11: 2. Eius fulgor et velum quid praefigurarent, 2 Cor. 3: 13. Fidelis curator totius domus Domini, Hebr. 3: 2. Temporarii pacti mediator, Hebr. 12: 23. In serpente exaltando figuram crucis servasse dicitur, Ioh. 3: 14. Moses et Paulus comparantur, Rom. 1: 1, Gal. 1: 17. Ipse et Elias videntur apparuisse Discipulis vero et suo corpore, Matth. 17: 3. Sed gloria quasi pro mutuo data, ibid.
- Mosis mira venustas praesagium melioris indolis, Hebr. 11: 23. Eius in legibus Astrologiae et Medicinae peritia passim apparet, Act. 7: 22. Eius patrocinium apud Deum Iudaei sperant, Ioh. 5: 45. Eius hymni quales, 1 Cor. 14: 26. Eius statuta Christiani primi ex Iudaeis noluerunt negligere, Matth. 24: 20. Eius preces gladio omnia secanti pares, Hebr. 4: 12. Eius dictum de circumcisionis nullitate et nova creatura, Matth. 27: 8. Praecepta eius qui tantum, exsequitur, ei adhuc aliquid deest, Rom. 13: 8. Corpus eius Michael Archangelus volebat abscondere, Diabolus vero in medium proferre cur voluerit, Iud. 9.
- Mosis Scripturae et Apostolici verbi comparatio, 2 Cor. 3: 6. Mosis per comparationem opponitur Christus, Ioh. 1: 14. Quomodo ei dicta et facta Dei nonnulla adscribantur, Matth. 5: 31. Mosen fuisse absconditum 3 mensibus per fidem a parentibus suis, Hebr. 11: 23. Cur Israëlitae a Deo redeuntem non audebant accedere, 2 Cor. 3: 7. Didicisse quaedam praeteriti temporis per revelationem credibile est, 1 Cor. 11: 23. Mosen legebant Christiani in suis conventibus per omne Sabbathum, more antiquo, Act. 15: 21.
- Muliebris sexus per se ferox, 1 Tim. 2. Muliebri obsequio accensentur, ablatio, pedum unctio et osculatio, Luc. 7: 38.
- Mulier sui Domina non est, Marc. 10: 12. Mulieris specie describitur Romana et Babylonica dominatio, Apoc.

17: 1. Mulieris praegnantis symbolum, Luc. 12: 51. Mulieris apud nationes pene omnes laus magna non repetere nuptias, Luc. 2: 36. Eius velamen cuius rei signum, 1 Cor. 11: 10. Eius caput nudare quid sit, 1 Cor. 11: 5. Mulierem de latere viri desumtam ad significandum mystice viri supremi benedicti coniugium, aiunt Hebraei, Eph. 5: 32. Mulieres garrivae maxime deditae, 1 Tim. 2: 10. Ad superstitiones pronae, Marc. 12: 40. Quae amare soleant, 1 Cor. 7: 33. Laborantes mensium profluvio viris interdictae apud Hebraeos, Luc. 2: 5. In Synagoga cur seclusum a virorum conspectu haberent locum, 1 Tim. 2: 10. Cur in Ecclesia debeant esse velatae, 1 Cor. 11: 10. Ut docerent et interrogarent in Ecclesia, Corinthii doctores introduxerant, 1 Cor. 14: 36. Viduae praesertim solebant suppeditare Magistris necessaria more Iudaico, Luc. 8: 3. Mulierum cultus in auro, argento et vestibus, Apoc. 17: 4; effraenis audacia multum semper mali dedit Ecclesiis, 1 Cor. 14: 35. Earum familiari sermone non utebantur Iudaei, Ioh. 4: 27. Earum nomina unde dici solerent apud Iudaeos, Act. 12: 13. Mulieribus imperium in viros interdicitur, 1 Tim. 2: 12. In Ecclesia docere non permittitur nisi Prophetissis, ibid., 1 Cor. 14: 34. Iis decus adfert silentium maxime in publico, ibid. Mulieres testes resurrectionis

Christi a Luca nominantur pleraeque, Matth. 28: 2. Exierunt cum aromatibus ut viderent an sepulchrum ad unctionem pateret, ibid. Tantum semel viderunt Angelorum visionem, ibid. Antea ignorarunt custodiam sepulchro appositam fuisse, Marc. 16: 3. Prae metu Iudaeorum Apostolis tantum comperta narrarunt, ibid. Multi pro plebe, Hebr. 12: 15. Mundus ponitur vice materiae quam ignis, hoc est, lingua incendit, Iac. 3: 6. Mundus pro rebus huius vitae, 1 Cor. 7: 31. Mundus pro maiore parte hominum, Ioh. 14: 27, Rom. 3: 19, 1 Ioh. 2: 16. Pro universitate eorum qui carni et seculo student, Ioh. 15: 19, 1 Cor. 11: 32. Mundus qua Mundus Spiritum Sanctum recipere non potest, Ioh. 14: 17. Curat tantum quae oculis corporeis conspiciuntur, ibid. Suos amat, edit contrarios, 1 Cor. 7: 28. Qua occasione Deo reconciliatus, Rom. 10: 15. Mundi imago in sanctuario Templi, Hebr. 9: 1. Eius tristitia saepe mortem adfert, 2 Cor. 7: 10. Inferioris dominium datum Adamo et posteris eius, imago domini quod Christus in Mundum supremum habiturus est, Hebr. 2: 6. Melioris possessio per iustitiam ex fide nobis obveniet, Hebr. 11: 7. Mundi machina in id facta est, ut alteri et meliori locum faciat, Hebr. 12: 26. Finis eius quando erit, nemini patefactum, Matth. 24: 36. Ipsius excidium in Hierosolymitano

- adumbratum, *ibid.* Eius status impacatissimus quando futurus, Luc. 21: 26. Eius ruinam de propinquo imminere crediderunt Paulus et alii, illius aetatis Christiani, Hebr. 9: 26, 2 Petr. 1: 1, 3: 3. Eam non tam de propinquo imminere sciverunt Petrus et Iohannes, Hebr. 9: 26. Munde Christus precatur veniam et poenitentiam, Ioh. 17: 9. Mundum esse conditum propter Messiam, dictum veteris Hebraeorum, Hebr. 1: 2. Conditum, quia Deo ita visum fuit, dicunt Hebraei, Eph. 1: 5. Condidit eum et hominem Deus per Verbum, Ioh. 17: 5. Condidit eum Deus hominis causa, hominem vero ut Deum coleret, Eph. 1: 4. Eum esse interituum sua docet corruptibilis constructio, 2 Petr. 3: 5. In Mundo esse quoniam dicantur, 1 Ioh. 2: 15.
- Munimentum vide Monumentum.
- Munitio dicitur per similitudinem omne cui quis confidit, et cur, 2 Cor. 10: 4.
- Munitoris officium, Luc. 1: 76. Allegorice descriptum, Luc. 3: 5.
- Musae unde dictae, Phil. 4: 12.
- Muscarum Iupiter unde dicitur, Matth. 10: 25. Muscas in templo Hierosolymitano nunquam visas, *ibid.*
- Myopes quinam dicantur, 2 Petr. 1: 9.
- Myrrha in Arabia tantum nascitur, Matth. 2: 11. Eius usus, *ibid.*
- Mysterium quidam dicatur, 1 Cor. 14: 2, Col. 2: 2, 2 Thess. 2: 7. Mystera regni coelestis Christus disponit pro suo arbitrio, Ioh. 3: 35. Mystera ad salutem humanam pertinentia, Matth. 11: 27. Mystera quam ob rem a ieiunis sumi coepta, Matth. 26: 26.
- Mysticus legis sensus, Matth. 8: 31; Prophetarum, Matth. 12: 21; Cantici Canticorum, *ibid.*
- N.
- Naaman quid condonari sibi postulaverit descendens a Propheta, Luc. 4: 27.
- Nabuchodonosor quo nomine designatus ab Amoso, 2 Tim. 4: 17. Ei pareri cur praeceperit Ieremias, Rom. 13: 1.
- Nabuchodonosoris statuum vidit Daniel esse agmen ferarum, Apoc. 13: 14.
- Nain vicus Galilaeae, non Samaritidis, Luc. 7: 11.
- Nardus odora valde, Ioh. 12: 3. Eius species variae, Matth. 26: 7, Marc. 14: 3.
- Narrationes circumstantiis congruentes non temere ad res diversas referendae sunt, Luc. 6: 17.
- Nasci de formatione animi Hebraeis usurpari solet, Ioh. 3: 3.
- Natalis Christi dies nobis incertus, apud Veteres ipsos magis habetur dubius, Luc. 2: 8. Non uno tempore ab Ecclesiis omnibus celebratus, *ibid.* Natalibus restituantur homines per poenitentiam apud Deum, Luc. 19: 9.
- Natalitia celebrare mos Regum Orientis, Matth. 14: 6.
- Nathanis Davidis filii posteris

- ris spes fuit facta regni patris sui, Luc. 3: 24.
- Nathanaël quibusdam putatur nomen Apostoli, qui aliter Bartholomaeus dictus, Luc. 24: 13. Eruditus fuisse creditur, Ioh. 1: 45.
- Nativitas pro eo quod naturale alicui est, Iac. 1: 23.
- Nativitas salutaris non accepta sed custodita vivificat, Luc. 18: 8, Rom. 8: 17, Hebr. 3: 6. Nativitatis novae pars est exactio vitiorum, quae in Baptismo promittitur, Tit. 3: 5. Novam hominum nativitatem quomodo Deus perfecit, Ioh. 3: 14.
- Natum non esse adeo malum non est, quam miserum esse, Matth. 26: 24.
- Natura pro inolita illa primum peccandi consuetudine, Rom. 7: 17. Natura paucis tantum et parabilibus indiget, 1 Ioh. 2: 16. Plena est miraculis, quae sui frequentia migrant in nomen aliud, 1 Cor. 15: 36. Divinam voluntatem aliquo modo indicat, Rom. 3: 20. Legi opposita quid significet, Rom. 2: 14. Naturae vox de Dei proprietatibus, 2 Petr. 1: 4.
- Naturae Divinae propria commode interpretanda, non maligne cavillanda sunt, Hebr. 1: 3. Naturae novae initium quid, Rom. 5: 18.
- Naturae iura sunt immutabilia, Luc. 10: 37. Eius Leges in magnis rebus Deus tantum excedit, Luc. 23: 8. Eius praecepta circumcisione antiquiora, Ioh. 7: 23. Haec a nullis gentibus ignorantur, Luc. 12: 47. Eius partes omnes deposita sua exhibituras tempore iudicii universalis, Apoc. 20: 13.
- Naturae humanae vis exigua consiliis et artibus iuvatur, Iac. 3: 7. Ei praecepta Christi valde conveniunt, Matth. 11: 30. Naturae quomodo Lex Dei consentire dicatur, Matth. 5: 40. Naturam non posse ab ulla arte superari, Matth. 6: 28. Naturam hanc totam hominum causa esse conditam docent Moses et Philosophorum optimi, Rom. 8: 19. Natura nihil inhonestum esse, sed differre omnia hominum institutis Philosophi quidam docuerunt, Rom. 1: 32.
- Naturalia constitutis praeponderant, Matth. 23: 23. Naturalia dicuntur etiam quae non sine ratione probabili longe ac late recepta sunt, 1 Cor. 11: 14. Naturalia Legis quatenam dicantur, et a quo, Matth. 5: 17.
- Natus ex Deo cur, et quamdiu non peccet, 1 Ioh. 3: 9.
- Naucum, quid, Matth. 5: 37, 1 Cor. 1: 17.
- Naufragia Pauli quibus temporibus evenerint, 2 Cor. 11: 25. Naufragii mortem cur exhorruerint Veteres, Apoc. 20: 13.
- Navis Ecclesiae Iudaeorum et Gentium, Luc. 5: 10. Navis qua vehebatur Paulus unde veniebat, et quo ibat, Act. 27: 2. Navis et Republicae comparatio, Act. 27: 24. Navis cursus diei et noctis aestimatur mille stadiis, Ioh. 6: 19. Navis, qua vectus Ovidius, insigne et tutela, Act. 28: 11. Navi periclitante, scapha salutis suae consulere solent nautae, ibid. Navium onera

- solent bis terve et saepius mutari, *ibid.* Navium insignis et Tutelae differentia, Act. 28: 11. Navibus antiquorum bina erant gubernacula, suum nempe cuique lateri, Act. 27: 4.
- Nazaræi vocis significatio duplex, Matth. 27: 33. Nazaræi qui dicantur, Matth. 6: 11. Hebraeorum quales, Matth. 3: 4. Nazaræi et Esseni pro eodem, Luc. 6: 22. Nazaræi vetabantur bibere quidquid inebriat, Luc. 1: 15, Act. 24: 18. Nazareatûs votum et ritus, Act. 18: 18, 21: 23.
- Nazaræi Beroeenses Christiani, Matth. *inscript.* Unde sic dicti, *ibid.* Eorum religio qualis fuerit, *ibid.* Nazaræi vocabantur Christiani Palaestinae, qui Moysi statuta observabant, Matth. 24: 20. Nazaræi diotî olim Christiani, ut et hodie a Iudaeis et Mahumetistis, Luc. 6: 22, Act. 24: 5.
- Nazaraeorum votum cur magnum vocetur, Matth. 2: 23. Nazaraeus cur Christus vocetur, *ibid.*
- Nazaraeorum Evangelium ex Hebraico Matthæi fluxit, sed postea depravatum fuit, Matth. *inscript.* Quomodo a Graeco differat, *ibid.* Quomodo ab Ebionitarum Evangelio, *ibid.*
- Nazarethi Christus habitavit, Ioh. 4: 43. Ut et eius Mater et consanguinei, Ioh. 2: 12. Nazeretho Prophetam expectari posse Legisperiti negabant, Ioh. 1: 46.
- Necessitas magnum naturae humanae patrociniûm, Matth. 12: 3. Saepe ex materia non ex sine dicitur, Matth. 18: 7. Necessitas ducendi viduam illiberem fratri soli constituta ex vi Legis, ex consuetudine ad remotiores etiam affines pertracta, Matth. 22: 24. Necessitas etiam vocatur obligatio ex mandato, Luc. 17: 10. Necessitatis exceptionem legibus omnibus tacite inesse, Matth. 12: 3, 12. Necessitate, et sponte facere opponantur, 1 Petr. 5: 2. Necessitates immutabiles ad peccandum Deus nobis non iniicit, Iac. 1: 13.
- Necessitudines nullae abducere nos debent ab officio pietatis, Luc. 14: 26.
- Negligentes stertere dicuntur Latinis, 1 Thess. 5: 6. Negligentibus et nolentibus scientia non datur, Marc. 4: 12.
- Negotium proprie de quo dicitur, 1 Thess. 4: 6. Negotium in spe est, Rom. 8: 24. Negotio eidem qui incumbunt, non debent partes facere, 1 Cor. 3: 8. Negotio uni quod datur, decedit alteri, Act. 6: 3. Negotia quaedam suapte natura requirunt veri patefactionem, Luc. 24: 28.
- Nehemiae interpretes posteriores LXX interpretibus, Luc. 1: 5.
- Nemo, pro paucis, Ioh. 3: 32. Nemo hominum alienus a nobis censendus est qui aliquid opis a nobis sentire possit, Luc. 10: 37.
- Nequam quid, Luc. 15: 13. Nequitia quid, *ibid.*
- Nero a Paulo et Seneca Leo vocatur, Apoc. 27: 11. In nomen Claudiae familiae adscitus, Rom. 1: 30, 2 Thess. 1: 9.

- 1: 9. Intra primam imperii sui quinquennium probabilem egit Principem, Act. 28: 31. Uni Virginum Vestalium vim intulit, Rom. 2: 1. Primus Romanorum Caesarum auctor cruentae persecutionis contra Christianos, Matth. 24: 9. Christianos reos subdit urbis a se incensae rumori, ibid. Neronis in Thraeam contumelia praenuntia caedis imminens, Rom. 1: 30. Risus et dictum eius cum venenum coqui iuberet, Rom. 2: 1. In eius aula non defuerunt Christianismo faventes, Luc. 8: 3. Illo imperante factus terrae motus quos praedixit Christus, Matth. 24: 7.
- Nescire Hebraeis dicitur aliquis quod non curat, Rom. 3: 17. Nescire Deum, Ioh. 7: 28.
- Nestoriani falso accusati interpolati textus Graeci, Hebr. 2: 9.
- Nicaeae magnam partem evertit terrae motus cum solis obscuracione factus Christo patiente, Matth. 27: 45.
- Nicaeni Concilii de lapsis iudicium, Hebr. 6: 6.
- Nicodemus Senator fuit cum imperio et puniendi potestate, Philem. 15. Eius opulentia, Ioh. 19: 39.
- Nicolaus Diaconus zelotypiae accusatus, exemplo Laconum et Catonis, usum uxoris suae aliis permisisse fertur, Apoc. 2: 6. Falsus Propheta dicitur, Matth. 7: 16. Nicolai nomen qui falso obtenderunt, eius verba in pravam detorserunt, Act. 20: 30, 42.
- Nicolaitae unde dicti, Act. 6: 5. Eorum vita et dogmata, Matth. 24: 11, Act. 20: 30, Apoc. 2: 6.
- Nicopolis Epiri unde nomen habeat, Tit. 1. In ea Paulum fuisse medio illo tempore inter eius vincturas putant quidam, Tit. 3: 12.
- Niger quale nomen, et qui ita appellati, Act. 13: 1.
- Nihili homines quinam vocentur, Luc. 15: 13. Ex nihilo Deus omnia produxit per Verbum, Ioh. 1: 3.
- Ninivitae testes futuri, Ioh. 12: 48. Ninivitae et Regina Saba damnabunt Iudaeos, Rom. 2: 27. Niniviticum ieiunium, Matth. 4: 2.
- Nisan mensis, anni initium, Ioh. 4: 35. Eius decimo quarto die mactabatur Pascha, et Azymorum observatio incipiebat, Matth. 26: 15.
- Nix et lana alba quid mystice significant, Apoc. 1: 14. Nivi comparatur summus candor, Matth. 28: 3.
- Nobilitas generis ex participatione Sacerdotalis honoris probabatur apud Iudaeos, Luc. 1: 5.
- Nocere student qui se aliis opponunt, Iac. 5: 6. Nocens se damnat illo quo peccat die, 1 Ioh. 3: 20.
- Noë Abydeno dicitur Sistrus, Matth. 24: 39. Gratiā apud Deum invenit antequam aliquid boni fecisset, Rom. 3: 27, Hebr. 7: 3, 10: 7. Praeco iustitiae, et mundam damnasse cur dicatur, 2 Petr. 2: 5. Noae praedicatio non tam efficax quam Apostolorum, 1 Petr. 3: 19. Eius diluvium universale fuit, Matth.

- Matth. 24: 39. Dies eius referendi ad tempora quae excidium Hierosolymitanum praecesserunt, ibid. 37. Noae data praecipua quae-nam, et a quibus observata, Act. 15: 20. Noae nepotes generis humani propagatores quot, Act. 2: 5. Noahidarum status quis, Act. 11: 14.
- Nomen sine actu suo atque officio nihil est, Luc. 22: 32.
- Nomen Dei maledictis impetitur cum male vivunt qui eius se dicunt cultores, 1 Tim. 6: 1. Tetragrammatam etiam ab alienigenis olim pronunciatum, Matth. 12: 44. Quare illud pronunciare Iudaei desierint, ibid. Quam varie a diversis pronuntietur, ibid.
- Nomen per excellentiam ponitur pro nomine Christi, 3 Ioh. 5: 7. Nomen Iesu Christi pro praecipua saepe ponitur, Rom. 15: 5.
- Nomen Ulpii Traiani per numeros designatum, Apoc. 13: 18. Nomen idem duobus sensibus servit, Matth. 26: 29. Nomen septem vocalium quid, Matth. 22: 44. Nomen pro officio aut dignitate, Matth. 23: 5, 24: 5, Eph. 1: 21; pro mandato, Matth. 24: 5; pro qualitate, Matth. 10: 41.
- Nomen imponebatur infantibus apud Iudaeos post peractam circumcissionem, Luc. 1: 59. Christo impositum plurimis praesentibus, Luc. 2: 21. Nominis benefici titulum affectantes quid pulchrum sit vident, Luc. 22: 25. Nominis omissi aut positi ratio, Luc. 7: 47. Nomina pro hominibus dicere apud Iudaeos receptum, Act. 1: 15, Apoc. 3: 4, 11: 13. Nomina eorum qui impios convertunt in coelis praedicari tradunt Iudaei, Luc. 10: 20. Nomina non esse ex instituto quomodo probare voluerit Origenes, Matth. 7: 22. Nomina Hebraea quomodo Graece scribantur et declinentur, Matth. 1: 16, 21. Propria apud Hebraeos saepe mutantur in alia eiusdem aut vicini significatus, Matth. 23: 35, Hebr. 3: 8. Propria in *as*, Graece in *ās*, terminata ex aliis longioribus contracta esse, Luc. inscript. Nomini Paulo communiori Hebraei discriminis gratia addunt patronymicum, Matth. 16: 17. Nomina duo, Graecum et Hebraeum, saepe ponuntur in usum Hebraeorum et Gentilium, Apoc. 12: 9. Nomina Deorum pro insignibus, Apoc. 13: 17. Nomina non nisi Mystis cognita, ibid. Nomina propria ex adiectivis facta, 2 Ioh. 1: 1. Ex participio passivo, Rom. 16: 8. Nominum imponendorum ratio apud Veteres, Luc. 1: 59. Nomina Israëlitarum tribubus omnibus communia, Luc. 3: 23. Nominibus addere verba cognata amant Hebraei et Latini, Eph. 1: 5. Nominalis Romanorum infantium dies, Luc. 1: 59. Nosci incipiunt qui ad honores evehantur, sicut qui nascuntur, Act. 13: 33. Nosse pro ostendere nosse, saepe usurpatur apud Hebraeos, 2 Ioh. 9. Novit aliquem, qui attributa eius novit, Marc. 1: 34. Nosse pro curare, Hebr. 3: 10.
- Nos-

- Nosse semet difficillimum**, Luc. 18: 9. **Nosse Deum quis quomodo dicatur**, Ioh. 4: 22.
- Notae liberae professionis Christianismi**, Apoc. 14: 1. **Notae quibus et cui corporis parti imprimi solebant**, Apoc. 13: 16.
- Novatus et Novatianus** quae de causa schismata fecerint, Rom. 16: 14, Hebr. 6: 4. **Novatianus castigatus**, Luc. 1: 35. **Novatiani in Evangelii non obliterarunt historiam adulterae**, Ioh. 8: 1. **Novatorum descriptio**, Matth. 13: 41. **Novatiani Chrysostomus respondit**, Matth. 18: 22.
- Novum Fedus sive pactum** quo sensu sic dictum, Matth. incept. **Eius vox unde accepta**, ibid. **Appellationes plures**, ibid. **Novum Testamentum cur ita sit dictum**, ibid.
- Novum nihil a Christo praecipitur**, Matth. 18: 17.
- Nox pro rerum bonarum ignorantia**, Rom. 13: 12; pro aerumnis, Luc. 17: 34. **Nox pro corporali absentia Christi**, Ioh. 9: 4. **Nox fures regit**, 1 Thess. 5: 4. **Navigantibus terribilis**, Ioh. 6: 17. **Pudorem adimit**, Rom. 13: 13.
- Noxae vox ad privata delicta referri solet**, Luc. 23: 4.
- Nubere de quibus proprie dicitur**, 1 Cor. 7: 9.
- Nubes pro efficacia Dei**, Apoc. 11: 5. **Celeritatem significat**, Apoc. 14: 14. **Dicitur Dei et Christi curru**, 1 Thess. 4: 17, Matth. 24: 30.
- Argumentum est irae et vindictae Divinae**, Matth. 26: 64.
- Nudus Hebraeis dicitur superiore veste exutus**, Ioh. 21: 7. **Nudo capite fieri quid dicatur apud Graecos**, 1 Cor. 11: 2. **Nudi dicuntur qui extra corpus sunt**, 2 Petr. 1: 14. **Nudipedalia sunt dies ieiuniorum**, Matth. 9: 15. **Numae videbatur pium non esse assimilare meliora peioribus**, Rom. 1: 23. **Numen quod est, est et semper, et nunquam non erit**, 2 Petr. 3: 8. **Numina gentium antiquissima**, Matth. 10: 25. **Numina legionum**, Matth. 24: 15. **Numeri scribebantur olim per notas, et inde in Bibliis multi admissi errores**, Gal. 2: 1. **Nummum cudere, signum summi imperii**, Matth. 22: 20. **Nummos corrumpere crimen laesae Maiestatis**, ibid. **Nuncius vox originis Siculae**, Ioh. 12: 3. **Nuptiae decorum non est, beneficium conferre marito inconscio**, Ioh. 4: 16. **Nuptiae novae comparatur Ecclesiae splendor, temporibus Constantini et postea**, Apoc. 21: 2. **Nuptiae quibus necessariae**, 1 Cor. 7: 2. **Nuptiarum celebrandarum ritus inter Iudaeos veteres**, Matth. 25: 1. **Nuptias secundas non recte damnari**, Matth. 5: 32. **Apud Romanos et alias gentes esse minus laudabiles**, Luc. 2: 36, 1 Tim. 3: 2, 5: 8. **Eas non obire laus magna mulieris, pene apud omnes nationes**, Luc. 2: 36. **Nurus vocatur filia**, Luc. 2: 27. **Nutare quinam soleant**, Rom. 11: 8.

O.

O longum et o breve olim ad eandem formam scribebatur apud Graecos, Act. 13: 42.

Obedientia Christi quae, Rom. 5: 18. Eius effectus, Rom. 3: 24. Obedientia est id quo tendit fides, Rom. 1: 5. Quomodo generetur et quid generet, Matth. 7: 24. Qualis a nobis debeatur Deo, Luc. 17: 10. A Deo praefertur hostiis et holocaustis, Hebr. 10: 5, 10. Exigitur a Christo in amoris signum, Ioh. 14: 15. Distinguit veros Christianos a falsis, Matth. 7: 21. Humilis humili magistro praestanda, Matth. 10: 25. Obedientiae novae necessitas, Matth. 6: 14. Obedientiae Christianae praecipua pars voluntatem suam subiicere voluntati Divinae, Matth. 26: 39.

Obedire Deo, arduum, Hebr. 5: 8.

Obeli usus in rebus criticis, Matth. 12: 18.

Obiurgator non ferendus est, qui vitium reprehendit in quo reprehenditur, Ioh. 8: 7.

Oblatio imperfecta Sacerdotum Hebraeorum, Hebr. 10: 1. Oblatio Christi largitur nobis cognitionem et spiritum, Hebr. 13: 16. Eiusdem et oblationis legalis in adyto comparatio, Hebr. 9: 14, 25, 26.

Obligatio omnis servituti est similis, 1 Cor. 7: 15. Obligatio votiva quomodo expressa, Act. 21: 24. Obligatione nulla vel votorum vel iuramentorum excludi

posse beneficentiam proximo, nedum parentibus debitam, Matth. 25: 6. Obligationum tres modi, inscript. N. T.

Obscura cur quaedam Christi verba, Matth. 5: 18, 13: 10, 11.

Obsecrare quid Latinis veteribus, Matth. 26: 63, Marc. 5: 7.

Obsequium amicos, veritas odium parit, Matth. 22: 16, Luc. 6: 26, Matth. 18: 15.

Obsonium quid, Ioh. 21: 5. Obsonia olim loco pecuniae dabantur militi in stipendium, Rom. 6: 23.

Obtestari quomodo constructum, 1 Thess. 5: 27.

Obtestatio maximi iuramenti vim habens, 2 Tim. 4: 1.

Obtundere quid, Luc. 18: 5.

Occulta Dei sciri humanitus non possunt, ibid. Occulta cordium nosse, solius Dei est et Christi, 1 Cor. 4: 6. Occultissime benefaciendum, Matth. 6: 3.

Occidit qui necis causam dat, Act. 3: 15.

Octo dies appellant Iudaei quod ab uno Sabbatho ad alterum est, Matth. 17: 1.

Oculus qui non videt, Aristoteli non est oculus, 2 Petr. 2: 17, 1 Ioh. 3: 9. Oculo nihil tenerius aut ntilius, 1 Cor. 12: 22. Oculi pro coloribus, Apoc. 4: 6, 5: 6. Humore pravo suffusi nequeunt recte indicare de coloribus, Ioh. 7: 17. Sunt in amore duces, Matth. 5: 28, 2 Petr. 2: 14. Oculi et aures tribuuntur animo, et quare, Eph. 1: 18. Oculorum mentis lux, Matth. 7: 7. Interiorum illuminationem

op-

optare solebant viri magni, Eph. 1: 18. Oculis capti vocantur caeci, Luc. 4: 18. Eis credere certissima ad veri perceptionem via, Matth. 28: 6. Oculos aperire est facere ut videant, Ioh. 9: 10. Eos in precibus ad coelum tollendi mos simul cum manibus, Luc. 18: 13.

Odium Indaeis praescriptum adversus extraneos quosdam quousque extendi debuerit, Matth. 5: 43. Eius aequitas, ibid. Odii vis ingens, Matth. 24: 9; mos et perversitas, Marc. 2: 7. Odii in Christum vera causa, Ioh. 7: 32, 8: 19. Odia acerbissima, ex diversitate morum, 1 Ioh. 3: 12. Odia Mundi et cruciatus subsequentes, sunt summi in nos amoris Dei testimonium, 1 Ioh. 4: 17. Odiis multum patent qui aliorum vitia corrigunt, 1 Tim. 5: 19.

Odisse mala, landabile est, Apoc. 2: 2. Odisse pro minus amare, Luc. 14: 26.

Offendicula, quomodo vitanda, Matth. 15: 13.

Offensae debitis pecuniariis saepe comparantur, Matth. 18: 3.

Officium Christiani etiam erga eos a quibus laesus est, Luc. 17: 3. Officii humani partes tres, Tit. 2: 12. Officia debent inter amicos esse matua, Luc. 10: 37, 2 Cor. 8: 14. Officiis non conveniunt affectus vel consilia carnis, Matth. 12: 48.

Oleae metaphora cur potius quam alius arboris utitur, Paulus, Rom. 11: 17.

Oleum dicitur Hebraeis et Graecis unguentum quodvis,

Luc. 7: 45. Adhibitum antiquitus in Baptismo, manuum impositione et unctione postrema, Marc. 6: 13. Gratiam Divinam significabat, Iac. 5: 14. Gaudium significabat et morborum lenimen, Marc. 6: 13. Constantiam et patientiam significabat, ibid. Olei usus ad delicias, Apoc. 6: 6.

Olivae quinam vocentur, Apoc. 11: 4.

Oliveti mons, locus submissionis et gloriae Christi testis, Luc. 24: 50.

Omne postposito non apud Hebraeos Graece scribentes universaliter negat, 1 Ioh. 2: 21. Omne pro eo quod est summum, Iac. 1: 2.

Omne opus in Misnaïot prohibetur in Sabbatho, nisi sit pro anima, Matth. 12: 11.

Omnes per Christum vocantur, et ob Christum diligere debent, 1 Ioh. 2: 9. Omnes pro plerisque, Matth. 10: 22.

Onera cur dicta Prophetarum minae et obiurgationes, 2 Cor. 2: 5.

Onesimus cuius fuerit, Col. 4: 9. Ephesinae Ecclesiae Episcopus morte affectus edicto Traiani, Apoc. 13: 15.

Operari dedecus non est, Tit. 3: 8. Operari, Dei opus est, Luc. 17: 5.

Operatio intelligitur ex opere, Rom. 1: 20. Sola ad professionem verae doctrinae nihil prodest, Luc. 6: 47.

Opus quodnam fidem ostendat, 1 Thess. 1: 2. Opus, sed internum, est fiducia in Deum, Ioh. 6: 29. Opera mortua vocantur peccata, Hebr. 9: 14. Opera Christi,

- et Christianos, Matth. 26: 49; reconciliationis, Luc. 15: 20. Ostium spem significat, 1 Cor. 16: 9. Ostrogothorum dominatus in Italia, Apoc. 16: 18. Otium apud Iudaeos inhonestum, Ioh. 21: 3. Ottomanica Domus mille post Constantinum Magnum annis orta, Apoc. 20: 7. Eius Mahumetismus, Satanae inventum, ibid. Quas in partes terrae ab illa in- vectas, ibid. Oware dicitur a Graeco *ὄα*, Marc. 15: 29. Oves dicuntur pii, Ioh. 10: 3. Reiiculae vocantur Latinis, quae ob morbum reiiciuntur, Rom. 1: 28. Ovium et caprarum deliciae, Ioh. 10: 10. Oves disiectas Christus cur vocaverit Iudaeos, Luc. 1: 17. Ozias alias Azarias dictus, Matth. 23: 35.
- P.
- Pachon septimus Aegyptio- rum mensis, Luc. 2: 8. Pacisci aliquid potest pro pec- uniae usu, Luc. 6: 35. Pactum quid Mosi sit dic- tum. Pactum et Lex iun- guntur, Hebr. 8: 6. Pac- tum novum sanguine Media- toris sancitum, Hebr. 9: 15. Pacti filii quinam dicantur Hebraeis, Act. 3: 25. Pacti naturam induit Lex Divina, Hebr. 8: 6. Pacti veteris renovatio quomodo facta, Hebr. 8: 8. Pacta quomodo olim sanciebantur. Nulla apud Iudaeos valida fuisse videntur, nisi Religione iu- risiurandi firmata, Matth.
- 5: 33. Vetera recte dicun- tur Pacta promissionis, et cur, Eph. 2: 12. Pactiones Dei duae distinc- tae quatenus sint, inscript. N. T. Paedagogus quis proprie di- catur, 1 Cor. 4: 15. Pae- dagogi auctoritas non est nisi temporaria, Gal. 3: 24. Paganus homo graviter pec- cat, si suis Diis maledicat, 2 Theas. 2: 4. Pagani olim dicti, qui de eodem bibe- bant fonte, Phil. 2: 1. Paganismum cum Christia- nisme miscere a quibus tentatum, Matth. 24: 11. Paginae Hebraeae erant vo- lumina, Apoc. 5: 1. Palaestina Iudaeis vocatur *οἰκουμένη*, Matth. 24: 7. In Palaestina et extra Palaes- tinam viventes Iudaei Syn- edrio subiecti a Romanis, Act. 9: 2. Palma signum victoriae, A- poc. 7: 9. Palmarum rami laetitiae signum, Ioh. 12: 13. E palma potus Babylonio- rum, Luc. 1: 15. Pampinatig quem usum prae- beat, Ioh. 15: 2. Panis pro cibo aut pro om- nibus ad vitam necessariis, Matth. 6: 11. Panis vox carnis significationem habet apud Arabes et Hebraeos, Matth. 26: 26. Panis com- munitatis mutuae amicitiae sym- bolum, Matth. 26: 26. Pro- xime accedit ad corporis naturam, ibid. Panis lapi- dosus Senecae quid, Iac. 1: 5. Panem edere illotis mani- bus quid, Matth. 15: 19. Panes Hebraeorum ita mag- ni erant ut omnibus convi- vis sufficerent, Matth. 26: 26.

- Facile frangi poterant, *ibid.*
 Apud Graecos et Syros ita magni ut denis aut pluribus satis essent, 1 Cor. 10: 17. Panes duodecim in templo Hierosolymis referebant totidem Zodiaci signa et menses, Matth. 27: 51. Significabant nasci alimenta ex terra vivificata per vim siderum, Hebr. 9: 2.
- Panis Eucharistiae allegoria, Luc. 22: 19. Panis fractio in Eucharistia perpassiones Christi in cruce eiusque liberalitatem significat, Matth. 26: 26. Panis et poculi Domini mysterium primis Christianis celebratum exemplo Christi et ex more Iudaeorum, *ibid.* Unde et quando factum sit ut extra convivii formam coeperit celebrari, *ibid.* Pane azymus est Christus in Eucharistiae institutione, *ibid.*
- Pannus rudis, et pannus interpolatus quid, Matth. 9: 16.
- Panther cognomen gentilitium posterorum Melchi fuisse dicitur, Luc. 3: 23. Item Iacobi patris Iosephi, et ipsius Iosephi, *ibid.*
- Papias, Iohannis discipulus, dicitur attexuisse eius Evangelio adulterae historiam, Ioh. 8: 1.
- Pappare unde dictum, Marc. 14: 36.
- Parium par est ratio, Rom. 4: 22, Gal. 5: 21. Pares in Christo sunt omnes, Rom. 1: 7.
- Parabola quid sit, et eius usus, Matth. 23: 3. Parabola in re significante saepe sensum proprium, in se significata figuratum, Luc. 14: 23. Parabolis uti quibus familiare, Matth. 13: 3.
- Parabolani quinam dicebantur, Rom. 12: 8, Phil. 2: 30.
- Paracletus defensor causae, Ioh. 16: 8.
- Paradisus qualis vox et quid sit, Luc. 16: 22, 23: 43. Duplex, inferior et superior, *ibid.* Paradisus allegorice sumtus, *ibid.* Pro statu post hanc vitam beato quomodo dicatur, Matth. 5: 20. Paradisi et coeli supremi distinctio et definitio, 2 Cor. 12: 4. Paradisi imaginem gessit vitis aurea in templo, Luc. 21: 5.
- Paranymphorum apud Iudaeos officium, Matth. 9: 15.
- Pararius quis dicatur, Gal. 3: 19.
- Parentes Deo proximi, 2 Tim. 3: 2. Signum sunt quod filii sequantur, Hebr. 4: 11. Pro liberis nominantur quasi una essent persona, Hebr. 6: 14. Quomodo honorandi et amandi; Eph. 6: 1. Honorati quomodo dicantur bonis vitam producere, Luc. 16: 9. Parentum honor in Decalogo unicum praeceptum est iubens, caetera vetantia, Eph. 6: 2. Eorum reverentia multos custodit a peccato, Hebr. 2: 17. Eorum delicta suppliciter agnoscere Hebraeis praecipitur, Matth. 27: 25. Eorum haereditatem liberis lex quaedam tacita addicit, Rom. 8: 17, 2 Cor. 12: 14. Eorum ius bono liberorum introductum est, 2 Cor. 12: 14. Eorum ius in liberos Christi facto comprobatur, Luc. 7: 15. Eorum nomina posteris solita imponi, et quare, Luc. 1: 59.
- Pa-

- Parentibus quatenus obtemperandum, Matth. 10: 28, 37, Luc. 2: 49. Eis ea conferenda beneficia, quae propter ipsos posteris contingunt, Luc. 1: 72.
- Parietes dealbati quinam videntur, Act. 23: 3.
- Paritas in Christo caetera personarum discrimina non tollit, 1 Tim. 6: 2, Phil. 1: 15.
- Parthorum sub imperio multi olim Iudaei vivebant, 1 Ioh. 1.
- Partus maternum ius sequitur, Gal. 4: 26. Partum abigere secundum quos et quando dixerit, Rom. 1: 32.
- Pascha quid significet, Luc. 22: 16. Synecdochice totum tempus azymorum, Matth. 27: 15. Per excellentiam Festum dicitur, ibid. Pascha Mosis figura Christi, Hebr. 11: 28. Non semper stantes Iudaei id comederunt, Matth. 26: 20. Sedentes ab exitu Aegypti comederunt, Ioh. 13: 4. Duplex, memoriale et victimale; Matth. 26: 18. Memoriale erat in quo edebatur agnus et aliquid azymorum cum herbis amaris; ibid. Memoriale mactabatur a quovis Iudaeorum, ubi vis dicis causa, et voluntarium magis erat quam Lege praeceptum, ibid. Victimale edebatur certo in loco Hierosolymis et tempore, et a Sacerdotibus mactabatur tantum, ibid. Sub tempus passionis Christi Pascha eo die celebratum quo oportuit, ibid. Ex Lege quando mactari debuerit, ibid. Eius praeparandi mos apud Iudaeos et celebratio, ibid.
- Paschatis dies quo agnus edebatur exemptus supplicii ob laetitiam, Act. 12: 4. Die eius primo dissolvebantur vincula clausorum in carcere, nisi ob certa crimina quae Lex enumerat, Matth. 27: 15. Paschatis postridie spicarum manipulus ad altare deferrebat, cur et quomodo, Luc. 6: 1. Vide etiam Agnus Paschalis.
- Pascha Christi ultimum a Christo anticipatum, Matth. 26: 18. Memoriale fuit non victimale, ibid. Pascha celebrabant Christiani conversi ex gentibus in memoriam resurrectionis Dominicae, sed non more Iudaeorum, Ioh. 2: 13.
- Passio Christi fidem nobis ingenerat et corda purificat, Hebr. 9: 26. Passiois Sacramento instituto finivit Christus ultimam suam coenam domesticam, Ioh. 13: 12. Passione Christi Deus eximie glorificatus est, Ioh. 17: 4. Vide Christi passio.
- Passionum esse participem ob Christum esse maiorem honor est quam sanguinis, Rom. 16: 7. Passionum Christianorum effectus, 2 Thess. 1: 12.
- Passus nautarum mensura, Act. 27: 28. Quot ulnas contineat, Act. 1: 12.
- Pastor apud Iudaeos vocabatur Synagogae gubernator, Eph. 4: 11. Ia Messiae verus titulus, Ioh. 10: 1, 15: 1. Populi sui Deus, Luc. 12: 32. Noster Christus, Hebr. 13: 20, 1 Petr. 2: 25. Pastor infidus quis, ibid. 5: 2. Pastoris boni officium, Matth. 9: 36, 24: 45. Libertatis et vitae dis-

- dispendio constat, Ioh. 21: 18. Character eius egregius, 2 Cor. 7: 5. Pastores innocens hominum genus, Luc. 2: 10. Gregem et praecire et subsequi solent, Ioh. 10: 4. Voces proprias habent quibus assuescunt pecudes, ibid. Pastores Ecclesiarum officii sui admonentur, Luc. 12: 41. Quorundam crudelitas in aliter sentientes, Matth. 24: 49. Pastoribus Christianis ex Evangelio vivere, non deliciarum solet, Hebr. 13: 10. Patefactionis Divinae modi quatuor, Matth. 1: 20.
- Pater** Iudaeis Deus dicitur, Ioh. 8: 27. Etiam is, ex quo quis natus non est, ibid. Item qui alicuius rei auctor, Eph. 1: 17, Iac. 1: 17. Qui alios exemplo aut institutione praecit, Rom. 4: 11, 1 Petr. 1: 18. Pater in Novo Federe Deus dicitur, Ioh. 4: 21. Non nisi se amantibus se vult patefacere, Ioh. 14: 23. Eius titulus, Matth. 23: 9. Eius descriptio ex Veterum formulis in Baptismo, Matth. 28: 19. Patris et gignendi titulus convenit suo cuique gradu, Deo Patri, Christo et Apostolis, 1 Cor. 4: 15.
- Patres** per excellentiam appellantur, Abraham, Isaac et Iacob, Rom. 9: 1. Patres Idololatrae Deos suos vocabant, Ioh. 8: 41. Patres olim dicebantur Senatores Romani, Act. 7: 2. Patres dicuntur viri seniores ex more omnium gentium, 1 Tim. 5: 1, Ioh. 2: 13.
- Patrisfamilias** est suum cuique demensum dare, Ioh. 21: 13. Patrisfamilias ritibus inter discipulos Christus defungi solebat, Luc. 24: 30.
- Pathici** quinam, Rom. 1: 26, 1 Cor. 6: 9.
- Patibuli** aut crucis poena non erat apud Hebraeos, sed lapidatorum ob gravia crimina corpora patibulo suspendebantur ostentui populo, Gal. 3: 13.
- Patientia** quotuplex sit, Apoc. 2: 3. Gaudet Patientia duris, Matth. 5: 4. Humilis, via ad veram gloriam, Luc. 22: 29. Patientia veterum Christianorum, Matth. 5: 39. Patientia et fides Sanctorum, Matth. 26: 52. Patientiae encomium, Matth. 6: 1. Patientiae est, etiam in gravioribus iram cohibere, Eph. 4: 2. Divinae magnum signum, quod dilata sit Mundi ruina, 2 Petr. 1: 1. Magnae Christi exemplum, Ioh. 5: 35. Perfectae exemplar ipse Christus, 1 Petr. 2: 23. Ingentis exemplum in Lazaro, Luc. 16: 21. Christianae causa est spes vitae aeternae, 1 Thess. 1: 3. Patientiae praeceptum Christi quomodo cum talionis Legge Mosaica non dicitur pugnare, Matth. 5: 39.
- Patria** Christi, Matth. 13: 54. Patria ingrata, Luc. 4: 24. Patriam terrenam non amarunt Patriarchae, Hebr. 11: 15. Patriarchae dicuntur trium progenitores et familiarum, Hebr. 7: 4. Patriarchae et pii ex gentibus praemium quidem sperarunt post hanc vitam, sed non quantum Christiani, Rom. 2: 6. Patriarcharum et Phylarcharum distinctio, Act. 7: 8. Patriarchas ex Davidis stirpe

- pe Iudaei semper sibi elegerunt, Matth. 1: 16.
- Patrimonium Dei olim vocabatur populus Israëliticus, nunc Christianus, 1 Petr. 5: 3. Patrimonii locum apud Deum habet coelestis felicitas, Rom. 8: 17.
- Paulus et Aratus orti ex eadem patria Cilicia, Act. 17: 28. Paulus ortu Iudaeus, natus Tarsi, Act. 21: 39. Oriundus ex tribu Benjamin, 2 Tim. 2: 3. Ante conversionem qualis fuerit, 1 Tim. 1: 13. Post conversionem vere Pharisaeus, Rom. 1: 1. Apostolus supernumerarius, Apoc. 12: 1. Cur dictus gentium Apostolus, Rom. 11: 13, Gal. 1. Est, sub Deo et Christo, Ecclesiae pater, 2 Cor. 10: 8. Aquilae cur comparetur, Apoc. 4: 7. Exemplum esurientis et sitientis propter iustitiam, Luc. 6: 21. Amans recti ordinis, 1 Cor. 14: 21. Ad Christum conversus Chronologis putatur anno Tiberii 36, 2 Thess. praef. Quando donum S. Spiritus acceperit, Rom. 8: 23. Habuit Graece descriptos quosdam Domini sermones, Luc. 21: 34. Erat quidem aliquo modo perfectus, sed non extra periculum constitutus, Phil. 3: 12. Erat eruditus in Lege et scriptis interpretum, sed non aequè in Philosophia Graecanica, 1 Cor. 2: 1. Non erat indisertus, sed erant multi in Graecia ipso disertiores, ibid. In rebus ad temporum locorumque rationem diiudicandis lumine fuit perfusus maiori, quam caeteri Apostoli, Act. 16: 3. Operandi morem ab initio praedicationis sibi indixerat, Act. 18: 3. Urbes eas quaerebat, ubi maximam speraret messem, Act. 16: 12, 19: 21. Quibus in regionibus extra Iudaeam Euangelium praedicaverit, Act. 22: 21. Apud Galatas fait, aliquanto antequam Corinthum veniret, Gal. 1: 2. Secundum ad Galatas iter videtur instituisse post scriptam ad Galatas Epistolam, ibid. Ephesi an seris obiectus fuerit, 1 Cor. 15: 32. Pisidia vi eiectus, et Iconii et Lystriis lapidatus, 2 Tim. 3: 11. Transeundo Bosphorum ivit in Macedoniam, Act. 15: 10. Macedoniam transeundo non adiit Ephesum, sed Presbyteros ad se accersivit, 1 Cor. 16: 5. Beraea Athenas terrestri itinere properavit, Act. 17: 14. Quando Romanis traditus, Act. 18: 17. Beneficio publicae tutelae usus, Act. 23: 33. Cur Synedrium agnoscere Iudices non tenebatur, Act. 25: 9. Hierosolymis cur noctu deducitur ad Felicem Iudaeae Procuratorem, Act. 23: 23. Quinam eius Hierosolymis Romam comites itineris fuerint, Tit. 1. Quando in Creta fuerit, ibid. In Hispaniam ivisse quando putetur, Rom. 15: 24. Itinera multa in animo habuit, quae exequutus non est, ibid. Propter imitationem virtutum Christi maxime spernebatur, 2 Cor. 10: 4. Quae tulerit pro nomine Christi, Act. 9: 16. In vinculis septies fuit, Rom. 16: 7.

Paulus plurimas Ecclesias instituit, Pauli obtretores nullas, 2 Cor. 10: 13. Multis locis docet Christum mortuum esse pro omnibus, Rom. 1. Proprio sumptu Evangelium annuntiavit, 1 Cor. 15: 58. Quae docuit, unde acceperit, ibid. Libertatem vocatorum ex gentibus tuebatur, sed ipse dies Iudaeorum festos observabat, Act. 20: 6. Neminem excludebat, Dei exemplo, Act. 28: 30. Ipse suum exemplum adducit ubi ad magna hortatur, 1 Cor. 7: 7. Monita sua cur emollire soleat, Rom. 15: 14. Qualem sui imitationem requirat, 1 Cor. 4: 16. Ad consilia danda aptior fuit Petro, et cur, 2 Cor. 12: 4. Noluit spiritum mendacem sibi esse testem, Act. 16: 18. Quare tam diligenter commendaverit necessitatem Ecclesiae Palaestinae aliarum gentium Ecclesiis, Matth. 24: 7. Ut Propheta magis illustratus Petrum illustravit, Eph. 3: 3. Quando iurare soleat, 2 Cor. 11: 31, Gal. 1: 20. Omnia sua ad Ecclesiae utilitatem refert, 2 Cor. 1: 4. Ad causae bonae praesidium etiam Legibus uti noverat, Act. 16: 37. Epistolam ad Romanos cur Graece scripserit, praef. in Marc., Rom. 1. In Epistolis solebat sua manu scribere sententias insigniores ac perpetuo retinendas, Gal. 6: 11. Non ignoravit artem rhetorum laudando movere, 2 Cor. 8: 7. Simplex et perspicuus est attendentibus, 2 Petr. 3: 16. Solet peculiariter ea

vitia tangere, quae quoque in loco maxime vigeant, 1 Thess. 4: 11. Post monita generalia attexere solet quae temporibus ac locis maxime necessaria erant, 1 Thess. 5: 13. Ex suo et veterum more post praecepta dogmatica subiungit ethica, Rom. 12: 1. Parte doctrinae absoluta adoritur hortationes, Eph. 4: 1. Cum libertate aliqua Veteris Testamenti loca citare consuevit, 2 Cor. 6: 16. Diversa Prophetarum loca compingere solet, Rom. 11: 27. Repetit dicta, ubi altius animo quidpiam vult infigere, Rom. 3: 26. Esariae dictum de salute temporali refert ad aeternam, 2 Cor. 6: 12. Mosis verba applicat Evangelio, Rom. 10: 6.

Paulus Dei nomen Patri, Domini Filio tribuit, cum de utrisque agit, Rom. 9: 5. Semper amat plus innuere, quam dicere, ibid. Conditionaliter saepe solet ponere primam personam, 1 Cor. 14: 6. Solet obiter quaedam non a re aliena intericere ac deinde coeptum sermonem repetere, 1 Cor. 7: 17. Ipse et Lucas LXX interpretum verba multum sequuntur, Rom. 3: 4. Frequenter respicit id quod subintelligitur, Eph. 4: 2. Amat compositiones cum praepositionibus augmentibus, Rom. 5: 20. Multum utitur interrogationibus et interrogatis, Rom. 4: 17. Plurali primae personae uti solet ubi aliquid odiosum dicit, 1 Cor. 10: 8. Amat voces easdem variis sensibus ponere, Rom. 7: 23, 8: 16, Gal. 4: 9, Eph. 1: 3.

Paulus et Barnabas cur nihil sui causa credendi sunt fecisse, Act. 15: 26. Eorumdem dissensionis causa, et penes quem culpa, *ibid.* Uterque ut Abrahamus et Lothus discedebant salva amicitia, *ibid.* Ipsius Epistola ad Romanos continet omnia religionis Christianae munimenta, Rom. 1. Plus habet confregosi, quam caeterae, *ibid.* Vide quoque Epistolam ad Romanos.

Pauli mira semper est gravitas cum modestia coniuncta in praedicationibus de se, 2 Cor. 10: 8. Modestia, 1 Cor. 2, 3: 5, 15: 9, 2 Cor. 4: 5, 12: 2. Eius iuramentum cui usui, Matth. 5: 34. Eius prudentia, Act. 21: 39, 23: 6, 1 Cor. 1, 11: 17, 16: 3. Eius severitas tandem profuit Iohanni Marco, Act. 15: 39. Pauli et Ieremiae comparatio, 2 Cor. 10: 8. Eius et Ionae, Act. 27: 23. Eius et Mosis, Rom. 1: 1, 2 Cor. 12: 4. Eius et Sauli Regis, Act. 9: 5. Eius et Samuelis de se praedicationum collatio, Act. 20: 33. Pauli obtrectatores quid in ipsius vitium dicebant, Gal. 1. Et quibus se defendat, *ibid.* Eius provocatio non erat simpliciter facta, sed cum conditione, Act. 25: 12. Pauli argumentum maximi ponderis pro adstruenda fide Christiana, 1 Cor. 15: 19. Eius excusatio amphibolica, Act. 23: 5. Eius praefatiuncula qua calumniam amoliri solet, Rom. 9: 14. Eius praefatio ante egregiam sententiam, 2 Tim. 2: 11. Ad-

monitio ad Christianos ex gentibus collectos, Rom. 11: 13. Amanuenses Tertius et Timotheus, 1 Cor. 16: 21. Eius honor in regno Christi, Matth. 20: 23. Eius verba non erant inflata rore Achaico, 2 Cor. 10: 10. Sed sinistre saepe detorta, etiam Apostolorum aetate, Rom. 7: 19.

Paulo fuisse uxorem non improbabilliter colligitur, 1 Cor. 7: 8. Et mortuam, cum epistolam 1 ad Corinthios scriberet, *ibid.* Abeanti solebant se itinera comites adiungere aliquosque quidam ex Ecclesiis, 1 Cor. 16: 6. Deus ei revelabat quae Colossis fierent, 1 Col. 2: 5. Gravia ei certamina fuerunt contra Ebionitas et Marcionitas, Rom. 11: 16. In secundis vinculis ei nemo adfuit, Phil. 1: 7. Eo absente multa mendosa fiebant in Ecclesiis, 1 Cor. 4: 18. Obiectum ei a Tertullo seditionis crimen, Luc. 23: 5. Multa fuere in eo conjecturalia, 1 Thess. 4: 15. Ostensa sunt ei perfectissima gaudia post resurrectionem, Luc. 23: 43. Recte sapientis, nempe coelestis, ei tribuitur, 2 Petr. 3: 15. Recte ei tribui potest pars Epistolae ad Hebraeos, non tota debetur, *in*script. ad Hebr. Non ei satis erat culpa carere, nisi et suspensiones excluderet, 2 Cor. 8: 19.

Paulum ex opulenta familia fuisse colligitur, quod Maiores eius ius Romanae civitatis emerint, Act. 22: 28. Eum pauperem fuisse unde colligitur, 2 Tim. 4: 13.

In-

Invitabant eum, quae alium terruissent, 1 Cor. 16: 9. Cur Deus in tanta pericula venire eum voluerit, 2 Cor. 1: 9. Docuisse eum universum orbem iustitiam ait Clemens, Rom. 10: 18. Eum ex Lucae commentariis quaedam sumpsisse credibile est, 1 Cor. 11: 25.

Paulinae functionis sacrae signa manifesta, Rom. 15: 19. Ubi illa exercuit, ibid. Paulinas Epistolas non temporis ordine locatas esse, sed pro dignitate eorum ad quos scriptae sunt unde colligatur, Rom. 1. In eis cur quaedam sint obscuriora, Rom. 1, 9: 1. Illarum multas interdicisse, 1 Cor. 5: 9. Pauperum cura, Matth. 6: 20. Ea in primitiva Ecclesia Episcopos maxime spectavit, Apoc. 2: 4.

Paupertas Apostolorum qualis, 1 Cor. 4: 16. Paupertatis magnae Iosephi et Mariae indicium manifestum, Luc. 2: 23.

Pax Hebraeis omne bonorum genus dicitur, Matth. 26: 26, Rom. 2: 10, 8: 6, Phil. 1: 3, Iac. 3: 18. Pax mentis oritur ex memoria benefactorum, Apoc. 14: 13. Publica in quem usum Christianis optanda sit, 1 Tim. 2: 2. Tenenda cum omnibus commendatur, Rom. 16: 17, Hebr. 12: 14. Etiam servanda cum Paganis quoad fieri potest, 1 Cor. 7: 15. Pacis interrogatio quid Hebraeis, Matth. 5: 47. Pacis studium purgationis nostrae magna pars, Marc. 9: 50. Pacis temporibus exitus atque aditus paruit in urbes Iudaeae, Luc.

2: 7. Pacem habere quid Christiani vocabant, Act. 9: 31. Pacem relinquere aut dare pro valedicere, Ioh. 14: 27. Pacem interdum praestare libertate, Matth. 22: 16. Pacem Deus non probat cum detrimento fidei in Christum, Rom. 15: 13. Peccare quo sensu accipiatur, Rom. 2: 12. Peccare pro Christianismum abiicere, Hebr. 10: 27; pro poenam subire, frequens metonymia Hebraeis, Rom. 5: 12; pro malum aliquod pati etiam sine culpa, ibid. Peccare graviter etiam potest, qui aliquando Dei filius fuit, 1 Ioh. 3: 9. Peccare in minimis idem est, ac si peccetur in maximis, Iac. 2: 10. Peccare qui cessat, iam ex Lege novi pacti, in pace cum Deo est, Hebr. 9: 15. Peccare non potest, qui nondum natus est, Ioh. 9: 3. Peccandi commeatum Christus non dat, Ioh. 8: 11. Peccandi consuetudo cur in membris ponatur, Rom. 7: 23. Peccandi occasiones omnes Diaboli sunt laquei, 1 Tim. 3: 7. Peccandi ab inolita consuetudine homo non avellitur nisi gravibus poenis, Rom. 7: 8.

Peccati vox varie sumitur, 1 Cor. 15: 57, 1 Ioh. 1: 8. Peccatum Hebraei vocant obligationem, quae ex Lege sine ulla hominis culpa contrahitur, Matth. 27: 51, Luc. 2: 22. Peccatum pro consuetudine peccandi, Rom. 7: 5. Pro peccatorum universitate, Ioh. 1: 29. Pro poena peccati, Marc. 3: 29, Rom. 5: 12, Hebr. 7: 27.

Peccatum est quidquid fit, conscientia non ad stipulante, Rom. 14: 23, 1 Ioh. 3: 4. Diaboli est opus, 1 Ioh. 3: 8. Ad mortem, et non ad mortem quodnam dicatur, ibid. 5: 16. Cur verum sit malum, Luc. 12: 18. Duplex est, vetitum malum committere, Rom. 2: 9. In Spiritum Sanctum quid sit, Matth. 12: 32. Eo est gravius quo voluntas Dei magis patet, 1 Cor. 15: 56. Peccati poena quae, Iac. 1: 15. Eius iteratio quam vitanda, Hebr. 10: 27. Eius notitia salutis initium, Ioh. 9: 41. Peccato corpus cur tribuat Paulus, Rom. 6: 6.

Peccata pro mortalitate et qualitativis inseparabiliter cum ea coniunctis, Matth. 27: 51. Peccata sunt onera, Gal. 6: 2. Sunt mors animi, Rom. 4: 25. Aliena portare quis dicatur, Gal. 6: 2. Nostra humiles nos Deo subternere debent, Luc. 17: 7. Praeterita semper coram Deo agnoscenda, Matth. 6: 12. Illa qui defendit, eo qui peccat, gravius delinquit, Rom. 1: 32. Peccata eleemosynis redimuntur, Luc. 11: 41. A Deo remittuntur in finem operum dilectionis faciendorum, Luc. 7: 47. Remittere aliter ea dicitur Deus, aliter Apostoli, Ioh. 20: 23. Ut nostra remitterentur, voluit Deus Filium suum victimam fieri, Eph. 1: 7. An iterum imputentur semel remissa, Matth. 18: 35. Christianis remissa sunt ut posthac Christo vivant, 1 Ioh. 2: 12. Paria esse Christus negat, Ioh. 19: 11. Quae-

nam clamare ad Deum dicantur, Iac. 5: 4. Nostra cum Christo in crucem sunt acta, 1 Petr. 2: 24. Quomodo retineantur incredulis, Ioh. 20: 23. Peccata omnia, quibus poena mortis adiecta, non erat, expiabantur in die propitiationum, Hebr. 9: 7. Peccatorum genera multiplicia, Luc. 23: 34, 1 Cor. 6: 9, 1 Tim. 1: 13. Illorum Deus non meminit amplius in homine emendato, Apoc. 3: 18. Illorum quos poenitet, quid faciendum, Luc. 19: 8. Peccatorum confessio qualis sub Legis Moysicae observantia et sub Baptistae praeconio, Matth. 3: 6. Peccatorum condonatio actus est solius Dei incommunicabilis, Marc. 2: 7. Condonandorum potestatem sibi tribuit Christus, Luc. 7: 48. Peccatorum remissio quid sit, et cur ea de causa Deus voluerit Christum victimam intercedere, Eph. 1: 7. Conditionem adiunctam habet indulgentiae in alios, Matth. 6: 12. Haec quid sit in Epistola ad Romanos multi non recte intelligunt, Rom. 1. Peccatis ita irasci oportet, ut simul peccantium nos miseret, Marc. 3: 5, Rom. 2: 1.

Peccatoris vox quomodo sumatur, Rom. 5: 19. Peccatores Iudaeis dicebantur homines impurae vitae, Matth. 9: 10. Peccatores quinam Iudaeis pro extraneis habebantur, Luc. 19: 9. Peccatores non diu sinere ex sententia sua agere, maximae misericordiae Divinae signum est, Rom. 9: 18.

Pec-

- Peccatrices** quoniam foeminae a Iudaeis nominarentur, Luc. 7: 37.
- Pecuniam collocare**, Luc. 19: 13. Pecuniae olim erant aere grave, quod pendere et sic solvi solebat, Act. 7: 60. Pecunias quaerere magna est molestia, deinde maior servare, 1 Tim. 6: 10.
- Pedare et Peditare**, Act. 20: 13.
- Pedis occulta significatio**, Ioh. 13: 10. Pedem ponere, dominium significat, Apoc. 10: 2.
- Pedes quotidianas actiones significant**, Eph. 6: 15. Pedes alicuius lavare, vile ministerium, Ioh. 12: 1. Pedum lotio in Ecclesiis quibusdam diu retenta, Ioh. 13: 15. Illa quid significat, Ioh. 15: 3. Pedibus calcare victos mos Regum Orientis, Hebr. 1: 13. Ad Pedes sedere erat discentium, Iac. 2: 3.
- Peicrare per Caesarem puniebatur gravissime apud Romanos**, per Deum ferebatur impune, Rom. 1: 25.
- Pelagii errores**, Matth. 22: 23.
- Pella civitas**, asyllum Christianorum in Iudaea ante excidium, Apoc. 6: 3. Pellam fugere nolentes cum Christianis, Hierosolymis perierunt, Luc. 17: 33.
- Pentateuchus** Hebraeis Legis nomine appellatur, inscript. N. T. Pentateuchi caput ultimum a Synedrio additum, Ioh. 20: 30.
- Pentecoste est finis 50 dierum a Paschate**, 1 Cor. 16: 8.
- Hellenistis saepe totum tempus 50 dierum a Paschate vocabatur**, Act. 2: 1. Eius diebus genua flecti vetat Canon Nicaenus, ibid. Eius dies ultimus erat dies latae Legis, et quomodo apud Hebraeos vocatus, ibid. Eodem die Apostoli Legem novam praedicare coeperunt, ibid. An eo die miraculum Linguarum in auribus audientium factum fuerit, ibid. Pentecostes Sabbatum dicitur Primorum secundum, Luc. 6: 1.
- Pera idem quod mantica**, Matth. 10: 10.
- Perdite vivere quid Latinis significet**, Luc. 15: 13. Perditus quis a Latinis vocetur, Eph. 5: 18.
- Peregrinari dicitur**, qui quid in urbe agatur, ignorat, Luc. 24: 17.
- Peregrinorum defensores quomodo Athenis appellati**, Rom. 16: 2. Peregrinos hic esse omnes homines, 1 Petr. 1: 17.
- Peregrinus Philosophus quid ὑπεροφητίας causa fecerit**, 1 Cor. 13: 3.
- Perfectio ex operatione nascitur**, 1 Ioh. 4: 18. Perfectio hominis summa quae, Hebr. 2: 10.
- Perficiendi verbum in duplici significatione**, Hebr. 12: 23.
- Perficitur res quaeque cum effectum sibi destinatum parit**, Iac. 2: 22.
- Pergama dicta Asiaticis omnia sublimia**, Apoc. 1: 11.
- Pergamenae pelles unde dictae**, 2 Tim. 4: 13.
- Pergamus, Regia Attalidarum**, Apoc. 2: 12. Sedes Satanae cur vocetur, ibid.
- Pergis Pamphylicae celebris Dianae templo**, Act. 13: 13.
- Périander, unus ex Graeciae septem Sapientibus, qualis**, 1 Cor. praef.

- Periocha quid sit, Act. 8: 32.
 Peripatetici moderandos affectus censebant, Luc. 19: 41.
 Eorum de divitiis sententia, Luc. 12: 18.
 Perire dicuntur in iure, quae deteriora fiunt, 2 Cor. 4: 16.
 Periurii descriptio popularis et subtilior, Matth. 5: 33.
 Permissio etiam obligat, Marc. 10: 5. Permissio ex Lege formam negotio praescribente infertur, Matth. 19: 7.
 Permissum legibus civilibus non semper fas piamque est, ibid.
 Persarum opinio de Diis, Rom. 1: 23. Eorum mos in oculis, Rom. 16: 16. Persis et Chaldaeis cur paruerint Prophetas, Rom. 13: 1.
 Persecutio Domitiana, Apoc. 13: 5. Domitiani et Traiani, Apoc. 12: 13. Neroniana, ibid. Persecutiones graviores omnes olim Ecclesiis praedictae, Apoc. 2: 10.
 Perseverantibus, non inchoantibus salus aeterna promittitur, Matth. 24: 13.
 Perseverantia a spe gignitur, Col. 1: 23. Spe amissa concidit, ibid. Perseverantia duplex, Matth. 10: 22. Perseverantiae de praemio quamquam quis certus sit, de ipsa perseverantia certus non est, Phil. 3: 13.
 Persis quaenam fuerit, Rom. 16: 12.
 Personae tribuitur saepe quod rei est, Act. 28: 13. Personam quamvis bene agere licet, Eph. 6: 6. Personam respicere quis dicatur, Rom. 2: 11. Personarum acceptiones in causa fidei et iudiciis, Iac. 2: 1.
 Personati mores quid sint, Rom. 1: 30. Personati mores Pharisaeorum, Luc. 12: 1.
 Pertica sive decempeda agri mensurorum ex arundine solebat esse, Apoc. 11: 1.
 Pessinus civitas ubi sita, Gal. 5: 12.
 Pestilentia vocatur mors, Matth. 24: 7, Apoc. 2: 23. Haec et fames naturali nexu inter se copulantur, Matth. 24: 7. Pestilentiae multae infestantes vetus Romanum imperium, Apoc. 16: 2.
 Pethora, 2 Petr. 2: 15.
 Peti a Deo quaenam possunt absolute, et quaenam conditionaliter, 1 Ioh. 5: 14.
 Petrarum scissura irae Divinae significationem habebat, Matth. 27: 51. Consequens est terrae motus, ibid.
 Petrus quale nomen, Ioh. 1: 42, Act. 2: 14. Petrus Iudaeorum Apostolus, Ioh. 21: 16. Maxime circa Iudaeos laborabat, Gal. 2: 9, 3 Ioh. 4. Praeses Apostolici coetus designatus a Christo, Act. 1: 13. Comparatur leoni, Apoc. 4: 7. Fervidior caeteris Apostolis, Ioh. 6: 68. Incessit armatus, Luc. 22: 38. Magnus Christi amicus, Iohannes Iesu, Ioh. tit. Christo non maledixit, sed iureiurando confirmavit se eum non esse, Matth. 26: 74. Ex quibus notis agnitus Christi secutor, ibid. Metuit ne violatae potestatis reus ageretur, Ioh. 18: 26. Christum vincunt et crucifixum vidit, 1 Petr. 5: 1. Una cum Iohanne exivit ad spectandum Christi sepulchrum, Luc. 24: 12. Ostendit se solum praecipis Sapientum de vitanda familiaritate cum incircum-
 ci-

cisis, Act. 10: 48. Cibis Lege vetitis non putatur usus fuisse, *ibid.* Uxorem suam habuit itinerum comitem, quae et coram ipso ad mortem ducta est, 1 Cor. 9: 5. Cur de exitu et morte Iohannis curiosus fuerit, Ioh. 21: 20. Umbrae contactu morbos sanavit, Act. 5: 15. Resuscitatus Dordadem e mortuis cur omnes eiecerit foras, Act. 9: 40. Ab Herode in custodia anxie custoditus, Act. 12: 6. Cur Romam venerit et quando, Rom. 1.

Petri lapsus secundae causa quae, Ioh. 18: 24. Consternatio causa incredibilis mendacii eius cum diris confirmati, Matth. 26: 74. Animus eius incertus in aula Pontificis, Ioh. 18: 18. Eius culpa in vulnerando Pontificis servo, impatientia erat, non libido effundendi sanguinis, Matth. 26: 52. Fides eius an defecerit in negatione, Luc. 22: 32. Adiutores et velut adstipulatores eius, Iacobus et Iohannes, Gal. 2: 9. Ingenii eius prompti et sinceri indicium, Act. 10: 34. Pietas unde pateat, Luc. 5: 8. Eius preces efficaciores artibus magicis Simonis Magi, Apoc. 12: 8. Dictorum eius antiqua collectio, praef. ad Marc. Epistola ad Ponticos, 1 Petr. 1: 1. Ei apparuit Dominus inter primos post resurrectionem, Luc. 24: 34. Eum pro Apostolis alloquitur Christus, et ipse pro Apostolis loqui solebat, Luc. 22: 32. Christus eum facit exem-

plum disciplinae Ecclesasticae, Ioh. 21: 15. Romae eum fuisse non est dubitandum, 1 Petr. 5: 13. Nec dubitandum cruce ibi eum obiisse, Ioh. 21: 18.

Petronius Syriae Praeses, vir pius et unam Deum colens, Luc. 6: 5. Eum L. Vitellius successorem accepit, 2 Thess. 2: 6.

Phaeces quam vastitatem fecerit circa Hierosolyma, Rom. 9: 29.

Pharao semet indurasse, et Deus Pharaonem quomodo dicitur, Rom. 2: 5, 9: 18, Populi Iudaici, a Christi temporibus et deinde imago, *ibid.* Pharaonis edictum, Hebr. 11: 28. Quem in finem promulgatum, Act. 7: 19. Pharaonis Deus quis et quare dictus, Phil. 2: 6. Pharaonem contumacem cur Deus non illico prostraverit sed vivum servaverit, Rom. 9: 17.

Pharisaei vocis explicatio, Rom. 1: 1. Pharisaei unde dicti, Matth. 6: 16, Ioh. 9: 34. Quomodo ab aliis distincti, Matth. 15: 1. Maiorum instituta rigide servanda docent, Sadducaeis in laude positum de istis dubitare, *ibid.* Habebant quidem zelum Phineae sed non cum veri scientia coniunctum, Act. 22: 3. In atrio Israelitarum stabant, Luc. 18: 11. Circa poenas exigendas leniores Sadducaeis, Act. 14: 1, 5: 34. In explicatione Prophetarum Legis peritis multum credebant, Marc. 12: 35. Illorum decreta exactissime observabant, Luc. 11: 45. Faciebant

- maiores partem Synedrii, Luc. 6: 22, Ioh. 1: 24, 9: 13. Assidue captabant sermones Domini, ibid. 40, Luc. 11: 53. Ipsi et Pontificum primores cur prae caeteris Christi inimici, Ioh. 7: 32, 45. Pollicebantur eminentiorem sanctionem, Luc. 7: 29. Quae in re hanc ponebant, Luc. 18: 12, 16: 15. Censebant ritum nullum a Deo et Maioribus institutum a se omitendum, Ioh. 1: 24. Vitam aeternam ex traditione credebant, Luc. 10: 25. Lavabant et pocula, Matth. 23: 25. Homines erant invidi et superbi, Ioh. 8: 12.
- Pharisaeorum ingens in Iudaea et Galilaea fuit multitudo, Luc. 13: 31. Calumniandi studium, Luc. 16: 14. Superbia, Luc. 18: 11. Eorum hypothesis a Magis accepta, Daemones vi aliorum Daemonum coactos aliqua facere, Matth. 12: 25. Eorum discipuli Daemones eiiciebant, invocantes Deum Abrahami, Isaaci et Iacobi, ibid. 27. Eorum discipuli noscebantur ex habitu et caeremoniis, Ioh. 13: 36. Eorum sententia de resurrectione, Matth. 14: 2, 22: 28. Sententia de providentia Divina circa actiones humanas, ibid. Eique sententiae Stoicorum secta affinis, ibid. Eorum opinio de quibusdam adeo immundis natura sua, ut per se, non ex instituto animum polluerent, Matth. 15: 2. Eorum spes qualis, 1 Thess. 4: 13.
- Pharisaica innocentia, Matth. 5: 20. Arrogantia simulationi iuncta, Luc. 12: 1.
- Secta apud Iudaeos omnium exquisitissima, Act. 22: 3. Philemon quale nomen, et quinam eo nomine dicti, Philem. 1.
- Philetus quale nomen, 2 Tim. 2: 17. Philetus dicebat resurrectionem iam esse factam, Matth. 24: 11.
- Philippenses cuius iuris fuerint, Act. 16: 12. Plerique fideliter custodierant quae a Paulo acceperant, Phil. 1: 1. Sumptus in pauperes suppeditaverunt Paulo, 2 Cor. 11: 9. Miserunt Paulo pecunias in vinculis detento, Phil. 2: 25.
- Philippi urbs Macedoniae praecipua, Phil. 4. Philippis nulla erat Synagoga temporibus Pauli, Act. 16: 16.
- Philippus Apostolus unde vocatus, Act. 6: 5. Philippus, qui Simonem Magum baptizavit, Diaconus fuit, non Apostolus, Act. 8: 5. Primo Diaconus postea et Presbyter factus *περιόδευτης*, Act. 21: 8.
- Philippos duos fuisse inter Herodis magni filios, Matth. 14: 3.
- Philo emendatus, Matth. 13: 23, 19: 28, Luc. 1: 27.
- Plato Iudaeus dictus, Matth. 15: 11. An Hebraice intellexerit, Act. 6: 1.
- Philosophia humana omnis Euangelio repugnans, deceptio est, 1 Cor. 3: 18.
- Philosophiae nomine saepe Graeci Patres Christianam doctrinam appellant, Eph. 2: 15. Philosophiae studia, ab antiquo Corinthi maxime florere, 1 Cor. praef. Philosophiam Graecam filii non esse docendam Iudaeis Haemoneorum temporibus male-

ledictione interdicebatur, et quare, Col. 2: 8. Philosophi Haeticorum Patriarchae, 1 Tim. 4: 1. Admodum pauci Deum noverant, ac ne ii quidem recte exprimebant quod animo credebant, Gal. 4: 8. Erant vitiligatores, Rom. 1: 29. Quidam ponebant vitia inter res medias, Eph. 5: 6. Quinam maxime alieni a Christianismo, Act. 17: 18. Philosophorum sectis omnibus commune fuit habere sermones alios externos, alios internos, Matth. 28: 20. Eorum doctrina qualis, 1 Tim. 1: 11, 2 Tim. 1: 10. Eorum rationes, quae Evangelio opponebantur, turri et pinnis murorum comparantur, 2 Cor. 10: 5. Eorum de plurimis vitiis opiniones, Rom. 1: 32. Philosophorum et Christianorum differentia, 1 Cor. 1: 10. Philosophis, invidia, lites et maledicta erant frequentia, 1 Tim. 6: 4. Phoebe nomen mulieris, Rom. 16: 1. Nomen Diaconissae Ecclesiae quae erat Cenchreis, Rom. praef. Phoenices unde dicti, Matth. 15: 22. Sunt duplices, ibid. Eorum coloni dicuntur Poeni sive Carthaginenses, Matth. 1: 23, 10: 25. Iidem qui Tyrii, Matth. 11: 21. Eorum lingua qualis, Matth. 1: 23. Mos honorandi Reges, Matth. 11: 21. Vitia, ibid. Dii eorum, Matth. 10: 25. Phrygia pars Asiae Minoris, Act. 16: 6. An a Paulo ipso peragrata, Col. 1: 7. Phrygia haeresis, Col. 2: 4. Phylacteria quid, Matth. 23: 5. Eorum usus consuetudinis magis quam praecepti, ibid.

Phylarchae Hebraeorum sub Rege iuxta solium eius sedebant in sellis curulibus, Matth. 19: 28. Physicae quaestiones multis disputationibus ventilari solebant, 1 Cor. 1: 20, 1 Tim. 6: 9. Pietas ante Legem quae fuerit, Matth. 5: 17. Pietas sine discrimine apud Deum valet, Rom. 3: 2. Quam Deus amat non est res difficilis, Rom. 10: 9. Vera noscitur ex fide in Iesum Christum, Rom. 3: 22. Pietatis avocamenta cessabunt in Paradiso coelesti, Luc. 23: 43. Pietatis fundamentum credere esse Deum et iustum esse, Hebr. 11: 6. Pietatis nomen gratius quam potestatis, Matth. 8: 6. Pietatis in via quotidie magis magisque est proficiendum, Col. 3: 10. Pietatis summam intelligens et approbans non longe est a Regno Dei, Marc. 12: 34. Eius praecepta contemptoribus profanis nequam inculcanda, Matth. 7: 6. Pietati vita aeterna promittitur, 1 Tim. 4: 8. Pietatem irridentes homines qui, 2 Petr. 3: 9. Pietate salva quae retineri non possunt infra Christum sunt ducenda, Luc. 14: 33. Pii vocantur Filii Dei, omnibus tamen subiecti incommodis huius vitae, Hebr. 2: 14. Merito dicuntur oblatio accepta Deo, Marc. 9: 49. Cum malorum orent levamenta cur non semper exaudiantur, 2 Cor. 12: 9. Dicuntur id fecisse, quod a Deo obtinuerunt ut fieret, Hebr. 11: 33. Ius certum habent ad vitam aeternam, sed possunt

sunt illud perdere, Phil. 4: 3. Semper eripientur a Deo communi exilio, Act. 2: 21. In periculis a Deo servantur, Apoc. 18: 4. Incommodis huius aevi mature eximuntur, Luc. 16: 22. Regnabunt, sed sub Christo et per eum, Rom. 8: 17. Non sectantur zelotas humana commoda sectantes, Ioh. 10: 8. Eorum qui vere sunt pii pia facta non latent, 1 Tim. 5: 25. Leguntur timuisse pii quoties videbant visiones augustiores, Matth. 28: 5. Piorum nulla sunt opera in quae fides non influat, Rom. 4: 22. Piorum opera usui esse debent plurimis in mundo, Ioh. 17: 15. Eorum consuetudine quotidiani caeteri homines digni non sunt, Hebr. 11: 38. Pius Deus, cum opus est, libenter concedit potestatem signorum, Ioh. 9: 31. Adversa iis etiam adminiculo sunt ad incrementa virtutum et praemii, Rom. 8: 28. Cur parcus huius vitae bona obtinant, Matth. 6: 33. Pios impii solent exsecrari et maledictis impetere, Rom. 3: 14. Eos ad perpressiones Deus quando vocare dicatur, Rom. 8: 30. Peregrinari pios in his terris, Hebr. 11: 13. Extra professionem Iudaismi olim fuisse, Matth. 15: 22. Mortem non sensuros quos occupabit iudicii dies, Ioh. 21: 23. Post mortem vivere, quia et loquuntur, Hebr. 11: 4. In Pius Deus habitat per Spiritum Sanctum, 2 Cor. 6: 16.

Pii ex gentibus qui dicantur, Act. 10: 2, 17: 4, Rom. 2: 10. Deum adorabant in subdiali

gentium, ex instituto Salomonis, Ioh. 12: 20.

Pilatus fuit Procurator Iudaeae, Matth. 27: 2. Homo ingenio inflexibilis et arrogantiae implacabilis, ibid., Ioh. 19: 24. Crudelis, Luc. 13: 1. Corbanam spoliavit, ibid. Clypeos Romanorum Hierosolymis intulit, ibid. Aequi fuit observantior et minus superstitiosus quam Iudaei, Ioh. 18: 29. Num iudicis more damnaverit Christum, an dumtaxat Iudaeis permisit, Matth. 27: 26. In titulo crucis Christi magis Iudaeis, quam Iesu illum voluit, ibid. Cur Christum supplicio affecerit, Act. 24: 27. Ipse se iniquitatis damnat, Ioh. 19: 4. Pilati annulo creditur monumentum Christi signatum fuisse, Matth. 27: 66. Eius reverentia Herodi habita in causa Domini, Luc. 23: 7. Eius tribunal erat extra praetorium, Matth. 27: 25. Eius uxor videtur fuisse *θεοσεβής*, ibid. 19. Pilatum a crimine condemnatae innocentiae liberare non potuit seditiosus populi clamor, ibid. 24.

Pili mentio quid figurate denotet, Matth. 5: 36, 10: 30.

Platonis opinio circa bonorum definitionem, 1 Tim. 6: 4.

Platonem credidisse aliam post hanc vitam, Matth. 5: 20.

Animorum immortalitatem, ibid. Eius Respublica duplex, ibid.

Platonici quid de Deo senserint, Rom. 1: 19, 25. In Divina mente tres faciunt hypostases, Ioh. 1: 2. Platoniorum celebris pedum nuditas, Marc. 6: 9. Eorum

spes

spes qualis, 1 Thess. 4: 13. Eorum opinio circa resurrectionem animarum, Eph. 2: 13.

Plebs rudis scabellum pedum Pharisaeorum, Matth. 23: 6. Pluralis numerus usurpatur, ubi unum e multis sed indefinite indicatur, Matth. 27: 44.

Plus est in verbis Scribarum quam in verbis Legis, dictum Rabbinarum, Matth. 15: 2. Plus qui accipit plus est cruciandus, si beneficio non responderit, Rom. 2: 9.

Poculi duplex significatio, refertur ad vitia et calamitates, Apoc. 18: 6. Poculum dicitur portio boni aut mali cuique a Deo attributa, Apoc. 14: 9. Poculum irae, pro rebus tristibus, ibid. Poculum boni genii, Matth. 26: 26. Poculum in coena, pro extrema potatione, ibid. 27. Poculum proximi remotioribus in Coena Paschali de manu in manum tradebant, Luc. 22: 17.

Poenae malum dicitur, quia dura est toleratu, 2 Cor. 13: 7. Poena in Evangelio aut est Dei, aut Legis publicae, Rom. 12: 19. Non tam ad delictum pertinet, quam ad exemplum, Matth. 27: 38. Per iustitiam mensuram criminis excedere non potest, praemium autem potest meriti, Rom. 2: 6. Ab ultione differt, Matth. 5: 40. Poenae nomine sibi aliquid indicere ob peccata commissa non inutile ducitur, Luc. 15: 8. Poenae subiiciuntur omnes sine exceptione, officium suum non facientes, Luc. 12: 47. Poenae aeternae

imaginem gerit Iudaici populi calamitas, Luc. 13: 3. Poenae inest ut iniuria affectos maxime consoletur, 2 Cor. 7: 11. Poenam evadit, qui praeceptis Dei paret, Luc. 17: 10. Poenae mortis variae apud Iudaeos, Ioh. 8: 5. Ignis an et qualis fuerit ipsis in usu, Matth. 5: 22. Léga praescriptae usque ad vesperam non extendebantur, Eph. 4: 26. Poenae capitales non sunt definitae ex iure naturali, Matth. 5: 40. Humanae ultra corpus se non protendunt, Matth. 10: 28. Civitatum seriores sunt quam hominum singulorum, Apoc. 13: 10. Impiorum aeternae exempla Sodoma, 2 Petr. 2: 6. Quae non videntur metuendae, Hebr. 11: 7. Poenarum tres sunt fines, 1 Tim. 5: 20. Earum gradus fuisse in Synedrio, Matth. 5: 22. Hos gradus futuros in altero seculo, ibid. 42, 16: 27. Irrogandarum aetas, Luc. 2: 42. Poenas solvere, imputare, non imputare qui dicantur, et qua ratione, Act. 7: 60. Maiores delictis Deus non irrogat, Matth. 23: 35. Poenas dat quisquis exspectat, 1 Ioh. 3: 20.

Poeni duplices, Matth. 15: 22. Dicuntur traduces Phoenicum, Matth. 1: 23. Oriundi Sarra, Matth. 6: 24. Alon, hoc est, altissimum vocabant Deum, Marc. 5: 7. Eorum lingua dicitur esse Syriaca, Matth. 1: 23.

Poenitendi modus duplex, Matth. 27: 3. Poenitentium grande privilegium, Luc. 19: 9. Poenitentibus datur

pro-

- prodesse aliis voce et exemplo, Luc. 15: 22. Data venia piis nihil aufert, *ibid.* 31.
- Poenitentia est Dea servatrix, *ibid.* 7. Ante Mundum fuit secundum Hebraeos, Eph. 1: 4. In Deo nihil aliud est quam mutatio sententiae prioris, Hebr. 7: 21. Poenitentia duas habet partes, desistere a malo, et inchoare opera melioris frugis, Luc. 11: 41. Aufert vitia, 1 Petr. 2: 24. Fit animo, et converso factis, Act. 3: 19. Baptismum praecedit, Hebr. 6: 1. Matura nisi succurrat, ex malis in peiora prolabimur, Matth. 26: 74. Festinata restituit partes animi mortuas, Luc. 22: 32. Prima et secunda, Hebr. 6: 4. Poenitentiae nomine tota obedientia comprehenditur, Luc. 24: 47. Eius bonum Angelis desertoribus datum non fuit, Matth. 25: 41. Eius causa prorogatur vita impiis, Luc. 16: 22. Eius locum invenire quis Hebraeis dicitur, Hebr. 12: 17. Agenda praefinitum tempus nobis quidem ignotum, sed notum Divinae providentiae, Luc. 4: 19. Tempus et causas ei dare, Dei est, Rom. 11: 27. Eius magnum signum acquiescere in poena, Luc. 23: 41. Eius portam interdum claudietiam apud Deum Hebraei sentiebant, Hebr. 6: 4. Eius ratio qualis in Veteri et Novo pacto, Marc. 1. Poenitentiam animo concipere non est satis, factis quoque ostendenda est, Act. 19: 19. Illam Deus non concedit omnibus, 1 Cor. 6: 10, 2 Tim. 2: 25. Poenitentiam dare pro effectum eius dare, Act. 11: 18. Poenitentiam cur Christus voluerit ante praedicationem regni coelestis praedicari, Matth. 7: 6. Poenitentiam fide animatum sequitur remissio peccatorum, Act. 5: 31. Illam sumere ab Ecclesia debebat sanatus, per preces et unctionem, Iac. 5: 15. Poenitentia luctuosa opus est Christianis in graviora lapsis, Iac. 4: 9. Opus iustis non esse quo sensu dicatur, Marc. 2: 17.
- Politia seu regimen penes quos fuerit in libera Hebraeorum republica, Matth. 5: 22.
- Politicae adhaerent iurisprudentia et historiarum cognitio, 1 Cor. 2: 6.
- Politici descriptio, Ioh. 11: 50.
- Politici omnia nova suspecta habent, Act. 17: 6. In deliberationibus multum utuntur exemplis, Act. 5: 36.
- Eorum de principibus dicta et apothegmata, Rom. 9: 15.
- Pollinctura vetus etiam apud Italos mos fuit Tyrrhenorum a Tyriis acceptus, Matth. 26: 12. Sumptuosior ea, quae appositis aromatibus fiebat, Ioh. 19: 38. Pollinctura in testimonium creditae resurrectionis a Christianis Veteribus observata, Matth. 26: 12.
- Polycarpus Martyr, Matth. 27: 37.
- Pompeii exercitum Iudaei milites secuti sunt, Luc. 3: 14.
- Pontifex maximus Hebraeorum munus suum auspicabatur post galli cantum, ut et Christus fecit, Matth. 26: 34. Ab inferna parte vestes suas lacerabat, quum alii a superna solerent, *ibid.* 65.

Tem-

Temporibus Christi et Apostolorum fuit etiam Princeps Senatus, *ibid.* 57. In anniversario die expiationis vitulum pro se ac domo sua offerebat, *Hebr.* 5: 3. Preces et gratiarum actiones pro hominibus et elementis agebat, *1 Tim.* 2: 1. Pontificis maximi dignitas quo tempore maxime fuerit ambulatoria, *Matth.* 26: 3. Eius deligendi ius penes quos fuerit, *ibid.* Illius non erat convocare Synedrium nisi cum alius populi Princeps non existeret, *ibid.* 57. Eius erat orare pro toto populo, *Luc.* 23: 34. Pontifici maximo Iudaeorum an extra genus Aaronicum uxorem ducere fuerit licitum, *Luc.* 1: 5.

Pontifices subinde mutabantur apud Iudaeos, quem morem ambitio invexerat contra Legem, *Ioh.* 11: 49, 18: 13.

Pontifices et Pharisei ob privata studia Iesu maxime adversabantur, *Ioh.* 18: 3.

Pontificis Veteris et Christi differentia, *Hebr.* 2: 17. Eius oblatio pro populo cum Christi oblatione comparatio, *ibid.* 11.

Poparum Romae ea erat functio quae Levitarum Hierosolymis, *Rom.* 12: 11.

Popularitas in Christo laudatur, *Marc.* 4: 21.

Populus idem est per multa secula, *Matth.* 23: 35, Totus uti una persona est civilis, sic et Ecclesiae, *Eph.* 1: 15. Populus Dei populus Iudaeus olim, *Act.* 13: 48. Nunc Ecclesia Christiana, *Rom.* 9: 1. Populus terrae, *Matth.* 23: 6, *Luc.* 7: 29, *Ioh.* 7: 49, *Rom.* 12: 16. Populi ad se-

ditionem proni clamores inconditi notantur, *Matth.* 27: 23. Populo tribui solet, quod aliquibus de populo competit, *Ioh.* 8: 37. Populum Christianum et Israëliticum quomodo Deus sibi fecerit, *Eph.* 2: 10.

Porci dicuntur homines impurae vitae, *Matth.* 7: 6.

Porcia Lex virgas a corpore civium Romanorum removebat, *Act.* 22: 24.

Porphyrius Philosophus alio nomine Malchus, *Ioh.* 18: 10. Christum calumniatus est de mendacio, *Ioh.* 7: 8.

Portis urbium Veterum addebatur lacus propter pecudes, *Ioh.* 5: 2.

Porticus subdialis Israëlitarum sui usui inserviebat, *Luc.* 2: 46.

Posides ex Posidonio diminuendo factus, *Luc.* tit.

Posse dicimur quod per Deum possumus, *Rom.* 4: 20. Posses ius agendi significat, *1 Cor.* 3: 11. Non posse dicimur quod perdifficile est, *Act.* 15: 10. Non posse dicuntur quibus affectus vehemens obstat, *Ioh.* 8: 43, *Apoc.* 2: 2.

Possessio naturalis utilitatem secum fert, *Luc.* 6: 35. Possessionum instabilitas ad liberalitatem invitare nos debet, *Matth.* 6: 19.

Posteriores potuerunt seria detestatione paternorum scelerum piaculo solvi, *Matth.* 27: 25. Posteriores obstringi magnis sceleribus omnium prope gentium opinio fuit, *ibid.*

In Posteris Maiorum memoriam habere solebant Romani, *Luc.* 3: 1.

Potentia Dei se non extendit ad res Divinae naturae contra-

- trarias, Luc. 1: 37. Potentiae Dei summae effectus, Eph. 1: 19. Potentiae Divinae descriptio, Matth. 25: 31. Eius et humanae potentiae differentia, Rom. 1: 20. Potentiam Divinam agnoscere principium religionis, Matth. 8: 2, 9: 28.
- Potestas Christo in terris agentibus data, distinguenda ab ea quam post resurrectionem accepit, Matth. 9: 6. Potestas parentum in liberorum nuptiis non iuris mere naturalis est sed et civilis, Matth. 22: 30. Potestas summa quaequam in quoque imperio, 1 Petr. 2: 14. Potestati minori contra maiorem aliud iubentem non obtemperandum, ibid. Potestatem malorum non criminantur Angeli, ibid. Potestate suprema constituta simul constituta est potestas eorum qui sub ista populum regunt, Rom. 13: 1. Potestates terrenaе fugiendae pastoribus Ecclesiae, Ioh. 6: 15. Potestates Latinis quid, 2 Petr. 2: 10.
- Praeceptum mutuae dilectionis cur praeeptum Domini vocetur, Ioh. 13: 34. Praecepti Legalis de proximo diligendo duplex sensus, Matth. 19: 19. Praecepta adstringenda sunt aut rectae rationi, aut Divinorum oraculorum finibus, Luc. 6: 35. Particularia ex universalibus fluunt, Matth. 22: 40. Memoriter discere parum refert, nisi re impleantur, Rom. 2: 13. Ad rectum ordinem et decorem pertinentia non omnia perscripta, sed permissa Apostolorum prudentiae et auctoritati, 1 Cor. 11: 2. Specialia alicuius Doctoris convenientia cum praeeptis Christi quo loco habenda, 1 Cor. 3: 14. Praecepta Divina non esse in consilii libertatem sed in necessitatem obedientiae accipienda, Matth. 5: 20. Praecepta Dei per Mosen quando vocari possunt praeepta hominum, Tit. 1: 14. Praecepta Legis quando redacta in summam, Matth. 22: 40.
- Praecepta iuris ritualis et iudiciorum, Luc. 1: 6. Praecepta sua sub signis tradebant Aegyptii, Matth. 7: 6. Praeceptorum Mosaicorum differentia ex mente Rabbidorum, Luc. 10: 25. Praeceptorum et monitorum differentia, 1 Cor. 7: 6. Praeceptis Dei servandis secundum commune intellectum Deo placere possumus, Ioh. 7: 49. Praeceptis omnibus Divinis obtemperandum, Iac. 2: 12. Praecepta nostra ipsi prius implere tenemur, 1 Petr. 5: 3. Praecepta Christi appellantur Doctrinae nomine, Marc. 4: 2. Apertissima sunt, Matth. 5: 48, 13: 10. Pertinent ad animi actiones, Ioh. 6: 63. Quaedam temporaria sunt, at finis eorum perpetuus, Matth. 6: 8. Totam religionis substantiam continent, Matth. 13: 11, 28: 20. Voluntatem Dei exprimunt, 1 Ioh. 2: 5. Naturae humanae per se conveniunt, Matth. 11: 30. Suas exceptiones habent, Matth. 5: 40. Praecepta Christi facere est cessare a peccatis, 1 Ioh. 2: 3. Praeceptorum Christi natura, Matth. 5: 32.
- Prae-

Præceptis Adamo et Noe datus Christus quaedam addidit, nihil demit, Act. 15: 20. Præceptis vetantibus minas addi, promissa iubentibus, notant Hebraei, Eph. 6: 2.

Praeco iustitiae Noë cur dictus, 2 Petr. 2: 5.

Praecox ingenium, praecox affectus, Matth. 13: 21.

Praedestinationis illius, de qua in Scholis multa dicuntur, nulla mentio in Epistola ad Romanos, Rom. 1.

Praedestinatorum differentia, Act. 13: 48.

Praedicatio Evangelii res maxime digna Apostolis, et maximo cum periculo coniuncta erat, 1 Cor. 1: 17. Recte operae laboriosae et cursui comparatur, Phil. 2: 16. Igni comparata, Act. 2: 3. Est poenitentiae fundamentum, 1 Petr. 2: 24. Eius effectus qualis, 2 Cor. 4: 12. Praedicatio de se omnis insipientiae speciem habet, quamvis non semper illa subest, 2 Cor. 11: 1. Praedicationem de se ipso saepe adhibet Paulus, Rom. 15: 18.

Praedictiones Divinae duplicem sensum habent, simplicem et mysticum, Matth. 1: 22.

Praeexistentialiam animarum crediderant Iudaeorum multi, Ioh. 9: 2.

Praefandi modus Christo, Iacobo et Paulo familiaris, 1 Cor. 6: 9.

Praefectura aliquando non laboris sed honoris significationem habet, Luc. 19: 17.

Praefectus cohortis quisnam Latinis dictus, Ioh. 18: 12.

Praefectis templi ministri duo singulis additi, Luc. 22: 4.

Praeiudicium futuri iudicii quid sit, Ioh. 20: 23. Praeiudicia non patitur Legis aequitas, Ioh. 7: 51.

Praemium datur ei, qui aliquid non iussus facit, Luc. 17: 9. Praemium aeternum si in Prophetis innuitur, promutuum est, sumptum de gratia Evangelica, Gal. 3: 10. Praemii post hanc vitam expectandi fidem facit resurrectio Christi, 1 Cor. 15: 19. Praemiorum et poenarum gradus in futuro seculo, Matth. 16: 27.

Praepositi delinquentes pleuntur gravius, Luc. 12: 47. Praepositi Ecclesiarum quinam dicantur, Hebr. 13: 7, 17, 24. Honorandi, ibid. 17. Redditari Deo rationem si quid per eorum negligentiam peccetur, ibid. Eorum in Ecclesia gradus correspondent iuncturis corporis et aedificii, Eph. 4: 16. Praepositis obediendum in iis, quae regimini sunt et doctrinae, Hebr. 13: 17. Praepositos Ecclesiis nihil sibi splendoris aut commodi praecipuum assumere vult Christus, Luc. 22: 26.

Praescientia Divina nullam hominibus imponit agendi necessitatem, Luc. 22: 22. Eius et decreti definiti distinctio, ibid. Praescientiae Christi exemplum, Luc. 23: 30.

Praesepe sive stabulum, in quo Christus natus est, fuisse in specu, Luc. 2: 7.

Praesidis nomen generale est quo omnes Provinciae regentur.

- gentes appellantur, Matth. 27: 2, Luc. 3: 1, Act. 13: 7, 1 Petr. 2: 14. Praesidis in Ecclesia Christiana et Primi Senum in Synagogis Iudaeis idem erat munus, Act. 13: 1. Praesides in Provinciis imitabantur Imperatorum licentias, Rom. 1: 29, 2: 1. Praesides Romani diebus festis mittebant cohortem ad templi custodiam, Matth. 26: 45. Praesides pronuntiare solebant de consilii sententia, Matth. 27: 19. In Provinciis utebantur Romanorum civium consiliis, ibid. Non pronuntiabant nisi pro tribunali, Ioh. 19: 13. Observare debebant in quam primum civitatem venirent vel applicarent, Act. 15: 1. Non semper in una urbe ius dicebant, sed ubicumque erant, ibid. 3. Nullam habebant ignoscendi libertatem, Matth. 27: 15. Solebant interdum adesse ordini civitatis, Act. 25: 9. In Provinciis missos axes comitari non mittebantur, nisi Tiberii tempore, Matth. 27: 19. Praesidium Romanorum et Regum odia mutua, Luc. 23: 12. Eorum erat de cive Romano cognoscere, Act. 25: 10. Eorum obvia facilitas, Ioh. 19: 38. Praesidibus Romanis mos erat res magnas agere de consilii sententia, Act. 25: 12. Periculum eis adferebat Provincialium qualiscumque accusatio sub Tiberio, Ioh. 19: 13.
- Praetor templi et de eius officio, Matth. 26: 45. Praetor cum inique decernit, dicitur etiam ius reddere, ibid.
- Praetorii etymon et significationes, Act. 23: 35, Phil. 1: 13.
- Pragmaticorum versutiae, 1 Cor. 6: 1.
- Precandi expansis ad coelum manibus mos ab Hebraeis ortum habet, 1 Tim. 2: 8.
- Precari stantes vel in genibus quando mos apud Hebraeos fuerit, Matth. 6: 5.
- Precari nobis et aliis debemus illuminationem Divinam in rebus salutis, 2 Tim. 2: 7.
- Precari et gratias agere per Christum mos in Ecclesia, Eph. 3: 21. Precari quomodo nos doceat Spiritus Sanctus, Rom. 8: 26. Precandi modus, et quae potissimum a Deo optanda sint, Matth. 6: 9.
- Precantium cum summa demissione mos, Matth. 26: 38.
- Precantibus promisit Deus, non pugnantibus, Iac. 4: 2.
- Precatio Hasidaeorum seu Essenorum pro hostibus suis, Matth. 5: 44. Precatio iusti multum valet, Iac. 5: 16.
- Subvehitur duabus alis, ieiunio et operibus misericordiae, Act. 10: 4. Precationis, qua pluribus inter se concordibus Deus invocatur, vis, Matth. 18: 19.
- Preces quaedam sunt pro omnibus, quaedam pro fidelibus 1 Tim. 2: 1. Preces non placent Deo nisi quae ex animo tranquillo proveniunt, 1 Petr. 3: 7. Certamen quoddam sunt, Rom. 15: 30. A dignis factae solae sunt perfecta et accepta Deo sacrificia, 1 Petr. 2: 5. Hominum quales naturaliter sint, Rom. 8: 26. Quomodo fieri debeant, Rom. 15: 6.

Thuris similitudinem habent, Matth. 2: 11, Apoc. 5: 8. Fidelium pro peccatore apud Deum multum valent, 1 Ioh. 5: 16. Preces Iacobi arcui et gladio comparantur, 2 Co. 10: 4. Mosis gladio omnia secanti, Hebr. 4: 12. Preces pro totius mundi salute Sacerdos offerebat Deo simul cum suffitu, Luc. 1: 13. Sanctorum cum Christo regnantium nihil nobis prodesse, non existimandum est, Eph. 6: 19. Solemnes in Baptismi administratione adhiberi mos erat, Matth. 28: 19. Precum symbolum erat suffitus legalis, Act. 10: 4. Earum in templo stata tempora, Matth. 27: 45; assiduitas commendatur, Luc. 18: 1; complementum fructus diligentis fructificationis, Ioh. 15: 16; necessitas, Luc. 21: 36. Earum oblationes puriores quam victimarum, Hebr. 13: 15. Precibus impendebant Iudaei purificationis ergo praevious aliquot dies ante festa solemnia, Ioh. 11: 55. Corinthiorum adiuvari cupit Paulus, 2 Cor. 1: 11. Aliorum iuvari merentur qui omnia faciunt ut aliis prosint, Hebr. 13: 18. Indefessis opus est in omnibus, Iac. 1: 16. Piorum Christianorum omnia impetrari posse a Deo, Apoc. 11: 6. Iis cur ieiunium adiungatur, Matth. 17: 21, 1 Cor. 7: 5.

Preces et gratiarum actiones saepe praecipit Christus, 1 Thess. 5: 18. Preces vocibus expressas tantum valere censebant Iudaei, Christiani vero etiam solo animo con-

ceptas non perdunt, Rom. 8: 26. Preces Ecclesiae Christus more advocati Deo Patri commendat, 1 Ioh. 2: 1. Eas in Ecclesiis Christiani tanquam Sacerdotes Deo offerunt, Hebr. 12: 16. Publicae pro Catechumenis non solebant olim fieri, sed elemosynas pro illis dare licebat, 1 Cor. 15: 29. Preces fundebantur pro poenitentiam agentibus, non pro desertoribus Christianismi, Luc. 6: 22. Cum labore coniunctas laudat Deus, Matth. 7: 12, Luc. 21: 37. Quid Deo eas maxime faciat ingratas, 1 Tim. 2: 8. Preces piorum ubique exaudit Deus, ibid., Ioh. 9: 31, 1 Petr. 3: 12. Eas Paulus magni facit, Eph. 6: 19:

Presbyterae seu Seniores viduae in convertendis ad Christianismum foeminis laborabant, Phil. 4: 3. Earum officium, ibid., Rom. 16: 1, Philem. 1.

Presbyteri Synagogae quarum controversiarum fuerint indices, Luc. 12: 14.

Presbyteri et praecipui Sacerdotes Templi Hierosolymitani quot erant, Apoc. 4: 4. Presbyteri unde dicti, 1 Tim. 4: 12. Sumuntur pro Senatoribus, Matth. 16: 21. Eorum dogmata non unius generis, Matth. 15: 2. Presbyteri quomodo et a quibus ordinari solebant, Act. 6: 6, 1 Tim. 4: 14. Presbyterorum eligendorum aetas olim annus trigesimus primus, Luc. 3: 23. Presbyteri comparantur septuaginta discipulis Christi praesertim si illis data sit docendi popu-

- lum potestas, Luc. 10: 1. Presbyteri sedentes circa solium Dei cur introducuntur, Apoc. 4: 4. Septem adhibebantur ad unctiones aegrorum in Oriente, Iac. 5: 14. Ante Episcopos rexisse videntur, Corinthi Ecclesiam, Luc. 12: 14. Presbyteri praesides populum commonefacere solebant officii sui, 1 Cor. 12: 28. Presbyterorum in Ecclesia prima mentio, Act. 11: 30. Munus in Ecclesia, Rom. 12: 8. Presbyteris tribuitur pars victoriae Christi, Apoc. 14: 14. Presbyteros inter Christianos litium et morum iudices esse voluit Paulus, Luc. 12: 14. Presbyteros omnes et Presbyteras Apostoli sui operis adiutores vocabant, Philem. 1.
- Primi vox quid significet, Matth. 1: 25.
- Primitiae quid vocabatur, Rom. 11: 16. Primitiae quinam a Paulo vocentur, Rom. 16: 5.
- Primogenitura ius sacerdotii ante Legem complectebatur, Luc. 2: 23, Hebr. 5: 5, 12: 15. Eius ius triplex, Matth. 1: 25.
- Primogenitus dicitur quem nemo antecessit, ibid. De Davide et Christo dicitur, Hebr. 1: 6. Primogeniti mares Israëliitarum in templo sisti debebant et redimi siclis quinque, Luc. 2: 23. Tantundem divitibus et pauperibus imperatum, ibid. Primogenitorum consecratio quomodo mystice explicetur, ibid.
- Princeps bonus dolet, cum saevus esse cogitur, 2 Cor. 2: 3. Principi quam necessaria clementia sit, Eph. 5: 29. Principi exsulum in Babylonico exilio quid dici soleret, Matth. 20: 25. Principes Regesque tutores status publici, Rom. 13: 1. Principum ore tamquam instrumento utitur Deus, si quid publici negotii significari vult, Ioh. 11: 51. Principum Synagogae munus, Hebr. 13: 7. Principes esse quam non esse, satius est semper, Rom. 13: 3. Principes idololatrias ferarum nomine appellare solet Scriptura, 2 Tim. 4: 17. Principes iniquos Deus puniet, 1 Petr. 2: 14.
- Principales quinam vocabantur, et quis eorum numerus in quaque civitate, Act. 13: 50.
- Prisca et Priscilla, idem valet, Rom. 16: 3. Priscilla et Aquila Ephesum Corintho Paulum sunt secuti, 1 Cor. 16: 19. Quocumque ibant secum ferebant Ecclesiam, ibid. Ubique ad Christianismum perducendis operam dederunt, Rom. 16: 3.
- Priscilla, Maximilla, Quintilla, falsae Prophetissae, Apoc. 2: 20.
- Priscillianistarum descriptio, Matth. 13: 41.
- Probabile spectari solet in iudiciis humanis, Luc. 7: 42.
- Probatio factorum in testibus maxime consistit, Luc. 1: 1.
- Probitas quid propriae dicatur, Luc. 11: 8. Probitas vera animi Deo probatur, Luc. 16: 15.
- Proculus Christianus per oleam curavit Severum Imperatorem, Iac. 5: 14.

Procumbendi ad pedes mo-
ab Oriente in Macedoniam
venit ab Alexandri Magni
temporibus, Act. 16: 29.

Procurator dispensatore ma-
ior, Matth. 24: 47. Procu-
ratores ex equestri ordine
legebantur, Luc. 2: 2. Pro-
curatorum Provinciarum of-
ficium, Matth. 27: 2.

Profectus in terris nullus est
qui nos faciat plane securos,
Hebr. 6: 6, Apoc. 3: 11.

Profusum Latinis idem quod
Prodigum, 1 Petr. 4: 4.

Promereri in passivo sensu,
Hebr. 13: 16.

Promissori ut credamus duo
requiruntur, 2 Tim. 1.

Promissio pro re promissa,

Hebr. 10: 36. Promissio de

Christianis, et Promissiones

de Patribus dici solet, Hebr.

6: 12. Promissiones Dei

quales immutabiles sint, ibid.

Promissiones Legis excellen-

ter et supra communem sen-

suum impleri coeptae a tem-

pore conceptionis Messiae,

Luc. 1: 42. Promissum Dei

de summa potentia circa nos

in altero seculo ostendenda,

Hebr. 6: 6. Promissa Dei

quae longe abesse videntur

speranda sunt in ipso mortis

tempore, Hebr. 11: 13. Pro-

missa Dei meliora quaenam,

Hebr. 8: 6. Omnia Iudaei

facta adumbrabant promis-

simum de vita aeterna nobis

factum, Hebr. 6: 12. Pro-

missa quando pro rebus certis

habeantur, Rom. 4: 21. Haec

Terrena non operantur

mortis contemptum; Hebr.

7: 19. Temporaria sunt ima-

go et arrha aeternorum, Apoc.

21: 6. Promissa sola

nobis non attulit Christus,

sed et conditiones et condi-

tionum causas explicavit,

1 Ioh. 1: 5. Promissorum

excellencia allicit Christus

auditores suos, Ioh. 10: 28.

Promissis vitae aeternae ni-

hil maius aut honoratius,

2 Petr. 1: 4:

Promittendum nihil de re in-

certa, Iac. 5: 12. Promit-

tentis fidem ut teneas, omnia

debent eadem esse quae fue-

runt cum promitteres, 2 Cor.

1: 12.

Prophetae qui dicerentur He-

braeis, Matth. 7: 15. Ipsi

et summi Sacerdotes in Ve-

teri Testamento sub Re-

gum et Synedrii potestate

erant, Rom. 13: 1. Poste-

riores uti solebant verbis ve-

terum Prophetarum, Matth.

27: 9. Quod non sibi sed

nobis inservierint, magnus

honus Christianorum, 1 Petr.

1: 12. Eorum cognitio per-

tinebat ad Synedrium, Ioh.

7: 26. Olim potissimum ad

Reges mittebantur, Christus

piscatoribus se primum pa-

tefecit, Matth. 11: 5. Eorum

non tantum erat futura prae-

dicere, sed et ea quae na-

turali cognitione sciri nequi-

bant, Matth. 26: 68, Ioh.

4: 19, Hebr. 8: 11. Ipsorum

et Apostolorum scripta quo-

modo differant, Matth. in-

script. Ipsorum dicta cur

Dei dicta dicantur, Matth.

1: 22. Futura ipsis veluti

praesentia menti obversan-

tur, Act. 20: 22.

Prophetas in antiquiores et recentiores distinguunt Hebraei, Luc. 9: 8. Eos incertis sedibus errasse, Hebr. 11: 37. Eorum erat reprehendere non viros tantum principes sed et Reges, Act. 23: 3. Eorum dicta quomodo Apostoli explicaverint, 1 Cor. 2: 13. Eorum testimonia in quem finem ab Evangelicis Scriptoribus adduci soleant, Matth. 1: 22. Eorum excitatio ad cultum unius Dei semen Evangelicae frugis, Ioh. 4: 38. Eorum locis Scriptores Novi Federis utantur saepe sensu tantum expresso, Luc. 4: 18. Eorum minae et obiurgationes onus vocabantur, 2 Cor. 2: 5. Prophetarum scripta valde generalia sunt et ante eventum erant perobscura, Eph. 3: 5. Multa eorum oracula apud Iudaeos conservata non scripto sed memoria, Matth. 27: 9. Ipsorum mos in arcanis tradendis, Matth. 5: 20. Eorum mos in rebus etiam conspicuis praesagiendi futura, Act. 21: 11. Eorum preces quomodo a Deo honorentur, Matth. 9: 18. De ipsorum sensu facile iudicat qui multa a Christo luce imbutus est, 1 Cor. 2: 15. Eorum verba cum citantur, subintelligenda sunt et sequentia, Ioh. 12: 38. Eorum verba quomodo a Christo citentur, Matth. 11: 10. Quomodo ad res Christi accommodentur, Matth. 1: 22, 11: 5. Propheta verus eximie est Christus; Prophetas nomen etiam tribuitur Pseudo-Prophetis, 2 Petr. 2: 16, Act. 3: 22, Ioh. 5: 46. Prophetas

contempti vindex Deus, Ioh. 8: 50. Prophetas nihil est ignotum, 2 Petr. 1: 19. Prophetas cur soleant nomina sua ponere et saepe repetere, Apoc. 1: 1. Ea dumtaxat sciverant, quae Deo visum erat ipsis aperire, Luc. 7: 39. Modo Dei, modo Christi gerunt imaginem, Hebr. 2: 13. Regibus maiores in muneris sui obitu, Luc. 13: 32. Uni genti praefuerunt, Christus omnibus, Ioh. 1: 9. Quomodo soliti honorari, Ioh. 11: 32. An ipsi Reges, an Reges Prophetas procumbendo honoraverint, Matth. 4: 9. Prophetas afflatu Dei agebantur, sed leniter et cum modo, Ioh. 12: 49, 1 Cor. 14: 32. Non erant certi quando donum Propheticum essent habituri, Act. 2: 3. Stantes promere solebant Prophetias, 1 Cor. 14: 30. Ipsi quidem non satis intellexerint quae per se erant prodita, 1 Cor. 2: 14, 13: 9. Quod dixerint de Evangelio et doctrina Christi numquam intellectum est nisi ex eventu, Rom. 16: 25. Facere dicuntur quae praedicunt, Apoc. 15: 7. Oppida celebria sibi eligere solebant, Ioh. 2: 12. Fide digni, atque omni adeo fide maiores testes veritatis, 1 Cor. 2: 5. Saepe plus significant quam dicunt, Act. 7: 43. Tristissima tempora solis caligine describunt, Matth. 27: 45. Accuratam temporis descriptionem adhibere solent suis scriptis, Luc. 3: 1. Res gentium quatenus attigerint, Apoc. 4: 1. Utebantur vili habitu, Matth. 3: 4, Hebr. 11: 37. Veri qui-

quibus signis dignoscantur a falsis, Matth. 1: 22, 7: 16, Ioh. 3: 27, 1 Cor. 12: 3, 10.

Prophetarum vox etiam Graecis in usu, Tit. 1: 12. Interdum sumitur pro tota Veteris Testamenti Scriptura, Matth. 2: 23. Prophetarum proximus gradus ab Apostolis in Ecclesia Christiana, 1 Cor. 12: 10, Eph. 4: 11. Eorum bene exploratorum fiebat matricula, 1 Cor. 12: 10.

Prophetis aliis cur Moses praeferatur, 1 Cor. 13: 12. Non omnibus habenda fides, 2 Petr. 2: 1. Veteribus Doctores Novi Testamenti praeferuntur, 2 Tim. 3: 17. Cur mos eis fuerit ex comparationibus usitatis signa visibilia sumere, Ioh. 6: 53. Cur eis visa in ripis olim obtigerint, Apoc. 12: 18. Prophetas Samaritae reiiciebant, Ioh. 4: 22. Munuscula accipere solitos, a quibusdam oblata recusasse, et quare, Matth. 10: 8.

Prophetae dicuntur qui Prophetarum more mandata Dei explicant, Apoc. 11: 3.

Prophetia Hellenistis vocatur consolatio, Act. 4: 36. Cur dicatur divinatio, 1 Cor. 14: 1. Hebraeis stilla dicitur, Hebr. 6: 7. Cur liber signatus saepe vocetur, Matth. 13: 10. Ad quid prosit, 1 Cor. 14: 3. Cur caeteris donis praeferatur, ibid. Non est propriae interpretationis, 1 Cor. 2: 13. Res nostri impetus non est, 2 Petr. 1: 20. Prophetiae donum quidam habuisse possunt et tamen pietatem et salutem amittere, 1 Cor. 13: 2. Pro-

phetiae afflatus quomodo describi solent, Luc. 1: 35, 66, 2: 25. Eius donum a tempore Malachiae et Esdrae ad tempora Christi inter Iudaeos cessaverat, Matth. 7: 29, Act. 13: 1. Quod olim rarum, frequens erat in Ecclesia Christiana, Rom. 12: 6, 2 Petr. 1: 14. Prophetiae posteriores solent per gradus eloqui clarius, quod priores dixerant occultius, Apoc. 17: 18. Ab Ecclesiis mitti solebant, 1 Cor. 14: 4. Prophetiae etiam sunt miracula, 2 Thess. 2: 9. Prophetiae de temporibus Messiae, Matth. 9: 20.

Prophetiarum complementa, Matth. 5: 40, 9: 30, 10: 1, 11: 5, 13: 35, 55, 14: 25, 15: 7, 31, 16: 3, 21, 17: 11, Act. 8: 27, 9: 11, 12: 11, 13: 27, 21: 9, Rom. 9: 12, 2 Cor. 6: 10, Gal. 4: 27, Eph. 2: 12, 14. Earum sensus geminus, Matth. 1: 22. Sensum de Christo ab ipsis proditum non fuisse, ibid.

Propheticis libri docent nos non omnia quae Christus, sed tamen aliqua eo pertinentia, 2 Tim. 3: 16. Prophetis in sermonibus cum futuris praeterita simul saepe exhibentur, Apoc. 17: 9.

Propitiatorium in Veteri Testamento symbolum Divinae misericordiae, Matth. 27: 51. Vitulino et hircino sanguine adpergebatur, Hebr. 9: 7. Vocabatur in Veteri Testamento Christus et cur, Rom. 3: 25.

Prosecta vel Prosciciae vocabantur pars extorum quae in aram vel focum dabatur, Act. 15: 20.

- Proselyti facti apud Iudaeos** baptizabantur, Ioh. 3: 25, Matth. 28: 19. Legi se subiiciebant, 1 Cor. 9: 20. Quo loco a Iudaeis habebantur, Act. 10: 28. Proselytorum ingens numerus olim Antiochiae fuit, Luc. tit. Eorum centum et quinquaginta tria millia fuere Davidis et Salomonis temporibus, Ioh. 21: 11. Proselytis proponebantur incommoda quae comitantur Legem, Luc. 14: 26. Proselytos quales in Ecclesiam recipere dubitaverint Apostoli, Act. 6: 5.
- Prosequi aliquem quid significet**, Matth. 2: 8.
- Proseuchae et Synagogae idem**, Matth. 4: 23. Locus Iudaeorum in quo orant, Act. 16: 13.
- Prosternuntur servi coram Dominis suis**, Apoc. 13: 4.
- Proverbium, a sententia, fabella brevior, quid sint**, Matth. 13: 3. Proverbia communia, Matth. 24: 28. Proverbia, pro re nata, sensibus diversis aptari solent, Matth. 20: 16, Marc. 4: 21.
- Proverbiales sententiae cum vocum allusione ferme in omnibus linguis inveniuntur**, Hebr. 5: 8. Non semper eodem sensu dicuntur, Luc. 12: 2. Nihil habent mali earum mutationes, dum maneat sensus idem, Rom. 10: 7.
- Providentiae Divinae cura universitati hominum nunquam defuit**, Act. 14: 17.
- Providentiam non circa omnia uno modo se habere**, Matth. 10: 29.
- Provinciales civitatem consecuti Praesidibus Romanis in sua patria a consiliis esse** vetabantur, Matth. 27: 57. Provinciarum fines a Romanis saepe mutati, Act. 14: 24. Provincias Romani imperii agrorum pependisse tributa et humanorum capitum, Matth. 22: 17.
- Proximus quisque sibi natura**, Phil. 1: 4. Proximus sumitur pro solo homine, Matth. 15: Pro quovis homine, Matth. 22: 1, Iac. 2: 8. Noster, quis ait appellandus, Luc. 10: 29. Quis sit iuxta Legem Mosis et Euangelium, Rom. 13: 9, Gal. 5: 14, 1 Ioh. 3: 10. Cur amandus, 1 Ioh. 4: 21. Inter Christianos magnam partem nostri sibi vindicat, 1 Cor. 10: 24. Proximum diligendo, maiora a Deo acquiruntur dona, 1 Thess. 3: 13. Proximum qui amat, Deum amat, 1 Cor. 10: 24, 1 Ioh. 3: 10.
- Proxima quae plane sunt ut praesentia solent enuntiari**, 2 Thess. 2: 2.
- Prudentia quid vere sit**, Rom. 3: 8. Prudentiae comes innocentia, sive simplicitas commendatur, Matth. 7: 6, 10: 16. Prudentiae humanae symbolum Arbor scientiae boni et mali, et cur, Luc. 23: 43. Prudentia opus est docenti, Matth. 7: 6.
- Prudentis est non inhaerere τοῖς καθ' ἑλόν, sed spectare singula**, 1 Cor. 9: 22.
- Prunarum quid sit Arabibus**, Hebr. 9: 4.
- Prurire auribus, figurate quoniam dicantur**, 2 Thess. 4: 3.
- Psalmi in Hebraeis codicibus, qui nunc primus et secundus, olim cohaerebant**, Act. 13: 33. Nomen non habentes citabantur a Iudaeis sub Davi-

- vidiâ nomine, Hebr. 4: 7. Quinam a Iudæis ad Mes-
siam referebantur, Act. 13:
33, Hebr. 1: 6, 2: 6. Sensus
mysticus Psalmi secundi non
Davidem, sed Christum re-
spicit, Hebr. 1: 5. Quinam
in vindemiis cantati, Hebr.
2: 6. Psalmorum non unus
est scriptor, ibid. Psalmos
Hebraeorum more citat Gro-
tius, Matth. 3: 17.
- Pseudo-Christi qui, Matth.
24: 5. Iudæis vocantur Bar-
chochebae, ibid. Trium ante
Hierosolyma eversa his-
toria, ibid. Post eversa
Hierosolyma quinam, ibid.
- Pseudo-Christi et Pseudo-
Prophetae distinctio, ibid.
- Pseudo-Propheta pro multi-
tutine Pseudo-Prophetarum,
Apoc. 16: 13, 19: 20. Pseu-
do-Prophetae, 2 Petr. 2: 1.
- In Veteri et Novo Testa-
mento duobus signis dignos-
cuntur, 1 Ioh. 4: 1. Pseudo-
Prophetarum multiplex ge-
nus, Matth. 24: 11. Pseudo-
Prophetas fuisse duos illos
quinquaginta militum prae-
fectos ab Eliâ occisos non
est incredibile, Luc. 9: 54.
- Publicani quo loco habiti fue-
rint apud Iudæos et cur,
Matth. 5: 46. Vitae impu-
rioris homines crediti ab
Hebraeis, Luc. 7: 19. Rapi-
narum et exactionum nomi-
ne vulgo infames, Luc. 3: 13.
- Stare solebant in atrio gen-
tilium, Luc. 18: 11. Publi-
canis publicorum redemptione
non interdixit Iohannes,
Luc. 3: 13.
- Pudor sequi solet eos, qui
mendacii convincuntur, 2
Cor. 7: 14. Pudor et mo-
destia vera ornamenta sexus
- foeminei, 1 Tim. 2: 9.
- Puer pro servo, Matth. 8: 6.
- Pueri a Magistris vicissim in-
terrogabantur apud Iudæos,
Luc. 2: 47. Tabulae rasae
comparantur, Marc. 10: 15.
- Natura ab ambitu sunt ali-
eni, et tales suos esse vult
Christus, Matth. 18: 4, Marc.
9: 37. Pueri quinam deli-
cati dicebantur apud Rom-
nos, Rom. 2: 1. Puerorum
est ostentare se in rebus
inutilibus, 1 Cor. 14: 20.
- Puerpera cum lustratur, cur
offerre iubeatur duas pecu-
des aut aves in Lege Mo-
sis, Luc. 2: 22. Puerperae
a contactu hominum cur et
quamdiu abstinendum fuerit,
ibid. Puerperarum contactu
homines impurari, Matth.
8: 22.
- Pulveris excussio testimonium
erat contempti Evangelii,
Matth. 10: 14, Marc. 6: 11.
- Pulverem lingere, Phil. 3: 19.
- Pulverem super caput spar-
gendo moerorem testabantur
Aegyptii et Syri, Apoc. 18:
18. Ex pulvere a Deo ex-
citari Proceres, Matth. 13:
57.
- Puniendi potestas periculosa
alicuius culpae sibi consciis,
Ioh. 8: 7. Penes quos fuerit
in Lege Mosis, et penes
quos sit in Evangelio, Rom.
12: 19.
- Purgantur a criminibus, qui
a peccandi consuetudine li-
berantur, Act. 13: 39.
- Purgatio species defensionis,
ubi facto concessio culpa re-
mouetur, Act. 22: 1. Pur-
gationis Evangelicae et Le-
galis comparatio, Hebr. 9: 14.
- Purificatio antiquitus diceba-
tur de Baptismate, Ioh. 3: 25.

- Purificationes** nonnullae ex Lege Mosis per aquam solam fiebant, Hebr. 9: 22. **Purificationis** solemnii die, **Sacerdos Maximus** eximie personam gessit Christi, Hebr. 13: 11.
- Puritas** carnis et Spiritus, cordis et corporis commendatur, Hebr. 10: 23. **Puritas** cordis unde, 1 Tim. 1: 5. **Puritate** proxime ad Deum accedimus, 1 Ioh. 1: 5.
- Purpura** in aulaeo Templi denotabat Mare, Matth. 27: 51. **Purpura** utebantur olim lautioris fortunae homines, serius soli Reges et Imperatores, Luc. 16: 19. **Purpura** pacis gestamen Romanorum, in toga Imperatorum, et in lato clavo Senatorum, Apoc. 17: 4.
- Purpurati** vocabantur amici Regii, Luc. 16: 24.
- Puris** omnia pura, Matth. 23: 26. **Purum** ab impuro tangi nefas, Ioh. 7: 17.
- Puteolis** vetus nomen Dicarchoa, Act. 28: 14. Ante adventum Pauli fuerunt ibi Christiani, ibid. **Puteolos** appellere solebant naves Alexandrinae, ibid.
- Pyctae** seu Pugiles antequam certarent, manus et brachia in aëra iactabant, 1 Cor. 9: 26. Eorum mos in certando, ibid.
- Pyrrhus** nomen frequens in Thessalia et vicinis regionibus, Act. 20: 4. **Pyrrhi** Regis ambitio a Cynea prehensa, Luc. 12: 19.
- Pythagoras** cuius fuerit, Matth. 7: 6. **Primus Philosophi** nomen sumpsit, Rom. 1: 22. **Multos Ephesi** habebat sectatores, Eph. praef., 2 Tim. 3: 13. **Praecepta** sua a Barbaris Philosophis accepisse fertur, Matth. 7: 6. **Iudaeos** adiisse dicitur, ibid. 8: 22. **Eius instituta** eadem esse quae Essenorum, Matth. 1: 20, Act. 2: 44. **Eius dictum** de operandi necessitate, 2 Thess. 3: 10.
- Pythagoraei** plerique erant **Magi**, Eph. 4: 14, 1 Tim. 4: 1, Apoc. 13: 11. **Praecepta** sua scripto non mandabant, Rom. 2: 28. **Ipsi et Christiani veteres** cur animatis abstinerent, Rom. 14: 2. **Homines** penitus vitiiis immersis coenotaphium struebant, Eph. 2: 1. **Eum** qui non servabat instituta, coetu arcebat, Luc. 6: 22. **A iuramentis** sibi in incertis negotiis cavebant, Iac. 5: 12. **Invicem infensi** ante solis occasum gratiam redintegrabant, Eph. 4: 26. **Horum de Deo** sententia, Rom. 1: 19; **abstinentia** qualis, Col. 2: 16. **Eorum discipuli** distinguebantur per gradus, Matth. 28: 20.
- Pythagoricum** bivium, Rom. 6: 16.
- Pytha** urbs Delphorum unde **Pythones** nomen traxere, Act. 16: 16. **Pythonici** quomodo afflati, 1 Cor. 14: 30.

Q.

Quadragesimi numeri sensus mysticus in historiis sacris, Matth. 24: 22. **Quadragesima** annorum spatium Iudaeis praefinitum ad poenitentiam, in deserto et post Christum evectum, Hebr. 3: 9. **Quadrans** minimum in numerorum genere, Matth. 5: 26.

Qua-

Quadrante victus diurnus pauperrimorum hominum admodum parabatur, Marc. 12: 44.

Quadrantaria Meretrix, Matth. 5: 26.

Quadrata figura perfectionem significat, Apoc. 21: 16.

Quaerere Deum quid sit, Rom. 3: 10, Hebr. 11: 6.

Quaestionariorum officium apud Romanos, Matth. 27: 65.

Quaestionem habendi mos apud Romanos qualis, Matth. 27: 19, Act. 22: 24.

Quaestiones curiosas nullo responso Christus dignari solet, Luc. 13: 23.

Quaestus magnus quis sit habendus, 1 Tim. 6: 6. Quaestus causa pecunia aliena uti quatenus liceat, Luc. 6: 35. Quaestum ex sacra docendi opera cur Christus discipulis prohibuerit, Matth. 10: 8.

Qualitates mutari posse, Matth. 7: 18. Qualitatibus similes solent esse actus, Matth. 7: 18, 1 Ioh. 3: 9.

Quidni qualis vox, Matth. 5: 37.

Quies quam suavis sit probat sollicitudo, Luc. 12: 19.

Quies diei septimae cuiusnam quietis signum, Hebr. 4: 10.

Quietem in labore pii habent, Apoc. 14: 13.

Quinquagenarius numerus nobilis ob iubilaeum apud Hebraeos, Ioh. 8: 56.

Quirinius Consul fuit et Senatorii ordinis vir, Luc. 2: 2. Quirinius non Quirinus vocabatur sub quo primus census factus in Iudaea est, ibid. Eius apud Augustum favor et historia, ibid.

R.

Rabbi plus erat quam Rab, Matth. 23: 7. Rabbinii Iudaeis vocantur Lux mundi, Rom. 2: 19. Rabbinii Iudaeorum plurimi adulteriis et affinibus vitiis fuere illigati, Rom. 2: 22. Rabbinorum pestilens sententia et praedictum de vita aeterna, Rom. 2: 13, 8: 1. Eorum doctrina qualis Euangelio comparata, 1 Tim. 1: 11, 6: 3, 2 Tim. 1: 10.

Rahab figura idololatrarum poenitentium, Hebr. 11: 31. Eius fides operosa, Iac. 2: 25.

Ratio Dei, Deus est, humanis rebus consulens, Ioh. 1: 1. Rationis rectus usus homini agnatus est, neque omnia Dei auxilia excludit, Rom. 2: 14. Rationis cum affectibus pugnantis exempla a Poëtis expressa, Matth. 14: 9. Secundum rationem vivere tam naturale esse homini debet, quam bestiis vivere secundum naturae impulsus, Luc. 17: 7. Rationem iudiciorum suorum vindicantium Deus solet reddere, non ita beneficiorum, Eph. 1: 5.

Rationale soli Deo tribuit Plato, Luc. 19: 41.

Reconciliationis et remissionis Divinae multi sunt gradus, Rom. 11: 15.

Recti et non Recti discrimen dictat aliquatenus Ratio, Dei autem praecepta plenissime, Gal. 5: 16.

Reddere multum aequum est ei qui accepit multum, Luc. 12: 47.

Redemptio humani generis nova creatio vocatur, Ioh.

- 1: 4. Redemptio animorum et corporum quando et quomodo fiat, Rom. 8: 23. In Christo quid sit, et in quo consistat, Rom. 3: 24.
- Redire ad se, quis dicatur, Luc. 15: 17. Redire, in gratiam, Matth. 5: 24.
- Refrigerium vocatur status animorum iustorum ante resurrectionem, Luc. 16: 25.
- Regeneratio pro resurrectione, Matth. 19: 28. Regenerationis imaginem gessit salus Noe parta, 1 Petr. 3: 21.
- Regeniti per Deum quo sensu peccare negentur, Rom. 2: 12.
- Regeniti primi per Christum sunt Apostoli, Hebr. 12: 23.
- Regnare hominem Dei opus est, Philem. 1.
- Reginae olim dictae Regum filiae et neptes, Act. 23: 24.
- Regio Dei, Coelum, Ioh. 6: 62.
- Regia stirpis sacerdotali nobilior, Luc. 1: 5. Regium esse nulli servire cupiditati, 1 Petr. 2: 9.
- Regnabimus in Christo, sed in quos, difficile dictum est, Eph. 2: 6.
- Regnum, splendida servitus, Matth. 20: 25. Regnum, Legislatio et Iudicium inter se cohaerent, Matth. 16: 28. Regnum est in Rege et subditis, 1 Cor. 12: 12. Regnum qui laedit, laedit Regem, Act. 9: 4. Regnum sibi vindicantes dicere solent se cum eo iure natos, Ioh. 18: 37. Regnum, pro gloria Regni post resurrectionem, Luc. 9: 48. Regnum Sapientis Stoicorum, Ioh. 18: 38.
- Regnum Christi coeleste et Angelicum, Ioh. 18: 36. Ex gloria et potestate sua aestimandum, Matth. 22: 44. Passim refertur ad ea tempora quae post resurrectionem eius fluxerunt, Matth. 16: 28. Id in conspectu hominum humile, in se vere regnum et omnium sublimissimum, Ioh. 12: 16. Communiter ad omnes populos pertinet, Matth. 24: 27. Facile agnoscitur potest, Luc. 19: 40. Non est venturum cum regio splendore, Luc. 17: 20. Mere spirituale est, Ioh. 15: 15, 16: 13. Eiusmodi est ingenii, ut Regibus huius mundi non obstat, quin potius illorum imperia multis modis firmet, Act. 17: 7. Distinctionem personarum nullam facit, Matth. 24: 41. Est in iudicio, Regnum Dei post iudicium, Eph. 5: 5. Quo pacto innotuerit Apostolis, Matth. 16: 28. Unde crediderint Apostoli fore adspectabile, Matth. 18: 1, 24: 3, Ioh. 14: 22. Florentissimum quando fuerit, Luc. 17: 22.
- Regni Christi indicia ante eius mortem, Ioh. 12: 13. Initium eius aestimatur ab evectione in coelum, Matth. 27: 11. Incoepti signa, Luc. 17: 21. Eius complementum, Ioh. 21: 23. Excellentia, Matth. 20: 28. Eius natura vel ingenium, Matth. 21: 12. Discrimen a regnis terrenis et imperiis mundi, Matth. 20: 26, 21: 5, 24: 41, Luc. 22: 27. Eius naturam Pilato Dominus interpretatur, Ioh. 18: 34.
- Regnum coeli vel coeleste quid, Matth. 3: 2, 13: 39, 22: 2. Nusquam fuisse a Mose vel Prophetis nominatum,

- tum, Matth. 5: 20. Hoc in se suscipere dicebantur Hebraeis qui Legi se subiicerent, Marc. 10: 15. Describi id solet cibi ac potus nomine, Luc. 12: 32. Regni coelestis arcana non proponuntur negligentibus poenitentiae hortamenta, Marc. 4: 24. Eius munia distribuit Christus potestate a Patre accepta, Matth. 20: 23. Eius nomine quae et quanta bona significantur, Matth. 5: 3, Luc. 9: 62. Regni coelestis voces iunctae intrandi verbis, gloriam coelestem indicant, Matth. 5: 20. Regnum Dei quid, Matth. 3: 2, 6: 33, 13: 39, 16: 28, 21: 43. Quibus in rebus maxime appareat, 1 Cor. 4: 20. Hic inchoatur per pacem conscientiae, in altero seculo per summam felicitatem absolvetur, Ioh. 3: 3. Acquiritur per multas afflictiones exemplo Christi, Luc. 24: 26, 2 Thess. 1: 5. Significat tempora Messiae regnantis, Luc. 17: 20.
- Regni Divini ac coelestis voces desumptae ex usu populari, Matth. 5: 20.
- Relegatio a coetu, Iudaeis frequens erat, Luc. 6: 22. Relegationi coniunctae poenae apud Iudaeos, Luc. 6: 22. Relegatio, poena Aarii, Macedonii, Nestorii, Eutychetis, Matth. 13: 41. Religionis causam poscentibus satisfaciendum, 1 Petr. 3: 15. Eius causa vis publica illata patienter ferenda, Matth. 26: 52. Eius libertas ab antiquo per imperium Romanum concessa erat Iudaeis, non vero Christianis, Rom. 16: 17. Eius substantia quid requirat, Marc. 12: 29. Religionem nullam esse, si Deus rerum humanarum procuracionem nullam habeat, Hebr. 11: 6.
- Religio quid dicatur Hebraeis, 2 Cor. 5: Falsa appellatur fera et bellua, Apoc. 13: 1. Vera fidem requirit, sed perficitur beneficentia et vitae puritate, Iac. 1: 27. Poluitur magis funestato quam mortuo Sacerdote, Matth. 8: 22.
- Religio Christiana praeter Deum cultum exigit iustitiam et castitatem in summo gradu, Act. 24: 25. Semper erit in Iudaea, Apoc. 11: 15. Religio Christianae fundamentum est Deus per Iesum cognitus, 1 Cor. 12: 3. Puritas eius, 1 Petr. 3: 16. Mirifica virtus, Luc. 10: 19. Pleraque eius non natura nobis nota, sed coelesti partefactione, Matth. 13: 41. Tota eius substantia ad praecepta Christi referenda, Matth. 28: 20.
- Religionum novarum introductio apud Romanos habebat poenam arbitrariam, Luc. 23: 16.
- Religiosi viri quinam vocentur apud Hebraeos, Act. 2: 5.
- Reliquiae quid, Rom. 9: 28.
- Reliquias Martyrum cur pii honoraverint, Act. 8: 2.
- Remedia differre saepe ipsorum hominum interest, Matth. 13: 15. Remediis duris locus non est, ubi tota Ecclesia in morbo cubat, 2 Cor. 10: 6.
- Remissio, pro sanatione animae a peccatis, Hebr. 10: 8.
- Remissio peccatorum an ex di-

- dilectione tamquam signo probetur facta, Luc. 7: 47. Facit ne peccata appareant, veluti ablutio ne maculae, Act. 22: 16. Donum Sancti Spiritus praecedat, 1 Petr. 1: 2. Aequaliter Christianis datur, Luc. 19: 13. A Mose et Prophetis sperari iussa sub sola *μεταβολας* conditione, Marc. 1: 4. Remissionis peccatorum ius datum Christo, Matth. 28: 18. Remissionem fieri sanguinis effusione tantum, Matth. 26: 28.
- Remittere multa peccata Divinae sapientiae convenit, ut exstare possint eximiae dilectionis opera, Luc. 7: 47.
- Remittendi peccata potestas nulli hominum ante Christum communicata legitur, Marc. 2: 7.
- Remitti dicitur reus qui ad suum iudicem mittitur, Luc. 23: 7.
- Remunerationes esse ex naturali aequitate aiunt Iuris Consulti, 2 Thess. 1: 6.
- Repensationis spem habet qui ob Deum patitur, non habet quae ob facinora, 1 Petr. 3: 17.
- Repetere saepius solemus quae valde volumus animis inculcare, Gal. 1: 9. Repetitionum vitiosarum vitium in multis libris unde occurrat, Luc. 3: 36.
- Repromissio pro re promissa, Hebr. 9: 15.
- Repudium ex causa levi, adulterii occasio, Matth. 5: 32. Inter Christianos vix licet, nisi ex causa adulterii, ibid. Ob adulterium concessum ad Christianos coniuges tantum pertinet, ibid. De foeminis Christus nihil pronuntiavit, ibid. Permittitur maioris mali vitandi causa, ibid.
- Repudii lex, Ioh. 4: 18. Eius ius apud Iudaeos maritis concessum, non mulieribus, Matth. 5: 31. Eius atque divortii differentia, ibid.
- Repudia iudicis cognitionem non exigebant, ibid.
- Requies Dei quid, Hebr. 3: 11, 4: 1, 3.
- Res sensum habentes amant sui conservationem, Rom. 8: 20. Res principales corpora, quae earum figuram habent: umbrae vocantur, Hebr. 8: 5. Res Dei dicuntur iudicia, Ioh. 10: 35. Res eadem Veteris Testamenti ad plures significatus refertur, Hebr. 11: 11. Res adversae etiam bona sunt, si dextre sumantur, 1 Thess. 5: 23. Res soli haereditate acceptae apud Hebraeos erant inalienabiles, Rom. 4: 13, Hebr. 1: 4. Rerum agendarum iusta aestimatio, Matth. 26: 11; terrenarum inutile studium damnatur, Matth. 24: 38. Rebus non minus quam vocibus Prophetarum scimus, Matth. 1: 22. Rebus diversis saepe aptantur eadem verba Prophetarum, Matth. 24: 30. In Rebus alienis cur plus sapere soleamus quam in nostris negotiis, Luc. 1: 18.
- Resipiscenti ob priorem vitam insultare non oportet, Luc. 18: 11. Resipiscentes in veteris amicitiae ac familiaritatis ius admittere debemus, Luc. 17: 3.
- Resipiscentiae doctrinae summam per Iohannem commendatae plenior cognitio a Christo petenda, Luc. 1: 77.

Respondendi ratio in lingua

Latina, Matth. 5: 37. Res-

pondendo Christus interdum

quid reservat, Matth. 18: 3.

Respondentis partes in dis-

putationibus, Matth. 22: 30.

Responsonum ad Orthodoxos

liber unum auctorem non

habet, Matth. 28: 2.

Respublica et Ecclesia idem

erant apud Iudaeos, apud

Christianos non item, Luc.

6: 22. Reipublicae status

praesens qualicumque tole-

randus, Matth. 22: 16. Rem-

publicam ex imis sedibus

convellunt, qui ius et ae-

quum violant quovis titulo,

Matth. 27: 24.

Resurrectio de tota persona

intelligenda est, Ioh. 11: 25.

Est nativitas quaedam, Apoc.

1: 5. Praecipuum fidei ob-

iectum, Act. 24: 15. Spei

Christianorum scopus, 1

Thess. 4: 18. Expectata

minuere nobis debet luctum

ob mortuos, Luc. 7: 13.

Beata quibus contingat, 1

Cor. 15: 21. Prima, dicitur

evectio Martyrum in coelum,

Apoc. 20: 5. An cum dis-

criminine sexus futura sit,

Matth. 22: 30. Cibus et potus

in illa cessabunt, ibid. Re-

surrectionis doctrina quando

et a quibus primus apertus

proponi coepta dicatur,

Matth. 5: 20. Eius doctrina

apud Iudaeos, Matth. 16: 14,

22: 28. Resurrectionis cor-

porum argumentum ex ius-

titia Dei et aequitate rei,

ibid. 32. Nostrae causa erit

Spiritus Dei qui in nobis

est, 1 Petr. 3: 18. Eius

gaudia Paradisi gaudiis ma-

iora, Luc. 23: 43. Qualitas

et circumstantiae, 1 Cor.

15: 42. Eius status distin-

guitur Rabbini a statu Ede-

nis, Luc. 23: 43. Eius mys-

terium in Prophetis scrip-

tis latenter adumbratum,

Matth. 11: 23. Eius et vitae

aeternae gustum aliquem Iu-

daeae per Esdram acceperant,

Eph. 2: 12. Resurrectionem

generalem Christus mani-

festate promisit, Ioh. 11: 24.

Eam sperabant Apostoli, sed

qualis esset non satis intel-

ligeabant, Marc. 9: 10. Fu-

turam qui negant pro Chris-

tianis habendi non sunt, 1

Cor. 3: 15 Iam esse factam

docuerunt Hymenaeus et Phi-

letus, Matth. 24: 11. Iidem

cum Gnosticis eam allegorice

intelligebant, et quomodo,

1 Cor. 15: 1. De Resurrec-

tione Philosophorum senten-

tiae, 1 Cor. 1, Eph. 2: 12,

1 Thess. 4: 13.

Resurrectio Christi miracu-

lum maximum, Ioh. 2: 19.

Eius historia, licet apud 4

Euangelistas dissimiliter re-

ferri videatur, congruere

secum invicem ostenditur,

Matth. 28: 2. Testium eius

fides et integritas, ibid.,

Luc. 24: 48. Cur multis

egebat testibus, 1 Cor. 15: 5.

Cum accedente promissione

resurrectionem aliorum ho-

minum certam reddit, Col.

2: 12, 1 Petr. 1: 3, 3: 21.

Resurrectionis Domini an-

nuntiatio cur festinata fuit,

Matth. 28: 7. Eius imagines

in Veteri Testamento, Luc.

24: 46. Promissiones non

potuerunt intelligere Iudaeo-

rum Principes, nisi forte ex

indicio Iudae proditoris,

Matth. 27: 63. Resurrectio-

nem Domini difficulter cre-

di-

- diderunt Apostoli, *Macr.* 16: 11, *Ioh.* 20: 9. Resurrectione Christi evincunt Apostoli verum eius fuisse dogma, 1 *Cor.* 15: 14.
- Resuscitatio dicitur etiam secunda generatio, *Matth.* 19: 28. Specialiter ea quae est ad vitam aeternam, *Ioh.* 6: 39. Christi a mortuis tribuitur Deo Patri, nostra et Deo et Christo, 2 *Cor.* 4: 14. Resuscitationis generalis imago in Lazaro, *Ioh.* 11: 43. Resuscitationis a morte et liberationis a praesentissimis periculis comparatio, *Hebr.* 11: 19.
- Restitutio plena in altera vita, redditus demum corporibus, fiet, *Luc.* 16: 25. Restitutio mercedis, aequalis vel inaequalis, convenientia, *Matth.* 20: 14.
- Reverentia Dei in Scripturis timor dicitur, 1 *Petr.* 3: 15. Reverentia vetat esse curiosum, *Ioh.* 4: 27. Debetur Magistratibus, sed non quae reis se tuendi libertatem tollat, *Ioh.* 18: 22. Maxima debetur iis qui dura ferunt honestissimis de causis, *Phil.* 1, 9.
- Reverti verbum ad proferentem dicitur quod eventu optato caret, *Matth.* 10: 13.
- Revocandi vocis significatio, *Luc.* 14: 12.
- Reus audiendus antequam iudicetur, *Ioh.* 7: 51. Reo convenit vultu ac verbis prae se ferre fiduciam, *Act.* 24: 10. Reo cuiquam parcere viro bono non indignum est, *Matth.* 1: 19. Reum inimicis donat, qui eum ipsorum iudicio tradit, *Act.* 25: 11. Reorum est stare, *Act.* 25: 6.
- Reos foris secedere, moris est ubi de eorum negotio consultatur, *Act.* 5: 34.
- Rex est qui nihil metuit, Rex est qui cupit nihil, 1 *Petr.* 2: 9. Rex si privatam adit multum est, plus si in eius aedibus velit divertere, *Ioh.* 14: 23. Regis boni et Pastoris boni vicina sunt opera, *Ioh.* 10: 1. Regis boni solliciti non pro se sed pro suis in Christo specimen, *Ioh.* 17: 8. Regis interest, ut Legatus honoretur, *Ioh.* 17: 3. Eius iam regnantis est dare dona regia, *Ioh.* 7: 39. Regis nomen quibus tribuitur, *Act.* 6: 15, 1 *Tim.* 2: 2, 1 *Petr.* 2: 13, *Apoc.* 6: 15, 10: 11, 16: 12, 19: 18. Regi praeceptum ne se supra alios fastuosae efferat, 1 *Cor.* 4: 6. Regi Hebraeo quid in Legge Divina praescriptum, *Matth.* 20: 25. Regem quempiam dici in regionibus devictis non patiebantur populus Romanus vel Caesares, nisi suo permisso, *Act.* 17: 7. Regem eligebat olim populus, et Prophetae ungebant Dei nomine, *Act.* 6: 5. Regem eum agnoscere qui Rex est quantum intersit, *Matth.* 2: 1. Reges fuisse et Sacerdotes antiquis temporibus, *Hebr.* 7: 1. Reges bestiarum nominibus a Prophetis describuntur, *Luc.* 13: 32. Boni plenissime praestant, ut improbitate repressa, probi tutius vivant; Reges vero mali, aliquatenus tantum, *Rom.* 13: 3. Reges Romano imperio parentes qui, *Apoc.* 13: 1, 17: 12. Decem quibus Deus usurus ad dilacerandum imperium Romanum,

- Apoc. 13: 1. Reges cum donis adire quibus in more fuerit, Matth. 2: 11. Reges Prophetas, an Prophetas Reges procumbendo honorarint, Matth. 4: 9. Reges vocantur Regum successiones, Apoc. 17: 12. Reges et Sacerdotes qua ratione dicantur Christiani, 1 Petr. 2: 9, Apoc. 1: 6. Reges more gentium Deos appellare Hebraeis ob periculum vocis non erat mos, Act. 12: 22. Regum est iudicare, Ioh. 5: 22. Officium in tributis exigendis, Luc. 3: 13. Eorum splendidissimus vestitus pulchritudine liliorum superatur, Matth. 6: 29. Piorum in Ecclesiasticis auctoritas, ibid. 22. Iudaeorum Regum servilis adulatio erga Romanum imperium, Apoc. 13: 1. Regibus cum exercitu iter facientibus via complanari solet, Luc. 3: 5. Regibus in Oriente dabantur munera honoris habendi causa, Luc. 2: 24. Regibus qualibuscumque obtemperandum, Ioh. 9: 48.
- Rex noster Christus, Iac. 2: 8. Rex est Christus veritatem amantium, Ioh. 19: 9. Rex Israël, titulus Messiae, Ioh. 1: 49, 12: 13. Regis titulum a se abdicare cur noluerit Christus, Ioh. 18: 37. Rhetorum est polliceri se breves fore praesertim apud occupatos, Act. 24: 4. Iudicem laudando sibi benevolum reddere, ibid. Movere laudando, 2 Cor. 8: 7. Risu gaudium describitur, Luc. 6: 21.
- Ritus inutiles, Ioh. 15: 4. Iudaici cum abrogandi, Ioh. 4: 23. Iudaici facientes ad pietatem ac probitatem a Christo prope ad verbum translati ad sua dogmata, Matth. 18: 15. Rituum cavillatores Iudaei, Ioh. 5: 10. Rituum observationem animo non emendato ad salutem sufficere, dogma Iudaeorum, 1 Petr. 1: 18. Funeralium, praesertim humanorum corporum, origo unde, Matth. 9: 23. Rituum consonantium et regiminis certior forma quando et a quibus in Ecclesia constituta, Apoc. 21: 1. Ritibus operosis distenti praecepta Dei minus curare solent, Marc. 7: 8.
- Rituale ius Iudaeorum, vide Lex Ceremonialis.
- Rogare pro orare, Luc. 4: 36.
- Roma a robore cur dicta, Apoc. 12: 3. Romulo condita quadrata fuit, Apoc. 21: 16. Ipsa inter Deos erat, Apoc. 17: 5. Urbs aeterna fuit dicta, Apoc. 13: 1.
- Roma resurges, additum nummis Vespasiani, Apoc. 13: 3. Romae et Babylonis consensus mysticus, 1 Petr. 5: 13, Apoc. 17: 4. Romae imagines quali ornatu in templis fuerint, Apoc. 17: 4. Eius excidium per Totilam, Apoc. 16: 19. Scipio interitum eius ardente Carthagine sibi olim cum lachrymis imaginatus est, Apoc. 18: 2. Eius odium in Christianos, Apoc. 12: 15. Romae idololatria remansit in Senatu et plebe, etiam postquam Imperatores Christiani facti essent, Apoc. 17: 16. Romae quomodo initium Ecclesiae factum, Rom. praef. Ro-

- Roman esse mortalem, Apoc. 16: 17.
- Romana Ecclesia in disciplina circa lapsos caeteris mitior, Hebr. 6: 6; Synodus cur Concilii universalis vim in se contineret, Act. 15: 2.
- Romana nomina quo tempore apud Graecos frequentia, 1 Cor. 16: 17. Romanae civitatis ius validius erat iure Synedrii, Act. 25: 9.
- Romanum imperium per Lunam significatur, Matth. 24: 29. Varie agitatum, ibid. Temporibus Honorii dilaceratum, et a quibus, Apoc. 17: 16. Eius punitionem fuisse Christianorum liberationem, Apoc. 16: 5.
- Romanum civem virgis caedere vetitum per Leges Porcias et Sempronias, Act. 16: 37. Laedere, crimen erat, ibid. Vincere item, Act. 22: 29. Nolentem tradere iudicandum Provincialibus hominibus contra Leges Romanaserat, Act. 25: 11.
- Romani cur dicantur *ἄνομοι*, Act. 2: 23. An inter Barbaros numerandi, Rom. 1: 14. Damnaturo civem, sumebant pullam togam, 2 Cor. 12: 21. Divites fundos in Provinciis et maxime in Africa habebant, Act. 28: 7. Solebant honorare Maiorum memoriam in posteris, Luc. 3: 1. Intrarunt Hierosolyma ut finirent scelera intestina Iudaeorum, Matth. 24: 21, Act. 7: 57. Servabant Iudaeam non uno genere militum, Matth. 8: 8, Luc. 3: 14. Aequiores iudices Iudaeis, Ioh. 18: 23. Quamobrem et qua ratione a Deo puniti, Rom. 2: 9. Romani Magistratus disceptationibus Philosophorum aut Iudaeorum se non immiscebant, Act. 18: 15. Romanorum ingenia qualia fuerint, Rom. 6: 19. Adversus exteros inhumanitas, Matth. 5: 43; benevolentia in Iudaeos, Luc. 7: 5; vitia, Rom. 1: 29; iniustitia, ut orbis Domini fierent, ibid; luxuria, ibid; perfidia, ibid; mores personati, ibid; superbia intolerabilis, ibid; crudelitas in Provinciales et servos, ibid; strages et mala plurima, Apoc. 12: 12. Decretum ne quis Deus consecraretur nisi a Senatu probatus, Act. 16: 21. Romanorum Senatorum sententiae dictionis concludendae formula, Act. 15: 19. Romanorum triumphantium mos, Phil. 2: 6, Col. 2: 15. Romanorum Scriptorum error notatus ignorantia moris Iudaici, Matth. 9: 15. Romanis scribens Paulus cur Graece potius scripserit quam Latine, Rom. praef. Romanis mos non erat indicta causa homines advenas virgis caedere, Act. 16: 35. Mos erat quaestionem habere per flagra, Act. 22: 24. Qualis mos Deorum honori reservatus, Act. 10: 25. Romanis legibus ad Caesarem appellare quando et quo in casu liceret, Act. 25: 1. Romanis Praesidibus mos erat agere res magnas de consilii sententia, Act. 25: 12. Vide Praesides Romani. Romanos sine repudii exemplo diu vixisse, Matth. 5: 31.

Romphaea Thracum, hastae brevioris genus, usum gladii praebens, Luc. 2: 35.

Rubus ardens incombustus, cuius rei imago, Act. 7: 31.

Rufus Simonis Cyrenaei filius, Marc. 15, Rom. 16: 13. Eius mater natura, Pauli mater affectu, ibid.

Rupes de qua in deserto bibebant Iudaei cur vocetur spiritualis, I Cor. 10: 4. Quomodo dicatur secuta Israëlitas, ibid. Rupes seu petra Deus in Veteri Testamento, Christus in Novo, ibid. Rupis Israëlitarum et Christi comparatio, ibid.

Rursum pro alio loco, Hebr. 1: 5.

Rythmi Hebraeorum erant lege soluti, Luc. 1: 46.

S.

Sabbatum appellatur dies Saturni, Luc. 6: 1. Vocatur lex otii die septimo, Marc. 2: 27. Ab initio a Deo non fuit institutum cum otiandi necessitate, ibid. Quomodo ante Mosem observatum a Patribus, Act. 15: 21. Violari poterat ad imperium Prophetarum, Ioh. 5: 11, 9: 17. Secundum Iudaeos ob animae periculum violari poterat, Matth. 12: 11, Marc. 3: 4, Luc. 13: 15. Quae exceptio non omnibus probata, Matth. 24: 20. Sabbatum vere colere, est adire pios coetus et in meditanda lege occupari, ex veteri Iudaeorum instituto, Marc. 1: 21. Magnum sive primum, Luc. 6: 1. Secundoprimum, ibid. Sabbatum

esse in dominio hominis, regula inter Iudaeos nota, Matth. 12: 8. Non esse in templo, ibid. Sumi pro quovis religioso die, Matth. 9: 15.

Sabbati implementum sunt Christi tempora, Hebr. 11: 30. Instituti et reperti causa ac principium, Marc. 2: 27. Eius obligatio stricta cessavit ante excidium Hierosolymorum, ibid. Eius usus, honorare Patrem et Filium, Ioh. 5: 23. Eius vinculo Christus suos non ante resurrectionem suam exsolverat, Luc. 23: 36. Sabbati die non minus quam Dominicis diebus solebant Christiani convenire, Act. 15: 21. Qui mos diu in Oriente observatus, ibid. Sabbati die conciderunt moenia Ierichuntis, Hebr. 11: 30. Sabbati legem quomodo Christus non violaverit, Matth. 8: 3. Eius legem, quae est Lev. 23: 3, usus antiquissimus est interpretatus, Marc. 1: 21.

Sabbato licebat cibum sumere, Luc. 13: 14. Circumcidere pueros licebat et iugulare victimas, Ioh. 5: 8. Prohibebatur ferre onera, ibid. Quatenus medicinam facere licuerit, Luc. 14: 4. Ab hostibus circumventi Iudaei nonnulli, ne post Macchabaeorum quidem tempora, ausi se defendere, Matth. 12: 3. Iter facere quatenus vetitum Iudaeis, Matth. 24: 20. Sabbato cur non ieiunaverint Iudaei nec Christiani, Matth. 9: 15, Act. 15: 21. Uno tamen ante Pascha Sabbato Christiani ieiunare soliti, ibid.

- Sabbata**, vox sono plurali singularem habens significationem, Matth. 12: 1. Sabbatis singulis apud Iudaeos particula de Lege legebatur et Prophetis-, ab Esdrae temporibus, Act. 13: 15. Ita et in conventibus primorum Christianorum, Act. 15. 21. Synodus Laodicaena voluit Sabbatis Euangelia non minus legi quam veteres Scripturas, ibid.
- Sabbaticum otium** ad alienigenas non pertinere credebatur, Matth. 27: 62.
- Sabbatariorum ieiunia**, Matth. 9: 15.
- Sabino Canusino Episcopo** venenum non nocuit, Marc. 16: 18.
- Saccus** quid Hebraeis, quidque Latinis, eiusque et cinerum usus in luctu, Matth. 11: 21, Apoc. 11: 3.
- Sacerdos stante Lege** nemo esse poterat nisi Aaronides, Hebr. 7: 12. Sacerdos summus simul cum suffitu Deo preces offerebat pro mundi salute, Luc. 1: 13. Intrabat solus in adytum, Hebr. 7: 26. Die expiationis quater intrabat Sancta Sanctorum, Hebr. 9: 7. Ungebatur olim unguento odorato, 2 Cor. 2: 14. Poterat oblivisci praecepti alicuius, Hebr. 5: 2. Remittere peccata non poterat, Marc. 2: 7. Quo die eximie Christi personam gesserit, Hebr. 13: 11. Sacerdotum Aaronidarum et Christi diversa dignitas, Hebr. 8: 1, 9: 24. Sacerdos summus noster longe positus a contactu malorum hominum, Hebr. 7: 25. Summis atque aliis Sacerdotibus qui-
- nam respondeant in Ecclesia Christiana, Act. 1: 20. Sacerdotes facti sumus omnes per Christum, 1 Petr. 2: 5. Sacerdotis magni dignitas et praestantia, Hebr. 5: 1. Officium, Hebr. 2: 17. Diurnum ministerium, Hebr. 10: 11. Eius facilitas discernendi bona a malis, per quae significata, Hebr. 5: 14. Sacerdotem inebriari nefas, Luc. 1: 15.
- Sacerdotes summi Veteris** Federis sub Regum ac Synedruii potestate fuerunt, Rom. 13: 1. Sacerdotes ante Aaronis filios erant primogeniti familiarum, aut Reges, Hebr. 5: 1. Levitici Patre debebant esse Aaronide, matre Israëlitide, Hebr. 7: 3, 1 Petr. 2: 5. Extra festos dies templum per suos vigiles asservabant, Matth. 26: 45; quibus unus ex Sacerdotum numero praeerat, uti et die festo additis militibus Romanis, ibid. Munere suo in templo functuri cur abstinebant vino, 1 Tim. 2: 8. Sacerdotibus succedebant iuxta Legem, Hebr. 7: 8. Erant in summo Senatu Iudaeorum, Matth. 5: 22. Omnibus sapientiae partibus operam dabant, Matth. 8: 4. Sacerdotes magni alicubi dicti Elias et Ieremias, Matth. 14: 2. Sacerdotum functio veneranda est, 1 Thess. 5: 13. Eorum primarii cur voluerint adesse cum Christus caperetur, Matth. 26: 55. Eorum erat cognoscere de morbo scabiosorum, Luc. 17: 14. Extarum aris imponere et partes sibi retinere, 1 Cor. 9: 13.

Non

Non est, iura potestatis alicuius exercere, 1 Thesa. 5: 13. Eorum et iudicum idem Senatus apud Iudaeos, Matth. 5: 22. Eorum successio mansit perpetua post structum Templum, Luc. 1: 5, Ioh. 4: 22. Sacerdotum et Presbyterorum appellatio an diversa, 1 Tim. 3: 10. Sacerdotum lotiones quid denotent, Rom. 12: 2. Sacerdotibus non vetita matrimonia extra tribum, sed extra gentem; quod aliis de plebe Iudaeis licebat, Luc. 1: 5. Iis, cum adolebant, apparitiones maxime contingere solebant, Luc. 1: 13. Uasuras accipere non licebat, Luc. 6: 35. Sacerdotalia munia, Matth. 5: 22, Luc. 1: 5. Sacerdotalis Christianorum oblatio sunt preces, Hebr. 12: 16. In Sacerdotalis benedictionis locum quid successerit, 2 Thesa. 3: 20. Sacerdotalis ordo ex quibusnam personis componendus, 1 Tim. 3: 2. Sacerdotium ex Regno quare Christianis attributum, 2 Cor. 1: 21. Sacerdotium Christi cum iure iurando institutum, Hebr. 7: 3. Melchisedeci a Levitico longe diversum, ibid. Sacerdotii translatio in aliquem non Aaronidem praedictam in Psalmis, Hebr. 7: 12. Ad Sacerdotia foeminae apud plurimas gentes non admittebantur nisi univirae, 1 Tim. 3. Sacramentum non nisi a ieiunis sumendum esse cur institutum sit, 1 Petr. 2: 18. Sacramentum militare apud Imperatores Ecclesiae, Matth.

5: 34. Sacramenti verba vocat Tertullianus stipulationes in Baptismo, Matth. 28: 19. Sacramentorum ordo in Ecclesia primis temporibus, Rom. praef. Sacramentalis explicatio legis cuiusdam, Matth. 3: 10.

Sacra facere capite aperto apud Graecos mos fuit, 1 Cor. 11: 2. Inde ex Pauli praescripto ad Christianos translatus, ibid. Velato capite cur Aeneas in Italiam intulerit, ibid. Sacra scripta a prima aetate pueris legenda dare mos fuit, et etiamnum est Iudaeorum, 2 Tim. 3: 15. Sacra externa vetita erant Romae tempore Tiberii, Act. 10: 14.

Sacra Scriptura quomodo vocetur Hebraeis, pag. 2. Quomodo dicatur impleri, Matth. 1: 22.

Sacri et intestabiles quinam Romanis, Luc. 6: 22.

Sacrificantes epulabantur de carne victimarum, Matth. 26: 26.

Sacrificaturi albis induebantur, Matth. 28: 3. Diis adferre debebant puras manus, Matth. 27: 24. In veteri Lege prius se abluebant, 1 Ioh. 5: 6.

Sacrificium optimum quod Deo offertur est fides, Rom. 4: 3. Sacrificium Deo quod fuerit gratissimum, Eph. 5: 2. Eucharisticum apud Hebraeos quid, Matth. 26: 26. Sacrificii corporis Christi efficacia, Matth. 26: 26. Sacrificii gratiarum actionis peculiare, ibid. Pacifici varia nomina, ibid. Sacrificia Dei pro sacrificiis Deo apprime gratis, Ioh. 6: 28.

- Sacrificia spiritualia sunt preces, castitas corporis, opera misericordiae, 1 Petr. 2: 5. Expiatoria apud Iudaeos et Gentes magna pecunia constabant, Rom. 3: 23. In Templo pro Gentibus fiebant, si peterent, Luc. 6: 22. Sacrificiorum ritus quomodo instituti dicantur, Matth. 5: 17. Legalium implementum, Col. 3: 5. Diurnorum horae legitimae, Matth. 27: 45. In sacrificiis piaculibus anima pecudis offerebatur velut succedanea animae hominis, Matth. 26: 28. Sadducaeii quomodo Syris appellentur, Matth. 2: 23. Quamnam habeant originem, ibid. 16: 24. Quam spectabiles temporibus Apostolorum, Act. 5: 17. Cur resurrectionem non crederint, Matth. 5: 20, 1 Thess. 4: 13. Poenas honoresque apud inferos tollebant, Luc. 16: 23. Quomodo hypocritae dicti, Matth. 16: 3. An Epicureis aequandi, Matth. 22: 23. Non obligabantur institutis aliarum sectarum, Marc. 7: 3. Aspernabantur ritus Lege non praescriptos, Ioh. 4: 1. Rigidi admodum in poenis exigendis, Act. 4: 1. Herodiani fuisse videntur, Matth. 16: 6. Quomodo sub Herode maxime floruerint, ibid. Cur non tam acres persecutores Christi quam Pharisaei, Ioh. 7: 32. Nitebantur Romanorum potestate, ibid. Per illos eis aditus ad dignitates, Luc. 6: 22. Sadducaeorum dogmata, Matth. 22: 16, Act. 23: 8. Eorum et Pharisaeorum differentia, Matth. 22: 23. Eorum et Herodianorum opinio de potestatibus extraneis, ibid. Eorum pro negatione resurrectionis fundamentum, ibid. Eorum in Apostolos irae causa, Act. 4: 1, 5: 17. Sadducaeorum traduces quinam, 1 Cor. 1: 12. Sadducaeorum spes qualis, 1 Thess. 4: 13. Sadocus erat, Abiatare Pontifice Maximo, Pontifex a Maximosecundus, Marc. 2: 26. Sal pro sapientia, Matth. 5: 13. Sal gentium quid, ibid. Sal Dei legem significat, Marc. 9: 49. In Hebraeorum et Gentium sacrificiis cur usitatum, ibid. Sal et mensa sinceræ amicitiae symbolum, Marc. 14: 18. Sal si naturam salis retineat, bonum; si exuat, peius gleba et fimo, Luc. 14: 34. Salis vis, Matth. 5: 13. Sale conspersa sterilesunt, Luc. 14: 35. Sales carnibus adspersi solent ne facile corrumpantur, Marc. 9: 49. Salamine nomen urbis, Act. 13: 5. A Iudaeis eversa, ibid. Salem olim Hierusalem dicta, Hebr. 7: 1. Quot fuerint huius nominis urbes, ibid. Salim locus ubi Iohannes baptizavit, Ioh. 1: 28, 10: 40. Saliva unde, et cur translata ad Baptismi ritus fuerit, Marc. 7: 34. Sallustius in adulterio deprehensus, Rom. 1: 29. Sallustii historia censoriis sententiis plena, ibid. Salmone vicus Cretae, Act. 27: 7. Inde Salmonium promontorium, ibid. Salmonei dementia quomodo describatur, Matth. 17: 1.

- Salomé mater filiorum Zebedaei, eiusque et Christi colloquium ex relatione Aegyptiorum, Matth. 20: 20.
- Salomon dictus fuit etiam Iedidias, Matth. 23: 35. Anno ab exitu quadringentesimo octuagesimo templum condidit, Act. 13: 20. Typus Christi, Hebr. 1: 6.
- Saltatio non omnibus ubique turpis, Matth. 11: 17, Luc. 15: 25. Saltationes Hebraeorum incompositis numeris constant, Luc. 1: 46.
- Salvare dicuntur alii alios, quos ad fidem perducunt, 1 Cor. 7: 16. Salvare tribuitur in Sacris suo modo etiam hominibus, Iud. 23.
- Salvatoris titulus tribuitur et Deo Patri et Christo, 1 Tim. 1. Et quare, Tit. 1: 4, Iud. 25.
- Salus unde pendeat, 1 Cor. 7: 19; hominis non est in ipsius arbitrio sed Dei, Rom. 9: 16. Aeterna non obtinetur nisi per fidem et dilectionem efficacem, Iac. 2: 14.
- Aeterna alterius, commodis nostris multum praeponderat, 1 Cor. 8: 13, 10: 33, Phil. 1: 4.
- Salus pro Salvatore, Luc. 2: 30; pro gratiis ob salutem acceptis, Apoc. 7: 10.
- Salutis vocabulo quid contineatur, Marc. 16: 16. Salutis initium, cognitio peccati, Ioh. 9: 41. Salutis aeternae via quaenam a Deo constituta, Gal. 5: 2. Salutis viam quomodo Deus nobis praeparaverit, Eph. 2: 11. Eius consequendae scripta praecepta necessaria debentur ipsi Christo, Matth. 28: 20. Eius operatio adscribitur Deo ut causae principi, et hominibus ut quorum etiam aliqua ad hoc opera requiratur, Phil. 2: 12. Salutem omnium Christus unice desiderat, Ioh. 12: 43; etiam eorum qui non servantur, Ioh. 5: 34. Nulli ad illam via est praeclosa aeterna Dei constitutione nullam habente causam, Rom. 9: 13. Ad nostram an sufficiat quod Christus pro nobis sanctus fuerit, Hebr. 12: 14. Salute digni scripti dicuntur in libro vitae, Apoc. 13: 8. Salute mundus impertit alios sono vocis tantum, at Christus ex animo et efficaciter, Ioh. 14: 27.
- Salutaris vis omnis Deo debetur, Ioh. 3: 14.
- Salutandi mos Paulo familiaris, 2 Thess. 1: 2.
- Salutationes apud Orientis populos operosae, Luc. 10: 4.
- Samaël, Diaboli nomen, Matth. 25: 33. Ipse Hebraeis dicitur habere imperium mortis, Hebr. 2: 14.
- Samanaei sapientum nomen apud Indos, Luc. 9: 61. Quid eis proprium, ibid.
- Samaria quaenam pars Terrae Sanctae fuerit, Ioh. 4: 4. Nomen ab urbe olim regni capite accepit, ibid., Act. 8: 5. Receptaculum Iudaeorum delinquentium, Luc. 17: 18. Transitus petentium Hierosolymam ex Galilaea, ibid., Ioh. 4: 4. Samaria imago pravitatis et poenae Hierosolymae, Luc. 23: 30. Quomodo per Hierosolymam iustificata, Rom. praef.
- Samaritae nomen pro summo probro Christo impositum a Iudaeis, Luc. 10: 33. Samaritae Chutaci cur a Iudae-

- daeis appellati, Luc. 17: 18. A Iudaeis facile distinguebantur lingua, et forsansan vestibus, Ioh. 4: 9. Modo cognatos Iudaeorum se profitebantur, modo negabant, Luc. 17: 18, Ioh. 4: 12. Peiore loco a Iudaeis habiti quam Gentiles, Luc. 6: 22, 10: 33. Humanius egerunt cum Iudaeis quam vicissim Iudaei cum illis, Luc. 9: 53. Sibi invicem obvii quid proclamare soliti, Matth. 5: 2. Lege Mosis tenebantur, Ioh. 4: 18. Negabant veritatem religionis esse penes Iudaeos, Ioh. 8: 48. Bellum gesserunt cum Iudaeis Procuratore Cumanus, Matth. 24: 7. Samaritarum descriptio, Matth. 10: 5. Eorum cum Iudaeis controversia, Luc. 9: 53. Eorum beneficia recusabant Iudaei, Ioh. 4: 9. Eorum docilitas praesagium vocationis Gentium, ibid. Eorum inhumanitas erga Christum errori, non malitiae adscribenda, Luc. 9: 56. Samaritas adire nulla lege vetabatur Christus, Ioh. 4: 40. Samaritis Ecclesiae figura, ibid.
- Samballatae gener relegatus a Nehemia, Luc. 6: 22.
- Sameas et Hillel sectarum auctores inter Iudaeos, Matth. 7: 29. Sapientes habiti, Matth. 9: 25. Sameas Synedrio exitium vaticinatus est quod Herodem accusatum non condemnasset, Matth. 27: 15. Sameae soli peperit Herodes, Matth. 5: 22.
- Sampson an in legem peccasse censendus sit, Hebr. 11: 32.
- Samothracia insula non longe a Troade, Act. 16: 11. Samuel imago Christi, Luc. 2: 52, Ioh. 14: 30. Ob iustitiam celebris, Hebr. 11: 33. Quamdiu munere Prophetico functus, Act. 13. Quando mortuus credatur Hebraeis, ibid. Mosi comparatus, ibid. Paulo comparatus, Act. 20: 33. A Pythonissa evocatus malus fuit Spiritus, Luc. 24: 37. Post mortem evocatus dicitur apud Hebraeos traxisse Mosem in patrocinium, Ioh. 5: 45.
- Samus quonotplex et ubi sita, Act. 20: 15.
- Sanari pro mundari a peccatis, Ioh. 3: 5. Sanandi ratio quae homines modestissimos faciat, et Deo gloriosa sit, Rom. 3: 27.
- Sanatio morborum ob peccata inflictorum signum visibile remissionis eorundem, Ioh. 20: 23. Sanationum donum communiter ferme concessum iis qui regimen Ecclesiae acceperant, Marc. 16: 18.
- Sanctificare pro offerre, Ioh. 17: 19. Sanctificamur per oblationem Christi ut voluntatem Dei impleamus, Hebr. 10: 10.
- Sanctificatio sequitur iustitiam, Rom. praef. Sanctificatio pro iure intrandi in Sanctuarium coeleste, 1 Petr. 1: 2.
- Sanctificatorum semen etiam sanctum est, et cur, 1 Cor. 7: 14. Sanctificatis per Christi sanguinem nihil ex parte Dei deerit, Hebr. 10: 14.
- Sancta violari non debent, 1 Cor. 3: 17. Sancta quae sunt Deo, sunt separata, Hebr. 9: 13. Sancta Sanctorum

rum Templi cur ita vocata, Hebr. 9: 2. Sanctum Sanctorum summi coeli esse symbolum, apud omnes Iudaeos confessum, Matth. 27: 51. Sanctio a sanguine dicitur, Matth. 26: 28. In federibus erat effusio sanguinis victimalis, et cur, ibid. In legibus dicebatur ea pars quae vitam hominis legi obligabat, ibid. Sanctio legis, qua maledictus qui non fecerit omnia verba legis, evanuit, Hebr. 7: 12. Sanctuarium Templi factum erat ad similitudinem coelestis, Hebr. 9: 24. Sanctuarium ingressuros humore quodam fuisse adpersos, 1 Petr. 1: 2. Sanctuarii forma temporibus Mosis, Hebr. 11: 2. Sanctum dicitur omne quod inviolabile, Apoc. 20: 6. In Lege dicitur quidquid Deo est oblatum, Rom. 12: 1. Sanctus Deus dicitur, Ioh. 17: 11, 1 Petr. 1: 15. Sanctus Sanctorum, Danieli Messias, Marc. 1: 24. Sancti Christo moriente resurgentes, tantum credentibus apparuerunt, non omnibus, Matth. 27: 53. Sancti vocantur Christiani omnes, Phil. 1: 5, Apoc. 11: 18. Sancti viri cur infirmiores se faciant, 2 Cor. 12: 9. Sanctiores nos faciunt dona Spiritus, Hebr. 12: 10. Sandalium, species calceamenti quo Christus et Apostoli utebantur, Ioh. 1: 27. Iudaeis communis, Marc. 6: 9. Sanguis Christi eius mortem violentam significat, Ioh. 6: 53. Indicat communicationem mortis et immortalitatis

cum Domino, Matth. 26: 28. Universo hominum generi poenitentiae gratiam obtulit, Act. 5: 31. Liberat nos ab eo qui mortis habet imperium, Hebr. 11: 28, 1 Petr. 1: 19. Purgare dicitur a peccatis, Hebr. 9: 14, 10: 19. Sanguis vitam significat, Matth. 26: 28. Vino comparatur, Apoc. 14: 19. Significat apud Hebraeos caedem, et ipsam caedis aliorumque criminum poenam, Matth. 23: 35, Act. 5: 28. Apud Gentes omnes ipsam mortem, Hebr. 9: 11. Sanguis pro animo expiationem facit, Matth. 26: 28. Sanguinis victimalis effusio continebat comminationem similis excidii adversus eum qui federi non stetisset, Matth. 26: 28. Sanguinis abstinencia, non admodum superstitiosa, est facilis et causae admodum honestae, Act. 15: 20. Sanguinis Abelis et sanguinis Christi comparatio, Hebr. 12: 23. Sanguinem postibus adpersum non respexisse Deum, sed Israëliitarum fidem, Hebr. 11: 4. Sanguine suo sancivit Christus fidei pactum, Luc. 22: 20, Hebr. 3: 1. Quando dicitur nos lavisse, Apoc. 1: 5. Sanguine abstinebant Christiani etiam cum vitae periculo, ibid. Sanguine pasci dicitur qui se vindicat, ibid. Eo vescentibus Veteres imposuerunt poenas canonicas, ibid. Sanguine signata deleri non posse dicitur Hebraei, Luc. 22: 20. Sanitas in fide est sinceritas, Tit. 2: 2. Sanitas animae quid sit, Matth. 26: 41. Sa-

- nitatis initium est morbum fateri, Luc. 7: 35.
- Sanum dicitur primario de homine, analogice de rebus quae ad sanitatem conferant, Tit. 1: 13.
- Sapere ad sobrietatem res ardua, Luc. 24: 26. Sapere cur soleamus plus in alienis quam in nostris negotiis, Luc. 1: 18.
- Sapientis nomen quibus per excellentiam tributum fuerit, Rom. 1: 22. Sapienti dictum sat est, 1 Ioh. 2: 20. Sapientes in terra, quod luminaria in coelo, Phil. 2: 15. Sapientes secundum carnem quinam appellati, 1 Cor. 1: 26. Sapientes dicta quaedam sua saepius iterabant, Luc. 11: 33.
- Sapientia docetur praeceptis et exemplis, Ioh. 6: 53. Saepe etiam sub palliolo sordido est, Iac. 2: 2. Theauris comparari solet, Col. 2: 3. Quem locum in genealogiis Iudaeorum teneret, 1 Tim. 1: 4. Sapientia pro sapienti Dei consilio, Luc. 7: 35. Sapientia Divina menti humanae Christi suos impressit effectus pro temporum ratione, Marc. 13: 32. Eius fuit invenire rationes sanandi genus humanum, prudentiae vero eas dirigere, Eph. 1: 8. Sapientia vera est Dei cognitio, Rom. 10 19. Huius mundi cur Deo non magis placeat quam summa stultitia, 1 Cor. 3: 19. Salomonis in quibus constiterit, Matth. 12: 42. Sapientiae praecepta non imprudenter esse impertienda, Matth. 7: 6. Sapientiam qualem Spiritus Sanctus credentium animis imprimat, Eph. 1: 17. Ad sapientiam multi pervenissent, nisi pervenisse se putassent, Rom. 10: 3.
- Sapphirus quid mystice significet, Apoc. 21: 19. Sapphirum cur gestarent Aegyptiorum Sacerdotes, ibid.
- Sappho nobilissima poësi et ingenio, Rom. 1: 26.
- Sara quomodo vocetur Sanchuniathon, Matth. 5: 31. Abimelechi cupiditati non cessit, 1 Petr. 3: 6. Regina dicta quod multi ab ea Reges essent prodituri, ibid. Eius obedientia et comitas, ibid. Eius uterus cuius rei imaginem gerat, Rom. 4: 19. Saram allegorice Philo interpretatur virtutem, Gal. 4: 22.
- Saraceni in orbem tonderi soliti, Luc. 3: 14.
- Sardes Croesi regia, Apoc. 3: 1. Sardanorum Ecclesia quomodo a Spiritu Sancto admonita in Apocalypsi, 1 Cor. praef. .
- Sardio quid mystice denotetur, Apoc. 4: 3, 21: 20.
- Sardonyx quid mystice significet, ibid.
- Sarepta Sidoniae urbs, Luc. 4: 26.
- Sarona nomen proprium urbis, unde dictum, Act. 9: 35.
- Sata bene interdum irrigari utile est, Act. 18: 23.
- Satan dicitur Serpens Hebraeis et Graecis, Rom. 16: 20. Cur, ibid., 2 Cor. 11: 3. Pro adversario sumitur, Matth. 16: 23. Satanus excitat vitiorum scintillas, 1 Cor. 7: 5. Hominem a Deo abducere conatur, 2 Cor. 2: 11. Potestatem interdum accipit ad tentandos pios, sed plerumque

- que eam obtinet in profanos qui piis accenseri volunt, 1 Cor. 5: 3, 2 Cor. 12: 7. Quando dicatur implere et intrare hominem, Luc. 22: 3, Ioh. 13: 27. Quando dicatur in carcerem profundum includi, Apoc. 9: 1. Satanae et malorum Spirituum synonyma, Eph. 6: 12. Eius imperium etiam ordine constat, ibid. Eius ministri sunt, qui sui commodi causa foveant peccata, 2 Cor. 11: 15. Vires exterminantur, si crebrius conveniant fideles, Hebr. 10: 25. Satanae tradere quid sit, 1 Cor. 5: 3. Sationis laborem solatur spes, Ioh. 4: 35.
- Satis dare et satis accipere quid significant in iure, Marc. 15: 15, 17: 9. Satisfacere quid auctoribus Latinis saepe, Matth. 5: 24, Marc. 15: 15.
- Sator in prima Christi parabola Doctorem verbi significat, in secunda Christum ipsum, Marc. 4: 14, 26. Satori fructus omni iure debentur, Luc. 17: 7. Satorem vocare Deum solent Hebraei, 1 Petr. 1: 23.
- Satrapae nomen unde, Matth. 18: 10.
- Saturnus Phoenicibus quis dicitur, Matth. 5: 31. Gentilibus dicitur Deus quem putabant a Iudaeis coli, Matth. 24: 39. Saturni stella quid dicatur Syris et Arabibus, Act. 7: 43. Ammonitis dicta Moloch de nomine Regis ipsorum, ibid.
- Saul quantum terrorem Davidi inusserit, Act. 2: 26. Eius aulici ei in rebus improbis adulabantur, Eph. 6: 6. Sauli Regis et Sauli seu Pauli Apostoli comparatio, Act. 9: 6, 13: 21, 2 Cor. 3: 6. Sauli seu Pauli imago qualis fuerit ante conversionem, Act. 9: 8.
- Saxosa loca solent esse multa circa insulas, Act. 27: 29. Scabellum pedum Pharisaeorum dicitur plebs rudis, Matth. 23: 6. Scabellorum et scamnorum differentia, Matth. 5: 35.
- Scabie turpi laborantes apud Iudaeos arcentur hominum commercio, Luc. 6: 22. Non intrabant oppida, Luc. 18: 12. Procul ab stare iuebantur, et proclamare immundum, immundum, ibid.
- Scandali vox non factis tantum sed et hominibus tribuitur, Matth. 13: 41. Et qualibus, ibid.
- Scantina lex quid vetuerit, Rom. 1: 28.
- Scelus primum pro encoenio ducendum non est, Hebr. 9: 18. Scelera manent scelera, quocumque nomine commendentur, Matth. 13: 41. Scelera in scelera ducere solent, Matth. 28: 13, Luc. 3: 20. Scelera quaenam a multis putentur solertis ingenii commenta, Rom. 7: 7.
- Sceleratissimorum numero non contineri, in magna laude ponendum non esse, Luc. 18: 11.
- Scenopogiae festum Iudaeis ad memoriam militaris habitationis in deserto, Ioh. 6: 2. Eius Sabbatum nuncupatur Primorum tertium, Luc. 6: 1. Vide Tabernaculorum festum.
- Scepticorum dogma, 1 Tim. 6: 4.

- Sceptrum regni Messiae quid dicatur, Matth. 17: 28.
- Sceva nomen proprium unde dicatur, Act. 19: 14.
- Schisma plerumque in haeresim eructat, 1 Cor. 11: 19.
- Schismatis vexillum saepe fit res instituta ad concorporandos fideles, ibid.
- Schismatum in Ecclesia causae, Matth. 24: 29.
- Scholarum et sectarum diversitas apud Iudaeos, Matth. 18: 17.
- Scientia fidei perfectio, Matth. 28: 20. Scientia inflat, 1 Cor. 8: 1. Vera est quae ad salutem aeternam proficit, 1 Tim. 6: 20. Scientiae modus auget culpam vel minuit, Luc. 12: 47. Scientiae et ignorantiae rerum Divinarum causae, Matth. 11: 25.
- Scire leges, quid apud Iuris consultos, Matth. 12: 3. Scire ut oportet, est scientia recte uti ad suam et aliorum salutem, 1 Cor. 8.
- Scissura pepli aut velaminis miraculo apud Romanos et alias gentes indicabat atrocitatem sceleris in Christum commissi, Matth. 27: 51.
- Scita unde dicta, Act. 2: 39.
- Scorpio damnum significat et morbum, Apoc. 9: 3. Scorpii dicuntur homines barbari et aegris moribus, ibid.
- Scorta a Iudaeorum Republica abfuisse, Matth. 5: 27. Non in urbibus sed in agris prostitisse, ibid.
- Scortatio cum naturali honestate pugnat, Matth. 5: 47, 48. In quo alia crimina superet, 1 Cor. 6: 18. Ab illa facile venitur ad adulteria, Apoc. 2: 21.
- Scortatores pro idololatriis, Ioh. 8: 41.
- Scorti pretium Hebraei offerre non debebant, Act. 19: 19.
- Scortandi interdictum a Iudaeis non ponitur inter praecpta Adamo et Noae data, Matth. 5: 27, Act. 15: 20.
- Scribarum officium, Matth. 2: 4. In militia Iudaica, Matth. 26: 45. Scribae civitatis officium apud Romanos mercenarium, apud Graecos honorificum, Act. 22: 35.
- Scriptores sua verba aliorum directis orationibus permiscere solent, Luc. 2: 12. Scriptores sacri se accommodant modo minoribus, modo provectoribus, Hebr. 6: 1.
- Scriptum pro Lege saepe dicunt Rhetores, Rom. 7: 6.
- Scriptum, in Lege veteri praecipuum est, in Euangelio vocalis institutio, 1 Cor. 3: 3.
- Scriptura solet de Deo, uti de homine loqui, Eph. 1: 4.
- Saepe res principales et rerum principalium praesagia paribus insignit nominibus, Apoc. 21: 1. Divinitus inspirata quanam sit et habeatur, 2 Tim. 3: 16. Impleri dicitur, quoties quid accidit quale ibi dictum est, Ioh. 17: 12. Non adeo ubique est perspicua ut ab omnibus recte exponi aut intelligi possit, Act. 8: 31.
- Scripturae et inprimis Moesaeicae natura, Matth. 22: 29. Eius locorum librum et caput nominare non solebant Iudaei, Hebr. 4: 4. Eius testimoniis veteres Scriptores saepe utuntur sententia tantum ex memoria reddita, Luc. 12: 50. Scripturam Sacram praeter sensum historicum occultari alium eminentiorum,

- rem, confessum est inter Iudaeos, Gal. 4: 24. Scripturae attento animo expendendae, Ioh. 5: 39.
- Scurrarum descriptio, Act. 17: 5.
- Scutum Davidis verum est fidei in Christum, Eph. 6: 16.
- Scythae barbarissimi et semiferi homines, Col. 3: 11.
- Sebaste urbs Samariae qualis, Act. 8: 5.
- Secretarium qualis locus iudicii, Matth. 27: 19.
- Secta vox est media, 1 Cor. 11: 19. Sectarum principes quid facere soleant ut eas faciant immortales, ibid. Nominis honesti praetextu honori suo et commodis velificabantur, 1 Cor. 3: 4. Sectarum studia cur operibus carnis adnumerentur, Ioh. 3: 26.
- Sectatores alicuius eo quem sectantur non melioris esse conditionis, Luc. 6: 40.
- Seculum tempus longius tantum denotat, Secula aeternitatem, Luc. 1: 33. Seculum futurum quid Hebraeis, Matth. 13: 39, 19: 28, Hebr. 2: 5. Secula corruptissima non defutura post Christum qualia ante exstiterunt, Luc. 18: 8. Seculi melioris descriptio, 1 Cor. 13: 8. Seculi sive Mundi huius Deus quis, 2 Cor. 4: 4. Seculo renunciare, quid significabat in veteri Ecclesia, Matth. 28: 19.
- Secundae nuptiae, vide Nuptiae secundae vel Matrimonium. Secundo-decimae dicebantur decimae quas Levitae Sacerdotibus pendebant, Luc. 6: 1.
- Securis, supplicium frequen-
- tissimum apud Romanos, Apoc. 20: 4.
- Securos in terris esse nobis non licet, Hebr. 6: 6.
- Securitas cuius sit causa, et cuius effectus, Matth. 13: 21.
- Sedecias quomodo deceptus ab Ezechiele, Hebr. 6: 18.
- Sedere positio est durabilis, Col. 1: 23. Sedere solebant qui longum sermonem inciperent, Ioh. 8: 2. Sedendi mos in conviviis antiquior accubitu in lectis, Matth. 26: 20. Sedendi ordo in Templo, Luc. 2: 46; in Ecclesia, Iac. 2: 3. Sedentis et stantis in cathedra quae-nam differentia, Matth. 23: 2.
- Sedis Dei figura apud Hebraeos, Apoc. 16: 17. Sedibus incertis vivimus et sedem quietam exspectamus, Hebr. 3: 13.
- Seditionem comitari solet clamor, Act. 7: 57. Seditiosi olim habitati qui novam religionem introduxerant, Apoc. 1: 9.
- Semen Dei est verbum Evangelii, 1 Ioh. 3: 9. Semen frugis Euangelicae quid, Ioh. 4: 38. Semen numerosum ex gentibus Christo post mortem demum promissum, Matth. 15: 24. Semen mulieris pro Christianae Ecclesiae membrum, Apoc. 12: 17. Semen serendae proli datum, non extra coniugium alio proiciendum, Matth. 5: 27. Seminis vox in significatione multitudinis, Apoc. 12: 17. Semini comparatur verbum doctrinae, 1 Petr. 1: 23. Semina non nisi corrupta revirescunt, 1 Cor. 15: 37. Sementem ut feceris, ita et

- metes, Matth. 25: 24, Gal. 6: 7, Iac. 3: 18.
- Semicinctium vel Semicinctum quid, Act. 19: 12.
- Senatores olim Patres appellabantur, Act. 7: 2. Senatores Romanos multos ad Honorii tempora fuisse idololatrias, Apoc. 16: 19. Multos a Gotthis interfectos, ibid.
- Senatores apud Iudaeos debebant esse bene noti, 1 Tim. 3: 7. Appellabantur Dii, Act. 12: 22. Mandatum a Deo acceperant indicandi populum, Ioh. 10: 35. Eorum festinatio in damnando Iesu, Ioh. 18: 28.
- Senatorii ordinis viri censui praeficiebantur, Luc. 2: 2.
- Senatus dictus Romanis a Senibus, Matth. 5: 22.
- Senatus tam publicus Iudaeorum quam urbis Hierosolymorum a Romanis ius habebat verberandi, Philem. 15. Imo et morte puniendi, si quando Romani id permitterent, ibid. Quando id ius minui coeperit, Matth. 5: 22. Quando interierit, ibid. Senatus suos habebant Iudaei extra Palaestinam ad exemplum Synedrii, ibid. Senatus apud Iudaeos magni membra, Matth. 5: 22, 44, 45. Eius Princeps Synedrium convocabat, Matth. 26: 57.
- Senecae avaritia et divitiae, Rom. 1: 29.
- Senes distincti a iunioribus sedebant in Templo, Luc. 2: 46. Senes appellatio Senatorum apud Iudaeos, Matth. 5: 22. Senes vocabantur Episcoporum primi in Africa, Phil. 1: 1.
- Seniores sunt veteres, Hebr. 11: 2. Seniores in Ecclesia cur duplici honore digni sint, 1 Tim. 5: 17.
- Sennacheribus ingentem vastitatem intulit Iudaeae, Rom. 9: 28, 11: 8.
- Sensibilitas, vide Affectus.
- Sensus omnes videndi vocabulo exprimere solent Hebraei, Ioh. 20: 29, Act. 2: 33, Rom. 1: 20, 7: 21, 1 Tim. 3: 16, Apoc. 1: 7, 11: 12.
- Sensus et vita solius Dei munera, Ioh. 10: 21. Sensus internorum et externorum vocabula solent inter se commutari, Act. 7: 32.
- Sensuum impedimenta veluti vincula quaedam sunt, Marc. 7: 34. Sensibus auditus et visus homines ad cognitionem deveniunt, Ioh. 3: 32.
- Sensus Legis praefendus lectioni, Matth. 8: 31, 12: 3, 22: 29. Sensus Propheticus verborum Christi, Matth. 13: 12. Sensus Prophetiarum de Christo mysticus non revelatus fuit ante Christi tempora, Matth. 1: 22. Sententia quaevis Latinis dicitur Proverbium, Matth. 13: 3.
- Sententiam memoria dignam terrae inscribere moris fuisse videtur Hebraeis, Ioh. 8: 6.
- Ex sententia, vocum latitudo aliquando restringenda, Marc. 4: 34. Sententiae exquirendae non sunt, ubi Deum loqui constat, 1 Cor. 14: 32.
- Sententiae quaedam ut aliis ita Christo adeo familiares fuerunt, ut saepe eas repeteret, Marc. 9: 41, Ioh. 6: 48.
- Sententiis bonis, quae in ore populi et Sapientum erant, Christus et Apostoli amant uti, 2 Thess. 3: 10.
- Separatio, poena Ecclesiae Iudaicae etiam stante Templo

- plo Salomonis, Luc. 6: 22. Separatio a coetu Gallis Druidibus nota poena, ibid. Separationis in Ecclesia Iudaea et Christiana observatae modi et species diversae, Luc. 6: 22.
- Sepeliebantur apud Hebraeos omnes in operimento ex lino non magni pretii, Matth. 27: 59. Sepeliebantur mortui apud Iudaeos in locis suburbanis, Matth. 27: 53, Luc. 7: 12, Ioh. 11: 28. Vide quoque Sepultura.
- Septenarius numerus Hebraeis rerum summam denotat, Apoc. 1: 10. Septenarium numerum amant res Dei maxime insignes, Apoc. 15: 1.
- Septentrionis mos in reverentiae signum capita nudare, 1 Cor. 11: 2.
- Septem montes sive septicollis urbs significant Romanam idololatriam vel urbem Romam, Apoc. 13: 1.
- Septuagesimus numerus Hebraeis venerabilis, Luc. 10: 1.
- Septuaginta Interpretes quaedam interdum addidisse de suo, Matth. 12: 18.
- Septuaginta Iudicum seu Synedrii descriptio, Matth. 5: 22.
- Sepulchrum Christi quomodo intelligendum duplicem speluncam habuisse, Matth. 28: 1.
- Sepulchri aspectu solebat excitari maior plangens lugentium, Ioh. 10: 31. Sepulchro aperto comparantur Chaldaeorum pharaetae, Rom. 3: 13. Sepulchra eorum libenter extruimus quos nolumus superstitios, Matth. 23: 29. Sepulchrorum Iudaeorum descriptio, Matth. 28: 1.
- Sepultura crematione anti-
- quior, Matth. 9: 23. Facinorosis non negabatur nisi Maiestatis damnatis ex iure Romano, Matth. 27: 58. Sepulturae solemnitas et locus apud Iudaeos, Matth. 27: 59. Eius sumptus pares divitum et pauperum, Luc. 2: 23. Sepultura arcere mortuorum corpora Scythicae immanitatis, Apoc. 11: 9.
- Serere et metere proverbialiter quid significant, 1 Cor. 9: 11, Gal. 6: 7. Seri verbum de formatione animi usurpari solet apud Hebraeos, Ioh. 3: 3.
- Sericum unde dictum, Apoc. 18: 12. Sericorum caritas vivente Christo, Matth. 11: 8.
- Sermo a serendo dictus semini comparatur, Matth. 13: 19. Sermo Christi sufficit ad docendam missionem suam, Ioh. 15: 27. Pabulum ad vitam aeternam, Ioh. 6: 51. Pie receptus purificat, Ioh. 13: 10, 15: 3. Sermonem Patris Christus vocat quem ipse annuntiavit, Ioh. 17: 6. Sermones Christi nascuntur frequenter ex re gesta, Ioh. 9: 39, 10: 1. Sermo Dei in intima et minima penetrat, Hebr. 4: 12. Ideo Levitico cultro comparatur, ibid. Totum vult hominem, ibid. Sermo omnis Divinus suos habet aemulos, Luc. 16: 31. Sermonis ambiguitas veritatem negotii pervertere non debet, Luc. 24: 28. Sermonis commercium non habemus cum iis qui destituuntur rationis usu, ibid. Iuxta sermonis eventum Deus iudicat, Hebr. 4: 12. Sermonem Divinum recte dispensare magni laboris, Luc.

- 12: 14. Sermonem absolvere propterant formula, 2 Cor. 13: 11. Sermones in accubitu etiam post coenam nonnihil produci solebant, Ioh. 14: 31. Sermones qui coram omnibus habentur captui partis maioris accommodantur, 1. Cor. 3: 1.
- Serpens paradisi Diabolus, Matth. 3: 7. Serpentis aenei et Christi comparatio, Ioh. 3: 14. Serpentes quidam infantes devorare solent, Apoc. 12: 4. Serpentum vis in capite esse solet, Apoc. 12: 4. Serpentibus proprium dicitur esse acutum tueri, Matth. 10: 16.
- Servire vox est mediae significationis, Rom. 6: 6.
- Servitus corporis virtutem animi non impedit, Matth. 22: 16, Eph. 6: 5. Servitus non morte semper redimenda, Matth. 22: 16. Servitutis allegoria, Ioh. 8: 33. Servitutis malum, Matth. 5: 41. In servitatem se vendere licebat iure Hebraeo, Rom. 7: 14.
- Servus Dei Mosis cognomen, Hebr. 3: 5, Apoc. 15: 3. Servus a servando dictus, Luc. 5: 10. Et si talis, homo tamen est, Luc. 7: 2. Herilis imperii non censor est sed minister, Ioh. 15: 15. Filio cohaeres scriptus apud Hermam in fabula, quia liberaliter servierat, Luc. 17: 7. Apud Iudaeos communiter aestimabatur quinquaginta siclis, Matth. 26: 15. Servo quando deberi beneficium possit, Luc. 17: 9. Servum vendentes quid promittere solebant, Philem. 2. Servi pro Regum subditis, Matth. 28: 23. Servi Domini seu Dei dicebantur in Veteri Testamento, qui erant in magnis muneribus, Rom. 1: 1. Servi Iesu Christi dicuntur fideles omnes, Iac. 1: 1. Servi Dei sunt omnes Christiani, sed eximie Apostoli, Tit. 1: 1. Servi Dei Magistratibus obtemperant, 1 Petr. 2: 6. Servi sunt duobus modis, Ioh. 8: 33, Rom. 7: 14. Humiles amici, Eph. 6: 7. Cur plerumque noxis abstineant, Rom. 8: 15. Servi creditorum fiebant Hebraei obaerati, cum uxoribus et prole, Matth. 18: 25. Nihil proprium possident, Phil. 2: 7. Dominis natura debere possunt, Philem. 19. Olim si quid deliquissent peccatorem sibi parare solebant, ibid. Corruptuntur longa Dominorum distantia, Matth. 24: 46. Servi Hebraei septennio exacto heris suis volentes quomodo se mancipabant, Hebr. 10: 5. Servi non poterant fieri Episcopi aut Presbyteri nolente Domino, 1 Cor. 7: 21. Servorum erat post Dominos coenare, Luc. 17: 8. Eorum est metuere, Hebr. 2: 15. Servis cur leges civiles olim nihil praecipiebant, 1 Tim. 6: 2. Cur eis quod aequum et iustum a Dominis praestandum, Col. 4: 1. Servos punire Dominorum est, non conservorum, Rom. 12: 19. Eos signare in fronte mos erat Dominorum in Oriente, Apoc. 7: 3. Filiorum servos ornare solent boni Patres in honorem filiorum, Rom. 8: 21. Domini in eos
ius

- ius vitae et necis olim habebant, Philem. 15.
- Severi Imperatoris mos in ordinandis Provinciarum Rectoribus, 1 Tim. 3: 10.
- Eum Archisynagogum et Archieream fuisse appellatum, Matth. 9: 18. Eum a Proculo Christiano per oleum fuisse curatum, Iac. 5: 14.
- Sexuum discrimen infirmitatis partem esse, Matth. 24: 30. Iura aequalia eis esse voluit Christus, Gal. 5: 19.
- Si particula interdum vehementer affirmat, Phil. 2: 1.
- Sibyllina oracula vetera etiam versus Graecos Iudaeorum habuisse videntur, Matth. 2: 1.
- Sic visum, qualis loquendi formula, Eph. 1: 5.
- Sicarii quinam dicti, Matth. 27: 16; Act. 21: 38.
- Siccitas frugum deliquium adfert, Iac. 5: 18.
- Sichem urbis varia nomina et situs, Ioh. 4: 5. Urbem cum territorio Iacobus ipse non possedit, Ioh. 4: 5. Incolae ex Iudaeis ob peccata profugis constabant, Luc. 17: 18.
- Sicera quid dicatur, Luc. 1: 15.
- Sicli argentei pretium, Matth. 26: 15. Siclorum triginta vaticinium Ieremiam auctorem habet, Zachariam conservatorem, Matth. 27: 9.
- Siclis quinque redimebantur primogeniti tam pauperum quam divitum, Luc. 2: 23.
- Sidon propinqua Caesareae, Act. 27: 3. Apostolorum temporibus sub Romanis erat, sed cum umbra libertatis, Act. 12: 20.
- Sigillam per complexionem constitutionem regiam significat, Apoc. 7: 2.
- Signare frontem crucis signum olim Christianorum, Apoc. 7: 3. Signandi homines mos, Apoc. 13: 16.
- Signum pactionis sanguinis inter Sacerdotes et Iudam Iscariotem, Matth. 1: 22.
- Signa minus solent fallere, quam hominum testimonia, 3 Ioh. 12. A Deo instituta res suas habent comites, Apoc. 10: 10. Sub Lege Christum spectantia vel conspicua erant vel audiebantur, Matth. 1: 22. Appropinquantis Regni Messiae, Matth. 16: 3. Dei testantis innocenciam Iesu, Luc. 23: 48. Christi plurima scripta non sunt, Ioh. 7: 31. Signis aptis praefiguratur Spiritus Sancti missio, Ioh. 22: 22.
- Signis conspicuus res insigniores indicare solebant Iudaei et gentes aliae, Luc. 22: 36. Exprimebant antiquitus Christiani mysteria verbi in officiis Ecclesiasticis, Marc. 6: 13. Prophetarum animis hominum insigebant sua dicta, Ioh. 6: 53. Signis Romanorum affixi clypei cum imaginibus Caesarum in Deos relatorum, Matth. 24: 15. Signa Romanorum propter imagines adorata fuisse, Matth. 24: 15. Vocari *βδέλυγμα* abominatio, et cur, ibid. Seditio causa Hierosolymis, ibid.
- Signata signorum triplicia, Matth. 1: 22.
- Silas dictus alias Silvanus, Act. 15: 21, 2 Cor. 1: 19, 1 Thess. 1: 1, 2 Thess. 1: 1, 1 Petr. 5: 12. Silam et Timotheum cur Paulus secum in Macedoniam assumpsit, 1 Thess. 1: 1.

- Silentii indicendi mos vetus,** Act. 12: 17.
- Siloam fons nobilis Hierosolymis,** Luc. 13: 4, Ioh. 9: 7. Ex Siloae fonte aquam Iudaei quando magna pompa haurire solerent, Ioh. 7: 37. Siloah unde dictum, Ioh. 9: 7. Idem quod missus, ibid.
- Simeon benedixit Mariae magis quam Iosepho instinctu Spiritus,** Luc. 2: 34. Simeonis et Annae viduae hymnus qualis, 1 Cor. 14: 26. Simeon etiam dictus Niger, Marc. praef.
- Simon qui portavit Christi crucem, fuit ex Lybiae Pentapoli Cyrenaica oriundus,** Matth. 27: 32. Simonis Cyrenaici filii symbola vocationis Gentium, Marc. 15: 21.
- Simon Cleopae filius, Hierosolymitanus Episcopus et Martyr,** Apoc. 13: 15. Creditus auctor Epistolae quae Petri Secunda dicitur, 2 Petr. 1: 1. Mortuus est annos 120 natus, et alteram Epistolam Petri scripsisse fertur Traiani aevo, ibid. A Iudaeis crucifixus, Matth. 23: 34.
- Simon vel Simeon vocatus creditur unus discipulorum duorum Emauntem euntium,** Luc. 24: 13.
- Simon Magus patronus et auctor mendosae vitae et doctrinae,** Iac. 2: 14, Apoc. 12: 4. In aëre volans per preces Petri deiectus fuit, Apoc. 12: 8. In Christiano coetu fuit, 1 Ioh. 2: 19. Quae Christi solius erant ipse sibi vindicavit, ibid. Primus religionem Christianam Paganismo miscere aggressus est, Matth. 24: 11.
- Pro Deo haberi voluit, ibid. Virtutem Dei se esse praedicabat, ibid., Act. 8: 10. Ob gesta a Romanis Divinos honores consecutus, Apoc. 12: 7. Vocatus primus malitiae Draco, ibid. Eius doctrina, Matth. 24: 11, 2 Thess. 2: 8. Adventus eius quando Romam, ibid. Satanae efficaciam comitem habuit, ibid. Eius ingenium et Simonianorum quale fuerit, 1 Ioh. 2: 19. Eorum dogmata, ibid. 5: 20. Fides qualis, Act. 8: 13. Simoni Mago et Apollonio Tyanaeo terminus qualis a Deo erat praefixus, 2 Thess. 2: 9. Eorum dogma quo tendebat, ibid.**
- Simulatio bono aliorum inserviens non semper damnanda, Luc. 24: 28. Simulatio in moribus personatis notatur a Iudaeis per comparisonem operis albarii, Matth. 23: 27. Simulationis multum est in amicitia humanis, 1 Petr. 1: 22.**
- Simulacro nomen dare eius quem simulacrum refert receptum est apud omnes gentes, 2 Thess. 2: 4. Simulacra et templa quo loco habita ab Origene, Act. 7: 48. Simulacra vocem edentia, Apoc. 13: 14. Simulacris utebantur Gentes in cultu suo publico, 1 Cor. 5: 10. In simulacris quid spectandum, Act. 17: 29.**
- Sinus modo de mari, modo de terra dicitur, Act. 27: 39. Quidam littus non habent sed praeruptis cinguntur rupibus, ibid.**
- Sinus Principis convivii honoratissimus recumbendi locus,**

cus, Luc. 16: 22. In sinu esse, est proximum et intimum esse, Ioh. 1: 18, 3: 13. Sion Davidis Regia, Apoc. 14: 1. Sion mons profanatus templo Iovi Capitolino ibi exstructo, Apoc. 11: 2. Sion coelestis civitatis eminentissima loca significat, Hebr. 12: 22, Apoc. 14: 1. Sion nova, Constantinopolis, Apoc. 20: 9. Sitire dicitur Hebraeis qui desiderio felicitatis uritur, Ioh. 7: 37. Sitis famae quam virtutis plerisque maior est, Matth. 6: 1. Siti depingitur status damnatorum in altera vita, Luc. 6: 25. Smaragdus quid mystice significet, Apoc. 4: 3, 21: 19. Smaragdi viror, ad aspectu suavissimus, Apoc. 4: 3. Societas civilis quomodo per legem servata, Rom. 3: 31. Societas inter omnes homines qualis, 2 Cor. 6: 14. Socii sodalitatatum signabantur notis Deorum suorum, Apoc. 13: 16. Sociorum nemo in re sociali ius plenum habet, 1 Cor. 7: 4. Socrates accusatus tanquam novos et alienos Deos introducens, Luc. 23: 5, Act. 17: 18. Socratis dictum in adversis, 1 Petr. 3: 17. Socrati collatum fuisse ad victum, Matth. 10: 8. Sodalitates Diis dicatae solae sub Imperatoribus non erant vetitae, Apoc. 13: 16. Sodoma exemplum eorum qui impie acturi sunt, Luc. 9: 62. Poenarum infernalium exemplar, 2 Petr. 2: 6. Eius eversio praesagium excidii Hierosolymorum, Ioh. 18: 5

Eius eversio gentibus cognita fuit, Luc. 17: 29. Sodomis saepe Iudaeam Prophetae comparant, Apoc. 11: 8. Sol splendoris principalitas et origo, Hebr. 1: 3. Sol occidens annuntiat sequentis diei faciem, Luc. 12: 54. Sol, luna, et sidera calamitate pressis occidere dicuntur, Apoc. 8: 12. Solis et lunae caligine ac stellarum lapsu magnas calamitates significari, Matth. 24: 39, Apoc. 8: 12. Solis nomen mysticum ad numerum 608 perveniebat, Apoc. 13: 17. Solis adventu dissipantur nebulae, 2 Thess. 2: 8. Solis obscurati portentum insigne scelus patratum omnibus populis significavit Christo crucifixo, Matth. 27: 45. Ad plures orbis partes pertinuit, ibid. Soli Deus comparatur, Iac. 1: 17; merito etiam Christus, Apoc. 12: 1. Solatium piorum in adversis Deus, Matth. 10: 40. Solatia piis concessa medio tempore ante resurrectionem, Luc. 23: 43. Solatia Christianis promittuntur non deliciae, Marc. 10: 30. Comparantur refrigerationi, Phil. 2: 19. Quae a Christo habemus magna sunt, ibid. Solium ubi simpliciter nominatur, Dei intelligendum est, Eph. 1: 20. Solium Maiestatis ipsam Dei Maiestatem significat, Hebr. 8: 1. Solium iudicii et misericordiae, Hebr. 4: 16. Solio sublimi insidere solent Reges cum res maximas tractant, Matth. 25: 31. Solia duo in coelo finguntur, Dei scilicet et Agni, Eph. 1: 20.

- Solon** cuius criminis accusatus fuerit a Plutarcho, Rom. 1: 28. **Solonis** de vanitate regalis pompae Croesi dictum, Matth. 6: 29.
- Solvere praeceptum** dicitur qui facit contra praeceptum, Ioh. 10: 35.
- Somnus** in aegrotante signum ad salutem, Ioh. 10: 12. **Somnus pro morte**, Ioh. 11: 11. **Somno et morti comparantur vita in peccatis**, Eph. 5: 14.
- Somnia virorum principum habita** semper sunt in pretio, Ioh. 11: 51.
- Sontes vinciuntur** ne elabi possint, Apoc. 20: 1. **Extra castra et urbes morte affici moris Hebraei et Romani**, Matth. 27: 32. **Sontium spolia sibi vindicabant milites supplicii exactores ex more Romano**, Matth. 27: 35.
- Sorores appellare uxores suas cur solerent Iudaei et Christiani**, 1 Cor. 9: 5.
- Sortes hominum varias esse Deus voluit et quemque sua contentum vivere**, Col. 3: 22. **Sortes quomodo dabantur**, Act. 1: 26. **Sortibus creabantur olim Sacerdotes et Pontifices apud Iudaeos et apud Gentes**, Act. 1: 26. **Sortibus functiones Sacerdotum distribuebat David**, ibid.
- Sospiter et Sopater idem nomen**, Act. 20: 4, Rom. 16: 21.
- Sossius urbem Hierosolymam obsidet**, Matth. 24: 16.
- Sospitator quis**, Matth. 7: 21. **Sosthenis nomen unde**, Act. 18: 17.
- Sparsio facta ad postes in Aegypto significat passionis Christi meritum**, Hebr. 11: 28.
- Sparti ex lanceae signo impresso corpori genus suum noscebant**, Rom. 8: 16.
- Spaster quale instrumentum**, 1 Cor. 7: 18.
- Spectaculum et visum**, Divinarum apparitionum species, Matth. 1: 20.
- Spectrum nocturnum**, Matth. 14: 26.
- Speculatores**, Marc. 6: 27. **Lanceas habere solebant**, Ioh. 19: 34.
- Spelunca, ubi Dominus natus est, fuit iuxta muros Bethelimi**, Luc. 2: 29. **Eius situs qua versum**, ibid.
- Spes pro re sperata**, Rom. 8: 24, Hebr. 6: 18, Eph. 4: 4. **Spes firma quae nam**, Tit. 1: 2. **Spes maximum hominum in vita bonum**, 1 Tim. 4: 8. **Spes quam fortiter retinenda**, Rom. 15: 4. **Nostra omnis ad resurrectionem tendere debet**, 1 Thess. 4: 18. **Spes a fide gignitur**, Col. 1: 23, 2 Thess. 1: 4; **a spe perseverantia**, ibid., Col. 1: 23. **Spe amissa concidit perseverantia**, ibid. **Spes in Dei promissis fundata non fallit**, Rom. 5: 5. **Spes vocationis Divinae vocantur bona coelestia, et cur**, Eph. 1: 18. **Spei nomine vocatur Religio Christiana**, 1 Petr. 3: 15. **Spei nostrae causa Christus**, 1 Tim. 1: 1. **Eius effectus quis**, Rom. 8: 25. **Spem implere dicitur, qui conditionem implet sub qua res speranda proposita est**, Hebr. 6: 11.
- Spicarum manipulus offerebatur postridie Paschatis, dicitur causa et spicis virentibus**, Luc. 6: 1.

Spicata qualis vox, Marc. 14: 3.

Spina carni indita significat dolorem admodum pungentem, 2 Cor. 12: 7. Spinis coronari cur debuerit Christus, Matth. 27: 29.

Spirandi verbum in usu veteribus de Verbi emanatione, Marc. 2: 8.

Spiritualia beneficia non nisi in Christum confidentibus conferuntur, Ioh. 11: 40. Spiritualia dona sunt arrhabo futurae vitae spiritualis, 2 Cor. 1: 22. Non omnino ad salutem sunt necessaria, 1 Cor. 14: 1. Spiritualia temporalibus semper anteferenda, Ioh. 4: 32.

Spiritus vox quam late pateat apud Hebraeos, Luc. 9: 55, Rom. 8: 15. Pro affectu animi sumitur, 1 Petr. 3: 4. Pro appetitu rerum coelestium, Hebr. 4: 12. Pro miraculis Divinis, 1 Tim. 3: 16. Pro spiritualibus, Ioh. 6: 63. Pro vento, Ioh. 3: 8. Pro voce, Apoc. 13: 15. Pro substantia quae corpori vitam subministrat, Iac. 2: 26. Pro toto animo et eius partibus, Matth. 26: 41, 28: 9, Marc. 8: 12, Luc. 10: 21, Ioh. 11: 33, 63, Iac. 4: 5. Spiritui tribuitur vis activa, Matth. 12: 28.

Spiritus per excellentiam vocatur Deus, 1 Cor. 10: 3. Vocatur Christi Divina natura, Marc. 2: 8.

Spiritus Dei quos agit, filii Dei dicuntur excellenti modo, Rom. 8: 14. Spiritus Dei Prophetis ex particula, Christo vero perfectissime datus, 1 Cor. 2: 11. Nos excitat ut bene agere veli-

mus, et bene agentes adiuvat, Luc. 17: 7. Discernit momenta temporum, Luc. 10: 56. Spiritus ille qui nostri causa in homine Christo fuit, est ipsius Dei velut portio et instrumentum, 1 Cor. 2: 17.

Spiritus Christi semper Christi verbis consonat, Gal. 5: 16. Dicitur Spiritus Sanctus, 1 Petr. 1: 11.

Spiritus Sanctus, cur in Scriptura Spiritus Patris vocetur, Rom. 8: 11. In Novo Federe promissus, quid praestet, Luc. 1: 75. Cur vocetur Novus, Rom. 7: 6. Cur vocetur Christi Spiritus, 2 Cor. 3: 17, Gal. 4: 6. Auctor nativitatis Christi et piorum novae naturae, Hebr. 2: 11. Legatus est, Luc. 16: 13. Dicitur Promissio Dei, Eph. 3: 6. Vicarius Christi est, Ioh. 16: 13, Rom. 8: 10. Est villicus, id est, dispensator Patris, Ioh. 16: 15. Nemini datur, nisi per Christum, Ioh. 1: 32. Olei symbolo denotatur, Matth. 25: 8. Quo maior est, eo minoribus opus praescriptis, 1 Thess. 4: 9. Nobis datus, quo utamur, Rom. 8: 12. Cum cura haberi vult tam magnus hospes, alioqui hospitio valedicit, Eph. 4: 30, 1 Thess. 4: 8. Si sollicite servetur ad mortem, et post mortem usque ad resurrectionem animis adhaeret Christianorum, 1 Thess. 5: 23. Non datur nisi iustus, id est, mundatis animo, Rom. 2: 13, 7: 17, 9: 1, Gal. 3: 2. Apostolos et Euangelistas in doctrina Euangelica confirmavit, in

caeteris rebus reliquit quae sunt hominum, Act. 7: 3. Apostolis explicavit quae obscurius Christus videbatur dixisse, Matth. 28: 18. Veram sapientiam operatur, Eph. 1: 17, Iac. 3: 15. Totam domum ubi congregati erant Apostoli implens cuius rei praesagium dederit, Act. 2: 2. Intus et extra operans pro melle est et cibo, 1 Cor. 12: 13. Amat corda sicca, Luc. 1: 15. Quaerit morigera pectora, Ioh. 14: 17, Rom. 15: 13. Per quenam suscitetur, 2 Tim. 1: 6. Per quae extinguitur, 1 Thess. 5: 19. Suis revelat quae humana operari nequeunt, Eph. 1: 17. Etiam de Prophetis dicitur, Ioh. 7: 39. Quomodo intelligatur constituere Episcopos, Act. 20: 28. Spiritus Sanctus non requiescit nisi super divitem, Iudaeorum somnium, Matth. 11: 5, Act. 2: 18. Spiritus ubi vult spirat, 2 Petr. 1: 20.

Spiritus Sancti agnomina, Ioh. 15: 26. Eius officia, Ioh. 13: 16. Eius imaginem in Ecclesia gerit Diaconus, Rom. 8: 26. Eius auxilium piis promissum, Hebr. 8: 10. Eius descriptio, Matth. 28: 19. Eius lex quantum lege Moysi et lege mentis perfectior, Rom. 8: 2. Eius copia statui veteris Legis incognita, passim in Christianos effusa, Ioh. 1: 17. Eius adspectabilia quaedam dona primis temporibus Baptizatis contingebant, Matth. 28: 19. Cur non obtigerint nisi per Apostolos, Act. 8: 15. Eius donum gradus suos habet quorum initium illuminatio, Matth. 28: 19. Eius donis maius bonum in hac vita sperari non potest, et cur, Gal. 3: 14. Dona eius dari credentibus in Christum manifestum est, ibid. Cur iis ea solummodo a Deo dentur, Rom. 9: 1, 1 Thess. 5: 19. Eius missio indicium certissimum sessionis Christi ad Dei dextram, Matth. 26: 64. Eius operatio interior unctio vocatur, 2 Cor. 1: 21. Per unctionem Regum et Sacerdotum adumbrata, ibid. Per eius opera destinamur regno post resurrectionem adipiscendo, Rom. 1: 4. Eius quinam participes dicantur, Hebr. 6: 6. Eius promissio, Ioh. 7: 39. Eius sessio super Apostolos erat significatio doni ipsis perpetuo adfuturi, Act. 2: 3. Eius vis eximia atque subita, Luc. 14: 23. Pleni illius dici solent in quorum sermonibus factisque eius efficacia exundat, Luc. 1: 15. Spiritum non admetiri dicitur Deus, sed effundere in Ecclesiam Novi Federis, Ioh. 3: 34. Inhabitantem eum tandem accipiant qui obtemperant Divinis monitionibus, Luc. 22: 3. Eum qui acceperunt certi sunt se esse filios Dei, Eph. 2: 18.

Spiritus servitutis quid, Rom. 8: 15. Ad timorem erat Veteris Federis, Spiritus libertatis et fiduciae Novo Federi attributus est, Luc. 1: 74, 9: 56. Spiritus scientiae salutaris a Deo precibus impetratur, Matth. 7: 7. Datur iustitiam colentibus, ibid.

- ibid.** Spiritus aqueus pro Spiritu emundante, Ioh. 3: 5. Spiritus igneus pro Spiritu efficaci, *ibid.*
- Spiritus hominis a Deo est, ad Deum redit**, Phil. 1: 23.
- Inquinatur per mala dogmata et actus malos**, 2 Cor. 7: 1.
- Spiritum suum pii morientes commendant Deo**, Luc. 8: 55.
- Spiritum tradere Deo cur dicatur qui moritur**, Ioh. 19: 30. Spiritus Sanctorum deponuntur in manu Christi, qui eos servat ad tempus resurrectionis, Ioh. 10: 28.
- Spirituum a corpore separatorum et defunctorum status optimus quis**, Hebr. 12: 13.
- Spiritus malignus est accusator**, Ioh. 13: 16. Spiritui impuro pro tormento est quoties malefaciendi potestas ipsi adimitur, Marc. 1: 24.
- Spiritus impuri ex argumentis multis Christum nove- rant**, Marc. 1: 24. Non sine clamore exire solent, Act. 8: 7. Violenti sunt, Deus autem pacificus et lenis, 1 Cor. 14: 33. Spirituum malorum omnia esse plena a terra usque ad coelum astriferum sentiunt Hebraei, Eph. 6: 12.
- Spirituum notas, asperi scilicet et lenis, veteres Graeci codices non habuerunt**, 2 Thess. 2: 4.
- Sponsae a sponsalium die in sponsi domum transitus an perpetuus, ibid.** Sponsae corruptae poena, lapidatio ex lege, Ioh. 8: 5. Sponsae viris erant interdictae apud Hebraeos usque ad nuptiarum diem, Matth. 1: 18, Luc. 2: 5. Ut et Christianis, Matth. 25: 1.
- Sponso Christus recte comparatur**, Ioh. 3: 29.
- Sponsorem dare solent minus noti**, Hebr. 7: 22.
- Sporta, a sparto, Act. 9: 25.**
- Spumare furentium est**, Luc. 9: 39.
- Stabulum est ubi recipiuntur viatores**, Luc. 10: 34. Stabula in speluncis saepe erant, Luc. 2: 7.
- Stadium, ubi Pilati tribunal fuit, erat locus lapidibus constratus**, Matth. 27: 27.
- Stadium pro mensura cursus, Apoc. 21: 16.** Stadii mensura, Act. 1: 12. Stadia quindecim erant iter Sabbati, Ioh. 11: 18. Septuaginta possunt confici duabus et quod excurrit horis, Luc. 24: 13. Mille stadia, cursus navis per diem et noctem, Ioh. 6: 19.
- Stare pro ministrare**, Ioh. 3: 29. Pro constanti animo esse, Act. 5: 19. Pro superesse malis, Apoc. 6: 17.
- Stare vel Statio quid significet apud Veteres**, Matth. 6: 5. Stare coram aliquo, quid sit Hebraeis, Apoc. 11: 4.
- Stare aut Cadere causâ, quinam dicantur**, Rom. 14: 4.
- Stare fide quid sit**, 2 Cor. 1: 24. Stare dicitur qui a peccando abstinere, Rom. 5: 2.
- Stare secum pro tacite orare**, Luc. 18: 11. Stare dicitur qui iudici sui copiam facit, 2 Cor. 4: 14. Longe stare solent qui agnosci nolunt pro amicis miserorum, Apoc. 18: 10. Stare multum solebant iuvenes in Ecclesiis, Iac. 2: 3.
- Stationum deserto acriter apud Romanos puniebatur**, Matth. 28: 14.

- Stella** quænam fuerit, quæ Magis apparuit, Matth. 2: 1.
- Stellæ** super Martyrum quorundam corpora descendentiæ historia, ibid. Stellæ gemmis similes, Apoc. 12: 1. Stellæ vocantur Hebraeis doctores, Matth. 24; 29, Iud. 13, Apoc. 1: 16, 12: 1. Stellæ cadentes vocantur Doctores a vero deo, Matth. 24: 29, Apoc. 8: 10. Stellæ minores vocantur exercitus, Luc. 2: 13. Fixæ quomodo Græce appellantur, Matth. 2: 7. Stellarum genera, 1 Cor. 15: 41, Iud. 13.
- Stellionatus** quid, Matth. 19: 19.
- Stephanas** nomen commentariensis carceris in quem Paulus et Silas coniecti fuere, Act. 16: 23. Conversus Corinthum migravit, 1 Cor. 1: 16.
- Stephanus** de quibus accusatus, Act. 7: 2. Eius, ut primi Martyrum, ad reliquias Deus plurimos morbos sanavit, Act. 8: 2.
- Sterilitas** ex aestu solis famem parit, Apoc. 16: 8. Sterilitas, opprobrium dici solita, Luc. 1: 7.
- Sterilium foeminarum exempla** in Veteri Testamento, Luc. 1: 7.
- Stigmata** dicuntur notæ publicæ, Apoc. 13: 26.
- Stillæ et Stillatio** vocatur Prophetia, Hebr. 6: 7., 2 Petr. 1: 19.
- Stipulationis nomine** comprehenditur et responsio, 1 Petr. 3: 21.
- Stobæus emendatus**, Matth. 6: 16.
- Stobenses** cuiusnam iuris fuerint, Act. 16: 12.
- Stoici** divitias negabant esse bona, Luc. 12: 18. Mortui hominis restitutionem non putabant impossibilem, Act. 17: 32. Animas putabant manere ad tempus conflagrationis, Eph. 2; 12. Tollunt affectus de humana natura, Luc. 19: 41, 1 Tim. 6: 4. Eorum de Diis opinio, Rom. 1: 25. Eorum de viliis opinio, ibid. 32, 1 Cor. præf. Stoicorum philosophia maxime a Christiana religione aliena, Act. 17: 18. Arrogantia et dogma, ibid., 2 Petr. 2: 10. Eorum secta Pharisæicæ affinis, Matth. 22: 23. Male intellecta dum dicit Sapientes esse Reges, arrogantes fecit et turbidos, 1 Cor. 7: 21.
- Stupri periculum** æquari vitæ periculo, Matth. 5: 40. Stupri poena in sponsam stupri compertam, Matth. 1: 19. Stupri pretium sacris inferri vetat lex Mosis, Matth. 27: 6.
- Subdiale** inter porticum et altare templi Hierosolymitani, Matth. 23: 35. In subdiali Gentium adorare solebant pii ex Gentibus, Ioh. 12: 20.
- Subire animum**, Luc. 24: 38.
- Substantia** atque essentia rerum conditarum non pereunt, 2 Petr. 3: 13.
- Subterranea** vocari solent Græcis quæ in inferno sunt, Luc. 16: 23.
- Successio sanguinis** et iuris modo convenit, modo discrepat, Luc. 3: 23.
- Succinctum esse**, signum est sedulitatis, Rom. 12: 11. Succincti Latinis ministri et popæ vocantur, Ioh. 13: 4.
- Suc-

- Succincti** erant Levitae et Popae, Rom. 12: 11.
- Succisio** qualis poena apud Iudaeos, Ioh. 8: 5.
- Sudarium** velamentum capitis mortuorum vocatur, Matth. 27: 59, Ioh. 11: 44. Vox multarum linguarum ex origine Latina, ibid.
- Sudor** verus fuit sed crassus, qui emanavit de corpore Christi, Luc. 22: 44.
- Suffetes** quid et unde dictus, Matth. 5: 22.
- Suffituum** sensus mysticus, Luc. 1: 13, Act. 10: 4, Hebr. 9: 4.
- Suffocata** in sanguine Graeci et aliae gentes habebant in deliciis, Act. 15: 20. Suffocatis in sanguine, morticinis et fera adesis cur abstinendum iudicaverint Veteres Christiani, ibid.
- Suggestus**, Matth. 24: 15.
- Suidas emendatus**, Marc. 9: 44.
- Suilla** quam sapida sit, Matth. 7: 31. Cur tamen interdica fuerit Iudaeis, ibid. Interdictam fuisse lege Mosis etiam Graecis et Romanis, notum erat, ibid.
- Sulphur** pro fulmine Graecis usurpatum, Luc. 17: 29.
- Summa magna** quid dicatur Hebraeis, Rom. 13: 9.
- Summum ius** summa iniuria, Matth. 12: 3.
- Superbia** ingens vitium et circa qualia maxime, Rom. 11: 20. Superbia agnatum Nobilitati malum, Rom. 1: 30. Deo exosa et omnis peccati initium, Luc. 1: 51. Superbia Romanorum intolerabilis olim, Rom. 1: 30. Superbiae definitio, ibid. Superbiam esse causam se-
- verioris castigationis, Matth. 7: 5. Esse inhumanum quid, Matth. 11: 21.
- Superbi** et imputatores dicuntur qui magni aestimant sua beneficia, Luc. 17: 7. Superbis Deus resistit, humilibus dat gratiam, 1 Petr. 5: 5.
- Supercilia** pro eminentiis, 4: 29.
- Superindictum** quid in iure vocetur, Matth. 27: 37.
- Superstitio** in peius procedere solet, Marc. 7: 8.
- Supplicium** est ad pedes alicuius procumbere, Matth. 26: 7. Supplicium exactum a Romanis Magistratibus per milites etiam extra castra, Matth. 27: 31. Supplicium quale Romanis legibus ignotum, Apoc. 2: 13. Supplicii causa brevibus verbis indicari solebat scripto aut praeconis voce, Matth. 27: 37. Supplicii tarditatem gravitate compensat Deus, Matth. 23: 32. Supplicio quali Reges olim in sontes usi, Act. 12: 2. Supplicio praeficiebatur Centurio, Matth. 26: 54. Marc. 6: 27. Supplicia exigebantur a Iudaeis et Romanis quam maximo populi conventu, Matth. 27: 38. Extra urbem, ibid. 32, Ioh. 19: 20. Supplicia aeterna sensuros irrisores Dei et legis, Apoc. 20: 10. Supplicia decreta hypocrisis et infidelibus, Matth. 26: 51. Impiorum cuiusmodi, deque horum duratione variae Veterum sententiae, Matth. 25: 46. Supplicia Iudaeis usitata quaenam, Matth. 18: 6, Gal. 3: 13. An Sabbatis ex lege exigi potuerint, Matth. 26: 5.

- Surgere qui dicantur**, Luc. 2: 34. Iac. 5: 15.
- Sus** denotat foede viventes, Apoc. 21: 27. Suis et avari comparatio, Luc. 12: 20.
- Susanna** a lilio dicitur, Act. 12: 13, 18: 17.
- Susa** urbs Persiae, Luc. 8: 3.
- Suscipere, susceptor, susceptus** quid, Matth. 11: 18.
- Sustentandos merito esse salutis aliorum procuratores**, Matth. 10: 8.
- Suum quis quidnam pleno iure arbitrari non debet**, Luc. 14: 33.
- Sycomor** et **Sycaminus** eadem arbor, Luc. 17: 6, 19: 4.
- Symbolum fidei apud Antiquos non una verborum formula conscriptum fuisse**, Matth. 28: 19. **Symbola** sive **signa** eorum quae sub intellectum cadunt sunt ea quae sub sensum, Rom. 4: 11.
- Symbolis docere mos Hebraeorum**, Matth. 21: 19.
- Symbolica philosophia a Chaldaeis, Hebraeis et Aegyptiis profecta, unde et Pythagoras eam hausit**, Matth. 7: 6.
- Synagoga** quid significet, Matth. 10: 17, Luc. 6: 22.
- Sumitur pro loco et conventu**, Matth. 4: 23, 1 Cor. 11: 18. **Idem cum Proseucha**, ibid. **Dicta etiam de coetu Christianorum**, Act. 15: 21, Iac. 2: 2. **Synagogae non tantum in urbibus sed et in vicis maioribus olim constitutae erant**, Matth. 9: 35, Marc. 1: 39, 1 Tim. 5: 17. **Quot olim Hierosolymis fuerint**, Act. 6: 9. **Synagoga rum mos**, Matth. 4: 23, Luc. 4: 16. **Mansit ille aliquamdiu in Ecclesia Christiana**, Matth. 4: 23. **Multarum utilitas**, Hebr. 8: 10.
- Synagoga magna, qualis conventus et ex quibus constitit**, Matth. 10: 17, 15: 2, 27: 57, Luc. 6: 22.
- Synagogae instituta laudabilia Apostoli omnia retinuerunt**, Act. 11: 30, 1 Cor. 5: 2. **Eius munera quae et qualia**, Luc. 4: 20: **Eius Principum munus**, Hebr. 13: 7. **Eius apud Iudaeos Gubernator dicebatur Pastor**, Eph. 4: 11.
- Synedrium unde dicatur Senatus Magnus Iudaeorum**, Matth. 5: 22. **A Mose constitutum fuit capitulum 72**, Luc. 10: 1. **Habuit potestatem pronuntiandi a Synagoga alienos**, Luc. 6: 22. **Quomodo pronuntiare solitum, dum penes illud iudicia capitalia essent**, Matth. 26: 66. **Quando iudicia capitalia ei ablata fuerint, et a quibus**, ibid. **Qualis tum temporis effectus sententiae ab illo latae in criminibus capitalibus**, ibid. **Adstante populo quandoque solebat accedere ad tribunal Praesidis**, Matth. 27: 17. **Haberi non licebat diebus festis et Sabbatis**, ibid. 62, 28: 12. **Confidebat in quadam templi parte**, Matth. 26: 5. **Habebatur in porticu excelsiore**, Luc. 22: 66. **Veniam delictorum dare nequivit**, Matth. 27: 15. **Legatos misit ad totius orbis Iudaeos ad divulgandum mendacium de Christo a discipulis subtracto**, Matth. 28: 15, Luc. 6: 22. **Legatos misit ad Iohannem**
et

et Barchochebam, Ioh. 1: 19. Pilato sententiam iniustam expressit, Luc. 24: 20. Sub Romanis non tantam prehensionis sed et verberum ius habuit in Iudaeos in Iudaea et vicinis quibusdam regionibus, Act. 8: 3, 12: 19, 25: 9. Synedrii vocis duplex significatio, Act. 5: 15. Synedrii Iudaici descripto, Matth. 26: 3. Eius auctoritas sub Romanis, Ioh. 7: 36. Eius officium, Matth. 15: 2, Act. 4: 7. Munia prima, Matth. 18: 1. Eius erat de Prophetis iudicare, Matth. 26: 3. Pontificem maximum creare, ibid. Cognoscere de religione, Act. 22: 30. Eius auctoritatis in rituum rebus supra populum, Matth. 26: 17. Magna et praecipua eius pars erant Sadducaeii, Act. 5: 17. Maior Pharisaei, Luc. 6: 22. Eius studium in accusando Christo coram Pilato et Herode, Luc. 23: 2. Potestas eius impediabat ne fidei suae crediti coelestia monita reciperent, Matth. 23: 37. Sententia eius contra Christi sectatores, Ioh. 9: 22, 24. Ejus iudices commonefiunt officii sui per Psalmum 82, Ioh. 10: 34. Synedrio magno apud Iudaeos adscribebantur, quorum maiores Sacerdotio magno pridem erant functi, Act. 4: 6. Ei si quis se opponebat, damnationem sibi acquirebat, Rom. 13: 2. Ab illo damnatorum supplicium gravissimum fuit lapidatio, Matth. 5: 22. Synedria fuisse maiora vel minora, Matth. 10: 17. Quinque a Gabino instituta in Iudaea, ibid.

Syri cur vocati sunt Maronitae, 1 Cor. 16: 22. Syrorum locutiones ab Homero passim exprimi, Matth. 16: 18. Syris quam frequens diphthongorum usus, Act. 5: 36.

Syria multos servos Romanis exhibuit, Luc. tit. Olim Christianorum erat plena, Apoc. 7: 9. Per illam noctibus iter facere frequens ob calores diurnos, Act. 23: 23. Syriae et Aegypti eversio signum adventus Messiae, Luc. 2: 11.

Syriaca lingua usos Phoenices et Poenos, Matth. 2: 23.

Syriaca versio saepe habet glossas, quae non leguntur in prisca Latina, aut in multis Codicibus, Matth. 19: 20, 20: 4, 22, 23: 13, Marc. 14: 15, Luc. 21: 11. Ex serioribus Graecis depravata, Ioh. 1: 28. Eius auctor liberius vertit, Luc. 6: 10; quaedam vocabula Graeca non intellexit, Marc. 9: 18, Luc. 9: 39. Matthaeum reddidit ex Graeco Matthaei Codice, Matth. 1: 23. Huius versionis antiquitas, Matth. 6: 13, 27: 35, 65. Epistolae tres sunt, Iacobi, Petri et Iohannis, Matth. 17: 1.

Syriarcha qualis dignitas, Act. 19: 31.

Syrophoenices et Libyphoenices, Matth. 15: 22. Syrophoenices Galilaeis Bethsãidensibus vicini, Ioh. 12: 20.

Syrtes vocabantur loca omnia vadosa a duobus in Africa arenosis sinibus sic dictis, Act. 27: 17.

T.

- Tabernae nomen multis locis in Romano imperio commune, et cur, Act. 28: 15.**
- Tabernaculum pro corpore, Hebr. 9: 11, 2 Petr. 1: 13. Pro habitaculis, et cur, Luc. 16: 9, Act. 5: 16. Tabernaculum Dei vocantur Hierosolymitae veteres, Apoc. 13: 6. Tabernaculum testimonii unde dictum, Apoc. 15: 5. Tabernaculum Mosis fuit magna Dei habitatio, Apoc. 21: 3. Eius duae partes potissimae fuerunt, Hebr. 9: 2. Habuit tria aulae, Matth. 27: 51. Figuram gessit universi, Hebr. 7: 2, 5, 9: 24. Tabernaculi structura unde erat, 1 Cor. 3: 12. Cultus eius quando conciderit, Hebr. 9: 8.**
- Tabernaculorum festum in quod anni tempus incidebat, Luc. 6: 1. Quomodo vocetur, ibid, Ioh. 7: 6. Tabernaculorum Christi festum quod, ibid.**
- Tabulae federis praecepta meliora Christi de dilectione significant, Hebr. 9: 4. Tabulae Legis Mosaicae non integrae tantum et novae, sed et fractarum reliquiae in arca conditae fuerunt, ibid.**
- Tabularum vox significat codicem accepti et expensi, Luc. 16: 6. Tabulas publicas successionum suarum Iudaei habuerunt, Luc. 3: 23.**
- Tacenter in criminum causis damnari non possunt nisi convicti certissimis testimoniis, Matth. 27: 14.**
- Taenia quid sit, et ubi soleat esse, Act. 27: 41.**
- Talionis ius antiquissimum apud omnes gentes, Matth. 5: 38. Eius aequitas, Ioh. 16: 11. Eius leges inter Christianos retineri posse, Matth. 5: 39. Eius lex Mosaica per patientiae praeceptum Christi non abrogatur sed confirmatur, ibid. 63. Talionis poena iudici districte imperata, Matth. 5: 40. Eius iure non utebatur laesus nisi auctoritate iudicis, ibid. 38.**
- Tangere pro ferire, Hebr. 11: 28. Tangere cadaver, impurum reddebat apud Iudaeos, Matth. 8: 22. Tangere potuit Christus leprosos et mortuos salva lege, ibid. 3, 9: 25.**
- Tarsus ubi sita, et a quibus condita, Act. 21: 39. Non erat colonia, sed urbs libera, multis privilegiis ab Augusto et Antonio donata, Act. 22: 28.**
- Tartara dicitur quod in quaque re infimum est, 2 Petr. 2: 9. Tartara Daemoniorum carcer ad tempus iudicii, Luc. 8: 31.**
- Tatianus cur ab Ecclesia reiectus, Rom. 14: 2. Tatiani Evangelium *διὰ τεσσάρων* et *διὰ πέντε* ab aliis cur vocetur, Matth. inscript.**
- Tauricae Dianae simulacrum coelo delapsum credebatur, Act. 19: 35.**
- Tegere aliorum peccata vir sapiens dicitur, Iac. 5: 20.**
- Tela vocantur metaphorice omnia quae nocent, Apoc. 6: 2. Tela praevisa minus nocent, Luc. 14: 28, 2 Tim. 3: 1, Apoc. 2: 10.**
- Templa Daemonibus primum dicata, et cur, Act. 7: 45.**
- Templa in montibus sita mon-**

montes appellantur, Apoc. 13: 3. Tempia cur noluerint Christiani suorum conventuum loca dici, Act. 7: 48. Templorum nomen usurpabant Imperatores Christiani ubi de Paganis agebant, non ubi de Christianis, Act. 7: 48. Tempia non esse extruenda dicebat Zeno, ibid.

Templum spirituale est ubi Deus et Christus est, Apoc. 21: 22. Templum Dei malis doctrinis et exemplis destrui solet, 1 Cor. 3: 17. Templum Dei humana natura Christi dicitur, Ioh. 2: 19. Templum Dei pro toto homine, et quomodo eius partes Templi partibus respondebant, 1 Cor. 6: 19. Dicuntur Christiani et omnes et singuli, et cur, Ioh. 2: 19, Rom. 14: 19, 1 Cor. 3: 16, 1 Tim. 3: 15, 1 Petr. 2: 5, Apoc. 13: 6.

Templum Dei in Sacris literis est templum Hierosolymitanum, 2 Thess. 2: 4. Eius synonyma seu appellationes variae, ibid. David struere proposuerat, struxit Salomon, Ioh. 4: 22. Cur sibi Deus fieri permiserit a Salomone, Act. 7: 48. Quo tempore a Salomone sit conditum, Act. 13: 20. Propria domus Dei, Luc. 2: 50. Figuram gessit universi, Matth. 27: 51, Hebr. 8: 2, Apoc. 6: 9. Imitamentum Sacri Tabernaculi quod Deus praeparavit ab initio, Matth. 27: 51. Quare Libanus vocetur apud Prophetas, Apoc. 7: 1. Quot aulae habuerit, Matth. 27: 51. Plures habebat exitus, Ioh. 8: 58.

Locus acceptissimus Deo ad fundendas preces creditus, Luc. 18: 10. Locus Iudaeis quotidianarum precum, Luc. 24: 52. Gratiarum actionum causa ex more adibatur, Ioh. 5: 14. Diebus festis a militibus Romanis adservabatur et extra festos dies per vigiles Iudaeos, amobus praerat unus e numero Sacerdotum, Matth. 26: 4. Templum secundum an totis quadraginta annis fuerit aedificatum, Ioh. 2: 20. Ab Herode innovatum cur postea idem fuisse dicatur quod a Zorobabele exstructum erat, Matth. 24: 1. Templum bis purgasse Christus legitur, Ioh. 2: 14. Templi propriam possessionem sibi Christus vindicavit, Ioh. 2: 16. Templi exemplum in monte Mosi monstratum, Hebr. 8: 5. In Templi controversia causam Iudaeorum adversus Samaritas probat Christus, Luc. 17: 14. Templi adytum referebat coelum supremum, Hebr. 5: 5. Templi pars quaenam Israëlitarum dicebatur, Luc. 1: 10. Templi Hierosolymitani spatium fuit 22 cubitorum inter porticum et altare holocaustorum, Matth. 23: 35. Eius porta quaenam et cur speciosa dicta, Act. 3: 2. Eius portae duae, Sponsorum et Lugentium, Rom. 12: 15. Gentium subdiale, Ioh. 12: 20. Eius fores sponte patuissent ante excidium Hierosolymorum non referri debet ad scissuram veli memoratam Euangelistis, Matth. 27: 51. Eversionem praedicit Christus, Matth. 24: 2. Eius vas-

- vastandi rumor vetus ex oraculo non scripto, Matih. 27: 9. Eius destruendi vaticinium a Christo pro crimine obiectum, Ioh. 2: 14. Eius excidium quibus verbis quanquam latentibus a Paulo praedictum, Rom. 3: 8. Contra Templum Hierosolymitanum an liceret cuiquam saeva vaticinia proferre, Matth. 26: 60. Templo stante sacrificia et preces fieri solebant hora tertia, sexta et nona, Matth. 27: 45. In Templo semper aliquibus erat pervigilium, Eph. 6: 18. Credebatur in Templo esse vis aliqua Divini Numinis, Ioh. 2: 19.
- Tempus** pro anno, Apoc. 12: 14. Tempus breve Prophetis etiam dicuntur quingenti anni, Apoc. 20: 3. Tempus correctionis quid dicatur, Ioh. 4: 23. Certum non praefixit Deus promissionibus suis, 2 Petr. 3: 9. Exiguam et momentaneam afflictionum piorum, Luc. 18: 7. Omne Numini breve est, 2 Petr. 3: 8. Temporis exacti discrimina Hebraei non habent, Matth. 14: 3. Tempora apud Romanos denominari solebant a Consulibus, Apoc. 13: 18. Tempora corruptissima erant cum Christus advenit, Rom. 3: 9. Gravissima ipse amicis praedicit, Luc. 22: 36. Messiae tempora exigunt lenitatem maiorem quam Prophetarum, Luc. 9: 56. Visitatio- nis et ultionis sunt in consilio Divino, Matth. 24: 16. Temporum ordinem in Sacris literis non observari, Matth. 14: 3. Conditores annalium non semper sequuntur, Luc. 2: 16.
- Tenebrae** pro quavis ignorantia, Eph. 5: 8. Pro ignorantia rerum Divinarum, Ioh. 12: 35, 1 Thess. 5: 4. Pro lege Mosis comparata ad lucem Evangelii, 1 Ioh. 2: 8, 1 Petr. 2: 9. Pro vivendi ratione nulla regula subnixi, Ioh. 1: 5, 3: 19. Tenebrarum figura describuntur poenae alterius seculi, 2 Petr. 2: 17.
- Tenebriones** unde dicti, Ioh. 3: 20.
- Teneris** annis diligens adhibenda est institutio, 1 Ioh. 2: 18.
- Tentare** Deum quid sit, 1 Cor. 10: 9. Tentare Satan dicitur cum succumbitur tentationi, Ioh. 13: 2.
- Tentationum** nomen ad quid extensum, Gal. 4: 14. Tentatio per hostes et per cupiditates cur Diabolo tribuatur, Matth. 6: 13. Tentationes etiam gravissimae superantur per auxilia Spiritus Christi, Hebr. 5: 9.
- Tentorium** Mosis temporibus erat umbra totius universi et gubernationis Dei in universo, Hebr. 8: 5. Tentorium exterius coeli astriferi, interius summi coeli imaginem gessit, Hebr. 9: 23.
- Tentorii** nomine urbes nominantur, Apoc. 21: 3.
- Ter** vocem repetere in rebus vehementer inculcandis mos Hebraeorum, Apoc. 4: 8.
- Termini** primi facti sunt occupando, 2 Cor. 10: 13.
- Ternarius** numerus frequens in Sacris literis, Matth. 26: 44. Deo sacer, 1 Cor. 13: 13. Proprius Christianorum, Act.

- 10: 16. In testibus est perfectissimus, 1 Ioh. 5: 7.
- Terra pro Imperio Romano, Apoc. 13: 12. Pro Iudaea vel ditioe Romana, Apoc. 11: 10, 12: 12, 14: 19.
- Terra ex aqua emersit, 2 Petr. 3: 15. Hospitium est et mortalium alienum solum, Hebr. 11: 13. Altius effossa generandis alendisque seminibus foecundior, Matth. 13: 5. Spinarum mater, frumenti noverca, Luc. 8: 7. Ultro fructificat, et arbitrii liberi symbolum est, Marc. 4: 28. Terra Sancta dicitur in lege contaminari longa permansione corporum in patibulo, Ioh. 19: 31. Terrae bona dicuntur quae in hac vita praeclara aestimantur, Luc. 12: 18. Terrae motus signum irae Divinae, Matth. 24: 7, 27: 51. Rerum mutationem et Dei maiestatem significat, ibid., Apoc. 11: 13, 16: 18. Iudaeis signum erat notum secuturae visionis, Matth. 28: 2. Signum rei magnae secuturae, Act. 16: 26. Fuit patiente Christo multis in locis, Matth. 27: 45, 51. Et insulas et montes aliquando loco movet, Apoc. 16: 20. Terrae motus a Christo praedicti quando accidisse dicantur, Matth. 24: 7. Terra nova cui rei inservitura sit, difficile dictu, Hebr. 12: 26. Terrae partes interiores cur chaos et infernus vocentur, Luc. 16: 23. Terrae populus vocabantur a Legisperitis rudes homines, Matth. 24: 40. Terrae respondet homo ex terra sumptus, Hebr. 6: 7. Terram movit Deus olim in monte Sinai, Hebr. 12: 26.
- Tertius Pauli amanuensis, Rom. 16: 22.
- Tertullianus plenus locutionum iuris Romani, Tit. 3: 12. Trinitatem apertissime agnovit, Marc. 2: 8. Testimonio Epistolae secundae Petri non utitur, 2 Petr. 1: 1. Eius sententia de statu animarum post mortem, Luc. 16: 23.
- Testacea vasa frangebantur apud Iudaeos, si polluta crederentur, Marc. 7: 4.
- Testamentum quid significet, Matth. in script, Hebr. 9: 17.
- Testamentum, Lex, et Conventio quomodo inter se conveniant, inscr. N. T. Testamentum vocatur pactum Dei novum, Hebr. 9: 15. Testamenti Veteris pars potissima fedus Sinaiticum, 2 Cor. 3: 14. In Testamento Veteri umbra est, in Euangelio rerum soliditas, Col. 2: 9.
- Testari etiam dicitur qui mandata refert, Hebr. 3: 5.
- Testimonium singulare non admittebat lex Hebraica, Matth. 26: 60. Testimonium omne contra Deum est, quod fecisse eum dicit quod non fecit, 1 Cor. 15: 15. Testimonium Dei dicitur de iureiurando, Hebr. 6: 16. Testimonium Dei de Christo, Ioh. 13: 31. Testimonium Christo a Deo datum per opera, Luc. 24: 19. Ab hominibus per fidem habitam eius sermoni, ibid. Testimonium Apostolorum congruens cum praedicationibus Prophetis inconcussam facit fidem Christianorum, Eph. 2: 20. Testimonium Apostolorum et Spiritus Sanc-

- Sancti coniunguntur, Ioh. 15: 27. Testimonium operum mere Divinorum supra omnem cavillationem esse, Ioh. 5: 36. Testimonii plena fides duobus contenta est, Marc. 6: 7. Testimonii dictio carere debet sermonis fallacia, Luc. 24: 28. Testimonii non suspecti exemplum, Ioh. 4: 39. Testimonium perhibere de aliquo et alicui, Ioh. 5: 33. Testimonium perhibere absolute positum, Ioh. 13: 21. Testimonia admittuntur pro qualitate subiectae rei, Ioh. 8: 14. Testimonia contra Christum sufficientia non fuere ad probationem eius quod quaerebatur, Matth. 26: 61, Marc. 14: 56.
- Testis Christi, Pater, Ioh. 5: 37. Testis fidelis cur dicitur Christus, Apoc. 1: 5. Testis vox dicitur etiam de rebus inanimis, 1 Ioh. 5: 7. Testis, quatenus testimonium exhibet, maior est eo cui datur testimonium, Hebr. 6: 13. Certissimus disputationem dirimit, Ioh. 9: 9. Idoneus in re sua nemo, Ioh. 5: 31, 8: 13. Testis unius dicto vir plebeius capi poterat apud Hebraeos; non ita Senator, et cur, 1 Tim. 5: 19. Testes duo pro duobus Ecclesiis, Hebraica et Graeca, Apoc. 11: 3. Testes solebant dicere, Sit sanguis istius super nos, Matth. 27: 25. Testes gratia permoti plerumque dicta sua eo flectunt quo trahi se vident a quaesitore, Matth. 26: 59. Testes oculati optimi, Luc. 1: 2. Testium apud Hebraeos legitima aetas, Ioh. 9: 21. Cur eorum in lapidatione erat iacere primos lapides, Act. 7: 58. Testes prius audiendos esse Lex docet, si sint multi, Ioh. 18: 21. Duos desiderat Lex, Ioh. 8: 3, 17, Hebr. 10: 28. Testes tres omni exceptione maiores, Matth. 26: 37. Testes per excellentiam vocantur Apostoli, 1 Petr. 5: 1. Testes rerum a Christo gestarum fuerunt omni exceptione maiores, Luc. 1: 1. Testium Christi descriptio, Apoc. 20: 4. Testium suorum curam quandam singularem Christus gessit, Ioh. 9: 35. Religiosorum est nihil nimium definite loqui, Ioh. 2: 6. Verorum notae et indicia, Luc. 1: 1. In testibus probatio factorum maxime consistit, ibid.
- Testudinem Veteres cur fecerint figuram bonae foeminae, 1 Tim. 5: 13.
- Tetrarchae nomen unde, Matth. 14: 1. Tetrarcharum inter se bella aperta praedicuntur, Matth. 24: 7.
- Thaddaeum pro Iuda cur quidam maluerint dicere, Matth. 23: 35. Thaddaeus Apostolus an recte Lebbaeum et Levi vocetur, Marc. 3: 18. An idem qui Iudas Lucae, Matth. 10: 3.
- Thalamegi, navigia Regum Aegypti, magnitudinis semistadii, Iac. 3: 3.
- Thaletis responsum de omniscentia Dei, Rom. 2: 16, 1 Ioh. 3: 20.
- Thalmudici libri quid contineant, Matth. 15: 2, 21: 43, 22: 28.
- Thalmudistae confundunt signa quae in Christi passionem

nem inciderunt cum illis quae excidium Hierosolymae proxime antecesserunt, Matth. 27: 51. Testantur profuisse cuidam Iudaeo pronuntiatum Iesu cum venenum bibisset, Marc. 16: 18.

Theodosius magnus Ezechieae valde similis rebus et virtutibus, Apoc. 21: 4. Ecclesiae disciplinae se submisit, ibid.

Theodotion Paralipomenon interpres, Luc. 1: 5.

Theologiae distinctio apud Philosophos, Rom. 1: 25.

Theophilus, ad quem scripsit Lucas, cuius fuerit dignitatis, Luc. 1: 3.

Theophylactus castigatus, Matth. 19: 23, Luc. 5: 7.

Thermutis filia Regis Aegypti, mater adoptiva Mosis, Hebr. 11: 23.

Thesaurus quid sit Graecis, Matth. 2: 11. Vocatur Evangelii cognitio, 2 Cor. 4: 7.

Eius nomine appellantur bona vitae aeternae, Hebr. 10: 34. Thesauri in coelo sunt opera misericordiae, Luc. 12: 21. Thesauris comparari solet sapientia, Col. 2: 3.

Thesaei poena, Matth. 10: 28.

Thessalonica urbs ubi sita, et a quo condita, Act. 17: 1.

Nobile emporium erat, 2 Thess. 4: 6, 2 Tim. 4: 10.

Extrema fuit urbium Macedoniae quam vidit Paulus, excepta Beraea, Phil. 4: 16.

Eius Ecclesia exigua erat sine Presbyterio, 2 Thess. 1.

Eius Ecclesia ex quibusnam hominum generibus conflata, 1 Thess. 1: 1.

Thessalonicensibus mala e-ventura cur Paulus prae-

dixerit, 1 Thess. 5: 4. Thessalonicensibus scripta Epistola. Vide Epistola. Thessalonicensem Synagogam frequentabant Iudaei, Philippis, Amphipoli et Apolloniae habitantes, Act. 17: 1. Thessalos monuit Apollonius, ut Achilli sacra facerent, Apoc. 13: 14.

Theudas nomen frequens apud Hebraeos, Act. 5: 36. Theudas Pseudo-Christus, Matth. 24: 5.

Thomas quo nomine apud Graecos appellatus, Ioh. 11: 16. An Christum post resurrectionem iussus contrectaverit, Ioh. 20: 27. Tardior caeteris in fide, Ioh. 14: 5. Eius in credendo tarditatis iudicium, Ioh. 11: 16. Eo absente saepius Christus apparuit caeteris Apostolis, Matth. 28: 15.

Thuribulum auream fuisse in Tabernaculo exteriore, Hebr. 9: 4.

Thus ubi nascatur, Matth. 2: 11. Eius usus, Apoc. 18: 13.

Thyatira urbs modo Mysiae modo Lydiae attributa, Act. 16: 14, Apoc. 2: 18. Eius Ecclesia ubi, quando, et ex quibus fuerit, ibid.

Tiberias sedes aliquando Patriarchae Hierosolymitani, 1 Petr. 1: 1.

Tiberius Gracchus salutem uxoris praetulit suae saluti, Eph. 5: 25. Tiberius Caesar suspicacissimus, Ioh. 19: 13. Quot annis rebus Romanis praefuerit, 2 Thess. praef. Masculae Veneris usu infamis, Rom. 1: 27. Callidus et tegendis sceleribus obscurus, ibid. 29. Matronis magis per

- per contumeliam quam libidinem illudit, *ibid.* 30. Senatui Romano consilium dedit, ut Christum Deorum numero adderet, *Matth.* 24: 11. In Iudaeos iniquior non fuit quam Augustus, cuius instituta tanquam oracula venerabatur, *Matth.* 26: 5, 2 *Thess.* 2: 3. Exsilia in Christianos non decrevit, *Apoc.* 13: 1. Domini nomen recusavit, *Act.* 25: 26. Eius et Neronis in parentes impietas, *Rom.* 1: 30.
- T**ibiarum usus in luctu et laetis, *I Cor.* 14: 7. In luctu apud Iudaeos, *Matth.* 9: 23. Quando coeperit, *ibid.*
- T**ibicines in Iudaeorum funeribus mercede conducti, *Matth.* 11: 17.
- T**igridis fluvii nomen Hebraeum, *Matth.* 27: 57.
- T**imere pro obedire, *Eph.* 5: 33.
- T**imor pro reverentia Dei, *I Petr.* 1: 17. Timor Dei pro vera religione, *Apoc.* 14: 7. Solus potest animam ab immunditia temperare, *Rom.* 3: 27. Timor, per quem saluse efficitur, non est alienus a gaudio, *Matth.* 28: 8. Timor periculi et laboris vicina sunt, *Eph.* 3: 13.
- T**imotheus Pauli discipulus et in itinere comes, *Act.* 14: 1, 16: 1, *Philem.* 1. Paulo a prima aetate a matre commendatus, *I Tim.* 1: 2, 2 *Tim.* 3: 10. Quando primum Paulo adfuerit, *I Tim.* 1: 2. Filius cur ab Apostolo nuncupatus, *I Cor.* 4: 17, *Phil.* 2: 19, *Tit.* 1: 4. A Paulo cur circumcisus, *Luc.* 24: 28, *Act.* 16: 3. A comite itineris Pauli in munus Evangelistae assumptus est, *ibid.* Cur ante aetatem factus Evangelista, *I Tim.* 4: 12. Ephesi creditur reliquum vitae egisse, *I Tim.* 1: 2. In utroque itinere Philippos comitatus est Paulum, *Phil.* 1: 1. Ob id charus Philippensibus, *ibid.* Thessalonicensibus cur accenseatur, *Act.* 20: 4, 2 *Thess.* praef. Mittebatur a Paulo subinde ad Colossenses, *Col.* 1: 1. In Italia a Paulo relictus, ibi coniectus in vincula, sed mox exemptus, *inscript.* ad Hebr. Ephesini presbyterii Princeps, *Act.* 20: 17. Per prophetias ordinatus et Episcopus factus, *I Tim.* 1: 18. Ipse et Titus non Episcopi tantum, sed et Metropolitanæ erant, 2 *Tim.* 2: 2. Liberatus a captivitate Roma in Galliam forsitan iter instituit, *Hebr.* 13: 21. Timotheo et Siloë propinqui erant in Macedonia aliquot gente Iudaei, fide Christiani, post Stephani mortem eodem dispersi, *ibid.*
- T**inea vestes comedere dicitur, *Iac.* 5: 2.
- T**ingere pro Baptizare, *Matth.* 3: 6.
- T**intinnabula aurea et mala punica in vestibus Sacerdotis magni quid significarent, *Hebr.* 5: 14.
- T**iridates apud effigiem Caesaris posuit insigne regium, *Apoc.* 4: 10.
- T**isri mensis partim cum Septembri partim cum Octobri congruit, *Act.* 27: 9.
- T**itulus crucis Christi quid significaverit, *Matth.* 27: 37.
- T**itus cuius fuerit, *Eph.* 6: 21, *Tit.* 1. A Paulo constitutus
- Cre-

- Cretae Metropoli, *ibid.*
 Paulo apprime carus, 2
 Cor. 2: 12. Titum quo respectu vocet Paulus filium, Tit. 1: 4.
 Titus Caesar Templum evertit, Matth. 24: 15. Eius consilium in evertendis Hierosolymis, *ibid.* 22.
 Tollere pro non pati interire, Act. 7: 21.
 Tonantes quinam discipulorum dicti, Matth. 17: 1.
 Tonitrua res horrendas significant, Marc. 3: 17, Apoc. 10: 3.
 Toth Aegyptiorum primus mensis cum Septembri congruit, Luc. 2: 8.
 Totilas Romam incendit et vastavit, Apoc. 17: 16. Priusquam Romam obsiderat, Christiani in Basilicis Apostolorum servati extra urbem, Apoc. 18: 4.
 Trachonitis Ituraeae nomine appellari solet, Luc. 3: 1.
 Tractio mere activa et acceptata, Ioh. 6: 44.
 Traditio quid, Matth. 15: 2, 1 Cor. 11: 2. Eius vox unde efficta, Matth. 15: 2. Ad scripturam et vocem pertinet, Luc. 1: 2. Traditionum Hebraicarum primi auctores, Matth. 15: 2. Traditiones quasdam Hebraicas a Mosis aevo venisse, *ibid.* Traditiones ex barbara Philosophia in Graeciam tralatae, Matth. 20: 20, 22. Traditio vetus apud Hebraeos, doctores caecos fore quando Deus inter ipsos habiturus esset tabernaculum, Matth. 15: 14. Traditio Iudaica, eadem die redimendum populum tempore Messiae, qua olim in Aegypto redemptus fuit, Matth. 26: 2. Traditio vetus Iudaeorum, piorum animas ab Angelis deduci in Paradisum, Luc. 16: 22. Traditiones quasdam Christus esse dicit, quae directe repugnant verbo Dei, Marc. 7: 8. Traditiones Apostolicae quid, 1 Cor. 16: 1. Traditio veterum Christianorum de Elia redituro ante mundi exitum unde orta, Matth. 17: 11. Traditio Aegyptiorum de Salomes cum Christo colloquio, Matth. 20: 20. Traditiones de pugna Draconis, Mille annis, Gogo et Magogo, Apoc. 12: 7, 20: 4.
 Traianus collegia vetuit Magis auctoribus, Apoc. 13: 16. Eius edictum Christianis plebeiis commercia adimens, et Episcopos suppliciiis mortis afficiens, *ibid.* 15.
 Trahi dicitur qui trahentem volens sequitur, Act. 16: 14. Trahit Christus ad se omnes non reluctantes, vi resurrectionis, Ioh. 12: 32.
 Tralatio diei festi in diem Sabbati, Legis potius interpretatio quam mutatio censenda, Matth. 25: 17.
 Tranquillitas animi ex bona conscientia Paulo Gaudium vocatur, Act. 20: 24. Tranquillitatis animi ex notitia Evangelii exemplum, Act. 8: 39.
 Transfigurari quid, Rom. 12: 2.
 Transgredi legem dicitur tantum de gravioribus factis contra legem, Iac. 2: 11. Transgrediens unum praeceptum omnia transgreditur, Iac. 2: 10.
 Transgressiones graves comparari solent transgressioni Adami, Rom. 5: 14.

- Translationes a dictis ad facta** Hebraei solent facere, 2 Tim. 3: 5.
- Transmitti Latinis dicitur ius ad successorem perveniens**, Hebr. 7: 24.
- Transvertere quid**, Act. 13: 10.
- Tribadae quænam vocentur**, Rom. 1: 26.
- Tribunal Christo ut iudici attribuitur**, Rom. 14: 10.
- Tribunal Caesaris recte vocatur quod Procurator habet nomine ac mandato Caesaris**, Act. 25: 10. Pro tribunali Praesides Romani tantum pronuntiabant, Ioh. 19: 13.
- Tribunus est qui toti legioni praeest**, Ioh. 18: 12. **Tribuni et Praefecti distinctio**, Act. 21: 31.
- Tribus quid significet**, Matth. 1: 16. **Tribus apud Iudaeos cum sint trêdecim quomodo tamen duodecim dicantur**, Matth. 19: 28. **Tribus distinguitur in gentes et familias apud Hebraeos**, Luc. 1: 4. **Tribuum semisses attribuebantur Sacerdotibus**, Luc. 1: 5. **Tribuum progenitores quo nomine appellati**, Hebr. 7: 4.
- Tributo an damnata circumcisio, et cur sic dicatur**, Matth. 17: 24. **Tributa debentur Imperantibus**, Matth. 22: 21. **Ad bonum commune instituta sunt**, Luc. 3: 13.
- Triceps canis quis**, Matth. 12: 24.
- Triginti sicli, pretium servi**, Matth. 26: 15.
- Trinitatis nomina aperte citata**, 2 Cor. 13: 13, Tit. 3: 5. **Eius dogma ad Platonicos refertur**, Ioh. 1: 2.
- Triplex Mundus quomodo dicitur**, Matth. 12: 24.
- Tristitiam mortis nomine appellabant Hebraei**, Rom. 11: 15.
- Trivialia verba unde sic dicta**, Matth. 6: 5.
- Triumphantium Romanorum mos**, Phil. 2: 6, Col. 2: 15.
- Troas pars Phrygiae maritimae**, Act. 16: 7. **Nomen urbis et regionis est**, Act. 20: 5.
- Trogyllium Ioniae promontorium non longe a Samo**, Act. 20: 15.
- Tryphon Iudaeus cum Iustino disputans agnoscit quod nunc Iudaei negant**, Act. 16: 23.
- Tuba cuinam ex Angelis data in ultimo iudicio**, 1 Thess. 4: 16. **Tuba convocabatur Iudaeorum concio**, Matth. 24: 31. **Tuba aut voce dicuntur convocandae gentes ad tribunal iudicis Christi**, ibid. **Et haec modo Christo, modo Angelis attribuitur**, ibid. **Tubae sono significantur tempora diei festi**, Matth. 27: 45. **Tubae sonus alius ad pugnam olim, alius ad receptum**, 1 Cor. 14: 8. **Alius ad conventus civiles, alius ad iter apud Hebraeos**, ibid. **Tubae comparatur quidquid est sonorum**, Apoc. 1: 10. **Tubae futuras pugnas indicant**, Apoc. 8: 2. **Tubarum usus a quibus provenit**, Matth. 6: 2. **Et quis fuerit**, ibid.
- Tubi, Aegyptiorum mensis, conveniens Ianuario**, Luc. 2: 8.
- Tunica Pontificia inconsutilis**, Ioh. 19: 23. **Tunica Christi sine commissura**, ibid.
- Turbæ testimonium Christus non ambit**, Ioh. 11: 28.

- Turcici Regni exitus, Apoc. 20: 9.
- Turpitudine manet, abit voluptas, Luc. 15: 14. Turpitudinis suae conscientiam fugiunt mali; Ioh. 3: 20.
- Tuscum iurgium, Matth. 21: 24.
- Tutela monumenti quae et qualis olim, Matth. 28: 2.
- Tutelae definitio, Matth. 8: 9.
- Tychicus cuius fuerit, Eph. 6: 21. Pauli comes a Iudaea Romam, et ab eo nunc huc, nunc illuc mittebatur, Tit. 3: 12. Tychico quales tituli dati a Paulo; 1 Thess. 3: 2.
- Typus quae vox et quid sit, Ioh. 20: 25, 1 Cor. 10: 6. Typi legales rerum sub Christo futurarum ex institutis, rebus gestis et signis, Matth. 1: 22.
- Tyrannus nomen proprium, Act. 19: 9. Tyranni nullum momentum immune a metu habent, Matth. 14: 2, 3. Tyrannis raro dicuntur quae audire eos non iuvat, Matth. 14: 1.
- Tyrus et Sidonii Romanis erant subditi, sed sub umbra aliqua libertatis, Act. 12: 20. Tyrionum et Sidoniorum legatio ad Herodem, ibid. Eius legationis causa, ibid.
- V.
- Vade in Pace, idem quod bono animo esto, Ioh. 4: 50.
- Vae interdum minantis, interdum condolentis est, Apoc. 18: 10.
- Valentinianorum et Basilidianorum origo et dogma, 1 Tim. 1: 4, 2 Tim. 2: 18.
- Valeria mactata quod nollet de idolothytis manducare, 1 Cor. 8: 1.
- Vallis filiorum Hinnomi, Matth. 5: 22.
- Vanitas ipsa se detegit, Ioh. 3: 27. Vanitati subiectum cur dicatur totum hoc universum, Rom. 8: 19.
- Vanus vox Latinis usitata in convitiis, Matth. 5: 22. Vani merito vocantur qui vana spe se lactant, Iac. 2: 20. Vanos vocare solemus eos qui mendaces sunt, et cur, 2 Cor. 1: 17.
- Variarum lectionum antiquitas, Matth. 19: 17; 20: 22.
- Vasa irae quinam dicantur, Rom. 9: 22. Vasa misericordiae quinam dicantur, Rom. 9: 23.
- Vaticinium de interitu Templi et Reipublicae Iudaeorum, Hebr. 8: 13. Vaticinia obscurius proponi, et quare, Matth. 13: 10. Alia obscurius, alia clarius edita certo Dei consilio, Matth. 24: 15. Veterum Prophetarum quaedam non scripto sed memoria conservata; Matth. 27: 18. Plus semel eadem impleri posse, Matth. 15: 7. Pleraque ita concepta, ut ante eventum intelligi vix queant, Matth. 17: 11. Saeva contra Templum proferre Iudaeis pro vetito habebatur; Matth. 26: 60. In Mose et Prophetis quaedam de Christo expressa, quaedam sub figuris et signis, Luc. 24: 26. Omnia vetera rerum bonarum in Christo sensu excellentiore implentur, Apoc. 5: 5. De Regibus Christo famulaturis, Matth. 5: 40. In vaticiniis de Christo concurrunt saepe allegorica locutio et loquendi proprietates, Apoc. 12: 9. Vaticiniorum explicatio de vic-

- toria Messiae. unde sumenda, 2 Cor. 10: 4.
- Vau et Iod literae, in Veteri Scriptura Hebraica vix poterant discerni, Matth. 15: 9.
- Ubi pro in quibus, Marc. 4: 15.
- Vectigalia et tributa quomodo differant, Rom. 13: 7. Vectigalia ab Equitibus conduci solebant, Luc. 19: 9.
- Vectorum ad litus ambulantium comparatio, Luc. 14: 33.
- Velamen mulieris cuius rei signum, 1 Cor. 11: 10.
- Velum divinitatis dicitur Christi corpus, Matth. 27: 51.
- Velum Mosis et fulgor quid praefiguraverit, 2 Cor. 3: 13.
- Velum Templi duplex, exterius. et interius, Matth. 27: 51. Utrum scissum fuerit, interius an exterius, ibid. Eius scissura sub mortem Christi quid significaverit, ibid. Velo interposito et Velo levato, quid apud Iuris consultos, Matth. 27: 51.
- Vendere se in servitutem licebat iare Hebraeo, Rom. 7: 14.
- Venditionis nomen usurpatur pro traditione cum dominio, et cur, Rom. 7: 14. Venditionis et emptionis in pretio se mutuo circumvenire per leges licebat, Rom. 1: 29.
- Venena quibusdam Sanctis non nocuerunt, Marc. 16: 18.
- Venenum aspidum pessimum et insanabile, Rom. 3: 13.
- Venenum patrimonii foenus vocatur, Luc. 6: 35. Venenum sub labiis habere quinam dicantur, Rom. 3: 13.
- Venia consequenda per obedientem fiduciam, Matth. 9: 22. Venia est necessaria ubi totus deseruit exercitus, 2 Cor. 10: 6. Veniae magnitudo ex magnitudine facinoris agnoscitur, Luc. 15: 2.
- Venire pro procedere ad populum publicandi Divini mandati causa, Ioh. 1: 15, Apoc. 17: 10. Venire ad Christum idem quod credere, Ioh. 5: 35, 40. Venire Deus dicitur, cum magnam aliquid exsequitur, Apoc. 22: 7. Venire ad nos Deus dicitur cum nos adiuvat, Iac. 4: 8. Venire quando dicatur Christus, Apoc. 3: 3. Venisse dies dicitur qui de proximo imminet, Matth. 26: 17. Venisse in mundum Christus et David quando dicantur, Hebr. 10: 5.
- Venter cibi causa, et cibus ventris, 1 Cor. 6: 13. Ventrem et escas Deum fore destructurum quomodo intelligendum, ibid. Ventres Latinis quinam dicantur, Tit. 1: 12.
- Ventus Spiritus dici solet, Ioh. 3: 8. Ventus qui *καύων* dicitur solis ortum comitari solet, Iac. 1: 11. Ventus et flamma Angeli dicuntur, Hebr. 1: 7. Vento Spiritus Sanctus comparatur, Ioh. 20: 22. Venti qualemque calamitatem significant, Apoc. 7: 1. Ventorum origo non scitur, Ioh. 3: 8. Ventis et procellis comparantur animi motus, 2 Petr. 2: 17. Ventis quando quis loquatur, 1 Cor. 14: 9.
- Venus quo in cultu Corinthi habita, 1 Cor. praef. Veneris Cnidiae aedicula qualis, Act. 19: 24. Veneris dies ieiunio dicatus apud veteres Christianos, Luc. 18: 12. Venerem masculam et quosvis incestus esse *ἀδιάρηα* quinam Philo-

- sophi dixerint, Rom. 1: 32. Verax pro fideli, Rom. 3: 4. Verbum vetus quid, Matth. 15: 2. Verbum crucis unica est ad salutem via, Act. 10: 3. Verbum Dei gladio comparatur, Apoc. 2: 27, 12: 5, 19: 15. Dicitur lumen semitae, Luc. 1: 79. Panis coelestis, Ioh. 6: 33. Verbum Dei factam per divisionem, non per abscissionem, Ioh. 1: 1. Verbi Divini vis et excellentia, Rom. 3: 23. Verbi annunciati puritas, Matth. 3: 12, 1.
- Verbum aeternum dicitur Christi Divina natura, Marc. 2: 8. Verbum cur Caro factum, Ioh. 1: 14. Verbum Dei fecit mundum primo omnium emissum, Ioh. 1: 3. Quod et gentes sciverunt, ibid. 1. Verbo Deus mundum creavit, et Verbo mundum reformavit in melius, Apoc. 19: 13. Verba Christi absentis vicem supplent in consolando, Ioh. 15: 11. Verba usu et consuetudine solent habere significationem certam, Luc. 24: 28. Non ita semper usurpanda, quomodo sciuntur aut putantur intelligenda, Luc. 24: 28. Quaedam saepe non tam acutum quam officium significant, 1 Cor. 5: 13. Saepe sumuntur in sensu durationis, Rom. 11: 11. Verba Prophetarum a Christo et Apostolis de suis temporibus usurpata, Rom. 3: 10. Verba dicta quis repetens etiam connexa censendus est inuisse, Ioh. 15: 3. Verba eadem usurpata rei gestae similitudinem denotare, Marc. 2: 20. Verba in ore alicuius
- ponere quid sit, 2 Cor. 6: 19. Verborum oblationes puriores quam victimarum, Hebr. 13: 15. Verborum sensus figuratus minime vetitus, Luc. 24: 29. Verbis neminem offendere viri egregii est, Iac. 3: 2. De verbis pugna nihil utile habet, 2 Tim. 2: 14.
- Verbera quadraginta soubibus infligi Lex ferebat, non iubebat, 2 Cor. 11: 24.
- Verberati quinam ex Veteribus, Hebr. 11: 36.
- Veritas vocatur aperta locutio, Hebr. 6: 18. Veritas baltheo comparatur, Eph. 6: 14. Contradictionem non patitur, Luc. 21: 15. Omnis per se amari digna est, quanto magis quae Deum auctorem habet, Ioh. 8: 40. Odium parit apud falsi amantes, Ioh. 18: 37. Impressa magis magisque piorum animis, sanctificat eos, Ioh. 17: 17. Veritas et salutaris sapientiae studium omnibus amicis amicus nobis esse debet, Matth. 10: 37. Veritas eminenter dicitur Evangelium, Iac. 5: 19. Ecclesiae ut columnae innititur, 1 Tim. 3: 15. Veritas Evangelica quaestui habenda non est, Matth. 10: 8. Veritatis Christianae probatio, Hebr. 2: 3. Veritatis abditae causa, Matth. 13: 11. Veritatis commendatio, Matth. 5: 37. Veritatem facere, id est, sincere ambulare, Ioh. 6: 44. Veritate molestius esse obsequium, Matth. 18: 15.
- Vermis cadaveribus adhaerere solet donec plane sint absumpta, Marc. 9: 44.
- Versio Arabica, Latina, caet.

- Vide Arabica Versio, Latina Versio, caet.
- Verum pro eo quod fieri convenit, Luc. 12: 57. Dicitur solet pro eo, quod in unoquoque genere eminet, 1 Ioh. 2: 8, Apoc. 3: 7. An dicendum sit solum cum expedit, Luc. 24: 28. Verum qui docet, fidem et gratiam meretur, Ioh. 8: 40. Verum salutare profiteri tenemur rogati etiam cum periculo, Luc. 24: 28, Act. 4: 20. Levius est illud ignorare, quam cognito non uti, Apoc. 3: 15. Verum patefacere qui tenetur, verbis uti tenetur quibus illud intelligibile sit aut esse speret, Luc. 24: 28. Veri oratio simplex et infucata est, Luc. 21: 15. Vera praedicta saepe pepererunt periculum, Act. 6: 14. Vera vocantur res praecipuae quarum res minores figuratae sunt, Hebr. 8: 2. Verus pro fide dignus, Ioh. 21: 24.
- Vespasianus cur obsidionem Hierosolymorum differebat, Matth. 24: 22, Apoc. 9: 14. Urbem et Capitolium restituit, Apoc. 13: 3. Edicta vetera contra Christianos sustulit, Domitianus restituit, Apoc. 1: 9, 17: 10. Eius aetate vixisse quosdam qui Caesarem Dictatorem viderant, 2 Petr. 1: 18.
- Vespera Hebraeis dicitur omne pomeridianum tempus, Luc. 24: 29. Vesperae duae apud Hebraeos quomodo accipiuntur, Matth. 14: 15. Vesperae duae inter quas mactabatur agnus Paschalis, Matth. 26: 2.
- Vestimenta sua lacerare quibus gentibus, et quas ob causas solemne fuerit, Matth. 26: 65.
- Vestis nuptialis, Matth. 22: 11. Vestis exterior Iudaeorum quatuor constabat partibus, Ioh. 19: 23. Veste plus una uti non vetamur, Luc. 3: 11. Vestes fulgentes signum honoris coelestis, Matth. 28: 3. Vestes Regum odorari solitae, Ioh. 19: 39. Vestes antequam pereunt veterascunt, Hebr. 1: 10. Ubi usui amplius non sunt, solent complicari et abiici, ibid. Vestes suas Pontifex Maximus apud Iudaeos ab ima parte scindebat, et alii a superna, Matth. 26: 65. Vestes Sacerdotales sanguine adpersas fuisse, Hebr. 9: 21. Vestibus utuntur alii iter facientes in itinere, alii ubi in urbem aliquam advenerint, Marc. 6: 9. Vestes substernendi mos Iudaeis et aliis gentibus usurpatus, Matth. 21: 8.
- Vestiri pilis in luctu apud Hebraeos usitatum, Matth. 3: 4.
- Vetus et Senex vicini significatus sunt, Hebr. 11: 2.
- Veterum figurarum complementa, Matth. 4: 2. Vide Figurarum veterum complementa.
- Vexare quid significet, Luc. 6: 18.
- Vexatio gravis, aestui comparatur, Matth. 13: 6. Vexationes nunquam deerunt secundum Christum vivere volentibus, 1 Cor. 7: 26.
- Vexillum imperii signum, Rom. 15: 12.
- Via, vocatur Doctrina Evangelica, 2 Petr. 2: 2. Via Euan-

Euangelica dura et aspera est et vere ad vitam nos ducit, Hebr. 10: 20. Via pietatis cur angusta et confragosa dicatur, Matth. 7: 13, Apoc. 21: 18. Quo modo facilis reddatur, ibid. Via ad salutem nulli est praeclosa, aeterna Dei constitutione nullas habente causas, Rom. 9: 13. Via per Legem cur non fuerit optima, Rom. 3: 29. Viam se Christus nominat, Ioh. 14: 6. Viam arduam et difficilem ingredi paucis libet, Luc. 13: 23. Facilius ingrediuntur minus sarcinati, 1 Cor. 1: 26. Viae pro actibus, Iac. 1: 8. Iuxta vias publicas coeci sedere solebant, Ioh. 9: 1. Viator quis Latine dicatur, Luc. 12: 58. Vicarius Spiritus Tertulliano dicitur Spiritus Sanctus, Rom. 8: 10. Vicarii Pontificibus succedere solebant, Marc. 2: 26. Victima in Sacris quomodo praeparabatur, Phil. 2: 17. Victima cur ferre peccata dicebatur in Lege, Matth. 20: 28, 26: 28. Victimae Legales sunt Martyrum praefigurationes, 2 Tim. 4: 6. Victimae lotae ducebantur per portam probaticam, Ioh. 5: 2. Gratiarum actionis et pro peccatis iungi solebant, Hebr. 9: 19. Debebant esse sanctae et sine vitiiis, Eph. 5: 27, Phil. 4: 18. Victimarum cum corpore Christi convenientia, Luc. 22: 19. Earum inutilitatem saepe inculcant Paulus et Scriptor ad Hebraeos ut rem magni momenti, Hebr. 10: 11. Ob-

latarum corpora die purificationis annuo urebantur extra castra, Hebr. 13: 11. Victoria praeclarissima quae, Matth. 5: 44. Victoriā de mundo paratam quis habeat, 1 Ioh. 5: 4. Victori militi Cilici non nocuit venenum, Marc. 16: 18. Victoribus in certaminibus Graecorum dabatur *ισχάρισμα* et tesserae, Apoc. 2: 17. Victus diurnus pauperum hominum, Marc. 12: 44. Victum sibi cur manibus quaererent Apostoli, Matth. 10: 8. Videntes, nomen Sapientum apud Hebraeos, Ioh. 9: 39. Videndi vocabulo Hebraei amant sensus omnes internos et externos exprimere, Ioh. 20: 29, Act. 2: 33, Rom. 1: 20, 7: 21, 1 Tim. 3: 16, Apoc. 1: 7, 11: 12. Videre sumitur pro cavere, Phil. 3: 2. Pro certo cognoscere, Hebr. 2: 9, 3 Ioh. 2. Pro mirari, Apoc. 12: 12. Frequenter apud Hebraeos pro experiri, Apoc. 18: 7. Pro participem fieri, Ioh. 3: 3. Videre praecedit ipsum credere, Ioh. 6: 40. Videre conspicua qui noluerit, ei in posterum iudicii vis hebetatur, Rom. 11: 8. Videre remota longe potest aliqua duplici modo, et quomodo, 2 Cor. 12: 2. Videris Tu, qualis loquendi formula, Matth. 27: 4. Vidua, res imbecilla, 1 Petr. 3: 7. Viduam ducere cur Clericis olim interdictum, 1 Tim. 3: 2. Viduae tutandae sunt, Marc. 12: 40. Cur solum in Presbyteris electae, Luc. 2: 37, 1 Tim. 5: 4.

- Univirae solum ad sacra ad-
mittebantur apud Gentes et
Christianos, *ibid.* 9. Uni-
viris inter foeminas primus
in Ecclesia locus dabatur,
Iac. 2: 3. Viduae Magistris
necessaria suppeditabant in-
ter Iudaeos, *Luc.* 8: 3.
- Viduus, viduitas et viduertas,
1 Tim. 5: 3.
- Vigilare quinam dicantur, *1*
Thess. 5: 10. Vigilandum
omni tempore, *Luc.* 12: 38.
- Vigiles Templi custodes,
Matth. 26: 45.
- Vigilia quarta ex galli cantu
noscitur, *Matth.* 26: 34. Vi-
gilias noctis ternas proprie
Iudaeis fuisse sub libera Re-
pub., quaternas vero ipsis et
Romanis sub imperio Roma-
norum, *Matth.* 14: 25.
- Villa posterioris aevi vox,
idem quod vicus, *Matth.* 26:
36. Villae pars, in qua do-
minus habitat, praetorium
appellatur, *Act.* 23: 35.
- Villicus quis dicatur, *Luc.*
16: 1.
- Vim vi repellere an Christia-
nae doctrinae conveniat,
Matth. 5: 50. Et quantum
liceat pro vita tuenda facere,
ibid. 66.
- Vincere patiendo, non pug-
nando, vere est Divinum
victoriae genus, *Col.* 2: 15.
- Vincire etiam est cingere,
Ioh. 21: 18. Vincitis demi-
vincula diebus festis a Ro-
manis est, *Matth.* 27: 15.
- Vinculum dicitur morbus,
Marc. 7: 35. Vincula quid
significant, *Act.* 26: 29. Vin-
cula et carceres quinam sint
experti, *Hebr.* 11: 36. Vin-
culis cur Christus ligatus
fuerit ex Iudae monito, *Ioh.*
18: 12.
- Vindicandi verbi significatio,
Luc. 18: 3.
- Vindicationis definitio, *ibid.*
- Vindicta cur plerisque bonum
dicatur vita incundius ipsa,
Matth. 5: 38. Vindictae Di-
vinae certitudo patientiam
nobis commendare debet,
Matth. 26: 52. Vindictam
privatam Christianis non per-
misit Christus, *Rom.* 12: 17.
- Vinolentia omnium vitiorum
summam denotat, *Luc.* 21: 34.
- Vinolentiam et scortationem
consequi solent convicia et
pugnae, *Rom.* 13: 13.
- Vinum comparatur sanguini,
Matth. 26: 27, *Apoc.* 14: 19.
- Sanitatis causa usurpandum,
1 Tim. 5: 23. Senibus pro
lacte esse aiunt Graeci, *Tit.*
2: 2. Vulneribus adhiberi
solet, *Luc.* 10: 33. Spiritui
Sancto adversatur, *Luc.* 1:
15. Dilutum bibi solitum
Hebraeis, et in federibus
populis mansuetioribus loco
sanguinis, *Matth.* 26: 27,
Phil. 2: 17. Dilutum vim
venenatam minus attrahit,
Apoc. 14: 10. Tenue et au-
sterum prodest stomacho la-
borantibus, *1 Tim.* 5: 23.
- Myrrhatum, quasi pro benefi-
cio sontibus dabatur apud
Iudaeos, *Matth.* 27: 34, *Ioh.*
19: 29. Vinum et sicera sub
Lege signa erant rerum om-
nium quibus ratio perturba-
tur, *Luc.* 1: 15, *Apoc.* 14: 8.
- Vinum et oleum res incundae
magis, quam necessariae,
Apoc. 18: 13. Vina vetera
saporis lenioris esse solent,
nova contra austerioris, *Luc.*
5: 39.
- Vipera bestiarum maxime ve-
nenata, *Act.* 28: 4. Eius ve-
nenum quibusdam in locis val-

valde rapidum, *ibid.* Viperae descriptio, *Matth.* 3: 7.

Vir ad imaginem Dei factus cur dicatur, non vero mulier, *1 Cor.* 11: 7. Est gloria Dei, *ibid.* Imago Christi, *Eph.* 5: 22. In hoc conditus ut imperet mulieri, *ibid.* Id initio fuit naturale, postea factum poenale, *ibid.* Vir Dei idem quod Propheta, *2 Petr.* 1: 21. Vir bonus quasi cum lucerna quaerendus, *Rom.* 3: 10. Is sibi iudex est, *Col.* 3: 15. In bono constans esse debet, *Iac.* 3: 10. Vir non dicitur divortere, sed dimittere, *Matth.* 5: 31. Viri integri et boni descriptio, *Luc.* 8: 15.

Vir et mulier pro usu viri et mulieris, id est, consuetudine coniugali, *1 Cor.* 7: 14. Vir et mulier pares sunt in salutis negotio, *1 Cor.* 11: 11. Viri et mulieris sancta conversatio magnam vim habet in animos, *1 Cor.* 8: 16.

Viri est res extra gerere, foeminae servare quaesita, *1 Tim.* 5: 14. Viri vocantur Angeli, virili specie apparentes, *Matth.* 28: 2, *Apoc.* 21: 17. Viri foeminis comparantur, ubi de idololatria agitur, *Apoc.* 14: 4. Viri magni per modestiam se inferioribus addere solent, *Iac.* 3: 2. Eximii in patria sua contempti, *Matth.* 13: 57. Hebraei in publico semper erant tecto capite, *1 Cor.* 11: 4. Viris excellentibus non esse demandanda quae ad curam vitae huius pertinent, *Ioh.* 12: 6. Viros bonos gravibus saepe incommodis exercet Deus, *Luc.* 12: 2.

Virilis sexus apud Iudaeos

magnum erat privilegium, *Gal.* 3: 28.

Virga Aaronis quae fructum protulit denotat Christi sacerdotium semper durans, *Hebr.* 9: 4. Ubi fuerit servata in templo, *ibid.* Virga magis in tormento erat quam in supplicio, *Matth.* 27: 19. Virgarum et flagrorum differentia, *Act.* 22: 24. Virgii qui caedebantur supplicii causa, unam tantum accipiebant sententiam, *Matth.* 27: 19.

Virginitatis propositum Iudaeis incognitum non fuit, *Luc.* 1: 34. Eius votrices quomodo Hebraeis vocatae, *ibid.*

Virgo ut stupro corrumpitur, sic animus quovis peccato, *Eph.* 6: 24. Virginis nomen quomodo usurpatum Virgilio, *Matth.* 1: 23. Virginem stuprasset capitale fuit apud Romanos, *Matth.* 5: 27. Virgines Hebraeae an et quae extra tribum nubere poluerint, *Matth.* 1: 16. Virgines Vestales incestae et vivae defodiebantur, *Rom.* 2: 1. Virgines vocantur viri qui idolis se non subiiciunt, *Apoc.* 14: 4.

Virtus quid sit, *Matth.* 6: 1. Virtus vita est, *Luc.* 15: 24. Est vitium fugere, *1 Petr.* 3: 11. Omnibus ingeniis vividis aequaliter est exposita, *Col.* 3: 11. Post funera permanet nec interit, *Act.* 9: 39. Est medium vitiorum utrimque reductum, *Luc.* 5: 3, *1 Tim.* 5: 23. Est simplex, vitium vero multiplex, *1 Ioh.* 3: 10. Quo difficilior, hoc pulchrior, *Luc.* 15: 4. Virtus et cognitio crescunt cum tem-

pore, 1 Cor. 3: 2. Virtutis amissio, mors animi, Luc. 15: 24. Virtutis magis dare beneficium est, quam accipere, Act. 20: 35. Virtutes mutuo gaudent comitatu, Apoc. 3: 2. Christianae et Philosophicae quomodo acquirantur, Eph. 2: 9. Tanti sunt apud Deum virtutes Christianorum, ut Angelorum virtutibus aequenter, Apoc. 17: 14. Virtutes exitio sunt viris bonis inter potentes malos, Marc. 6: 20. Virtutes uxorum viris commendabant fidem Christianam inter Gentes, 1 Petr. 3: 1. Virtutum et vitiorum nomina modo habitum denotant, modo actum, Luc. 22: 32. Virtutum vis ea est ut amorem etiam a disparis vitae hominibus extorqueat, Act. 2: 47. Virtutum Christianarum genealogia, 1 Tim. 1: 5. Ob virtutum Christi imitationem Paulus maxime spernebatur, 2 Cor. 10: 1. Virtutum coeli concussio magnam rerum mutationem indicat, Matth. 24: 29. Virtutibus Christianis danda opera, 1 Petr. 2: 24. Virtutibus non opibus debetur primus locus, Iac. 2: 3. Visa in Apocalypsi ab Iohanne quomodo distinguantur, Apoc. 4. Visum et spectaculum quomodo differre dicantur, Matth. 1: 20. Visio fit receptione lucis et specierum, Ioh. 10: 10. Visio ad Romani Imperii terras omnes se extendens, Apoc. 13: 1. Vita corporis animus, vita animi Deus, Luc. 15: 24. Vita omnis vim agendi in se continet, Rom. 5: 10,

2 Cor. 4: 11. A Deo homini inspirata est, Ioh. 5: 26. Omnis haec brevis aeternitati comparata, 1 Petr. 5: 10. Omnium honorum corporaliū praestantissima, Matth. 16: 26, Ioh. 15: 13. Data est utenda tantum, Luc. 12: 20. Mora est in alieno solo, Hebr. 11: 13. Cur comparetur vaporī, fumo ac umbrae, Iac. 4: 14. Ad mortem ducit, Ioh. 3: 6. Christiana cursui comparatur et labori, Gal. 4: 7, Hebr. 12: 12. Non iuvatur nec tutior est per rerum copiam, Luc. 12: 15, 26. Vita secundum virtutem acta dulcior est consuetudine peccandi, Matth. 11: 30. Vita in dies purior sanctificat, Ioh. 17: 19. Vita recta, quam dono Dei adipiscimur, secum trahit aeternam vitam ac felicitatem, Rom. 5: 17, 6: 22. Vita et mors in manu linguae, Iac. 3: 9. Vitae nomine gaudium vocant Hebraei, Rom. 11: 15, Apoc. 11: 11. Vitae emendandae promissio praecedebat ipsam fidei professionem apud Veteres, Matth. 28: 19. Vitae contemplativae et activae exempla, Luc. 10: 42. Vitae fabulam quid vocet Martialis, Rom. 1: 30. Vitam longaevam promittebat legum Mosaicarum exacta observantia, Luc. 10: 25. Meliorem hac posse dari unde colligi possit, Hebr. 11: 5. Pretiosam hanc habere quis dicatur apud Hebraeos, Act. 20: 24. Vitam ponere in manu suo quid significet Hebraeis, Ioh. 10: 11. Vitam reddere, inter
exi-

eximia est quae de Deo dicuntur, Ioh. 5: 21. Vitam defendere ius est naturae, Matth. 5: 40. Vita hominis mutata, mutatur Dei decretum, Rom. 2: 9. In vita hac et aeterna recompensationem dicunt Hebraei habere res quatuor, 1 Tim. 4: 8. Vita pro vita aeterna, Ioh. 5: 39. Vita cur dicatur Christus, Ioh. 12: 50, 1 Ioh. 5: 20. Vita altera pessime solet cedere, quibus hic est optime, Luc. 16: 25. Vita pro doctrina quae ad vitam aeternam ducit, Act. 5: 20, 1 Tim. 6: 12. Vita aeterna pro iure ad vitam aeternam, Ioh. 20: 31. Vita aeterna summus effectus est Divinae benevolentiae, 1 Petr. 1: 13. Donum et gratia vocatur, Luc. 17: 7. Donativis cur comparetur, Rom. 6: 23. Cur vocetur haereditas, Act. 20: 32. Cur dicatur spes beata, Tit. 2: 13. Rebus animi cur comparetur, Ioh. 6: 63. Cur a Christo in lucem producta dicatur, Matth. 5: 20. Per resurrectionem Christi probata, Luc. 24: 48. Nusquam in lege Moisis est promissa, 2 Cor. 3: 14. In nulla alia doctrina praeterquam in Euangelio revelatur, Eph. 6: 17, 2 Tim. 1. Vitae aeternae dator Christus, Ioh. 5: 39, 14: 6, 2 Tim. 1: 1. Eius certos facit Christus, quos a vitiis liberat, Hebr. 2: 15. Certos non facit Deus, quibus nunc non dat Spiritum suum, Rom. 2: 13. Eius causa est liberatio a peccatis, Rom. 5: 18. Eius parandae modus, Ioh.

17: 3. Vitae aeternae spes qualis olim fuerit in Veteri Testamento, Matth. 5: 20, 19: 21. Quando et quomodo dicatur coepisse doceri, Matth. 5: 20. Vita aeterna et beatissima nihil suavius, 1 Cor. 15: 58.

Vitellius (L.) Caiaphae Pontificiam dignitatem ademit, Matth. 26: 3. Devitat per Iudaeorum regionem signa ferre ad Iudaeorum deprecationem, Matth. 24: 15. Iudaeae et Syriae quando praefuerit, 2 Thess. 2: 6. Vitiositatis et malitiae distinctio, Marc. 7: 22, Act. 3: 26.

Vitiosa in locis publicis tollere aut publicae potestatis est aut Divinae, Ioh. 2: 18.

Vitis aurea Templo donata fuit ab Alexandro Iudaeorum Ethnarcha, Luc. 21: 5. Ab Aristobulo inde ablata et data Pompeio, ibid. Eam Pompeius in Capitolio posuit, ibid. Alteram substituit Herodes magnus, ibid. Vitis liquore laetificantur Deus et homines, Ioh. 15: 1. Hoc de Christi sanguine vere dicitur, ibid.

Vitia inter se discordia adversus virtutem facile conspirant, Luc. 23: 12. Vitia actionesque vitiosae vere mala sunt, Luc. 12: 18. Quomodo enascantur, Matth. 13: 39. Vitia magno coluntur, Luc. 15: 14. In praecipua ducunt, Matth. 28: 13, Apoc. 3: 2. Quae humana ope incurabilia sint, Act. 14: 8. Vitia fugere prius est, sequitur addiscere virtutes, Act. 2: 47. Quaedam defenduntur a Philo-

lo-

- losophis, Eph. 5: 6. Subtiliora propius ad virtutes videntur accedere, Eph. 2: 3. Aliena in oculis habemus, nostra a tergo sunt, Rom. 2: 1. Eorum de quibus bonae aliquid superest spei palam arguenda non sunt, Matth. 12: 19. Quaedam non nisi magno nisu precum expugnari possunt, Matth. 17: 21. Vitiorum nodi vix extricabiles, Act. 8: 23. Vitiis suis contraria cur nolint homines mali vera videri, 1 Cor. 1: 18. Vitulum pro se ac domo sua offerebat Pontifex, Hebr. 5: 3. Vivens epitheton Dei est, Matth. 16: 16, 1 Tim. 6: 17. Vivere pro bene valere. Ioh. 4: 50. Vivere Hebraeis interdum est eximi miseriis et feliciter vivere, Rom. 1: 17, Gal. 3: 12. Vivere diu aut parvo quam parum referat, 1 Thess. 5: 10. Vivere Deo, vera est vita, Col. 2: 13, 1 Tim. 5: 6. Vivendi actus in Christo fuit, in Adamo vero idoneitas quaedam ad vivendum, 1 Cor. 15: 45. Vivi comburii supplicium in Oriente fuisse usitatum, Matth. 13: 42. Vivificare quid significet, Rom. 4: 17. Ulcera contrahuntur sordibus atque illavie, Luc. 16: 20. Ulcisci se servorum non est, 1 Thess. 5: 15. Ulcisci et iniuriam cum noxa alterius propulsare Platonici et Stoici sapienti suo non permittunt, Cicero et Aristoteles in parte virtutis ponunt, Matth. 5: 39, Rom. 1: 32. Ultio Dei propinqua multum solatur oppressos, Apoc. 14: 7. Ultio expetenda non est, Matth. 6: 14, Luc. 17: 3. Minus periculosa cum per Magistratum exercetur, Matth. 5: 39. Nec hoc pugnat cum scopo Dei Legem talionis per Mosen ferentis, ibid. Differt ultio a defensione, ibid. Item a poena, ibid. Ultionem ferae esse, non hominis, Matth. 5: 39. Ipsa iniuria esse peiorem, ibid. Umbra Achillis per Apollonium locuta, Apoc. 13: 14. Umbra alarum, Proverbiale unde, Hebr. 9: 5. Umbra est in Veteri Testamento, soliditas in Euangelio, Col. 2: 9. Umbra dicitur res quae rei principalis significationem habet, Hebr. 8: 5. Unanimes Christianos esse debere, 1 Petr. 3: 8. Uncti quinam dicti Hebraeis, Matth. 1: 16. Unctio capitis honoris signum apud Hebraeos, Matth. 26: 7, Luc. 7: 38. Unctio Regis ad quos pertineret, Act. 6. Unctio pedum multis gentibus in usu, Luc. 7: 38. Unctio Christi ut Davidis suos gradus habuit, Act. 4: 27. Unctio Spiritus Sancti mystice significabatur per unctionem illam quam olim accipiebant Reges et Sacerdotes, 2 Cor. 1: 21. Unctiones veteribus Christianis quibus in rebus et quem in finem usurpatae, Marc. 6: 13. Unctum fuisse tabernaculum cum vasis eo pertinentibus, Hebr. 9: 21. Unde Latinis interdum est optantis, 2 Cor. 11: 1. Summi-

- mitur pro a quo, Marc. 4: 15, Act. 13: 21. Pro ex quo, Rom. 2: 16.
- Undecim** nomen collegii Apostolorum, Iuda sublato, Ioh. 20: 24.
- Ungendorum** mortuorum corporum mos antiquissimus, Matth. 26: 12.
- Unguentum** ubi appelletur Spiritus Sanctus, 1 Thess. 4: 9. Unguento figurate quid significetur, 1 Ioh. 2: 20. Unguento olim sacrabantur Reges et Sacerdotes, ibid.
- Unguento** odorato ungebatur summus Sacerdos apud Iudaeos, 2 Cor. 2: 14.
- Ungularum** fissarum in Legge quis mysticus sensus, Rom. 2: 18.
- Ungentus** quis cognomento vocatus credatur, Matth. 5: 31. Ungentus Dei dicitur Christus et populus Israëliticus, Hebr. 11: 26.
- Unitas** nota est veri Numinis, Marc. 12: 29. Unitatis inter Christianos mirae praesagium, Ioh. 21: 11. Unitati dona sua promisit Deus, Act. 2: 1. Unitatem suis commendavit Christus, et vitandos esse multos doctores, 1 Cor. 1: 13.
- Universitates** omnes mysticam quandam personam faciunt, Apos. 11: 3.
- Universum** Hebraeis dicitur coelum et terra, Ioh. 1: 1, Act. 4: 24, 2 Petr. 3: 13.
- Universum** hoc cur conditum, et quinam hoc vere possideant, 1 Cor. 3: 22.
- Universi** partitio et membra, Hebr. 11: 3.
- Unus** Iudaeis dicitur modo Deus, modo Abraham, Matth. 5: 31, 19: 17, Hebr. 11: 12.
- Unum** pro omnibus, quam omnes pro uno interire quando melius sit et iustus, Ioh. 11: 50. Unum colere Deum et nemini facere iniuriam gradus est ad Christianismum, Act. 17: 4.
- Vocabula** de externis sensibus mutuuntur Hebraei ad significandos sensus internos, 1 Petr. 2: 3. Vocabula peregrina ab interpretibus saepe servari, Matth. inscript.
- Vocare** nomine, signum perfectae notitiae, Ioh. 10: 3.
- Vocare** et vocari quid saepe Hebraeis, Rom. 4: 17.
- Vocandi** modus plenus gloriae et potentiae, 2 Petr. 1: 2.
- Vocari** a Deo non solum est epus, sed etiam fidem in vocatione praestare, 1 Tim. 1: 12. Vocat Deus per promissa, Rom. 9: 11. Vocati, sub ipsam coenae horam iterum vocabuntur, Luc. 14: 17.
- Vocati** ad fidem omnes quibus annuntiatur Euangelium, 2 Thess. 3: 2. Vocati sumus ad gloriam aeternam per Christum, 1 Petr. 5: 10.
- Vocati** sumus hac lege ut conscientiae causa omnia dura sustineremus, 1 Petr. 2: 21.
- Vocatio** supercoelestis cur ita dicta, Hebr. 3: 1. Vocatio est electiq. quaedam, Eph. 1: 4. Vocatio Dei obsistendi potentiam non tollit, Act. 26: 19. Extraordinaria refertur ad summam Dei misericordiam, Luc. 1: 78. Ex mera gratia fons est omnis boni, Iud. 1. Vocatio nostra Deo Patri ut causae principi adscribitur, 1 Petr. 1: 15. Vocatio Christiani in decreto et actu quo tendat, Eph.

- Eph. 1: 4. Ut plenum sortiatum effectum requiritur eximia probitas et innocentia, ibid. Vocatio Gentium, Matth. 1: 6, 11: 21, 15: 22, 22: 9, Ioh. 4: 35. Vide Gentium vocatio. Vocatione ad functiones Deus non semper spectat id quod inest humano ingenio; Matth. 25: 15. Vocationis Apostolorum, Petri, Andreae, Iohannis et Iacobi occasio, Luc. 9: 3. Vocationis extraordinariae et subitae exemplar crucifixus Iatro, Luc. 23: 42.
- Volens nolens quomodo quis dicatur quid fecisse, Matth. 26: 39. Volenti non fit iniuria, 1 Cor. 7: 5, Eph. 5: 6. Volentibus Deus occurrit prior, Ioh. 1: 38.
- Volumina erant libri Hebraeorum et Latinorum, Luc. 4: 17.
- Voluntas bona Dei quid significet, Luc. 2: 14. Voluntas Dei pro volendi actione aut pro re quam Deus vult, Act. 20: 27, 1 Petr. 3: 17. Voluntas Dei amplectenda obsequenti animo, Ioh. 7: 17. Voluntas non verba spectari debent, Matth. 12: 3. Voluntas in Euangelio quaeritur, Luc. 12: 47. Voluntas facile ad honestum fertur quamdiu nihil est quod in contrarium moveat, Matth. 26: 35. Bona laudanda est cum vires non suppetunt, 2 Cor. 8: 11. Supra facultates a Deo non exigitur, ibid. Voluntas peccandi, facti crimen habet apud Deum, Matth. 5: 28. Voluntatis Dei arcanum quid sit, Eph. 1: 9. Voluntati Divinae acquiescendum, Ioh. 3: 27. Voluntatem suam Deus quibus modis olim hominibus significaverit, et nunc patefaciat, Matth. 1: 20, Hebr. 11: 32. Voluntate sua, non nostris operibus Deus ductus per Euangelium nos genuit, Iac. 1: 18. Voluntates malae saepe inhibentur ab effectu suo vi Divina, Ioh. 7: 30.
- Voluptas pro cupiditate rerum voluptuosarum, Iac. 4: 1. Voluptates sunt laquei Diaboli, 2 Tim. 2: 26. Quas natura dedit sunt suaviores iis, quae contra naturam, Rom. 1: 26. Voluptatum fomenta petentibus Deus non promisit, Iac. 4: 3. Voluptatum vis rationem etiam in posterum reddit obtusorem, Luc. 21: 34.
- Votum de non benefaciendo huic vel illi, consecratione eius rei, qua iuvare alter posset, firmari solebat apud Iudaeos, Matth. 15: 5. Votum non solidum Deo persolvere grave crimen, Act. 5: 3. Vota bona nolentium facere quod possunt nullius pretii sunt, Iac. 2: 16. Votorum debitoribus Iudaeis maturius eundem erat ad festa, Ioh. 11: 55. Votis et iuramentis quatenus obligemur, Matth. 10: 6.
- Votivae obligationi licebat unicuique eum quem vellet praestituere terminum, Act. 21: 26.
- Vox distinguitur in articulatam et inarticulatam, Apoc. 10: 3. Vox spiritus dicitur quia solet vitae indicium esse, Apoc. 13: 15. Vox de coelo genus oraculi quod temporibus Templi secundi

- solum restabat, Ioh. 12: 28. Vox bis posita affectum extimium designat, Phil. 4: 4. Voce utebatur Christus in excitandis mortuis, Ioh. 5: 25. Voces rerum notae dicuntur, Matth. 1: 22. Voces easdem variis sensibus ponere amat Paulus, Rom. 7: 23, 8: 16. Voces per translationem usurpatae, aliis aliter usurpantur, Rom. 6: 11, Eph. 2: 20. Eiusdem aut propinqui significatio inter se vincitae magnam habent efficaciam, Col. 3: 12. Plures ex Latinis Graecas esse factas, Matth. 27: 26. Vocum universalitas restringi debet ex subiecta materia, 1 Ioh. 2: 20. Vide Universalitas vocum. Vocum in-curiosos fuisse Apostolos, in sensu perspicuos, Matth. 4: 10.
- Ur in qua regione videatur fuisse, Act. 7: 2.
- Urim et Tutanim constulere Regum erat aut sumorum Magistratum, Ioh. 11: 50.
- Urim quid rectius dicatur quam fulgores in pectorali summi Sacerdotis, Iac. 1: 17.
- Urna aurea cum Manna ubi servabatur in Templo, Hebr. 9: 4.
- Usurae an licitae, necne? Luc. 6: 35. Ex mora non iniustae, ibid.
- Usus pecuniae aestimationem recipit, ibid.
- Ut particula non semper causam reddit, sed saepe rerum exitum significant, 1 Cor. 11: 19.
- Uterus clausus et apertus quid, Luc. 2: 23. Uterus formandi hominis moneta dicitur Macrobio, Gal. 4: 19. Ab utero dicuntur adfuisse nobis res, quae a inventute adfuisse, Ioh. 9: 34.
- Utilitatis causa reperta duriore interpretatione in odium retorqueri non debent, Marc. 2: 27.
- Uvarum pressura pro effusione sanguinis, Apoc. 14: 19.
- Vulnera cito obducta facile recrudescunt, Matth. 13: 15.
- Vulnera uti in persanato corpore non apparent, ita nec crimina quae olim fuere in animo sanato, Rom. 4: 7.
- Uxor an ducenda sit, necne, 1 Cor. 7: 1. Uxor dicitur viri columna, 1 Tim. 3: 15.
- Uxor instrumentum viri, ut corpus instrumentum animi, Eph. 5: 28. Uxor alicuius dicitur quae fuit uxor, etiam marito iam defuncto, 1 Cor. 5: 1. Uxor per quae Hebraeis dicitur Sanctificari, id est; fieri legitima coniux, 1 Cor. 7: 14.
- Uxor leniter tractanda, Matth. 5: 32, Col. 3: 19, 1 Petr. 3: 7.
- Uxori facta iniuria, marito facta censetur, Matth. 25: 46.
- Uxori discedere a marito lege Mosis non licebat, Ioh. 4: 18. Legibus Graecis et Romanis contra, 1 Cor. 7: 9.
- Uxorem alteri non posse nubere ante mortem prioris mariti, Matth. 5: 32. Uxorem adulteri non potuisse divortere, observatum quondam inter Christianos, ibid.
- Uxorem quavis de causa dimittere non licet, Marc. 10: 2.
- Uxorem ex sponsalibus dici, Matth. 1: 16. Uxores iure Hebraeorum erant in manu coniugis, Matth. 5: 31. Vocabantur de nomine mariti, Rom. 9: 3. Uxores viros a fide alienos deserere non pos-

- possunt, Luc. 8: 3. Uxores suas sorores appellare cur solerent Iudaei et Christiani, 1 Cor. 9: 5. Uxores usurariae quatenam dicantur, Matth. 5: 32.
- X.
- Xenocrates physicis de causis ab esu animalium abstinendum censuit, Rom. 14: 2. Xenocratis dictum de sua doctrina et Philosophis, 1 Tim. 1: 9.
- Xenophontis Ephesiaca, Eph. 4: 29.
- Xerxi non militarunt Iudaei, Luc. 3: 14.
- Z.
- Zabulus pro Diabolus, Matth. 4: 1.
- Zacchaeus Hebraeus, non alienigena fuit, Luc. 19: 9. Gratia hospitii ei a Christo reddita, ibid.
- Zacharias Propheta non ordinarius, Matth. 23: 37. Apud LXX Azarias dicitur, ibid. Zachariae nomen quid significet, Luc. 1: 72. Zachariam habuisse Spiritum Ieremiae Iudaei dicunt, Matth. 27: 9. Amare eum locutiones Ieremiae, ibid.
- Zacharias Baptistae pater non fuit Pontifex Maximus, Luc. 1: 6. Ob impetrandam prolem Deum non est precatus, ibid. 13. Domum in deserto non habuit, ibid. 80. Pius quomodo dicatur, Act. 22: 12, Rom. 3: 9. Zachariae audiendi et loquendi facultas fuit adempta, Luc. 1: 20. Eius diffidentia punitur, ibid. 18. De eo inventa fabula ab Hieronymo refutata, Matth. 23: 35.
- Zacharias Baruchi filius in Templo occisus ante excidium Hierosolymitanum, ibid.
- Zebedaei filios eximios sibi ministros fore praedixit Christus, Marc. 3: 17.
- Zelotarum facinus in Stephanum probabat Saulus animo, verbis et factis, Act. 8: 1. Zelotarum factio inter Iudaeos tempore Hierosolymitani excidii, Matth. 24: 22. Unde orta, Apoc. 9: 3. Eorumdem audacia Urbi et Templo exitium attulit, Act. 7: 27.
- Zelotypae aqua quam in rem constituta, Ioh. 8: 4.
- Zelus dicitur ardens amor, Apoc. 3: 19. Zeli iudicium quomodo et in quos exercebatur, Act. 7: 56. Zelus Phineae reputatus ei in iustitiam quomodo dicatur, Iac. 2: 23.
- Zeno Cittiensis, 2 Petr. 3: 7. Stoicae sectae princeps nefanda Venere usus dicitur, Rom. 1: 27. Zenonis responsio egregia ad minas inimici, Matth. 5: 39.
- Zonam suam defodere quare iussus Ieremias, Act. 21: 11.
- Zoroastris nomine circumlatae genealogiae a quo factae, 1 Tim. 1: 3.
- Zorobabel Pedaiæ filius, alias ab Ethnarcha, Luc. 3: 23.
- Zorobabel Salathielis, primogenitus Ethnarchae, ibid.
- Zorobabel figura Christi, Hebr. 7: 14.
- Zythum Aegyptiorum, Luc. 1: 15.

I N D E X

TROPORUM ET FIGURARUM

ET LOQUENDI GENERUM MINUS

USITATORUM.

A.

Abstractum pro concreto, Luc. 2: 30, 4: 6, Rom. 5: 19, 10: 6, 1 Cor. 12: 28, 15: 48, 2 Cor. 5: 21, Apoc. 5: 10, 12: 3, 13: 1.

Abusus vide *Karάχρησις*.

Accusativus sensu ablativi, Hebr. 1: 8, 2 Ioh. 12.

Accusativus durationis, 1 Petr. 1: 17. Accusativus pro genitivis absolute positus, Act. 26: 3.

Actionis simplicis pro duplici vox, Eph. 2: 17.

Activae voces interdum tacite includunt effectum, Act. 16: 14. Activis verbis saepe permissionem tantum indicari, Matth. 8: 13.

Activum neutraliter positum, Luc. 2: 17. Activum personale pro passivo imperso-

nali, Matth. 7: 16, Luc. 24: 21, Apoc. 12: 6, 16: 15. Activum pro passivo, Luc. 12: 20, Iac. 5: 2. Activum simplex pro frequentativo, Matth. 9: 14. Activum pro reciproco, Act. 7: 42, 10: 20, 11: 21, Phil. 2: 19, Col. 2: 19, 2 Petr. 2: 8. Activa saepe sensum habent passivum vel absolutum, Ioh. 5: 16, Act. 13: 29, Apoc. 6: 14. Activa sumunt Graeci pro dupliciter activis, 2 Cor. 9: 8. Activa et passiva verba apud Hebraeos promiscue usurpantur pro reciprocis, 2 Tim. 2.

Acutifatum vide *Ὁξύμωρον*.

Adiectivum neutrum vel foemininum additum substantivis foeminino et neutro de rebus, non de personis, Hebr. 9: 10. Adiectivum neutrum pro demonstrativo, Rom. 9: 22.

R

Pro

- Pro substantivo denominato** usurpant Graeci, 1 Cor. 7: 35. **Adiectiva magnitudinis** solent poni pro adiectivis ad numerum pertinentibus, Gal. 6: 11.
- Adverbium loci pro adverbio temporis**, Apoc. 1: 11. **Adverbium vice adiectivi**, 2 Cor. 11: 5, Iac. 2: 24. **Saepe regit genitivum quem reget adiectivum**, Rom. 16: 2. **Adverbia venientia ab adiectivis regunt casum sui adiectivi**, Hebr. 12: 28.
- Adversativa comparationem in se includens**, Matth. 5: 39.
- Affirmatio per negationem contrarii**, Ioh. 8: 44.
- Αἰτιολογία**, Matth. 13: 14, Luc. 9: 56, Ioh. 17: 12.
- Αἰτιολογικὸν**, Marc. 1: 34, Luc. 7: 47, Ioh. 1: 14. **Αἰτιολογικὸν τοῦ σωτηριῶντος**, Luc. 1: 37, 6: 43, 19: 26, 23: 22, Ioh. 20: 9.
- Ἀκριβολογία**, Marc. 5: 38, Luc. 2: 23, 3: 5, Ioh. 8: 33, 11: 10, 1 Petr. 5: 4, Apoc. 12: 9, 16: 20, Act. 2: 1, 10: 15, 1 Cor. 5: 7, 2 Cor. 8: 15, Gal. 4: 22.
- Allegoria**, Matth. 1: 22, 2: 11, 5: 25, 7: 2, 12: 20, 14: 34, 17: 20, 21: 12, Luc. 5: 10, Iac. 1: 14. **Allegorice dicta** Matth. 27: 9, Marc. 6: 13, Luc. 15: 20, 18: 34, Hebr. 2: 7.
- Allegoriae variae**, Rom. 9: 13. **Minutatim excutiendae non sunt**, Luc. 3: 5, Rom. 9: 13. **Contemendae non sunt, ubi Dei Spiritus earum indicium praebet**, Luc. 5: 10. **Allegoriarum foecundus Origenes**, Matth. 14: 34. **Allegorica aliquo additamento emolliuntur**, Matth. 26: 27. **Allegoricas explicationes maximi faciunt Iudaei**, Matth. 1: 22, 22: 43. **Allegorice locutionibus Christus tentatores suos eludit**, Ioh. 6: 6.
- Allusio**, Matth. 6: 34, 8: 22, 9: 20, 12: 40, 13: 42, 15: 19, 18: 4, 21: 35, Ioh. 1: 15, 29, 2: 24, 3: 5, 5: 24, 9: 5, 10: 9, 12: 48, 18: 1, 21: 18, Act. 8: 30, Rom. 1: 28, Eph. 5: 15, 26, Hebr. 10: 23, Apoc. 11: 5, 12: 9. **Allusio vocum significationem variat**, Rom. 6: 11.
- Amphibolia**, Matth. 1: 22, 3: 16, 13: 14.
- Analogia**, Marc. 9: 30, Luc. 2: 40, 3: 5, 6: 1, Iac. 1: 13.
- Anantapodoton**, Matth. 23: 25, 24: 14, Ioh. 16: 26.
- Anapodota Paulo sunt frequentia**, Eph. 2: 1, 5: 23.
- Anaphora**, Ioh. 5: 36, Rom. 15: 27, 1 Cor. 1: 5, Phil. 3: 1, Iac. 1: 25, Apoc. 12: 9.
- Antallage**, Luc. 6: 35.
- Antanaclasis**, Matth. 5: 37, Rom. 8: 16, 14: 13, 1 Cor. 6: 17, 8: 3, 2 Cor. 5: 16, 7: 10, Iac. 3: 18, 1 Petr. 3: 9, 4: 3.
- Antapodosis**, Matth. 5: 25, 13: 3, 18: 6, 19: 30, 20: 4, 21: 33, 22: 13, 23: 25, 24: 51, Luc. 17: 7, Ioh. 10: 3, 11: 9, 14: 27.
- Antecedens pro consequente**, Luc. 3: 19, Rom. 8: 29, 2 Cor. 7: 3.
- Antithesis**, Matth. 5: 11, 18: 16, Marc. 8: 38, Ioh. 8: 46, 9: 29, 10: 11, 12, 12: 43, 15: 18, 16: 22, 28, 17: 9, Act. 3: 15, Rom. 1: 4, 2: 23, 1 Cor. 6: 9, 7: 22, 10: 30, 2 Cor. 8: 2, Eph. 5: 18, Phil. 2: 7, 2 Tim. 2: 12, Philem. 14, Hebr. 8: 2, Iac. 2: 5, 1 Ioh. 12, Apoc. 22: 11.

- Anthropopathice dicta**, Matth. 6: 12, 16: 27, 23: 32, Luc. 15: 7, Marc. 8: 12.
- Ἀνθυποφορά**, Matth. 28: 20, 23: 3, Act. 15: 21, Rom. 3, 1 Cor. 14: 32, 2 Cor. 1: 24, 2 Tim. 1, Hebr. 4: 3, Apoc. 11: 18.
- Aoristus** significare solet quod ante contigerat, Matth. 27: 2, 28: 1, Marc. 6: 17, 16: 1, Luc. 1: 17, Ioh. 18: 24, Act. 23: 27. Positus pro praesenti, Ioh. 20: 29, Hebr. 2: 10, 13: 9, Apoc. 18: 1. Pro plusquamperfecto, Matth. 14: 3, 28: 1, 1 Cor. 15: 24, 2 Cor. 2: 8, Hebr. 1: 2, 10: 29, Apoc. 19: 19, 20: 13. Pro futuro, Iud. 12. Pro quovis tempore, Iac. 1: 11, 2: 6, 1 Ioh. 5: 4, Iud. 2. Interdum significat tempus durans, Marc. 16: 2, Luc. 22: 66. Quid fieri soleat, significat, Ioh. 15: 6. Significat notam certitudinis, Hebr. 4: 10. Hellenistis effert quae Hebraeis in Hiphil dicuntur, Luc. 24: 20. Aoristus passivus in significatione Hitphael, Hebr. 9: 16.
- Ἀπό κοινοῦ**, vel **ἐκ κοινοῦ**, Matth. 5: 22, 13: 22, Marc. 8: 12.
- Apodosis**, Matth. 6: 10, Marc. 4: 20, 7: 36, Ioh. 3: 29, 1 Cor. 3: 12, Eph. 4: 16, Phil. 2: 16, Apoc. 14: 20, 15: 7. Comparationi mixta, Luc. 9: 62.
- Aposiopesis**, Matth. 15: 5, Ioh. 6: 62, Act. 3: 21, 16: 37, 19: 4, Col. 2: 23, 2 Thess. 2: 3.
- Apostrophe**, Luc. 6: 39, 12: 20, Phil. 3: 3, Apoc. 18: 14.
- Appositio**, Marc. 4: 37, Luc. 2: 14, 1 Petr. 3: 21. Significationem augens, 2 Petr. 2: 17.
- Argumentum a maiori**, Matth. 6: 26, 12: 36, 13: 12, 18: 8, 11. A minori, Matth. 6: 27, 12: 30.
- Articulus abundans**, Hebr. 1: 7, Ioh. 18: 15. Articulus notans totum genus, Marc. 2: 28, 3: 26. Additus Hebraeorum nominibus propriis indeclinabilibus ad noscendum casum, 1 Petr. 3: 6. Ad significationem generis additus, Apoc. 13: 15. Supplens vicem omissi substantivi, Matth. 28: 1. Articulus vice nominis, 1 Cor. 7: 37. Articulus aliquando vim habet pronominis indefiniti, Matth. 24: 3. Articulus demonstrative vel relative usurpatus, Matth. 4: 1. Articulus saepe signum generalitatis, Matth. 12: 32, Marc. 2: 28, 3: 26. Articulus postpositivus pro demonstrativo, Eph. 1: 13. Articuli in Novo Testamento saepe ponuntur vel omittuntur circa necessitatem, Tit. 2: 13. Articuli omissio, Marc. 8: 26, Apoc. 13: 11, 14: 1; repetitio, Ioh. 20: 19. Articulos Graeci urgent, Ioh. 1: 21. Articulos cur noluerit declinare Iohannes, Apoc. 1: 4. Articulos saepe commutant Apostoli sicut Poetae, Rom. 13: 7.
- Assimilatio**, Act. 3: 19.
- Asyndeton**, Eph. 3: 18, 1 Tim. 1: 17, 6: 16.
- Augens dictio**, Matth. 16: 26, Luc. 4: 18, 24: 29, 1 Cor. 2: 3, Apoc. 3: 17. Augentia vocabula amplius augere quomodo Paulus amet, 1 Thess. 2: 17.

Augmentum syllabicum plusquamperfecti quodammodo diminutum, Matth. 7: 25.

C, K.

Kal pro Hitpahel, 2 Cor. 2: 14, 4: 6. Kal et Niphal saepe utuntur Hebraei pro forma Hitpahel, Rom. 4: 20, 9: 17, 2 Cor. 6: 11.

Caph veritatis Hebraeorum, Luc. 3: 23.

Casus possessivus causam efficientem et obiectum designat, Rom. 3: 22. Casus rectus pro obliquo, Act. 15: 21, 2 Cor. 9: 13, Apoc. 2: 20, 14: 12, 20: 2, 21: 12. Casum quem regunt activa, regunt etiam passiva apud Graecos, Col. 1: 9. Rectum cum obliquis construere Graeci solent, Ioh. 1: 14.

Κατάχρησις, Matth. 1: 23, 6: 12, 13: 35, 14: 2, 27: 10, Marc. 1: 38, 3: 17, Luc. 2: 19, 3: 23, 7: 46, Act. 13: 7, 19: 38, 26: 9, 27: 10, 1 Cor. 4: 11, 7: 13, Hebr. 11: 10, Apoc. 14: 10, 18: 5. *Καταχρησιμῶς*, Luc. 12: 18, 22: 31, 24: 18.

Causa pro effectu, Ioh. 11: 25, Rom. 5: 16, 7: 22, 2 Cor. 8: 1.

Climax seu Gradatio Paulo familiaris, Rom. 5: 3, 8: 30, 10: 13, 1 Cor. 3: 3, Apoc. 3: 17, 5: 4.

Circumlocutio, Ioh. 8: 14, 10: 3, 24, 13: 23, 14: 4, 15: 16, 19: 26.

Circumscriptio, Ioh. 1: 45, 1 Petr. 4: 5, 2 Petr. 1: 3.

Cognatorum singulae partes idem totius nomen participant, 1 Petr. 5: 3.

Κοινωνίς, 1 Cor. 10: 8, Eph. 2: 3, 4: 13, 2 Tim. 3: 3,

1 Ioh. 1: 2. *Κοινωνίος* significatione definitio, Eph. 2: 3.

Communio vide *Κοινωνίς*.

Comparetate dicta, Luc. 22: 36, 1 Cor. 1: 17, 3: 1, 14: 22, 15: 10, 2 Cor. 5: 4, Iac. 4: 17, Apoc. 11: 6.

Comparatio, Luc. 11: 9, 44, 16: 19, 18: 2, Ioh. 5: 19, 10: 9, 6: 35, 57. Tacite. ibid. 36, 16: 21, Hebr. 1: 3, 4: 3, 4: 12, 11: 26, Iac. 1: 26, 3: 6, 18, Apoc. 12: 4, 13: 14. Comparatio qualis figura sit apud Graecos et Hebraeos, Matth. 13: 3. Vide et Similitudo.

Comparativus pro positivo, Ioh. 13: 27, Act. 17: 21. Pro superlativo frequens Graecis, 2 Tim. 1: 17. Comparativus duplex pro uno, 2 Cor. 7: 13. Comparativus sensus, Matth. 23: 24, Luc. 10: 17. Comparativus e comparativo et superlativo factus, 3 Ioh. 4. Comparativus Graecus *μᾶλλον* coniungitur cum comparativo, positivo et superlativo, 2 Cor. 12: 9. Comparativis carent Hebraei quos circumloquuntur, Marc. 9: 42.

Concessio, Ioh. 10: 37.

Coniunctio Copulativa vim relativi habens, Matth. 26: 45. Coniuncta cum verbo participii vicem implere videtur, Marc. 5: 19. Sumitur pro rationali, Ioh. 5: 30.

Constructio Graeca, Hebr. 4: 2. Hebraea vide. Hebraismus. Hellenistica, Luc. 3: 18. Indirecta, Act. 21: 34, 22: 17. Constructio saepe factum respicit, non personam, Matth. 27: 9. Saepemagis fit ad sensum quam ad verba, Act. 23: 30, Apoc. 21: 7. Construc-

structio κατὰ τὸ σημαζόμενον,
 Marc. 6: 46, 9: 20, 11: 32,
 12: 24, Luc. 8: 20, 11: 39,
 22: 20, Ioh. 1: 14, 7: 28,
 16: 13, 17: 2, Act. 15: 17,
 20: 6, Rom. 2: 14, 2 Cor.
 1: 16, 2: 4, 3: 11, Gal. 3: 5,
 Col. 2: 15, 19, 1 Thess. 1: 9,
 2: 14, 2 Thess. 3: 6, Iac. 2: 6,
 1 Petr. 2: 19, 1 Ioh. 2: 8,
 Apoc. 5: 12.

Contracte dictum, 1 Cor. 1: 25.

Copula cum verbo pro parti-
 cipio verbi, Matth. 12: 13,
 Apoc. 1: 6. Pro pronomine
 relativo, Matth. 13: 22, Ioh.
 6: 58, Apoc. 1. Copula apud
 Hebraeos abundat, Luc. 2:
 21, 35.

Copulativa pro disiunctiva,
 Matth. 5: 19, 22, 12: 37.
 Pro finali, Ioh. 7: 14.

Copulatio vocum pro forma
 constructa, Matth. 2: 18.
 Interrogandi vim habet,
 Marc. 10: 26.

Κρούσις, Act. 7: 2.

Κυριολεξία vel Κυριολογία,
 Matth. 23: 37, Marc. 9: 44,
 13: 11, Luc. 5: 10, 17: 9,
 Act. 2: 29, Apoc. 1: 7, 12, 9.

D.

Dativus Graecus vim habens
 ablativi Latini, Rom. 6: 16.
 Pro accusativo Eph. 2: 1.
 Positus pro πρὸς cum accu-
 sativo, Hebr. 5: 2. Dativus
 casus indicat eos ad quos
 verba facta sunt, Matth. 5:
 21. Dativo solo Graeci pu-
 riores causam instrumenta-
 lem exprimunt, 1 Thess. 4: 18.
 Διωνότης, Matth. 8: 20, Ioh.
 10: 32, Rom. 8: 36, 2 Cor.
 6: 11.

Descriptio, 2 Petr. 1: 2. Aulæ
 coelestis, Luc. 15: 10. No-

minis Christi, Matth. 24: 5.
 Est delineatio accuratior,
 Luc. 16: 19.

Διανύπωσις, Luc. 16: 19, 24, 28.

Dictum argute, Rom. 8: 3.

Distinctionis nota transpo-
 nenda, 1 Cor. 16: 3.

Διπτογραφία, Hebr. 11: 37.

Doxologia, Luc. 18: 11, Hebr.
 13: 21.

Dubitatio, Act. 3: 18.

E.

Effectus pro causa, Matth.
 26: 41, Ioh. 8: 15, 12: 50,
 Hebr. 10: 22.

Ἐκβατικόν, Luc. 14: 10, Ioh.
 4: 36, 5: 20, 9: 3, 10: 17,
 15: 16, 18: 9, 19: 28.

Elegantia est Sacrarum lite-
 rarum vocem eandem con-
 tiguu loco ponere sensu alio,
 Ioh. 1: 16.

Ellipsis, Matth. 2: 18, 19, 29,
 38, 41, 45, 6: 4, 8: 18,
 9: 16, 33, 10: 23, 16: 7,
 11, 22, 27, 17: 12, 22,
 18: 4, 6, 23, 20: 23, 21: 5,
 22: 30, 25: 8, 26: 6, Marc.
 1: 10, 2: 1, 19, 4: 22,
 5: 23, 6: 9, 43, 54, 8: 4,
 9: 18, 23, 32, 10: 7, 12: 8,
 14: 49, 15: 36, Luc. 2: 14,
 32, 37, 3: 15, 5: 5, 6: 40,
 7: 12, 8: 10, 52, 11: 36,
 12: 38, 47, 13: 4, 9, 14: 1,
 18, 15: 4, 16: 8, 47, 17: 24,
 22: 71, Ioh. 2: 11, 3: 25,
 4: 6, 5: 36, 6: 38, 7: 22,
 9: 3, 17, 33, 10: 36, 11:
 4, 15, 12: 40, 50, 13: 18,
 14: 24, 15: 9, 24, 16: 17, 26,
 17: 12, 21: 21, Act. 3: 13,
 4: 21, 13: 27, 21: 4, 22: 16,
 25: 21, 27: 7, 44, 28: 17,
 Rom. 2: 8, 5: 16, 6: 21,
 8: 29, 9: 10, 12, 15: 9,
 1 Cor. 1: 31, 2: 8, 3: 2,

- 13: 8, 15: 6, 2 Cor. 2: 15, Gal. 2: 9, 5: 13, Eph. 2: 1, Phil. 1: 18, Col. 1: 10, 1 Thess. 3: 5, 5: 27, 2 Thess. 1: 7, 1 Tim. 4, Hebr. 1: 6, 8, 4: 11, 12, 10: 17, 11: 4, 22: 15, 23, 13: 5, Iac. 1: 12, 23, 2: 5, 1 Petr. 2: 6, 3: 1, 8, 4: 8, 10, 2 Petr. 1: 16, 2: 16, 1 Ioh. 3: 11, Apoc. 11: 6, 8, 9, 13: 10, 21: 8.
- Emphasis**, Matth. 2: 18, 4: 10, 8: 11, 17, 12: 25, 17: 5, Marc. 1: 20, 2: 7, 5: 29, Luc. 7: 47, 9: 51, 13: 16, 16: 22, 25, 23: 43, Ioh. 3: 16, 4: 14, 5: 18, 42, 7: 2, 8: 37, 9: 32, 52, 13: 2, 17: 8, 18: 24, 20: 29, 21: 23, Rom. 1: 18, 2: 23, 27, 9: 3, 1 Cor. 16: 24, Eph. 1: 14, Hebr. 1: 3, 1 Ioh. 1: 1, Apoc. 5: 7, 14: 7.
- Εν δια̅ δυοῖν**, Matth. 4: 16, 24: 31, Luc. 15: 25, Ioh. 3: 5, Act. 7: 10, 10: 38, 15: 28, 20: 32, 23: 6, Rom. 1: 5, 2: 5, 11: 17, 2 Cor. 10: 5, Col. 2: 5, 1 Thess. 4: 16, 2 Thess. 1: 4, 1 Tim. 5: 17, 2 Tim. 1: 10, 4: 1, Apoc. 1: 4, 2: 2.
- Enallage**, Matth. 9: 8, 25: 8, Marc. 3: 11, Luc. 13: 32, Ioh. 6: 28, 57, 14: 19, 15: 27, 16: 10, 22, 2 Thess. 1, 1 Tim. 2, Apoc. 9: 16, 11: 8, 16: 13.
- Επα̅νοδος** vide **Retrocessus**.
- Επα̅νόρθωσις**, Luc. 11: 28, 23: 40, 24: 28, Ioh. 16: 32, Rom. 15: 27, 1 Cor. 1: 16, 2 Cor. 3: 3, 1 Tim. 5: 13, 2 Petr. 1: 9, 1 Ioh. 2: 8.
- Επα̅νάφορα**, Rom. 3: 22.
- Επα̅νθεσις**, Matth. 6: 13.
- Επι̅ξήγησις**, Ioh. 1: 13, 5: 21, 30, 6: 54, 16: 14, 17: 8, Paul. 1: 7.
- Epitheton**, Matth. 8: 27, 18: 6, Iac. 3: 14.
- Επι̅μύθιον**, Matth. 13: 44, 49, Luc. 14: 10, 28, 15: 12, 17: 7.
- Epiphonema** Matth. 5: 48, 13: 43, 20: 14, 24: 51, Luc. 6: 1, Ioh. 12: 37.
- Ερω̅ησις** vide **Interrogatio**.
- Eventus**. Ex eventu dictum vide **Ἐμβατικόν**.
- Euphemismus**, Matth. 9: 24, Luc. 23: 43, Ioh. 11: 11, Rom. 11: 17.
- Exaggeratio**, 1 Cor. 8: 13.
- Exceptio πρὸς τὸ συνοπώμενον**, Luc. 9: 13.
- Exceptiva particula loca ad-versativae**, Act. 27: 22.
- Exclamatio**, Rom. 7: 24.
- Ἐξήγησις**, Matth. 3: 11, 16: 22, 20: 28, 22: 37, Ioh. 1: 16, Act. 2: 27, 10: 38, 13: 36, 1 Cor. 1: 12, 4: 5, 2 Cor. 5: 1, 19, Hebr. 6: 6, 7: 4, 12: 1, 5: 12, 12: 6, Iac. 3: 9, 4: 15, 1 Petr. 2: 25, Apoc. 13: 12, 14: 6, Apoc. 16: 18.
- Ἐξοχή** Matth. 1: 16, 5: 22, 11: 18, Marc. 16: 15, Luc. 10: 20, Ioh. 7: 11, 8: 27, 10: 19, 13: 38, 1 Cor. 4: 9, Gal. 4: 5, Hebr. 13: 7.

F.

- Fallacia seu Error secundum non causam ut causam**, Rom. 2: 24.
- Figurate abstracta et concreta**, subiecta et attributa pro eodem sumuntur, Apoc. 12: 3.
- Figuratum loquendi genus**, Matth. 3: 9, 16: 8.
- Frequentativa Graeci non habent**, Luc. 18: 3.
- Futurum in significatione eius quod oportet fieri**, Matth.

21: 37, Luc. 8: 17. Pro incerto tempore, Matth. 1: 23. Pro praesenti, Luc. 1: 47, 23: 46, Ioh. 5: 22. Pro praesenti durabili, Rom. 5: 19. Pro praeterito, Rom. 3: 30. Pro aoristo, Luc. 12: 42. Pro imperativo, 1 Ioh. 5: 16. Pro optativo vel subiunctivo, Matth. 16: 22, 26, 24: 35. Pro modo potentiali, 2 Cor. 12: 5, Hebr. 9: 14, Iac. 1: 11. Pro quovis tempore, Apoc. 2: 27, 4: 9, 22: 4. Est Hebraeis frequentissimum quando notantur actus continui, Rom. 3: 30. Iisdem est vice substantivi, Marc. 5: 23. Futuro indicativi, pro modo potentiali et subiunctivo utuntur Hellenistae per Hebraismum, Matth. 24: 35, 26: 53, Luc. 24: 49. Pro Optativo utuntur Syri et vicinae gentes, 2 Thess. 2: 7, 2 Ioh. 3.

G.

Generalitas per species quasdam explicata, Hebr. 5: 1. Genus pro specie, Luc. 8: 16, Ioh. 15: 1, 16: 2. Generis nomen saepe pro specie quadam eximia ponitur, Act. 16: 31, Philem. 18. Genus foemininum pro neutro, Matth. 21: 42. Masculinum in plerisque linguis usurpatur pro promiscuo, Matth. 26: 72. Masculinum pro communi, Hebr. 11: 23. Neutrum genus pro communi, Ioh. 6: 39, 1 Cor. 1: 27, 6: 10, Eph. 4: 10. Pro masculino, Hebr. 7: 7, Apoc. 21: 27. Neutrum singulare pro plurali masculino,

1 Cor. 14: 10. Neutro genere solent uti Scriptores Sacri etiam cum de hominibus loquuntur, Apoc. 4: 11.

Genitivus apud Sacros Scriptores ex Hebraismo varias significationes habet, Rom. 5: 18. Obiectum significat, Luc. 6: 7, Rom. 15: 5, Eph. 3: 13, Col. 2: 12, 1 Petr. 3: 14. Causam et effectum, 1 Petr. 1: 2. Causam efficientem, Apoc. 21: 11, Rom. 1: 5. Instrumentum, 1 Cor. 2: 4. Vicem epitheti habet, Eph. 2: 14. Modo rem aut personam recipientem notat, Act. 4: 9. Significat membrum alterum comparationis, Act. 17: 10. Causam impellentem notat, 2 Cor. 4: 2. Causam ob quam, Eph. 3: 1, Phil. 1. Absolute positus etiam pro nominativo, Luc. 9: 39. Pro adiectivo, Eph. 1: 6, 4: 29, Hebr. 5: 13, 3: 12. Ad augendam significationem appositionis, κατ' ἐξοχήν positus, Matth. 25: 40, Luc. 14: 1. Adiectivis commodi, facilitatis, et similibus additus idem valet quod dativus, Rom. 8: 3. Vicem appositionis habet, Rom. 4: 11, Gal. 5: 11. Saepe sumitur obiective, Apoc. 18: 23. Genitivus ἐξηγητικὸς, Ioh. 2: 21, Eph. 4: 23, 6: 10. Genitivus attributi non obiecti, Iac. 2: 4. Domini significationis, Apoc. 13: 15. Genitivi ellipsis, Marc. 9: 49; vice apud Hebraeos quod est saepe finem significat, 2 Thess. 1: 8, 2: 9. Hebraeis et Hellenistis saepe sunt pro adiectivis, Rom. 7: 24, 2 Cor. 1: 3. Genitivis

vis utuntur Hebraei ad exprimendos comparativos aut superlativos, Hebr. 9: 3.

Glossema, Matth. 6: 1.

Γνώμη, Matth. 5: 4, 7, 8, 37, 11: 25, 12: 25, 13: 3, 12, 46, 16: 26, 19: 23, 30, 22: 14, 23: 24, 26, 32, 24: 7, Luc. 13: 32, 14: 10, 28, 16: 10, 18: 12, 19: 4, 41, 21: 18, 23: 31, Ioh. 3: 11, 20, 4: 37, 5: 31, 7: 17, 22, 9: 31, 12: 16, 32.

Gradatio vide Climax.

Gutturales Hebraeorum omituntur a Graecis, Ioh. 5: 2.

H.

Hebraei saepe id reticent cuius rei ratio additur, Matth. 27: 23.

Hebraeorum est eandem sententiam verbis mutatis repetere; Marc. 4: 22.

Hebraismus, Matth. 1: 1, 3: 2, 12, 17, 4: 1, 3, 10, 5: 15, 16, 18, 22, 29, 31, 32, 34, 39, 6: 4, 11, 23, 7: 9, 23, 8: 9, 9: 14, 30, 10: 13, 38, 39, 11: 25, 12: 31, 13: 22, 24, 27, 14: 10, 15: 5, 16: 17, 22, 26, 18: 19, 21, 22, 19: 5, 20: 12, 21: 42, 22: 37, 23: 32, 28: 1, Marc. 1: 15, 2: 15, 3: 26, 4: 18, 5: 6, 14, 20, 25, 40, 8: 19, 9: 11, 10: 8, 12: 8, 13: 34, 14: 36, 15: 43, Luc. 1: 2, 5, 36, 38, 2: 15, 21, 35, 47, 3: 19, 23, 6: 6, 22, 36, 39, 43, 48, 7: 12, 35, 8: 31, 52, 10: 1, 20, 11: 17: 47, 49, 12: 33, 13: 11, 14: 1, 8, 17: 4, 7, 18, 18: 34, 21: 33, 22: 32, 23: 31, 46, 24: 17, 18, 31, Ioh. 1: 3, 34, 3: 34, 35, 4: 1, 35, 50, 5: 7,

6: 39, 50, 52, 53, 6: 57, 58, 7: 4, 34, 38, 8: 16, 37, 44, 9: 39, 41, 11: 26, 48, 56, 12: 1, 14: 13, 16, 22, 15: 5, 6, 16, 16: 16, 20, 17: 2, 18: 17, 19: 12, 20: 2, 21: 23, Act. 2: 27, 4: 8, 7: 20, 40, 8: 7, 9: 15, 10: 36, 12: 3, 13: 25, 32, 15: 7, 36, 16: 3, 17: 2, 18: 27, 19: 21, 20: 25, Rom. 2: 5, 6: 4, 17, 7: 6, 9: 18, 1 Cor. 3: 14, 4: 3, 6: 16, 8: 6, 14: 16, 4: 16, 8: 24, 10: 6, Gal. 1, 2: 10, 3: 1, 4: 6, 14, Eph. 1: 7, 4: 15, Col. 1: 13, 4: 17, 1 Thess. 2: 5, 1 Tim. 5: 5, 2 Tim. 1, 3: 12, Hebr. 1: 10, 9: 2, 12: 9, 15, 13: 21, Iac. 1: 8, 11, 17, 26, 2: 23, 3: 4, 5: 17, 1 Petr. 2: 3, 6, 2: 21, 24, 4: 19, 2 Petr. 1: 13, 11, 3: 3, 11, 18, Apoc. 2: 26, 3: 7, 6: 7, 7: 2, 17, 8: 12, 11: 11, 12: 6, 13: 1, 12, 14: 12, 16: 9, 17: 9, 18: 19, 19: 19, 20: 2, 3, 4, 8, 21: 6, 8.

Hellenismus, Act. 4: 24.

Hiphil quid significet, Matth. 6: 13. Eius verba saepe ad effectum referuntur, 2 Cor. 12: 9.

Hitpael forma apud Hebraeos non actionem semper significat, sed et passionem intra nos, Ioh. 11: 33.

Hyperbole vide *ὑπερβολή*.

I.

I vocalis in Y permutatio, Ioh. 4: 5.

Imperativus pro indicativo vel subiunctivo, Matth. 13: 14, 15. Pro optativo, ibid. 26: 39. Pro potentiali, Ioh. 2: 19. In sensu permittendi, Matth. 23: 32. Pro infiniti-

- tivo, *ibid.* 15. Imperativis passivis cur Iesus plerumque ad miracula sit usus, Matth. 8: 3.
- Imperfectum ex plusquamperfecto explicationem accipit, Marc. 6: 20. Imperfectum pro optativo, Rom. 9: 3.
- Impersonaliter usurpantur tertiae personae verborum pluralis numeri, Matth. 27: 16.
- Indefinite dictum, Luc. 23: 29.
- Indefinite dictum quod maxime parti convenit, Ioh. 1: 5.
- Indicativus proverbiali locutioni magis conveniens est, Matth. 26: 31. Pro potentiali sumitur, Luc. 17: 2, Eph. 5: 15. Pro subiunctivo, Ioh. 8: 16, 16: 30, 21: 18, Rom. 8: 24, 9: 18, 2 Cor. 5, Philem. 1. Pro subiunctivo adiecta copula, Ioh. 7: 34.
- Infinitivus ponitur vice nominis aut participii, Luc. 12: 15, Rom. 11: 8, 2 Cor. 8: 11. Pro imperativo, Rom. 12: 3, Phil. 3: 16. Saepe vice *ἴνα* cum potentiali, Rom. 10: 6. Pro gerundio, Act. 15: 24, 21: 25, Rom. 2: 21, Col. 4: 6, 1 Petr. 2: 5.
- Interpretatio addita vocibus, indicium tacitae allusionis, Ioh. 9: 7. Interpretatio καθ' ἐπιχειρήσεις seu per exceptionem, 1 Cor. 15: 27.
- Interrogatio, Matth. 16: 26, 1 Cor. 11: 22, Gal. 3: 2. Cum negatione Hebraeis vehementissime affirmat, Matth. 24: 69, Marc. 12: 24. Subiecta responsione vehementius affirmat, Luc. 12: 49.
- Interrogatio vim negandi habens, Matth. 2: 6, Marc. 2: 19, Ioh. 7: 28, 2 Cor. 3:
- Vehementer affirmans, 1 Ioh. 2: 22, 5: 5.
- Ironia, Matth. 27: 9, 1 Cor. 4: 8, 2 Cor. 12: 13.
- Iteratio vocum affectum testatur, Marc. 14: 36.

L.

- Latinismus, Luc. 4: 38, 12: 58, 14: 18, 18: 5, 24: 17. κατά λέξιν ἐχηματισμένην, Matth. 1: 22. Κατά λέξιν Matth. 4: 14, 6: 12. Κατά λέξιν et διάνοιαν simul, Matth. 27: 34, 39, 45, 63.
- Literae interdum fini dictionum adiiciuntur, Luc. 13: 4.
- Litotes, Matth. 12: 20, 32, 18: 14, 22: 8, Rom. 13: 4, 1 Cor. 11: 17, 15: 58, 2 Cor. 11: 10, Phil. 2: 16, 1 Thess. 5: 20, Iac. 5: 6, Ioh. 5: 18, Apoc. 3: 5, 12: 8.
- Locorum notae ad temporis significationem referri solent, Rom. 5: 20.
- Loci castigati, Act. 25: 12, Rom. 16: 22, 1 Cor. 2: 4, 9, 2 Cor. 3: 1, 5: 10, Gal. 2: 1.
- Locutio Hebraea, Matth. 1: 25, 12: 31, 32, 18: 17, 19: 3, 23: 15, Luc. 20: 37, Hebr. 5: 1, 7, 11: 26, 1 Petr. 2: 6, Apoc. 13: 3. Inversa, Ioh. 19: 35. Attica, Rom. 3: 19.
- Proverbialis, Rom. 16: 4. Compendiosa, 2 Cor. 3: 3, Eph. 4: 28, 6: 21. In qua permiscetur significans et significatum, Apoc. 8: 3.
- Locutiones impropriae, Act. 16: 23.

M.

- Μετάβασις, Matth. 6: 28, 24: 9, Marc. 2: 23, Luc. 9: 15, 22: 21.

- Μετάληψις*, Matth. 13: 21, 19: 28, Rom. 1: 16, 2: 14, 3: 31, 5: 8, 6: 7, 23, 8: 3, 9: 10, 1 Cor. 1: 24, 2 Cor. 7: 7, Apoc. 2: 11, 27, 6: 4, 19: 15.
- Μετάθεσις* vide Transpositio.
- Metaphora* Matth. 4: 6, 24, 29, 6: 12, 10: 34, 12: 36, 44, 13: 9, 20, 16: 21, 24, 18: 5, 20, 19: 28, 21: 13, 16, 22: 44, Luc. 1: 35, 4: 16, 18, 11: 41, Act. 2: 27, 17: 18, Rom. 2: 5, 4: 11, 6: 6, 7: 24, 8: 22, 15: 29, 1 Cor. 3: 6, 4: 11, 5: 5, 7: 35, 8: 7, 9: 9, 25, 12: 25, 2 Cor. 8: 20, Eph. 2: 21, Phil. 3: 14, Col. 1: 23, 2: 13, 2 Thess. 3: 1, 1 Tim. 3: 15, Hebr. 4: 12, 5: 11, 1 Petr. 2: 11, 21, 1 Ioh. 2: 11.
- Metaphora ex comparatione*, Marc. 9: 37. *Metaphorae mutatio*, Ioh. 8: 35, 19: 37.
- Metonymia*, Matth. 9: 17, 13: 38, 21: 25, 22: 17, 23: 21, 26: 41, 56, 27: 4, Marc. 5: 35, 7: 29, 13: 8, Luc. 1: 2, 5, 22: 32, 23: 5, 40, Act. 5: 20, 10: 45, 13: 43, 16: 14, 16, 24, 19: 2, 27, 20: 27, 21: 24, Rom. 1: 27, 2: 8, 3: 5, 4: 7, 5: 4, 9, 6: 6, 7: 7, 8: 6, 9: 10, 11: 2, 11, 12, 13: 3, 14: 17, 15: 1, 1 Cor. 1: 27, 4: 9, 5: 2, 6: 3, 19, 7: 14, 20, 8: 7, 9: 23, 10: 16, 33, 11: 10, 16: 18, 2 Cor. 2: 9, 10, 3: 2, 2: 12, 7, 4: 3, 4, 11, 6: 1, 7: 4, 14, 8: 19, 23, 9, 10: 14, 12: 21, Gal. 1: 23, 2: 3, 4, 4: 17, 5: 5, 6: 13, Eph. 1: 18, 2: 2, 15, 3: 16, 4: 19, 5: 8, 6: 17, Phil. 1: 9, 13, 3: 14, 4: 7, Col. 1: 11, 3: 4, 24, 1 Thess. 1: 18, 2: 2, 3: 6, 2 Thess. 2: 10, 2 Tim. 1: 9, 2: 13, Tit. 1: 14, 2: 10, 12, 3: 5, Hebr. 1: 2, 8, 2: 18, 3: 1, 6, 4: 1, 5: 7, 6: 8, 18, 9: 8, 11, 13: 10, Iac. 2: 16, 19, 3: 1, 4: 5, 5: 5, 6, 9: 23, 11: 1, 12: 4, 17, 1 Petr. 2: 19, 3: 21, 2 Petr. 1: 11, 2: 10, 1 Ioh. 1: 7, 2: 10, 27, 3: 1, 5: 3, 17, 2 Ioh. 1: 8, Ind. 3, 12, Apoc. 1: 2, 12, 2: 26, 3: 10, 4: 11, 6: 8, 11, 7: 10, 11: 1, 12: 10, 13: 3, 4, 13, 28.
- Μίμησις*, Matth. 27: 43, Marc. 9: 12, Luc. 21: 8, Ioh. 23: 13, Rom. 3: 5, 6: 15, 1 Cor. 12: 3, 15: 32, 2 Cor. 10: 1, Col. 2: 21.
- Modi potentialis vis*, Hebr. 13: 5.
- Modus precativus*, Marc. 5: 23.

N.

- Negatio duplex pro una*, 1 Cor. 16. *Negatio oppositi*, Ioh. 1: 3, 20.
- Negativa comparate intelligenda*, Matth. 9: 13, 10: 20.
- Niphal pro Piel*, Matth. 24: 2.
- Pro Hitpahel*, Rom. 13: 1, 2 Cor. 13: 11, Gal. 6: 6, Eph. 5: 21, 6: 10.
- Nomen pro nomine demonstrativo*, Rom. 4: 12. *Pro relativo*, 1 Cor. 1: 4, Eph. 2: 21. *Vice Pronominis repetitum*, Luc. 3: 19. *Factum ex adverbio*, Apoc. 3: 14.
- Nomen apud Hebraeos in verbis saepe subauditur*, Rom. 3: 4. *Singulare pro plurali cur Apostolus interdum usurpet*, Rom. 6: 6.
- Nomina pro pronomine saepe ponunt Hebraei*, Rom. 16: 26, 1 Ioh. 5: 10. *Nomina*

actuum pro potentiae nominibus ponuntur, Hebr. 11: 28. Nomina Hebraica ponuntur vice pronominum, 2 Petr. 1: 2. Nomina duo saepe ponuntur, Hebraeum et Graecum, in usum Hebraeorum et Gentium, Apoc. 12: 9. Nomina propria Hebraeis saepe mutantur in alia eiusdem aut vicini significatus Matth. 23: 35. Nomina interdum subticentur, uti verba ultro citroque mutantur, Luc. 19: 26.

Nominativi usus singularis, Luc. 17: 29. Nominativus pluralis non semper magnitudinis, sed saepe modestiae habet significationem, Act. 15: 7, 1 Ioh. 1: 4. Nominativum verbo congruentem subaudi frequens apud Hebraeos, Act. 27: 1. Nominativus indeclinabiliter usurpatus Marc. 6: 40, 14: 19, Hebr. 10: 7. Pro dativo, Phil. 1: 10.

Numerus certus pro incerto, Matth. 1: 6.

O.

Ὀικονομικῶς dicta, Luc. 24: 44, Ioh. 17: 13, 22.

Ὀνοματοποιῶν, 1 Cor. 13: 1.

Ὀξύμορον, Rom. 1: 20, 2: 14, 4: 18, 10: 19, 11: 6, 1 Cor. 7: 22.

Oppositio vide Antithesis.

Oppidorum nomina ponuntur in ablativo cum praepositione, Act. 4: 1.

Oratio ascendens, Ioh. 8: 40.

Oratio brevis ubi pars retinetur, Matth. 23: 24, Luc. 10: 39. Oratio directa et indirecta, Ioh. 6: 14. Oratio directa pro indirecta, Ioh. 4: 39, 10: 36. Oratio in-

versa, Ioh. 14: 23. Oratio obliqua, 2 Cor. 2: 12. Oratio Nominis Substantivi locum obtinens, Marc. 5: 15.

P.

Paraphrasis, Luc 7: 47, Matth. 5: 22, 15: 11.

Parenthesis, Matth. 23: 29, Luc. 7: 47, Ioh. 2: 9, 4: 9, 11: 15, 19: 42, Rom. 2: 13, 3: 6, 5: 12, 7: 25, 8: 36, 11: 8, 1 Cor. 5: 13, 7: 16, 11: 3, 14: 33, 2 Cor. 1: 5, 3: 4, 5: 7, 8: 3, 4, 19, 10: 4, Gal. 2: 6, 17, 5: 17, Eph. 2: 1, 5, 3: 2, 5: 9, 2 Thess. 3: 12, 1 Tim. 3: 12, 4: 9, 2 Tim. 1: 4, Iac. 4: 14.

Paronomasia, Rom. 1: 31, 12: 3, 1 Cor. 6: 45, 7: 19, 2 Cor. 2: 2, Hebr. 5: 8, 2 Petr. 2: 15.

Pars posterior in priore repetenda, Ioh. 14: 16.

Partitio, Ioh. 10: 12.

Participium a Graecis usurpatum loco nominis et pronominis absolute positorum, Apoc. 17: 8. Participium interdum de persona loquitur non de tempore, Marc. 16: 9. Participium praesens per complexionem continet et futurum, Eph. 1: 21. Participium praesens pro plusquamperfecto, Rom. 9: 30. Pro praeterito, Gal. 1: 23, Eph. 4: 28. Pro verbali, Matth. 13: 3, 21: 11, Rom. 9: 22, 1 Thess. 3: 5, 2 Petr. 2: 14, Iac. 3: 4. Pro nomine, 1 Cor. 9: 24. Pro plurali, Apoc. 21: 8. Participii praesentis emphasis, Matth. 2: 7. Participia pro verbalibus usurpantur ab Hebraeis, Luc. 13: 27, 17: 7, Rom. 1: 25. Pro

- Pro verbo praesentis temporis, 2 Cor. 5: 6, 11: 13. Suis verbis adiuncta apud Hebraeos intendunt significationem, Hebr. 6: 14.
- Particulae redundantes orationi vim addunt, Marc. 4: 40. Similitudinem significantes saepe subticentur, 1 Petr. 2: 24. Particularum mutatio, Hebr. 3: 12.
- Passiva ab activis dativum et accusativum regentibus formant Graeci et cum nominativo construunt, Hebr. 13: 6. Item formant eadem etiam ab activis quibusdam dativum personae regentibus, Matth. 11: 5. Eisque addunt accusativum rei, Rom. 6: 17. Ab activis certum casum regente, Hebr. 8: 5. Eadem construere cum casu quem regerent activam et Graecorum et Sacrorum Scriptorum, Rom. 3: 2. Passivum pro activo recipiente, Ioh. 12: 40, Iac. 4: 7, 5: 6, 1 Petr. 3: 1. Pro Hithpael, 1 Petr. 2: 13. Passiva forma saepe ponuntur pro reciproca Hebraeorum Hitpahel, Act. 13: 48, Rom. 4: 20, 10: 7, 2 Cor. 3: 3, 16, 12: 15, Phil. 3: 14, Col. 3: 18. Apud Hebraeos saepe sumitur pro verbis neutris, 1 Cor. 7: 27, 2 Thess. 2: 6, 2 Tim. 2: 4, Tit. 1: 5, 15, 1 Ioh. 5: 21, Iud. 22.
- Patronymicorum usus frequens in Hebraicis, Marc. 10: 46.
- Periphrasis, Matth. 10: 38, 13: 43, Luc. 1: 49, 21: 4, Iac. 3: 6.
- Persona prima pro quavis ponitur, Matth. 26: 31. Persona secunda indefinite posita, Matth. 1: 23. Pro tertia persona, ibid. Pro quavis ponitur, Luc. 5: 34, 12: 3. Item pro homine quolibet, Iac. 2: 18. Persona tertia pluralis pro incerta, Matth. 1: 23. Persona tertia verborum pluralis numeri impersonaliter usurpatur, Matth. 27: 16, Marc. 3: 21, 4: 41, 7: 37, 10: 34, Luc. 2: 38, 12: 11, Ioh. 17: 26.
- Personale pro impersonali, Luc. 12: 20, 48, Ioh. 2: 3, 12: 2, 19: 31.
- Personificatio vide *Προσωποποιία*.
- Pleonasmus, Matth. 5: 24, 6: 26, 7: 9, 10: 38, 12: 20, 13: 28, 15: 5, 19: 5, 45, 27: 49, 28: 9, Marc. 9: 23, 10: 32, 11: 15, 13: 34, Luc. 1: 15, 17, 39, 2: 15, 3: 8, 4: 29, 8: 14, 10: 39, 11: 17, 13: 25, Ioh. 1: 44, 5: 19, 6: 14, 53, 11: 56, 18: 15, 33, 21: 16, Act. 18: 21, 23: 15, 25: 8, Phil. 1: 29, 1 Thess. 4: 1, Hebr. 6: 6, 9: 19, 11: 18, Iac. 2: 17, 3: 14, 4: 15, 1 Petr. 3: 15, 2 Petr. 1: 5, 2: 20, 1 Ioh. 1: 3, Apoc. 2: 15, 3: 9, 5: 7, 6: 4, 13: 12.
- Πλοκή*, Matth. 5: 37, Ioh. 3: 31, 19: 22, Rom. 2: 14, 7: 20, 2 Cor. 1: 17, Phil. 3: 12, 1 Tim. 1: 9, 4: 3, Iac. 5: 12, 19: 18.
- Pluralis numerus pro singulari, Matth. 9: 8, 21: 5. Usurpatur ubi unus e multis sed indefinite indicatur, Matth. 27: 44. Pro singulari ponitur, Luc. 17: 14, Ioh. 19: 23, Act. 26: 9. Pluralia usitata de singularibus usitatis, Iac. 2: 1. Plurales dant Hebraei nominibus

bus virtutum Dei, 2 Petr. 3: 2.

κατὰ Πόδας, Matth. 16: 21, Luc. 2: 23, Ioh. 8: 33, 52, 18: 6, 19: 24, 37, Act. 2: 25, Hebr. 2: 7, 1 Petr. 2: 6.

ἐπὶ τὸ Πολύ vel ἐπιπολύ, Matth. 5: 3, 7: 18, 12: 34, 17: 17, Ioh. 7: 19.

Positivus gradus pro comparativo, Ioh. 20: 29, Rom. 14: 20.

Praepositio locum genitivorum absolutorum supplens, Luc. 26: 61, 27: 63. Praepositio in sensu applicandi, Ioh. 11: 1.

Praesens Futuri argumentum, Hebr. 3: 6.

Praesens pro Futuro, Matth. 10: 16, 17: 11, 21: 30, 23: 13, 25, 26: 28, Luc. 1: 35, 17: 12, 20: 19, 23: 54, 24: 48, Ioh. 3: 36, 5: 30, 7: 34, 8: 29, 12: 8, 26, 14: 3, 16: 28, 17: 20, 21: 23, Act. 15: 27, 21: 3, 26: 17, 1 Cor. 6: 2, 7: 36, 10: 12, 13: 13, 14: 2, 15: 32, 16: 5, 2 Cor. 3: 18, 6: 1, 13: 1, Gal. 3: 9, Phil. 2: 17, 2 Tim. 3: 6, 8, Col. 3: 6, 1 Thess. 1: 10, 5: 2, 2 Thess. 2: 10, Iac. 5: 3, 1 Petr. 2: 8, 2 Petr. 2: 9, 1 Ioh. 2: 18, 3: 22, 5: 16, Apoc. 1: 10, 11: 10, 16: 11, 19: 3. Pro brevi futuro, Ioh. 14: 17. Pro proxime futuro, Matth. 26: 28, Ioh. 4: 21, Hebr. 11: 21. Pro Imperfecto, Matth. 17: 11, Hebr. 8: 4. Pro praeterito, Matth. 23: 35, Luc. 4: 30, Rom. 4: 9, 2 Cor. 13: 3, Eph. 4: 28, 1 Thess. 2: 14, Hebr. 6: 12, 11: 4, 16, 1 Ioh. 2: 8, 3: 5, 2 Ioh. 3, Apoc. 22: 8. Pro quovis tempore, Ioh.

20: 29, Hebr. 4: 3, 1 Ioh. 5: 16, Apoc. 17: 7. Pro modo exacto, Hebr. 10: 8. Praesens tempus exprimit proximapraesentisive exacta sive futura, Hebr. 2: 5. Praesens indicativi in potentialis modi sensu, Matth. 24: 44, 26: 39. Praesentis temporis verbis utitur Sacra Scriptura saepe ob auctoritatem perpetui testimonii, Ioh. 1: 15. Praeteritum more Hebraeo usurpatur pro quovis tempore, 2 Cor. 5: 11, 1 Ioh. 4: 12, 5: 10. Praeteritum pro praesenti, Luc. 1: 47, 13: 12, Rom. 5: 2, 2 Cor. 1: 24, 1 Thess. 2: 8, Hebr. 9: 9, 1 Petr. 5: 12, 3 Ioh. 2. Pro praesenti vel aoristo, Ioh. 17: 10. Pro plusquamperfecto, Rom. 9: 29. Pro Verbali, 1 Ioh. 3: 9. Praeteritum pro futuro, Iud. 14, Apoc. 14: 8, 15: 4, 20: 9. Pro futuro proximo, Ioh. 16: 32, 19: 28. Praeteritum uno pro omnibus Hebraei utuntur, Apoc. 19: 2, 21: 6. Praeterita apud Hebraeos habent gerundii significationem, Ioh. 1: 1. Actum permanentem etiam significant, Ioh. 1: 34. Pro praesentibus saepe ponuntur in verbis affectuum, Ioh. 20: 29.

Prolepsis, Matth. 5: 39, 6: 24, 25, 10: 9, 12: 6, 16: 16, 25: 1, 26: 6, Hebr. 11: 8, Apoc. 5: 1, 21: 2.

Pronomen Possessivum vice Genitivi significat causam efficientem, 1 Cor. 15: 31. Pronomen relativum tam posteriori quam priori parti conformari solet, Eph. 3: 13. Relativum positum sine nomine antecedenti, Matth.

- 26: 69. Relativum inter duo substantiva positum modo recipit numerum et genus praecedentis, modo subsequentis, 1 Cor. 3: 17. Relativorum usus, Matth. 11: 1. Pronomina personarum usurpari ἀορίστως, Matth. 12: 30. Demonstrativa et Relativa saepe respiciunt aliquid remotius, Act. 22: 16.
- Προσωποποιία*, Matth. 2: 18, Ioh. 3: 8, 10: 35, Rom. 6: 6, 8: 19, 21, 11: 17, 1 Cor. 12: 15, 2 Tim. 1: 8, Hebr. 12: 5, Apoc. 6: 15, 12: 12, 20: 13. Eius definitio, Apoc. 5: 13.
- Prosthesis, Matth. 15: 9, Eph. 1: 18, 1 Tim. 2: 6, Hebr. 4: 1, 12: 22, 1 Petr. 3: 21.
- Πρόξενγμα*, 2 Cor. 8: 13, Col. 3: 8, 1 Thess. 5: 23, 2 Tim. 2: 17, Hebr. 3: 6, 12: 20.
- Proverbialis locutio, Marc. 5: 40, 1 Petr. 1: 24, 2 Petr. 2: 22, Matth. 4: 6, 5: 13, 18, 39, 40, 6: 2, 3, 24, 7: 5, 10: 27, 30, 42, 11: 23, 12: 19, 37, 14: 7, 16: 26, 17: 20, 18: 16, 21: 16, 23: 4, 5, 15, Hebr. 7: 21, 10: 23, 3 Ioh. 2, Apoc. 2: 2, 12: 9, 14, 16: 15, 18: 4.
- Πρωθύστερον*, Matth. 14: 3, Luc. 3: 16, 7: 47.
- R.**
- Rectus casus vide Casus rectus.
- Repetitio vocum, Matth. 25: 46. Vocum et phrasium in Sacris Literis rem extra dubium ponit, Ioh. 1: 20. Eius quod praecessit, Ioh. 6: 24. Post interiectionem frequens, Apoc. 12: 9. Repetitiones vocum Paulo frequentes, Rom. 1: 17. Verborum Hebraeis usitatae, Hebr. 10: 37.
- Retrocessus sive Retrogressio, Matth. 26: 56, 57, 27: 19, 28: 2, Ioh. 13: 38, 20: 11, Act. 7: 3.
- κατὰ τὸ Πῦρον*, Matth. 17: 11, 1 Cor. 15: 11.
- Σ.**
- Σ et Ρ Graecum non cohaerent, Ioh. 3: 25.
- Schema post totum partem eloquens, aut generi speciem subiungens, Marc. 16: 7.
- Σχέσις* Matth. 10: 10.
- Sensus comparativus, Matth. 23: 25.
- Sententia vide *Γνώμη*.
- Sermonistranslatio, Ioh. 7: 28.
- κατὰ τὸ Σημαινόμενον* vide Constructio *κατὰ τὸ σημαίνόμενον*.
- Similitudo, Matth. 12: 34, 13: 5, 21, 17: 25, Ioh. 14: 2, 13, 15: 1, Hebr. 12: 1, Iac. 1: 14, 2: 15, 1 Petr. 4: 12, Apoc. 11: 8, etc. Vide Comparatio.
- Simplex pro composito, Apoc. 13: 14.
- Singulare pro plurali, Matth. 2: 18, 18: 18, Ioh. 19: 11, Act. 15: 17, Rom. 2: 7, 2 Cor. 2: 2, 11: 26, Gal. 6: 4, Eph. 2: 2, Hebr. 2: 18, Iac. 1: 25, 1 Petr. 1: 17, 3: 13, Apoc. 19: 20, 20: 4. Singulare cum articulo apud Graecos poni solet pro toto genere, Rom. 11: 27, 1 Tim. 5: 14.
- Soloecismus, Marc. 4: 20.
- Species eximia nominatur saepe genere nominato, Luc. 22: 63. Species pro Genere, Iac. 5: 2, 1 Petr. 2: 20. Fre-

Frequentior vice generis, Apoc. 20: 4.

Status *ρητού διανοίας*, Matth. 12: 1.

Subiunctivus vel potentialis modus in optandi sensu, Matth. 23: 39. Subiunctivum modum Hebraei non habent, Matth. 24: 35.

Substantiva Adiectivis addere solere Hebraeos augendi causa, 2 Petr. 3: 2. Substantivum unum compendii causa Hebraeis interdum reticeri solet, velut in altero constructionis vi comprehensum, Matth. 3: 2.

Συγκατάβασις, Ioh. 5: 34.

Συγχώρησις, Matth. 25: 26, Luc. 15: 31, 24: 25, Rom. 5: 7, 2 Cor. 11: 19, Apoc. 22: 11.

Σύλληψις, Matth. 20: 30, 23: 34, Luc. 19: 44, Ioh. 1: 52, Rom. 3: 2, 1 Cor. 3: 2, 1 Thess. 2: 8, 1 Tim. 3: 10, 2 Tim. 3: 14, Hebr. 8: 4, Apoc. 5: 5, 17: 4, 18: 16.

Συμβόλα coniunguntur τοῖς διασμβόλων, ex more Orientalium, Luc. 17: 31. *Συμβολική* explicatio, Matth. 3: 10.

Συμβολικῶς, Luc. 7: 6, 23: 43.

Συνεκδοχή, Matth. 1: 22, 2: 6, 6: 5, 9: 13, 20, 13: 19, 24, 18: 6, 21: 33, Matth. 27: 15, 28: 5, 9, Luc. 2: 21, 41, 11: 41, 10: 19, 15: 18, 19: 9, 21: 4, 22, Ioh. 19: 31, Act. 9: 14, 16: 37, Rom. 1: 14, 2: 26, 4: 13, 7: 22, 10: 8, 11: 16, 12: 2, 1 Cor. 7: 8, 2 Cor. 12: 7, Gal. 4: 25, Phil. 4: 1, Col. 1: 6, 1 Tim. 1: 2, Hebr. 3: 9, 9: 9, 14, 1 Petr. 3: 7, 2 Ioh. 2, 6: 11, 7: 2, 8: 7, 17: 8, 16, Apoc. 11: 7.

Synonymorum coniunctio Hebraeis et Hellenistis usitata, Matth. 24: 22.

Σύνθεσις, Matth. 2: 3, 15: 9, 23: 37, Rom. 12: 4, 5, 1 Ioh. 5: 16, Apoc. 9: 17, 19: 20.

Syraismus, Matth. 10: 39, Luc. 13: 4, 14: 18.

T.

Ταυτολογία, Marc. 5: 23.

Τελικῶς, Luc. 14: 10, 22: 32.

Τελικόν Infinitivo iunctum, Luc. 22: 31.

Terminationes *αἴος* et *ἦρος* in possessivis *et* gentilibus eiusdem sunt significationis apud Orientis nationes, Marc. 1: 24.

Terminata nomina in *αις* in postrema nominis parte apocopen patiuntur, Luc. Proem.

Transfiguratio seu *μετασχηματισμός*, Rom. 7: 7.

Transgressio, Matth. 19: 30.

Transitio ab oratione indirecta ad directam, Act. 1: 4,

17: 3, 23: 22. A directa ad indirectam, Act. 23: 24, A recta in obliquam, Marc.

7: 12. A plurali ad singularem, Gal. 6: 1. A singulari in pluralem, 1 Tim. 5: 4.

A prima persona plurali ad tertiam, Apoc. 5: 9. A secunda ad primam, 1 Cor. 10: 23.

Translatio vide Metaphora.

Transpositio, Traiectio seu

Metathesis, Marc. 7: 4, Luc.

2: 38, Act. 1: 2, Rom. 3: 8,

4: 12, 9: 28, 12: 3, 1 Cor. 3: 5,

9: 24, 14: 12, 15: 2, 8,

2 Cor. 1: 11, 2: 1, 3: 18,

5: 12, 8: 3, 4, 10: 5, 11: 1, 31,

12: 21, 13: 7, Gal. 2: 9, Eph.

1: 22, 3: 18, 4: 12, 5: 13, 27,

1 Thess. 2: 13, 3: 7, 1 Tim.

4: 3, Phil. 1: 6, Hebr. 1: 6, 10, 3: 6, 10: 1, 1 Petr. 1: 13, 2 Petr. 3: 2, 1 Ioh. 4: 17, Apoc. 7: 17, 13: 8, 13, 20: 3. Transpositio commatum vitio exscriptorum quorundam, Luc. 3: 8. Verborum, Luc. 2: 32, 38. Transpositio Elliptica, Apoc. 2: 13.

V.

Verba tertiae personae subiunguntur primae aut secundae personae post pronomen relativum aut participium in Linguis Orientalium, Matth. 23: 37, Apoc. 2: 24. Verba neutralia Hellenistica geminatam significant actionem, Matth. 5: 45. Deponentia verba in sensu passivo usurpari possunt et usurpata sunt, Hebr. 13: 16. Verba transitiva et passiva promiscue usurpari posse, Matth. 13: 15. Verbis duobus circumloquuntur Hebraei verbum cum adverbio suo, Luc. 6: 48. Verbis verbalia addita vehementiam significant, Iac. 5: 17. Verbum medium sensu activo, 2 Petr. 1: 3. Verbum pro participio, Iac. 5: 16. Vocativi vii additis vocibus expressa, Marc. 5: 41. Vide et Activum, Passivum.

Verbalia cum Verbis concungere Hebraeorum est, Ioh. 1: 7. Verbalia potentiam non semper significantia, Ioh. 8: 7.

Universalis vox sequente negativa apud Hebraeos est pro negativa universali, Eph. 5: 5. Universalis particulae usus, Matth. 10: 22, 12: 15, 14: 36, 18: 19. Universales voces solent restringi ex materia subiacente, Ioh. 15: 15, 1 Cor. 13: 7. Vocabula augmentia vide Augmentia vocabula.

Υ.

^αΥπαλλαγή, Hebr. 3: 14, 4: 11, Apoc. 18: 16.

^βΥπέρβατον, Rom. 5: 12.

^γΥπερβολή, Matth. 6: 12, 12: 42, 19: 23, Luc. 8: 42, 19: 44, Ioh. 9: 34, 21: 25, 1 Cor. 1: 28, 5: 10, Gal. 1: 15, 4: 14, 1 Tim. 1: 5, Iac. 3: 16, 2 Ioh. 2, Apoc. 6: 14, 14: 20, 16: 3.

^δΥπόθεσις, Matth. 12: 25, 15: 17.

^εΥποκοριστική, Luc. 4: 18, Rom. 16: 3.

^ςΥπόνοια, Matth. 1: 22, 4: 14, Luc. 5: 10, 13: 12, Ioh. 1: 28, 2: 22, 8: 37, Rom. 6: 7, 16: 20.

^ζΥξερρον πρότερον, Matth. 14: 3, 22: 45, Ioh. 11: 2, Act. 7: 3.

^ηΥπονηκωσις, Matth. 20: 14, 24: 17. Comparationum, Luc. 14: 28, 16: 19, Apoc. 12: 2.

^θΥπόζευγμα, 1 Cor. 10: 16.

Ζ.

Zeugma, Hebr. 8: 21, 2 Petr. 3: 5.

INDEX

VOCUM GRAECARUM

AB HUGONE GROTIŌ ILLUS-
TRATARUM.

A.

- Ἀββᾶ ὁ πατήρ, Marc. 14: 36, Rom. 8: 15, Apoc. 5: 13.
- Ἀβυσσος, ἄβυσσος, mare magnum, omne, quod profundum est, Divina iudicia, quia sunt impervestigabilia, plerumque tartarus, Luc. 8: 31, Marc. 1: 24, Rom. 10: 7.
- Ἀγαθοεργεῖν, i. q. ἀγαθοποιεῖν et εὐεργετεῖν, Matth. 12: 12, Act. 14: 17; bene recte agere, 1 Petr. 2: 15; beneficia conferre, 1 Tim. 6: 18.
- Ἀγαθοποιεῖν, vide verbum praecedens.
- Ἀγαθός, qui minus malus est, Matth. 22: 10.
- Ἀγᾶλλιασις, pp. gesticulatio, qualis esse laetantium solet, unde ad animum transferitur, Luc. 1: 44.

- Ἀγαπᾶν, 1 Cor. 7: 8.
- Ἀγαπᾶν. Quo sensu Deum amandum praecipiat Lex Mosaica, Matth. 23: 37. Laudare, benignè affari, Marc. 10: 21. Promiscue usurpatur cum φιλεῖν, Ioh. 21: 15. Ἀγαπᾶν λόγῳ et ἀληθείᾳ, 1 Ioh. 3: 18.
- Ἀγάπη peculiariter dici solet pars praecipua eius sanctionis peccatorum beneficio invitatur, Luc. 7: 47. Idem quod φιλαδελφία, 1 Petr. 1: 22. Cf. in Indice I Amor. Ἀγάπη Θεοῦ, amor in Deum, Ioh. 5: 42, 15: 9, Iud. 21; amor Dei, Rom. 8: 35.
- Ἀγάπη, poculum sacrae coenae, signum amoris Christi, unde ad totum convivium transfertur, Matth. 26: 26.
- Ἀγάπαι, convivia Christiana-

- porum, Luc. 14: 13, 2 Petr. 2: 13.
- Ἀγάπη μὴ, amor mei, Ioh. 15: 9.
- Ἀγαπητός, electus, Matth. 3: 17, 12: 18; unigena, Marc. 12: 6, Ioh. 1: 14; blanda appellatio, qua Christiani inter se utebantur, 3 Ioh. 1.
- Ἀγγέλων, Matth. 25: 4, Ioh. 7: 38.
- Ἀγγέλος, nuncius, Matth. 1: 20; propheta vel presbyter eximius, ibid. 11: 10; Spiritus inter Deum hominesque interpositus, Iac. 2: 25. Vide et *Angelus* in Indice 1.
- Ἀγγελοι ἐκλεκτοι, sancti, 1 Tim. 5: 21.
- Ἄγε νῦν, Iac. 4: 13; 5: 1.
- Ἄγει σήμερον, τρίτην ταύτην ἡμέραν, activum pro passivo, agitur dies, Luc. 24: 21. Ἄγειν, in ius rapere, Marc. 13: 11, Ioh. 6: 44.
- Ἄγεσθαι duci, gubernari, Gal. 5: 18.
- Ἄγια, templum, Hebr. 8: 2.
- Ἄγια pro ἁγία ἁγίων, Matth. 27: 51, Hebr. 9: 8, 24, 13: 11. Ἄγια ἁγίων, Hebr. 9: 2. Ἄγιον, pars templi Matth. 27: 51, Luc. 1: 9.
- Ἄγιον, ἁγία, Hebr. 9: 2.
- Ἄγιον κοσμικόν, Hebr. 9: 1.
- Ἄγια πόλις, Matth. 4: 5.
- Ἄγιάζειν, i. q. τελειοῦν, Matth. 5: 48; opponitur τῷ κοινοῦν, ibid. 15: 11; convenit cum ἀφορίζειν, Ioh. 10: 36; cum προσφέρειν, ibid. 17: 19; refertur cum ad puritatem legalem tum ad internam, Hebr. 2: 11; i. q. καθαρίζειν, ibid. 9: 13, 10: 29, 13: 12; gratias agere, 1 Petr. 3: 15.
- Ἄγιασμός, precatio, Matth. 26: 26; vita sancta, Hebr. 12: 14.
- Ἄγιος, fere i. q. τέλειος, Matth. 5: 48; δίκαιος, Luc. 20: 20, Iac. 5: 6; semotus ab omni malo, Apoc. 20: 6. Ἄγιος pro Deo, 1 Petr. 1: 15. Ἄγιος et ἄγνος paris sunt significationis, 1 Ioh. 3: 3. Ἄγιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Phil. 4: 20. Ἄγιος τοῦ Θεοῦ, Marc. 1: 24.
- Ἄγιοι, perfecte Christiani, Apoc. 11: 18, 13: 10, 16: 6.
- Ἄγιοι τετελειωμένοι, Hebr. 13: 23.
- Ἄγιον, Mariae filius cur dicitur, Luc. 1: 35.
- Ἄγναθος, Matth. 9: 16.
- Ἄγνεύοντες ἑαυτοὺς, Luc. 1: 9.
- Ἀγνίσειν καρδίας, Iac. 4: 8.
- Ἀγνίσεσθαι et ἀγνισμός, abstinere ab his, quae Nazaraeis sunt interdicta, Act. 21: 24.
- Ἀγνοεῖν, esse immemorem, 1 Cor. 10: 1; ut culpa sit, sine dolo, Hebr. 5: 2.
- Ἀγνοήματα, interdum quavis peccata, Hebr. 9: 7.
- Ἀγνοία et ἁμαρτία opponuntur, Ioh. 9: 41.
- Ἄγνος i. q. καθαρός, purus, castus, Matth. 5: 8, 19: 11, Phil. 4: 8, Iac. 3: 17.
- Ἀγνότης, abstinētia a Venere, 2 Cor. 6: 6.
- Ἀγορά, forum, locus frequentior, Marc. 6: 56, Act. 17: 17.
- Ἀγοράζειν, acquirere, 1 Cor. 6: 20. Ἀγοράζειν et ἐξαγοράζειν, liberare idque magno pretio, Gal. 3: 13. Ἀγοράζειν εἰς ἄγρον, Act. 7: 9.
- Ἀγόραιος, forēnsis, homo otio deditus, Matth. 20: 3, Act. 17: 5.
- Ἀγόραιος et ἀγοραῖος differunt, Act. 17: 5, 19: 38.
- Ἄγρα, Luc. 5: 9.

- Ἄγρος**, Marc. 16: 12, Luc. 12: 16.
Ἄγρον, sollicitudo, preces assidue, Col. 2: 1; cursus, Hebr. 12: 1.
Ἀγωγή, vivendi ratio, 2 Tim. 3: 10.
Ἀδάπανος, 1 Cor. 9: 18.
Ἀδελφός, alter quivis, Matth. 5: 22; commilito, ibid. 18: 15; frater, eodem patre natus, ibid. 21: 24; discipulus, ibid. 28: 10. Ἀδελφοί, cognati, Marc. 3: 31. Ἀδελφοί ἁγιοί, Hebr. 3: 1. Ἀδελφοί κυρίου, Ioh. 7: 2. Ἀδελφοί Χριστοῦ, ibid. 20: 17.
Ἀδελφότης, grex fratrum, 1 Petr. 2: 17.
Ἀδημονεῖν, Matth. 26: 37, Hebr. 5: 7.
Ἄδης, Matth. 16: 18, Luc. 8: 31, 16: 23, 26, 23: 43, Ioh. 11: 4, Apoc. 20: 13.
Ἀδιαλείπτως, indesinenter, Luc. 18: 1, 21: 36, 1 Thess. 5: 17.
Ἀδικεῖν, laedere, imminuere, Apoc. 6: 6; opprimere, ibid. 11: 5.
Ἀδικεῖσθαι, aequo animo iniurias perpeti, 1 Cor. 6: 7.
Ἀδίκημα, Act. 18: 14.
Ἀδικία, opponitur τῇ ἀληθείᾳ, Ioh. 7: 18; tam late usurpatur ab Hellenistis, ut notet facta omnia contra aequum, Rom. 1: 18; visa extra leges, 2 Petr. 2: 12, 15, 2 Thess. 2: 10, Hebr. 8: 12; refertur ad actiones, ἀμαρτία ad qualitatem, Rom. 6: 13, Iac. 3: 6; latius sumitur, 1 Ioh. 5: 17.
Ἀδόκιμος, relictus, 1 Cor. 9: 27; adulterinus, 2 Cor. 13: 5; inutilis, Tit. 1: 16; displicens, Hebr. 6: 7; ἀδόκιμος νοῦς, Rom. 1: 28.
Ἄδρός et ἀδρότης, 2 Cor. 8: 20.
Ἀδυνατεῖν, sumitur passive, Matth. 17: 20.
Ἀδύνατος τοῖς ποσίν, Act. 14: 8.
Ἄδυστα, ἄβυστα καὶ φοβερά, Apoc. 13: 11.
Ἄζυμα, Matth. 26: 17, 18, 19.
Ἄθετεῖν, parvi facere, Marc. 6: 26, 7: 8, Luc. 10: 16; reiicere, Luc. 7: 30; seponere, abscondere, 1 Cor. 1: 19, Hebr. 7: 18, 10: 4.
Ἄθετεῖν νόμον, Hebr. 10: 28.
Ἄθετεῖν τὴν πρώτην πίσιν, 1 Tim. 5: 12.
Ἀθέτησις ἀμαρτίας, Hebr. 9: 26.
Ἄθυμειν, animo concidere, Col. 3: 21.
Αἷμα, caedes, caedis poena, Matth. 23: 30, 35, 27: 25; mors violenta, ibid. 27: 46; pro vulgari σὰρξ καὶ αἷμα, Ioh. 1: 13, Hebr. 2: 14.
Αἷμα διαθήκης, Matth. 26: 28, Hebr. 9: 20, Luc. 22: 20.
Αἷμα ταυρείου, Ioh. 4: 20.
Αἷμα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, Act. 18: 6. **Αἷμα τοῦ ἀρνίου**, Apoc. 12: 11. **Αἷμα ἀρχόντων**, Apoc. 19: 18. **Αἷμα ῥαντισμοῦ**, Hebr. 12: 23, 1 Petr. 1: 2. **Αἷμα σαυλῆς**, Ioh. 15: 1. **Αἷμα Χριστοῦ ζωῆς**, Matth. 26: 28.
Αἶνος, fabella, Matth. 13: 3, 10, 35; laus, ibid. 21: 16, Luc. 18: 43.
Αἶψαν, Matth. 10: 38, Marc. 16: 18, Luc. 6: 30, Ioh. 10: 24, 11: 48, 1 Petr. 2: 24.
Αἶψαν μηδὲν εἰς ὄδον, Marc. 6: 8. **Αἶψασθα ἄχθος**, Luc. 11: 52. **Αἶψασθα φορτίον**, Luc. 11: 52. **Αἶψε τοῦτον**, Matth. 27: 23, Luc. 23: 18.
Αἰρεῖσθαι, Matth. 27: 43.
Αἵρεσις, secta Graecis, quae Hel-

- Hellenistissaepe *ὄνομα*, Matth. 12: 21; primum vox media, deinde in malam partem sumta, Act. 5: 17, 24: 14, 1 Cor. 11: 19, Gal. 5: 20. *Αἵρεσις ἀπωλείας*, 2 Petr. 2: 1. *Αἵρετίζειν*, Matth. 12: 18, Luc. 1: 54. *Αἵρετικὸς ἄνθρωπος*, Tit. 3: 10. *Αἰσθησις*, Phil. 1: 9, Hebr. 5: 14. *Αἰσθητὰ*, Matth. 8: 11, Rom. 4: 11, Apoc. 15: 6. *Αἰσχροκερδής*, 1 Tim. 3: 8. *Αἰσχροκερδῶς*, 1 Petr. 5: 2. *Αἰσχρολογία*, Marc. 7: 22, Eph. 5: 4. *Αἰσχρὸν*, Luc. 23: 41, 1 Cor. 14: 35. *Αἰτεῖν*, Matth. 7: 8. *Αἰτεῖν ἐλεημοσύνην*, Luc. 16: 3. *Αἰτεῖσθαι*, Iac. 4: 2. *Αἴτημα*, Phil. 4: 6. *Αἴτια*, Matth. 19: 9, 27: 37, Act. 25: 27. *Αἴτια τοῦ ἐλομένου*, Matth. 11: 25. *Αἴτιμα*, Act. 25: 7. *Αἰὼν*, Carpocrati *Angelus*, Matth. 24: 11; *totum vitae tempus*, Ioh. 7: 35; *ratio vivendi*, Eph. 2: 2. *Αἰὼν ἐπιείκοσ*, *aevum Messianum*, Luc. 20: 35. *Αἰὼν ὁ μέλλων*, Luc. 21: 31, Eph. 1: 21, et *αἰῶνες ἐπερχόμενοι*, Eph. 2: 7, idem; *εἰς αἰῶνα*, Ioh. 14: 16; Hebr. 5: 6, 7: 17; *εἰς τοὺς αἰῶνας et εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*, Luc. 1: 33, Hebr. 13: 21, Apoc. 11: 15; *αἰῶνες*, *mundus, universum*, Hebr. 1: 2, 10: 3. *Αἰῶνιοι χρόνοι*, Apoc. 14: 6. *Αἰώνιον*, 2 Cor. 4: 18, 2 Tim. 1: 9. *Αἰώνιον εὐαγγέλιον*, Apoc. 14: 6. *Αἰώνιος*, Matth. 19: 21. *Ἀκαθάρασία*, Matth. 22: 25, Marc. 7: 22, Rom. 1: 24, Gal. 5: 19, Eph. 5: 3, 1 Thess. 2: 3. *Ἀκάθαρτος*, Hebr. 9: 13, 10: 1. *Ἀκαιρεῖσθαι*, Phil. 4: 11. *Ἀκαίρωσ*, Luc. 14: 23, Hebr. 5: 2, 7: 26, Rom. 16: 18. *Ἀκαρπος*, Matth. 13: 22, 2 Petr. 2: 2. *Ἀκατάλυτος; ζωή*, Hebr. 7: 16. *Ἀκατάπαντος*, 2 Petr. 2: 14. *Ἀκαταγασία*, 1 Cor. 14: 33, 2 Cor. 6: 5, Iac. 3: 16. *Ἀκαταγασίαι*, Luc. 21: 9. *Ἀκατάσχετον πακόν*, Iac. 3: 8. *Ἀκέραιος*, Matth. 3: 16, 5: 8, Phil. 2: 15. *Ἀκοή*, id quod auditur, *facta*, Matth. 14: 1, Marc. 6: 14; *sermo*, Ioh. 12: 38, Rom. 10: 16, Gal. 3: 2. *Ἀκαὶ πολέμων*, Luc. 21: 9. *Ἀκολουθεῖν*, Matth. 19: 21, Ioh. 8: 12, 12: 26, Apoc. 14: 13. *Ἀκούειν*, Matth. 7: 24, 13: 12, Marc. 4: 20, Ioh. 5: 50, 8: 38, 15: 15, Act. 28: 28, 1 Cor. 14: 2. *Ἀκούειν pro intelligere*, Act. 9: 7. *Ἀκούειν* immediate regit genitivum, Act. 1: 4. *Ἀκρασία*, Matth. 14: 9, 23: 25. *Ἀκρατεῖς et ἀκρασία*, Rom. 7: 15, 1 Cor. 7: 5. *Ἀκρατής*, 2 Tim. 3: 3. *Ἀκριβέστερον*, Matth. 8: 5. *Ἀκριβής*, Matth. 1: 22, 5: 3. *Ἀκριβῶς*, Act. 18: 25. *Ἀκριβῶς ἐξετάζειν*, Matth. 2: 7. *Ἀκροαταί*, Matth. 7: 21. *Ἀκροατήριον*, Act. 25: 25. *Ἀκροβυστία*, *praepitium*, Rom. 2: 25. *Ἀκροβυστία*, *status vitiosus*, Col. 2: 13. *Ἀκροβυστία et ἀκρόβυτος*, contemptim dicitur de Gentilibus, Eph. 12: 11. *Ἀκρογονιαῖος λίθος*, Matth. 21: 42, Eph. 2: 20.

- Ἀκροθίνα, Act. 15: 20, Hebr. 7: 4.
 Ἀκωλύτως, Act. 28: 31.
 Ἀλάβασρον, Matth. 25: 7, 26: 7.
 Ἀλαζῶν et ἀλαζονεία, Rom. 1: 30, Iac. 4: 16.
 Ἀλαλάζειν, Marc. 5: 38, 1 Cor. 13: 1.
 Ἀλάλητος, Rom. 8: 26, 1 Petr. 1: 8.
 Ἀλάλους λαλεῖν, Marc. 7: 32.
 Ἀλατι ἡρτισμένον, Marc. 9: 49, Col. 4: 6.
 Ἀλεκτροφωνία, Matth. 26: 34.
 Ἀλεξίκακος, Act. 28: 6.
 Ἀλήθεια prouti χάρις opponitur Legi Mosaicae umbraticae, Ioh. 1: 14, 17, 4: 23; item τῇ ἀδικίᾳ, ibid. 7: 18; est *studium veritatis*, ibid. 8: 44; *iudicium iustum*, Rom. 2: 2; *bona fides*, ibid. 3: 7; *fuga simulationis*, 1 Cor. 5: 8; *integritas*, ibid. 13: 6; *id quod rectum iustumque est*, 2 Cor. 13: 8; *Euangelium*, Iac. 5: 19.
 Ἀληθεύειν, Eph. 4: 15.
 Ἀληθεῖς, Matth. 20: 28, 22: 16, Ioh. 7: 18, 8: 46, 21: 24, Rom. 3: 7, 1 Ioh. 5: 6.
 Ἀληθινὰ, Hebr. 7: 2, 9: 24. Μετὰ ἀληθινῆς καρδίας, Hebr. 10: 21. Ἀληθινοὶ προσκυνηταί, Ioh. 4: 23. Ἀληθινὸς μαμμῶν, Luc. 16: 11. Ἀληθινός, Ioh. 5: 31, 7: 28. Ἀληθινὸς ἄρτος, Ioh. 6: 32. Ἀληθινὸς Θεός, 1 Ioh. 5: 20.
 Ἀλισγήματα τῶν εἰδώλων, Act. 15: 20.
 Ἄλλα, Marc. 4: 22, Ioh. 12: 27, 16: 2. Ἄλλα pro εἰ μὴ, Matth. 20: 23, Marc. 4: 22. Ἄλλα, imo, 2 Cor. 7: 11.
 Ἄλλ' ἵνα, Marc. 4: 22, 14: 45, Ioh. 9: 3, 11: 4.
 Ἀλλήπτω, Hebr. 1: 10.
- Ἀίλκχόθεν, Ioh. 10: 1.
 Ἀλληγορεῖν, Matth. 2: 11.
 Ἀλληγορούμενα, Rom. 9: 8.
 Ἄλλος, 1 Cor. 10: 29.
 Ἀλλότρια, Luc. 16: 11. Ἀλλότρια μάζα, 2 Thess. 3: 12.
 Ἀλλότριοι, Matth. 17: 26, Hebr. 11: 34. Ἀλλοτριεπιστοπος, Ioh. 21: 22.
 Ἀλλόφυλος, Matth. 5: 43, 6: 7, 8: 11, 9: 10, 10: 28, 15: 2, 20: 19, 26: 45, 27: 7, Luc. 10: 33, 12: 30. Ἀλλόφυλος et ἀλλοφυλισμός, Act. 10: 26.
 Ἀλογα et ἀλογεύεσθαι, Rom. 12: 1. Ἀλογος, Matth. 5: 22, Luc. 19: 41, Act. 25: 27.
 Ἀλώπηξ, Luc. 13: 32.
 Ἄλωος, Matth. 3: 12.
 Ἀμαθεῖς, 2 Petr. 3: 16.
 Ἀμαθία, Act. 3: 17.
 Ἀμαράντινος, 1 Petr. 1: 4, 5: 4.
 Ἀμάραντος, 1 Petr. 1: 4, 5: 4.
 Ἀμαρτάνειν, vox ambigua, Rom. 5: 14; *imprudenter agere*, Matth. 18: 15; *gravissimis peccatis teneri*, Rom. 2: 12, 3: 23, 8: 3, Hebr. 3: 17; *deficere ab Evangelio*, ibid. 10: 27, 12: 4. Ἀμαρτάνειν ἐν νόμῳ, Rom. 2: 12.
 Ἀμαρτήματα, Luc. 23: 34.
 Ἀμαρτία, Matth. 6: 12, 14, 8: 17, 27: 51, Marc. 3: 29, Ioh. 1: 29, 9: 41, Rom. 6: 10, 7: 8, 8: 2, Col. 2: 11, Hebr. 3: 13, 12: 4. Ἀμαρτία et παράπτωμα, Eph. 2: 1. Ἀμαρτίαι εἰς θάνατον, Luc. 6: 22. Ἀμαρτία μὴ πρὸς θάνατον, 1 Ioh. 16: 16. Ἀμαρτίαι, calamitates et poenas, Apoc. 18: 4. Ἀμαρτίαι ἴδιαι, Matth. 27: 51. Ἀμαρτίαν ἔχειν, Ioh. 9: 41. Ἀμαρτίαν οὐκ ἔχειν, Ioh. 15: 22. Ἀμαρ-

- μαρτίαν Χριστὸν ἐποίησεν, 2^ο Cor. 5: 21. Περὶ ἁμαρτίας, Luc. 2: 24, Ioh. 16: 8, Hebr. 7: 27, 10: 6, 13: 11.
- ^ο Ἀμαρτωλὸς, Matth. 5: 46, 9: 10, 18: 17, 26: 45, Luc. 5: 8, 7: 37, 19: 9, Marc. 2: 15, Luc. 12: 2, Gal. 2: 17, 1 Tim. 1: 9, 1 Petr. 4: 18.
- ^ο Ἀμαχος, Matth. 22: 12, 1 Tim. 3: 3.
- ^ο Ἀμελῶ, Hebr. 8: 9.
- ^ο Ἀμικτος, Luc. 1: 6, Phil. 3: 6, 8: 7.
- ^ο Ἀμείμιον ποιεῖν τίνα, Matth. 28: 14.
- ^ο Ἀμετάβολος, Matth. 5: 45.
- ^ο Ἀμετάθετον, Hebr. 7: 12. Ἀμετάθετον τῆς βουλῆς, Luc. 1: 73, Hebr. 6: 17.
- ^ο Ἀμεταμέλητα χαρίσματα τοῦ Θεοῦ, Luc. 1: 55.
- ^ο Ἀμετανόητος, Luc. 17: 29, Rom. 2: 5.
- ^ο Ἀμῆν, Matth. 5: 18, Luc. 24: 53, Rom. 9: 5, Hebr. 13: 21, 1 Petr. 5: 14. Ἀμῆν, ἀμῆν, Ioh. 6: 26. Ἀμῆν ἀληθινῶς, Apoc. 19: 4. Vide etiam Indicem Rerum et Verborum in voce Amen.
- ^ο Ἀμιαντος, Hebr. 7: 26, 13: 4, 1 Petr. 1: 4.
- ^ο Ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι, 1 Tim. 5: 4.
- ^ο Ἀμπελουργὸς, Ioh. 15: 1.
- ^ο Ἀμύνειν, Matth. 5: 39.
- ^ο Ἀμομος, de victimis, Ioh. 1: 29, Hebr. 9: 14, 2 Petr. 2: 13, 3: 14.
- ^ο Ἄν, Act. 15: 17.
- ^ο Ἄν pro ἄν, Act. 2: 21.
- ^ο Ἄνά, sensu distributivo, Matth. 20: 9. Ἄνά δύο, Luc. 10: 1. Ἄνά εἷς, Apoc. 21: 21. Ἄνά ἑκατὸν καὶ ἀνα πενήνην, Marc. 6: 40. Ἄνά μέρος, 1 Cor. 14: 27. Ἄνα μέρος, 1 Cor. 6: 5.
- ^ο Ἀναβαίνειν, Luc. 24: 38, Ioh. 12: 20, Act. 18: 22, Apoc. 13: 1.
- ^ο Ἀναβλέπειν, Marc. 8: 24, 10: 51, Luc. 19: 5, Ioh. 9: 11.
- ^ο Ἀνάβλεψις, Luc. 4: 18.
- ^ο Ἀναβολὴν ποιεῖν, Act. 25: 17.
- ^ο Ἀναγαγεῖν, Luc. 4: 5, Act. 12: 4. Ἀνάγειν, Hebr. 9: 28.
- ^ο Ἀνάγεσθαι, Matth. 4: 1, 17: 1.
- ^ο Ἀναγγέλλειν, 1 Petr. 1: 12.
- ^ο Ἀναγεννάω, 1 Petr. 1: 3.
- ^ο Ἀναγκάζειν, de persuasione, quae vi et efficacia rationum peragitur, Luc. 14: 23, 24: 29.
- ^ο Ἀναγκάσιοι φίλοι, Act. 10: 24.
- ^ο Ἀναγκάσιος, Matth. 6: 32.
- ^ο Ἀνάγκη, obligatio ex praescripto speciali, Luc. 17: 10; calamitas gravior, angustia, ibid. 21: 23, 1 Cor. 7: 26.
- ^ο Ἀναγνώσης, Luc. 4: 16, 20.
- ^ο Ἀναδείκνυμι, Luc. 10: 1.
- ^ο Ἀναδείξις, Luc. 1: 5.
- ^ο Ἀναζωπυρεῖν, 2 Tim. 1.
- ^ο Ἀναθάλλειν, Phil. 4: 10.
- ^ο Ἀνάθεμα, Luc. 6: 22, Ioh. 9: 22, Rom. 9: 3. Ἀνάθεμα μαρκαναθὰ, Luc. 6: 22. Ἀναθεματίζειν, Matth. 26: 74, Act. 23: 12. Vide etiam Anathema in Indice primo.
- ^ο Ἀναθήματα, Matth. 23: 17, Luc. 19: 5.
- ^ο Ἀναίδεια, Luc. 11: 8.
- ^ο Ἀνακαινίζειν, Hebr. 6: 6.
- ^ο Ἀνακάμπτειν, Hebr. 11: 15.
- ^ο Ἀνακάμψαι, 2 Petr. 2: 21.
- ^ο Ἀνακείσθαι, Matth. 15: 35; Marc. 5: 40.
- ^ο Ἀνακείμενος, Marc. 5: 40.
- ^ο Ἀνακεφαλαιῶν, Matth. 22: 40, Eph. 1: 10. Ἀνακεφαλαιῶσθαι et ἀνακεφαλαίωσις, Rom. 13: 9.
- ^ο Ἀνακλίγειν, Marc. 6: 39, Luc. 9: 15. Ἀνακλίγεσθαι, Matth.

- Matth. 8: 11, Ἀνακλιθῆναι; Matth. 14: 19, 15: 35.
 Ἀνάκλισις, Matth. 15: 35.
 Ἀνακρίνειν, Ioh. 5: 39, Act. 17: 11, 1 Cor. 10: 25. Ἀνακρίνεσθαι, Act. 4: 9, 1 Cor. 2: 14. Ἀνακρίνεσθαι ὑπ' οὐδενός, 1 Cor. 2: 15.
 Ἀνάκρισις, Matth. 26: 14, Act. 25: 26.
 Ἀνακύπτειν et ἀνακύναι, Luc. 13: 11.
 Ἀναλαμβάνειν, Matth. 8: 17, 10: 38, 12: 20, Marc. 16: 19.
 Ἀνάληψις, Marc. 16: 19, Luc. 9: 51.
 Ἀναλίσκειν, Marc. 9: 49.
 Ἀναλογία, Matth. 18: 6, Marc. 9: 30. Ἀναλογία πίστεως, Rom. 12: 3. Ἀναλογίζεσθαι, Hebr. 12: 3.
 Ἀναλος, Matth. 5: 13.
 Ἀναλύειν et ἀναλύσαι, Phil. 1: 23.
 Ἀναμάσσητος, Matth. 15: 3, Ioh. 8: 7, Hebr. 9: 28.
 Ἀναμιμνήσκειν, 1 Cor. 4: 17.
 Ἀνανεοῦσθαι, 2 Cor. 4: 16.
 Ἀνανήφειν, 2 Tim. 2: 26.
 Ἀναντιρρόητος, Act. 10: 29.
 Ἀναπαύειν, 1 Cor. 16: 18.
 Ἀναπαύεσθαι, Rom. 15: 32, 1 Petr. 4: 14.
 Ἀνάπαυσις, Matth. 12: 43.
 Ἀναπέμπειν τινα, Luc. 23: 7.
 Ἀναπίπτειν, Matth. 16: 35.
 Ἀναπληροῦν τόπον, 1 Cor. 14: 16. Ἀναπληροῦσθαι, Matth. 13: 14, 23: 34, Rom. 1: 20.
 Ἀναπολογητός, Matth. 23: 12.
 Ἀναπύσσειν βιβλίον, Luc. 4: 17.
 Ἀνασείω, Marc. 15: 11.
 Ἀνασκευάζειν, Apoc. 15: 24.
 Ἀνασπᾶν, Luc. 14: 5, Act. 11: 10.
 Ἀνάσσεις, Matth. 14: 2, 16: 14, 12: 23, Luc. 14: 14,
 Ioh. 6: 39, 11: 24, Hebr. 11: 35. Ἀνάσσεις ἐν νεκρῶν; Hebr. 5: 12. Ἀνάσσεις δικαίων, ζωῆς, κρίσεως, Luc. 15: 14, Ioh. 5: 29. Ἀνάσσεις πρώτη, Apoc. 20: 5.
 Ἀναστατοῦν, Act. 17: 6.
 Ἀναστανάζειν τῷ πνεύματι, Marc. 8: 12.
 Ἀναστέφειν, Hebr. 10: 33, Matth. 27: 22, 2 Petr. 2: 18.
 Ἀναστροφή, vitas genus ad modum, Gal. 1: 13, Eph. 4: 22, Hebr. 10: 33, 13: 7, 1 Petr. 1: 15, 3: 1, 2 Petr. 3: 11, Iac. 3: 13.
 Ἀνατέλλειν, Matth. 5: 45, 13: 6, Marc. 16: 2, Luc. 1: 78.
 Ἀνατίθεσθαι, Act. 25: 14, Gal. 2: 2.
 Ἀνατολή, Luc. 1: 78, Hebr. 7: 14, Apoc. 16: 12.
 Ἀναφέρειν, Matth. 17: 1, Hebr. 7: 27, 9: 28, 10: 4; 13: 15.
 Ἀνάγκησις, 1 Petr. 4: 4.
 Ἀναψύχειν et ἀνάψυξις, 2 Tim. 1.
 Ἀνδρίζειν, 1 Cor. 16: 13.
 Ἀνέγκλητος, Ioh. 14: 30, 1 Cor. 1, 1 Tim. 3: 10, Tit. 1: 6.
 Ἀνεκδιήγητος, 2 Cor. 9: 15, 1 Petr. 1: 8.
 Ἀνεκλάλητος χαρὰ, 1 Petr. 1: 8.
 Ἀνεκλόγητον, Luc. 16: 12, 17: 12.
 Ἀνεκτότερον, 2 Petr. 2: 21.
 Ἀνεκφώνητος, Matth. 22: 44.
 Ἀνελεῖν ἐκ μέσου, Col. 2: 14.
 Ἀνελεῖμων, Rom. 1: 31.
 Ἀνεμίζω, Iac. 1: 6.
 Ἀνεμοὶ σκληροί, Iac. 3: 3.
 Ἐξ ἀνέμων τῶν τεσσάρων, Matth. 24: 31.
 Ἀνευθεῖς, Luc. 17: 7.
 Ἀνεύδεικτόν ἐστιν, Luc. 17: 1.
 Ἀνεύδεικτος, Matth. 18: 7.
 Ἀνε-

- Ἀνεξίτητος, Matth. 12: 36.
 Ἀνεξίτητος, ἀνεξίτησία, ἀνεξίτηται, 2 Tim. 3: 24.
 Ἀνεσίς, 2 Cor. 2: 12, 2 Thess. 1: 6.
 Ἀνετάξειν μάξιμ, Act. 22: 24.
 Ἀνευ λόγου, 1 Petr. 3: 1.
 Ἀνευ συναϊτίων, Iac. 2: 22.
 Ἀνεύθετος, Act. 26: 12.
 Ἀνέχεσθαι, Eph. 4: 2, Hebr. 13: 22.
 Ἀνέμιος, Col. 4: 10.
 Ἀνήρ, 1 Cor. 11: 12, Tit. 1: 5, Iac. 2: 2, Apoc. 21: 2.
 Ἀνήρ κατὰ τὴν καρδίαν, Act. 3: 22. Ἀνήρ λύτρου, Matth. 20: 28. Ἀνήρ τέλειος, Eph. 4: 13. Ἄνδρες ἡγουμένοι, Act. 15: 21. Ἄνδρες τέλειοι, Matth. 10: 41.
 Ἀνθομολογεῖσθαι, Luc. 2: 38.
 Ἄνθος, Matth. 6: 30, Iac. 1: 10. Ἄνθος χόρτου, 1 Petr. 1: 23.
 Ἀνθρωπάρεσκοι, Eph. 6: 6.
 Ἀνθρωποθηρία, Matth. 4: 19.
 Ἀνθρωπος, Matth. 10: 17, 13: 24, 5: 25, 19: 3, Marc. 3: 26, Ioh. 2: 25, 3: 19, 5: 41, 7: 46, 8: 44, 10: 33, Apoc. 13: 15. — Ἀνθρωπος, aliquis, Ioh. 5: 7, Gal. 6: 1; vir, 1 Cor. 7: 2; pro ἀνθρώπων τις, Hebr. 13: 6. — Ἀνθρώπου vox abundat, Luc. 2: 15. Ἀνθρωπος ὁ ἔσω, Matth. 26: 41, 1 Petr. 3: 4.
 Ἀνθρωπος ὁ ἔσω et ὁ ἔξω, Rom. 7: 22. Ἀνθρωπος κρυπτός τῆς καρδίας, 1 Petr. 3: 4.
 Ἀνθρωπος παλαιός et καινός, Rom. 7: 22. Κατ' ἀνθρώπων, 1 Petr. 4: 6.
 Ἀνδομολογεῖσθαι, Luc. 2: 38.
 Ἀνιπταί χειρῆς, Marc. 7: 5.
 Ἀνίστημι, Marc. 3: 26. Ἀναστῆναι ἐν νεκρῶν, Marc. 9: 10.
 Ἄνας, Matth. 28: 9, Marc. 10: 50, 16: 9, Luc. 4: 29.
 Ἀνόητοι, Luc. 22: 25, Tit. 3: 3.
 Ἀνοία, Luc. 6: 11.
 Ἀνοίγειν θύραν πίστεως, Act. 14: 27. Ἀνοίγεσθαι, Marc. 7: 34, Luc. 1: 64.
 Ἀνομα ἔργα, 2 Petr. 2: 7.
 Ἀνομία, Matth. 23: 25, Rom. 6: 19, 2 Cor. 6: 14.
 Ἀνομος, Matth. 26: 45, Marc. 15: 28, 1 Cor. 9: 21, 1 Tim. 1: 9.
 Ἀνταδικεῖν, Matth. 5: 39.
 Ἀντάλλαγή, Luc. 6: 35.
 Ἀντάλλαγμα, Matth. 16: 26.
 Ἀνταπόδομα, Luc. 14: 12.
 Ἀνταπόδοσις, Matth. 13: 3, 5: 27, 20: 14, 1 Petr. 1: 9.
 Ἀνταποδοῦναι, 2 Thess. 6.
 Ἀνταποκρίνεσθαι, Rom. 9: 20.
 Ἀντιανίξειν, Luc. 6: 34.
 Ἀντέρω, Apoc. 19: 20.
 Ἀντερώτησις, Matth. 21: 24.
 Ἀντίχειν, 1 Thess. 5: 14.
 Ἀντίχεσθαι, Tit. 1: 9.
 Ἀντί, Matth. 2: 22, 17: 27, 20: 28, Hebr. 12: 2. Ἀντί τούτου, Luc. 12: 3. Ἀντί χάριτος, Ioh. 1: 16. Ἀνθ' ὧν, Luc. 1: 20, 4: 18, 12: 3, 19: 44, 2 Petr. 3: 6.
 Ἀντίδικος, 1 Petr. 5: 8.
 Ἀντίθεσις, 1 Tim. 6: 20.
 Ἀντικαλεῖν, Luc. 14: 12.
 Ἀντικείμενος, 1 Tim. 5: 14.
 Ἀντιλαμβάνεσθαι, Matth. 12: 18, Luc. 1: 54, 1 Cor. 12: 28, 1 Tim. 6: 2.
 Ἀντιλέγειν, Luc. 20: 27, Ioh. 19: 12, Hebr. 12: 3. Ἀντιλεγόμενον, Luc. 2: 34, 4: 19.
 Ἀντιλήψεις, 1 Cor. 12: 28.
 Ἀντιλογία, Hebr. 6: 16, 12: 3; Iud. 2.
 Ἀντιμισθία, Rom. 13: 27, 2 Cor. 6: 12.
 Ἀντισηναι, Matth. 5: 39, Gal. 2: 11.

- Ἀντιφρατεύεσθαι, Iac. 4: 1.
 Ἀντιτάσσεσθαι, Rom. 13: 2.
 Ἀντίτυπον, Hebr. 9: 24,
 1 Petr. 3: 21.
 Ἀντίχριστος, Matth. 24: 24.
 Ἀντοφθαλμεῖν et ἀντιβλέπειν,
 Act. 27: 15.
 Ἀνυποδῆσθαι, Marc. 6: 9.
 Ἀνυπόκριτος, Matth. 5: 8,
 Rom. 12: 9, 2 Tim. 1: 5,
 Iac. 3: 17, 1 Petr. 1: 22.
 Ἀνυπότακτοι, 1 Tim. 1: 9.
 Ἄνω, Matth. 4: 1. Ἄνω τῆς
 μύτης, Matth. 18: 6; ἡ ἄνω
 Ἱερουσαλήμ, Aroc. 21: 2.
 Ἄνωθεν, Ioh. 3: 3, Act. 26: 5;
 ἡ ἄνωθεν σοφία, Iac. 3: 17.
 Ἄνωφελές, Hebr. 8: 7.
 Ἀξιόπιστος, Matth. 5: 37.
 Ἄξιος, Matth. 10: 10, Rom.
 8: 18, Hebr. 10: 29, Aroc.
 16: 6.
 Ἄξιον, Luc. 12: 53, Act.
 15: 38, Hebr. 10: 29.
 Ἄρατον, Luc. 14: 15, 16: 23.
 Ἀπαγγέλλειν, Matth. 12: 18.
 Ἀπάγξασθαι, Matth. 26: 5,
 27: 5.
 Ἀπαθῆς, Hebr. 5: 2.
 Ἀπαιδευτος, 2 Tim. 2.
 Ἀπαλεῖν, Eph. 4: 19.
 Ἀπαλλάσσομαι, Hebr. 2: 15.
 Ἀπαλλάττεσθαι τοῦ χρέους,
 Luc. 12: 58.
 Ἀπαλλοτριῶν, Luc. 22: 31,
 Ἀπαλλοτριουῖσθαι, Luc. 6: 22,
 Eph. 4: 18.
 Ἀπαμείβεσθαι, Ioh. 2: 18.
 Ἀπαξ, 1 Petr. 3: 18. Ἀπαξ
 καὶ δις, 1 Thess. 2: 18. Ἀ-
 παξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, Hebr. 9: 7.
 Ἐτι ἀπαξ, Hebr. 12: 26.
 Ἀπαράβατον, Luc. 3: 23,
 Hebr. 7: 24.
 Ἀπαράιτητος, Matth. 7: 2,
 Hebr. 10: 28.
 Ἀπαρνεῖσθαι, Matth. 16: 24,
 26, 34, Luc. 14: 33.
- Ἀπαρχαί, Luc. 6: 1, Iac. 1:
 18, Aroc. 14: 4.
 Ἀπαρχή, Rom. 8: 23, 11: 16,
 16: 5.
 Ἀπάτη τῆς ἀδικίας, Ioh. 7: 18.
 Ἀπάτων καρδίαν αὐτοῦ, Iac.
 1: 26.
 Ἀπαυγάζειν, Marc. 2: 8.
 Ἀπαύγασμα, Ioh. 1: 1. Ἀ-
 παύγασμα Θεοῦ, Ioh. 1: 34.
 Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, μεγα-
 λωσύνης, φωτός αἰδίου, Hebr.
 1: 3.
 Ἀπαυθῆναι, Act. 13: 19.
 Ἀπειθεία, Matth. 19: 8.
 Ἀπειθεῖν καὶ ἀντιλέγειν, Rom.
 10: 21. Ἀπειθεῖν τῷ λόγῳ,
 1 Petr. 3: 1.
 Ἀπειθεῖς, Luc. 1: 17, Ioh.
 3: 36.
 Ἀπειράτος, Iac. 1: 13.
 Ἀπειδέχομαι, 1 Petr. 3: 20.
 Ἀπέλλη et ἀπελλάζειν, Rom.
 16: 10.
 Ἀπέραντι, Matth. 21: 2.
 Ἀπέρχεσθαι, Hebr. 1: 10.
 Ἀπέρχεσθαι ὀπίσω, 2 Petr.
 2: 10.
 Ἀπερκαλμένος, Matth. 23: 37,
 Ioh. 1: 6, 9: 7. Vide quo-
 que Ἀπόστολος.
 Ἀπέχει, Matth. 26: 45, Marc.
 14: 41. Ἀπέχειν, Matth. 6:
 2, Luc. 16: 25.
 Ἀπισεῖν, Ioh. 7: 17, Rom.
 3: 3, 2 Tim. 2: 13. Ὁ ἀπί-
 σήσας, Marc. 16: 16.
 Ἀπισία, Matth. 14: 31, 17:
 17, 19: 8, Luc. 24: 25, 41,
 Hebr. 2: 12, 3: 18. Ἀπισίη
 ἀγαθῇ, Matth. 7: 6.
 Ἀπιστος, Matth. 17: 17, 24: 51,
 Ioh. 20: 26, Aroc. 21: 8.
 Ἀπλαστος, Matth. 5: 48, Ioh.
 1: 47.
 Ἀπλότης, Rom. 12: 8, 2 Cor.
 7: 2, 9: 11, 11: 3. Ἀπλό-
 της τῆς καρδίας, Luc. 17: 9,
 Eph. 6: 5, Hebr. 10: 22.

- Ἀπλοῦς, Matth. 6: 22, 10: 41, Ioh. 1: 47.
 Ἀπό, Matth. 25: 34, 27: 9, Ioh. 4: 7, Iac. 1: 13, Aroc. 14: 3. — Ἀπό pro ὑπό, Matth. 11: 19. — Ἀπό pro praefixo Hebraeorum, Act. 10: 30. — Ἀπό et παρα promiscue usurpantur, 2 Ioh. 1: 4. — Ἀπ' αἰῶνος, Luc. 1: 70, Act. 3: 21. — Ἀπ' ἄρτι, Matth. 9: 18. — Ἀπ' ἀρχῆς, Ioh. 6: 64, 7: 44, 15: 27, 2 Ioh. 5, Iac. 1: 18. Ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως, Marc. 10: 6. — Ἀπ' αὐτῶν, Luc. 24: 31. — Ἀπό γαστροῦ, Luc. 1: 15. — Ἀπό διετούς, Matth. 2: 16. — Ἀφ' ἐάντου, Ioh. 5: 19, 11: 51, 15: 4, 16: 13, Iac. 2: 17. Ἀφ' ἐαυτῶν, Luc. 21: 30. Ἀπ' ἐμάντου, Ioh. 17: 17, 8: 42, 10: 18. — Ἀφ' ἧς, 2 Petr. 3: 4. — Ἀπό μέρους, Rom. 15: 24, 2 Cor. 1: 14. — Ἀπό μήτρας, Luc. 1: 15. — Ἀπό μᾶς, Luc. 14: 18. Ἀπό μᾶς ὄρας, Luc. 16: 16. — Ἀπ' οὐρανοῦ, Rom. 1: 18. — Ἀπό τοῦ ὀφλου, Luc. 19: 39. — Ἀπό προσώπου, Act. 7: 45, 2 Thess. 1: 9. — Ἀπό νιῶν, Matth. 27: 9. — Ἀφ' ὧν, Hebr. 5: 8.
 Ἀποβλέπειν, Hebr. 11: 26.
 Ἀπογίνεσθαι, 1 Petr. 2: 24.
 Ἀπογράφεσθαι, Luc. 2: 1, Hebr. 12: 23.
 Ἀπογραφή, Matth. 22: 17.
 Ἀποδεικνύειν, 2 Thess. 2: 4.
 Ἀποδείξαι, 1 Cor. 4: 9.
 Ἀποδιδόναι, Matth. 5: 33, 21: 41, 22: 21. Ἀποδιδόναι λόγον, Hebr. 13: 17, 1 Petr. 4: 5.
 Ἀποδοκιμάζειν, Marc. 8: 31, Hebr. 12: 6. Ἀποδοκιμάζεσθαι, Hebr. 12: 17.
 Ἀποδογῆς ἄξιος, 1 Tim. 1: 15.
 Ἀποθήκη, Matth. 2: 11, 13: 52.
 Ἀποθνήσκειν, ἁμαρτία, non amplius vivere in peccatis, Rom. 6: 2; ἐν κυρίῳ, Christi causa mortis pericula adire, Aroc. 14: 13.
 Ἀποκαθιστάναι, Matth. 17: 11.
 Ἀποκαθιστάνειν, Act. 1: 6.
 Ἀποκαθιστάσθαι, Act. 3: 21.
 Ἀποκαθίστημι, Marc. 2: 5, 3: 5, 8: 25, Luc. 6: 10.
 Ἀποκαλύπτειν, Luc. 20: 37.
 Ἀποκαλύπτεσθαι, Ioh. 12: 38, 1 Petr. 1: 7.
 Ἀποκάλυψις, Luc. 2: 32, Rom. 8: 19, 2 Cor. 12: 1, 1 Cor. 14: 6, 2 Thess. 1, Aroc. 1. Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, 1 Cor. 1: 7, 1 Petr. 1: 13.
 Ἀποκαρδοκεῖν, Luc. 21: 28.
 Ἀποκαρδοκία, Matth. 24: 38, Rom. 8: 19, Phil. 1: 20.
 Ἀποκατάστασις, Matth. 17: 11, Act. 3: 21.
 Ἀποκείσθαι, 1 Petr. 1: 4, 2 Tim. 4: 8, Hebr. 9: 27.
 Ἀποκρίνεσθαι, Matth. 12: 38, Ioh. 2: 18, Act. 25: 9.
 Ἀπέκρυφος, Matth. 1: 23, Col. 2: 3.
 Ἀποκύνειν, Iac. 1: 15.
 Ἀπολαμβάνειν, Luc. 6: 34, 16: 25.
 Ἀπολαύειν, 1 Tim. 6: 17.
 Ἀπολείσθαι, Matth. 18: 14.
 Ἀπολειτουργεῖν, Luc. 2: 29, Marc. 3: 4, Luc. 6: 10.
 Ἀπολλύειν, Marc. 1: 24, Ioh. 12: 25. Ἀπολέσαι ψυχήν, Luc. 18: 33, Ioh. 12: 25.
 Ἀπολλυμένη βρώσις, Ioh. 6: 27. Οἱ ἀπολλύμενοι, 2 Cor. 2: 15.
 Ἀπολογία, 1 Petr. 3: 15.
 Ἀπολογεῖσθαι, 2 Cor. 7: 11, Act. 22: 1, 2 Tim. 4: 16.

- Ἀπολύειν, Matth. 5: 31, Luc. 6: 37, Act. 13: 3. Ἀπολύεσθαι, Luc. 2: 29, Act. 28: 24.
 Ἀπόλωσις, Matth. 5: 31.
 Ἀπολύτρωσις, Luc. 1: 68, Rom. 8: 23, 1 Cor. 1: 30, Eph. 1: 13, Hebr. 11: 35.
 Ἀπολύτρωσις et ἀπολυτροῦν, Rom. 3: 24. Ἀπολύτρωσις παραβύσεων, Hebr. 9: 15.
 Ἀπορίπτεσθαι, Matth. 15: 2.
 Ἀποπέμπεσθαι, Matth. 5: 31.
 Ἀπορίσθαι, Luc. 21: 25, 2 Cor. 4: 8. Ἀπορίω, Act. 25: 20.
 Ἀπορία, Marc. 11: 18.
 Ἀποσιμάζειν, Iac. 1: 17.
 Ἀποσκίασμα, Iac. 1: 17.
 Ἀποστασία, Act. 21: 21, 2 Thess. 2: 3, Hebr. 6: 6.
 Ἀποστάσιον, Matth. 5: 31.
 Ἀπόστασις, Hebr. 6: 6.
 Ἀποστάται, Luc. 6: 22.
 Ἀποστατικός, Act. 3: 21.
 Ἀποτέλλειν, Matth. 9: 38, 10: 2, Matth. 23: 34. Ἀποτέλλειν τὸ δρέπανον, Marc. 4: 29. Ἀποτέλλεσθαι κευοί, Luc. 1: 53.
 Ἀποσερεῖν, Matth. 19: 19. Ἀποσερεῖν μισθόν, Iac. 5: 4.
 Ἀποσερεῖσθαι, 1 Cor. 6: 7.
 Ἀποσολή, Matth. 10: 2, Marc. 13: 32, 1 Cor. 9: 2.
 Ἀποσολή pro ἀποσολικῇ, Act. 1: 25; pro χάρις ἀποσολῆς, Rom. 1: 5.
 Ἀπόστολος, πῆν, sensu vulgari, minister, qui cum mandatis mittitur, *legatus*; sensu peculiari, a Christo missus, Matth. 10: 2, 23: 34, Ioh. 13: 6, Hebr. 3: 1. Qui sacras pecunias colligit et oportat, Phil. 2: 25. — De Christi Apostolis vide in Indice I *Apostolus*.
 Ἀποστρέφειν, Luc. 23: 14.
- Ἀποστρέφεισθαι, Hebr. 12: 25.
 Ἀποστροφή, Luc. 23: 14.
 Ἀποσυναγωγος, Luc. 6: 22, Ioh. 12: 42. Ἀποσυναγωγὸν ποιεῖν, Matth. 18: 17, 27: 57, Ioh. 9: 22, Luc. 16: 22.
 Ἀποτάξασθαι, Luc. 9: 61.
 Ἀποτίειν, Act. 7: 60, Phil. 19.
 Ἀποτίθεσθαι, 1 Petr. 2: 1, 2 Petr. 1: 14.
 Ἀποτολμᾶν, Rom. 10: 20.
 Ἀπότομος, ἀποτόμως et ἀποτομία, Rom. 11: 22, 2 Cor. 13: 10, Tit. 1: 13.
 Ἀπρακτος, Ioh. 8: 7.
 Ἀπρονόητος, Matth. 10: 29.
 Ἀπροσεξία, Matth. 13: 15, 19, Marc. 6: 52, 7: 18, Ioh. 20: 5.
 Ἀπρόσιτος, 1 Tim. 6: 16.
 Ἀπρόσκοπος, Act. 24: 16, 1 Cor. 10: 32.
 Ἀπροσωπολήπτως, 1 Petr. 1: 17.
 Ἀπταισος, Iud. 24.
 Ἀπτεσθαι, Ioh. 15: 17, 1 Cor. 7: 2, Hebr. 11: 28.
 Ἀπφους, Rom. 8: 15.
 Ἀπωθεῖν, Act. 13: 46, Rom. 11: 1, Hebr. 3: 17, 12: 6.
 Ἀπωθεῖσθαι, 1 Tim. 1: 19.
 Ἀπώλεια, Matth. 26: 8, Αποκ. 18: 8.
 Ἀρα, Rom. 5: 18, 10: 17.
 Ἀργός, Matth. 12: 36, 2 Petr. 1: 8.
 Ἀργύριον τριακοντα, Matth. 26: 15, 27: 9. Ἀργύριον τραπεζίτη παρακατιθέσθαι, Matth. 25: 27.
 Ἀργυροκοπος, Act. 19: 23.
 Ἀρδεύειν, 1 Cor. 3: 6.
 Ἀρειος πάγος, Act. 17: 19.
 Ἀρέσκεια, Rom. 16: 18, Col. 1: 10.
 Ἀρέσκειν, Rom. 15: 1, 1 Cor. 10: 33.

Ἀρε-

- Ἀρετή, Matth. 6: 1, 13: 23, Phil. 4: 8, 1 Petr. 2: 9, 2 Petr. 1: 5.
 Ἀριθμός, 1 Petr. 3: 20, Apoc. 13: 18.
 Ἀρεισθαι, Act. 1: 1.
 Ἀρειτός, 1 Petr. 4: 3.
 Ἀρμόζειν, 2 Cor. 11: 2.
 Ἀρμόζον, 2 Cor. 4: 10.
 Ἀρεισθαι, Matth. 16: 24.
 Ἀρεισθαι πίςιν, 1 Tim. 5: 8, Apoc. 2: 13. Ἀρεισθαι Θεὸν ἔργοις, 2 Tim. 3: 5, Tit. 1: 16. Ἀργοῦμαι, Hebr. 11: 24.
 Ἄρων, ἄρον, Ioh. 19: 15.
 Ἄρων τὸ σὸν, Matth. 25: 25.
 Ἀρπαγή, Matth. 23: 25, 1 Cor. 5: 10.
 Ἀρπαγμαὶ ἠγείσθαι, Phil. 2: 4.
 Ἀρσενολίτης, 1 Cor. 6: 9, Eph. 5: 5, Apoc. 21: 8.
 Ἀρσενοκοιλία, Rom. 7: 8.
 Ἄρτι, Matth. 9: 18, Ioh. 16: 31, 1 Petr. 1: 6, Apoc. 14: 13.
 Ἀρτίζειν, Matth. 26: 51.
 Ἄρτιος, Matth. 15: 30, 26: 51, Marc. 9: 49. Ἄρτος, Matth. 6: 11, 2 Thessa. 3: 12. Ἄρτος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ioh. 6: 31.
 Ἄρτος τῆς ζωῆς, Ioh. 6: 35.
 Ἄρτοι τῆς προθέσεως, Matth. 12: 4. Ἄρτος τοῦ Θεοῦ, Ioh. 6: 33.
 Ἀρχάγγελος, Matth. 24: 31. Κατ' ἀρχάς, Hebr. 1: 10.
 Ἀρχεσθαι, Marc. 10: 32, 11: 15, Luc. 3: 8, 23.
 Ἀρχή, Matth. 5: 21, 13: 35, 19: 4, Marc. 1: 1, Iud. 6.
 Ἀρχή καὶ ἐξουσία, Luc. 4: 6, 12: 11, Col. 2: 15, Tit. 3: 1.
 Ἀρχή, *angulus*, Act. 10: 11. Τὴν ἀρχὴν, Ioh. 8: 25. Ἀπ' ἀρχῆς, 1 Ioh. 1.
 Ἀρχαῖοι, Matth. 5: 21, Luc. 9.
 Ἀρχαῖος κόσμος, 2 Petr. 2: 4, 3: 6. Ἐξ ἀρχαίων ἡμερῶν, 2 Petr. 3: 5.
 Ἀρχηγός, Hebr. 2: 10, 12: 2.
 Ἀρχιερεῖς, Ioh. 7: 45, Act. 5: 24. Ἀρχιερεὺς, Matth. 2: 4, 26: 3, 57, Luc. 3: 2.
 Ἀρχιποίμην, 1 Petr. 5: 4.
 Ἀρχισυνάγωγος, Matth. 9: 18, Luc. 13: 14, Act. 13: 15.
 Ἀρχιτελώνης, Matth. 9: 9, Marc. 2: 15, Luc. 19: 9.
 Ἀρχιτρίκλιτος, Ioh. 2: 8.
 Ἀρχιφυλοὶ, Matth. 1: 16.
 Ἀρχοντες, Luc. 14: 1, 19: 47, Ioh. 7: 26, 12: 42, Act. 4: 5, 16: 19. Ἀρχοντες τοῦ λαοῦ, Matth. 5: 22.
 Ἀρχων, Matth. 19: 16, 26: 57, 27: 57, Luc. 18: 18. Ἀρχων τοῦ κόσμου, Matth. 9: 34, 12: 24, Luc. 4: 6, Ioh. 12: 31.
 Ἀρχων τοῦ αἰῶνος, Matth. 12: 34, Ioh. 7: 44. Ἀρχων τῶν ἐπιγείων, Ioh. 12: 51.
 Ἀρχων ἐξουσίας τοῦ αἰῶρος, Ioh. 8: 44, Eph. 2: 3, 2 Petr. 2: 4. Ἀρχων τῶν Ἰουδαίων, Ioh. 3: 1. Ἀρχων τῆς συναγωγῆς, Matth. 9: 18.
 Ἀσάλευτος, Act. 27: 41.
 Ἀσεβής, Luc. 7: 37, Rom. 5: 6. Ἀσεβής καὶ ἁμαρτωλός, 1 Petr. 4: 18.
 Ἀσέλγεια, *obscœnitas* in dictis factisque, Marc. 7: 22; quicquid lascive et libidinoseque fit, Rom. 13: 13, 1 Cor. 12: 21, Gal. 5: 19, Eph. 4: 19, 2 Petr. 2: 2.
 Ἀσέλγειαί, Marc. 7: 22, 1 Petr. 4: 3.
 Ἀσθένεια, *de quovis morbo* in N. T. dicitur, Ioh. 5: 2, Rom. 6: 19, 8: 26, 1 Cor. 2: 3, 2 Cor. 11: 21, 13: 4, Hebr. 5: 2. Ἀσθενεῖαι, Hebr. 4: 15, 7: 28.
 Ἀσθενεῖν, Ioh. 11: 1, Rom. 8: 3, 2 Cor. 11: 21, 13: 4, Iac. 5: 14. Ἀσθενεῖν τῇ πίςιν, Rom. 4: 18, 14: 1.
 Ἀσθενής, Rom. 6: 19, 1 Cor. 8:

- 8: 7, 2 Cor. 11: 21, 30. *Ἀθροεῖν* et *ἄθροος*, 2 Tim. 2: 12.
- Ἀσιάρχαι*, Act. 19: 10.
- Ἀσιτία*, Act. 27: 20.
- Ἀσιτος*, Act. 27: 33, 1 Cor. 5: 7.
- Ἀσκῶ*, Act. 24: 16.
- Ἀσπάξασθαι*, Matth. 10: 12, Ioh. 4: 23.
- Ἀσπασμός*, Luc. 1: 28.
- Ἀσπιλοι καὶ ἄμομοι*, 2 Petr. 3: 14. *Ἀσπιλος*, Ioh. 1: 29, Iac. 1: 27.
- Ἀσπονδος*, Rom. 1: 31.
- Ἀσχοεῖν*, 1 Tim. 6: 21.
- Ἀσφάλεια*, Luc. 1: 79, 1 Thess. 5: 3.
- Ἀσφαλῆς*, Act. 22: 30, Phil. 3: 1.
- Ἀσφαλίζεσθαι*, Act. 16: 24.
- Ἀσφαλῆς*, Marc. 14: 44.
- Ἀσημονεῖν*, 1 Cor. 7: 36.
- Ἀσημοσύνη*, 1 Cor. 7: 36.
- Ἀσωκία*, 1 Petr. 4: 1.
- Ἀσείος*, Act. 7: 19. *Ἀσεῖος* τῷ Θεῷ, Hebr. 11: 23.
- Ἀτανεῖν*, 2 Thess. 3: 7.
- Ἀταντος*, Matth. 5: 46, 1 Thess. 5: 14.
- Ἀτενης*, Matth. 22: 4, Luc. 20: 28.
- Ἀτενίζεω*, Luc. 22: 56, 2 Cor. 3: 7.
- Ἀτιμάζειν*, *ἀτιμάω* et *ἀτιμοῦν* et *καταφρονεῖν* pro *ἀτιθεῖν*, *reicere*, *aspernari*, Marc. 6: 26, 12: 4, Luc. 7: 30, 10: 16, Iac. 2: 6.
- Ἀτρίς*, Iac. 4: 14.
- Ἀτονεῖν*, Rom. 11: 10.
- Ἀτοπον*, Luc. 23: 41, Act. 25: 5, 28: 6.
- Ἀυγάζειν* et *αὐγάσασθαι*, 2 Cor. 3: 4.
- Ἀυγή*, Hebr. 1: 3.
- Ἀυγοειδὲς σῶμα*, Matth. 28: 9.
- Ἀυδῆ*, Ioh. 1: 1.
- Ἀυθαδέεις*, 2 Petr. 2: 10.
- Ἀυθαίρετος*, Luc. 18: 12, 2 Cor. 8: 3, 4.
- Ἀυλή*, Matth. 26: 3, 27: 51, Marc. 15: 16, Luc. 11: 21, Ioh. 10: 16, Apoc. 11: 2.
- Ἀυλή τοῦ ναοῦ*, Matth. 23: 35, Marc. 15: 16. *Ἀυλή τῶν προβάτων*, Ioh. 10: 1.
- Ἀυλητής*, Matth. 11: 17.
- Ἀυξάνειν αὐξῆσαι τοῦ Θεοῦ*, Col. 2: 19. *Ἀυξάνεσθαι*, 2 Petr. 3: 18.
- Ἄυριον*, Matth. 6: 11. *Τὰ τῆς αὐριον*, Iac. 4: 14. *Ἐπὶ τὴν αὐριον*, Luc. 10: 35.
- Ἀυτάρχεια*, 2 Cor. 9: 8, 1 Tim. 6, Hebr. 13: 9.
- Ἀυτάρχεις*, Luc. 17: 7, 2 Cor. 10: 8, Phil. 4: 11.
- Ἀυτεξούσιον*, Matth. 7: 18, 19: 17, Luc. 15: 12, 17: 5, Rom. 8: 20.
- Ἀυτοκατάκριτος*, Matth. 23: 34, 28: 13, Ioh. 3: 16, Tit. 3: 2.
- Ἀυτομάτη πυρὰ*, Act. 12: 10.
- Ἀυτομάτων*, Luc. 10: 31.
- Ἀυτομάτως*, Act. 12: 10.
- Ἄυτὸν pro αὐτὸν*, 2 Thess. 2: 4.
- Ἄυτὸς ἐγὼ*, Rom. 7: 25. *Δι' αὐτοῦ*, Hebr. 13: 15.
- Ἄυτῶν*, Luc. 5: 17.
- Ἀυτονομία*, Matth. 13: 15, 15: 2, Luc. 6: 22, Ioh. 19: 31.
- Ἀυτόπτης*, Luc. 1: 2, 24: 48, 2 Petr. 1: 16.
- Ἀφαιρεῖν*, Hebr. 2: 17, 9: 28, 10: 11. *Ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας*, Hebr. 10: 4. *Ἀφαιρεῖσθαι*, Hebr. 1: 10.
- Ἀφανίζεω*, Matth. 6: 16.
- Ἀφιδεῖν* et *ἀφιδία*, Col. 2: 23.
- Ἀφιέναι*, Matth. 3: 15, 6: 12, 9: 6, 16: 19, 18: 35, Marc. 7: 8, 1 Cor. 7: 10. *Ἀφεῖς* in indicativo Graece non dicitur, Apoc. 2: 20. *Ἄφες*, Matth. 27: 49, Luc. 23: 34, Ioh. 12: 7. *Ἄφῃκε τὸ πνεῦ-*

πνεύμα, Matth. 27: 50.
 Ἀφιλότης καρδίας, Act. 2: 46.
 Ἀφίσις, Marc. 1: 4, Ioh. 7: 37, Hebr. 10: 18.
 Ἀφεικτος, Matth. 22: 12.
 Ἀφθαρσία, Marc. 9: 49, Eph. 6: 24, 1 Petr. 1: 4, 3 Petr. 1: 4.
 Ἀφθαρτος, Rom. 1: 23, 1 Petr. 1: 4, 3: 4. Ἀφθαρτος σπορά, 1 Petr. 1: 23.
 Ἀφιέω, Marc. 1: 34.
 Ἀφικεσθαι, Rom. : 19.
 Ἀφιξις, Act. 20: 29.
 Ἀφίσασθαι, Matth. 5: 31, 13: 21, 24: 10.
 Ἀφιδιος δλεθρος, 1 Thess. 5: 8.
 Ἀφόβως, Luc. 1: 47.
 Ἀφορίζειν, Luc. 6: 22, Ioh. 10: 36, Act. 13: 2. Ἀφορίζεσθαι, Luc. 6: 22. Ἀφορίσαι, Rom. 1: 1, Gal. 1.
 Ἀφορισμοί, Luc. 12: 4. Ἀφορισμός, Luc. 6: 22, Ioh. 9: 22. Ἀφορισμός ἐπ' ἀναθέματος, Luc. 6: 22.
 Ἀφορηή, Rom. 7: 8, 2 Cor. 11: 12, Gal. 5: 13, 1 Tim. 5: 14.
 Ἀφρίζειν, Marc. 9: 18, Luc. 9: 39.
 Ἀφρόνος πράττειν, Matth. 18: 15.
 Ἀφροσύνη, Marc. 7: 22, Hebr. 7: 3.
 Ἀφρων, Marc. 7: 22, Luc. 12: 20, 2 Cor. 12: 6, Hebr. 5: 2.
 Ἀφωνον, 2 Petr. 2: 16.
 Ἀχειροποίητος, 2 Cor. 5: 1.
 Ἀχθοφορεῖν, Ioh. 5: 8.
 Ἀχλὺς, Act. 3: 11.
 Ἀχρεῖος, Matth. 25: 30, Luc. 17: 10.
 Ἀχρειωθῆναι, Matth. 25: 30, Rom. 3: 12.
 Ἀχρη, Act. 20: 4.
 Ἀψευδής, Tit. 1: 2.
 Ἀψυχη, 1 Cor. 14: 7.

B.

B loco τοῦ δίγαμμα, Matth. 1: 6.
 Βαδίζειν, Matth. 8: 13, 12: 30.
 Τὰ βάθη, 1 Cor. 2: 10. Βάθος, Rom. 8: 39. Βάθος οὐκ ἔχειν, Luc. 8: 6.
 Βακχόληπτοι, 1 Cor. 12: 2.
 Βαλάντιον, Matth. 10: 9, Luc. 10: 4, 12: 33, 22: 36.
 Βάλλειν, Matth. 8: 6, 26: 67.
 Βαρος ἐπὶ τινεσ, Apoc. 2: 24.
 Τὰ βαλλόμενα, Ioh. 12: 6.
 Βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομά τινος, Matth. 28: 19. Βαπτίζειν πνεύματι, Hebr. 6: 7. Βαπτίζεσθαι, Marc. 7: 4, Act. 1: 5. Βαπτίζεσθαι εἰς Χριστόν, Rom. 6: 3, Gal. 3: 27.
 Ὁ βαπτίζων, Marc. 6: 14.
 Βάπτισμα, Matth. 28: 19, Luc. 12: 50. Βάπτισμα μετανοίας, Luc. 1: 77. Βαπτισμός, Ioh. 3: 25. Βαπτισμῶν διδαχῆ, Matth. 28: 19, Hebr. 6: 2.
 Βάρβαρος, Rom. 1: 14, 1 Cor. 14: 11. Βαρβαρόφωνοι, 1 Cor. 14: 11.
 Βαρος, Act. 15: 28.
 Βαρυκάρδιος, Luc. 21: 34.
 Βαρύνειν, Luc. 21: 34.
 Βασανίζειν, Marc. 1: 24. Βασανίζεσθαι, Matth. 8: 6.
 Βασανισμός, Apoc. 18: 7.
 Βασανιστήριον, Matth. 16: 18.
 Βάσανος, omnis cruciatus et molestia, Matth. 18: 34, Luc. 21: 23. Τῆς βασανου τόπος, Luc. 16: 28.
 Βασκαίνειν, Gal. 3: 1.
 Βάσκανος ὀφθαλμός, Matth. 20: 15.
 Βασιλεία, Matth. 5: 3, 16: 28, 20: 25. Βασιλεία ἀσάλευτος, Hebr. 12: 28. Βασιλεία αἰώνιος, Hebr. 12: 28. Βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, Matth. 24:

- 24: 7. *Βασιλεία τοῦ Θεοῦ*, Matth. 5: 20, 6: 33, 12: 28, 19: 12, 21: 43, 26: 29, Luc. 17: 20, 19: 11, 21: 31, 22: 16. *Βασιλεία τῶν οὐρανῶν*, Matth. 5: 10, 7: 21, 19: 12. *Βασιλεία τοῦ Ἰσραὴλ*, Luc. 19.
- Βασιλείον ἱεράτευμα*, 1 Petr. 2: 9.
- Βασιλεύειν*, Rom. 5: 14, Aroc. 11: 17.
- Βασιλεύς*, Matth. 10: 18, 21: 25, 24: 7, Ioh. 19: 15, 1 Petr. 2: 13. *Βασιλεύς δικαιοσύνης*, Hebr. 7: 2. *Βασιλεύς τῶν ἔθνων*, Matth. 4: 15, Aroc. 15: 3. *Βασιλεῖς*, Luc. 12: 11, Aroc. 16: 12.
- Βασάζειν*, Matth. 8: 17, 10: 18, Gal. 4: 10, Aroc. 2: 3.
- Βαττολογεῖν*, Matth. 6: 7.
- Βδέλυγμα*, omne idolum et simulacrum hominis, Matth. 24: 15, Aroc. 21: 8, 26: 26.
- Βδέλυγμα τῆς ἰερουσαλεως*, Matth. 24: 15. *Βδελύγματα*, Aroc. 17: 4.
- Βδελύττομαι*, Hebr. 3: 9.
- Βέβαιον γίνεσθαι*, 2 Petr. 1: 10. *Βέβαιον εἶναι*, Hebr. 2: 2.
- Βεβαιοῦν*, 1 Cor. 1: 6, 2 Petr. 1: 19. *Βεβαιοῦσθαι*, Hebr. 2: 2, 2 Petr. 1: 10.
- Βεβηλοῦν*, Hebr. 9: 13.
- Βῆμα*, Ioh. 19: 13, Act. 12: 21.
- Βιάζεσθαι*, Matth. 11: 12, Luc. 16: 16, 24: 29.
- Βιβλίον et βιβλαρίδιον*, Aroc. 10: 9.
- Βιβλίον*, Hebr. 10: 7. *Βιβλίον ἀποσαίου*, Hebr. 10: 7.
- Βιβλίον ζωῆς*, Aroc. 13: 9, 20: 12.
- Βιβλος*, Matth. 1: 1.
- Βίος*, Marc. 12: 44, Luc. 8: 43, 1 Ioh. 3: 17. *Βίος θεω-*
- ρητικός καὶ πρακτικός*, Luc. 10: 42. *Βίου φάος*, Matth. 4: 16.
- Βιωτικόν*, Matth. 18: 17, 1 Cor. 6: 3.
- Βλασφημεῖν*, Matth. 10: 3, 26: 47, 1 Petr. 2: 15, 4: 4.
- Βλασφημία*, Matth. 15: 11, Marc. 7: 22, Luc. 2: 54, Ioh. 10: 33, Eph. 4: 31, Aroc. 2: 9, 13: 5, 17: 3.
- Βλάσφημος*, 2 Tim. 3: 3. *Βλάσφημος κρισίς*, 2 Petr. 2: 11.
- Βλέπειν*, Matth. 7: 3, 13: 12, Marc. 4: 24, 8: 15, 12: 38, 13: 9, Ioh. 5: 19, 9: 39, Hebr. 2: 9, 3: 19. *Βλέποντες*, Ioh. 9: 39. *Βλέπειν εἰς τὰ ὀπίσω*, Luc. 9: 62.
- Βολίζειν*, Act. 27: 28.
- Βόλις*, Act. 27: 28.
- Βόσκειν*, Ioh. 21: 15.
- Βραβεῖον*, 1 Cor. 9: 24.
- Βραβεύειν*, Col. 3: 15.
- Βραβευτής*, Hebr. 12: 2.
- Βρέφος*, Matth. 19: 13, Luc. 18: 15.
- Βρογχή*, Marc. 3: 17.
- Βρόχος*, 1 Cor. 7: 35.
- Βρούειν*, Iac. 3: 11.
- Βρώμα*, 1 Cor. 3: 2, Hebr. 5: 12. *Βρώματα*, Luc. 3: 11, Hebr. 9: 10.
- Βρώσις*, Matth. 6: 10, Ioh. 4: 32.
- Βρώσκειν*, Matth. 6: 19.
- Βυθίζεσθαι*, Luc. 5: 7.
- Βυθισμός*, Matth. 18: 6.
- Βυθός*, 2 Cor. 11: 24.
- Βυρσεὺς et βυρσοδέψης*, Act. 9: 43.
- Βύσσος*, Luc. 16: 19.

Γ.

- Γαζοφυλάκιον**, Matth. 12: 41, 26: 6, Marc. 12: 41, Ioh. 8: 20.
Γαζοφυλάξ, Matth. 26: 45, Marc. 12: 41, Act. 8: 27.
Γάλα λογισμών, 1 Petr. 2: 2.
Γάμος, Matth. 22: 2, 10, Ioh. 2: 1.
Γάρ, Matth. 1: 18, Marc. 9: 41, Luc. 6: 43, 19: 26, Ioh. 5: 22, 1 Petr. 4: 15; *certe*, 2 Tim. 2: 11.
Γαστέρες ἀργαί, Tit. 1: 12.
Γαστήρ, Marc. 11: 4.
Γέεννα, Matth. 5: 22, Luc. 23, 43, Iac. 3: 9.
Γείτονες, Luc. 14: 12, Ioh. 9: 8.
Γελάω, Luc. 6: 21, 25.
Γελοτοποιοί, Eph. 5: 4.
Γεμίζεσθαι, Marc. 4: 37, Luc. 5: 7.
Γενεά, Matth. 1: 17, 11: 16, 24: 34, Luc. 1: 50, 15: 8, Act. 8: 33, Col. 1: 26, Hebr. 3: 9. *Eis γενεάς γενεῶν*, Luc. 1: 50.
Γενεαλογεῖν, Luc. 3: 23, Hebr. 7: 3, 6.
Γενεαλογία, Matth. 1: 1, 24: 11, Luc. 3: 23, 1 Tim. 1: 4, Tit. 3: 9.
Γένσις, Matth. 1: 1, 20: 20, 22: 30, Iac. 3: 6.
Γενῶν, Luc. 3: 23, Ioh. 1: 13. *Γεννηθῆναι κατὰ σάρκα*, Gal. 4: 23. *Γεννηθῆναι ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος*, Ioh. 3: 5.
Γέννημα, Luc. 12: 18, Ioh. 1: 2. *Γέννημα τῆς ἀμπέλου*, Matth. 26: 29. *Γεννήματα ἐγιδῶν*, Luc. 1: 17.
Γέννησις, Matth. 1: 18.
Γεύεσθαι, Matth. 16: 28, Act. 10: 10, Hebr. 6: 6, 1 Petr. 2: 3. *Γεύεσθαι θανάτου*, Matth. 16: 28, Luc. 2: 26; Ioh. 8: 51, Hebr. 2: 9.
Γεωργός, Ioh. 15: 1, Iac. 5: 7.
Γῆ, Matth. 2: 6, 5: 13, Iac. 5: 17, Apoc. 11: 15, 13: 8, 14: 4, 17: 2. *Δαλεῖν ἐν τῆς γῆς*, Ioh. 3: 31. *Εἶναι ἐν τῆς γῆς*, Ioh. 3: 31. *Γηγενεῖς*, Matth. 8: 20. *Γῆ Ἰουδαία*, Ioh. 3: 21. *Γῆ ἡ πάσα*, Matth. 27: 45.
Γίνεσθαι, Luc. 1: 35, 44.
Γίνεσθαι ἀνδρὶ, Rom. 7: 3.
Γίνεσθαι τινι δι' ἔχθρας, Act. 20: 18.
Γινώσκειν, Matth. 7: 23, 24: 39, 25: 12, Ioh. 6: 69, 12: 16, 17: 7, Rom. 7: 15, 1 Cor. 8: 3, 1 Ioh. 3: 6. *Ἔγγω*, 1 Cor. 1: 21. *Γινώσκειν ἀνδρα*, Luc. 1: 34. *Γινώσκειν Θεόν*, Ioh. 8: 55, 17: 3. *Γινῶναι*, Eph. 3: 19.
Γλώσσα, 1 Petr. 3: 10. *Γλώσσα πῦρ*, Iac. 3: 6. *Γλώσσα καινὰ*, Marc. 16: 17. *Γλώσσης κρατεῖν*, Iac. 1: 26.
Γλωσσόκομον, Marc. 6: 37, 12: 21, Ioh. 12: 6.
Γναφεῖς, Marc. 9: 3.
Γνησίος, Phil. 2: 20.
Γνώμαι, Matth. 13: 3, 15: 15, 26: 31, Luc. 1: 53, 1 Cor. 7: 25. *Γνώμην διδόναι*, 2 Cor. 8: 10.
Γνωρίζειν, Col. 1.
Γνώσις, 1 Cor. 12: 8, 14: 6, 2 Cor. 8: 7, Hebr. 5: 13. *Κατὰ γνώσιν*, 1 Petr. 3: 7.
Γνωσὸν τοῦ Θεοῦ, Rom. 1: 19.
Γογγύζειν, Matth. 20: 11, Luc. 5: 30, Ioh. 6: 41, 1 Cor. 10: 10.
Γογγυσμός, Luc. 5: 30, Phil. 2: 14. *Ἄνευ γογγυσμῶν*, 1 Petr. 5: 8.
Γόγγυσαι, Iud. 16.
Γόης, Matth. 24: 5, 2 Tim. 3: 13.

Γόμος, Apoc. 18: 11.
 Γονατα τίθεισθαι, Luc. 22: 44.
 Γονεῖς, Luc. 2: 27.
 Γονυπετεῖν τιμι vel τιμα vel
 ἔμπροσθέν τιμος, Matth. 8: 2,
 17: 14.
 Γονυπετιῆς, Matth. 17: 14,
 Marc. 1: 40, 10: 17.
 Γράμμα, Luc. 15: 4. Γράμ-
 ματα, Ioh. 7: 15.
 Γραμματεῖς τῆς βουλῆς, Matth.
 5: 22. Γραμματεὺς, Matth.
 2: 4, 13: 52, 15: 1, 16: 21,
 22: 35, 25: 45, Ioh. 7: 15,
 Act. 4: 5, 19: 35, 1 Cor.
 1: 20.
 Γραφή, Ioh. 5: 39, 20: 9.
 Γραφή ἀνθρώπου, 1 Cor. 10: 13.
 Γραφόμενα, Ioh. 21: 25.
 Γράψαι, dupliciter accipitur,
 2 Ioh. 12.
 Γρηγορεῖν, Matth. 26: 41,
 Col. 4: 2, 1 Thess. 5: 6,
 1 Petr. 5: 8. Γρηγορεῖν pro
 προσέχειν, Matth. 26: 41.
 Γυμνάζειν, Hebr. 5: 14, 12:
 11. Γυμνάζειν ἑαυτὸν πρὸς
 εὐσέβειαν, 1 Tim. 4: 7.
 Γυμνῆται, 1 Cor. 4: 11, Iac.
 2: 15.
 Γυμνός, Ioh. 21: 7, 2 Petr.
 1: 15, Iac. 2: 15.
 Γυμνότης, 2 Cor. 11: 27, Iac.
 2: 15.
 Γυνή, Matth. 5: 28, 14: 4,
 Act. 1: 14, Apoc. 12: 1, 21: 9.
 Γυνή σωθήσεται διὰ τῆς τεκ-
 νογονίας, 1 Tim. 2: 15. Γυ-
 ναικὸς μιᾶς ἀνῆρ, 1 Tim. 3: 2.
 Γυναικωνίτις, Matth. 1: 18,
 Rom. 16: 1.
 Γωνία, Matth. 21: 42.

Δ.

Δαιμόνιον, Marc. 3: 22. Δαι-
 μόνιον ἔχειν, Ioh. 7: 20,
 8: 48, 52, 10: 20.
 Δαιμονιζόμενος, Matth. 4: 24.
 Δαίμων, Matth. 1: 20, 4: 24.
 Δαμάζειν, Iac. 3: 7.
 Δάμαλις, Hebr. 9: 13.
 Δάνειον, Luc. 7: 41.
 Δανείσασθαι, Matth. 5: 42.
 Δανίζειν, Luc. 6: 34.
 Δαπανᾶν τὴν οὐσίαν, Luc.
 15: 14.
 Δέ, Ioh. 6: 40, Hebr. 12: 6,
 Δέ pro nam, 2 Cor. 1: 21.
 Δέ vocula in connexionione
 duarum praepositionum quid
 poscat, 1 Ioh. 4: 18.
 Δέειν, Matth. 16: 19.
 Δέησις, Eph. 6: 18, 1 Tim.
 2: 1, Hebr. 5: 7.
 Δεῖ, Matth. 16: 21, Luc. 24:
 44, Ioh. 9: 4, Apoc. 17: 10.
 Οὐ δεῖ, Marc. 13: 14.
 Δεῖγμα, Hebr. 8: 5.
 Δειγματίζειν, Col. 2: 15.
 Δεικνύειν, Ioh. 5: 20.
 Δειλία, Matth. 8: 26, 2 Tim.
 1: 7. Δειλοὶ, Apoc. 21: 8.
 Δεῖνα, Matth. 15: 5, 26: 18.
 Πρὸς τὸν δεῖνα, Iac. 4: 13.
 Δεινῶς ἐνέχειν, Luc. 11: 53.
 Δεῖξις, Ioh. 6: 44.
 Δεῖπνον κυριακόν, Matth. 26:
 26, 1 Cor. 11: 20.
 Δεισιδαιμονία, Act. 25: 19.
 Δεισιδαιμονία ἤφατο τῆς πό-
 λεως, Act. 17: 22.
 Δεισιδαίμων, Act. 17: 22.
 Δεκάται δευτέραι, Luc. 6: 1.
 Δεκαπρῶτος, Marc. 6: 21,
 Luc. 6: 1.
 Δεκατοῦν, Hebr. 7: 5, 8: 19.
 Δεκτός, Luc. 4: 16, 19, 23,
 Act. 10: 35.
 Δελεάζεσθαι γαστρὶ et λόγοις,
 Iac. 1: 14.
 Δέμας, Luc. 2: 29.

- Δένδρον*, Matth. 6: 30. *Δένδρον τῆς ζωῆς*, Luc. 23: 43.
Δεξιολάβοι et δεξιοβόλοι, Act. 23: 23.
Δεξιός, Matth. 5: 29. *Ἐκ δεξιῶν*, Hebr. 1: 1, 10: 12.
Δέρειν, Matth. 21: 35, Luc. 22: 63.
Δεσμὸς, Marc. 7: 35. *Δεσμοί*, Act. 28: 16, 2 Petr. 2: 4. *Οἱ ἐν δεσμοῖς*, Luc. 4: 18.
Δεσμοτήριον, Luc. 16: 28.
Δεσμοφυλάξ, Matth. 18: 34, Act. 16: 23.
Δεσμῶται, Act. 27: 1.
Δεσπότες, Luc. 3: 23, Ioh. 7: 3.
Δεσπονεῖα, Matth. 20: 25.
Δεσπότης, 2 Tim. 2: 21, 1 Petr. 2: 18, 2 Petr. 2: 1.
Δεσποτικὴ ἀρχή, Luc. 5: 5.
Δεῦρο, Ioh. 11: 43, Apc. 17: 1, 21: 9.
Δευτέρα σκηνή, Hebr. 9: 2.
Δευτεραῖον, Act. 28: 13.
Δευτεροδεκάται, Luc. 6: 1.
Δεύτερον, Iud. 5. *Δευτερόπρωτος*, Luc. 6: 1.
Δευτεροῦν τὸν λόγον, Matth. 6: 7.
Δευτέρωσ, Luc. 2: 34.
Δέχεσθαι, Ioh. 4: 45, 2 Cor. 11: 16, Hebr. 11: 17. *Δέχεσθαι τὸν λόγον*, Act. 17: 11.
Δῆ, Luc. 2: 15.
Δημαγωγεῖν εἰς τὴν γαστέρα, Rom. 16: 18.
Δημοῦργημα, Luc. 21: 5.
Δημιουργός, Ioh. 1: 1, Hebr. 11: 10.
Δῆμος, Matth. 1: 16, 16: 18.
Δηνάριον, Matth. 20: 2.
Διά, Ioh. 1: 3, 6: 57, Act. 24: 22, Rom. 2: 27, 11: 36, Hebr. 1: 2, 9: 25, 13: 21, 2 Petr. 1: 2. *Διά cum accusativo causam efficientem significat*, Rom. 3: 25. *Διά pro cum*, Rom. 14: 20, 2 Cor. 2: 4. *Διά pro ἐν*, Rom. 4: 11, 1 Thess. 2: 14. *Διά pro μετὰ*, 2 Cor. 3: 11. *Διά pro Hebraico* 2, Marc. 6: 6. *Διά et κατά particulae permisceri solent*, Rom. 2: 7. *Διά Ἀβραάμ*, Hebr. 7: 1. *Δι' ἀκριβείας λέγειν*, 2 Cor. 2: 4. *Δι' ἀμαρτίαν*, Rom. 8: 10. *Διά τοῦ ἐνοῦς*, Rom. 5: 17. *Διά τῆς πίστεως*, Rom. 3: 31. *Διά σώματος εἶναι*, Rom. 4: 11. *Διά τὴν συνειδήσιν*, Rom. 13: 5, 1 Cor. 10: 25. *Διά τὸ*, Hebr. 2: 9. *Διά τούτο*, Matth. 23: 34, Ioh. 10: 17, 12: 27, Rom. 5: 12, Hebr. 1: 8. *Δι' ὕδατος*, 1 Petr. 3: 20, 2 Petr. 3: 5. *Δι' ὧς*, 1 Cor. 3: 5, Hebr. 1: 2, 2 Petr. 3: 6. *Διάβασαις*, Ioh. 12: 1, Luc. 22: 16.
Διαβατήρια, Luc. 22: 16.
Διαβεβαιωθῆναι, 1 Tim. 1: 7.
Διαβολὰς ἀπολύειν, Luc. 6: 37.
Διάβολος, Ioh. 6: 70, 8: 44, 2 Tim. 3, Apc. 12: 9, 10.
Διάγειν ἐν φθόνῳ καὶ κακίᾳ, Tit. 3: 3.
Διαγινώσκειν, Act. 24: 22.
Διαγνωρίζειν, Luc. 2: 17.
Διαθήκη, dicitur de lege, sponsione, testamento, Inscript. N. T., Matth. 26: 28, Hebr. 8: 6, 10. *Διαθήκη καινὴ*, διαθήκη κρίματος, Inscript. *Διαθήκην διατίθεισθαι*, Luc. 22: 29.
Διαιτητής, Luc. 12: 14, 1 Cor. 6: 1.
Διακονεῖν, Luc. 10: 40, Act. 6: 1, 11: 29, 2 Tim. 1: 18, 1 Petr. 4: 10.
Διακονία, Luc. 4: 20, Rom. 15: 31, 1 Cor. 12: 5, 2 Cor. 8: 3, 4, 1 Petr. 1: 11, 4: 10.
Διάκονος, Luc. 4: 18, 1 Cor. 3: 5, Eph. 6: 20.
Διακρίγειν, Matth. 14: 31, 16:

- 16: 3, Rom. 14: 1, Iac. 2: 4. Διακρίνεσθαι, Matth. 5: 40, 21: 21, Act. 10: 20, Rom. 4: 20, 2 Petr. 3: 10, Iac. 1: 6, 2: 4.
- Διαλλαγήναι, Matth. 5: 24, 25. Διαλογίζεσθαι, Luc. 2: 19, 20: 5.
- Διαλογισμός, Matth. 15: 11, Rom. 14: 1, Phil. 2: 14.
- Διαμαρτυρέσθαι, Luc. 16: 28, Act. 20: 21, Hebr. 2: 6.
- Διαμερισμός, Matth. 10: 34, Luc. 12: 51.
- Διανοείσθαι, Iac. 4: 5.
- Διάνοια, Matth. 12: 1, 3, 23: 4, Marc. 12: 30, 2 Petr. 2: 1, Apoc. 14: 4. Διάνοιαν ἔχειν πρὸς τι, Matth. 22: 37.
- Διανοίγειν καρδίαν, Act. 16: 14. Διανοίγεσθαι, Marc. 7: 34.
- Διανοίγειν μήτραν, Luc. 2: 23.
- Διαπορεύειν, Luc. 9: 7, 24: 22, Act. 2: 12.
- Διαρπάζειν, Marc. 3: 27, Luc. 3: 14, 11: 22.
- Διασκορπίζειν, Luc. 15: 13, 22: 31, Ioh. 11: 52.
- Διασπᾶσθαι, Act. 23: 10.
- Διασπείρειν, Iac. 1: 1.
- Διασπορά, Marc. 15: 34, Ioh. 7: 35, 1 Petr. 1: 1, Iac. 1: 1.
- Διατέλλειν, Luc. 24: 51, Hebr. 12: 20.
- Διαζολή, Rom. 3: 22.
- Διαζέρειν, Luc. 23: 2, Act. 13: 7, 10, 20: 30.
- Διάταξις, Luc. 1: 5.
- Διατάσσειν et διαταγή, Act. 7: 53.
- Διατηρεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ, Luc. 1: 66, 21: 14.
- Διατίθεσθαι, Luc. 22: 29.
- Διατρίβειν, Act. 2: 5.
- Διατριβή, 1 Tim. 6: 5.
- Διατροφή, Matth. 6: 11, 1 Tim. 6: 8.
- Διατύπωσις, Gal. 3: 1.
- Διαφέρειν, Matth. 10: 31, Act. 27: 27, Rom. 2: 18.
- Διαφθείρειν, Matth. 6: 19, Apoc. 11: 18.
- Διαχωρίζειν, Luc. 24: 51.
- Δίδακτοι τοῦ Θεοῦ, Ioh. 6: 45.
- Διδασκαλεῖον, Matth. 4: 23, Luc. 3: 22.
- Διδασκαλία, Matth. 28: 20, Col. 2: 22.
- Διδάσκαλος, Matth. 13: 52, 23: 8, Luc. 5: 5, Ioh. 3: 2, 11: 28, Iac. 3: 1.
- Διδάσκειν, Matth. 5: 19, 15: 2, 21: 23, 28: 20, Ioh. 5: 20.
- Διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας, Ioh. 7: 35.
- Διδαχή, Matth. 15: 2, Ioh. 8: 31, 1 Cor. 14: 6. Διδαχὰ ξένη, Hebr. 12: 9.
- Δίδωμι, Luc. 19: 8. Διδόναι, Ioh. 6: 37, Act. 2: 27, Hebr. 7: 4. Διδόναι γυνάικι, Matth. 13: 11. Διδόμενον ὑπὲρ ὑμῶν, Luc. 22: 19. Δοῦναι, Matth. 20: 28, 2 Ioh. 6: 27. Δοῦναι ἔργασίαν, Luc. 12: 58.
- Διδραχμῶν, Matth. 17: 24, 25, 27, 22: 17, 26: 15.
- Δίδυμος, Ioh. 10: 16, 1 Petr. 1: 1.
- Διηγείρειν ἐν ὑπομνήσει, 2 Petr. 1: 13, 3: 1.
- Διέξοδος, Matth. 22: 9.
- Διέρχεσθαι, Act. 8: 4, 1 Petr. 5: 8.
- Διθάλασσον, Act. 27: 41.
- Δικάζειν, Apoc. 11: 18. Δικάζεσθαι, Matth. 5: 40.
- Δικαιόρχηται, Act. 28: 14.
- Δίκαιος, aequus, benignus, misericors, Matth. 1: 19, 3: 15, 6: 10, 41, 20: 4, Marc. 2: 17, Luc. 18: 9, 20: 20, 21: 36, 2 Thess. 1: 6, 1 Ioh. 1: 9. Δίκαιος et ὁσῖος, quomodo differant, Tit. 1: 8. Δίκαιος καὶ εὐλαβής, Luc. 2:

25. Δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται, Hebr. 10: 38. Δίκαιος μόλις σώζεται, Luc. 23: 31. Δικαιοσύνη, Matth. 1: 19, 3: 15, 15: 6, 10, 20, 6: 1. Luc. 20: 20, Ioh. 16: 8, Rom. 6: 13, 2 Cor. 6: 14, 2 Tim. 4: 8, Hebr. 5: 13, 12: 11, 1 Petr. 3: 14, 2 Petr. 2: 21. Δικαιοσύνη, pro bonitate seu misericordia, Rom. 3: 25. Δικαιοσύνη ἢ ἐκ νόμου, Luc. 1: 6, Phil. 3: 9, Rom. 10: 5. Δικαιοσύνη ἢ ἐκ πίστεως Χριστοῦ, Phil. 3: 9. Δικαιοσύνη Θεοῦ, Rom. 1: 17, 10: 3, Iac. 1: 70. Ἐν δικαιοσύνῃ ἐνώπιον Θεοῦ, Luc. 1: 6. Δικαιοῦν, Matth. 11: 19, Luc. 10: 29, 18: 14, Rom. 8: 30. Δικαιοῦν τὸν Θεόν, Luc. 7: 29. Δικαιοῦντες ἑαυτοὺς, Luc. 16: 15. Δικαιοῦσθαι, Rom. 1 et 2: 13, Iac. 2: 21. Δικαιοῦσθαι, approbari, 1 Tim. 3: 16. Δικαιοῦσθαι ἀπὸ ἀμαρτίας, Rom. 6: 7, 1 Petr. 4: 1. Δικαιοθῆναι, Rom. 3: 4, 4: 2. Δικαίωμα, Matth. 22: 11, 23: 23, Luc. 1: 6, Rom. 5: 16. Δικαίωμα τοῦ Θεοῦ, Rom. 1: 32. Δικαιώματα, Luc. 1: 6. Δικαιώματα σαρκὸς, Hebr. 11: 10. Δικαίωσις, Matth. 5: 20. Δικαιόσθεις ὑποχθόνιοι, Luc. 16: 23. Δικαστήρια ἐπὶ γῆν, Luc. 16: 23. Δικαστήριον ἀπόρρητον, Matth. 27: 19. Δικαστῆς, Matth. 5: 22. Δίκη, Act. 27: 4. Δίκην ἐν χειρὶν ἔχειν, Marc. 15: 28. Δίλογος, 1 Tim. 3: 8. Διὸ, Rom. 2: 1, Hebr. 3: 9, 11: 12, Iac. 1: 21. Διολέησις, Luc. 24: 17. Διοπετής, Act. 19: 53. Διορθοῦν, Tit. 1: 5. Διόρθωμα, Act. 24: 3. Δισσὴ καρδία, Matth. 14: 31. Δισαΐζειν, Matth. 14: 31, 21: 21, Rom. 4: 20, Iac. 1: 6. Δισομοσ μάχαίρα, Eph. 6: 17. Διτὰ ἀγαθὰ, Matth. 6: 33. Διυλιζειν, Matth. 23: 24. Διγγοσασία, Gal. 5: 20, Rom. 16: 17. Διχοτομεῖν, Matth. 13: 41. Διχοτομεῖν, Matth. 24: 31, Luc. 12: 46. Διψᾶν, Matth. 5: 6, Luc. 6: 21, Ioh. 4: 13, 7: 37, 19: 29. Διψυχος, Iac. 1: 7, 4: 8. Διώκειν, Matth. 5: 10, 44, 10: 23, 13: 21, Phil. 3: 12, Matth. 23: 34, Ioh. 5: 16, Rom. 8: 35, 9: 30, 12: 13. Δόγμα, Matth. 15: 2, Eph. 2: 15, Col. 2: 4. Δόγμα, praeceptum, decretum, Act. 16: 4. Δογματίζεσθαι, Col. 2: 20. Δοκεῖν, Matth. 1: 23, 3: 9, 5: 48, 6: 1, Marc. 10: 42, 1 Cor. 8: 2, Hebr. 4: 1, 10: 29, Iac. 1: 26. Δοκιμάζειν, Matth. 27: 9, Rom. 1: 23. Δοκιμάζειν, cum infinitivo voluntatem rei efficiendae significat, 1 Thess. 2: 3. Δοκιμάζειν τὰ διαφέροντα, Phil. 1: 10. Δοκιμασία, Matth. 5: 22, 1 Tim. 3: 10. Δοκιμῆ, 2 Cor. 2: 8, Iac. 1: 3. Δοκίμιον, Rom. 5: 4, 1 Petr. 1: 7, Iac. 1: 3. Δόκιμος, Rom. 14: 18, 2 Cor. 10: 18, 13: 5. Δοκοῦντες ἀρχεῖν, Matth. 10: 42.

- Δολιούν*, Rom. 3: 13, 2 Cor. 4: 8.
Δόξα, Matth. 24: 30, Act. 22: 11, Rom. 9: 4, Eph. 3: 16, Hebr. 1: 3, 2 Petr. 1: 18, Apoc. 18: 1. *Δόξα*, *ερασίας*, 1 Cor. 15: 40. *Δόξα ἐν ὑψίσις Θεῶ* etc., Luc. 2: 14. *Δόξα κυρίου*, *lux eximia*, Luc. 2: 9. *Δόξα Χριστοῦ*, Ioh. 2: 11, 17: 22. *Δόξαι*, 2 Petr. 2: 11.
Δοξάζειν, Rom. 8: 30, 1 Petr. 3: 15. *Δοξάζειν τὸν Θεὸν*, Luc. 23: 47; *eximie dicuntur*, qui pro Divinae veritatis testimonio moriuntur, Ioh. 12: 28, 21: 19. *Δοξάζεσθαι*, Ioh. 12: 16, 17: 1, 1 Cor. 12: 26, 1 Petr. 1: 8.
Δοξολογία, Matth. 6: 6, Luc. 18: 11.
Δόρκας, Act. 9: 36, Iac. 1: 17.
Δουλαγαγεῖν, 1 Cor. 9: 27.
Δουλεία, Matth. 4: 10.
Δουλεύειν, Rom. 6: 6, Tit. 3: 3.
Δούλος, Matth. 20: 26, Luc. 14: 17, 17: 7, Ioh. 18: 18.
Δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Iac. 1: 1. *Δούλους ἀνθρώπων γίνεσθαι*, 1 Cor. 7: 22.
Δογή, Matth. 26: 26, Luc. 5: 29.
Δράκων, Apoc. 12: 2, 11: 9, 12: 4.
Δράσειν, 1 Cor. 3: 19.
Δρέπανον δεῦ, Apoc. 14: 14.
Δρόμον τελεῖν, Act. 20: 24.
Δρούρακτον, Matth. 27: 37.
Δυνάμεις, Matth. 10: 8, 14: 2, Rom. 8: 38, 1 Petr. 3: 22. *Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν*, Matth. 24: 29, Luc. 21: 26. *Δύναμις*, Matth. 12: 38, 24: 30; addita Spiritui vim aliquam Spiritus solita maiorem indicat, Luc. 1: 17, 4: 36, Hebr. 2: 4, 2 Petr. 1: 18, Apoc. 12: 10. *Δύναμις*, *potestas puniendi eontes*, 1 Cor. 12: 10. *Δύναμις*, *spiritus*, Act. 10: 38. *Δύναμις σημείων καὶ τεράτων*, Rom. 15: 19. *Δύναμις τῆς φωτῆς*, 1 Cor. 14: 11. *Δύναμις ὑψίστου*, Matth. 12: 28, Luc. 1: 35.
Δύνασθαι, non praecise, sed populariter intelligendum, Matth. 12: 34, Marc. 4: 33, 6: 5, 1: 45, 2: 19, 4: 37, 6: 5, Ioh. 5: 19, 31, 9: 4, 12: 39, 1 Cor. 3: 1, Hebr. 4: 15. *Δύνασθαι* sumitur sensu morali, non physico, Act. 4: 20.
Δυνασεύων, Matth. 8: 20.
Δυνασῆς, Luc. 1: 52.
Δυνατός, Luc. 1: 49, Rom. 15: 1. *Δυνατός ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ*, Luc. 24: 19.
Δύνειν vel *δύειν*, Marc. 1: 32.
Δύο δύο, Matth. 18: 22, Marc. 6: 7, 14.
Δυσαρρεσῶ, Hebr. 3: 9.
Δυσεντερία, Act. 28: 8.
Δύσκολος, Matth. 19: 23, 1 Petr. 2: 18.
Δυσνόητα, 2 Petr. 3: 16.
Δυσπραγεῖν, Rom. 5: 12.
Δυσέκνιπτον, Rom. 6: 6.
Δυσφημεῖν et *δυσφημία*, 1 Cor. 4: 12.
Οἱ Δώδεκα, Marc. 8: 14, 6: 7, Luc. 9: 1, Ioh. 20: 24, Apoc. 12: 1.
Δῶμα, Matth. 10: 27.
Δῶρον, Matth. 5: 23, 15: 5, Hebr. 5: 1, 8: 3. *Δῶρον Θεοῦ*, Ioh. 4: 10. *Δῶρα τοῦ Θεοῦ*, Luc. 21: 4. *Δωρεῖαν*, Matth. 10: 8, Ioh. 15: 25, Rom. 3: 23, Gal. 2: 21.

E.

²Ἐα, ἔε, Matth. 27: 49, Marc. 1: 24, Luc. 4: 34.
¹Ἐαν, post & positum solet redundare, Matth. 7: 9, Ioh. 5: 43, 12: 32, 14: 3, 2 Cor. 5: 1, 13: 11. Ἐαν μὴ, idem quod ἀλλὰ, Ioh. 5: 19, 7: 51, 15: 4, 1 Cor. 14: 6. Ἐάν τινα, Ioh. 13: 20.
¹Ἐγγίζειν, Matth. 20: 30, Luc. 18: 35, 24: 15, Rom. 13: 12, Hebr. 7: 19, Iac. 4: 8, 5: 8.
¹Ἐγείρειν, Marc. 1: 25, Luc. 1: 69, Ioh. 2: 19, 5: 21, Act. 3: 6, Iac. 5: 5. Ἐγείρεσθαι, Luc. 13: 25, Hebr. 7: 11. Ἐγγίγεται προφήτης, Ioh. 7: 52.
¹Ἐγκαίνια, Matth. 15: 2, Ioh. 10: 22, Hebr. 9: 18.
¹Ἐγκαίνιζεν, Matth. 26: 28, Ioh. 10: 22, Hebr. 9: 18, 10: 20.
¹Ἐγκαίνισις, Hebr. 9: 18.
¹Ἐγκαινισμός, Ioh. 10: 22, Hebr. 9: 18.
¹Ἐγκοπή, 1 Cor. 9: 12, 1 Petr. 3: 7.
¹Ἐγκόπτειν, Act. 24: 4, Rom. 15: 22, 1 Thess. 2: 18, Gal. 4: 7, 1 Petr. 3: 7.
¹Ἐγκράτεια, Matth. 15: 19, 2 Petr. 1: 5.
¹Ἐγκρατέυσαι, 1 Cor. 7: 9.
¹Ἐγκρατής, 1 Cor. 7: 9, Tit. 1: 8.
¹Ἐγώ εἰμι, Marc. 13: 6, Ioh. 8: 24, 58, 9: 9, 18: 6. Ἐγώ, κύριε, praesto adsum, Matth. 21: 30.
¹Ἐδραῖος, 1 Cor. 7: 37, Col. 1: 23.
¹Ἐθελουθημασία, Matth. 15: 1.
¹Ἐθνάρχη, 2 Cor. 11: 32.
¹Ἐθνικός, Matth. 5: 46, 6: 7, 18: 17, 20: 19, Luc. 6: 22.
¹Ἐθνος, modo laxius modo

strictius accipitur, Matth. 6: 7, 12: 21, 20: 19; de Iudaeis, Ioh. 11: 51, Act. 11: 1, Apoc. 17: 2, 19: 15.
¹Εἰ, Matth. 16: 22, 18: 28; an, 19: 3, 20: 15, 31: 42, Marc. 8: 12; utinam, Luc. 12: 49, Ioh. 13: 32, Act. 26: 7, Rom. 6: 5, 8, 8: 31, 2 Cor. 5: 15, Hebr. 7: 15, Marc. 11: 26, Rom. 10: 22.
¹Εἰ δέ μὴ, Marc. 2: 21, Ioh. 14: 2, 11. Εἰ μὴ, Matth. 5: 32, 24: 36, Ioh. 6: 46, 2 Cor. 3: 1, Gal. 1: 19, Apoc. 9: 4.
¹Εἶδος, Matth. 17: 2, 2 Cor. 5: 7, Hebr. 10: 1. Εἶδος διδασκαλικόν, Matth. 28: 20. Εἶδος θνητόν τι ζωῆς, Luc. 2: 22.
¹Εἶδωλα, Rom. 2: 21.
¹Εἶδωλείον, Matth. 24: 11, 1 Cor. 8: 10.
¹Εἶδωλόθυτα, Act. 15: 20.
¹Εἶδωλολατρεία, Matth. 19: 23, 1 Petr. 4: 3.
¹Εἶδωλολάτρης, 1 Cor. 5: 10, Apoc. 21: 8.
¹Εἶδωλολατρικός, Luc. 4: 27.
¹Εἶδωλον, Matth. 4: 8, 14: 26, 19: 23, 28: 9.
¹Εἰκῆ, Matth. 5: 22, Gal. 3: 4.
¹Εἰκῶν, Ioh. 1: 1, Rom. 8: 29, Apoc. 16: 13, 20: 4.
¹Εἶλημα, Hebr. 10: 7.
¹Εἰλικρινεία, 1 Cor. 5: 8, 2 Petr. 3: 1.
¹Εἰλικρινής, Phil. 1: 10. Εἰλικρινής διάνοια, 2 Petr. 3: 1.
¹Εἰμαρμένη ἀπαράβατος, Luc. 7: 30.
¹Εἰμι καὶ λέγω pro ᾧν λέγω, Matth. 8: 9.
¹Εἶναι, Matth. 1: 22, 2: 18, 5: 9, 6: 1. Εἶναι ἐκ τοῦ διαβόλου, 1 Ioh. 3: 8. Εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου, 1 Ioh. 4: 5. Εἶναι ἐν δεξιᾷ Θεοῦ, Rom. 8:

8: 34. *Εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ*, Ioh. 3: 13. *Εἶναι μετὰ τινος*, Matth. 26: 69. *Εἶναι σὺν Χριστῷ*, Phil. 1: 23. *Εἶναι φίλος τοῦ Καίσαρος*, Ioh. 19: 12. *Εἶπειν*, Marc. 8: 7. *Εἶπερ*, 1 Petr. 2: 3. *Εἶπως*, Rom. 1: 10, Phil. 3: 11. *Εἰργμός*, Luc. 16: 28. *Εἰρηρεύειν*, Marc. 9: 50, Ioh. 13: 35, Rom. 12: 18. *Εἰρήνη*, Matth. 10: 12, 13, Luc. 1: 79, 2: 14, Ioh. 16: 33, Act. 15: 33, Rom. 5: 1, 2 Thess. 3: 16, 1 Petr. 1: 2, Iac. 3: 18. *Εἰρήνη καὶ ἔλεος*, Gal. 6: 15. *Εἰρήνη Θεοῦ*, Phil. 4: 7. *Εἰρήνη ἐν οὐρανῷ*, Luc. 19: 38. *Εἰρήνη ὑμῖν*, Luc. 24: 36, Ioh. 20: 19, 1 Petr. 5: 14. *Ἐν εἰρήνῃ*, Luc. 2: 29, 11: 21. *Ἐν εἰρήνῃ vel εἰς εἰρήνην πορεύειν vel ἐπάγειν*, Iac. 2: 16. *Μετ' εἰρήνης*, Hebr. 11: 31. *Εἰρήνην ποιεῖν*, Iac. 3: 18. *Εἰρήνης πρὸς*, Luc. 10: 6. *Εἰρηνικός*, Hebr. 12: 11. *Εἰρηνοποιεῖν*, Col. 1: 20. *Εἰς*, Matth. 5: 31, Hebr. 2: 11, 11: 12. *Εἰς Θεοῦ ἔξι*, Gal. 3: 20. *Εἰς καθ' εἰς*, Marc. 14: 19, Ioh. 8: 9. *Εἰς τὸν ἕνα*, Col. 5: 11. *Εἰς*, Luc. 7: 30, Ioh. 9: 39, Rom. 11: 36. *Εἰς*, redundans, Matth. 19: 5. *Εἰς*, pro ᾧ nota dativi Hebraea, Matth. 1. *Εἰς*, pro ἐν, Matth. 5: 35, Marc. 5: 34, 13: 9, Luc. 8: 30, Ioh. 9: 7, Act. 8: 23, 18: 21, 19: 3, 26: 11, Hebr. 11: 9. *Εἰς*, pro ἐπί, 1 Petr. 3: 5. *Εἰς*, pro ἵνα, Matth. 20: 19. *Εἰς*, contra, Rom. 4: 20. *Εἰς*, inter, Act. 7: 53. *Εἰς*, versus, Matth. 15: 21, 26: 30, in constructione

praegnantia, Act. 7: 9. *Εἰς et ἐπί*, Rom. 3: 22. *Εἰς ἄδου*, Matth. 11: 23. *Εἰς τὸν αἰῶνα*, Luc. 1: 55. *Εἰς τοὺς αἰῶνας*, Luc. 1: 33, Apoc. 19: 3. *Εἰς ἑαυτούς*, Luc. 7: 30, 1 Petr. 4: 8. *Εἰς ἐν σώμα*, 1 Cor. 12: 13. *Εἰς ἕνα τόπον*, Ioh. 20: 7. *Εἰς τὰ ἔτοιμα*, 2 Cor. 10: 16. *Εἰς κενόν*, Phil. 2: 16. *Εἰς ὄνομα*, Matth. 10: 41, 18: 20. *Εἰς τὸ*, Hebr. 11: 3, 1 Petr. 4: 2. *Εἰς ὑμᾶς*, 1 Petr. 1: 4. *Εἰσδύνειν*, 2 Tim. 3: 6. *Εἰσερχεσθαι*, Matth. 6: 13, iter aliquo dirigere, Matth. 19: 17, 25: 21, 26: 41, Ioh. 10: 9. *Εἰσόδος*, Hebr. 10: 19. *Εἰσπορεύεσθαι*, Marc. 4: 19. *Ἐκ*, Ioh. 20: 1, Iac. 3: 13, Apoc. 15: 2, 17: 11. *Ἐκ*, propter, Gal. 6: 8, Apoc. 8: 13. *Ἐκ vel ἐξ, per*, 2 Cor. 16: 16, Gal. 3: 5. *Ἐκ et ἀπὸ*, quomodo differant, Act. 28: 3. *Ἐκ et διὰ*, idem valent, Rom. 3: 30, Hebr. 11: 35. *Ἐκ δεξιῶν εἶναι*, Act. 2: 25. *Ἐκ καρδίας*, Rom. 6: 17. *Ἐκ κοιλίας*, Luc. 1: 15. *Ἐκ μέρους*, 1 Cor. 12: 27. *Ἐκ μέσου ἀνελεῖν*, Col. 2: 14. *Ἐκ μέσου γίνεσθαι*, 2 Thess. 2: 7. *Ἐκ τῶν κάτω*, Ioh. 8: 23. *Ἐκαστος*, Matth. 5: 13, 1 Cor. 11: 21, Hebr. 11: 21. *Ἐκβάλλειν*, Matth. 9: 38, 12: 25, Marc. 1: 12, Luc. 6: 22, Ioh. 10: 4. *Ἐκβάλλειν εἰς νίκος τὴν κρίσιν*, Matth. 24: 14. *Ἐκβάλλειν ἐκ τῆς ἐκκλησίας*, 3 Ioh. 10. *Ἐκβάλλειν ἔξω*, Ioh. 6: 37, 15: 6, Apoc. 11: 2. *Ἐκβάλλειν τοῦ τάγματος*, Luc. 6: 22. *Ἐγκαμίζειν*, 1 Cor. 7: 37. *Ἐκ-*

- Ἐγαμίζεσθαι, Matth. 22: 30, Luc. 20: 35.
 Ἐγαμίσκεσθαι, Luc. 20: 35.
 Ἐδιηγείσθαι, Ioh. 1: 18.
 Ἐδικεῖν, Matth. 5: 39, Luc. 18: 3, Apoc. 11: 18.
 Ἐδικήσῃν ποιεῖν, Luc. 18: 3.
 Ἐδικήσῃς, Matth. 24: 16, 2 Cor. 7: 11.
 Ἐκείνη ἡμέρα, *quadam die*, Marc. 4: 35. Ἐκείνος, Luc. 20: 35.
 Ἐκζητεῖν, Matth. 22: 37, Luc. 11: 51.
 Ἐκζητηταὶ συνέσεως, 1 Cor. 1: 20.
 Ἐκκαθαρίζειν, Hebr. 2: 17.
 Ἐκκαίεσθαι, Rom. 1: 27.
 Ἐκκακεῖν, Luc. 18: 1, 2 Cor. 4: 1, Eph. 3: 13, Gal. 6: 9, Hebr. 12: 6.
 Ἐκκλῆσαι, Gal. 4: 17.
 Ἐκκλησία, Matth. 16: 18, 18: 17, Act. 19: 32, 1 Cor. 11: 18, Hebr. 12: 23, Iac. 2: 2. Ἐκκλησία ἔννομος, Act. 19: 39.
 Ἐκκλίνεσθαι, Rom. 16: 17.
 Ἐκκλησις, Matth. 6: 21.
 Ἐκκριτος, Matth. 20: 16.
 Ἐκλέγειν, Matth. 21: 16, Luc. 22: 35, Ioh. 13: 18, 15: 19.
 Ἐκλείπειν, Luc. 16: 9, Hebr. 10: 38.
 Ἐκλεκτός, Matth. 3: 17, 5: 31, 10: 41, 12: 18, modo laxius, modo strictius sumitur, ibid. 20: 16, proprio nomine *Christiani*, ibid. 24: 22, Luc. 18: 7, Rom. 11: 7, 1 Petr. 1: 1, 2: 4. Ἐκλεκτός Θεοῦ, Matth. 27: 40, Luc. 23: 35.
 Ἐκλογή, Matth. 12: 42, Rom. 9: 11, 11: 4.
 Ἐκλύεσθαι, Marc. 3: 21, 8: 3, Hebr. 12: 6, 13: 3.
 Ἐκούσιον, Luc. 3: 5.
 Ἐκουσίως, Luc. 17: 10, Hebr. 10: 27, 1 Petr. 5: 2.
 Ἐκπαλαί, 2 Petr. 3: 5.
 Ἐκπεταγνύειν, Rom. 10: 21.
 Ἐκπίπτειν, Luc. 3: 14.
 Ἐκπίπτειν, Act. 27: 17, Rom. 9: 6. Ἐκπίπτειν σφριγμοῦ, 2 Petr. 3: 17. Ἐκπίπτειν χάριτος, 2 Petr. 3: 17.
 Ἐκπορεύομαι, Ioh. 5: 29.
 Ἐκπύνειν, Gal. 4: 14.
 Ἐκπύρωσις, Matth. 27: 9.
 Ἐκρᾶσις, Matth. 28: 8, Marc. 2: 12, Act. 10: 10.
 Ἐκρῆσαι, Luc. 24: 22.
 Ἐκτενής, 1 Petr. 4: 8.
 Ἐκτενώς, 1 Petr. 1: 22, 4: 8.
 Ἐκτίειν, Matth. 16: 26.
 Ἐκτός, Matth. 5: 32. Ἐκτός τοῦ σώματος, 2 Cor. 12: 3.
 Ἐκτραχηλίζειν, Hebr. 4: 13.
 Ἐκτρέπεσθαι, 1 Tim. 5: 15, Hebr. 12: 13.
 Ἐκφέρειν, Matth. 12: 18, 20, Hebr. 6: 8.
 Ἐκφοβος, Marc. 9: 6.
 Ἐκφύειν, Matth. 24: 32.
 Ἐκλέειν πλουσίως, Tit. 3: 6.
 Ἐκχύεσθαι, Matth. 23: 35, Luc. 22: 19, Rom. 5: 5.
 Ἐλαιον, Luc. 7: 46. Ἐλαιον ἀγαλλιάσεως, Hebr. 1: 8.
 Ἐλαττοῦσθαι, Hebr. 11: 33.
 Ἐλαύνειν, Marc. 6: 48, Ioh. 6: 19.
 Ἐλέγχειν, Matth. 18: 15, *convincere*, Ioh. 8: 46, 16: 8, Hebr. 12: 6.
 Ἐλεεῖν, Marc. 5: 19, Luc. 7: 21. Ἐλεεῖσθαι, Rom. 11: 30.
 Ἐλεημοσύνη, Matth. 6: 1, 4.
 Ἐλεος, Matth. 7: 1, 9: 13, Luc. 1: 28, 1 Cor. 7: 25, Hebr. 4: 6, Iac. 2: 13, 3: 17.
 Ἐλευθέριον, Matth. 27: 37.
 Ἐλεύθερος, Matth. 22: 16, Luc. 17: 10, Rom. 6: 20, 1 Petr. 2: 6.
 Ἐλευθεροῦν, Rom. 6: 17.
 Ἐλθῶν εἰς ἑαυτὸν, Luc. 15: 17.

- Ἐλπίειν, Ioh. 6: 44.
 Ἐλλαμψίς, Ioh. 6: 44.
 Ἐλληνίζοντες, Marc. 5: 10.
 Ἴλλην, Matth. 15: 22, Col. 3: 2.
 Ἐλληνες, omnes, qui nec Iudaei, nec Proselyti erant, Ioh. 12: 20.
 Ἐλληνίζειν, Act. 20: 20.
 Ἐλληρίς, Matth. 15: 22, Ioh. 12: 20.
 Ἐλλογεῖν, Rom. 5: 13.
 Ἐλπίζειν, Matth. 12: 21, Ioh. 5: 45, 1 Tim. 6: 17.
 Ἐμβατεύειν, Col. 2: 18.
 Ἐμβιβάζειν, Act. 27: 6.
 Ἐμβλέπειν, Marc. 8: 25, Ioh. 1: 36.
 Ἐμβριμαῶν, Ioh. 11: 33.
 Ἐμμανουήλ, Luc. 1: 31.
 Ἐμμένειν, Hebr. 8: 9.
 Ἐμπαιμονή et ἔμπαικτης, 2 Petr. 3: 3.
 Ἐμπαιζῶ, Luc. 23: 11.
 Ἐμπεριπατεῖν, 1 Petr. 5: 8.
 Ἐμπίπτειν εἰς χεῖρας, Hebr. 16: 31.
 Ἐμπλέκεσθαι, 2 Petr. 2: 20, 2 Tim. 2: 4.
 Ἐμπλοκαί, 1 Petr. 3: 3.
 Ἐμπορευέσθαι, 2 Petr. 2: 2.
 Ἐμφανῆ γενέσθαι, Act. 10: 40.
 Ἐμφανίζειν, Act. 23: 15, 24: 1, Hebr. 9: 25. Ἐμφανίζεσθαι, Hebr. 9: 24, 26.
 Ἐμφοβός, Luc. 24: 37.
 Ἐμφυτία, Iac. 1: 21.
 Ἐμφυτος λόγος, Luc. 7: 11, Iac. 1: 21.
 Ἐν, Matth. 5: 19, Marc. 5: 2, Ioh. 9: 30, 1 Cor. 1: 30, Hebr. 9: 25, 13: 21. Ἐν ἀντι, κατά, Ioh. 3: 21. Ἐν pro διά, Matth. 4: 1, 5: 36, 9: 34. Ἐν pro εἰς, Matth. 5: 35, Marc. 5: 34, Luc. 1: 17, Ioh. 5: 4, Act. 3: 26, 2 Cor. 8: 7, Hebr. 3: 12, 1 Petr. 1: 2. Ἐν pro ἕνεκα, Matth. 6: 7. Ἐν pro σύν, Act. 1: 3, 1 Cor. 4: 21, 2 Cor. 1: 12, Col. 3: 16. Ἐν, inter, Act. 26: 18. Ἐν, per, Rom. 3: 7, 7: 5, 1 Cor. 15: 22, Gal. 1, 3: 14, 6: 6, Hebr. 4: 7, 2 Petr. 1: 4. Ἐν, propter, Ioh. 16: 30, 1 Cor. 15: 18, Eph. 4: 32. Ἐν ἀλλήλοις, Rom. 1: 12. Ἐν ἀτομῶν, 1 Cor. 15: 52. Ἐν τοῖς τοῦ δεσπότου, Luc. 2: 49. Ἐν ἐμοί, Luc. 18: 31, Ioh. 14: 30, 15: 2. Ἐν καιρῶν, 1 Petr. 5: 6. Ἐν κυρίῳ, 1 Cor. 7: 36, Aroc. 14: 13. Ἐν μέρει, Col. 2: 7. Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, Aroc. 18: 8. Ἐν ὀλίγῳ, Act. 26: 28. Ἐν παρόδῳ, 1 Cor. 16: 7. Ἐν πίσει, Iac. 1: 6. Ἐν τῷ πνεύματι, Luc. 2: 27. Ἐν πνεύματι γίνεσθαι, Aroc. 1: 9. Ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, 2 Cor. 2: 10. Ἐν σύμῳ χρόνῳ, Luc. 4: 5. Ἐν ὑμῖν, Ioh. 8: 37, 17: 21, 1 Cor. 2: 2. Ἐν ὑψίσις, Luc. 2: 14. Ἐν χαριτι, Gal. 1: 6. Ἐν χειρὶ, Gal. 3: 19. Ἐν χροίᾳ, Marc. 2: 25. Ἐν ᾧ, Rom. 8: 3, 14: 21, Hebr. 2: 18, 1 Petr. 3: 9. Ἐναντι, Luc. 24: 19. Ἐναντι τοῦ Θεοῦ, Luc. 1: 8. Ὁ ἐξ ἐναντίας, Tit. 1: 8. Ἐναντίον, Matth. 21: 2, Luc. 4: 7, Luc. 24: 19. Ἐναργῆς et ἐνεργῆς, 1 Cor. 16: 9. Ἐνδεια, Marc. 12: 44. Ἐνδεια ἐπιτηδίων, Iac. 2: 16. Ἐνδεικνύειν, Phil. 1: 28. Ἐνδέχεσθαι, Matth. 18: 7, Luc. 17: 1. Ἐνδημοῦν et ἐκδημοῦν, 2 Cor. 5: 6. Ἐνδιαβάλλειν, Aroc. 12: 9. Ἐν-

- Ἐνδοῶζειν, Matth. 14: 31, Rom. 4: 20, Iac. 1: 6.
 Ἐνδοξος, 1 Cor. 4: 10, Eph. 5: 27.
 Ἐνδύειν, Luc. 24: 49, Rom. 13: 14, Col. 3: 12.
 Ἐνδυμα, Matth. 28: 3.
 Ἐνδυναμοῦν, Luc. 24: 49. Ἐνδυναμοῦσθαι, Rom. 4: 20.
 Ἐνεδρα, ἐνεδρον, Act. 23: 16.
 Ἐνεδρευεῖν, Luc. 11: 53.
 Ἐνεκεν, Matth. 5: 10, Marc. 10: 7.
 Ἐνέργεια, Luc. 22: 32, Hebr. 7: 10. Ἐνέργεια ἐνεργουμένη, Col. 1: 29. Ἐνεργείας χάριν, Matth. 13: 3.
 Ἐνεργεῖν, Matth. 14: 2, 1 Cor. 12: 6, Eph. 1: 20. Ἐνεργεῖσθαι, Rom. 7: 5, 2 Cor. 1: 6. Ἐνεργούμενος, Marc. 3: 27, Iac. 5: 16.
 Ἐνέχων, Luc. 11: 53, Gal. 5: 1.
 Ἐνθιάζοντες, Matth. 4: 24.
 Ἐνθιος, Rom. 7: 9.
 Ἐνθύμησις, Act. 17: 29.
 Ἐννομος, 1 Cor. 9: 21.
 Ἐννοχον λαόν, Matth. 28: 1.
 Ἐνοικεῖν, 2 Petr. 3: 13.
 Ἐνόμιον, 1 Thess. 5: 27.
 Ἐνότης τοῦ πνεύματος, Eph. 4: 3.
 Ἐνοχος, Iac. 2: 10.
 Ἐνταφιάζειν, Matth. 26: 12, Ioh. 19: 40.
 Ἐνταφιασμοῦ ἡμέρα, Matth. 26: 12, Ioh. 12: 7.
 Ἐντίλλεσθαι, dicere, indicare, significare, Ioh. 10: 8, Hebr. 9: 20.
 Ἐντιμον ποιεῖν, Luc. 7: 2.
 Ἐντιμος, 1 Petr. 2: 7.
 Ἐντολή, Matth. 19: 17, Luc. 1: 6, Marc. 10: 5, Ioh. 10: 18, Hebr. 7: 18.
 Ἐντολήν ἔχειν, Hebr. 7: 5.
 Ἐντρέπειν, 1 Cor. 4: 14.
 Ἐντρέπασθαι, 2 Thess. 3: 14, Hebr. 12: 9, 28.
 Ἐντροπή, 1 Cor. 6: 5.
 Ἐντυγχάνειν, Act. 25: 24, Rom. 8: 27, 11: 2.
 Ἐντυποῦν, 2 Cor. 3: 7.
 Ἐνυπριάζειν, Act. 2: 17, Iud. 8.
 Ἐνώπιον, saepe pro dativo ponitur, Luc. 4: 7, 24: 19, Apoc. 2: 14.
 Ἐνωτίζειν, Act. 2: 14.
 Ἐξ, Matth. 23: 25, Rom. 2: 8, 11: 36, 1 Cor. 1: 30, 8: 6. Vice adiectivi Phil. 1: 16.
 Ἐξαγγέλλειν, Matth. 12: 18.
 Ἐξάγειν, Matth. 11: 38, Ioh. 10: 4.
 Ἐξαγορεύειν, Matth. 3: 6.
 Ἐξαιρεῖν, 1 Cor. 5: 13. Ἐξαιρεῖν ἐκ μέσοῦ, 1 Cor. 5: 2.
 Ἐξαιρέτος, Matth. 20: 16, 6: 11.
 Ἐξαιτεῖν τινα, Luc. 22: 31.
 Ἐξεσι, Matth. 22: 17.
 Ἐξέτασις, Luc. 6: 22.
 Ἐξηγείσθαι, Ioh. 1: 18.
 Ἐξιλιάσκεσθαι, Luc. 18: 13.
 Ἐξίλασμα, Matth. 16: 26.
 Ἐξίς, Matth. 6: 19, 12: 34, Luc. 7: 47, 12: 32, Hebr. 5: 14, 12: 11. Ἐξίς παρυσιαμένη, Matth. 13: 44.
 Ἐξίςμαι, Marc. 2: 12, 3: 21.
 Ἐξοδος, praefat. in Marc. Luc. 9: 31, Ioh. 7: 37, 2 Petr. 1: 15.
 Ἐξολόθρευσις, Hebr. 9: 7.
 Ἐξομολογεῖν, Luc. 22: 6, Hebr. 13: 15.
 Ἐξορκεῖν, Matth. 5: 34.
 Ἐξορκίζειν, Matth. 26: 63.
 Ἐξουρῶσαι, Gal. 4: 15.
 Ἐξουθενεῖν, Marc. 8: 31, 9: 12, Luc. 10: 16.
 Ἐξουσία, *ius, potestas, potentia*, Matth. 7: 29, 8: 9, 28: 18, Marc. 13: 34, Luc. 4: 32, 23: 7, Ioh. 1: 12, 10: 18, 19: 10, Rom. 13: 1, 1 Cor.

- 1 Cor. 8: 9, Aroc. 12: 10, 13: 12. Ἐξουσία τοῦ σατανᾶ, Act. 16: 18. Ἐξουσία τοῦ σκότους, Luc. 22: 53, Ioh. 14: 30, Col. 1: 13. Ὁι ἐπ' ἐξουσίας, Matth. 8: 9. Ἐξουσιάζειν, Matth. 20: 25, Luc. 4: 6. Ἐξουσιάζεσθαι, 1 Cor. 6: 12. Ἐξυπνίζειν, Ioh. 11: 11. Ἐξω, Matth. 12: 19, Luc. 1: 10, Ioh. 12: 31, 20: 11. Οἱ ἔξω, Marc. 4: 11, Luc. 6: 1, 1 Cor. 5: 13, 2 Cor. 7: 5, Col. 4: 5, 2 Thess. 4: 12, 1 Tim. 3: 7. Ἐξωθεν τοῦ ἀνθρώπου, Marc. 7: 15. Ἐξῶσαι τὸ πλοῖον, Act. 27: 39. Ἐξωτερικός λόγος, Matth. 28: 20, Luc. 7: 1. Ἐξώτερον σκότος, Matth. 8: 2. Ἐορτάζειν, 1 Cor. 5: 8. Ἐορτή, Matth. 26: 5, 27: 15, Ioh. 2: 23, 5: 1, 7: 14. Ἐπαγγέλλεσθαι, Rom. 4: 21, 1 Tim. 2: 10. Ἐπαγγελία, Act. 23: 21, Rom. 9: 4, Hebr. 6: 12, 10: 36, 11: 38, 2 Petr. 3: 13. Ἐπαγγελία καταλειπομένη, Hebr. 4: 1. Ἐπάγειν, 2 Petr. 2: 5. Ἐπαγωγή, 2 Petr. 2: 5. Ἐπαισχύνεσθαι, Marc. 8: 38, Hebr. 11: 16. Ἐπαιτεῖν, Luc. 16: 3. Ἐπακολουθεῖν, Marc. 16: 20, 1 Tim. 5: 10. Ἐπακολουθεῖν τοῖς ἰχνεῖσι, 1 Petr. 2: 21. Ἐπαμφοτερίζειν, Rom. 4: 20. Ἐπαμφοτερίζεσθαι, Iac. 1: 6. Ἐπαναγαγεῖν, Luc. 5: 3. Ἐπαναγκές, Act. 15: 28. Ἐπαναπαύεσθαι, Rom. 2: 17. Ἐπανάπανσις, Luc. 2: 14. Ἐπανελεθεῖν, Iac. 5: 7. Ἐπανόρθωμα, Matth. 1: 19. Ἐπάνω, Luc. 4: 39. Ἐπάρραι, Ioh. 13: 18. Ἐπαρκεῖν, 1 Tim. 5: 10. Ἐπαρχία, Act. 23: 34. Ἐπαύριον, Marc. 11: 12. Ἐπαυλις, Matth. 23: 38. Ἐπελ, Rom. 11: 22, 1 Cor. 7: 14, 14: 16, 15: 29. Ἐπελ ἄν, Hebr. 9: 2. Ἐπέκεινα, Act. 7: 43. Ἐπέγδυμα, Ioh. 21: 7. Ἐπεγδύτης, Ioh. 21: 7. Ἐπέρχεσθαι, Ast. 24: 7, 1 Petr. 4: 14. Ἐπερωτήματα συνεδήσεως ἀγαθῆς, Matth. 28: 19, 1 Petr. 3: 21. Ἐπερωτῶμαι, 1 Petr. 3: 21. Ἐπέχειν, 1 Tim. 4: 16. Ἐπηλύθης, Matth. 23: 15. Ἐπηρεάζειν, 2 Petr. 1: 20. Ἐπίλυσις, 1 Petr. 3: 16. Ἐπί, Marc. 6: 6, 9: 25, Luc. 5: 5, Ioh. 4: 6, Act. 13: 11, Gal. 5: 12, Hebr. 8: 6, 8, 9: 9, 10: 21, 1 Petr. 3: 12, Iac. 5: 1. Ἐπί in compositione, Matth. 6: 11, Eph. 1: 2, 2: 10. Ἐπί, apud 2 Cor. 7: 14; post 2 Cor. 7: 4, Phil. 10; propter Aroc. 1: 7; iuxta Aroc. 7: 9. Ἐφ' ἄσων, Matth. 25: 40. Ἐπί τὸ αὐτό, Matth. 9: 35, 12: 34, Act. 2: 1. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, Marc. 4: 28. Ἐπί τὸ πλεῖζον, Matth. 1: 19. Ἐπί τὸ πολὺ, Matth. 5: 3. Ἐφ' ὑμῖν, 1 Thess. 3: 7. Ἐφ' ὧ, Rom. 5: 12. Ἐπιβάλλειν, Marc. 14: 72, Luc. 15: 12. Ἐπιβάλλειν χεῖρα, Act. 12: 1. Ἐπιβαρεῖν, 2 Cor. 2. Ἐπιβλέπειν, Iac. 2: 3. Ἐπίβλημα, Matth. 9: 16, Luc. 5: 20. Ἐπίβουλος, Matth. 16: 23. Ἐπι-

- Ἐπιγάμφοις, Matth. 22: 24.
 Ἐπίγεια φρόνοντες, Phil. 3: 19, Iac. 3: 15.
 Ἐπιγινώσκων, Rom. 3: 20, 1 Cor. 13: 12.
 Ἐπίγνωσις, Rom. 1: 28, 10: 2, Eph. 1: 17, Col. 1: 9, Phil. 1: 9, Hebr. 10: 27.
 Ἐπιγραφή, Luc. 22: 38.
 Ἐπιδημοῦντες, Matth. 27: 7.
 Ἐπιδιδόναι, Act. 27: 15.
 Ἐπιδικασία, Matth. 1: 6.
 Ἐπίδοσις, Matth. 6: 33.
 Ἐπίεικεια, Matth. 12: 3, 2 Cor. 10: 1.
 Ἐπιεικῆς, Matth. 1: 19, Phil. 4: 5, 1 Tim. 3: 3, 1 Petr. 2: 18, Iac. 3: 17.
 Ἐπιζητεῖν, Matth. 6: 32.
 Ἐπιθανάτιοι, 1 Cor. 4: 9.
 Ἐπίθεμα, Hebr. 9: 5.
 Ἐπίθεσις χειρῶν, Luc. 24: 50, Hebr. 6: 2.
 Ἐπιθυμῆν, Matth. 5: 28, Luc. 22: 15.
 Ἐπιθυμητικόν, Luc. 19: 41.
 Ἐπιθυμηταὶ κακῶν, 1 Cor. 10: 6.
 Ἐπιθυμία, Matth. 5: 28; 1 Thess. 4: 4, Iac. 1: 14, Col. 3: 5. Ἐπιθυμία σαρκὸς καὶ ὀφθαλμῶν, 1 Ioh. 2: 16.
 Ἐπιθυμίαι ἀνθρώπων, 1 Petr. 4: 2. Ἐπιθυμίαι περὶ τὰ λοιπὰ, Marc. 4: 19. Ἐπιθυμίαι σαρκικαί, 1 Petr. 2: 11, 2 Petr. 2: 18. Ἐπιθυμίαν σαρκὸς τελεῖν, Gal. 5: 16.
 Ἐπικαλεῖσθαι, Matth. 10: 3.
 Ἐπικάλυμμα, 1 Petr. 2: 16.
 Ἐπικεῖσθαι, Luc. 5: 1, Act. 27: 20.
 Ἐπίκληρος, Matth. 1: 16, Rom. 16: 7.
 Ἐπίκοινον, Matth. 21: 5.
 Ἐπικρίνειν, Luc. 23: 24.
 Ἐπιλαμβάνεσθαι, Luc. 1: 54, 20: 20, 26, Hebr. 2: 16.
 Ἐπίληψις, ἐπιληψία, ἐπιληπτικός, Matth. 4: 24.
 Ἐπιλησημονή, Iac. 1: 25.
 Ἐπιλίειν, Marc. 4: 34, 2 Petr. 1: 20.
 Ἐπίλυσις, Luc. 24: 45, 2 Petr. 1: 20.
 Ἐπιμελείας τυχεῖν, Act. 27: 3.
 Ἐπιμεληταὶ χειροτονητοὶ, Act. 6: 3.
 Ἐπίμετρον, Matth. 6: 33.
 Ἐπιμνησέσθαι, Luc. 15: 12.
 Ἐπιμύθιον, Matth. 12: 10.
 Ἐπίνοια, Luc. 2: 26, Act. 8: 22, 23: 9.
 Ἐπιούσιος, Matth. 6: 11. Ἐπιούσιος ἄρτος, Luc. 11: 3.
 Ἐπιούσα, Matth. 6: 11.
 Ἐπιουχεῖν, Matth. 5: 33.
 Ἐπιπίπτειν, Act. 10: 44, 20: 10.
 Ἐπιποθεῖν, 2 Cor. 9: 14, Iac. 4: 5, 1 Petr. 2: 2.
 Ἐπιποθία et ἐπιπόθησις, Rom. 15: 23, 2 Cor. 7: 7.
 Ἐπίσημος, Matth. 17: 16, Rom. 16: 7.
 Ἐπισκέπτεσθαι, Hebr. 2: 6, Iac. 1: 27.
 Ἐπισκενάζεσθαι, Act. 21: 15.
 Ἐπισκεψις, Luc. 1: 5.
 Ἐπισκιάζειν, Luc. 1: 35.
 Ἐπισκοπεῖν, Luc. 1: 1, Hebr. 12: 15, 1 Petr. 5: 2.
 Ἐπισκοπή, de Deo dicitur, vox media, quae modo ad poenas, modo ad beneficia pertinet; item de munere Ecclesiastico, Matth. 24: 16, Luc. 19: 44, Act. 1: 20, 1 Tim. 3: 1, 1 Petr. 2: 12, 5: 6.
 Ἐπίσκοπος, Act. 20: 28, Hebr. 13: 7, 1 Petr. 2: 25, 5: 2.
 Ἐπίσπαστρον, Matth. 27: 51, Hebr. 9: 3.
 Ἐπιστάτης, Luc. 5: 5, 17: 13.
 Ἐπιστημων, Iac. 3: 13.
 Ἐπιστῆναι, 2 Tim. 4: 2.

- Ἐπισηματίζειν**, 1 Petr. 2: 15.
Ἐπισημίζειν, Tit. 1: 11.
Ἐπισηφείην, Matth. 13: 15, 17: 11, 2 Petr. 2: 18. **Ἐπισηφείσθαι ἐπὶ τινα**, Luc. 17: 4.
Ἐπισυναίγειν, Hebr. 7: 19.
Ἐπισυναγωγή, 2 Thess. 2: 1, Hebr. 4: 2, 10: 25.
Ἐπισυντρέχειν, Marc. 9: 25.
Ἐπισύσασις, Act. 24: 12, 2 Cor. 11: 28.
Ἐπισηφαιζέσθαι μαρτυρίαν, Ioh. 3: 33.
Ἐπισηχεῖν, Luc. 23: 5.
Ἐπισωρεύειν, 2 Tim. 4: 3.
Ἐπιτάττειν, Matth. 21: 16.
Ἐπιτελεῖν, Hebr. 9: 6. **Ἐπιτελεῖσθαι**, 1 Petr. 5: 9.
Ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, Ioh. 2: 16.
Ἐπιτιμῶ, 2 Tim. 4: 2.
Ἐπιτρέπειν, Matth. 8: 31, 14: 8.
Ἐπιτροπή, Luc. 2: 2, Act. 26: 12.
Ἐπίτροπος, Matth. 20: 8, 27: 2, Luc. 2: 2, 8: 3, Gal. 4: 2.
Ἐπιτυχάειν, Hebr. 11: 9.
Ἐπιφάνειν, Matth. 23: 1, 28: 1, Luc. 23: 54, Act. 27: 20, 1 Petr. 1: 20.
Ἐπιφάνεια, Matth. 28: 9, 2 Thess. 2: 8.
Ἐπιφανής, Act. 2: 53.
Ἐπιφάσκειν, Matth. 28: 1, Luc. 23: 54.
Ἐπιχειρεῖν, Luc. 1: 1.
Ἐπιχορηγεῖν, 2 Petr. 1: 5, 11.
Ἐπιχορηγήμα, 2 Petr. 1: 5.
Ἐπιχορηγεῖσθαι, Col. 2: 19.
Ἐποικοδομεῖν et ἐποικοδομεῖσθαι, Iud. 20.
Ἐπουράνια, Hebr. 9: 23.
Ἐπόπται, 2 Petr. 1: 19.
Ἐπόπτικον εἶδος, Matth. 28: 20.
Ἐπουσιώδης, Matth. 6: 11.
Ἐποχή, Matth. 7: 29.
- Ἐρανίζειν**, Luc. 6: 34.
Ἐρανισμός, Luc. 6: 34.
Ἐρανισαί, Matth. 5: 42.
Ἐργάζεσθαι, Luc. 13: 14, Ioh. 6: 30. **Ἐργάζεσθαι βρωσῶν**, Ioh. 6: 27. **Ἐργάζεσθαι δικαιοσύνην**, Hebr. 11: 33, Iac. 3: 18. **Ἐργάζεσθαι τὴν θάλασσαν**, Apoc. 8: 17. **Ἐργάζεσθαι ἐν ἀληθείᾳ**, Ioh. 17: 8. **Ἐργάζεσθαι ἐν αὐτοῖς**, Matth. 25: 16, Luc. 19: 13.
Ἐργασία, Act. 16: 16.
Ἐργάται, Luc. 13: 27. **Ἐργάται δόλιοι**, 2 Cor. 11: 13.
Ἐργάτης γῆς, Matth. 9: 38.
Ἐργοδιῶνται, Matth. 5: 22.
Ἐργον, Matth. 6: 33, *ministerium*, Marc. 13: 34, Luc. 10: 28. **Ἐργον νόμον**, Rom. 2: 15. **Ἐργον πίστεως**, Hebr. 6: 10. **Ἐργα**, 2 Petr. 3: 10.
Ἐργα Θεοῦ, Ioh. 6: 28, 9: 3.
Ἐργα νεκρά, Hebr. 6: 1.
Ἐρεθίζειν, Col. 3: 21.
Ἐρεῖν κακῶς, Act. 23: 5.
Ἐρευνᾶν, Ioh. 5: 39, 7: 52.
Ἐρημος, Matth. 18: 12, Luc. 8: 29, Ioh. 3: 14, Gal. 4: 27, Hebr. 3: 17, Apoc. 12: 6, 14.
Ἐρημος τοπος, Marc. 1: 45.
Ἐρήμωσις, Marc. 1: 45, 13: 14.
Ἐρίζειν, Matth. 12: 19.
Ἐρίθεια, Rom. 2: 8, Iac. 3: 14.
Ἐρις, Rom. 13: 13.
Ἐρκίον, Matth. 28: 2.
Ἐρῶσσο, Act. 15: 29, 23: 30.
Ἐρυθρά et ἐρυθραία, Hebr. 11: 29.
Ἐρχεσθαι, Matth. 3: 11, 5: 24, 11: 14, 16: 5, Marc. 4: 21, Luc. 18: 3, Ioh. 1: 31, 3: 2, 5: 40, 6: 17, 8: 42, 15: 22, 21: 23, Act. 28: 14, 1 Ioh. 5: 6, Apoc. 17: 10. **Ἐἰς κρήσιν**, Ioh. 5: 24. **Ἐἰς τὸν κόσμον**, Hebr. 10: 5. **Ἐν σαρκί**, 1 Ioh. 4: 3. **Ἐρχεσθαι ἐπίσω**, Luc. 14: 27.

- Ἐρωτῶν, Matth. 26: 63, Luc. 22: 32, Luc. 22: 25, Hebr. 4: 38, Ioh. 4: 31, 50, 14: 16. 2 Ioh. 4.
- Ἐσπέρα, omne tempus pomeridianum, Luc. 24: 29.
- Ἐσχάρα, Hebr. 9: 4.
- Ἐσχάται ἡμέραι, Act. 2: 17.
- Ἐσωτερικός, Matth. 28: 20, Ioh. 1: 38.
- Ἐταιρικός, Luc. 7: 38.
- Ἐταίρος, Matth. 20: 13, 22: 22, Hebr. 1: 8.
- Ἐτερος, Act. 17: 7, 1 Cor. 10: 29, Iac. 4: 12.
- Ἐτι, Luc. 1: 15.
- Ἐτοιμάζειν, Matth. 3: 3, 20: 23, 25: 34, Luc. 1: 17, Hebr. 11: 16.
- Ἐτοιμασία, Eph. 6: 15.
- Ἐτοιμος, Marc. 14: 15, Tit. 3: 1.
- Ἐυ, Matth. 25: 21.
- Ἐυαγγελίζειν, Matth. 11: 5, 21: 23, Act. 8: 25, 13: 32, 1 Petr. 1: 12, Apoc. 10: 7.
- Ἐυαγγελίζεσθαι, Luc. 3: 18, Rom. 10: 14, 1 Tim. 3: 6, 1 Petr. 1: 12, Apoc. 14: 6.
- Ἐυαγγέλιον, Matth. in script. Marc. 1: 1. Ἐυαγγέλιον κατὰ Ἑβραίους, Matth. in script. Ἐυαγγελιστής, Luc. 4: 21.
- Ἐυαρεσεῖν τῷ Θεῷ, Hebr. 11: 6, 13: 16.
- Ἐυαρεσος, Rom. 12: 2, 14: 18, Hebr. 13: 21.
- Ἐυαρέσως, Hebr. 12: 26.
- Ἐυδιάβλητον, Matth. 26: 61.
- Ἐυδοκεῖν, Matth. 12: 18, 27: 43, 1 Cor. 1: 21, 10: 5, Gal. 1: 15, Eph. 1: 5, 1 Thess. 2: 8. Ἐυδοκεῖν τινι, Matth. 3: 17. Ἐν τινι vel εἰς τινα, Matth. 3: 17, Luc. 2: 14.
- Ἐυδοκία, Matth. 3: 17, 5: 17, 11: 26, 18: 14, Luc. 2: 14.
- Ἐυδοκία καρδίας, Rom. 10: 1.
- Ἐυεργετεῖν, Matth. 12: 12.
- Ἐυεργέτης, Matth. 20: 25, 22: 32, Luc. 22: 25, Hebr. 11: 16.
- Ἐύζωρος, Luc. 12: 35.
- Ἐύθετος, Matth. 9: 37, 13: 52, Act. 27: 11, Hebr. 6: 7.
- Ἐυθέως, Matth. 3: 16, Luc. 9: 62, Iac. 1: 24.
- Ἐυθυδρομεῖν, Act. 16: 11, 21: 1.
- Ἐΐθυμειν, Act. 27: 25, Iac. 5: 13, Ioh. 1: 23.
- Ἐύλατεύειν, Luc. 28: 13.
- Ἐύθους, Matth. 3: 16, 12: 21, Marc. 1: 12.
- Ἐύκαιρον, 1 Cor. 16: 12.
- Ἐύκαιρία, Matth. 25: 16, Marc. 6: 21.
- Ἐύκαιρος, Hebr. 4: 16.
- Ἐύκαιρος, Luc. 14: 23, 2 Tim. 4: 2.
- Ἐύλαβεια, Luc. 5: 8, Hebr. 12: 28.
- Ἐύλαβεῖσθαι, Hebr. 5: 7, 11: 7.
- Ἐύλαβης, Luc. 2: 25.
- Ἐύλογεῖν, Matth. 5: 44, 14: 19, 15: 36, 19: 15, 26: 25, Luc. 24: 50, Ioh. 6: 11, Act. 5: 3, Rom. 16: 18, 1 Cor. 14: 16, Eph. 1: 2, Hebr. 6: 7, 7: 1, 9: 19, 12: 3, 1 Petr. 3: 9.
- Ἐύλογεῖν τινα vel τι, Matth. 26: 25.
- Ἐύλογημένοι, Matth. 25: 34.
- Ἐύλογημένοι τοῦ πατρὸς, Ioh. 6: 45.
- Ἐύλογία, Matth. 5: 44, 26: 25, 26, Luc. 24: 50, Rom. 15: 29, 1 Cor. 16: 1, 2 Cor. 9: 5.
- Ἐυμεγέθης, Matth. 20: 16.
- Ἐύνοια, 1 Cor. 7: 3.
- Ἐυμετάδοτος, 1 Cor. 7: 3.
- Ἐυδοῦν, Rom. 1: 10, 1 Cor. 16: 2.
- Ἐυορκεῖν, Matth. 5: 33, 34.
- Ἐυπάρεδρος, 1 Cor. 7: 35.
- Ἐυποίη, Hebr. 13: 16.

- Εὐπορία**, Act. 12: 25.
Εὐπρέπεια τοῦ προσώπου, Iac. 1: 11.
Εὐπρόσωπος; Gal. 6: 12.
Εὐρίσκειν, *assequi*, Matth. 7: 14, *servare*, ibid. 10: 39, Marc. 8: 35, *consequi*, sive studio, sive citra studium, Luc. 1: 30, Act. 8: 40, Rom. 4: 1, 7: 21, Hebr. 10: 38. **Εὐρίσκειν κατηγορίαν**, Luc. 6: 7. **Εὐρίσκειν φοχὴν**, Matth. 24: 13, Luc. 21: 19.
Εὐρίσκεισθαι, *apparere*, Luc. 17: 18. **Εὐρεθῆναι**, Phil. 3: 9, 2 Petr. 3: 14.
Εὐρυκλείται, Act. 16: 16.
Εὐρύχωρος, Matth. 7: 13.
Εὐροακύλων, *εὐροκλῦδων* et *εὐροκῦδων*, Act. 27: 14.
Εὐσέβεια, 2 Petr. 1: 6, 3: 11.
Εὐσεβεῖν, 1 Tim. 5: 4.
Εὐσεβῆς, Matth. 15: 22. **Εὐσεβῆς κατὰ τὸν νόμον**, Act. 22: 12.
Εὐσπλαγχνος, Eph. 4: 32, 1 Petr. 3: 8.
Εὐαγγελισμένη et *εὐαγγελισμένης*, 1 Cor. 7: 35, 14: 40.
Εὐαγγέλιον, Matth. 27: 57.
Εὐτακτος, 1 Thess. 5: 14.
Εὐταξία, Matth. 12: 3, 18: 17, 28: 20.
Εὐτόνος, Luc. 23: 10, Act. 28: 28.
Εὐτραπέλεια, Eph. 5: 4.
Εὐφημοῦ et *εὐφημία*, Phil. 4: 8.
Εὐφραίνεσθαι, Luc. 15: 23, Apoc. 11: 10.
Εὐφράτης, Apoc. 16: 12.
Εὐφροσύνη, Luc. 15: 23.
Εὐχαρισεῖν, Matth. 15: 36, 26: 25—27, Ioh. 6: 11.
Εὐχαριστία, Matth. 26: 26, 1 Cor. 10: 16, 1 Tim. 2: 1.
Εὐχή, Act. 18: 18. **Εὐχή τῆς πίστεως**, Iac. 5: 15. **Εὐχή τῆς ἀφελείας**, Matth. 15: 5.
- Εὐωδία**, 2 Cor. 2: 15.
Ἐφημερα, Luc. 10: 42.
Ἐφημερία, Luc. 1: 5, 10: 32.
Ἐφημερίς, Luc. 1: 5.
Ἐφιστάναι, Matth. 28: 2, Luc. 4: 39. **Ἐφιστάναι τὸ πρόσωπον**, Luc. 9: 51.
Ἐφφατά, Marc. 7: 34.
Ἐχειν, Matth. 13: 12, 14: 4, 15: 29, Ioh. 5: 5, 11: 17, 6: 9, 8: 35, Rom. 8: 9, 1 Cor. 5: 1, 7: 2, Iac. 1: 1.
Ἐχειν δαιμόνιον, Marc. 3: 22.
Ἐχειν ἐντολὰς, Ioh. 14: 21.
Ἐχειν ζωὴν αἰώνιον, Ioh. 5: 14, 6: 47. **Ἐχειν κατὰ τινας**, Marc. 6: 19. **Ἐχειν κατηγοροῦσαι**, Ioh. 14: 30. **Ἐχειν λόγον**, Ioh. 14: 21. **Ἐχειτὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ**, Apoc. 12: 17. **Ἐχειν χάριν**, Hebr. 12: 28. **Ἐχόμενα σωτηρίας**, Hebr. 6: 9.
Ἐχθρα Θεοῦ, Iac. 4: 4. **Ἐχθραι**, Gal. 5: 20.
Ἐχθρός, Matth. 5: 44.
Ἐως, Matth. 5: 18, 12: 34, 26: 38, 28: 20. **Ἐως ἂν**, Matth. 10: 23, Iac. 5: 9.
Ἐως ἄρτι, Matth. 9: 18, Ioh. 5: 27.

Z.

- Ζεζός**, Apoc. 3: 15.
Ζεύγη βοῶν, Luc. 14: 18.
Ζεῦγλαι ἄφικται, 2 Petr. 2: 4.
Ζεῦγος τρυγόνων, Luc. 2: 23, 14: 18. **Ζεῦγος ὑπόπτειρον**, Matth. 28: 19.
Ζευκτηρία, Act. 27: 40.
Ζῆλος, Ioh. 2: 17, Act. 5: 17, Rom. 13: 13, 2 Cor. 7: 17, Gal. 5: 20, Iac. 3: 14. **Ζῆλος πυρός**, Hebr. 9: 27.
Ζηλοῦν, 1 Cor. 12: 30, Gal. 4: 17.
Ζηλωτής, Matth. 10: 4, 18: 15, 1 Petr.

1 Petr. 3: 13. Ζηλωτής καλῶν ἔργων, Tit. 2: 14.
 Ζημία, Matth. 16: 26, Phil. 3: 7.
 Ζημιούν, Matth. 16: 26. Ζημιούσθαι τὴν ψυχὴν, Luc. 21: 19.
 Ζῆν, Ioh. 4: 50, 6: 51, 1 Thess. 3: 8. Ζῆν δικαιοσύνη, 1 Petr. 2: 24. Ζῆν ἐν, Rom. 10: 5. Ζῆν Θεῷ, 1 Petr. 2: 24. Ζῆν πνεύματι, 1 Petr. 4: 6.
 Ζῶν, Matth. 16: 16, Ioh. 6: 51, Hebr. 10: 20, 1 Petr. 2: 4. Ζῶν ἀσώτως, Luc. 15: 13. Ζῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνεργῆς, Hebr. 4: 12.
 Ζητεῖν, Matth. 7: 8, Ioh. 4: 23, *curare, praecipuum habere*, 5: 30, 1 Cor. 4: 2.
 Ζήτησις, Act. 28: 29.
 Ζόφος, Hebr. 12: 19, 2 Petr. 2: 4. Ζόφος σκότους, 2 Petr. 2: 19.
 Ζυγός, Matth. 11: 29, Apoc. 6: 5. Ζυγός δουλείας, Gal. 5: 1. Ζυγὸν ἐπιθεῖναι, Act. 15: 10.
 Ζύμη, Matth. 26: 5, 1 Cor. 5: 6. Ζύμη τῶν Φαρισαίων, Luc. 12: 1.
 Ζῶα ἄλογα, 2 Petr. 2: 12.
 Ζωγράφος, Matth. 6: 16.
 Ζωρεῖν, Luc. 5: 10, 2 Tim. 2: 26.
 Ζωή, Marc. 9: 42, Ioh. 1, 6: 33, 63, 14: 6, 1 Petr. 3: 9. Ζωὴ τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου, Apoc. 13: 8.
 Ζώνη, Matth. 10: 9, Ioh. 21: 18.
 Ζωννύναι, *ibid.*
 Ζωογονεῖν, Luc. 17: 33, 21: 19, Act. 7: 19.
 Ζωοποιεῖν, Ioh. 5: 21, Rom. 4: 17, 8: 11. Ζωοποιῶν, Matth. 22: 30.
 Ζωστήρ, Eph. 6: 14.

H.

Ἡ pro αὐτῇ, Col. 4: 16.
 Ἡ μήν, Hebr. 6: 14.
 Ἡγεμονεύειν, Luc. 3: 1.
 Ἡγεμονία, Luc. 2: 2, 3: 1.
 Ἡγεμών, Matth. 2: 6, 10: 18, 27: 2, Luc. 3: 1, Act. 23: 24, 1 Petr. 2: 14.
 Ἡγούμενοι, Hebr. 13: 7, 17, 24. Ἡγούμενος τοῦ λόγου, Act. 14: 12.
 Ἡδονή, Iac. 4: 1, 5.
 Ἡερόεις τάραχος, 2 Petr. 2: 4.
 Ἡθικὴ πλατύτης, Matth. 12: 34.
 Ἡθικῶς, Luc. 6: 43.
 Ἡλικία, Matth. 6: 27, Luc. 2: 52, Eph. 4: 13.
 Ἡλούμενα, Matth. 13: 6.
 Ἡμεῖς, *omnes*, Gal. 3: 13.
 Ἡμέρα, Luc. 17: 24, Ioh. 9: 4, 1 Cor. 3: 13, 1 Petr. 3: 10, 2 Petr. 3: 4. Ἡμέρα καὶ ἡμέρα, 2 Cor. 4: 16.
 Ἡμέρα τῶν αἰώνων, Luc. 22: 7. Ἡμέρα ἀνθρωπίνη, 1 Cor. 4: 3. Ἡμέρα δηλώσει, 1 Cor. 3: 13. Ἡμέρα ἐκείνη, Marc. 3: 35. Ἡμέρα τοῦ ἐνταφιασμοῦ, Ioh. 11: 7.
 Ἡμέρα κρίσεως, Matth. 10: 15, 11: 22, Ioh. 5: 29. Ἡμέρα κυριακῆ, Ioh. 13: 26. Ἡμέρα κυρίου, Matth. 24: 36, 2 Petr. 3: 10. Ἡμέρα κυρίου μεγάλη καὶ ἐμφανῆς, Luc. 17: 30. Ἡμέρα τοῦ πυρασμοῦ, Hebr. 13: 8. Ἡμέρα σωτηρίας, Luc. 4: 19. Ἡμέρα τεσσαρεσκαίδεκάτῃ, Matth. 26: 2. Ἡμέραι ἀδελφοί, Act. 15: 21. Ἡμέραι ἀρχαίαι, Act. 15: 7. Ἡμέραι τῆς πεντεκοστῆς, Luc. 6: 1. Ἡμέραι τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, Luc. 18: 22. Ἡμέραν ἐξ ἡμέραν, 2 Petr. 2: 8. Καθ' ἡμέραν, Hebr.

Hebr. 7: 27. Ἐν ἡμέρᾳ, Hebr. 8: 9, 2 Petr. 2: 13: Πρὸς ἡμέρας ὀλίγας, Hebr. 12: 10. Ἡμέροβαπτίτης, Matth. 15: 2, Marc. 7: 4.
 Ἡμερος, Matth. 3: 16.
 Ἡμῶριον, Apoc. 8: 1.
 Ἡν, vice cuiusvis praeteriti, Luc. 7: 37, Ioh. 6: 22. Ἡν ἄν, Hebr. 8: 4. Ἡν βαπτίζων, Ioh. 1: 28.
 Ἡπιος, 1 Thess. 2: 7, 2 Tim. 2: 24, 1 Petr. 2: 18.
 Ἡρως, Matth. 1: 20, 8: 20.
 Ἡσυγία, 2 Thess. 3: 12, 1 Petr. 3: 4.
 Ἡττημα, Matth. 5: 40, Rom. 11: 12, 1 Cor. 6: 7.

Θ.

Θάλασσα, Apoc. 12: 12, 13: 1, 16: 3. Θάλασσα ὑελλίγη, Apoc. 15: 2. Θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, Ioh. 6: 1.
 Θαλπῶ, Eph. 5: 29, 1 Thess. 2: 8.
 Θαμβεῖσθαι, Matth. 17: 6.
 Θανατηφόρος, Iac. 3: 8.
 Θάνατος, Matth. 16: 18, 24: 7. Ioh. 11: 4, Apoc. 20: 13.
 Θάνατος, pestis, Matth. 24: 7. Θάνατος δεύτερος, Apoc. 20: 6, 14, 21: 8. Θανάτου ἀπόκριμα, 2 Cor. 1: 9.
 Ἐκ θανάτου, Hebr. 5: 7.
 Θανατοῦν, Rom. 8: 13.
 Θαρρεῖν, Hebr. 13: 6. Θαρρεῖν κελεύειν, Matth. 9: 2.
 Θάρσει, Matth. 9: 2, 22, Ioh. 16: 33.
 Θαυμάζειν, Marc. 6: 51, Ioh. 7: 21, 9: 30. Θαυμάζειν πρόσσωπον δυνατοῦ, Iac. 2: 9, Iac. 16. Θαυμασθῆναι, 2 Thess. 1: 10.
 Θαυμαστός, Ioh. 9: 30, 1 Petr. 2: 9, Luc. 1: 32.
 Θέμα, Matth. 17: 2.

Θεατριζεσθαι, Hebr. 10: 33. Θέατρον γίνεσθαι, 1 Cor. 4: 9, Hebr. 10: 33.
 Θεῖον, Luc. 17: 29.
 Θεϊότης, Rom. 1: 20.
 Θέλειν, cum accusativo casu in amandī notione, Matth. 27: 43.
 Θέλημα, Matth. 18: 14, Ioh. 1: 13, Rom. 12: 2, 1 Petr. 3: 17. Κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, 1 Petr. 4: 10.
 Θέλω, Marc. 6: 25, 48, 10: 35, Ioh. 17: 24, Rom. 7: 15.
 Θέμα, Luc. 4: 18.
 Θεμελίαι, Matth. 27: 2.
 Θεόδρομος, Matth. 10: 2, Phil. 2: 25.
 Θεομάχων et θεομάχος, Act. 5: 39, 13: 9.
 Θεοπρεπῶς, Matth. 21: 37, Ioh. 1: 1.
 Θεοπροσβούτης, Matth. 10: 2.
 Θεός, Matth. 13: 23, Luc. 7: 29. Θεός ἀγάπη ἐστίν, 1 Ioh. 4: 8. Θεός τοῦ αἰῶνος τούτου, Ioh. 12: 31. Θεός ἐπιρήνη, Rom. 15: 33, Hebr. 13: 20. Θεός ἐλπίδος, Rom. 15: 13. Θεός ἰσχυρός, Luc. 1: 32. Θεός ὑπομονῆς καὶ παρακλήσεως, Rom. 15: 5. Θεοῦ θέλοντος, Iac. 4: 15. Ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος, Hebr. 2: 12. Θεὸν ἔχειν, Rom. 1: 28. Θεοί, Matth. 1: 20. Θεοὶ λεγόμενοι, 1 Cor. 8: 5.
 Θεοσεβεία, Matth. 12: 7.
 Θεοσυγῆς et θεοσύγης, Rom. 1: 30.
 Θεοφόρητοι, 2 Petr. 1: 21.
 Θεραπεία, Matth. 4: 10.
 Θερισμός, Matth. 9: 37.
 Θερμαίνειν, Eph. 5: 29. Θερμαίνεσθαι, Iac. 2: 16.
 Θέρμη, Act. 28: 3.
 Θεωρεῖν, non ad visum modo, sed etiam ad alios sensus refertur, Luc. 24: 39; cum at-

- attentione videre, cognoscere*, Ioh. 6: 40, 62, Aroc. 11: 12. *Θεωρεῖ* pro *θεωρήσει*, Ioh. 14: 19, 16: 10: *Θήκη*, Matth. 26: 52, 28: 6, Ioh. 8: 11.
Θηλυτοκία, Luc. 2: 22.
Θήρα, Rom. 11: 9.
Θηριόβρωτον, Act. 15: 20.
Θηριομάχειν, I Cor. 15: 32.
Θηρίον, Hebr. 12: 20, Aroc. 13: 1, 19: 9. *Θηρίον πάλυ-κέφαλον*, Luc. 2: 22.
Θησαυρίζειν, Matth. 6: 19, 20, 24, Rom. 2: 5, 2 Petr. 3: 7, Iac. 5: 3. *Θησαυρίζειν et αποθησαυρίζειν*, I Tim. 6: 19.
Θησαυρός, Matth. 2: 11, 6: 20, 24, 13: 52, 19: 21, 2 Petr. 3: 7. *Θησαυρός Θεοῦ*, Matth. 27: 6. *Θησαυρός ξύλινος*, Matth. 12: 41. *Θησαυροί*, Luc. 12: 33. *Θησαυροί ἐν οὐρανῷ*, Luc. 12: 21.
Θέλω et θηγάω, Col. 2: 21.
Θλᾶν, Matth. 21: 44.
Θλίβειν, Matth. 19: 19. *Τεθλιμμένος*, Matth. 7: 13. *Θλίψις*, Matth. 6: 34, 13: 21, 24: 8, Iac. 1: 27, Aroc. 2: 9. *Θλίβεσθαι*, Rom. 2: 9.
Θησημαῖον, Act. 15: 20. *Θησημαίων ἀπέχεσθαι*, Matth. 8: 22.
Θητηδν σῶμα, Matth. 28: 9.
Θόρυβος, Act. 24: 18.
Θρηνεῖν, Matth. 11: 17.
Θρηῆνος, Matth. 11: 17.
Θρησκεία, Matth. 4: 10, Luc. 4: 27, Act. 26: 5, Col. 2: 23, Iac. 1: 26.
Θρησκευτής, Iac. 1: 26.
Θρησκος, Iac. 1: 26.
Θριαμβεύειν, 2 Cor. 2: 14.
Θριγκος, Matth. 28: 2.
Θρόμβος, Luc. 22: 44.
Θρομβοῦσθαι, Luc. 22: 44.
Θρόνος, Matth. 19: 18, Aroc. 13: 2. *Θρόνος δόξης*, Matth. 6: 29, Hebr. 1: 3. *Θρόνος μεγαλοσύνης*, Hebr. 1: 3, 8: 1. *Θρόνος τῆς χάριτος*, Hebr. 4: 16.
Θύειν, Matth. 22: 4, Ioh. 16: 2.
Θυέλλη, Hebr. 12: 19.
Θυμίαμα, Luc. 1: 9.
Θυμιάσις, Luc. 1: 21.
Θυματῆριον, Hebr. 9: 4.
Θυμικόν, Luc. 19: 41.
Θυμομαχεῖν, Act. 12: 20.
Θυμός, Matth. 5: 5, 22, Aroc. 12: 8, 18: 3. *Θυμός και ἀργή*, Rom. 2: 8. *Θυμῷ βάλλειν*, Luc. 1: 66. *Θυμοί*, Gal. 5: 20.
Θύρα τοῦ ἱεροῦ, Act. 3: 2.
Θύρα πύλωνος, Act. 12: 13.
Διὰ τῆς θύρας, Ioh. 10: 1.
Τὰ πρός τὴν θύραν, Marc. 1: 1, 2: 2.
Θυσία, Matth. 9: 13, 10: 2, Luc. 2: 24, Rom. 12: 1, Eph. 5: 2, Hebr. 5: 1, 8: 3, 9: 9, 11: 4. *Θυσία αἰδέσεως*, Hebr. 13: 15. *Θυσιάς*, Marc. 9: 49, 12: 33, 9: 23, 10: 5.
Θυσίαι πνευματικαί, Matth. 26: 29, I Petr. 2: 5. *Θυσίαι σωτήριοι*, I Cor. 10: 18.
Θυσιαστήριον, Hebr. 13: 10, Aroc. 11: 1.
Θωραξ, Eph. 6: 14.

I.

- I pro iod consonante*, Matth. 1: 16.
Ἰᾶσθαι, Matth. 1: 21, 26: 51.
Ἰᾶσθαι pro σώζειν, Matth. 1: 21.
Ἰάσπις κρυσαλλίζων vel κρυσαλλίζουσα, Aroc. 21: 11.
Ἰδε, Ioh. 7: 52, Gal. 5: 2.
Ἰδέα, Matth. 28: 3.
Ἰδεῖν, Ioh. 3: 3, Act. 11: 6.
Ἰδεῖν διαφθοράν, Act. 2: 27, 13: 36. *Ἰδεῖν θάνατον*, Luc. 2: 26, Ioh. 8: 51.

- Τὰ ἴδια*, Luc. 2: 49, Ioh. 1: 11, 16: 32, 19: 27. *Ἰδια τοῦ σώματος*, 2 Cor. 5: 10. *Ἰδιᾶ*, 1 Cor. 12: 11. *Ἰδιος*, Ioh. 5: 18.
Ἰδίωμα, Ioh. 8: 43.
Ἰδιώτης, Luc. 12: 47, Act. 4: 13, 1 Cor. 14: 16, 2 Cor. 11: 5.
Ἰδοῦ, Marc. 10: 33. *Ἰδοῦ ἐγώ*, Matth. 21: 39, Luc. 1: 38.
Ἰδρῶς, Luc. 22: 44.
Ἰερά γράμματα, Matth. 22: 44.
Ἰρατεία, Luc. 1: 9.
Ἰρατεύειν, Luc. 1: 8.
Ἰράτευμα, 1 Petr. 2: 5, 9, 17.
Ἰερεὺς, Matth. 9: 18, Marc. 1: 44, Hebr. 7: 23.
Ἰερόθυτον, 1 Cor. 10: 28.
Ἰερόμβαλον, Matth. 1: 16.
Ἰερόν καθαρῶτατον, Hebr. 8: 2.
Ἰεροπρεσβευτής, Phil. 2: 25.
Ἰεροσολεῖν, Rom. 11: 22.
Ἰερασύνη, Matth. 20: 25.
Ἰανὸς, Matth. 3: 11, 1 Cor. 15: 8. *Ἐξ ἰανοῦ*, Luc. 13: 8. *Ἰανὸν ποιεῖν*, Act. 17: 9. *Ἰανὸν ποιεῖν*, Marc. 15: 25.
Ἰανούην, 2 Cor. 3: 6.
Ἰετευεῖν, Hebr. 5: 7.
Ἰετηρία, Hebr. 5: 7.
Ἰκμάδα οὐκ ἔχειν, Luc. 8: 6.
Ἰλαρος et Ἰλαρότης, Rom. 12: 8.
Ἰλάσκειν, 1 Ioh. 1: 2. *Ἰλάσκεισθαι*, Luc. 4: 27, 18: 13, Hebr. 8: 12, 10: 18. *Ἰλάσκεισθαι ἀμαρτίας*, Matth. 26: 26, Hebr. 2: 17.
Ἰλασμός, Matth. 20: 28, Hebr. 9: 5, 1 Ioh. 1: 2.
Ἰλασημιον, Matth. 27: 51, Rom. 3: 25, Hebr. 9: 5, 1 Petr. 1: 12.
Ἰλασικόν, Matth. 20: 28.
Ἰλεων εἶναι, Luc. 18: 13. *Ἰλεως*, Matth. 26: 22.
- Ἰλος*, Matth. 5: 31, 24: 39, 27: 46.
Ἰμάς, Ioh. 1: 27, Act. 22: 25.
Ἰμάτια, Ioh. 13: 4. *Ἰμάτια λευκά*, Apoc. 3: 4. *Ἰμάτια ῥυπαρά*, Iac. 2: 2.
Ἰμάτιον, Matth. 24: 18, Act. 19: 39. *Ἰμάτιον τὸ ἐπάνω*, Ioh. 21: 7. *Ἰμάτιον πορφυροῦν*, Ioh. 19: 2.
Ἰμερος et ἰμείρειν, 1 Thess. 2: 18.
Ἰνα, saepe non finem agentis, sed solam rei consequentiam indicat, Matth. 1: 22, Luc. 14: 10, Ioh. 4: 36, 9: 3, 39, 12, 13: 29, 14: 13, 15: 8, 13, 16: 2, 18: 9, 19: 28, Rom. 11: 51, 1 Cor. 4: 3, 7: 29, 9: 18, Gal. 1: 16, 1 Petr. 4: 6.
Ἰος, Matth. 6: 19. *Ἰος θαλασσηφόρος*, Iac. 3: 8.
Ἰπνός, Matth. 6: 30.
Ἰσα, Phil. 2: 6. *Ἰσα Θεῷ εἶναι*, Phil. 2: 6.
Ἰσάγγελος, Matth. 22: 30, Luc. 20: 36, Apoc. 21: 17.
Ἰση, Marc. 14: 56.
Ἰσοδύναμος, Matth. 27: 9, Luc. 4: 18.
Ἰσόθτος, Luc. 20: 36.
Ἰσόκωλον, Rom. 12: 21.
Ἰσόμοιρος, 2 Petr. 1: 1.
Ἰσόπεδος, 2 Petr. 1: 1.
Ἰσος, Matth. 10: 10.
Ἰστοάλαγτος, Matth. 18: 16.
Ἰσότης, Col. 4: 1. *Ἰσότης ἐν συναλλάγμασιν*, Luc. 6: 35.
Ἰσότημος, 2 Petr. 1: 1.
Ἰσούνηχος, Phil. 2: 10.
Ἰσᾶναι, Matth. 26: 15, Act. 7: 60, Rom. 3: 31, 5: 2, 10: 3, Hebr. 10: 9. *Ἰσᾶναι πρὸς ἑαυτὸν*, Luc. 18: 11.
Ἰσασθαι, Luc. 12: 11, Act. 7: 60.
Ἰζε, Hebr. 12: 17. *Ἰζε γινώσκοντες*, Eph. 5: 5.

Ἰσορῆσαι, Gal. 1: 18.
 Ἰσχυόν, Matth. 28: 20.
 Ἰσχύειν, Apoc. 12: 8.
 Ἰσχυροί, Apoc. 19: 18.
 Ἰσως, Matth. 4: 6, 21: 37.
 Ἰχθύς, Ioh. 6: 9.
 Ἰχνος, Rom. 4: 12.

Κ.

Κάβειροι, Matth. 4: 24.
 Καταναθεματίζειν, Matth. 26: 74.
 Καθαρεύειν, Matth. 5: 5.
 Καθαρίζειν, Matth. 8: 20, Hebr. 2: 17, 9: 13, 1 Ioh. 1: 9. Καθαρίζειν χεῖρας, Iac. 4: 8. Καθαρίζομαι, Luc. 4: 27.
 Καθαρισμός, Matth. 15: 2, Marc. 1: 44, Luc. 2: 22, Ioh. 3: 25.
 Καθάσματα, 1 Cor. 4: 13.
 Καθαρός, Matth. 5: 8, Hebr. 9: 13, Iac. 1: 27. Καθαρός ὄλος, Ioh. 13: 10.
 Κάθαρσις, Ioh. 15: 2. Κάθαρσις ἰκανή, Matth. 3: 6.
 Καθεξῆς, Luc. 1: 3, Act. 11: 4.
 Καθηγενης, Matth. 23: 8.
 Κατήκον, Matth. 19: 19, Rom. 1: 28, 10: 3.
 Καθημερόβιος, Matth. 6: 11, Iac. 2: 15.
 Καθήσθαι, Matth. 4: 16, 13: 1, Luc. 21: 35.
 Καθίζειν, Luc. 24: 49, 1 Cor. 6: 4, Eph. 1: 20. Καθίσαι, 2 Thess. 2: 4.
 Καθὸ, 1 Petr. 4: 13.
 Καθολικὴ ἐπιστολή, Iac. 1: 1.
 Καθόμαδα, Luc. 24: 44.
 Καθότι, Luc. 19: 9.
 Καθυβρίζειν, Luc. 22: 31.
 Κατωπλισμένος, Luc. 10: 22.
 Καθώς, Ioh. 17: 2.
 Καί, Matth. 13: 34, Luc. 7: 49, 14: 1, 16: 22, Ioh.

1: 16, 25, 5: 39, 6: 36, 57, 7: 28, 53, 9: 30, 10: 29, 33, 14: 20, 30, 31, 15: 24, 16: 3, 26, 32, 17: 10, 14, 23, 21: 23, Hebr. 3: 8, 9: 19, 12: 1, 1 Petr. 2: 25, Iac. 1: 27, 2: 15, 3: 3, 9, 4: 15, Apoc. 11: 19, 13: 12, 14: 6, 7, 9, 16: 19, 17: 11; Varie usurpatur, Luc. 1: 49, 2: 35; abundans, Matth. 15: 5, Luc. 2: 21; intensivum, Gal. 4: 12; more Hebraeo vice relativi, Matth. 13: 22, Apoc. 2: 2; cum verbo pro participio, Matth. 5: 16; pro ἀλλά, Matth. 11: 19; pro γάρ, Luc. 1: 22; pro ἦ, Matth. 5: 19, 12: 37; pro ἵνα, Matth. 5: 15; pro ὥστε, Tit. 1: 15; pro deinde, 2 Cor. 13: 5; pro ergo, 1 Cor. 15: 29; pro id est, 1 Cor. 4: 9; pro ideo, Apoc. 22: 5; pro igitur, 1 Ioh. 2: 28; pro nam, 1 Cor. 2: 3, 14: 32, 2 Cor. 5: 15; 1 Ioh. 3: 4, Apoc. 10: 3; pro propterea, Act. 7: 43; pro quae, 2 Ioh. 2; pro quando, 1 Tim. 6: 12; pro quia, 1 Cor. 3: 16, 1 Ioh. 2: 14; pro sed, 1 Thess. 2: 18, 1 Ioh. 1: 2; pro sic, 1 Thess. 1: 6; pro tamen, Act. 7: 9; pro tunc, 1 Cor. 15: 52; pro ut, Rom. 11: 35; καὶ ἐάν δέ, Ioh. 8: 16; καὶ μὴ, Matth. 5: 29, Ioh. 11: 50; καὶ τοῦτο, Rom. 13: 11; καὶ οὐ, Matth. 9: 13; καὶ subanditum, Matth. 5: 29, 39, 17: 6.
 Καίειν, Matth. 5: 45, Iac. 3: 6.
 Καίεσθαι, Luc. 24: 32, Ioh. 5: 35.
 Καινὴ κτίσις, 2 Cor. 5: 17, Gal. 6: 15. Καινὴ Ἱερουσαλήμ, Apoc. 21: 2. Καινον, 1 Petr. 2: 4:

Και-

- Καιρός**, Matth. 24: 36, Luc. 1: 20, Act. 1: 7, 1 Petr. 5: 6. **Καιρός δεκτός**, Luc. 4: 19, 2 Cor. 6: 2. **Καιρός διορθώσεως**, Hebr. 9: 10. **Καιρός διαλλαγῆς**, Luc. 4: 19. **Καιρός ἐξαλειμένος**, 1 Cor. 7: 29. **Καιρός τῆς σκηνοπηγίας**, Ioh. 6: 6. **Ἐν παντί καιρῷ**, Luc. 21: 38. **Καιροί**, 1 Thess. 5: 1. **Καιροί ἐπισκοπῆς**, Luc. 21: 24. **Καιροί χαλεποί**, 2 Tim. 3: 1. **Καιροῖς ἰδίοις**, Tit. 1: 1. **Κακέϊθεν**, Act. 13: 21. **Κακία**, Matth. 6: 34, Marc. 7: 22, Rom. 1: 29, 1 Petr. 2: 1. **Κακοδαίμονες**, Matth. 4: 24. **Κακοηθεία**, Rom. 1: 29. **Κακοήθης**, Matth. 7: 3. **Κακολογεῖν**, Matth. 5: 4. **Κακοπάθεια**, Iac. 5: 10. **Κακοπαθεῖν et συγκακοπαθεῖν**, 1 Tim. 1: 8, Iac. 5: 3. **Κακοποιῆσαι**, Matth. 12: 12. **Κακοποιός**, 1 Petr. 4: 15. **Κακότης**, Matth. 6: 34. **Κακοῦν**, 1 Petr. 3: 13. **Κακύνειν**, Act. 14: 2. **Κακουργοί**, Luc. 23: 32, 2 Tim. 2: 9. **Κακουχία**, Act. 16: 24. **Κακουχεῖσθαι**, Hebr. 11: 25, 12: 2, 3. **Κακοδία**, 2 Cor. 2: 15. **Κάλαθος**, Matth. 14: 20. **Κάλαμος**, Matth. 27: 48. **Κάλαμος τοῦ μέτρου**, Aroc. 11: 1. **Κάλαμος χρυσοῦς**, Aroc. 21: 15. **Καλεῖν**, καλεῖσθαι, Matth. 1: 22, 5: 9, 19, 20: 16, Luc. 1: 36, Rom. 8: 30, 9: 7, 1 Cor. 7: 20. **Καλεῖν κατ' ὄνομα**, Ioh. 10: 3. **Καλλιέλαιον**, Rom. 11: 24. **Καλοκαγαθίας ἐμπύρευμα**, Act. 7: 19. **Καλῶς**, Matth. 15: 26, Hebr. 11: 23. **Καλόν pro καλλίον**, 1 Cor. 7: 8. **Καλόν καὶ ἀγαθόν**, Luc. 8: 15. **Καλόν μᾶλλον**, Marc. 9: 42. **Καλόν ὄνομα**, Iac. 2: 17. **Κάλπη**, Hebr. 9: 4. **Κάλυμμα**, Matth. 27: 51, Ioh. 11: 44, Hebr. 6: 19, 9: 3. **Καλύπτειν**, Iac. 5: 20, 1 Petr. 4: 8. **Καλῶς**, Marc. 7: 9, Iac. 2: 3, 7. **Καλῶς εἶπας**, Luc. 20: 39. **Καλῶς ποιεῖν**, Act. 10: 33. **Κάμινος**, Matth. 6: 30, Aroc. 9: 2. **Καμύνειν**, Matth. 13: 15. **Κάμνειν**, Hebr. 12: 3, Iac. 5: 14. **Κάμνων τῆ ψυχῆ μου**, Hebr. 3: 9. **Καμπτήρ βίου**, Iac. 3: 6. **Κάνων**, 2 Cor. 10: 13, Gal. 6: 16. **Κανόνι σοιχεῖν**, Gal. 6: 16. **Οἱ ἐν κανόνι**, Luc. 6: 35. **Καπηλεῖον**, Luc. 10: 34. **Καπηλεύειν τὰ πρήγματα**, 2 Cor. 2: 17. **Κάπηλος**, 2 Cor. 2: 17. **Καπνός**, Hebr. 12: 19. **Καραδοκεῖν**, Rom. 8: 19. **Καρδία**, Matth. 5: 8, 6: 21, 12: 40, Marc. 7: 19, 1 Petr. 3: 4, Iac. 5: 5. **Καρδία δισση**, Matth. 14: 31. **Καρδία μία**, Luc. 14: 18. **Καρδίας ἐξίξιμαί**, Marc. 3: 21. **Καρδία, ψυχῆ, διάνοια** voces in praescepto de amore Dei cumulate intensius studium designant, Matth. 22: 37. **Καρδιογνώσης**, Luc. 1: 65. **Καρπός**, Iac. 3: 17, Tit. 3: 14, Aroc. 13: 16. **Καρπός ἀρούρης τίμιος**, Iac. 5: 7. **Καρπός εἰρηνικός**, Hebr. 12: 11. **Καρπός ἔργου**, Phil. 1: 22. **Καρποφορεῖν**, Marc. 4: 28, Luc. 8: 14.

- Καθήσθε**, Luc. 15: 16.
Καταβαίνεις, Hebr. 11: 27.
Καρπος, Matth. 7: 3.
Κατά, Matth. inscript., Ioh. 2: 6, Rom. 2: 16, 2 Tim. 1, Hebr. 8: 9; saepe omittitur, Marc. 7: 36; saepe similitudinem significat, Eph. 3: 20; significat obiectum quo, Tit. 1: 1; pro *in*, 1 Cor. 12: 8; pro *de*, 2 Cor. 11: 21. **Κατά** pro multis praepositionibus usurpat Paulus, 2 Tim. 4: 1.
Κατά pro καθ' *ἡμέραν*, 1 Cor. 14: 27. **Κατ' ἀνδρα**, Rom. 3: 5. **Κατ' ἀνθρώπον λέγειν**, Ioh. 3: 17, Rom. 3: 5, Gal. 3: 15. **Κατ' ἀνθρώπους**, 1 Petr. 4: 6. **Κατά τὴν γραφὴν**, Matth. 5: 17. **Καθ' ἑαυτὴν**, Iac. 2: 17. **Καθ' ἑαυτὸν**, Act. 28: 16. **Κατὰ μόνας**, κατ' αὐτό, Ioh. 15: 5. **Καθ' εἰς**, Marc. 14: 19, Rom. 12: 4, 5. **Τὰ κατ' ἐμέ**, Phil. 1: 12. **Οἱ κατ' ἐξοχὴν ὄντες**, Act. 25: 23. **Καθ' ἡμέραν**, Matth. 6: 11, Luc. 9: 23, 19: 47, Hebr. 3.
Κατά Θεὸν, Rom. 8: 27, 1 Petr. 4: 6. **Κατὰ καιρὸν**, Rom. 5: 6. **Κατὰ λέξιν**, Act. 4: 25. **Κατὰ λόγον**, Act. 18: 14. **Καθ' ὃ**, Hebr. 9: 27. **Τὸ καθ' ὅλου**, Matth. 22: 40.
Καθ' ὅσον, Matth. 25: 40, Marc. 7: 36, Luc. 19: 9, Hebr. 9: 27. **Κατ' ὄψιν κρινεῖν**, Ioh. 8: 15. **Κατὰ πόδας**, Matth. 8: 17. **Κατὰ πρόσωπον**, Luc. 2: 31. **Κατὰ σάρκα κρινεῖν**, Ioh. 8: 15, **Κατὰ σάρκα περιπατεῖν**, Ioh. 8: 15, 26. **Κατὰ συγκρίσιν**, Luc. 10: 31. **Κατὰ τάξιν**, 1 Cor. 14: 40. **Κατὰ τόπους**, Luc. 21: 11. **Καθ' ὑπερβολὴν**, 1 Cor. 12: 30, 2 Cor. 1: 8. **Καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν**, 2 Cor. 4: 17. **Κατὰ φαντασίαν**, Matth. 4: 1.
Καταβαίνεις, Luc. 23: 43, Ioh. 6: 33, Iac. 1: 17. **Καταβαίνεις ἐξ οὐρανοῦ**, Matth. 28: 2.
Καταβάλλειν, Hebr. 11: 11, Apoc. 12: 10.
Καταβάλλεσθαι, Eph. 1: 4.
Καταβολή, Matth. 13: 35, 25: 34, Eph. 1: 4, Hebr. 1: 10. **Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου**, Hebr. 3: 3, 9: 26, Apoc. 17: 8. **Πρὸ καταβολῆς κόσμου**, Ioh. 17: 5, 24.
Καταβραβεύειν, Col. 2: 18.
Κατάγειν et καταγωγὴ, Act. 27: 5.
Καταγινώσκεις, Gal. 2: 11, Hebr. 8: 7.
Κατάγνωσθαι, Matth. 12: 20.
Καταδικάζειν, Matth. 7: 1, Luc. 6: 37.
Κατάθεμα, Matth. 26: 74.
Καταθεματίζειν, Matth. 26: 74.
Κατάθεος, Act. 17: 16.
Καταναίεσθαι, 2 Petr. 3: 10.
Καταναυγᾶσθαι, Rom. 11: 18. **Καταναυγᾶται ἔλεος κρισίως**, Iac. 2: 13.
Κατανεῖσθαι, Act. 28: 8, 1 Cor. 8: 10.
Κατακτείνειν, Matth. 1: 23.
Κατακληροδοτεῖν, Act. 13: 20.
Κατακλίνειν, Luc. 9: 15.
Κατακλυσμὸς, 2 Petr. 2: 5.
Κατακόπτειν et ἀποκόπτειν, Gal. 5: 12.
Κατάκριμα, Rom. 8: 1.
Κατακρίνειν, Matth. 12: 41, Ioh. 8: 10, Rom. 8: 3, 2 Cor. 7: 3, Hebr. 13: 4.
Κατακρυβεῖν, Matth. 20: 25.
Κατάλαλιν, Rom. 1, Iac. 4: 11.
Καταλαλία, 2 Cor. 12: 20, 1 Petr. 2: 1.
Κατάλαλος, Marc. 7: 22, 2 Cor. 12: 20, Iac. 4: 11.

- Καταλαμβάνειν*, Act. 25: 25, Phil. 3: 12.
Κιτάλιμμα, Matth. 22: 14, Rom. 9: 28.
Καταλείπεσθαι, Hebr. 4: 1.
Κατάληψις, Matth. 9: 22. *Κατάληψις βέβαιος*, Ioh. 6: 69.
Καταλιθάζειν, Luc. 20: 6.
Κακαλλαγή, Luc. 2: 14.
Καταλλάσσειν, 1 Petr. 3: 18.
Καταλλάττεσθαι, Rom. 5: 10, 2 Cor. 5: 20.
Κατάλογος, Luc. 10: 20.
Καταλύειν, Matth. 5: 17.
Κατάλυμα, Marc. 14: 13, Luc. 2: 7.
Καταμανθάνειν τὴν φύσιν, Matth. 6: 28.
Καταμέγειν, 1 Petr. 3: 19.
Καταμόνας, Marc. 3: 10, Luc. 9: 18, Act. 28: 16.
Καταναθεματίζειν, Matth. 26: 74.
Καταναρκεῖν, 2 Cor. 11: 8.
Κατανοεῖν, Act. 11: 6, 27: 39, Rom. 4: 19, Hebr. 3: 1, 10: 24. *Κατανοῆσαι*, Act. 7: 32.
Καταντᾶν εἰς τι, Phil. 3: 11.
Καταξιουῶσθαι, Luc. 20: 35.
Καταπαύειν, Hebr. 4: 8.
Κατάπαυσις, Hebr. 3: 11. *Κατάπαυσις τοῦ παραδείσου*, Luc. 23: 43.
Καταπέτασμα, Matth. 17: 51, Hebr. 6: 19, 9: 3, 10: 20.
Καταπέτασμα δεύτερον, Matth. 27: 51. *Καταπετάσματα ἐνδότερα*, Matth. 27: 51.
Καταπίνειν, Matth. 23: 24, 2 Cor. 2: 7, Hebr. 11: 29.
Καταποντίζειν, Hebr. 11: 29.
Καταποντίζεσθαι, Matth. 14: 30.
Καταπονησμός, Matth. 18: 6.
Κατάρα, Matth. 5: 44. *Κατάρα νόμον*, Gal. 3: 13. *Κατάραις τέκνα*, 2 Petr. 2: 14.
Καταρᾶσθαι, Iac. 3: 9.
- Καταργεῖν*, Matth. 5: 17, Luc. 13: 7, Rom. 3: 31, 6: 6, 1 Cor. 1: 28, Eph. 2: 15.
Καταργεῖσθαι, Rom. 4: 14, 2 Cor. 3: 7. *Καταργεῖσθαι ἀπὸ τοῦ νόμου*, Rom. 7: 2.
Καταρτίζειν, Matth. 21: 16, Gal. 6: 1, Hebr. 10: 30, 1 Petr. 5: 10. *Καταρτίσαι*, Hebr. 13: 21. *Κατάρτισις*, 2 Cor. 12: 9. *Καταρτισμένος*, 1 Cor. 1: 10.
Κατασκευάζειν, Luc. 1: 17, Hebr. 9: 5. *Κατασκευάζειν οἶκον*, Hebr. 3: 3.
Κατασκευῆσαι, Gal. 2: 4, 5.
Κατάσκοπος, Iac. 2: 25.
Κατασοφίζειν, Act. 7: 19.
Κατατέλλειν, Act. 19: 35.
Κατάστημα, Tit. 2: 3.
Καταβολή, 1 Tim. 2: 9.
Καταροφή, 2 Tim. 2: 14, Hebr. 13: 7, 2 Petr. 2: 6.
Κατασχεῖν σπέρμα, Hebr. 11: 11.
Κατάσχεσις ἐθνῶν, Act. 7: 45.
Κατατέμνειν, κατατομή, Phil. 3: 2.
Καταφορά, Matth. 26: 42, Rom. 11: 8.
Καταφρόνειν, Marc. 6: 26.
Καταχάλαω, Marc. 2: 4.
Καταχθόνιοι, Phil. 2: 10.
Καταχορῆσθαι, Luc. 17: 10, 1 Cor. 7: 31, 9: 18.
Κατείδωλον, Act. 17: 16, Rom. 8: 5.
Κατιεργᾶσθαι, 1 Petr. 4: 3.
Κατέναντι, Matth. 21: 2, Marc. 12: 41.
Κατεξουσιάζεσθαι, Matth. 20: 26.
Κατεργάζεσθαι, Rom. 4: 15.
Κατεργάζεσθαι δικαιοσύνην, Iac. 3: 18. *Κατεργάζεσθαι σωτηρίαν*, Ioh. 6: 27.
Κατεσθίειν, Apoc. 12: 4.
Κατέχειν, Marc. 4: 20, Act. 27: 40, Rom. 7: 6.
- Κα-

- Κατήγορία**, Luc. 6: 7, Ioh. 18: 29.
Κατήγορος, Ioh. 8: 10, 14: 16, Aroc. 12: 10.
Κατήγρεια, Iac. 4: 9.
Κατήγειν, Rom. 2: 18.
Κατήγησις, Matth. 28: 19, 20, Luc. 1: 3, Hebr. 5: 12.
Κατιούσθαι, Iac. 5: 3.
Κατοικεῖν, Act. 2: 5, Col. 1: 19. **Κατοικεῖν εἰς τὴν γῆν**, Hebr. 11: 9.
Κατοπτρίζειν, 2 Cor. 3: 18.
Κατόρθωμα, Matth. 19: 19, Act. 24: 3, Rom. 10: 3.
Κατοχή φυσική, Luc. 6: 35.
Κατωμένειν, Luc. 13: 11.
Καύσεως λύγνος, Ioh. 5: 35.
Καυσούμενα, 2 Petr. 3: 10.
Καύσαν, Iac. 1: 11.
Καυῶσθαι, Rom. 3: 26, 4: 2, 5: 3, 15: 12, 1 Cor. 1: 29, 2 Thess. 1: 3, Iac. 1: 9.
Καύγησις, Rom. 3: 26.
Καύγημα, 1 Cor. 9: 15, Hebr. 3: 6.
Κειμήλια, Marc. 12: 41.
Κειρίαί, Matth. 27: 39, Ioh. 10: 44.
Κεῖσθαι, Luc. 2: 34, Phil. 1: 17, 1 Thess. 3: 3, Aroc. 4: 2.
Κελεύειν, Luc. 11: 53.
Κέλυσμα, Matth. 11: 17.
Κενόδοξοι et κενοδοξία, Gal. 5: 26.
Κενολογία, 1 Tim. 6: 20.
Τὸ κενόν, Luc. 16: 26. **Κενός**, Matth. 5: 22, 1 Thess. 2: 1, 3: 5, Phil. 2: 7.
Κενοτάφιον, Luc. 6: 22.
Κενοῦσθαι, Rom. 4: 14, 1 Cor. 1: 17.
Κενοφωνία, 1 Tim. 6: 20.
Κένωμα, Luc. 16: 26.
Κένωσις, Matth. 8: 20, 11: 25.
Κεραία, Matth. 5: 18.
Κεράτιον, Luc. 15: 16.
- Κερδαίνειν**, Matth. 18: 15, 1 Cor. 9: 9, Phil. 1: 21.
Κερδαίνεσθαι, 1 Petr. 3: 1.
Κερδῆσαι ἔβριον καὶ ζῆμιαν, Act. 27: 21.
Κέρδος, Matth. 5: 58, 16: 26.
Κεφάλαιον, Act. 22: 28, Hebr. 7: 1.
Κεφαλαίουν, Matth. 22: 40, Marc. 12: 4. **Κεφαλαίουν κεφάλαιον**, Eph. 1: 10.
Κεφαλή, Ioh. 13: 9, Col. 2: 10.
Κεφαλὴς, Hebr. 10: 7.
Κῆνος, Matth. 17: 25, 22: 17.
Κῆπος, Luc. 21: 5.
Κηπουρός, Matth. 28: 2, Ioh. 20: 15.
Κήρυγμα, Matth. 11: 25, Marc. 1: 1, Rom. 16: 25. **Κήρυγμα Πέτρον**, Praef. in Marc.
Κηρύσσειν, Luc. 4: 18, 19, Act. 15: 21, Rom. 2: 19, 1 Cor. 2: 4.
Κιβωτός, Matth. 24: 38, Marc. 12: 41, Ioh. 12: 6, Hebr. 11: 7.
Κίθαραι, Aroc. 15: 2.
Κιθαρίζειν, Aroc. 14: 2.
Κινεῖν κεφαλὴν, Matth. 27: 36.
Κλαίειν, Luc. 6: 21, Iac. 4: 9. **Κλαίειν πικρῶς**, Matth. 26: 75, Ioh. 20: 13.
Κλᾶν ἄργον, Marc. 8: 19, Act. 2: 42.
Κλάσις, Ioh. 15: 2.
Κλέπτῃς, Ioh. 10: 1, 1 Petr. 4: 15.
Κληροδοσία, Rom. 8: 17.
Κληρονομεῖν, Matth. 1: 16, 25: 34, 1 Cor. 15: 50, Hebr. 1: 4, 14, 12: 17, Aroc. 21: 7.
Κληρονομία, Matth. 21: 38, Rom. 8: 17, Hebr. 9: 15, 1 Petr. 1: 4.
Κληρονόμος, Hebr. 1: 2.
κλῆρος, Rom. 8: 17, Act. 1: 17, 1 Petr. 5: 3.

- Κληροῦν τοῦς υἱούς*, Eph. 1: 11. *Κληροτὸς*, Act. 1: 26.
Κλήσις, 1 Cor. 1: 26, 2 Tim. 1: 9. *Κλήσις τῶν ἐνθῶν*, Matth. 15: 28. *Κλήσις ἐπουράνιος*, Hebr. 3: 1.
Κλήτορες, 1 Cor. 10: 27. *Κλητὸς*, Matth. 10: 41, 20: 16, Ioh. 6: 37, Rom. 1: 1, 8: 21, 1 Cor. 1: 24.
Κλίβανος, Matth. 6: 30. *Κλίμα*, Rom. 15: 23.
Κλίμειν, Hebr. 11: 34. *Κλίμειν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν*, Luc. 24: 5.
Κλινίδιον, Marc. 2: 4. *Κλινικοὶ*, Matth. 3: 6.
Κλοπή, Matth. 15: 11, Marc. 7: 22.
Κλώδων, Eph. 4: 14, Iac. 1: 6. *Κλώδωνίζεσθαι*, Eph. 4: 14, Iac. 1: 6.
Κνησμός, 2 Tim. 4: 3. *Κοδραντής*, Matth. 5: 26.
Κοιλία, Ioh. 7: 38. *Κοιλοδαίμονες*, Phil. 3: 19.
Κοιμᾶν, 1 Thess. 4: 13. *Κοιμάσθαι*, Ioh. 11: 11, 1 Cor. 7: 39.
Κοίμησις τοῦ ἔθνου, Ioh. 10: 13. *Κοιναὶ χεῖρες*, Marc. 7: 5. *Κοινή ἔννοια*, Act. 4: 19, Rom. 1: 18. *Κοινοὶ συλλογοὶ*, Matth. 28: 17. *Κοινὸν*, Hebr. 9: 13.
Κοινοῦν, Matth. 15: 11, Marc. 7: 15, Act. 10: 15, 21: 28, Hebr. 9: 13.
Κοινωνεῖν, Gal. 6: 6. *Κοινωνεῖν ἔργοις πονηροῖς*, 2 Ioh. 2. *Κοινωνεῖν παθήμασι Χριστοῦ*, 1 Petr. 4: 13.
Κοινωνία, Matth. 26: 28, Act. 2: 42, Rom. 15: 26, Hebr. 13: 16. *Κοινωνίαν ἔχειν*, 1 Ioh. 1: 3.
Κοινωνὸς γίνεσθαι, 1 Cor. 10: 20.
Κοίτη, Rom. 9: 10, 13: 13. *Κοίτη ἀμίαντος*, 2 Petr. 2: 10.
- Κοκκίση γλαμῦς*, Matth. 27: 28. *Κοκκινον*, Ioh. 19: 2.
Κόκκον σινάπεως, Luc. 17: 6. *Κολάζεσθαι*, Matth. 1: 19, 1 Petr. 2: 20.
Κολαφίζειν, Matth. 26: 67, 1 Cor. 4: 11. *Κολαφίζεσθαι*, 2 Cor. 11: 7.
Κολεός, Matth. 26: 52. *Κολλᾶσθαι*, Matth. 5: 43, Ioh. 4: 9, Act. 9: 26, 10: 28, 17: 34, 1 Cor. 6: 16.
Κολλούριον, Apos. 3: 18. *Κολλυβιστής*, κόλλυβος, Matth. 21: 12.
Κόλπος, Ioh. 1: 18, 2: 6. *Κολυμβᾶν*, Act. 27: 43.
Κολυμβήθρα, Act. 16: 33. *Κολυμβήθρα τοῦ ἀπεσαλμένου*, Ioh. 19: 7.
Κολούω, κλόουσις, 1 Ioh. 4: 18.
Κομίζειν, Hebr. 10: 36, 1 Petr. 1: 13, 2 Petr. 2: 13. *Κομίζεσθαι*, Matth. 1: 18, 25: 27, Hebr. 11: 39, 1 Petr. 1: 9, 5: 4.
Κοπάζειν, Matth. 14: 32, Marc. 6: 51.
Κοπιᾶν, Ioh. 4: 38, Act. 20: 38. *Κοπιᾶν ἐν τῷ λόγῳ*, Col. 4: 12, Hebr. 13: 7, 1 Petr. 4: 10.
Κόπος, Ioh. 4: 38, 2 Cor. 6: 5, 1 Thess. 2: 9. *Κόπος ἀγάπης*, Hebr. 6: 10. *Κόπος ἐν κυρίῳ*, 1 Cor. 15: 58.
Κόπτειν αὐτήν, Luc. 8: 52.
Κοράσιον, Matth. 9: 24. *Κοράσια ἀποδεδειγμένα*, Act. 2: 22.
Κορβᾶν, Matth. 15: 5, 23: 16, Luc. 21: 4. *Κορβανᾶ*, Luc. 21: 4.
Κορβονᾶς, Matth. 27: 6.
Κορινθία κόρα, proverbium, 1 Cor. 1.
Κορινθιάζεσθαι, proverbium, 1 Cor. 1.

- Κορυφαῖος*, Act. 1: 13. *Κορυφαῖος γενναῖος*, Matth. 10: 41.
Κοσμεῖν, Matth. 25: 7.
Κόσμος, 1 Tim. 3: 2.
Κοσμοποιεῖν, Ioh. 1: 3.
Κοσμοποῖτα, Marc. 10: 6.
Κοσμοπολίτης, Matth. 5: 43.
Κόσμος, Matth. 5: 13, 17: 7, Marc. 16: 15, Ioh. 1: 10, 29, 6: 4, 8: 23, 12: 19, 14: 27, Rom. 5: 12, Hebr. 11: 7.
Κόσμος ἀσεβῶν, 2 Petr. 2: 5.
Κόσμος ἀρχαῖος, Matth. 24: 39.
Κόσμος νοητός, Matth. 5: 16.
Ἐκ τοῦ κόσμου, Ioh. 17: 6, 14, 18: 36. *Ἐκ τοῦ κόσμου εἶναι*, Ioh. 15: 19. *Ἐν τῷ κόσμῳ*, Ioh. 16: 33. *Κόσμος γυναικός*, 1 Petr. 3: 3.
Κουροπαλάτης, Act. 7: 10.
Κουρωδία, Matth. 24: 45, 27: 26, 65, Act. 12: 10, 1 Cor. 10: 25.
Κουφιζειν, Act. 17: 37.
Κουφότης, 2 Cor. 1: 17.
Κόφινος, Matth. 24: 20.
Κραιπάλη, Luc. 21: 34.
Κράνιον, Luc. 23: 33. *Κρανίου τόπος*, Matth. 27: 33, Luc. 24: 33.
Κράσις, Luc. 8: 55.
Κρασπέδιον et κρασπέδον, Matth. 9: 20, 14: 36, 23: 5, Marc. 6: 56.
Κραταιωθῆναι, Eph. 3: 16.
Κρατεῖν, Matth. 6: 12, 16: 19, Marc. 3: 21, 7: 8, Luc. 24: 16, Hebr. 4: 14, 6: 18, Apos. 2: 13. *Κρατεῖν προθέσεως*, Act. 27: 13. *Κρατεῖν τῆς χειρὸς*, Matth. 9: 25, Luc. 1: 54.
Κράτισος, Act. 23: 26.
Κράτος, Luc. 1: 51, 1 Tim. 6: 16, 1 Petr. 5: 11. *Κράτος τῆς δόξης*, Col. 1: 2, 1 Petr. 4: 11.
Κραυγάζειν, Apos. 21: 4.
- Κραυγή*, Matth. 12: 19, Apos. 21: 4.
Κρεῖττον, Hebr. 11: 40, 2 Petr. 2: 21. *Κρεῖττονες διδασκάλων*, Luc. 6: 40.
Κρεοπάλιον, 1 Cor. 10: 24.
Κρίμα, Luc. 23: 40, Ioh. 9: 39, 1 Tim. 5: 12, 1 Petr. 4: 17, Iud. 1, 4. *Κρίμα λαμβάνειν*, Rom. 13: 2. *Κρίματα*, Rom. 11: 33.
Κρίνειν, Matth. 7: 1, 19: 28, Ioh. 3: 17, 5: 22, 7: 51, 8: 15, 12: 31, 47, Act. 13: 27, 16: 4, 25: 25, 14: 10, Rom. 2: 27, 14: 22, Hebr. 10: 31, 13: 4, 1 Petr. 2: 13, Apos. 11: 18. *Κρίνεσθαι*, Matth. 5: 40, Iac. 5: 9. *Κρίνεσθαι σαρκί*, 1 Petr. 4: 6.
Κρίσις, Matth. 5: 21, 22, 7: 1, 10: 15, 12: 18, 20, 16: 28, 23: 23, Marc. 3: 29, Luc. 11: 42, Ioh. 15: 8, 1 Tim. 5: 24, 1 Petr. 2: 13. *Κρίσις βλασφημίας*, 2 Petr. 2: 11, Iud. 1. *Κρίσιν ἐκβάλλειν*, Matth. 12: 20, 24: 14. *Κρίσιν ποιεῖν*, Ioh. 5: 27.
Κριτήριον, 1 Cor. 6: 2.
Κριτής, Luc. 12: 58. *Κριτής τῆς ἀδικίας*, Luc. 15: 8.
Κρούειν, Matth. 7: 8.
Κρυβῆναι, Ioh. 8: 59.
Κρυπτη, Luc. 11: 33. *Κρυπτό ἄνθρωπος*, 1 Petr. 3: 4.
Κρύμα, Matth. 6: 4.
Κτάσθαι, Matth. 5: 5, 10: 9. *Κτάσθαι ψυχὴν*, Matth. 24: 13, Luc. 21: 19, Hebr. 10: 38.
Κτήμα, Act. 5: 1.
Κτήνος, 1 Cor. 15: 39, Hebr. 12: 20.
Κτήσις, Matth. 5: 5, Luc. 8: 43, Act. 5: 1.
Κρίζειν, Matth. inscript., 1 Petr. 2: 13. *Κτισθῆναι*, Hebr. 4: 13.
- Κτί-*

Κρίσις, Marc. 9: 6, 13: 19, 16: 15, Rom. 8: 9, Hebr. 4: 13.

Κρίσις ἀνθρώπινη, Matth. in-script., 1 Petr. 2: 13.

Κρίσιμα, Marc. 10: 6, Iac. 1: 18.

Κυβεία, Eph. 4: 14.

Κυβερνήτης, Act. 27: 11.

Κύκλω, Marc. 6: 35, 13: 14, Rom. 15: 19.

Κύματα ἄγρια, Iud. 13.

Κυνάριον, Matth. 15: 26.

Ἐπί κυνί, Hebr. 9: 17.

Κυριεύειν, Matth. 20: 25, Rom. 7: 1.

Κυριολεκτῶς, Matth. 2: 18.

Κύριος, Matth. 14: 4, 28: 6, Marc. 16: 20, Luc. 1: 43, 5: 5, Act. 17: 17, Rom. 10: 12, 1 Petr. 3: 6, 2 Petr. 2: 1, Iac. 5: 10, Aroc. 11: 15.

Κύριος εἶναι, Matth. 12: 8.

Κύριος μεθ' ὑμῶν, 2 Thess. 3: 16.

Κύριος Σαβαώτ, Rom. 9: 29, Iac. 5: 4.

Κύριος Χριστός, 1 Cor. 7: 6.

Κύριοι κατὰ σαρκά, Eph. 6: 5.

Κυριότητες, 2 Petr. 2: 10.

Κῦρος, Matth. 22: 44.

Κυροῦσθαι, 2 Cor. 2: 8, Gal. 3: 15.

Κύριος, Marc. 1: 7.

Κῶλον, Hebr. 3: 17.

Καλύειν, Act. 10: 47.

Καὶμη, Marc. 1: 38, 8: 23, Luc. 7: 11, 37, 9: 52, 24: 13, Ioh. 7: 42.

Καμοὶ, κομάζειν, κομασῆς, Rom. 13: 13, 1 Petr. 4: 3.

Κωμόπολις, Marc. 1: 38, Luc. 4: 43.

Κωπηλατεῖν, Marc. 6: 48.

Κωφός, Luc. 1: 20.

Λ.

Λ apud Graecos nunquam est finale, Matth. 1: 16.

Λαγγάνειν, 2 Petr. 1.

Λαίλαψ ἀνέμον, Marc. 4: 37.

Λάικκος, Aroc. 20: 15.

Λάικκος συντετριμμένος, Marc. 14: 3.

Λαλεῖν, Ioh. 8: 25, 15: 17, 16: 13, Hebr. 9: 19.

Λαλεῖν ἐκ τῶν ἰδίων, Ioh. 8: 44.

Λαλοῦν μεγάλα, Iac. 3: 5.

Λαλία, Matth. 26: 73, Ioh. 4: 42, 8: 43.

Λαμβάνειν, Matth. 16: 24, Marc. 4: 20, Ioh. 1: 12, 2: 11, 24, 3: 33, 5: 34, 43, 12: 48, Hebr. 5: 1, 7: 5, Iac. 1: 7, 1 Ioh. 5: 9.

Λαμβάνειν εἰς τὰ ἴδια, Matth. 1: 15.

Λαμβάνειν τὴν ἐπισημην, Luc. 11: 53.

Λαμβάνειν ἱκανόν, Marc. 15: 15.

Λαμβάνειν τὸ πρόμιον, Matth. 27: 23.

Λαμπρός, Luc. 23: 11, Iac. 2: 2.

Λαμπρῶς, Luc. 23: 11.

Λανόν ἐπιθράσκειν, Aroc. 19: 15.

Λαός, Matth. 1: 21, 6: 7, 9: 37, 16: 18, Luc. 7: 29.

Περὶ τοῦ λαοῦ, Hebr. 5: 3.

Λάραξ, Matth. 24: 38, Hebr. 11: 7.

Λατομεῖν, Matth. 17: 60.

Λατρεία, Matth. 4: 10, Ioh. 15: 2, Rom. 9: 4, Hebr. 9: 1.

Λατρεύειν, Matth. 4: 10, Ioh. 15: 2.

Λατρεύοντες, Hebr. 10: 1.

Λάγμα, Matth. 6: 11.

Λέγειν, Matth. 15: 5, Luc. 6: 46, Ioh. 9: 41, 10: 6, 11: 31, Phil. 3: 18.

Λέγειν ἀπὸ μνήμης, Luc. 10: 53.

Λέγειν ἀπὸ σώματος, Luc. 10: 53.

Λεγόμενος, Matth. 1: 16.

- Λιμῶνες εἰσεβῶν*, Luc. 16: 23.
Λίπεσθαι, Iac. 1: 9.
Λιποθυμῆν, Marc. 3: 21.
Λιποθυμία, Marc. 3: 21.
Λιποτόμος, Iac. 1: 4, 2: 15.
Λιποτάκτης, Luc. 14: 28.
Λιποφυγεῖν, Marc. 3: 21.
Λιτουργεῖν, Luc. 1: 8, 2: 37, Act. 13: 2, Rom. 15: 27, Hebr. 8: 2.
Λιτουργία, Matth. 6: 13, 14: 2, Luc. 1: 5, 23, 2: 37, Hebr. 8: 6.
Λιτουργός, Hebr. 8: 2.
Λίπορες, Ioh. 12: 3.
Λιπτόμορες, 1 Cor. 10: 6.
Λιπτόν ἐπόδημα, Marc. 6: 9.
Λιπτόνειν, Matth. 21: 44.
Λισβιασμός, Eph. 5: 3.
Λευκαί εἰσι χώραι πρὸς θειωμόν, Ioh. 4: 35, Aroc. 14: 15.
Λευκαίνειν, Marc. 9: 3, Aroc. 7: 14.
Λευκός, Aroc. 20: 11.
Λευχειμονεῖν, Matth. 28: 3.
Λευφόρος βαδίζειν, Matth. 12: 30.
Λήγουσα ἡμέρα, Matth. 12: 40.
Λήμω, Matth. 27: 5.
Λήνοβύτης, Aroc. 19: 15.
Λήνος, Matth. 21: 33, Aroc. 14: 19.
Λήνης, Matth. 21: 13, 27: 16, Ioh. 10: 1, 18: 40.
Λήνης, Matth. 15: 2.
Τὰ λίαν, Act. 15: 28. *Λίαν ἐκ περισσοῦ*, Marc. 6: 51.
Λίαν πρῶτ, Marc. 16: 9.
Λίβανος, Aroc. 8: 3.
Λιβανωτός et λιβανωτίς, Aroc. 8: 3.
Λιθάζειν et λιθοβολεῖν, Act. 14: 9, 2 Cor. 11: 24.
Λίθος, Matth. 3: 9, 1 Petr. 2: 7. *Λίθος τιμῶς, πολυτελής*, Aroc. 17: 4.
Λιθόσωτον, Matth. 27: 27, Ioh. 19:
- Λιμῶν*, Matth. 21: 44, Luc. 22: 31.
Λίμνη, Aroc. 20: 14.
Μετὰ λιμόν λοιμός, Matth. 24: 7.
Λόγια Θεοῦ, Rom. 3: 2, 1 Petr. 4: 10.
Λογίζεσθαι, Matth. 6: 12, Rom. 1, ibid. 3: 28, 4: 8, 6: 11, 8: 11, 1 Cor. 13: 5, Hebr. 11: 19, 12: 3, 1 Petr. 5: 12. *Λογίζεσθαι εἰς δικαιοσύνην*, Rom. 4: 5, Gal. 3: 6.
Λογίζεσθαι εἰς σπέρμα, Rom. 9: 8.
Λογικὴ λατρεία, Rom. 12: 1.
Λογικὴ ψυχὴ, Matth. 13: 3.
Λογικόν, 1 Petr. 2: 2.
Λογοθέτης, Luc. 8: 3.
Λογομαχεῖν et λογομαχία, 1 Tim. 6: 4.
Λόγος, Matth. 13: 19, 44, Marc. 1: 2, Luc. 1: 2, 4: 36, Ioh. 1: 00, 4: 41, 15: 20, Act. 1: 1, 16: 6, 17: 15, 19: 38, Rom. 3: 4, 1 Ioh. 1: 5. *Λόγος ἀκοῆς*, 1 Thess. 2: 13, Hebr. 3: 2. *Λόγος ἀληθείας*, Col. 1: 5. *Λόγος τῆς ἀρχῆς*, Hebr. 5: 12, 6: 1.
Λόγος ἐσηματισμένος, Matth. 13: 3, 1 Cor. 4: 6. *Λόγος Θεοῦ*, Ioh. 10: 35, 1 Thess. 2: 13, Aroc. 16: 13. *Λόγος παραλήσειος*, Act. 13: 15.
Λόγος σαπρός, Eph. 4: 29.
Λόγος ὑγιῆς, ἀκατάγνωστος, Tit. 1: 8. *Λόγου ἐφήμερος γένεσις*, Matth. 13: 21. *Λόγον ἕνα*, Luc. 6: 9.
Λοιδορεῖν, Act. 23: 24.
Λοιδορία, 1 Cor. 5: 11, Hebr. 3: 8.
Λοιμός, Act. 24: 5. *Λοιμός ἀντι θανατοῦ*, Matth. 24: 7. *Τὰ λοιπὰ*, Marc. 4: 19. *Λοιποί*, Matth. 27: 49. *Λοιπὸν*, 1 Cor. 4: 2, Phil. 3: 30. *Τὸ λοιπὸν*, Luc. 11: 41.

Αογεία, Luc. 1: 56.
Αύειν, Matth. 5: 17, 16: 19, Ioh. 2: 19. *Αύειν ἐπὶ τῆς γῆς*, Matth. 9: 6. *Αύειν τὸ σάββατον*, Ioh. 5: 18. *Αύεσθαι*, Marc. 7: 34, 2 Petr. 3: 10.
Αύκοι βαρεῖς, Act. 20: 29.
Αυμαίνεσθαι, Matth. 6: 19.
Αυπεῖσθαι, Matth. 14: 9.
Αύπη, 1 Petr. 2: 19, Hebr. 12: 11.
Αυσιτελεῖν, Luc. 17: 2.
Αύτρον, Matth. 16: 26, 20: 28. *Αυτροῦν*, Luc. 24: 21.
Αυτροῦσθαι, 1 Petr. 1: 18.
Αύτρωσις, Luc. 1: 68, 24: 21, Hebr. 9: 12, 1 Petr. 1: 18.
Αύτρωσις τοῦ Ἰσραὴλ, Luc. 19: 11. *Αυτρωτής*, Act. 7: 25.
Αυχνία, Hebr. 9: 2. *Αυχνίαι*, Aroc. 11: 4.

M.

M in Graecis vocibus nunquam est finale, Matth. 1: 16.
Μαθητής, Matth. 5: 1, 10: 24.
Μαθηταί, Luc. 6: 17, 7: 11, Ioh. 7: 3, 8: 31, 9: 27, Act. 9: 19.
Μαθητεύειν, Matth. 13: 52, 28: 19, 20.
Μάκαρ et *μακαρίτης*, Matth. 9: 24.
Μακαρίζειν, Iac. 5: 11.
Μακαρισμός, Rom. 4: 6, Iac. 5: 11.
Μάκελλον, 1 Cor. 10: 25.
Μακρά, Luc. 20: 47. *Οἱ μακρὰν καὶ οἱ ἐγγύς*, Eph. 2: 17.
Μακροθυμῆν, Matth. 18: 26, 1 Cor. 13: 4, Iac. 5: 7.
Μακροθυμῆν ἐπὶ τινι, Luc. 18: 7. *Μακροθυμία*, 2 Cor. 6: 6, 2 Tim. 3: 10, Iac. 5: 10. *Μακρόθυμος*, Matth. 18: 26.

*Μακρόνεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν-
 τους*, Luc. 15: 13.
Μαλακοὶ et *μαλακία*, 1 Cor. 6: 9, Aroc. 21: 8.
Μάλισα, Iac. 5: 12, Aroc. 14: 13.
Μάλλον, Matth. 6: 26, Marc. 7: 36, 14: 31, Luc. 15: 7, Ioh. 3: 19. *Μάλλον ἢ*, Ioh. 12: 43. *Μάλλον περισσότερον*, Marc. 7: 36.
Μάμμη, Marc. 14: 36.
Μαμμωνᾶς et *μαμμωνᾶς*, Matth. 6: 24. *Μαμμωνᾶς ἀδίκιας*, Luc. 16: 9.
Μανθάνειν, Matth. 11: 29, Luc. 11: 53, 1 Tim. 5: 13.
Μάννα, Ioh. 6: 31. *Μάννα νοητόν*, Aroc. 2: 17.
Μαντεύεσθαι, Matth. 26: 68.
Μαραίνεσθαι, 1 Petr. 1: 4.
Μαραναθά, Luc. 6: 22.
Μαργαρίται, 1 Tim. 2: 9.
Μαρία, *Μαριάμ* et *Μαριάμνη*, Matth. 1: 16. *Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ*, Ioh. 19: 25.
Μαρσῦπιον, Luc. 22: 36.
Μαρτυρεῖν, Ioh. 3: 32, 12: 17, Ioh. 15: 27, 18: 23, 13: 21, Hebr. 1: 4, 7: 17, Aroc. 1: 2.
Μαρτυρεῖν τινι, Rom. 10: 2.
Μαρτυρεῖσθαι, Act. 10: 22, Rom. 3: 21, Hebr. 11: 2.
Μάρτυρες, Aroc. 17: 6.
Μαρτυρία, Matth. 1: 1. *Μαρτυρία Θεοῦ*, Matth. 5: 34, Hebr. 6: 16. *Μαρτυρία περὶ ἐμοῦ*, Ioh. 1: 7. *Μαρτυρίας μαρτυρεῖν*, 1 Ioh. 5: 10.
Μαρτύριον αὐτοῖς, Matth. 8: 4, 10: 14, 18. *Μαρτύριον Χριστοῦ*, 1 Cor. 1: 6.
Μασιγοῦν, Hebr. 12: 6.
Μασιγόφορος, Act. 22: 29.
Μάσιξ, Marc. 3: 8, 10, Hebr. 12: 6. *Μάσιξιν ἀνετάξασθαι*, Matth. 27: 19.
Ματαιολογία, 1 Tim. 1: 6.
Ματαιολόγοι, Tit. 1: 10.

Μά-

- Μάταιος**, Matth. 5: 33, 15: 9, Iac. 1: 26.
Ματαιούσθαι, Rom. 8: 20.
Μάταιρα, Matth. 10: 34, Rom. 8: 35. *Μάταιρα δίεσμος*, Hebr. 4: 12.
Μάχεσθαι, Ioh. 6: 52, 2 Tim. 3: 24.
Μάχη, Luc. 2: 34. *Μάχη ἐκ περιζήσεως*, Matth. 9: 13. *Μάχη καὶ ἔρεις νομικαὶ*, Tit. 3: 9.
Μάχιμος, Matth. 5: 40, Luc. 22: 38.
Μεγαλυνεῖν, Iac. 3: 5.
Μεγαλεῖα, Luc. 1: 49, 13: 17. *Μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ*, 2 Petr. 1: 16.
Μεγαλειότης, Act. 19: 27, 2 Petr. 1: 16.
Μεγαλοπρεπὲς δόξα, 2 Petr. 1: 18.
Μεγαλοφρόνων, Iac. 3: 5.
Μεγαλοφυγία, Matth. 18: 3.
Μεγαλύνειν, Luc. 1: 46, 58.
Μεγαλύνεσθαι, Phil. 1: 20.
Μεγαλοσύνη, Hebr. 1: 3.
Μέγας, Act. 8: 9, Aroc. 12: 3. *Μέγας γενόμενος*, Hebr. 11: 24. *Μέγα*, 1 Cor. 9: 11. *Μέγα καὶ θαυμαστόν*, 1 Petr. 2: 9. *Μεγάλη* pro *μεγίστη*, Matth. 22: 36. *Μεγάλη εὐχή*, Matth. 22: 23. *Μεγάλοι*, Marc. 10: 42.
Μεγιστὴν et μεγαίσαντες, Marc. 6: 21, Aroc. 6: 15.
Μέθη, Luc. 21: 34.
Μεθοδεῖα, Eph. 4: 14, 6: 11.
Μεθοδεύειν, Eph. 4: 14.
Μέθοδος, *ibid.*
Μεθόδια, Marc. 3: 8. *Μεθόριον*, Luc. 24: 31.
Μέθυ ἐκ κριθῶν, Luc. 1: 15.
Μεθύειν, Matth. 26: 27, Ioh. 2: 10.
Μέθυσι, 1 Cor. 6: 10.
Μεΐζων, Luc. 22: 26, Ioh. 4: 12. *Μεΐζων pro μέγιστος*, Matth. 11: 11.
Μιαιῶσθαι, Marc. 9: 49.
Μίλων, 2 Cor. 3: 3.
Μίλει, Ioh. 10: 13, 1 Petr. 5: 7.
Μιλετάω, Marc. 13: 11. *Μιλετώσα*, Matth. 27: 4.
Μίλλειν, Luc. 7: 2, Ioh. 4: 47, Act. 23: 27. *Μίλλων*, Rom. 5: 14.
Μίμνεσθαι, Marc. 7: 2, Rom. 4: 18, Hebr. 8: 8.
Μιμνημοῖα, Phil. 2: 14, Iud. 16.
Μιμνήμορος, Matth. 5: 5, Iud. 16.
Μέν, Ioh. 6: 16. *Μέν δέ*, Marc. 4: 8. *Μενούργε*, Luc. 11: 28.
Μένειν, Ioh. 1: 38, 3: 36, 5: 38, 6: 56, 7: 9, 8: 31, 9: 41, 14: 10, 17, 15: 4, 1 Cor. 7: 20, Hebr. 7: 24. *Μένειν ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ*, Ioh. 15: 10. *Μένειν ἐν τῷ λόγῳ*, Ioh. 8: 31. *Μένειν ἐν φωτὶ*, Ioh. 12: 46.
Μερίζειν, Hebr. 1: 4.
Μερίμνα, Matth. 6: 25. *Μερίμναι βιωτικαὶ*, Matth. 24: 38, Luc. 21: 34.
Μερισμῶν, Matth. 6: 27, 10: 19.
Μερισμός, Luc. 1: 5.
Μερισθῆς, Luc. 12: 14.
Μέρος, Matth. 20: 22, 24: 51, Aroc. 21: 8. *Μέρος ἐπιβάλλον*, Luc. 15: 12. *Μέρος οὐκ ἔχει μετ' ἐμοῦ*, Ioh. 13: 8. *Ἐν τῷ μέρει τούτῳ*, 1 Petr. 4: 16.
Μεσπεύειν δροῦν, Hebr. 6: 17.
Μεσίτης, Hebr. 8: 6, 9: 15, 12: 23.
Μεσονυκτιον, Act. 16: 25.
Μεσότοιγον, Eph. 2: 14.
Μεσουρανημα, Aroc. 8: 13, 16: 17.

- Μεσσίας*, Matth. 1: 21, Ioh. 4: 25.
Ἐν μέσῳ, Ioh. 8: 3, 9.
Μετὰ, *intra*, Matth. 27: 63, Hebr. 11: 9, Apor. 19: 19.
Μεταβαίνειν, Ioh. 6: 24. *Μεταβήθι*, Ioh. 7: 3.
Μεταβάσις, Luc. 22: 16.
Μεταβατικῶς, Marc. 2: 23.
Μεταβολή πρὸς τὸ χεῖρον, Matth. 9: 13.
Μεταδιδόναι, Luc. 3: 11, Rom. 12: 8.
Μετάθεσις, Marc. 7: 4, Hebr. 7: 12, 12: 26.
Μεταίρειν, Matth. 13: 53.
Μεταλαμβάνειν τροφῆς, 1 Tim. 4: 3.
Μεταλλάττειν, Rom. 1: 26.
Μεταμέλεια, Matth. 26: 3.
Μεταμόρφωσις, Matth. 17: 1.
Μετανοεῖν, Marc. 1: 4. *Μετανοήσον*, Apor. 2: 16.
Μετανοια, Matth. 27: 3, Marc. 1: 4, Rom. 2: 4, Hebr. 6: 1.
Μετανοίαν δοῦναι, Act. 5: 31, 11: 18. *Μετανοίας τρόπον ἐύρισκειν*, Hebr. 12: 17.
Μεταξὺ ἀλλήλων, Rom. 2: 15. *Εἰς τὸ μεταξὺ σαββάτων*, Act. 13: 42.
Μετασηματίζειν, Rom. 7: 7, 1 Cor. 4: 6.
Μετατίθεσθαι, Act. 23: 22, Gal. 1: 6, Hebr. 11: 5, 12: 26.
Μετατίθεσθαι βούλην, Hebr. 6: 17.
Μετάτωρ, Matth. 11: 50.
Μεταφραστῆς, Matth. 27: 47.
Μεταψύχωσις, Matth. 14: 2, 21: 32, Ioh. 9: 2.
Μετέχειν φύλης, Hebr. 7: 13.
Μετωρίζειν, Ioh. 10: 24. *Μετωρίζεσθαι*, Matth. 6: 25, Luc. 12: 29.
Μετωρισμός, Luc. 12: 29.
Μέτοχος, Hebr. 1: 8, 3: 14.
Μετρητής, Ioh. 2: 6.
Μετριοπαθεῖν, Hebr. 5: 2.
- Μετριοπαθῶς*, Hebr. 5: 2.
Μέτρον, Matth. 23: 32. *Μέτρον ἀνθρώπου*, Apor. 21: 17.
Μέτρον πίσεως, Rom. 12: 13.
Ἐκ μέτρον, Ioh. 3: 34.
Μέχρι τῆς σήμερον, Matth. 28: 15.
Μή, Matth. 6: 9, 16: 22, Luc. 11: 35, 22: 23, Rom. 3: 5. *Μή γένοιτο*, Luc. 20: 16, Rom. 3: 6, 9: 14. *Μή και σὺ*, Ioh. 18: 17. *Μηδαμῶς*, Matth. 16: 22.
Μηλωταί, Hebr. 11: 37.
Μηνύειν, Luc. 20: 37.
Μήποτε, Luc. 24: 12, 1 Tim. 2: 25.
Μήπως, Gal. 4: 11.
Μηρός, Apor. 19: 16.
Μητρόπολις, Matth. 22: 37, Hebr. 11: 10, 16.
Μισαίειν, 1 Petr. 1: 4, Iac. 2: 6, Hebr. 9: 13. *Μισαίεσθαι*, Hebr. 12: 15, Iud. 23.
Μιασμοί, 2 Petr. 2: 10.
Μίγμα, Ioh. 19: 39.
Μικρόν, Ioh. 16: 16. *Μικρόν ὄσον*, Hebr. 10: 37. *Μικροῦς*, Matth. 10: 41, 18: 6. *Μικρότερος*, Matth. 11: 2, Luc. 9: 48.
Μικροψυχία, Matth. 18: 3.
Μιμήματα, Hebr. 9: 24.
Μιμηταί, 1 Petr. 3: 13.
Μιμνήσκων τῶν δεσμίων, Hebr. 10: 33.
Μισεῖν, Matth. 19: 29, Luc. 24: 26, Ioh. 12: 25, Rom. 7: 15, Iud. 23. *Μισοῦντες*, Matth. 5: 44, Luc. 1: 71.
Μισθαποδοσία, Matth. 20: 40, Hebr. 10: 35, 11: 6, 26, *Μισθαποδοσίας ἐνδικος*, Hebr. 11: 25.
Μισθαποδοτήης, Hebr. 11: 6.
Μισθός, Matth. 6: 1, 10: 10, Luc. 17: 9, 10. *Μισθός ἀδι-*

- ἀδικίας*, 2 Petr. 2: 15. *Μισθός*, *Μόθος*, Hebr. 9: 13.
ἀπεξηρημένος, Iac. 5: 5. *Μόθος*, 2 Cor. 11: 27,
Μισθῆμα, Act. 28: 29. I Thess. 2: 9.
Μημηΐον, Matth. 28: 2, 5. *Μοῖσαι*, Phil. 4: 12.
 Ioh. 20: 3. *Μημηΐα τὰ ἄδθλα*, *Μῦθοι βέβηλοι*, 2 Tim. 2: 15.
 Luc. 11: 44. *Ἐν τοῖς μνη-*
μείοις, Ioh. 5: 28. *Μυθόλογος*, 1 Cor. 1: 20.
Μημημονεύειν, Ioh. 15: 20. *Μυίαγρος*, Matth. 10: 25.
Μηησθῆναι ἑλίους, Luc. 1: 54, 72. *Μυκῆσθαι*, Apoc. 10: 3.
Μηησικακίῃν, Luc. 11: 53, *Μυκτηρίζειν*, Luc. 16: 14.
 Rom. 4: 8. *Μύλος*, Apoc. 18: 21. *Μύλος*
Μοιλάλος, Marc. 7: 32. *ὄνικός*, Matth. 18: 6.
Μόδιος, Matth. 5: 15, Luc. 8: 16. *Μυραλοιφεῖν*, Matth. 6: 17.
Μοιγαλία, 2 Petr. 2: 14. *Μυρηρόν*, Matth. 26: 7.
Μοιγαλίς, Marc. 8: 38, Rom. 17: 5. *Μυριάδες*, Luc. 12: 1.
 7: 3, 2 Petr. 2: 14, Iac. 4: 4. *Μύριοι*, 1 Cor. 14: 19.
Μοιχεῖα, Matth. 1: 19, 5: 27, *Μυσηῖον*, Rom. 11: 25, Col.
 15: 11, Ioh. 8: 3, Gal. 5: 19, 2: 2, 2 Thess. 2: 7, Apoc.
 2 Petr. 2: 14. *Μοικός*, 2 Petr. 2: 14. *Μυσηῖα*, 1 Cor. 4: 1.
Μόλις, Act. 28: 8, 1 Petr. 13: 10.
 4: 18. *Μολύειν*, Matth. 15: 11. *Μο-*
λύεσθαι, 1 Cor. 8: 7, Apoc. 10: 18.
 14: 4. *Μολυσμός*, Apoc. 3: 4. *Μυκοπάζειν*, 2 Petr. 1: 9,
Μομφῆ, Marc. 6: 19. *Μομφῆν* 12: 21, 15: 2.
ἔχειν, Col. 3: 13. *Μώλωψ*, 1 Petr. 2: 24.
Μονή, Ioh. 14: 2. *Μώμος*, 2 Petr. 2: 13, Apoc.
Μονήρης, Marc. 1: 34. 14: 5.
Μονογενής, Matth. 5: 31, *Μωμοσκοπεῖν*, Rom. 12: 2.
 Marc. 12: 6, Luc. 7: 12, *Μωραίνειν*, Matth. 5: 13,
 Ioh. 1, 6: 46, Hebr. 11: 17. *Μωραίνεσθαι*, Ioh. 9: 39.
Μονοκέρωσ, Hebr. 5: 7. *Μωρία*, 1 Cor. 1: 18.
Μονοκληρόνομος, Matth. 1: 16. *Μωρολογία*, Eph. 5: 4.
Μόνον, Iac. 2: 24. *Μόνος*, *Μωρός*, Matth. 5: 13. *Μωρά*,
 Matth. 4: 10, Ioh. 8: 9, 29, Ioh. 5: 37. *Μωρά τοῦ κόσ-*
 12: 24. *Μουροσύκη*, Luc. 19: 4. *μου*, 1 Cor. 1: 27.
Μορφῆ, Matth. 17: 2, Marc. 11: 27, 2 Cor. 2: 17,
 16: 12, Phil. 2: 6. *Μορφοῦσθαι*, Rom. 2: 20. *Μορφωσις*, Rom. 2: 20, 2 Tim. 3: 5.
Μόρφωμα, Rom. 2: 20. *Ναί*, Matth. 5: 18, 37, 15: 27,
Μοσχοποιεῖν, Matth. 4: 14, Ioh. 11: 27, 2 Cor. 2: 17,
 Act. 7: 14. *Ναίτηκον*, Act. 7: 43. *Ναί*, Philem. 20, Iac. 5: 12,
 Apoc. 14: 13.
Ναός, Luc. 1: 9, 11: 51, *Ναῖ*, Apoc. 11: 1, 19.

N.

Νά-

- Νάρδος πιρικῆ*, Marc. 14: 3.
Ναυαγῆν, 2 Cor. 11: 24.
Ναύκληρος, Act. 27: 11.
Νεανεύεσθαι, 2 Tim. 2: 22.
Νεᾶνις, Matth. 1: 23.
Νεανίσκος, Matth. 10: 41, Marc. 14: 51, 1 Ioh. 2: 13.
Νεκρομαῖον, Act. 15: 20.
Νεκρός, Matth. 8: 22, Luc. 15: 24, Rom. 7: 8, Iac. 2: 17, 26. *Νεκροί*, 1 Petr. 4: 6, Apos. 14: 13.
Νεκροῦν, Col. 3: 5. *Νενεκρωμένος*, Hebr. 11: 12.
Νέκρωσις, 2 Cor. 4: 10. *Νέκρωσις μητρᾶς*, Rom. 4: 19, Hebr. 11: 12.
Νεκυῖα, Matth. 10: 28.
Νεκυομαντεία, Matth. 8: 28.
Νέος, Matth. 13: 23. *Νεώτεροι*, Luc. 22: 26.
Νεότης, Marc. 9: 21, 1 Tim. 4: 12.
Νεώφυτος, 1 Tim. 3: 6, Hebr. 6: 6.
Νεύειν, Ioh. 13: 24.
Νεφέλη γνοφωδης, Hebr. 12: 19.
Νεφέλη λευκή, Apos. 14: 14.
Νεφέλαι, 2 Petr. 2: 17, Apos. 11: 12. *Νεφέλαι άνυδροί*, Iud. 12.
Νέφος, Hebr. 12: 1.
Νεωκόρος, Act. 19: 35.
Νεωτερίζειν, Matth. 27: 65.
Νεωτερικαί επιθυμίαι, 2 Tim. 2: 22.
Νήπιος, Matth. 10: 41, 11: 25, 13: 11, 21: 16, 1 Cor. 13: 11, Hebr. 4: 13. *Νήπιοι*, Eph. 4: 14. *Νήπιοι εν Χριστῷ*, Matth. 26: 41.
Νήσος, νησίον, Act. 27: 25, Apos. 16: 20.
Νησεία, Luc. 18: 12, Act. 27: 9.
Νηφάλιος, 1 Tim. 3: 2.
Νηφειν, 1 Thess. 5: 6, 1 Petr. 4: 7, 5: 8. *Νηφοντες*, 1 Petr. 1: 13.
Νικάω, Apos. 11: 7, 13: 7. *Ὁ νικῶν*, Apos. 21: 7.
Νίκος, Matth. 12: 20.
Νίπτεσθαι, Matth. 15: 2, Marc. 7: 3.
Νοήματα, Matth. 27: 31, 2 Cor. 2: 11.
Νοητά, Matth. 8: 11, Hebr. 9: 24, Apos. 15: 6.
Νόθος, Hebr. 12: 8.
Νομή, Ioh. 10: 9. *Νομήν ἔχειν*, 2 Tim. 2: 17.
Νομίζομαι, Luc. 3: 23.
Νομικός, Matth. 2: 4, 13: 52, 22: 35, Luc. 7: 29, 10: 25, Rom. 2: 27, Tit. 3: 13.
Νόμιμος, Matth. 3: 15, Rom. 2: 27. *Νόμιμα*, Luc. 1: 6.
Νόμισμα, Matth. 12: 20.
Νομοδιδάσκαλος, Matth. 13: 52, Ioh. 7: 15.
Νομοθεσία, Matth. 16: 28, Rom. 9: 4.
Νομοθετεῖν, Hebr. 8: 6.
Νόμος, Matth. 1: 1, 2: 4, 23, Ioh. 12: 34, 13: 25, Rom. 2: 25, 1 Cor. 14: 21, Phil. 3: 5, Hebr. 7: 16. *Νόμος, νία*, Rom. 9: 31. *Νόμος ἐργολῶν*, Luc. 1: 6, Eph. 2: 15. *Νόμος πνευματικός*, Matth. 5: 17. *Νόμος σαρκικός*, Matth. 5: 17. *Νόμος τέλειος*, Matth. 5: 17, Iac. 1: 25.
Τά τοῦ νόμου, Rom. 2: 14.
Οἱ ἐν τῷ νόμῳ, Rom. 3: 19.
Οἱ ἐκ τοῦ νόμου, Rom. 4: 14.
Νόμον τηρεῖν, Act. 15: 24.
Κατὰ νόμον, Hebr. 9: 19.
Νόμοι κάλλιστοι, Matth. 5: 17.
Νοσεῖν, 1 Tim. 6: 4.
Νόσος, Marc. 3: 10. *Νόσος ἱερά*, Marc. 9: 20.
Νοσφίζεσθαι, Act. 5: 2.
Νότιος, Ioh. 10: 23.
Νότος, Act. 27: 13.
Νουθεσία, Matth. 5: 40, 6: 14, Luc. 1: 18, 1 Cor. 10: 11, Eph. 6: 4.

- Νουθετεῖν**, 1 Cor. 4: 14, 2 Thess. 3: 15.
Νουθετητικός, Matth. 12: 39.
Νοῦς, Matth. 27: 42, Rom. 1: 28, Apoc. 17: 9.
Νυμφαγωγός, Matth. 9: 15, Ioh. 2: 1.
Νυμφή, Apoc. 21: 9.
Νυμφίος ἐξίν, Ioh. 3: 29.
Νυμφόληπτος, Matth. 4: 29, 1 Cor. 12: 2.
Νυμφών, Matth. 22: 10.
Νῦν, Ioh. 4: 23, 11: 8, Act. 4: 29, Rom. 5: 11, 11: 31, Hebr. 9: 26, 11: 16.
Νῦν δέ, Luc. 11: 39, 16: 25, Ioh. 8: 40.
Νυνι, 1 Cor. 5: 10, 14: 6.
Νυνι δέ, Hebr. 8: 6.
Νύξ, Luc. 17: 34, Ioh. 9: 4.
Νυχθήμερον, Matth. 13: 40, Luc. 4: 2, Ioh. 4: 19, 2 Cor. 11: 25. **Νυχθήμερον τῆς παρασκευῆς**, Ioh. 13: 1.
Νύω, νύω, νυάω, Rom. 11: 8.
Νωθρός, νωθρότερος, Hebr. 5: 11, 6: 12.
Νωμῆσαι βῶν, 2 Cor. 6: 7.
- Ξ.
- Ξηλασία**, Matth. 5: 43.
Ξενία, Act. 28: 23, Philem. 22.
Ξενίεσθαι, 1 Petr. 4: 4, 12.
Ξένος, Matth. 5: 27, Luc. 24: 18, Rom. 16: 23, Hebr. 11: 13, 1 Petr. 4: 12. **Ξένος κόσμου**, Luc. 24: 17. **Ξένοι**, Matth. 27: 7, Eph. 2: 19.
Ξένα δαιμόνια, Hebr. 13: 9.
Ξενοδοχεῖν, 1 Tim. 5: 10.
Ξέσης, Marc. 7: 4.
Ξηρά, Matth. 23: 15, Hebr. 12: 26, 11: 29.
Ξηραίνεσθαι, Marc. 9: 6, Ioh. 15: 5.
- Ξηρόν**, Ioh. 15: 2. **Ξηρόν ξύλον**, Luc. 23: 31.
Ξηροφαγίαι, Luc. 6: 22.
Ξύλον, Matth. 6: 30, 26: 55, Act. 16: 24, Apoc. 2: 7.
Ξύλον ὑγρόν, Luc. 23: 31.
Ξυλοπέδη, Act. 16: 24.
Ξυλοφόρια, Matth. 21: 9.
Ξυνός λόγος, Matth. 5: 40.
- Ο.
- Ο pro τί**, Marc. 14: 36.
Ο μὲν, ὁ δέ, Marc. 4: 8, Luc. 8: 5.
Ο, ἡ, τὸ, vim habet Pronominis indefiniti, Matth. 24: 2. Habet vim vocativi, Rom. 8: 15. Signum generalitatis, Matth. 12: 32, 41. Emphasis vel relationem designat, Matth. 4: 1, 3. Subintelligitur, Matth. 10: 23. **Ὁ ἐάν ἐξ ἐμοῦ**, Matth. 15: 5.
Ὅγκος, Hebr. 12: 1.
Ὅδος, Matth. 7: 13, Hebr. 9: 20, Iac. 1: 8, 2 Petr. 2: 2. **Ὅδος ἀληθείας**, 2 Petr. 2: 21. **Ὅδος δικαιοσύνης**, Matth. 21: 33, 2 Petr. 2: 21. **Ὅδος εὐθεία**, 2 Petr. 2: 15, 21. **Εἰς ὁδόν**, Marc. 6: 8.
Ὀδοποιοί, Luc. 3: 5.
Ὀδύρομαι et ὀδυρός, 2 Cor. 7: 7.
Ὄθεν, Hebr. 3: 1.
Ὄθνη, ὀθόνιον, Matth. 27: 59, Act. 9: 11. **Ὄθονια**, Ioh. 19: 40, 20: 5.
Οἰκίαι, οἰκιακοί, Eph. 2: 19.
Οἰκέται, 1 Petr. 2: 18.
Οἰκία, Matth. 10: 13, Ioh. 4: 53.
Οικοδομεῖν, Matth. 16: 18, 1 Cor. 14: 3. **Οικοδομεῖν τάφους**, Matth. 22: 29. **Οικοδομεῖσθαι**, Act. 9: 31.
Οἰκοθεν μάρτυς, Ioh. 5: 31.
- Οι-

- Ὀικονομία**, Luc. 24: 28, Eph. 3: 2.
Ὀικονομικῶς, Ioh. 20: 17.
Ὀικονόμος, Matth. 20 8, 14: 45, Luc. 5: 5, 16: 1, I Cor. 4: 1, Gal. 4: 2, I Petr. 4: 10.
Ὀικονόμος τῆς ἀδικίας, Luc. 16: 8. **Ὀικονόμος τῆς πόλεως**, Rom. 16: 23.
Ὀίκος, Matth. 23: 38, Luc. 2: 4, II: 42, 19: 9, Hebr. 3: 2. **Ὀίκος ἐμπορίου**, Ioh. 2: 16. **Ὀίκος ἐπὶ οἶκον**, Luc. 10: 17. **Ὀίκος λησῶν**, Ioh. 2: 16.
Ὀικουμένη, Matth. 24: 7, Hebr. 1: 6, Apoc. 3: 10, 6: 5, II: 15, 13: 8. **Ὀικουμένη μέλλουσα**, Hebr. 2: 5.
Ὀίκουροι, Tit. 1: 5.
Ὀικτιρῶς, οἰκτιρῶν, Matth. 14: 14, Rom. 12: 1, Phil. 2: 1. **Ὀικτιρῶν καὶ σπλάγχνα**, Luc. 1: 78. **Ὀικτιρῶν**, Matth. 5: 48, Luc. 6: 36.
Ὀἶμοι, Matth. 18: 7.
Ὀἶνος τοῦ θυμοῦ, Apoc. 14: 8, 16: 19, 19: 15. **Ὀἶνος τῆς ἀργῆς**, Apoc. 16: 19. **Ὀἶνος κριθίνος**, Matth. 27: 34.
Ὀινοποιία, Luc. 21: 34.
Ὀινοπότης, Matth. 11: 19.
Ὀινοφλυγῆν, οἰνοφλυγίαι, οἰνόφλυξ, I Petr. 4: 3.
Ὀἶος ἐξ οἴου, Act. 8: 1.
Ὀκνηρός, Matth. 25: 26, Phil. 3: 1.
Ὀκταήμερος, Phil. 3: 5.
Ὀλίγον, I Petr. 1: 6, 5: 10, 2 Petr. 2: 18. **Ὀλίγον ὄσον**, Hebr. 10: 37.
Ὀλιγοπιστία, Matth. 6: 25, 8: 26, 14: 31, 17: 17, 28: 7.
Ὀλιγοπίστος, Matth. 6: 30, 8: 26.
Ὀλιγοψυχεῖν, Hebr. 10: 38.
Ὀλιγοψυχοὶ et ὀλιγοψυχία, I Thess. 4: 14.
- Ὀλιγώρειν**, Hebr. 12: 6.
Ὀλοθρευτής, Luc. 22: 16, I Cor. 10: 10, Hebr. 11: 28.
Ὀλοθρευτῶν, Hebr. 11: 28.
Ὀλοκαύτωμα, Marc. 9: 49, 12: 33, Luc. 2: 24.
Ὀλοκληρία, Act. 3: 16.
Ὀλόκληρος, I Thess. 5: 23, Iac. 1: 4.
Ὀμμα τῆς ψυχῆς, Matth. 6: 22, 23, 11: 15, 13: 15.
Ὀμόσαι vel ὁμνεῖν, Matth. 5: 34, 14: 7.
Ὀμοακοῖον, Matth. 18: 17.
Ὀμογένεια, Luc. 9: 56.
Ὀμογενής, Matth. 6: 1.
Ὀμόηλος, Matth. 18: 15.
Ὀμοθυμαδόν, Rom. 15: 6.
Ὀμοιος, Matth. 5: 45, 11: 16.
Ὀμοιωπαθής, Act. 10: 26, 14: 15, Iac. 5: 17.
Καθ' ὁμοιότητα, Hebr. 4: 15.
Ὀμοίωμα εἰκόνας, Rom. 1: 23.
Ὀμοίωμα τῆς σαρκὸς ἁμαρτίας, Luc. 2: 22.
Ὀμοίως, I Petr. 3: 7. **Ὀμοίως ποιεῖν**, Ioh. 5: 19.
Ὀμολογεῖν, Luc. 22: 6, Hebr. 13: 15.
Ὀμολογία, 2 Cor. 9: 13, Hebr. 3: 1, 4: 14.
Ὀμολογεῖν, Matth. 18: 20.
Ὀμόφρων, I Petr. 3: 8.
Ὀμόφρονες, Luc. 3: 23.
Ὀνάριον, Ioh. 13: 14.
Ὀνειδίξειν, Luc. 6: 22.
Ὀνειδισμός, I Tim. 3: 7.
Ὀνειδισμὸς Χριστοῦ, Hebr. 11: 26.
Ὀνειδος, Luc. 1: 25.
Ὀνομα, Matth. 7: 22, 10: 22, 12: 21, 24: 5, Marc. 6: 14, Ioh. 5: 43, 17: 6, 11, 26, Act. 26: 9. **Ὀνομα θερίου**, Apoc. 13: 17. **Τῷ ὀνόματι, ἐν ὀνόματι, ἐπὶ τῷ ὀνόματι**, Matth. 7: 22, Luc. 24: 47, Iac. 5: 10, I Petr. 4: 14.

- Ὀνόματα ἀνθρώπων, Aroc. 11: 13. Ὀνόματα βλασφημίας, Aroc. 12: 1, 17: 3.
 Ὄνος, Matth. 27: 6, 21: 5.
 Ὄντος, Luc. 24: 34, Ioh. 8: 36.
 Ὄξος, Matth. 27: 34, Ioh. 19: 29. Ὄξος ἐψητόν, Matth. 27: 54.
 Ὄξυς, Rom. 3: 15.
 Ὄξυδεργές, Matth. 10: 16.
 Ὄπισω, Matth. 16: 23, 24, Act. 20: 30, Phil. 3: 14. Εἰς τὰ ὀπίσω, Ioh. 6: 66, 2 Petr. 2: 21.
 Ὄπλα, Rom. 6: 12.
 Ὄπου, Marc. 4: 15, 1 Cor. 3: 7. Ὄπου cum ἐκεῖ, Marc. 6: 56, Aroc. 12: 6.
 Ὄπταλέος, Ioh. 6: 9.
 Ὄπτασία, Matth. 1: 20, 17: 9, 28: 5, Luc. 1: 22, 2: 16, 24: 22, Act. 2: 17, 26: 19, 2 Cor. 12: 1.
 Ὄπώρα, Aroc. 18: 14.
 Ὄπως, Matth. 5: 45, 13: 35, Act. 3: 19.
 Ὄραμα, Matth. 17: 9.
 Ὄρασις, Matth. 5: 28.
 Ὄρᾶν, Ioh. 6: 40, 8: 38, Aroc. 19: 10. Ὄρᾶν ἀκολάσως, Matth. 5: 28. Ὄρᾶντες μὴ ὄρᾶν, Matth. 13: 13.
 Ὄργανον, 1 Petr. 3: 7.
 Ὄργᾶν, 1 Cor. 7: 26.
 Ὄργῆ, Matth. 5: 22, Luc. 21: 23, Ioh. 3: 36, Rom. 3: 5.
 Ὄργιλος, Matth. 5: 5, Tit. 1: 7.
 Ὄργμα, Act. 28: 28.
 Ὄρέγειν et ὀρέξῃς, 1 Tim. 5: 10.
 Ὄρεινά, Matth. 18: 12.
 Ὄρθοτομεῖν, 2 Tim. 2: 15.
 Ὄρθοῦν et ἐπανορθοῦν, 2 Tim. 3: 16.
 Ὄρθρον βαθέος, Luc. 24: 1.
 Ὄρια, Matth. 2: 16.
 Ὄρίζειν, ὀρίζεσθαι, Luc. 22: 22, Rom. 1: 4, Hebr. 4: 7. Ὄρίζεσθαι ἅπαντα τῷ ἔργῳ, Luc. 22: 32. Ὄρίζων, Marc. 1: 32.
 Ὄρρίζειν, Matth. 26: 63, Marc. 5: 7, 1 Thess. 5: 27.
 Ὄρρισμός, Matth. 26: 63.
 Ὄρκος, Matth. 5: 37, 14: 9, 15: 5. Ὄρκος τοῦ δοῦναι, Luc. 1: 74.
 Ὄρκομοσία, Hebr. 7: 20.
 Ὄρμη, Matth. 5: 22, 6: 21, Iac. 3: 4, 2 Petr. 3: 10.
 Ὄρμαι φυσικαί, Luc. 17: 7.
 Ὄρθοεσταί, Act. 17: 26.
 Ὄρος ἁγίον, 2 Petr. 1: 18.
 Ὄρος αἰσθητόν, Hebr. 12: 18.
 Ὄρος τῶν ἐλαιῶν, Ioh. 8: 1.
 Ὄρος ἐπουράνιον, Hebr. 12: 18.
 Ὄρος νεητόν, ibid. 12: 18.
 Ὄρος Σιών, Aroc. 13: 1. Ὄρος ψηλαφόμενον, Hebr. 12: 18.
 Ὄρφανισθῆναι, 1 Thess. 2: 17.
 Ὄρφανός, Ioh. 8: 29.
 Ὄς pro τίς, Matth. 26: 50.
 Ὄς cum αὐτός, Marc. 6: 55.
 Ὄσιος χάριν, Matth. 15: 2.
 Ὄσιος, Aroc. 16: 5.
 Ὄσιότης, Eph. 4: 24.
 Ὄσμη εὐωδίας, Phil. 4: 18.
 Ὄσμη θανάτου εἰς θάνατον, Luc. 2: 34, 2 Cor. 2: 16.
 Ὄσμη ζωῆς εἰς ζωὴν, 2 Cor. 2: 16.
 Ὄσον, Marc. 7: 36. Καθ' ὄσον, Matth. 7: 20.
 Ὄσφύς, Matth. 3: 4.
 Ὄσχοφόρια, Matth. 21: 9.
 Ὄταν, Ioh. 8: 28.
 Ὄτι pro ἐν ᾧ vel ἧ, Rom. 2: 16.
 Ὄτι, Matth. 2: 23, Marc. 6: 2, 8: 11, 9: 28, Luc. 1: 37, 35, 7: 47, 19: 42, Ioh. 5: 38, 6: 14, 7: 53, 14: 17, 15: 15, 25, Rom. 3: 8, Gal. 3: 10, Hebr. 7: 17, 8: 10, 12, 10: 8, 11: 18, 1 Petr. 2: 3, 1 Ioh. 5: 9, Aroc. 17: 8.
 Ὄυ, Hebr. 3: 9, 11: 8. Ὄυ ἔνεκεν, Luc. 4: 18. Περὶ οὗ, Hebr. 5: 11.

- Ὀν*, Matth. 5: 37, 10: 13, 20, Luc. 15: 4.
Οὐδέ, Hebr. 9: 25. *Οὐδέ ἐν*, Ioh. 1: 3. *Οὐδέ ὁ υἱός*, Marc. 13: 32.
Οὐά, Marc. 15: 29.
Οὐαί, Matth. 18: 7. *Οὐαί*, *δρι*, Luc. 11: 42.
Οὐδαμῶς, Matth. 2: 6.
Οὐδεὶς, Ioh. 3: 32, 7: 13, 19. *Οὐδέν*, Hebr. 7: 9.
Οὐχ' οἶον, Rom. 9: 6.
Οὐκοῦν, Ioh. 18: 37.
Οὐλόγητα, Marc. 9: 49.
Οὐν, Ioh. 6: 5, 13: 6, Rom. 6: 1.
Οὐπω πάρεσι, Ioh. 7: 6.
Οὐρανός, Matth. 3: 2, 5: 16, 6: 10, 20, 21: 25, 23: 22, Luc. 15: 18, Apoc. 12: 1, 15: 6. *Οὐρανός οὐρανῶν*, Matth. 27: 51, Luc. 24: 51. *Οὐρανός πρῶτος*, Apoc. 21: 1. *Ὁ ἐξ οὐρανοῦ*, Luc. 10: 13. *Εἰς οὐρανὸν et εἰς οὐρανοὺς*, Marc. 16: 19. *Οὐρανοί*, Matth. 24: 29, Hebr. 4: 14, 8: 1, 9: 8.
Οὐσία, Matth. 5: 16. *Οὐσία ἀτελής*, Matth. 22: 32.
Οὕτως, Luc. 20: 35, Ioh. 15: 5, Act. 8: 2, 1 Ioh. 5: 20.
Οὕτω, 1 Cor. 14: 12. *Οὕτω πως*, Marc. 4: 40. *Οὕτως*, Matth. 20: 14, 26: 40, Marc. 2: 12, 4: 40.
Ὁφείλειν δίκην, Matth. 6: 12.
Ὁφειλέτης, Matth. 6: 12, Rom. 15: 27. *Ὁφειλέται*, Luc. 13: 4.
Ὁφειλή, Rom. 13: 7, 1 Cor. 7: 3.
Ὁφείλημα, Matth. 6: 12, Luc. 11: 3, 17: 10.
Ὁφελον, 2 Cor. 11: 1, Apoc. 3: 15.
Ὁφελος, Iac. 2: 14, 16.
Ὁφθαλμός πονηρός, Marc. 7: 22.
- Ὁφθαλμοδουλεία*, Luc. 17: 9, Eph. 6: 6.
Ὁφθήσεται εἰς σωτηρίαν, Hebr. 9: 28.
Ὁφεις, Ioh. 3: 14. *Ὁφεις ἀρχαῖος*, Apoc. 12: 2, 9, 20: 2.
Ὁχλοποιεῖν, Act. 17: 5.
Ὁψάριον, Ioh. 6: 9, 21: 5.
Ὁψε σαββάτων, Matth. 27: 1.
Ὁψία, Matth. 14: 15, 15: 2, 16: 20, 27: 1, Marc. 1: 32, Ioh. 20: 19.
Ὁψιον, Marc. 11: 11.
Ὁψις, Matth. 18: 2, Ioh. 7: 24.
Ὁψις τῆς διαύουας, Matth. 6: 23.
Ὁψον, Ioh. 6: 19, 21: 5.
Ὁψώνιον, 2 Cor. 11: 8.
Ὁψώνια, Luc. 3: 14.

II.

- Πάθη*, Luc. 16: 41. *Πάθη ἀτιμίας*, Rom. 1: 26.
Πάθημα, Matth. 13: 21. *Παθήματα*, Hebr. 10: 32, 1 Petr. 5: 9. *Παθήματα, μαθήματα*, Hebr. 5: 8.
Παθητός, Act. 26: 23.
Πάθος, Matth. 5: 22, Col. 3: 5, 1 Thess. 4: 5.
Παιδαγωγία, Matth. 28: 20.
Παιδαγωγός, 1 Cor. 4: 15.
Παιδαριον, Marc. 9: 21, Ioh. 6: 9.
Παιδεία, Matth. 6: 14, Eph. 6: 4, Hebr. 12: 6.
Παιδεύειν, Luc. 23: 16, Eph. 6: 4, Hebr. 12: 6. *Παιδεύεσθαι*, 2 Cor. 6: 9.
Παιδερασία, Rom. 1: 27.
Παιδίον, παιδία, Matth. 2: 11, 10: 41, 17: 21, 18: 2, 19: 13, Marc. 9: 21, Luc. 11: 7, Ioh. 21: 5.
Παιδιόθεν, Matth. 17: 21, Marc. 9: 21.
Παιδίσκη, Matth. 26: 69.
Παίειν, Matth. 21: 44. *Παίειν ἐπι*

- ἐπὶ κόρης, Matth. 26: 67.
 Παιεῖν ὀλίγας, Luc. 12: 47.
 Παῖς, Matth. 8: 6, 13: 23, 18: 4. Παῖς pro υἱῶ, Act. 3: 13; pro δούλω, Act. 4: 25.
 Παῖς, I Cor. 10: 7.
 Παλαί, Matth. 11: 21, Hebr. 1: 1.
 Πάλαιος λόγος, Matth. 15: 2.
 Παλιγγενεσία expectabatur cum ab aliis, tum a Indaeis, qui putabant eam fore tempore Messiae, Matth. 14: 2, 16: 14, 19: 28, Ioh. 3: 3, 1 Petr. 1: 3, 3: 21. Παλιγγενεσίας λουτρὸν, Matth. 28: 19.
 Πάλιν, Ioh. 16: 28, 18: 33, 20: 10, 21: 1, Hebr. 1: 5, 2: 13. Πάλιν δεύτερον, Ioh. 21: 16. Πάλιν ὄν, Ioh. 8: 12.
 Πᾶν ὄ, Ioh. 6: 37, 39, 17: 2.
 Πανοπλία, Eph. 6: 11, 1 Petr. 4: 1.
 Πανταγοῦ, Marc. 16: 15. Ἐἰς τὸ παντελές, Hebr. 7: 25.
 Παντοκράτωρ, 2 Cor. 6: 18, Aroc. 15: 3.
 Πάντως, Luc. 22: 22, 1 Cor. 9: 10.
 Πανοργία, 1 Cor. 3: 19.
 Πανοργότατος, Luc. 23: 32.
 Παρά, Luc. 17: 14. In compositione non raro significat id quod rectum non est, 1 Tim. 6: 5, Hebr. 3: 3, 9: 23. Παρά κυρίου, Luc. 1: 45. Παρά τὸν πτίσαντα, Rom. 1: 25. Παρά τῶ πατρὶ, Ioh. 1: 1. Παρά πατρός, Ioh. 1: 14, 15: 26.
 Παραβαίνειν, Luc. 15: 29, Ioh. 8: 31, Hebr. 7: 24, 2 Ioh. 9: 11.
 Παραβάσις, Rom. 2: 23, 4: 15, Hebr. 2: 2, 9: 15.
 Παραβάτης, Rom. 2: 25, Gal. 2: 18.
 Παραβιάζειν, Act. 16: 15. Παραβιάζεσθαι, Luc. 14: 23, 24: 28.
 Παραβολή, αἶνος, παροιμία quo modo inter se differant, Matth. 13: 3, Marc. 12: 1, Luc. 4: 23, 14: 7, Ioh. 10: 6, 16: 25, Hebr. 9: 25, 11: 19.
 Παράγειν et παράγεσθαι, Ioh. 9: 1, 1 Cor. 7: 31, 1 Ioh. 2: 8.
 Παράδειγμα, Matth. 5: 40, Ioh. 1: 10.
 Παράδειγματίζειν, Matth. 1: 19, Hebr. 6: 8.
 Παράδέχεσθαι, Marc. 4: 20, Hebr. 12: 6.
 Παράδεισος, Matth. 5: 20, Luc. 16: 22, 23: 43, Hebr. 12: 23.
 Παραδίδοναι, Matth. 5: 25, 15: 2, 17: 22, Ioh. 6: 51, Rom. 1: 29, 8: 32. Παραδίδοσθαι, Luc. 12: 1. Παραδοθεῖσα πέρις, 2 Petr. 2: 21.
 Παράδοξα, Matth. 5: 30, Luc. 5: 26. Παράδοξοι, Luc. 5: 26.
 Παράδοσις, Matth. 5: 20, 14: 15, dogma, 15: 2, 17: 11, 42, 20: 22, Luc. 1: 2, 1 Cor. 11: 2, 2 Thess. 2: 15. Παράδοσις πατριαι, Gal. 1: 4.
 Παράθεσις, Matth. 13: 3.
 Παραθήκη et παρακαταθήκη, 1 Tim. 6: 20.
 Παιραιεῖν, Hebr. 12: 25.
 Παιραιεῖσθαι, 1 Tim. 4: 7, 5: 11, Tit. 3: 10, Hebr. 12: 19.
 Παραζηλοῦν, 1 Cor. 10: 21.
 Παρακαλεῖν, Tit. 1: 9, Philem. 1, 10, Hebr. 13: 22. Παρακαλεῖσθαι, Luc. 6: 21, 23: 43.
 Παράκλησις, Luc. 23: 43, Ioh. 11: 24. Παράκλησις αἰώνιος, 2 Thess. 2: 16.
 Παράκλητος, Ioh. 14: 16, 15: 26, 16: 8.
 Παρακοή, Hebr. 2: 2.

- Παρακολουθεῖν*, Luc. 1: 3, Marc. 16: 20, 2 Tim. 4: 6.
Παρακίπτειν, Matth. 28: 5, Luc. 24: 12, Ioh. 20: 5, Iac. 1: 25, 1 Petr. 1: 12.
Παραλαμβάνειν, Matth. 1: 18, 15: 2, 24: 40, Marc. 4: 36, 7: 4, Luc. 17: 34, Ioh. 1: 12, 3: 33, Col. 2: 6.
Παράληψις, Matth. 1: 8.
Παράλιος, Marc. 3: 8, Luc. 9: 10.
Παραλλαγή, Iac. 1: 17.
Παράλλαξις, Iac. 1: 17.
Παραλογίζεσθαι, Col. 2: 4.
Παράλυσις, Matth. 4: 24.
Παραλυτικός, Matth. 4: 24.
Παραμυθέομαι, Ioh. 11: 19.
Παρανοία, 2 Petr. 2: 16.
Παρανομεῖν, Act. 23: 3.
Παρανομία, Matth. 14: 4, 23: 25.
Παράνομος, Matth. 5: 46.
Παραντία τῆς θλίψεως, Luc. 17: 7, 2 Cor. 4: 17.
Παραπαράγματα, Luc. 4: 31.
Παραχειμάζεσθαι, Act. 28: 12.
Παραχειμάσαι, Tit. 3: 13.
Παραχρήμα, Marc. 5: 29, Act. 16: 33.
Παραπέμπεσθαι, Hebr. 7: 24.
Παραπορεύομαι, Marc. 9: 30, 11: 20.
Παραφέρεισθαι, Hebr. 13: 9.
Παραφράζειν, Matth. 13: 6, 15: 11, Luc. 1: 17.
Παραφρονία, 2 Petr. 2: 16.
Παραφρόνησις, *ibid.*
Παραφροσύνη, *ibid.*
Παραπτώμα, Matth. 6: 14, Rom. 5: 15, 11: 12.
Παραφύλακες, Act. 23: 23.
Παραφύλακες τοῦ Θείου νόμου, Matth. 10: 2.
Παραρῥεῖν, Hebr. 2: 1.
Παράσημον, Act. 28: 11.
Παρασιωπᾶν, Luc. 1: 20.
Παρασκευή, Matth. 26: 2, 17, Marc. 15: 42, Luc. 23: 54, Ioh. 19: 31. *Παρασκευή τῶν*
Ἰουδαίων, Ioh. 19: 42. *Παρασκευή τοῦ πάσχα*, Ioh. 19: 42.
Παρασάτης, Act. 7: 56. *Παρασάτις*, Rom. 16: 2.
Παρατηρέω, Luc. 20: 20.
Παρατιθέμαι, Matth. 26: 25, Luc. 23: 46, Act. 16: 54, 1 Cor. 10: 27, 1 Petr. 4: 19.
Παρεδρέμειν et πάρεδρος, 1 Cor. 7: 35.
Παρεῖναι, Col. 1: 6.
Παρεισάγειν, 2 Petr. 2: 1.
Παρείσαστοι, Gal. 2: 4, 5.
Παρελθεῖν, Matth. 26: 42, Iac. 1: 10. *Παρελθών*, Luc. 12: 37.
Παρέλκειν, Matth. 5: 24, 6: 26.
Παρεμβολή, Act. 21: 34, Hebr. 11: 34, 13: 13.
Παρεπίδημος, Hebr. 11: 13, 1 Petr. 2: 11.
Πάρεργον, Matth. 6: 33.
Παρέρχεσθαι, Matth. 5: 18, Act. 24: 7, Hebr. 1: 10, 7: 24, 2 Petr. 3: 10.
Παρεςηκώς, Matth. 18: 10, Luc. 1: 17.
Παρέχειν τινὶ κόπους, Matth. 26: 10.
Παρθέμενοι κεφαλῆς, Ioh. 10: 11.
Παρθένοι χεῖρες, Apos. 14: 4.
Παρθένος, Matth. 1: 23, Apos. 14: 4. *Παρθένος ἀγνή*, Luc. 1: 27.
Παρθενών, Matth. 1: 23.
Παρηγορία, Col. 4: 11.
Παρήλιος, Hebr. 1: 3.
Παρισαῖν, Act. 23: 33. *Παρισαῖναι*, Rom. 16: 2, 1 Cor. 8: 8. *Παρισαῖναι*, Rom. 6: 13.
Παρίζασθαι, Act. 24: 13.
Παριζῆναι, Act. 25: 7, 27: 23, Rom. 12: 1, 2 Cor. 11: 2, Col. 1: 22.
Πάρωνες, Apos. 9: 3.
Παροικεῖν, Luc. 24: 18, Act. 2: 5, Hebr. 11: 9. *Παροικία*, Luc.

- Luc. 24: 18, Act. 3: 17, 1 Petr. 1: 17. *Παροικος*, Luc. 24: 18, Act. 7: 6, Eph. 2: 19, 1 Petr. 2: 11. *Παροιμία*, Matth. 13: 3, Luc. 4: 23, Ioh. 10: 6; *omnis sermo, qui audientibus est obscurus*, Ioh. 16: 25.
- Παροξύνειν*, Hebr. 10: 24. *Παροξύνειν ἐπὶ μάχην*, Hebr. 10: 24. *Παροξύνεσθαι*, 1 Cor. 13: 5.
- Παροξυσμός*, Act. 15: 39, Hebr. 10: 24.
- Παρόησια*, Hellenistic plural significat, quam Graecis, Matth. 28: 14, Marc. 8: 32, Ioh. 6: 4, 13, 7: 26, 10: 24, 11: 14, 54, 18: 20, Eph. 3: 12, 6: 19, Philem. 8, Hebr. 3: 6, 9: 19, 6: 16.
- Παρουσία*, Matth. 24: 3, Luc. 17: 24, 2 Petr. 1: 16, 3: 12.
- Παρουσία κυρίου*, Iac. 5: 7.
- Πᾶς, πᾶσα, πᾶν*, Matth. 2: 32, Luc. 16: 16, 1 Tim. 1: 16.
- Πᾶς σίγα*, Hebr. 2: 9. *Πᾶσα γὰρ*, Iac. 1: 1. *Πάντα*, Marc. 6: 30, Act. 20: 35, Hebr. 2: 10. *Πάντες*, Rom. 3: 9, 1 Cor. 8: 1, 9: 10.
- Διὰ παντός*, Luc. 24: 53.
- Πασοφορία*, Marc. 12: 41.
- Πασοφόροι*, Matth. 8: 4.
- Πάσχα*, Matth. 25: 2, Luc. 2: 41, 22: 1, 16, Ioh. 18: 28, 1 Cor. 5: 7. *Πάσχα τῶν Ἰουδαίων*, Ioh. 5: 1, 11: 55.
- Πασχαποιεῖν*, Matth. 26: 18.
- Πασχατίζειν*, *ibid.*
- Πάσχειν*, 1 Petr. 4: 19.
- Πατάσσειν*, Matth. 21: 44.
- Πατεῖν*, Luc. 21: 24, Apoc. 11: 2.
- Πατήρ*, Matth. 5: 16, Rom. 4: 11, 1 Petr. 1: 18. *Πατήρ τῶν φωτῶν*, Iac. 1: 17. *Πατέρες*, Matth. 10: 41, 13: 23, 15: 2, Luc. 11: 47, Ioh. 4: 20. *Πατέρες τῆς σαρκός*, Hebr. 12: 9.
- Πατριὰ*, Matth. 1: 16, 2: 6, Luc. 2: 4, Act. 7: 8, Eph. 3: 15, Hebr. 7: 4.
- Πατριάρχης*, Luc. 4: 20, Hebr. 7: 4. *Πατριάρχαι*, Matth. 1: 16, 2: 6.
- Παύειν*, 1 Petr. 3: 10. *Παύεσθαι*, 1 Petr. 4.
- Παχυμερῶς*, Matth. 17: 1, Luc. 1: 3.
- Παχύναι*, Matth. 13: 15. *Παχυνεσθαι*, *ibid.* 13: 15, Act. 28: 27.
- Παχύτης*, Luc. 24: 31.
- Πελεύειν*, Act. 20: 13.
- Πειθαρχεῖν*, Act. 5: 29.
- Πείθειν*, Matth. 28: 14, Luc. 4: 22, Gal. 1: 10, Act. 19: 8, 28: 23. *Πείθεσθαι*, Matth. 21: 32, Hebr. 13: 18, Iac. 3: 3.
- Πείραν λαμβάνειν*, Hebr. 11: 29.
- Πειράζειν*, Matth. 4: 3, 6: 13, Ioh. 6: 6, 1 Thess. 3: 5, Hebr. 3: 8. *Πειράζων*, Iac. 1: 13. *Πειρασθῆναι*, Luc. 22: 18.
- Πειρασμός*, Matth. 6: 13, Luc. 22: 28, 43, Gal. 4: 14, Hebr. 3: 8, 11: 17, 1 Petr. 4: 12. *Πειρασμός ἀνθρώπινος*, 1 Cor. 10: 13.
- Πέμπειν*, Matth. 2: 8, 8: 31, 1 Petr. 2: 14. *Πέμπειν δι' ἐπιστολῶν*, 1 Cor. 16: 3.
- Πεμπταῖος*, Ioh. 11: 39.
- Πενθεῖν*, Luc. 6: 21, 1 Cor. 5: 2, 2 Cor. 12: 21, Iac. 4: 9.
- Πένητες*, Matth. 5: 30, Luc. 4: 18.
- Πέραν*, Matth. 4: 15, Marc. 10: 1, Ioh. 3: 26, 5: 1, 22, 10: 40.
- Περὶ*, Ioh. 11: 19, 1 Petr. 3: 15.
- Περὶ αὐτῶν*, Marc. 4: 10.

Περίαγειν, 1 Cor. 9: 5.
Περίαπτον, Matth. 23: 5.
Περίαιρείν, Hebr. 10: 11.
Περίαντολογία, Luc. 18: 14.
Περίβατος, Luc. 6: 22.
Περίβολος, Matth. 28: 2.
Περίδρομος, Matth. 14: 5.
Περίλειν, Hebr. 10: 11.
Περίεργα, Act. 19: 19.
Περίεργάζεσθαι, Luc. 24: 31, 2 Thess. 3: 11.
Περίεργία, Luc. 3: 5.
Περίεργος, Ioh. 21: 22, 2 Thess. 3: 11.
Περίερχεσθαι, Luc. 15: 29.
Περίερχόμενοι, Act. 19: 13.
Περίεχει, 1 Petr. 2: 6. *Περίεχειν*, Luc. 5: 9.
Περίθσεις χρυσίων, 1 Petr. 3: 3.
Περίκάθαρμα, *περικαθαίρειν*, Matth. 20: 28, 1 Cor. 6: 13.
Περικεφαλαία τοῦ σωτηρίου, Eph. 6: 16.
Περιοπή, Matth. 23: 29, Luc. 6: 43.
Περίλαμβάνειν, Marc. 9: 36.
Περίλιμπαγόμενος, 1 Thess. 4: 15.
Περίοδος, Luc. 2: 21.
Περίοδευται, Luc. 10: 1.
Περιοχή, Luc. 3: 16, Act. 8: 32, Hebr. 5: 6, 1 Petr. 2: 6.
Περιπατεῖν, Marc. 7: 5, Ioh. 7: 1, 1 Cor. 7: 19, Eph. 2: 2, 5: 2, 1 Petr. 5: 8. *Περιπατεῖν κατά σάρκα*, ἐν σαρκί, 2 Cor. 10: 3. *Περιπατεῖν τοῖς ἔργοις*, 1 Petr. 2: 21.
Περίπειρω, 1 Tim. 6: 10.
Περίπλοκαὶ τῶν τριγῶν, Luc. 7: 38.
Περίποιεῖσθαι, Matth. 10: 9.
Περίποιησις, Eph. 1: 14, Col. 5: 9, 1 Petr. 2: 9. *Περίποιησις ψυχῆς*, Hebr. 10: 38.
Περίρρηγνύειν, Act. 16: 22.
Περίρρηαντήριον, Hebr. 9: 19.
Περισπᾶσθαι, 1 Cor. 7: 35.

Περισσεία πανίας, Iac. 1: 21.
Περισσένειν, Matth. 5: 20, 47, 13: 12, Marc. 12: 44, Luc. 12: 15, Rom. 3: 7, 5: 15, 1 Cor. 8: 8, Eph. 1: 8. *Περισσεύον*, Matth. 14: 20. *Τὰ περισσεύοντα*, Luc. 3: 8.
Περισσόν, Matth. 5: 47. *Περισσόν ἔχειν*, Ioh. 10: 10.
Περισσότερον, 1 Cor. 15: 10, Hebr. 7: 15. *Περισσοτέρως*, Marc. 6: 51. *Περισσοτέρως μᾶλλον*, 2 Cor. 7: 13. *Περισσοτέρως παρακαλῶ*, Hebr. 13: 18. *Περισσοτέρως, ἀφόβως*, Phil. 1: 14.
Περίτρεσθαι, 2 Tim. 2: 16.
Περίτρεσις, Matth. 9: 13. *Ἐκ περιτρεσεως*, Luc. 2: 34.
Περιστέλλω, Act. 5: 6.
Περιστέλη, Act. 5: 6.
Περιτομή, Matth. 17: 24, Act. 10: 45, Rom. 2: 26. *Περιτομή ἀχειροποίητος*, Rom. 2: 28, Col. 2: 11. *Περιτομήν ἐπικαλύπτειν*, 1 Cor. 7: 18.
Περιούσιος, Matth. 6: 9, Tit. 2: 14, 1 Petr. 2: 9.
Περίφερεσθαι, Hebr. 13: 9.
Περιοφορά, ibid.
Περιοφρονεῖν, Tit. 2: 15.
Περίχωρος, Matth. 3: 5, Marc. 1: 28. *Περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου*, Luc. 3: 3.
Περίηημα, 1 Cor. 4: 13.
Περίπρεια, 1 Cor. 13: 4. *Περίπρεια*, ibid.
Πέρονσι, 1 Cor. 8: 10.
Πέτρα, Matth. 16: 18, Ioh. 1: 42. *Πέτρα σκανδάλου*, Luc. 2: 34, 1 Petr. 2: 7.
Πήγνυσθαι, Hebr. 8: 2.
Πηδάλιον, Act. 27: 40.
Πηλίκος, Hebr. 7: 4.
Πήρα, Matth. 2: 11, Luc. 22: 36.
Πιάζειν, Act. 3: 7. *Πιάσαι*, 2 Cor. 11: 32. *Πιέζειν*, Luc. 5: 39.

- Πικραίνειν*, Hebr. 3: 8, 16, 2 Cor. 6: 8, 2 Ioh. 6.
Αποκ. 10: 9.
Πικρασμός, Hebr. 3: 8.
Πικρίδες, Matth. 26: 19.
Πικρόν, Matth. 27: 34, *Πικρός*, Matth. 7: 2, Iac. 3: 14.
Πίναξ, Matth. 27: 37.
Πίνειν, Ioh. 7: 37. *Πίνειν τὸ ποτήριον*, Matth. 26: 52.
Πίστης, Rom. 11: 17.
Πίπτειν, Luc. 26: 17, Rom. 11: 11. *Πίπτειν πρὸς πόδας*, Matth. 8: 2. *Πίπτειν ἐπὶ πρόσωπον*, Matth. 8: 2, 17: 6. *Πίπτειν εἰς πρόσωπον*, Luc. 22: 44.
Πιστεύειν, Matth. 14: 31, 21: 21, 32, Ioh. 2: 12, 22, 3: 12, 6: 5, 9: 35, 11: 15, 19: 35. *Πιστεύειν ἐπὶ τινος* vel *ἐπὶ τινι*, Matth. 27: 24.
Πιστεύειν τινί, Matth. 27: 42, Marc. 1: 15, Ioh. 5: 45. *Πιστεύειν εἰς τινὰ*, Marc. 1: 15, Ioh. 7: 38, 14: 1. *Πιστεύειν ἐν τινί*, Marc. 1: 15. *Πιστεύων αὐτοῦ*, Ioh. 7: 38.
Πίστις, Matth. 6: 30, 8: 10, 14: 31, 23: 23, Luc. 18: 8, Rom. 14: 22, 2 Tim. 3: 10. *Πίστις*, quid significet apud Paulum, proleg. in Ep. ad Rom. *Πίστις νεκρά*, Matth. 7: 21, Iac. 2: 26. *Πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη*, Matth. 7: 21, Gal. 4: 6. *Πίστις Θεοῦ*, pro *εἰς τὸν Θεόν*, Marc. 11: 22, Rom. 3: 22. *Πίστις δόξης*, Iac. 2: 1. *Πίστις ἐν Χριστῷ*, Iac. 2: 1. *Πίστις τέκνα*, Hebr. 10: 38.
Πιστός, Matth. 17: 20, Ioh. 20: 27, 2 Tim. 2: 13, Hebr. 2: 17. *Πιστοί*, Eph. 1: 1.
Πλανᾶσθαι, Tit. 3: 3, Hebr. 5: 2. *Πλανᾶν*, Iac. 1: 22, 2 Petr. 2: 15. *Πλάγη*, 1 Thess. 2: 3, Hebr. 13: 9, 2 Petr. 3: 17. *Πλανόμενος* Ioh. 11: 52.
- Πλάγος*, Matth. 24: 5, 27: 62, 2 Cor. 6: 8, 2 Ioh. 6.
Πλαστοί λόγοι, 2 Petr. 1: 16.
Πλάτος, Luc. 6: 35, Apoc. 20: 9.
Πλατὺς, Matth. 7: 13.
Πλατύνεσθαι, 2 Cor. 6: 11.
Πλέγματα, 1 Tim. 2: 9, 1 Petr. 3: 3.
Πλείν τόπους, Act. 27: 2.
Πλείον, Matth. 6: 25, Marc. 12: 33.
Πλείων, Hebr. 11: 4.
Πλεονάζειν, 2 Petr. 1: 8. *Πλεονάζει καὶ περισσεύσαι*, 1 Thess. 3: 12.
Πλεονέκται, 1 Cor. 5: 9, 6: 10.
Πλεονέκτημα, Luc. 6: 35, 1 Cor. 5: 9.
Πλεονέκτειν, Marc. 7: 22, 1 Cor. 5: 9, 2 Cor. 2: 10, 2 Thess. 4: 6.
Πλεονεξία, Matth. 5: 40, 6: 19, 19: 23, Marc. 7: 22, Luc. 12: 15, Rom. 1: 29, 1 Cor. 5: 9, 2 Petr. 2: 14.
Πλοκή, Ioh. 3: 31.
Πλοῖον, Matth. 12: 2, 24: 38.
Πληγή, Apoc. 11: 6.
Πληθός, Luc. 23: 1, Act. 23: 7.
Πληθυνῶ, Hebr. 6: 14, 2 Petr. 1: 2.
Πλημμελήματα, Luc. 1: 6.
Πλήν, Matth. 11: 21, 18: 7, Luc. 10: 11, 19: 27, 22: 21.
Πληροφορία, Hebr. 6: 11. *Πληροφορία συνέσεως*, Col. 2: 2.
Πληροφορία πίστεως, Hebr. 10: 21.
Πληροφορεῖν, Hebr. 6: 11.
Πληροφορεῖσθαι, Rom. 4: 19, 14: 5.
Πληροῦν, Luc. 9: 31, Col. 4: 17. *Πληροῦν τὸν δρόμον*, Act. 13: 25. *Πληροῦσθαι*, Matth. 4: 22, 2: 15, 4: 14, 5: 17, 7: 12, 8: 17, 13: 14, Luc. 9: 51, Ioh. 7: 7, 15: 11, 25, Act. 1: 16, Col. 2: 10, Iac. 2: 23. *Πληροῦμε-*

- μενος, Eph. 1: 23, 1 Petr. 2: 4.
Πλήρωμα, Matth. 1: 22, 9: 16, Ioh. 1: 16, Rom. 11: 12, 1 Cor. 10: 26, Eph. 1: 23.
Πλήρωμα καιρων, Eph. 1: 10.
Πλήρωμα τῷ νόμον, Matth. 5: 19. **Πλήρωμα τῆς Πεντεκώστης**, Luc. 6: 1.
Πλησίον, Matth. 5: 43, 9: 15, 22: 39, Iac. 2: 8, 4: 12.
Πλησίον γεγονέναι, Luc. 10: 36.
Πλοῦς ὁ δεύτερος, Matth. 5: 23.
Πλούσιος, Luc. 6: 24, 14: 12, Iac. 2: 5. **Πλουσίως**, 2 Petr. 1: 11.
Πλουτεῖν, Luc. 12: 21, 1 Cor. 1: 5, 1 Tim. 6: 18.
Πλοῦτος, Matth. 5: 3, 13: 22, 19: 23, Rom. 2: 4, 9: 23, 2 Cor. 8: 2, Eph. 1: 8, Iac. 2: 5. *Poni solet cum adiectivis neutris*, Eph. 2: 7. *Item in neutro genere*, Phil. 4: 19.
Πνεῦμα, Matth. 5: 3, 10: 28, 12: 18, 22: 23, 26: 41, Marc. 8: 12, Ioh. 3: 5, 6, 6: 63, 11: 33, Act. 19: 21, 1 Cor. 14: 14, 2 Cor. 12: 18, Phil. 1: 27, 2 Thess. 2: 2, Hebr. 4: 12, Iac. 2: 28, 1 Petr. 3: 4, 18, Aroc. 2: 7, 13: 15.
Πνεῦμα ἀκάθαρτον, Marc. 5: 2.
Πνεῦμα ἀληθείας καὶ πλάνης, Ioh. 14: 17, 15: 26, 1 Ioh. 4: 6, 1 Tim. 4: 1. **Πνεῦμα δόξης**, 1 Petr. 4: 14. **Πνεῦμα ἀσθενείας**, Luc. 13: 11.
Πνεῦμα ζωῆς, Rom. 8: 2.
Πνεῦμα κατανύξεως, Luc. 9: 55, Rom. 11: 8. **Πνεῦμα κρίσεως καὶ καύσεως**, Act. 1: 5.
Πνεῦμα πρόθυμον, Ioh. 13: 10.
Πνεῦμα Χριστοῦ, 1 Petr. 1: 11.
Πνεύματα, Luc. 9: 55. **Πνεύματα λειτουργικά**, Hebr. 1: 14.
Πνεύματι, Luc. 10: 21. **Ἐν πνεύματι**, Ioh. 4: 23, Aroc. 7: 3, 21: 10. **Ἐν τῷ πνεύματι**, Luc. 4: 1. **Πνευματικαὶ θυσίαι**, Aroc. 11: 8. **Πνευματικὰ πονηρίας**, Luc. 8: 31, Eph. 6: 12. **Πνευματικὸν εἶδος**, Matth. 28: 20.
Πνευματοφορεῖσθαι, Act. 15: 29.
Πορῆ βιαία, Luc. 14: 23.
Ποδηγός, Act. 9: 8.
Ποδηγῆς, Matth. 28: 3, Marc. 12: 38, Aroc. 1: 13.
Ποδοκάκη, ποδροσράβη, Act. 16: 42.
Πόθεν, Marc. 8: 4, 12: 37, Ioh. 7: 27, 9: 29.
Ποῖα, Luc. 24: 19. **Ποίαν ὄραν**, Aroc. 3: 3.
Ποιεῖν, Matth. 5: 38, 7: 21, 11: 24, 15: 4, 20: 12, Marc. 3: 14, Luc. 6: 47, 10: 28, 11: 28, 15: 19, 17: 7, 22: 22, Ioh. 6: 30, 4, Rom. 9: 20, 2 Cor. 13: 7, Col. 3: 17, Iac. 11: 13, Aroc. 13: 5. **Ποιεῖν ἀμαρτίαν**, Ioh. 8: 34. **Ποιεῖν δικαιοσύνην**, Iac. 3: 18, 1 Petr. 2: 24.
Ποιεῖν εἰρήνην, Iac. 3: 18.
Ποιεῖν ἐλεημοσύνην, Luc. 11: 41. **Ποιεῖν τὸν νόμον**, Ioh. 7: 19. **Ποιεῖν πόλεμον**, Aroc. 11: 7. **Ποιεῖν καὶ διδάσκειν**, Matth. 5: 17.
Ποίησις, Iac. 1: 25.
Ποιητῆς ἔργου, Iac. 1: 25.
Ποιητῆς νόμου, Ioh. 7: 19, Iac. 4: 11. **Ποιητῆς καὶ πατῆρ τῶν ὄλων**, Matth. 5: 34.
Ποιμαίνειν, Matth. 9: 18, Ioh. 21: 15, 1 Petr. 5: 21, Aroc. 19: 15.
Ποιμῆν, Matth. 9: 36. **Ποιμῆν μέγας**, 1 Petr. 5: 4.
Ποῖος, Matth. 19: 18, Ioh. 10: 21, 2 Petr. 3: 11.
Πόλις, Luc. 4: 43, 7: 17.
Πολεμῆσθαι, Aroc. 20: 4.

- Πόλεμον ποιῆν**, Αποκ. 12: 17.
 13: 7, 20: 4. **Πόλεμος**, Αποκ.
 12: 7. **Πόλεμος ἐμφύλιος**,
Matth. 5: 40. **Πόλεμος ἀ-**
σπονδος, Matth. 5: 43. **Πό-**
λέμους και ἀκοάς πολέμων,
Matth. 24: 6.
Πόλις, Marc. 1: 38, 16: 12,
 Luc. 1: 39, Ioh. 14: 4. **Πόλις**
ἀγία, 2 Petr. 3: 2. **Πόλις**
μεγάλη, Αποκ. 16: 19, 21: 10.
Πολίτης, Luc. 19: 14, Hebr.
 8: 11.
Πολιτάρχαι, Act. 17: 6.
Πολιτεία ὑψηλοτέρα, Matth.
 19: 12.
Πολιτεύεσθαι, Act. 23: 1, Phil.
 1: 27. Vide etiam Ambulare
 in Indice I.
Πολίτευμα, Phil. 3: 20. **Πο-**
λίτευμα ἐν οὐρανῷ, Αποκ.
 13: 6, 14: 2.
Πολλάκις, Luc. 7: 29, Hebr.
 10: 11.
Πολλαπλασιασμός, Matth. 1: 17.
Πολύς, Matth. 20: 26. **Οἱ**
πολλοί, Hebr. 12: 15. **Ἐπι**
τὸ πολὺ, Luc. 14: 21. **Τὸ**
ἐπὶ πολὺ, Ioh. 2: 10. **Πολ-**
λά, Marc. 15: 3.
Πολύσημος, Matth. 12: 18,
 Hebr. 11: 21.
Πολυτελής, 1 Petr. 3: 4.
Πολυτρόπος, Hebr. 1: 1.
Πολυωνυμία, Luc. 3: 23.
Πόματα, Hebr. 9: 10.
Πονηρία, Matth. 23: 25, Marc.
 7: 22, Act. 3: 26, Rom.
 1: 29.
Πονηρός, **πονηρὸν**, Matth. 5:
 37, 39, 6: 13, 22, 7: 16,
 13: 49, Luc. 23: 41, Ioh.
 17: 13.
Πόπαγον, Marc. 9: 49.
Πορεύεσθαι, Matth. 7: 13,
 26: 23, Luc. 13: 33, 22: 22,
 Ioh. 15: 16, 1 Petr. 4: 3.
Πορεύεσθαι τῷ φόβῳ, Act.
 9: 31. **Πορεύεσθαι ὁδοῦ**,
 Ind. 11. **Πορεύεσθαι πλάγιον**,
 Act. 8: 51. **Πορεύεσθαι ὀπίσω**,
 Luc. 21: 8, 2 Petr. 2: 10.
Πορθεῖν, Act. 9: 21, Gal.
 1: 13.
Πορίζεσθαι ἐπιτήδεια, Iac. 2:
 16.
Πορνεία, Matth. 1: 19, 5: 27,
 31, 15: 11, 19, Act. 15: 20,
 Rom. 1: 29, 1 Cor. 5: 1,
 2 Cor. 12: 21, Gal. 5: 19,
 Col. 3: 15, Eph. 5: 3, Αποκ.
 2: 21, 14: 8. **Πορνείας τέκνα**,
 Ioh. 8: 41. **Πόρνη**, Matth.
 5: 47, 18: 17, Hebr. 11: 31,
 Iac. 2: 25, Αποκ. 17: 1.
Πόρνος, Matth. 5: 46, 1 Cor.
 5: 9, Hebr. 12: 16, Αποκ.
 21: 8.
Πορνευταί, 1 Cor. 6: 9.
Πορνεύειν, 1 Cor. 10: 8, Αποκ.
 17: 2.
Ποταπή, Luc. 7: 39. **Ποταπός**,
 Marc. 13: 1, Luc. 1: 40,
 2 Petr. 3: 11.
Ποτέ, Matth. 4: 6.
Πότερος, Luc. 6: 9.
Ποτήριον, Matth. 20: 22, 16: 39.
Ποτήριον δαιμονίων, 1 Cor.
 10: 21. **Ποτήριον εὐλογίας**,
 Matth. 26: 26, 27.
Ποτίζειν, 1 Cor. 3: 2.
Πότος, 1 Petr. 4: 3.
Πράγμα, 1 Cor. 6: 13.
Πραγματεία, 1 Thess. 4: 6.
Πραγματεύεσθαι, Luc. 19: 13,
 1 Thess. 4: 6.
Πραξίς, Matth. 5: 5, 11: 25,
 21: 5, Luc. 1: 52. **Πρᾶξις**,
 Matth. 6: 19, 5: 5, 29.
πρᾶξις περισερᾶς, Matth.
 3: 16.
Πρᾶξις, Iac. 1: 21.
Πραιτωριον, Ioh. 18: 28, Act.
 23: 35.
Πρᾶξις, Matth. 6: 19, 16: 27,
 Rom. 12: 4.
Πράξεις κατ' ἀρετήν, 2 Cor.
 8: 9. **Πρᾶξις μικτή**, Matth.
 26:

- 26: 39. *Πράξεις τῶν Ἀποστόλων*, Act. 1: 1.
Πράττειν, Matth. 25: 27.
Πραῦπαθεια, 1 Tim. 6: 11.
Πραϋτης σοφίας, Iac. 3: 13.
Πρέπον, Marc. 4: 33, 1 Cor. 11: 13.
Πρεσβεύειν, 2 Cor. 5: 20.
Πρεσβύτεροι, Matth. 2: 4, 5: 22, 9: 18, 15: 2, 16: 21, Marc. 11: 27, Luc. 19: 47, 22: 26, Act. 4: 5, Hebr. 11: 2, 13: 7, 1 Petr. 5: 1, Apoc. 13: 3.
Πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Matth. 26: 47.
Πρεσβύτεροι τῶν πόλεων, *ibid.* 26: 47, Luc. 19: 47. *Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ*, Matth. 26: 47, Marc. 11: 27.
Πρεσβυτέριον, Matth. 5: 22, 18: 17. *Πρεσβυτερίου προεσῶς*, Matth. 11: 10.
Πρεσβύτατος, Matth. 9: 18.
Πρεσβύτης, Tit. 2: 2.
Πρεσβύτεριδες, Luc. 2: 37, Rom. 16: 1.
Πρῖν, Matth. 10: 23, Marc. 5: 18.
Πρίζειν, Marc. 9: 20.
Πρό, Gal. 3: 1. *Πρό ἐτῶν δεκατεσσάρων*, Ioh. 11: 1. *Πρό πάντων*, 1 Petr. 4: 8. *Πρό τῆς πόλεως*, Act. 14: 13. *Πρό χρόνων αἰώνων*, Tit. 1: 2.
Προάγειν, *προάγεσθαι*, Matth. 21: 31, 28: 7, Hebr. 7: 18.
Προαίρεσθαι, 2 Cor. 9: 7.
Προαίρεσις, Matth. 17: 24, 18: 4, Luc. 7: 30, 2 Cor. 9: 7. *Ἄνευ προαιρέσεως*, Luc. 10: 31.
Προαιτιάσθαι, Rom. 3: 9.
Προαρχή, Ioh. 1: 1.
Προβάλλειν, Luc. 21: 30.
Πρόβατα σαγῆς, Rom. 8: 36.
Προβιβάζειν, Act. 19: 33.
Πρόβλημα, Matth. 12: 42, 13: 35.
Προβολή, Marc. 2: 8, Ioh. 1: 1.
- Προγεννώσκειν*, Matth. 1: 22, Rom. 8: 29, 11: 1, 1 Petr. 1: 20, 2 Petr. 3: 17.
Προγόνεις, 2 Tim. 1.
Πρόγονοσις, Luc. 7: 30, 22: 1 Petr. 2.
Πρόδηλον, Hebr. 7: 15.
Πρόδρομος, Hebr. 6: 20. *Πρόδρομος ὁ ἔξω*, Ioh. 10: 1.
Προδοσία, Luc. 23: 14.
Προεδρία, Iac. 2: 3.
Προέδρος, Matth. 9: 18.
Προεόρτιον, Marc. 15: 42.
Προετοιμάζειν, Rom. 9: 13, Hebr. 11: 16.
Πρόχειν, Rom. 3: 9.
Προηγείσθαι, Rom. 12: 10.
Προηγούμενος, Matth. 9: 13, 10: 34, 15: 11, Luc. 2: 34.
Πρόθεσις, Act. 11: 13, Rom. 8: 28, Eph. 1: 5, 3: 11, 2 Tim. 3: 10. *Πρόθεσις ἄρτων*, Hebr. 9: 2.
Προθεσμία, Gal. 4: 2.
Πρόθυμος, Matth. 16: 16, 26: 41, Luc. 17: 10, Rom. 1: 15, 2 Cor. 8: 11.
Προθύμως, 1 Petr. 5: 2.
Προθυμία, Marc. 8: 32, Act. 17: 11.
Προθύματα, Marc. 9: 49.
Πρόθυρον, Marc. 1: 2.
Πρόιτημι, Matth. 16: 16, Luc. 12: 47, Hebr. 13: 7.
Προισάμενος, Rom. 12: 8, Col. 5: 12. *Προισάσθαι*, Tit. 3: 8.
Προκαθήμεναι, Luc. 2: 37.
Προκαλεῖσθαι, Gal. 5: 26.
Προκείμενος, Hebr. 6: 18, 12: 2.
Προκίεσθαι, Iud. 7.
Προκηρύγματα, Matth. 1: 22.
Πρόκλαυσις, Luc. 6: 22.
Προκοπή, Phil. 1: 12, 1 Tim. 4: 15.
Προκόπτειν, Rom. 13: 12, 2 Tim. 2: 15.
Πρόκοιμα, Matth. 26: 66, 1 Tim. 5: 21.
Προλέγειν, Luc. 20: 37.

- Προληφθῆναι*, Gal. 6: 1.
Προναόν, Hebr. 9: 2.
Προνοεῖν, 1 Tim. 5: 8. *Προ-
νοεῖσθαι*, Matth. 10: 29, Rom.
12: 17.
Πρόνοια, Matth. 10: 29. *Πρό-
νοιαν ποιεῖν*, Rom. 13.
Προροῖεν, Luc. 22, Act. 4: 28,
Rom. 8: 29.
Προπάθεια, Matth. 5: 22.
Προπαράσιουνη, Marc. 1: 2.
Προπέμπειν, Act. 15: 3, Tit.
3: 13, 3 Ioh. 5.
Προπεμπτικά, Act. 15: 3.
Προπετής, Act. 19: 36, 2 Tim.
3: 4.
Προσποιεῖσθαι, Luc. 24: 28.
Προπομπή, Act. 20: 38.
Προπύλαιον, Matth. 19: 8,
27: 51.
Πρός, Rom. 4: 2, 10: 21,
1 Cor. 6: 1, Hebr. praef.,
4: 13. *Πρός ἑαυτοῦς*, Ioh. 7:
25, 20: 10. *Τά πρὸς τὸν θεόν*,
Hebr. 2: 17. *Πρός καιρὸν ὥρας*,
1 Thess. 2: 17. *Πρός ὄραν*,
2 Cor. 7: 8, Phil. 1: 15.
Προσάββατον, Matth. 25, Marc.
15: 42, Ioh. 19: 14.
Προσάγειν et προσαγωγή, Eph.
2: 18, 1 Petr. 3: 18.
Προσαγορευθεῖς, Hebr. 5: 10.
Προσαιτεῖν, Luc. 16: 3.
Προσαίτης, Ioh. 9: 8.
Προσέλευσις, Matth. 8: 5.
Προσέχειν τι, 1 Tim. 3: 8,
Hebr. 7: 13, 2 Petr. 1: 19.
Προσέχετε ἑαυτοῖς, Marc. 13:
9, Luc. 17: 3, 21: 34.
Προσενκλήριον, Matth. 6: 23.
Προσεύχεσθαι, Matth. 5: 44,
26: 25, Luc. 18: 11.
Προσευχαι, Matth. 4: 23, Luc.
18: 11, 21: 36, Act. 16: 13,
Eph. 6: 18, 1 Tim. 2: 1.
Προσέρχεσθαι, Matth. 5: 43,
8: 5, Act. 10: 28, 1 Tim. 6: 3.
Προέρχεσθαι Θεῷ, Hebr. 7,
10: 1, 1 Petr. 2: 4, 3: 18.
- Προκαλεῖν*, Act. 13: 2. *Προ-
καλεῖσθαι*, Matth. 17: 2.
Προσκαρτερεῖν τι, Marc. 3: 9,
Act. 8: 13.
Προσκληροῦσθαι, Act. 17: 4.
Προσκλήσις, 1 Cor. 1: 12.
Πρόσκομμα, Matth. 5: 29, Act.
24: 16, 1 Cor. 8: 9.
Προσκοπή, Act. 24: 16, 2 Cor.
6: 3.
Προσκόπτειν, Ioh. 7: 17,
11: 9.
Προσκυεῖν, Matth. 2: 2, 4:
9, 10, 8: 2, Marc. 10: 17,
Ioh. 4: 20, 9: 38, Apoc. 3: 9,
11: 16, 13: 4, 20: 4. *Προ-
σκυεῖν τὸ θηρίον*, Apoc. 13:
12, 14: 9.
Προσκύνησις, Matth. 2: 2,
Luc. 5: 12.
Προσηγορία, Matth. 22: 44.
Προσήλυτος, Matth. 5: 43,
23: 15. *Προσήλυτοι σεβόμενοι*,
Act. 13: 43.
Προσηλοῦσθαι, Ioh. 20: 25.
Προσθήκη, Matth. 6: 33.
Προσλαμβάνειν, Rom. 11: 15,
14: 1. *Προσλαμβάνεσθαι*,
Matth. 16: 22, Philem. 1, 12.
Προσάτης, Act. 1: 13.
Προσάτις, Rom. 16: 2.
Προσφάγιον, Ioh. 21: 5.
Πρόσφατος, Hebr. 9: 20, 10: 19.
Προσφέρειν, Ioh. 17: 19, Hebr.
7: 27, 9: 7, 25, 28. *Προσφέ-
ρεσθαι*, Luc. 12: 11, Hebr.
12: 7.
Προσφιλής, Phil. 4: 8.
Προσφορά, Marc. 9: 49, Ioh.
16: 2, Eph. 5: 2, Hebr.
10: 5, 14.
Προσχέειν, Hebr. 11: 28.
Πρόσχυσις, *ibid.*
Προσωποληπτῆν, Iac. 2: 9.
Προσωπολήτης, Matth. 22: 16,
Iac. 2: 9. *Προσωποληψία*,
Rom. 2: 11, Iac. 2: 1.
Πρόσωπον, omne id quod ex-
terius spectatur, aut indi-
ci-

- ciam praebet, Luc. 9: 53, Ioh. 7: 24, Apor. 4: 7, *Πρόσωπον τῆς γῆς*, Act. 17: 26. *Πρόσωπον χρωματίζεσθαι*, Matth. 17: 2.
- Προτείνειν*, Act. 23: 25. *Προτεράϊος*, Luc. 21: 34. *Προτίθεσθαι*, Eph. 3: 11. *Προτομαί*, Matth. 24: 15. *Πρόφασις*, Matth. 23: 16, Ioh. 15: 22, Phil. 1: 18, Apor. 11: 7. *Πρόφασις πλεονεξίας*, Matth. 5: 40. *Προφάσει*, Marc. 12: 40, Luc. 19: 47. *Προφάσει ἐπιλαμβάνεσθαι*, Luc. 19: 20. *Προφάσει μελλόντων ἐκτείνειν ἀγκύρας*, Act. 27: 30. *Προφέρειν*, Matth. 9: 38. *Προφητεία*, Matth. 13: 10, 22: 43, Luc. 2: 25. *Προφητεία διὰ λόγου σive ζήματων*, et *προφητεία διὰ τόπου*, sive *πραγματων*, Matth. 1: 22. *Προφήτης*, Matth. 2: 23, 10: 41, 13: 35, 22: 43, 24: 11, Luc. 1: 76, 2: 36, 7: 16, Ioh. 4: 19, 7: 40, 2 Petr. 2: 16. *Ἐν προφητῇ*, Hebr. 3: 16. *Προφητεύειν*, Matth. 26: 68, Act. 2: 17. *προφήτης*, Matth. 1: 22, Luc. 36. *Προφητοκτόνος*, Matth. 23: 29. *Προχειρίζεσθαι*, Act. 22: 14. *Προωρισμένος*, Matth. 1: 22. *Πρωῖ*, Matth. 28: 1, 9, Marc. 16: 9. *Πρωῖ ἔννυχον μίαν*, Marc. 1: 35. *Πρωτιᾶ*, Matth. 20: 25. *Πρώτος*, Ioh. 1: 15, 41; sumitur pro *πρώτερος*, Act. 1: 1, 7: 12, Hebr. 8: 7, 9: 2. *Πρώτος καὶ ἔσχατος*, Apor. 1: 17. *Πρώτοι τῶν Ἰουδαίων*, Act. 25: 2. *Πρώτοι τῆς πόλεως*, Marc. 6: 21, Act. 13: 50. *Πρώτοι τοῦ λαοῦ*, Luc. 19: 47. *Πρώτων*, Ioh. 12: 16, 19: 39, Rom. 1: 8, 2 Tim. 2: 6, 2 Petr. 1: 20, Apor. 13: 12. *Πρώτων ὑμῶν*, Ioh. 15: 18. *Πρωτόπρωτος*, Luc. 6: 1. *Πρωτοτόκα*, Hebr. 11: 28. *Πρωτοτόκιη*, Matth. 1: 25. *Πρωτότοκος*, Luc. 2: 7, 3: 23, Hebr. 1: 6, 12: 23. *Πταίειν*, Rom. 11: 9, Iac. 2: 10, 3: 2, 2 Petr. 1: 10. *Πταίσματα*, Matth. 6: 12. *Πτερύγιον*, Matth. 4: 5, Luc. 3: 2. *Πτερύγια*, Ioh. 9: 14. *Πτοῖσθαι*, 1 Petr. 3: 6. *Πτοηθέντες*, Luc. 24: 37. *Πτόησις*, 1 Petr. 3: 6. *Πτύρομαι*, Phil. 1: 28. *Πτύσειν*, Luc. 4: 17. *Πτύω*, Marc. 7: 33. *Πτώμα*, Marc. 6: 29, Luc. 17: 37. *Πτωχία εἰς τὸ βάθος*, 2 Cor. 8: 2. *Πτωχός, πτωχοί*, Matth. 5: 3, 31, 42, 21: 5, 26: 11, Luc. 4: 18, 14: 13, 21, Rom. 15: 26, 2 Cor. 8: 2, Iac. 2: 2. *Πτωχοὶ τοῦ κόσμου*, Iac. 2: 5. *Πυγμή*, Marc. 7: 3. *Πυθόληπτοι*, Act. 16: 16. *Πυθομάγκες*, Act. 16: 16, 1 Cor. 12: 2. *Πύθων*, Act. 16: 16. *Πυκτεύω*, 1 Cor. 9: 25. *Πύλαι ἄβου*, Matth. 16: 18. *Πύλη*, Matth. 7: 13. *Ἐξω πύλης*, Hebr. 13: 2. *Πυλών*, Matth. 26: 71, Apor. 21: 12. *Πῦρ*, Apor. 20: 9. *Πῦρ ἀναλίσκον*, Marc. 9: 49. *Πῦρ τὸ ἀσβεστόν*, Matth. 5: 29. *Πῦρ κέκαυμένον*, Hebr. 12: 19. *Πῦρ φλογος*, 2 Thess. 1: 8, Hebr. 10: 27. *Πῦρ φλέγον*, Hebr. 1: 7. *Πυρεῖον*, Hebr. 9: 4. *Πυριᾶ*, Marc. 9: 49. *Πυρρός*, Apor. 12: 3.

Πύρραις, 1 Petr. 4: 12.
 Πυροῦν, Apor. 3: 18. Πυ-
 ροῦσθαι, 1 Cor. 8: 9, 2 Cor.
 11: 29, 2 Petr. 3: 18.
 Πνευματικῶς, Matth. 7: 9.
 Πού, Ioh. 3: 8.
 Πῶλος, Matth. 21: 2.
 Πᾶμα, Hebr. 9: 5.
 Πωροῦν, Marc. 6: 52, 7: 17,
 Luc. 21: 34, Rom. 11: 7.
 Πωροῦσθαι, 2 Cor. 3: 14.
 Πῶσις, Marc. 3: 5, Rom.
 11: 7, Eph. 4: 18.
 Πῶς, Matth. 22: 45, Marc.
 9: 12, 49, Luc. 12: 49,
 Rom. 6: 2.

P.

Ῥαββι, Ioh. 1: 38. Ῥαββονι,
 ῥιββονι, Marc. 10: 51. Ῥαβ-
 ρουρι, Ioh. 20: 16.
 Ῥαβδίξειν, Act. 16: 22.
 Ῥάβδος, Matth. 10: 10, 1 Cor.
 4: 21, Hebr. 11: 20. Ῥάβδος
 ἀνδρῶν, 1 Cor. 10: 13.
 Ῥάβδουχοι, Act. 16: 22.
 Ῥαδιούργημα, Ioh. 18: 38,
 Act. 13: 10, 18: 14.
 Ῥαδιουργία, Act. 13: 10.
 Ῥακά, ῥικά, Marc. 10: 51.
 Ῥαντισμός, 1 Petr. 1: 2.
 Ῥαπίλω, Matth. 26: 67. Ῥα-
 πισθεῖς, Ioh. 18: 22.
 Ῥάπισμα, Matth. 26: 67, Marc.
 14: 65, Ioh. 18: 22, 19: 3.
 Ῥηγγύναι, Marc. 9: 18. Ῥήγ-
 γυσθαι, Gal. 4: 27.
 Ῥήμα, Marc. 9: 32, Luc.
 2: 15, 3: 2, 4: 36, Act.
 10: 37, Hebr. 1: 3, 11: 3.
 Ῥήσσειν, Marc. 9: 18.
 Ῥητόν, Matth. 12: 1, 5,
 23: 4.
 Ῥήτωρ, Act. 24: 1.
 Ῥητός, 1 Tim. 4: 1.
 Ῥίξα, Rom. 11: 16. Ῥίξα
 ἀμαρτωλός, Hebr. 12: 15.
 Ῥίξαν οὐκ ἔχειν, Luc. 8: 6.

Ῥίψασπις, Luc. 24: 28, Rom.
 6: 14, 1 Cor. 10: 13, 2 Tim.
 1: 7.
 Ῥοιζήδον, 2 Petr. 3: 10.
 Ῥοῖζος, ibid.
 Ῥομφαία δίξομος, Hebr. 4: 12,
 Apor. 11: 19, 19: 15.
 Ῥοπαλον, Matth. 26: 55.
 Ῥύμη, Act. 9: 11.
 Ῥυπαρά ἐσθῆς, Iac. 2: 2.
 Ῥυπαρία, Iac. 1: 21.

Σ.

Σαβαίειν, 1 Petr. 4: 3.
 Σαβαῶν, Iac. 5: 4.
 Σάββα, σάββατα, σάββατον,
 Matth. 11: 16, 12: 1, 28: ,
 Marc. 2: 27, Hebr. 4: 9.
 Σάββατον δευτερόπρωτον,
 Luc. 6: 1. Σάββατον πρω-
 τόπρωτον, ibid.
 Σαββατίξειν, Hebr. 4: 9.
 Σαββατισμός, ibid.
 Σαγήνη, Matth. 13: 47.
 Σαινέσθαι, 1 Thess. 3: 3.
 Σάκκος, Matth. 11: 21. Σάκ-
 κος τρίχηνος, Apor. 6: 12.
 Σάκκος ἐπταβόειον, Eph. 6:
 16.
 Σαλεύειν, Act. 17: 13, 2
 Thess. 2: 2. Σαλεύειν κεφα-
 λήν, Matth. 27: 39.
 Σάλπιγξ, Matth. 24: 31.
 Σάλπιζειν, Matth. 6: 2.
 Σανδάλια, Marc. 6: 9.
 Σαπρός, Matth. 7: 17, 13: 47.
 Σαπρών, Marc. 9: 50.
 Σάραπος, σάραπις, Matth.
 12: 24.
 Σαργάνη, 2 Cor. 11: 33.
 Σαρξ, Matth. 6: 14, 19: 5,
 26: 41, Ioh. 6: 51, 27: 2,
 Rom. 6: 19, Gal. 4: 13,
 Hebr. 2: 14, 5: 7, 13: 6,
 1 Petr. 1: 23, 3: 18, 4: 2,
 2 Petr. 2: 10. Σαρξ καὶ αἷμα,
 Ioh. 1: 13, Hebr. 5: 7. Σαρξ
 ἑτέρα, Iud. 7.

Σαρ-

- Σαρκεῖκοι**, Matth. 26: 41. **Σαρκεῖκα**, Rom. 15: 27.
Σαρκεῖκός, Matth. 5: 21.
Σαρκεῖναι καρδία; πλακῆς, 2 Cor. 3: 3.
Σαρκοφαγεῖν, Matth. 15: 11.
Σαρξίφαγος, Marc. 14: 3.
Σατανᾶν, σατανᾶς, Matth. 26: 23, Luc. 13: 16, Ioh. 8: 44, Marc. 3: 26.
Σατραπῆς, Marc. 6: 21.
Σαττόμενα ἀγγεῖα, Luc. 6: 38.
Σέβασμα, 2 Thess. 2: 4.
Σεβάσματα, σεβᾶσματα, Act. 17: 23.
Σεβόμενοι Ἕλληνες, Ioh. 12: 20.
Σεβόμενοι τῶν Ἑλλήνων, Act. 13: 16. **Σεβόμενοι τὸν θεὸν**, Ioh. 12: 42.
Σεγαλλμ, Ioh. 3: 23.
Σεραῖ ζόφου, Luc. 16: 28, 2 Petr. 4.
Σεισμός, Marc. 3: 17. **Σεισμοὶ κατὰ τόπους**, Matth. 23: 7.
Σελήνη, Matth. 24: 29.
Σελήνιαζεσθαι, Matth. 17: 15.
Σελήνιαζόμενος, Matth. 4: 24.
Σεληνιακός, ibid.
Σεμίδαλις, Apoc. 18: 13.
Σεμνός, Phil. 4: 8.
Σεμναί, Matth. 19: 12.
Σεμνότης, 1 Tim. 2: 2, Tit. 1: 8.
Σῆμα, Luc. 17: 37.
Σημαίνειν, Luc. 20: 37.
Σημίον, Matth. 12: 38, 39, 16: 3, 17: 20, Marc. 14: 44, Luc. 2: 12, 34, Ioh. 4: 48, 2 Thess. 3: 17, Hebr. 2: 4, Apoc. 12: 1. **Σημεῖα**, Ioh. 9: 16.
Σημειοῦσθαι, 2 Thess. 3: 14.
Σήμερον, Matth. 6: 11, Luc. 23: 43, Hebr. 3: 17.
Σήπω, Iac. 5: 2.
Σῆς, Matth. 6: 19.
Σῆφόρωτος, Matth. 6: 19, Iac. 5: 2.
- Σθενόω**, 1 Petr. 5: 10.
Σιδωνία, Luc. 4: 26.
Σικάριος, Matth. 27: 16.
Σίκερα, Luc. 1: 15.
Σίκλος, Matth. 26: 15, 27: 24.
Σινδῶν, Matth. 27: 59, Marc. 4: 51.
Σινιάζειν, Luc. 23: 31.
Σιτευτὸν σιτισόν, Marc. 22: 4.
Σιτομέτριον, Luc. 12: 42.
Σιτομετρέειν, ibid.
Σίττα, Ioh. 10: 3.
Σικωπᾶν, Luc. 1: 20.
Σκάζειν, Gal. 2: 14.
Σκανδάληθρον, Matth. 5: 29.
Σκάνδαλον, Matth. 5: 29, 13: 41, 17: 23. **Σκάνδαλα**, Marc. 9: 49.
Σκανδαλίσειν, Matth. 5: 29, 15: 12, 18: 16, Ioh. 6: 61.
Σκανδαλίεσθαι, Matth. 23: 21, 57, 26: 31.
Σκεπαῖζω, Luc. 1: 35.
Σκεπάσματα, Matth. 6: 11, 1 Tim. 6: 8.
Σκέπη, Matth. 6: 11, 28: 2, 1 Tim. 6: 8.
Σκέπτεσθαι, Matth. 10: 9, 27: 9.
Σκεῖος, Matth. 24: 4, Luc. 8: 16, 1 Thess. 4: 4, 1 Petr. 3: 7. **Σκεῖος ἐκλογῆς**, Act. 9: 15. **Σκεῖη**, Act. 27: 19.
Σκεῖη τῆς λειτουργίας, Hebr. 9: 21. **Σκεῖη ὁργῆς**, Rom. 9: 22.
Σκηνή, Matth. 12: 4, Luc. 16: 9, Act. 7: 43, 15: 16, Hebr. 9: 2, 8. **Σκηνή τοῦ μαρτυρίου**, Apoc. 15: 5.
Σκήνος, Luc. 15: 9, 2 Cor. 5: 1, Hebr. 9: 11, 2 Petr. 1: 13.
Σκηνοπηγία, Luc. 6: 1, Hebr. 3: 7, 13.
Σκηνοῦν, Ioh. 1: 14. **Σκηνοῦν et ἐπισκηνοῦν**, 2 Cor. 12: 9.
Σκήνωμα, Act. 7: 46, 2 Cor. 5: 1, 2 Petr. 1: 13.

- Σκιά**, Hebr. 10: 1)
Σκιάζειν, Hebr. 9: 5.
Σκιμπόδιον, Marc. 2: 4.
Σκιρῶν, Luc. 1: 41, 6: 21.
Σκληραγωγία, 1 Cor. 9: 27,
 Jac. 4: 9.
Σκληρότης, σκληρύνεσθαι, Rom.
 2: 5.
Σκληρός, Matth. 23: 24, Ioh.
 6: 60.
Σκληροκαρδία, Matth. 19: 8,
 Marc. 3: 5, 13: 14, Luc
 24: 25.
Σκληρύνειν, Luc. 21: 34, Rom.
 9: 18, Hebr. 3: 8, 13. **Σκλη-**
ρύνεσθαι, Hebr. 6: 6.
Σκολιάζειν, 1 Petr. 2: 18.
Σκολιός, *ibid.*
Σκόλοψ, 2 Cor. 12: 7.
Σκοπεῖν, Luc. 11: 35, 53,
 Rom. 16: 17, Phil. 3: 17.
Σκοπός, Phil. 3: 14.
Σκορπίζειν, 2 Cor. 9: 9.
Σκοτία, Ioh. 1: 6, 12: 35.
Σκότος, Matth. 6: 23, Ioh.
 3: 19, Hebr. 12: 19, 1 Petr.
 2: 9. **Σκότος ἐξώτερον**, Matth.
 8: 12, Luc. 8: 31.
Σκοτεινός, Matth. 6: 29.
Σκύβαλον, Matth. 5: 12, Phil.
 3: 8.
Σκύθαιος, Matth. 6: 16,
 Luc. 24: 17.
Σκύλλειν, Luc. 7: 6.
Σκυληφόβητος, Jac. 6: 2,
 Act. 12: 23.
Σκύβων, Matth. 5: 29.
Σκύρισις νεφροῦ, Ioh. 19: 39.
Σκυριώτης, *ibid.*
Σοφόν, Luc. 7: 14.
Σουδάριον, Luc. 19: 20, Ioh.
 11: 44, 20: 7.
Σούσιον, Luc. 8: 3.
Σοφία, Matth. 11: 19, 12: 42,
 Ioh. 1: 1, Hebr. 6: 13, Jac.
 1: 5, 3: 13. **Σοφία τοῦ Θεοῦ**,
 Luc. 7: 35, 1 Cor. 1: 20.
Σοφία κεραιμένη, Matth. 23:
 16. **Σοφία λόγου**, 1 Cor. 1: 17.
- Σοφίζομαι**, 2 Petr. 1: 16.
Σοφός, Matth. 11: 25, 13: 11,
 1 Cor. 1: 20, 3: 10, Jac.
 3: 13.
Σπᾶν μάχαιραν, Act. 16: 27.
Σπαραγμός, Matth. 1: 26.
Σπαρασσειν, Marc. 1: 26,
 9: 18.
Σπαρτίον, 2 Cor. 10: 13.
Σπασμός, Marc. 1: 26.
Σπαταλῶ et σπατάλη, 1 Tim.
 5: 5, 6.
Σπείρα, Matth. 26: 45, 27: 27,
 Act. 10: 1, 21: 31. **Σπείρα**
Σεβάση, Act. 27: 1.
Σπείρον, Ioh. 11: 44.
Σπένδουσθαι, Phil. 2: 17, 2
 Tim. 4: 6.
Σπέρμα, Matth. 22: 24, Ioh.
 8: 37, Apoc. 12: 17.
Σπερματίζειν, Luc. 2: 22.
Σπερμολόγος, Matth. 27: 65,
 Act. 17: 18.
Σπένθειν, 2 Petr. 3: 12.
Σπήλαιον, Matth. 28: 2, Ioh.
 11: 38.
Σπίλος, 2 Petr. 2: 13, Eph.
 5: 27.
Σπιλοῦν, Hebr. 12: 15, Jac.
 3: 6, 2 Petr. 2: 13. **Σπι-**
λοῦσθαι, Iud. 23.
Σπίλωσις, Eph. 5: 27, Iac.
 3: 6.
Σπλάγγνα, Matth. 14: 14,
 2 Cor. 6: 12, Phil. 1: 3,
 Philem. 7, Iac. 6: 11,
 1 Petr. 3: 8. **Σπλάγγνα σπ-**
τερῶν, Luc. 4: 38.
Σπλαγχνισθήκει, Matth. 5: 7.
Σπυδός, Matth. 21: 21.
Σπυδῶς, Matth. 26: 27, Phil.
 2: 17. **Σπυδαί ἀρετῆς**,
 Matth. 26: 27.
Σπυδῶς, Rom. 12: 8, Hebr.
 6: 11.
Στάμος, Hebr. 9: 4.
Στάσις, Act. 15: 2.
Σταυρός, Matth. 10: 38. **Σταυ-**
ρός Χριστοῦ, Gal. 6: 12.

- Στέγειν**, 1 Thess. 3: 1.
Στελλόμενος, 2 Cor. 8: 20.
Στέναγμος, Rom. 8: 26.
Στεναζέειν, Marc. 7: 34, Rom. 8: 22, Hebr. 13: 17.
Στενός, Matth. 7: 13.
Στενοχωρεῖσθαι, Rom. 2: 9, 2 Cor. 4: 8.
Στιρεὰ τῆς πίσεως πέτρα, Matth. 16: 18. **Στιρεοὶ τῇ πίσει**, 1 Petr. 5: 9.
Στιρέωμα πίσεως, Matth. 13: 21, 1 Petr. 5: 9.
Στεφάνη, Matth. 4: 5.
Στέφανος, Iac. 1: 12. **Στέφανος ναυγῆστος**, 1 Thess. 2: 19.
Στεφανοῦν, Hebr. 2: 7.
Στήκειν, 1 Cor. 16: 13.
Στήριγμα, Hebr. 11: 21. **Στήριγμα ἄρτου**, Hebr. 13: 9.
Στηριγμός, 2 Petr. 3: 17.
Στηρίζειν, 1 Petr. 2: 12, 5: 10, Iud. 24. **Στηρίζειν τὸ πρόσωπον**, Luc. 9: 51.
Στιγμή, Luc. 6: 35. **Ἐν σίγμῃ**, Luc. 8: 42.
Στίξασθαι εἰς κάρπους, Apoc. 13: 16.
Στοιχεῖα, Gal. 4: 3, 2 Petr. 3: 10.
Στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς, Hebr. 5: 12.
Στοιχεῖα τοῦ κόσμου, Col. 2: 8, 19, Hebr. 5. **Στοιχεῖν**, Act. 21: 24. **Στοιχεῖν τοῖς ἔχουσι**, Rom. 4: 12, 1 Petr. 2: 21. **Στοιχεῖν κανόνι**, Phil. 3: 16.
Στολή, Matth. 23: 3, Luc. 15: 27, Marc. 12: 38, 16: 6.
Στολή ποδήρης, Ioh. 21: 7.
Στόμα, Matth. 23: 6, 15: 11.
Στόματα μαχαίρας, Hebr. 1: 34.
Στρατεύσθαι, Iac. 4: 1, 1 Petr. 2: 11.
Στρατεύμα, Luc. 23: 11.
Στρατηγός, Ioh. 17: 3. **Στρατηγός τοῦ ἱεροῦ**, Matth. 26: 45. Luc. 13: 14, Act. 4: 1. **Στρατηγοὶ**, Luc. 22: 4.
- Στρατιά**, Matth. 24: 29, Luc. 23: 11. **Στρατιά οὐράνιος**, Luc. 2: 13.
Στρατιωτικά ὑποδήματα, Marc. 6: 9.
Στρατολογίζομαι et στρατολογία, 2 Tim. 2: 4.
Στρατόπεδον, Matth. 24: 15.
Στρατοπεδάρχης, Act. 28: 16.
Στραβλοῦν, 2 Petr. 3: 16.
Στρέφειν, σρέφσθαι, Matth. 7: 6, 16: 23.
Σὺ, Luc. 1: 28, Act. 4: 24.
Σὺ εἶπας, Matth. 26: 25.
Σὺ λέγεις, Ioh. 18: 37. **Σὺ ὄψει**, Matth. 27: 4. **Σὺ τίς εἶ**, Ioh. 1: 19, 8: 25, Iac. 4: 12.
Σοὶ μελέτω, Marc. 27: 4.
Συγγενεῖς, Luc. 24: 12.
Συγγίνεσθαι δαιμονίῳ, Marc. 3: 22.
Συγγνώμη, 1 Cor. 7: 6. **Συγγνώμην ἔχειν**, Luc. 4: 27.
Συγκάμπτειν, Rom. 11: 9.
Συγκάταψηφίζειν, Act. 11: 26.
Συνάλλεσθαι, Rom. 11: 32.
Συγκληρονομός, Eph. 3: 6, 1 Petr. 5: 13.
Συγκοινωνός, Rom. 11: 17, 1 Petr. 3: 13.
Συγχρησθαι, Matth. 6: 43, Ioh. 4: 9.
Συγχύειν τὰ πάτρια, Matth. 14: 4.
Συζητεῖν, Marc. 8: 11, Luc. 24: 15.
Συζητήσις, 1 Cor. 11: 20.
Συζητήτης τοῦ αἵματος, *ibid.*
Συκάμινος, Luc. 17: 6.
Συκῆ, Luc. 13: 6, Ioh. 1: 48.
Συκομορσάται, Luc. 19: 4.
Συκομορσός, *ibid.*
Συκοφαντεῖν, Luc. 8: 14.
Σύλα, συλαγωγεῖν, Col. 2: 8.
Συλᾶν, 2 Cor. 11: 8.
Συλλάβεσθαι αὐτοῖς, Luc. 5: 7.
Συλλογίζεσθαι, Luc. 20: 5.
Ἐν συλλόγῳ δικαίων, Luc. 14: 14.

- Συμβαίνειν**, Luc. 24: 14.
Συμβάλλειν, Luc. 2: 19. **Συμβάλλειν ἐν τῇ καρδίᾳ**, Luc. 21: 14.
Συμβιβάζειν, Act. 9: 22, 1 Cor. 2: 16, Eph. 4: 16, Col. 2: 2.
Συμβολή, Matth. 9: 16. **Συμβολικός**, Matth. 3: 10. **Συμβολικός**, Luc. 23: 43. **Συμβολον**, Matth. 10: 9.
Συμβουλεύεσθαι, Matth. 12: 14.
Συμβουλή, *ibid.* **Συμβούλιον**, *ibid.* **Συμβούλιον λαμβάνειν**, Matth. 12: 14, 28: 1. **Συμβούλιον ποιεῖν**, Matth. 12: 14, Marc. 15: 1.
Συμμαρτυρεῖν, **συμμαρτυρεῖσθαι**, Rom. 2: 15, 8: 15.
Σύμμαχος ἀρετῆς, Matth. 5: 22.
Συμμορφος, Rom. 8: 29, Phil. 3: 21.
Συμπαθεῖν, Hebr. 4: 14. **Συμπαθεῖσαι**, *ibid.*
Συμπεριφορὰ, Luc. 24: 28.
Συμπληροῦσθαι, Luc. 9: 51, Ioh. 7: 7.
Συμπολίτης, Luc. 19: 14, Eph. 2: 19, Hebr. 8: 11.
Συμπορεύομαι, Marc. 10: 1.
Συμπόσια, 1 Petr. 4: 3. **Συμπόσια**, **συμπόσια**, Marc. 6: 14.
Συμπρεσβύτερος, 1 Petr. 5: 1.
Συμφέρειν, Matth. 15: 26, Marc. 9: 42. **Συμφέρον**, Matth. 5: 38, Hebr. 12: 10.
Σύμφημι, Rom. 7: 16.
Συμφουιτηταί, Matth. 23: 8.
Συμφορὰ πάθους, 2 Petr. 2: 19.
Συμφύεσθαι, Rom. 6: 5.
Συμφυλετής, 1 Thess. 2: 14.
Συμφωνεῖν, Matth. 18: 19.
Σύν, Luc. 24: 21, Rom. 6: 8, 2 Cor. 13: 4, Gal. 3: 9, 1 Thess. 4: 17.
Συνάγειν, Matth. 23: 37, 25: 35, Ioh. 7: 6, 11: 52. **Συνάγεσθαι**, Matth. 18: 20, 25: 35, 25: 64, Luc. 4: 1.
Συναγωγή, Matth. 4: 23, 6: 2, 9: 18, 10: 17, 16: 18, 18: 17, Luc. 6: 22, 1 Cor. 11: 18, Hebr. 10: 25, Iac. 2: 2.
Συναγωγή μεγάλη, Matth. 10: 17, 15: 2, 27: 57, Luc. 6: 22.
Συναγωγή τοῦ Σατανᾶ, Αποκ. 2: 9. **Συναγωγαί**, Luc. 12: 11, Act. 15: 21.
Συναγωνίσασθαι, Rom. 15: 30.
Συναθλεῖν, Phil. 1: 27.
Συναλιζεῖν, Act. 1: 4.
Συναλλακτική, Matth. 1: 19.
Συναναμίγνυσθαι, 1 Cor. 5: 8, 2 Thess. 3: 14.
Συναντιλαμβάνεσθαι, Luc. 10: 40, Rom. 8: 26.
Συναναπαύεσθαι, Rom. 15: 32.
Συναντήσας, Hebr. 7: 1.
Σύναξις, Matth. 23: 37.
Συναπάγειν, **συναπάγεσθαι**, Rom. 12: 16, 2 Petr. 3: 17.
Συναρμόζω, Eph. 4: 16.
Συναρμολογῶ, Eph. 2: 21, 4: 16.
Σύνδειπνα, Matth. 26: 26.
Σύνδεσμος ἀδικίας, Act. 8: 23.
Συνέδριον, Matth. 5: 22, 10: 17, 16: 21, Act. 4: 15.
Συνέδριον τὸ μέγα, Matth. 5: 22.
Σύνεδρος, Matth. 27: 57.
Συνείδησις, 1 Cor. 8: 12, Hebr. 9: 9. **Συνείδησις ἀγαθῆ**, Hebr. 10: 22, 1 Petr. 3: 16.
Συνείδησις Θεοῦ, 1 Petr. 2: 19.
Συνείδησις εἰδώλου, 1 Cor. 8: 7.
Συνείδησις πονηρὰ, Hebr. 10: 22.
Συνεκδοχικῶς, Luc. 2: 21.
Συνεκλεκτή, 1 Petr. 5: 13.
Συνελθεῖν, Matth. 1: 18.
Συνέμπτωσις, Matth. 1: 23.
Συνεπιμαρτυρεῖν, Hebr. 2: 4.
Συνεσθίειν, Matth. 5: 43, 1 Cor. 5: 11.
Σύνησις, Marc. 11: 30, Iac. 3: 13.
Συνετός, Matth. 11: 25, 13: 11.

- Συνέχειν**, Luc. 11: 53, 22: 63, Act. 28: 8, 2 Cor. 5: 14.
Συνέχεσθαι, Luc. 12: 50, Act 18: 5, Cor. 2: 4, Phil. 1: 23.
Συνθήκη, inscript. N. T.
Συνδιασωτής, 1 Cor. 8: 1.
Συνθλάω, Matth. 12: 20, 21: 44.
Συνθροῦπτειν καρδίαν, Act. 21: 13.
Συνίεναι, Matth. 13: 19, Marc. 4: 20, 6: 52, Eph. 5: 15.
Συνίεσθαι, Luc. 2: 50.
Συνιστάειν, Matth. 6: 5, Rom. 3: 5, 5: 8. **Συνιστάνειν**, 2 Cor. 10: 18. **Συνίστημαι**, συ-
 σατικός, Rom. 16: 1. **Συνε-
 σῶσα**, 2 Petr. 3: 5.
Συνοδία, Matth. 12: 3, Luc. 2: 44.
Συνοικεῖν, 1 Petr. 3: 7.
Συνορέω, Matth. 7: 3.
Συνοχή, 2 Cor. 2: 4. **Συνοχή
 ἔθνων**, Luc. 21: 25.
Συντέλεια, 1 Petr. 4: 17. **Συν-
 τέλεια τοῦ αἰῶνος**, Matth. 13: 39, 28: 20, Ioh. 6: 39,
 Hebr. 11: 26.
Συντελεῖν, Hebr. 9: 6.
Συντιθέναι, Act. 24: 9.
Συντριβεῖν, Matth. 12: 20,
 Marc. 4: 3, Luc. 4: 18.
Σύντροφος, Act. 13: 1.
Συνγράσθαι, Act. 9: 26.
Συνγύειν, Act. 2: 6.
Σύνχυσις, Act. 19: 29.
Σύρφακις ἀγόραιοι, Act. 17: 5.
Συσπαρασθεῖν, Marc. 9: 18.
Συσσεισμός, Marc. 3: 17.
Σύσσημον, Marc. 14: 44.
Συσσίτιον, Matth. 26: 18,
 1 Petr. 4: 3.
Σύσσωμα, Eph. 3: 6.
Σύστασις κόσμου, 2 Petr. 3: 5.
Σύστασις ὑλική, Luc. 21: 25.
Σύστασις φυσική, Col. 1: 17.
Συτέλλειν, Act. 5: 6. **Συτέλ-
 λεισθαι**, Ioh. 11: 44.
- Συσοικεῖν**, Gal. 5: 25.
Συσροφή, συσρέφεισθαι, Act. 23: 12.
Συσσηματίζειν, Rom. 12: 2.
Συσσηματίζεσθαι, Matth. 28: 19, 1 Petr. 1: 14.
Σφαγία, Iac. 5: 5.
Σφαίω, σφάπτω, Matth. 22: 4,
 1 Ioh. 3: 12.
Σφράγισ, Rom. 4: 11, 1 Cor. 9: 2, 2 Tim. 2: 19.
Σφραγίζεσθαι, Rom. 4: 11.
Σφραγίζειν, Ioh. 3: 33, Apos. 20: 4.
Σχεδόν, Hebr. 9: 22.
Σχέσις, Luc. 1: 20, 1 Petr. 2: 17.
Σχήμα, Phil. 2: 8, 8: 8.
Σχίσμα, Ioh. 7: 43, 9: 16,
 10: 19, 1 Cor. 1: 10.
Σχοιμίον, Ioh. 2: 15, 2 Cor. 10: 13.
Σώζειν, Matth. 1: 21, 16: 18,
 19, 18: 14, 18, Marc. 8: 35,
 16: 16, Luc. 17: 33, 21: 19,
 1 Tim. 4: 16, Hebr. 10: 38,
 Iac. 2: 14, 5: 15, 2 Petr. 2: 1.
Σώζων, Matth. 14: 2, Luc. 2: 11.
Σώζεσθαι, Matth. 24: 13,
 Ioh. 3: 17, 10: 9, Eph. 2: 8,
 Iac. 5: 15. **Σώζεσθαι ὡς διὰ
 πυρός**, 1 Cor. 3: 15. **Σωζό-
 μενοι**, Act. 2: 47, 2 Cor. 2: 15.
Σῶμα, Luc. 11: 36, 17: 37,
 Ioh. 6: 51, Act. 9: 40, Iac. 2: 2, 3: 6. **Σῶμα ἀνγοιδές**,
 Luc. 16: 23. **Σῶμα ἐπίγειον**,
 Hebr. 13: 3. **Σῶμα θανάτου**,
 Rom. 7: 24. **Σῶμα θνητόν**,
 Hebr. 13: 3. **Σῶμα φθαρτόν**,
 ibid. **Σῶμα τοῦ Χριστοῦ**, Col. 2: 17.
Σωματοποιεῖν, Col. 2: 19.
Σωμασκία, Luc. 18: 12.
Σωτήρ, Matth. 1: 21, Luc. 1: 47,
 2: 11, Ioh. 1.
Σωτηρία, Luc. 2: 30, 3: 6.
Σωτήριοι θυσίαι, Hebr. 13: 16.

- Σωτήριον**, Matth. 26: 26, Luc. 1: 47, 2: 14, 30, 3: 6, Act. 28: 28.
- Σωφραγείν**, Marc. 5: 14, 2 Cor. 5: 13, 1 Petr. 4: 7. **Σωφρονομία**, 2 Tim. 1: 7. **Σωφρονισμοί**, Tit. 1: 4. **Σωφρονίστρια**, Luc. 2: 37. **Σωφροσύνη**, Rom. 12: 3. **Σώφρον**, Act. 26: 25.
- T.**
- Τὰ pro ταῦτα**, Hebr. 3: 4. **Τὰ παρ' ἑαυτῆς**, Luc. 8: 43. **Τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ**, Act. 28: 31.
- Ταλαιπωρέω**, Iac. 4: 9. **Ταλανταῖον**, Apoc. 16: 21. **Ταμείον**, Matth. 24: 26, Luc. 12: 24.
- Τάξις**, Matth. 26: 45, Luc. 1: 8, Col. 2: 5. **Κατὰ τὴν τάξιν**, Hebr. 5: 6, 6: 20.
- Ταπεινός**, Matth. 11: 25, 29, 13: 11, 17: 4, Luc. 1: 52, Iac. 1: 9, 1 Petr. 5: 5.
- Ταπεινοῦν**, 2 Cor. 12: 21, 1 Petr. 5: 6. **Ταπεινοῦν τὴν ψυχὴν ἀνθρώπου**, Act. 9: 9. **Ταπεινῶν**, Luc. 4: 18.
- Ταπεινώσις**, Luc. 1: 48, 2 Cor. 12: 21, Phil. 3: 20.
- Ταπεινοφρονες**, Luc. 1: 52, 1 Petr. 3: 8. **Ταπεινοφρονέστεροι**, Matth. 11: 25, Luc. 9: 48.
- Ταπεινοφροσύνη**, Matth. 23: 8, 1 Petr. 5: 5.
- Ταρασσάσθαι**, Luc. 24: 37, Ioh. 12: 27. **Ταρασσεσθαι τῷ πνεύματι**, Ioh. 13: 1, 21.
- Ταραχαί**, Marc. 13: 8, Luc. 21: 25.
- Τάρταρος**, Act. 19: 23.
- Τάρταρος νέρθεν αἰθέου**, Matth. 8: 21. **Ταρτάρου ἀβυσσὸς χάσματα**, Luc. 8: 31. **Τάρταρα**, 2 Petr. 2: 4.
- Ταρταραῦν**, ibid.
- Τάσσω**, 1 Petr. 2: 13. **Τάττειν ἐν τῇ καρδίᾳ**, Luc. 1: 66.
- Τέκνον**, τέκνιον, Matth. 1: 1, 9: 2, 10: 41, 11: 19, 22: 24, Marc. 12: 19, Ioh. 13: 33. **Τέκνα τῆς ἐπαγγελίας**, Matth. 3: 9, 15: 26. **Τέκνα Θεοῦ**, Ioh. 1: 12, 13, 11: 52, Rom. 4: 3. **Τέκνα καθάρων**, 1 Petr. 1: 14. **Τέκνα ὀργῆς**, ibid. **Τέκνα πίστεως**, ibid. **Τέκνα σοφίας**, Luc. 7: 35. **Τέκνα ὑπακοῆς**, 1 Petr. 1: 14. **Τέκνα ὑποβολῆς**, Hebr. 10: 38. **Τέκνα φωτός**, 1 Petr. 1: 14, 7: 15.
- Τεκνοποιήσασθαι**, Luc. 3: 23. **Τέκτων**, Matth. 13: 55, Marc. 6: 3, Ioh. 7: 15.
- Τέλειος**, Matth. 5: 20, 10: 41, 19: 21, Phil. 3: 5, Hebr. 5: 14, Iac. 1: 4, 17, 3: 2. **Τέλειον**, Rom. 12: 2. **Τέλειον τοῦ νόμου**, Matth. 19: 21.
- Τελειοῦν**, Matth. 5: 48, 10: 14. **Τελειοῦμαι**, Luc. 13: 32. **Τελειοῦσθαι**, Matth. 19: 17, Luc. 10: 20, 2 Cor. 12: 9, Phil. 3, Hebr. 5: 9, 7: 28, 11: 40, 12: 23. Iac. 1: 17. **Τελειῶσαι**, Hebr. 2: 10, 10: 1.
- Τελείως ἐλπίζειν**, 1 Petr. 1: 13. **Τελείωσις**, Hebr. 7: 11. **Τελείωσις τῆς ἐπαγγελίας**, Matth. 17: 3.
- Τελειωνῆς**, Matth. 1: 22, Hebr. 6: 1, 12: 2.
- Τελεῖν**, Rom. 2: 27. **Τελεῖν ἐπιθυμίαν**, Ioh. 8: 44. **Τελεῖσθαι**, Matth. 5: 17.
- Τελεσφορεῖν et τελεσφορεῖσθαι**, Matth. 13: 22, 23, Marc. 4: 20, Luc. 8: 14.
- Τελεσφόρος**, Luc. 8: 14.
- Τελευτᾶν**, Matth. 2: 19, Hebr. 11: 22.
- Τέλος**, Matth. 12: 20, 24: 30, Luc. 20: 22, Rom. 10: 4, 13: 7, Hebr. 6: 8, 1 Petr. 3:

- 3: 8, 6: 17. Τέλος τῶν ἀπειθούντων, 1 Petr. 4: 17. Τέλος πίστεως, 1 Petr. 1: 9. Εἰς τέλος, Luc. 18: 5, Ioh. 13: 1. Τέλη αἰώνων, 1 Cor. 10: 11, Hebr. 9: 26. Τελωνεῖν, Matth. 5: 46. Τελώνης, Matth. 5: 46, 9: 9, 18: 17, Luc. 3: 12, 7: 29. Τελώνιον, Matth. 9: 9. Τέρας, Matth. 12: 38, Ioh. 4: 48, Hebr. 2: 4. Τέτατα ψεύδους, 2 Thesa. 2: 9. Τεράσιος, Apos. 11: 7. Τέσμα, Phil. 3: 14. Τετραγράμματα, Matth. 10: 3, 12: 27, 22: 44. Τετράγωνος, Apos. 21: 16. Τετράδιον, Act. 12: 3. Τετραπλοῦν, Luc. 15: 8. Τεφρώ, 2 Petr. 2: 6. Τεφρώδης, ibid. Τέχνη, Act. 17: 29. Τέχνη τῶν ἀνθρώπων εἰκαστική, Matth. 4: 19. Τεχνικά, Marc. 1: 32. Τεχνίτης, Act. 19: 24, Hebr. 19: 10. Τηρεσθαι, 2 Petr. 3: 12. Τηρεῖν, Iac. 1: 27, 1 Petr. 1: 4. Τηρεῖν ἐντολάς, Apos. 12: 17. Τηρεῖν νόμον, Iac. 2: 10, 4: 11. Τηρεῖσθαι, 1 Petr. 1: 4. Τήροσις, Act. 4: 3. Τιθέσαι, Luc. 2: 34, Ioh. 15: 16, 1 Petr. 2: 8. Τιθέσαι εἰς τὰς καρδίας et ἐν καρδίᾳ, Luc. 21: 14. Τιθέσαι χάριν, 1 Cor. 9: 18. Τίλλειν, Matth. 12: 1. Τιμᾶν, Matth. 15: 4, Eph. 6: 2, 1 Tim. 5: 3. Τιμᾶσθαι, Act. 7: 60. Τετιμημένος, Matth. 27: 9. Τιμῆ, Matth. 15: 4, 27: 9, Rom. 13: 7. Τιμῆ και δόξα, 2 Petr. 1: 17. Τιμῆ σαρκός, Col. 2: 23. Τιμὴν ἔχειν, Luc. 4: 24, 1 Petr. 3: 7. Τιμωρεῖν, Matth. 5: 39. Τιμωρία, Matth. 5: 38—40, Luc. 1: 18. Τιμωρία ἀσεβῶν, Luc. 16: 23. Τίς, Ioh. 12: 38. Τίς indefinitum in oratione deficit quandoque, Matth. 27: 9, Marc. 6: 43. Τίς ὑποθετικόν, Matth. 24: 45. Τίς pro κάτερος, 1 Cor. 4: 21. Τίς pro si quis, Matth. 7: 9. Τίς, τί, Luc. 6: 9. Τίς vel τί subintellectum, Matth. 9: 16, 18, 33, 10: 5, 18: 23. Τὸ τίς ἂν εἶη, Luc. 9: 46. Τίς ἄρα, Marc. 4: 41, Luc. 12: 42. Τίς ὁ λόγος αὐτός, Luc. 4: 36. Τίσομαι, Matth. 4: 6. Τί, Marc. 6: 36, 1 Cor. 3: 7; pro ὃ, Marc. 14: 36; pro πόσον, Luc. 12: 49; pro πῶσα, Matth. 16: 26; pro πέταρον, Phil. 1: 22; pro οἷς, Matth. 12: 14. Τί ἄρα, Luc. 1: 66. Τί γεγονός, Ioh. 14: 22. Τί ἐμοὶ και σοὶ, Ioh. 2: 4. Τί ἡμῖν και σοὶ, Matth. 8: 29, Marc. 1: 24. Τί ἄτι, Act. 5: 4. Τί οὖν, Luc. 20: 17. Τολμᾶν, 2 Cor. 11: 21. Τολμᾶν πρόσπατον, Luc. 9: 51. Τολμήσας, Marc. 15: 43. Τολμηρότερον, Rom. 15: 15. Τολμηναί, 2 Petr. 2: 10. Τόπος, Matth. 5: 16, 26: 52, 28: 6, Luc. 4: 17, Ioh. 11: 48, 19: 41, 20: 25, Act. 6: 14, Hebr. 5: 6. Τόπος καταπαύσεως Θεοῦ, Matth. 5: 35. Τσαῦτα, Ioh. 12: 37. Τησοῦτοι, Ioh. 6: 9, 21: 11. Τσοῦτον, Hebr. 7: 20. Τότε, Matth. 24: 9, 26: 3, Ioh. 13: 38. Τοῦτο, Luc. 9: 48, Ioh. 8: 40. Τραπέζα, Matth. 18: 6, Luc. 19: 23. Τραπεζίτης, Matth. 25: 27, Luc. 19: 23. Τραπεζίται δο-

κίμοι, Matth. inscript.
 Τράχεις τόποι, Act. 27: 29.
 Τραχηλίσειν, Hebr. 4: 13.
 Τραγωνίς, Luc. 3: 1.
 Τρέμειν, 2 Petr. 2: 10.
 Τρέχειν ἀγῶνα, Hebr. 12: 1.
 Τρίσειν, Marc. 9: 18.
 Τρίστονον, Act. 20: 9.
 Τρίωρος, Matth. 27: 45.
 Τρόμος, Matth. 28: 8.
 Τρόπη, Iac. 1: 17.
 Τρόπος, Hebr. 13: 5. Τρόπος
 τῆς παιδείας, Iac. 3: 13.
 Τροποφορεῖν, Act. 13: 18.
 Τροφή, Matth. 6: 11, 25;
 pro cibo, vestitu et habita-
 tione, ibid. 10: 10, 13: 30,
 2 Petr. 2: 13. Τροφή ἐφή-
 μιος, Iac. 2: 15. Τροφή
 καθ' ἡμέραν, ibid.
 Τροφός, 1 Thess. 2: 8.
 Τροχία, Hebr. 12: 13. Τρο-
 χίας ὁρθὰς ποιεῖν, Gal. 2: 14.
 Τρόχος, Iac. 3: 6.
 Τρουφάω, Iac. 5: 5.
 Τρουφή, 2 Petr. 2: 13.
 Τρώκτης, Matth. 11: 21.
 Τυγγάνειν, Hebr. 8: 6.
 Τυμπανίζειν, Hebr. 11: 35.
 Τυμπανον, ibid.
 Τύπος, Matth. 1: 22, Ioh.
 20: 25, Act. 23: 25, Phil.
 3: 17, 1 Thess. 1: 7. Τύπος
 τοῦ μέλλοντος, Matth. 1: 22.
 Τύποι, Hebr. 9: 24. Τύποι
 τοῦ ποιμνίου, Ioh. 10: 4,
 1 Petr. 5: 3. Ἐν τύπῳ δια-
 τύπου, Luc. 3: 5, 1 Cor. 10: 6.
 Τυπικῶς, Matth. 11: 22.
 Τύπτειν, 1 Cor. 8: 12. Τύπ-
 τειν ἐν γαστρὶ, Marc. 12: 4.
 Τυπτόμενος πολλὰς, Luc. 12:
 47.
 Τυραννος, Matth. 10: 28.
 Τυρβάσειν, Luc. 10: 41.
 Τυφλοὶ, Luc. 4: 18, Ioh. 9:
 41.
 Τυφλῶν, 1 Ioh. 2: 11.
 Τύφος, 2 Tim. 3: 4.

Τυφῶν, Act. 27: 14.
 Τυφωθῆναι, 1 Tim. 3: 6.
 Τύχη Βασιλέως, τύχη Καίσα-
 ρος, Matth. 5: 34.
 Τυχῶν, Matth. 16: 18, Act.
 19: 11, Tit. 1: 9.

T.

Τῆρις, Matth. 12: 32, Luc.
 18: 32, Act. 27: 10.
 Τῶος, Matth. 5: 13, 26: 29,
 Ioh. 3: 5. Τῶατα, Ioh.
 3: 23. Τῶατα ζωῆς, Aroc.
 7: 17.
 Τίος, Matth. 11: 1. Τίος τοῦ
 ἀνθρώπου, Matth. 8: 20,
 12: 8, 16: 13, Marc. 3: 28,
 9: 12, 10: 45, Ioh. 3: 14,
 5: 27, 8: 28, 12: 34. Τίος
 ἀπωλείας, Ioh. 17: 12, 2 Thess.
 2: 3. Τίος ἀρχῆν, Aroc. 12:
 11: 5. Τίος τῆς βασιλείας,
 Matth. 8: 12. Τίος βροντῆς,
 Act. 12: 2. Τίος Δαβίδ,
 Matth. 9: 27. Τίος εἰρήνης,
 Matth. 11: 19, Luc. 10: 6.
 Τίος θαλάμου, Matth. 8: 12.
 Τίος Θεοῦ, Matth. 14: 33,
 26: 63, 27: 40, 43, Marc.
 1: 1, 24, Ioh. 1: 1, 34, 49,
 9: 35, Hebr. 3: 6, 4: 14.
 Τίος ὑψίστου, Luc. 1: 32.
 Τίολ τοῦ αἰῶνος τούτου, Luc.
 16: 8, 20: 34. Τίολ τῆς ἀνα-
 στήσεως, Luc. 20: 34. Τίολ
 ἀπειθείας, Eph. 2: 2. Τίολ
 ἀποδόλων, 1 Petr. 5: 13.
 Τίολ τῶν ἡρώων, Matth. 8: 20.
 Τίολ Θεοῦ, Matth. 5: 9, Luc.
 15: 29. Τίολ τοῦ νυμφῶνος,
 Matth. 9: 15. Τίολ τῶν προφη-
 τῶν, Luc. 1: 72. Τίολ φωτός,
 Luc. 16: 8, Ioh. 13: 36.
 Τίοθετεῖν et εἰδοθεσία, Rom.
 8: 15, Gal. 4: 5.
 Τῆλ, Iac. 2: 5, 2 Petr. 3: 5.
 Τῆμοι, Eph. 5: 19.

ῥπα.

- Ἐπάγειν, Matth. 26: 24, Ioh. 7: 34, 8: 21, 15: 16, 16: 16, Aroc. 14. Ἐπαγε, Matth. 8: 13, Marc. 7: 29, 10: 52, Aroc. 16: 1. Ἐπαγε εἰς εἰρηνην, Marc. 5: 34.
 Ἐπαιθερον, Matth. 23: 35, 28: 2.
 Ἐπακοή, Rom. 10: 16, 16: 19.
 Ἐπακούειν, Rom. 10: 16, Hebr. 5: 9. Ἐπακούειν εὐαγγελίῳ, 2 Thess. 1: 8.
 Ἐπαλληλος, Matth. 8: 9.
 Ἐπαυδρος, Matth. 14: 4, Rom. 7: 2.
 Ἐπαρξίς, Hebr. 1: 3, 10: 34.
 Ἐπάρχοντα, Matth. 19: 21, 25: 14, Luc. 14: 33.
 Ἐπείκειν, Hebr. 13: 17.
 Ἐπέρ, Rom. 9: 26, 2 Cor. 1: 8, Hebr. 5: 1, 1 Petr. 2: 21, 3: 18. Ἐπέρ ἐκπερισσοῦ, Eph. 3: 20. Ἐπέρ τῆς εὐδοκίας, Phil. 2: 13.
 Ἐπερβαίνειν, 1 Thess. 4: 6.
 Ἐπερευτυγχανεῖν, Rom. 8: 26, Hebr. 7: 25.
 Ἐπερέχουσα ἐξουσία, Rom. 13: 1, 1 Petr. 2: 13.
 Ἐπερηφανία, Marc. 7: 22, Rom. 1: 30, Iac. 4: 17. Ἐπερηφανίαν λαλοῦν, Iac. 3: 5, Ἐπερηφανεῖν, Luc. 7: 30.
 Ἐπερήφανος, Marc. 7: 22, Luc. 1: 52, Rom. 1: 30.
 Ἐπεριδεῖν, Act. 17: 30.
 Ἐπερογκος, 2 Petr. 2: 18.
 Ἐπερουσιώδης, Matth. 6: 11.
 Ἐπεροχή, Matth. 20: 22.
 Ἐπερπερῖσεύειν, Marc. 7: 37.
 Ἐπερπερῖσοῦς, ibid.
 Ἐπερφρονεῖν, Rom. 12: 3.
 Ἐπερφρονεῖς, Rom. 11: 20.
 Ἐπερῶν, Act. 1: 13.
 Ἐπηρεία, Luc. 4: 20.
 Ἐπηρέτης, ὑπηρέται, Matth. 5: 21, 25, 26: 45, Luc. 1: 2, 3: 16, 4: 20, Ioh. 7: 32, 18: 3, 12. Ἐπηρέται βασάγωγ, Matth. 27: 65.
 Ἐπό, Act. 27: 13. Ἐπὸ ἁμαρτίαν εἶναι, Rom. 3: 9.
 Ἐπὸ ζυγόν, 1 Tim. 6: 1. Ἐπὸ κατάραν εἶναι, Gal. 3: 10.
 Ἐπογραμμος, 1 Petr. 2: 21.
 Ἐπογραφεύς, Rom. 16: 22.
 Ἐπόδειγμα, Ioh. 13: 15, Hebr. 4: 11, 8: 5, 9: 23, Iac. 5: 10, 2 Petr. 2: 6.
 Ἐποδείκνυσθαι, Luc. 20: 37.
 Ἐποδέχομαι, Act. 17: 7.
 Ἐπόδημα, Marc. 6: 9, Ioh. 1: 27.
 Ἐποδιάκονος, Luc. 4: 18.
 Ἐπόδικος, Rom. 3: 19.
 Ἐποδύτης, Ioh. 21: 7.
 Ἐποζυγίον, 2 Petr. 2: 16.
 Ἐποζωννύειν τὸ πλοῖον, Act. 27: 17.
 Ἐποκατακλίεσθαι, Matth. 23: 6.
 Ἐποκάτω τῆς γῆς, Aroc. 5: 3.
 Ἐποκλίεσθαι, Gal. 2: 15.
 Ἐποκορῖζειν, Eph. 5: 4.
 Ἐποκορῖσιική, Luc. 4: 18.
 Ἐπόκουφος, Act. 27: 13.
 Ἐποκρίκω, ibid.
 Ἐποκρίεσθαι, Iac. 5: 12.
 Ἐπόκρισις, Matth. 5: 37, Marc. 12: 15, Iac. 5: 12, 1 Petr. 2: 1.
 Ἐποκριτής, Matth. 6: 2, 22: 18, Luc. 13: 14, Iac. 5: 12.
 Ἐποκριτικῶς, Luc. 13: 14.
 Ἐπόκαφος, Hebr. 5: 11.
 Ἐπολαμβάνω, Luc. 7: 43.
 Ἐπολέλειμμαί μόνος, Rom. 11: 3.
 Ἐπόληψις, Hebr. 12: 11.
 Ἐπόλησις γονάτων, Hebr. 12: 12.
 Ἐπομένειν, Matth. 10: 22, 24: 11, Iac. 1: 12, 1 Petr. 2: 19. Ἐπομένειν κρίσεις, Hebr. 13: 7. Ἐπομένειν πασχοντες, 1 Petr. 2: 20.
 Ἐπομνήσκειν, 2 Petr. 3: 1, 3 Ioh. 10, 2 Petr. 1: 12.
 Ἐν ὀπομνήσει, 2 Petr. 3: 1.
 Ἐπομνησιν λαμβάνειν, 2 Tim. 1.
 Ἐπομονή, Matth. 10: 22, 13: 23, Luc. 8: 15, Rom. 2: 7, 5: 3, Iac.

- Iac. r: 3, 2 Petr. 1: 3. Ἐπι-
 μογή καὶ ἡ πίστις, Luc. 18: 8,
 Apoc. 13: 10. Δι' ἐπιμονῆς,
 Hebr. 12: 1. Ἐν ἐπιμονῇ,
 Luc. 21: 19.
 Ἐπινοία, Rom. 9: 8. Ἐπινοία,
 Matth. 26: 21, 28: 20. Ἐπι-
 νοία μυσική, Luc. 1: 41.
 Ἐπίπετρος, Luc. 11: 44.
 Ἐπιπιάζω, ἐπιπιάζω, ἐπι-
 πιάζω, 1 Cor. 9: 27.
 Ἐπιπίπτειν, Matth. 5: 5.
 Ἐπιπνεῖν, Act. 27: 13.
 Ἐπίστασις, Ioh. 1: 2, Hebr.
 1: 3, 3: 14, 11: 5, 2 Petr.
 1: 4.
 Ἐπιτέλλειν, Act. 20: 20, Gal.
 2: 12. Ἐπιτέλλεσθαι, Hebr.
 10: 38.
 Ἐποστολῆς τέχνη, *ibid.*
 Ἐποτάσσειν, Rom. 8: 20. Ἐπο-
 τάσσεσθαι, Rom. 13: 1, 1 Cor.
 16: 16, Hebr. 12: 9, Iac. 3: 6,
 1 Petr. 2: 18, 3: 1, 5: 5.
 Ἐποτιθέναι τὸν κράνηλον, Rom.
 16: 4. Ἐποτίθεσθαι, 1 Tim.
 4: 6.
 Ἐποτύπωσις, Luc. 16: 19,
 1 Tim. 1: 16, 2 Tim. 1: 13.
 Ἐπουργός, Ioh. 1: 3.
 Ἐποφέρειν, 1 Petr. 2: 19.
 Ἐποχθόνια, Luc. 16: 23.
 Ἐπωπία, 1 Cor. 9: 26.
 Ἐπωπιάζων, Luc. 18: 5.
 Ἐσωσπος, Matth. 26: 48, 1 Ioh.
 19: 29.
 Ἐστρεῖν, ἐστρεῖσθαι, Matth.
 13: 12, 19: 20, Ioh. 2: 3,
 Rom. 3: 23, 1 Cor. 1: 7,
 8: 8, 12: 24, Hebr. 4: 1,
 12: 15.
 Ἐστέρημα, Marc. 12, Phil. 4:
 11, Hebr. 11: 37.
 Ἐστέρησις, Marc. 12: 44, Phil.
 4: 11.
 Ἐστρον, Marc. 16: 14, Ioh.
 13: 36.
 Ἐστροφημία, 1 Cor. 13: 3.
 Ἐστάσματα λευγα, Matth. 27: 59.
- Ἐτάσσασθαι προσέτιπ, Luc. 9: 51.
 Ἐψηλόν, Luc. 16: 15. Ἐν
 ὑψηλοῖς, Hebr. 8: 1.
 Ἐψηλοφρονεῖν, Rom. 11: 20,
 1 Tim. 6: 17.
 Ἐψος, Iac. 1: 9. Ἐξ ἕψους,
 Luc. 24: 49. Ἐψυσις, Marc.
 5: 7. Ἐν ὑψίστου, Ioh. 19: 11.
 Ἐψούν, Luc. 1: 52, Ioh. 8: 28,
 12: 33, Iac. 4: 10. Ἐψοῦσθαι,
 Ioh. 3: 14.
 Ἐψωμα, Rom. 8: 39, 2 Cor.
 10: 5.
- Φ.
- Φαγεῖν, Matth. 26: 26, Hebr.
 13: 10. Φαγεῖν ἐνώπιόν τιος,
 Luc. 13: 26. Φάγεσθαι, Luc.
 5: 39, Iac. 5: 3.
 Φάγεις, Matth. 11: 19.
 Φαίγειν, Ioh. 5: 35. Φαί-
 νεσθαι, Rom. 7: 13. Φαι-
 νόμενα, Matth. 2: 7.
 Φανερᾶν, 1 Cor. 12: 7. Φα-
 νεροῦσθαι, Marc. 4: 22, Ioh.
 1: 31, 2 Cor. 3: 3, 5: 10,
 Hebr. 9: 24, 26, 1 Petr. x: 20.
 Φανέρωσις, Luc. 1: 5, Ioh.
 17: 6, 2 Cor. 12: 7.
 Τὸ φανταζόμενον, Hebr. 12: 21.
 Φαντασιοσκοπεῖν, Act. 25: 23.
 Φάντασμα, Matth. 4: 8, 14: 26,
 17: 9, Luc. 24: 37.
 Φαρμακεία, Gal. 5: 29, Apoc.
 21: 8.
 Φαρμακοὶ, *ibid.*
 Φάσμα, φάσματα, Matth. 8: 28.
 Φάσμα ὄρνιθος, Matth. 3: 16.
 Φεῖδεσθαι, Act. 20: 29, Col.
 2: 23.
 Φειδίτια, Matth. 26: 18.
 Φειδώλια, Matth. 6: 19.
 Φιλόνης, 2 Tim. 4: 13.
 Φέρειν, Hebr. 1: 3, 9: 28,
 1 Petr. κ: 13. Φέρειν ἀμαρτίας,
 1 Petr. 2: 24. Φέρεσθαι, Hebr.
 9: 6. Φεραμένοι, 2 Petr. 1:
 21.
- Φθά-

Φθάνειν, Rom. 9: 31, 2 Cor. 10: 14, Phil. 3: 16.
 Φθίγγομαι, Matth. 13: 35.
 Φθόνος, Marc. 7: 22, Rom. 1: 29, Iac. 4: 5, 1 Petr. 2: 1.
 Φθόνοι, Gal. 5: 21. Φθόνους, Matth. 20: 15.
 Φθορά, Matth. 20: 20, 22: 30, 2 Petr. 1: 4, 2: 19.
 Φιλάγαθος, 2 Tim. 3: 3.
 Φιλαδέλφια, 1 Petr. 1: 22, 3: 8, 2 Petr. 1: 7.
 Φιλάδελφος, 1 Petr. 3: 8.
 Φιλανδρος, φιλανδρία, Tit. 1: 4.
 Φιλανθρωπία, Tit. 3: 4.
 Φιλαργυρία, Matth. 6: 19, 18: 3, Luc. 12: 15, Hebr. 13: 5.
 Φιλάργυρος, Matth. 6: 24, 15: 5, 18: 3.
 Φιλαργία, Matth. 18: 3, 19: 13.
 Φιλαντία, Luc. 18: 9.
 Φιλαντος, Matth. 26: 24, 2 Tim. 3: 2.
 Φιλεῖν, Ioh. 21: 15.
 Φίλοι, Matth. 9: 15.
 Φιλόρημος, Matth. 3: 16.
 Φιλήδορος, 2 Tim. 3: 4.
 Φίλημα ἀγάπης, Matth. 26: 49, 1 Petr. 5: 14.
 Φιλία, Matth. 22: 39.
 Φιλόθεος, Matth. 20: 16.
 Φιλοξενία, Hebr. 13: 2.
 Φιλόξενος, 1 Tim. 3: 2, 1 Petr. 4: 8.
 Φιλόπατρις, Matth. 16: 3.
 Φίλος Θεοῦ, Iac. 4: 4. Φίλος τοῦ νυμφίου, Ioh. 3: 29.
 Φιλόσοφος, φιλοσόφους, Rom. 12: 9.
 Φιλότεκνος, Tit. 1: 4.
 Φιλοτιμεῖν, 2 Cor. 5: 9. Φιλοτιμείσθαι, Rom. 15: 20, 1 Thess. 4: 11.
 Φιλότιμος, Matth. 18: 3, 23: 6.
 Φιλόφρων, 1 Petr. 3: 8.
 Φιλοχορημία, Matth. 6: 24.
 Φιμαῖον, 1 Cor. 9: 9, 1 Petr. 2: 15. Φιμαῖμαι, ibid. 2: 15.

Φλήναρος, Act. 17: 18.
 Φλογίζω, Iac. 3: 6.
 Φλόξ πυρός, Act. 7: 30, Hebr. 10: 27. Φλόξ πυρίνη, Hebr. 1: 7.
 Φλωαρεῖν, 1 Tim. 5: 13, 3 Ioh. 19. Φλώαρος, 1 Tim. 5: 13.
 Φλύειν, 1 Petr. 4: 3.
 Φοβερός λόγος, Hebr. 5: 7.
 Φοβείσθαι, ibid. Μὴ φοβοῦ, Ioh. 12: 15.
 Φόβητρον, Marc. 12: 8, Luc. 21: 11.
 Φόβος, Luc. 1: 65, 5: 26, 7: 16, Rom. 13: 7, 1 Petr. 1: 7. Φόβος καὶ τρόμος, Phil. 2: 12. Φόβος Θεοῦ, 1 Petr. 3: 2, 15. Ἐν παντὶ φόβῳ, 1 Petr. 2: 18.
 Φορεῖς, 1 Petr. 4: 15, Aroc. 21: 8, 15: 11.
 Φόνος, Matth. 23: 30, Rom. 1: 29, Aroc. 21: 8.
 Φορά, Luc. 24: 31.
 Φόρος, Matth. 22: 17, Luc. 20: 22. Φόρος σαρκῶν, Matth. 27: 24. Φόροι τεταγμένοι, Luc. 2: 1.
 Φραγέλλιον, Ioh. 2: 15.
 Φραγελλοῦν, Matth. 27: 26, Marc. 15: 15, 1 Cor. 10: 25.
 Φραγμός, Luc. 14: 23.
 Φράσις, Matth. 13: 35.
 Φράσσειν σῶμα, Rom. 3: 19, 2 Cor. 11: 10, Hebr. 11: 33.
 Φρατρία, Matth. 26: 18, Act. 2: 45.
 Φρέαρ, Luc. 14: 5.
 Φρεναπατῆν, φρεναπαταί, Gal. 6: 3, Tit. 1: 10.
 Φρενήρης, 1 Cor. 10: 13.
 Φρίσσω, φριττόν, φρικτῶς, φρικῶδες, Iac. 2: 19.
 Φρονεῖν, Matth. 16: 23, Rom. 8: 5, 11: 20, 14: 6, 2 Cor. 13: 11. Φρονεῖν τὸ αὐτὸ, Rom. 12: 16. Φρονεῖν εἰς τὸ κωφροεῖν, Rom. 12: 3. Φρονοῦντες τὰ ἐπίγεια, Iac. 3: 15.
 Φρο-

- Φρόνημα**, Rom. 8: 5. **Φρόνημα** τῆς σαρκὸς, Matth. 26: 41, Luc. 2: 34.
Φρόνησις δικαίων, Luc. 1: 17.
Φροντίζειν, Luc. 10: 41.
Φροντιστήριον, Matth. 4: 23.
Φρουδα πάντα, Apoc. 18: 18.
Φρουρά, Phil. 4: 7.
Φρύγανον, Act. 28: 3.
Φυλή, Matth. 1: 16, Apoc. 1: 7.
Φυλακὴ, Luc. 1: 5, 1 Petr. 3: 19, Apoc. 18: 2, 20: 7.
Φυλακὴ ἰσωτέρα, Act. 16: 24.
Φυλακίζω, Act. 22: 19.
Φυλακτήριον, Matth. 23: 5.
Φυλάρχης, Matth. 19: 28.
Φύλαρχοι, Matth. 1: 16.
Φυλάσσειν, Luc. 11: 28, Ioh. 12: 25, 2 Tim. 4: 15. **Φυλάσσειν νόμον**, Iac. 4: 11.
Φύραμα, Rom. 9: 21, 11: 16.
Φυσικὴ ἀκριβεία, Matth. 12: 34. **Φυσικὸν ἄνθος**, Matth. 6: 29. **Φυσικὰ τοῦ νόμου**, Matth. 5: 17.
Φύσις, Rom. 2: 14, 2 Petr. 1: 4, Iac. 3: 7. **Φύσις θεία**, Luc. 6: 19. **Φύσει**, Gal. 4: 8, Eph. 3: 3, 2 Petr. 2: 12. **Φύσει, οὐ βουλήσει**, Matth. 9: 21.
Φυσιοῦσθαι, 1 Cor. 4: 6, Col. 2: 19.
Φυτὰ, Matth. 6: 30, Luc. 1: 78.
Φυτεία, doctrina, Matth. 15: 13.
Φωνή, Ioh. 3: 8, 5: 24, Act. 2: 6. **Φωνὴ θυμίου**, Ioh. 3: 29. **Φωνὴ ὀρημάτων**, Hebr. 12: 19. **Φωνὴ σάλπιγγος**, Hebr. 12: 19, Apoc. 1: 10.
Φωναι βροητῶν, Apoc. 16: 18.
Φωναι τῶν προφητῶν, Act. 13: 27.
Φῶς, Marc. 14: 54, Luc. 16: 23, 22: 56, 1 Petr. 2: 9. **Φῶς ἢ ἐντὸς ψυχῆ**, Matth. 6: 22. **Ἐν φωτὶ μένειν**, Luc. 11: 36. **Φῶτα**, Ioh. 10: 22.
Φωστῆρος, Phil. 2: 15, Apoc. 21: 11.
Φωταγωγός, 2 Cor. 11: 14.
Φωτεινός, Matth. 6: 22.
Φωτίζειν, Eph. 3: 9, Hebr. 6: 6. **Φωτισθῆναι**, Hebr. 10: 27.
Φωτισμός, Matth. 28: 19, Ioh. 9: 7, Hebr. 6: 6, 2 Petr. 1: 19.

X.

- Χάειν**, Luc. 16: 26.
Χαίρειν, *ibid.*
Χαίρειν, Iac. 1: 2, Apoc. 11: 10.
Χάλαζα μεγάλη, Apoc. 16: 21.
Χαλάζειν, Act. 9: 25. **Χαλάξαι**, 2 Cor. 11: 33. **Χαλάξην**, Marc. 1: 4, Luc. 5: 4, Act. 27: 17.
Χαλινός, Iac. 2: 3.
Χαλιναγωγέω, Iac. 1: 26, 2: 2.
Χαλκίον, Marc. 7: 4.
Χαλκός, Marc. 12: 41. **Χαλκός ἡγῶν**, 1 Cor. 13: 1. **Χαλκός ἰούται**, Iac. 5: 3.
Χαλκολίβανον, Apoc. 1: 15.
Χαμυνία, Matth. 6: 16.
Χάος, Luc. 16: 26.
Χαρά, Matth. 25: 21, Luc. 24: 41, Ioh. 16: 22, 2 Cor. 1: 24, Hebr. 12: 2, 13: 17, Iac. 1: 2. **Χαρά ἢ ἐμῆ**, Ioh. 15: 11, 17: 13. **Χαρά χαίρειν**, Ioh. 3: 29.
Χάραγμα, Apoc. 13: 17, 14: 9, 19: 20, 20: 4.
Χαρακτήρ, Matth. 20: 15, Ioh. 1: 1, Hebr. 1: 3.
Χαριεντίζειν, Rom. 3: 3.
Χάρις, Luc. 2: 40, 52, 6: 32, 14: 22, Ioh. 1: 14, 16, Act. 25: 3, Rom. 4: 4, 5: 15, 6: 13, 11: 5, Rom. 12: 4, 5, 15: 15, Hebr. 2: 9, 4: 16, 12:

- 12: 28, 1 Petr. 1: 2, 5: 12. **Χθονός πέδον**, 2 Petr. 2: 17.
Χάρις ζωῆς, 1 Petr. 3: 7. **Ἰπὸ χθονός**, Luc. 23: 43.
Χάριν, Ioh. 1: 16. **Χάριν** **Χιλιαρχός**, Marc. 6: 21, Ioh.
 ἔχειν, Luc. 6: 32, 17: 9. 18, 3, 12, Act. 10: 1.
Χάριν κατατίθεσθαι, Act. 24: **Χιλίας**, Matth. 2: 6.
 27. **Οὐ χάριν**, Luc. 7: 47. **Χιτών**, Matth. 10: 10, Act.
Χαρισθῆναι, χαρίζεσθαι, Matth. 9: 39.
 7: 12, 18: 35, Marc. 5: 19, **Χλευάζειν**, Act. 2: 13.
 Luc. 7: 42, Ioh. 19: 16, **Χλιαρός**, Apoc. 3: 16.
 Act. 3: 14, 25: 11, 27: 24. **Χλωρός**, Matth. 24: 9, Apoc.
Χάρισμα, χαρίσματα, Matth. 8: 7.
 10: 28, Rom. 1: 11, 5: 15, **Χνᾶ**, Matth. 15: 22.
 12: 3, 1 Petr. 1: 13, 4: 10. **Χοϊκός**, 1 Cor. 15: 47.
Χάρισμα σημείων, Matth. 17: **Χοϊνίξ**, Apoc. 6: 6.
 20. **Χοιράδες**, Act. 27: 29.
Χαριστήριον, Matth. 26: 26, **Χοιροπαλάσειν**, 1 Cor. 1.
 Marc. 12: 33. **Χολάσω**, Ioh. 7: 21.
Χαριτώ, Luc. 1: 13, 28. **Χολή**, Matth. 27: 34. **Χολή**
Χάρτης, Hebr. 10: 7. **πικρίας**, Act. 7: 23, Hebr.
Χαρτίον, ibid. 12: 15.
Χάσμα, Luc. 16: 26. **Χορηγείν**, 2 Cor. 9: 10, Gal.
Χαυνότης, 2 Cor. 12: 6. 3: 5.
Χείλη, 1 Petr. 3: 10. **Χορηγήμα**, Matth. 19: 27.
Χειμάζεσθαι, Act. 27: 12. **Χορηγία**, Phil. 1: 19.
Χειμαζόμενοι, Luc. 6: 22. **Χορός**, Matth. 11: 17.
Χειμαρρός, Luc. 13: 4. **Χε-** **Χορταΐζειν, χορτασμα**, Act. 7:
μαρρός των κερῶν, Ioh. 18: 8. 11. **Χορταΐζεσθαι**, Iac. 2: 16.
Χειμων, Act. 27: 20. **Χόρτος**, Matth. 6: 30, 24: 19,
Χειρ, Ioh. 13: 9. **Χειρ κρα-** Iac. 1: 10, 1 Petr. 1: 24.
ταιά, 1 Petr. 5: 6. **Χειρ πυ-** **Χρεία**, Marc. 2: 25, Phil. 3:
ριου, Luc. 1: 66, 3: 2. 25, **Τὰ πρὸς τὴν χρείαν**,
Χείρα ἐκτείνειν, Matth. 9: 18. Act. 28: 10.
Χείρας ἐπιτίθειν, Marc. 16:
 18, Act. 13: 3.
Χειραγωγείν, Act. 9: 8.
Χειραρθία, Luc. 24: 50.
Χειρίτης, Luc. 1: 2.
Χειροθεσία, Matth. 19: 13,
 Luc. 10: 1.
Χειροποίητος, Hebr. 9: 11, 24.
Χειροτονείν, Luc. 10: 1, Act.
 10: 41, 14: 23.
Χειροτομία, Marc. 3: 13.
Χερνήτις, Matth. 13: 55.
Χήρα, Luc. 18: 3, 1 Tim. 5: 5.
Χήρος, 1 Cor. 7: 8.
Χηροῦν, 1 Tim. 5: 3.
Χθιζός, Luc. 21: 34.

Χρησώτερος, Luc. 5: 39.

Χρη-

- Χρηστότης*, Rom. 11: 22, 2 Cor. 6: 6, Gal. 5: 22.
Χρησότητα ποιῶν, Rom. 3: 12.
Χρησολόγος, Rom. 16: 18.
Χριστιανός, 1 Petr. 4: 6.
Χριστός, Matth. 1: 16, 9: 27, 20: 16, 26: 63, 27: 17, Hebr. 1: 8. *Χριστός βασιλεὺς*, Luc. 23: 2. *Χριστός Κύριος*, Luc. 2: 11. *Χριστῷ Ἰησοῦ*, 1 Petr. 5: 14.
Χρονίζειν, Matth. 24: 48, 25: 6.
Χρόνος, Luc. 28: 4, Apoc. 12: 14. *Χρόνος ἱκανός*, Luc. 20: 9. *Χρόνον ποιεῖν*, Act. 25: 33. *Χρόνοι*, 1 Thess. 5: 1. *Χρόνοι ἀγνοίας*, Act. 17: 30. *Χρόνοι αἰώνιοι*, Rom. 16: 25. *Ἐκ χρόνων ἱκανῶν*, Luc. 22: 8.
Χρυσοδακτύλιος, Iac. 2: 2.
Χωλόν, Hebr. 12: 13.
Χωνευτήριον, Matth. 27: 10.
Χώρα, Marc. 1: 28, i. q. ἀγρός, Luc. 12: 16, 16: 26, 21: 21, Ioh. 3: 22.
Χωρεία, Luc. 15: 25.
Χωριον, Luc. 4: 17.
Χωρεῖν, Matth. 19: 11, Ioh. 5: 38, 8: 37.
Χωρεπίσκοπος, Luc. 12: 16.
Χωρίζειν, Rom. 8: 35.
Χωρίζεσθαι, Matth. 5: 31, 1 Cor. 7: 10.
Χωρίς, Ioh. 1: 3. *Χωρίς ἀντιλογίας*, Hebr. 7: 7. *Χωρίς ἑμοῦ*, Ioh. 15: 5. *Χωρίς τοῦ ἔν*, Marc. 6: 40.
Χῶρος, Luc. 15: 24.
Χωρισμός, Matth. 5: 31, Act. 27: 12.
- ψ.
- Ψάλλειν*, Iac. 5: 3.
Ψαλμοί, Luc. 14: 44, Eph. 5: 19.
Ψαλμοῦδοι, Luc. 4: 20.
Ψαμμάκωσια, Apoc. 20: 8.
- Ψεκτός*, Matth. 27: 20.
Ψευδεῖς, Apoc. 21: 8. *Ψευδῆς πνεῦμα*, Ioh. 8: 44.
Ψεῦδος, Rom. 1: 25, 1 Ioh. 2: 21. *Ψευδῆ*, Matth. 5: 33.
Ψεῦδος εἶρεν, Luc. 24: 28.
Ψεῦδους καταβολή, Matth. 12: 19.
Ψευδάδελφοί, 2 Cor. 11: 26.
Ψευδαπόστολοι, Matth. 24: 11, 2 Cor. 11: 13.
Ψευδοδιδάσκαλος, Matth. 7: 15, 2 Petr. 2: 1.
Ψευδομαρτυρεῖν, Matth. 5: 33.
Ψευδομαρτυρία, Matth. 15: 11.
Ψευδοπροφήτης, Matth. 7: 15, 2 Cor. 11: 13, 2 Petr. 2: 1.
Ψευδόχριστοι, Matth. 24: 5.
Ψευδορκεῖν, Matth. 5: 33.
Ψεῦδος, Luc. 24: 28. *Μὴ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας*, Iac. 3: 14. *Ψεῦδεσθαι*, Hebr. 6: 18. *Διαψεύδεσθαι*, Act. 5: 3.
Ψευδώνυμα, Luc. 12: 18.
Ψευδώνυμος γνώσις, Matth. 24: 11, 1 Tim. 6: 20.
Ψεῦσμα, ψευδῆς, Rom. 3: 7.
Ψεῦσαι, Apoc. 21: 8.
Ψηλαφῶ, Act. 17: 27. *Ψηλαφώμενος*, Hebr. 12: 18.
Ψηλαφητός, ibid.
Ψήφισμα, Matth. 1: 1, 10: 17.
Ψῆφόν φέρειν, Act. 16: 9.
Ψιδυρισμός, 2 Cor. 12: 20.
Ψιδυριστής, Marc. 7: 22, Rom. 1: 30, 2 Cor. 12: 20.
Ψιδυρίζειν, Rom. 1: 30.
Ψιλός ἄνθρωπος, Marc. 1: 1, Ioh. 1: 6.
Ψυγάρια, Apoc. 18: 13.
Ψυγή, Matth. 6: 25, 10: 28, 16: 25, 22: 29, Marc. 3: 4, 12: 30, Luc. 9: 56, Ioh. 12: 25, Act. 2: 43, 18: 10, Rom. 2: 9, Hebr. 4: 12, 1 Petr. 2: 11, Apoc. 12: 11.
Ψυγή ἀθάνατος, Matth. 2: 18.
Ψυγή τοῦ κόσμου, Ioh. 1: 2.
- ψυ-

- Ψυχή λογική vide λογική ψυχή·
 Ψυχή πᾶσα, Apoc. 16: 3.
 Ψυχήν παραδιδόναι vel τιθέ-
 ναι, Ioh. 10: 11, 13: 37,
 15: 13, Act. 15: 26, 1 Ioh.
 3: 16. Ψυχαί, 1 Petr. 3: 20,
 4: 19. Ψυχῶν μήτραι, Matth.
 13: 23.
 Ψυχικός, 1 Cor. 2: 14. Ψυ-
 χικὸν σῶμα, Matth. 28: 9,
 1 Cor. 2: 14. Ψυχικοί, Iac.
 3: 15, Ind. 19.
 Ψωμίζεω, 1 Cor. 13: 3.
 Ψωχόντες, Luc. 6: 1.
- Ω.
- Ὠβελίσθαι, Luc. 3: 36.
 Ὠδε, Act. 9: 21, Hebr. 7: 8,
 Apoc. 13: 10, 18, 14: 12.
 Ωιδῆ δευτέρα ὀρνίθων, Matth.
 26: 34.
 Ωίδαί, Eph. 5: 19.
 Ὠδίνες, Matth. 24: 8, Apoc.
 12: 2. Ὠδίνες θανάτου, Matth.
 26: 38, Act. 2: 24.
 Ὠδίνειν, Gal. 4: 19, Apoc.
 12: 2.
 Ὠμοί, Matth. 26: 3.
 Ὠρα, Matth. 24: 36, 26: 39,
 Marc. 6: 35, 7: 35, 11: 11,
 14: 35, Luc. 22: 14, 53,
 Ioh. 2: 4, 7: 30, 12: 27,
 17: 1, 1 Ioh. 2: 18, Apoc.
 3: 10. Ὠρα τοῦ θεοῦ,
 Apoc. 14: 15. Ὠρα τοῦ θυ-
 μιάματος, Luc. 1: 10. Ὠραν
 μίαν, Apoc. 17: 12. Πρὸς
 ὄραν, Ioh. 5: 35, Apoc. 17:
 12. Πρὸς καιρὸν ὄρας, Apoc.
 17: 12.
 Ὠς, Matth. 22: 39, 27: 12,
 Luc. 3: 23, Apoc. 2: 27.
 Ὠς ἀνήκεν, Col. 3: 18. Ὠς
 ἐγένετο, Luc. 3: 25. Ὠς ἐγέν-
 ητο ἡμέρα, Matth. 26: 64.
 Ὠς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ, Marc.
 4: 36. Ὠς ἐν τύπῳ, Marc.
 1: 4, 22, Luc. 1: 3. Ὠς
 Θεόν, Róm. 1: 21.
 Ὠσαννά, Matth. 21: 9.
 Ὠσεί, Luc. 3: 23, 9: 28,
 22: 59, Ioh. 6: 10, 19: 14,
 Act. 25: 6. Ὠσεί ἡμέρα ὀπταί,
 Matth. 17: 1.
 Ὠσπερ, Matth. 6: 16, 7: 18,
 13: 13.
 Ὠστε, Luc. 5: 7, Gal. 2: 13.
 Ὠτίον, Matth. 26: 51, Hebr.
 10: 5.
 Ὠφελίσθαι, Matth. 15: 5.

